

(Early 2014) SPECIAL ANNOUNCEMENT for Ordinary Form Masses.

To learn about this forthcoming announcement, visit: ccwatershed.org/vatican

HERE PRESENTED is the complete* *Missale Romanum Cum Lectionibus*. Very little has changed since this was first printed in the 1970s. For instance, the most current edition of the Missal still retains all the rubrics telling the priest when he must face “ad orientem” (e.g. cf. numbers 133-134).

These four (4) volumes seem to have been designed for traveling priests. They include the texts and readings that must be spoken in “read Masses.” In other words, they include the so-called *Spoken Antiphons*. When Pope Paul VI officially promulgated the *Novus Ordo Missae* on 3 April 1969, he noted that these “adapted” texts (called *Spoken Antiphons*) are to be used in “Masses without music.” But, the Pope also stressed that the *Graduale Romanum* (revised in 1970 by the *Ordo Cantus Missae*) must be used for sung Masses.

If you would like to “sing the Mass” (instead of “replacing the Mass”) as the Second Vatican Council desired, you might consider the *Lalemant Propers*: a collection of very simple settings (in English) for all three Liturgical Years (ABC) and published with Ecclesiastical approval. CCWATERSHED.ORG/LALEMANT — Free online, also available in print!

* This is the Second Edition of the Roman Missal, approved on 27 March 1975. Minor changes were made from the First Edition (1970), for example, the elimination of the subdeacon's role (e.g. cf. §65 and §142-152). Pope John Paul II would promulgate the Third Edition, which also contained minor changes, such as the addition of Masses for recently canonized saints.

MISSALE ROMANUM
CUM LECTIONIBUS

1 *

MISSALE ROMANUM CUM LECTIOIBUS

EX DECRETO SACROSANCTI ŒCUMENICI
CONCILII VATICANI II INSTAURATUM
AUCTORITATE PAULI PP. VI PROMULGATUM

I

TEMPUS ADVENTUS - TEMPUS NATIVITATIS
TEMPUS PER ANNUM ANTE QUADRAGESIMAM

EDITIO IUXTA TYPICAM ALTERAM

LIBRERIA EDITRICE VATICANA
MCMLXXVII

Revisione rite peracta, concordat
cum originali adprobato.

E Vicariatu Civitatis Vaticanæ, die 21 novembris 1975.

✠ Petrus Canisius van Lierde, Vic. Gen.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

CONSTITUTIO APOSTOLICA

MISSALE ROMANUM
EX DECRETO CONCILII ŒCUMENICI VATICANI II
INSTAURATUM PROMULGATUR

PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Missale Romanum, ex decreto Concilii Tridentini a De-
cessore Nostro S. Pio V anno MDLXX promulgatum,¹ nemo
non suscipit in multis iisque mirificis utilitatis fructibus
esse numerandum, qui ex eadem Sacrosancta Synodo in
universam Christi Ecclesiam dilapsi sunt. Per quattuor enim
sæcula, non modo illud ritus latini sacerdotes pro norma
habuerunt, ad quam Eucharisticum Sacrificium facerent,
sed sacri etiam Evangelii nuntii in omnes fere terras inve-
xerunt. Innumeri præterea sanctissimi viri animorum suo-
rum erga Deum pietatem, haustis ex eo sive Sacrarum Scrip-
turarum lectionibus sive precationibus, copiosius aluerunt,
quarum præcipuam partem sanctus Gregorius Magnus in
certum digesserat ordinem.

Sed ex quo tempore latius in christiana plebe increbe-
scere et invalescere cœpit sacræ fovendæ liturgiæ studium,

¹ Const. Apost. *Quo primum*, die 14 iulii 1570 data.

quod, de Decessoris Nostri ven. rec. Pii XII sententia, ostendere visum est, æque providentis Dei erga huius ætatis homines propensissimæ voluntatis indicium, æque Sancti Spiritus per Ecclesiam suam salutiferum transitum,² palam pariter eluxit, Missalis Romani formulas tum aliquatenus recognoscendas tum accessionibus esse locupletandas. Cuius rei faciendæ initium idem Decessor Noster attulit Vigilia paschali et Ordine Hebdomadæ sanctæ instauratis,³ qui proinde primum quasi gradum posuit ad Missale Romanum novis huius temporis animi sensibus accommodandum.

Recens autem Concilium Œcumenicum Vaticanum II, edita Constitutione a verbis « Sacrosanctum Concilium » incipiente, generalis renovationis Missalis Romani fundamenta locavit: statuens, ut primum « textus et ritus ita ordinarentur ut sancta, quæ significarent, clarius exprimerent »;⁴ deinde, ut « Ordo Missæ ita recognosceretur, ut singularum partium propria ratio necnon mutua conexio clarius paterent, atque pia et actiosa fidelium participatio facilius redderetur »;⁵ tum ut, « quo ditior mensa verbi Dei pararetur fidelibus, thesauri biblici largius aperirentur »;⁶ ut postremo « novus ritus concelebrationis conficeretur, Pontificali et Missali Romano inserendus ».⁷

Attamen huiusmodi Missalis Romani renovatio nequam ex improvise inducta putanda est; cum ad eam haud dubie viam munierint progressiones in disciplinis liturgicis, proximis hisce quattuor sæculis, factæ. Nam si, post Concilium Tridentinum celebratum, ad Missalis Romani recognitio-

² Cf. Pius XII, *Allocutio iis, qui primo Conventui ex omni natione de Liturgia pastoralis, Assisii habito, interfuerunt*, die 22 septembris 1956: A.A.S. 48 (1956) p. 712.

³ Cf. S. Congr. Rituum, *Decr. Dominicæ Resurrectionis*, 9 febr. 1951: A.A.S. 43 (1951) pp. 128 ss.; *Decr. generale Maxima redemptionis nostræ mysteria*, 16 nov. 1955: A.A.S. 47 (1955) pp. 838 ss.

⁴ Conc. Vat. II, *Const. de Sacra Liturgia, Sacrosanctum Concilium*, n. 21.

⁵ Cf. *ibid.*, n. 50.

⁶ Cf. *ibid.*, n. 51.

⁷ Cf. *ibid.*, n. 57.

nem non parum adiuvarunt evoluti et inspecti « vetusti Bibliothecæ Vaticanæ aliique undique conquisiti codices », uti confirmatur Constitutione Apostolica « Quo primum » a Decessore Nostro S. Pio V data, posthæc nimirum hinc vetustissimi liturgici fontes et reperti et foras emissi sunt, hinc liturgicæ Orientalis Ecclesiæ formulæ altius sunt investigate; ita ut optarent multi, ut huius generis cum doctrinæ tum pietatis divitiæ, non modo in tabulariorum tenebris non iacerent, sed e contrario in lucem prolata christianorum mentes animosque illustrarent et pascere.

Nunc vero, ut novam Missalis Romani compositionem, summis saltem lineamentis, quasi præfiniamus, in primis animadvertimus, « Institutione Generali », qua in libro tamquam proœmio usi sumus, novas normas Eucharistici Sacrificii celebrandi proponi, sive quoad ritus persolvendos et officia uniuscuiusque astantis et participis propria, sive quoad suppellectiles et loca rei divinæ peragendæ necessaria.

Præcipua instaurationis novitas in Precatione eucharistica, quam vocant, versari existimanda est. Quamvis enim in romano ritu prima eiusdem Precationis pars, hoc est præfatio, varias, sæculis volventibus, suscepit formulas, altera tamen pars, quam Canonem Actionis appellabant, per illud tempus, quod a IV ad V sæculum actum est, immutabilem induit formam; cum, e contrario, Liturgiæ Orientales in ipsas Anaphoras quandam varietatem reciperent. Hac autem in re præterquam quod Precatio eucharistica aucta est copia præfationum, vel ex antiquiore Romanæ Ecclesiæ traditione sumptarum, vel nunc primum compositarum, quibus et peculiares partes mysterii salutis clarius patefierent, et plura uberioraque gratias agendi argumenta præberentur, præterea ut eidem Precationi tres novi Canones adderentur statuimus. Attamen sive ut pastoralibus, quas nominant, rationibus consuleretur, sive ut concelebratio expeditius procederet, iussimus verba dominica in qualibet Canonis formula una eademque esse. Itaque in quavis Precatione eucharistica illa sic proferri volumus: supra panem: « Accipite et manducate ex hoc omnes: Hoc est enim Corpus meum, quod pro vobis tradetur »;

et supra calicem: « Accipite et bibite ex eo omnes: Hic est enim calix Sanguinis mei novi et æterni testamenti, qui pro vobis et pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Hoc facite in meam commemorationem ». Verba autem « Mysterium fidei », de contextu verborum Christi Domini deducta, atque a sacerdote prolata, ad fidelium acclamationem veluti aditum aperiunt.

Quoad Ordinem Missæ, « ritus, probe servata eorum substantia, simpliciores facti sunt ».⁸ Ea namque prætermissa sunt, « quæ temporum decursu duplicata fuerunt vel minus utiliter addita », ⁹ præsertim circa ritus oblationis panis et vini, et circa ritus fractionis panis et Communionis.

Huc accedit quod « restituuntur ... ad pristinam sanctorum Patrum normam nonnulla quæ temporum iniuria deciderunt »; ¹⁰ cuius generis sunt homilia ¹¹ et oratio universalis seu oratio fidelium ¹² et ritus pænitentialis, seu reconciliationis cum Deo et cum fratribus, initio Missæ peragendus: cui, ut oportebat, suum redditum est momentum.

Ad hæc, iuxta illud Concilii Vaticani II præscriptum, quo præcipiebatur « ut intra præstitutum annorum spatium, præstantior pars Scripturarum Sanctarum populo legere-
tur », ¹³ totum lectionum corpus diebus dominicis legendarum, in trium annorum ordinem tributum est. Præterea diebus utcumque festis, lectioni Epistolæ et Evangelii alia præponitur, ex Veteri Testamento, vel, tempore paschali, ex Actibus Apostolorum sumpta. Hac enim adhibita ratione, enucleatius mysterii salutis continuus processus illustratur, verbis Dei revelatis demonstratus. Quæ amplissima lectio-
num biblicarum copia, qua diebus festis præstantior Sacra-
rum Scripturarum pars fidelibus proponitur, accessione pro-
fecto completur reliquarum librorum sacrorum partium, quæ
diebus profestis recitantur.

⁸ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 50.

⁹ Cf. *ibid.*, n. 50.

¹⁰ Cf. *ibid.*, n. 50.

¹¹ Cf. *ibid.*, n. 52.

¹² Cf. *ibid.*, n. 53.

¹³ Cf. *ibid.*, n. 51.

Quæ sane omnia hoc modo ordinata sunt, ut magis ac magis in christifidelibus ea verbi Dei fames ¹⁴ exstimuletur, qua, Spiritu Sancto duce, novi fœderis populus ad perfectam Ecclesiæ unitatem veluti urgeri videatur. Hisce ita compositis, illud etiam vehementer fore confidimus, ut sacerdotes et fideles simul sanctius animum suum ad Cenam Domini præparent, simul, Sacras Scripturas altius medi-
tati, verbis Domini uberius in dies alantur. Exinde denique sequetur, ut, iuxta Concilii Vaticani II monita, divinæ lit-
teræ sive quasi quidam spiritualis vitæ fons perennis, sive præcipuum christianæ doctrinæ tradendæ argumentum, sive demum cuiusvis theologicæ institutionis medulla ab omnibus habeantur.

Verumtamen in hac Missalis Romani instauratione, non solum tres, de quibus adhuc diximus, partes, hoc est Pre-
catio eucharistica, Ordo Missæ et Ordo lectionum, muta-
tæ sunt, sed ceteræ etiam, in quibus idem constat, recognitæ
et valde variatæ sunt, id est: Temporale, Sanctorale, Com-
mune Sanctorum, Missæ rituales et Missæ votivæ, quæ vo-
cant. In quibus peculiaris quædam diligentia ad orationes
adhibita est, quæ non solum numero auctæ sunt, ut novis
horum temporum necessitatibus novæ responderent, sed etiam
vetustissimæ ad antiquorum textuum fidem redditæ. Ex quo
factum est, ut singulis præcipuorum temporum liturgicorum
feriis, scilicet Adventus, Nativitatis, Quadragesimæ et Pa-
schæ, diversa cotidie adiceretur oratio.

Quod reliquum est, licet textus Gradualis Romani, ad
cantum saltem quod attinet, non fuerit mutatus, tamen, fa-
cilioris intellectus gratia, sive psalmus ille responsorius, de
quo S. Augustinus et S. Leo Magnus sæpe commemorant,
sive antiphonæ ad introitum et ad communionem in Mis-
sis lectis adhibendæ, pro opportunitate, instaurata sunt.

Ad extremum, ex iis quæ hactenus de novo Missali Ro-
mano exposuimus quiddam nunc cogere et efficere placet.
Cum Decessor Noster S. Pius V principem Missalis Romani
editionem promulgavit, illud veluti quoddam unitatis litur-

¹⁴ Cf. *Amos* 8, 11.

gica instrumentum idemque tamquam genuini religiosique cultus in Ecclesia monumentum christiano populo repræsentavit. Haud secus Nos, etsi, de præscripto Concilii Vaticani II, in novum Missale « legitimas varietates et aptationes »¹⁵ ascivimus, nihilo tamen secius fore confidimus, ut hoc ipsum a christifidelibus quasi subsidium ad mutuam omnium unitatem testandam confirmandamque accipiat, utpote cuius ope, in tot varietate linguarum, una eademque cunctorum precatio ad cælestem Patrem, per summum Pontificem nostrum Iesum Christum, in Spiritu Sancto, quovis ture fragrantior ascendat.

Quæ Constitutione hac Nostra præscripsimus vigere incipient a die XXX proximi mensis Novembris hoc anno, id est a Dominica I Adventus.

Nostra hæc autem statuta et præscripta nunc et in posterum firma et efficacia esse et fore volumus, non obstantibus, quatenus opus sit, Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis a Decessoribus Nostris editis, ceterisque præscriptionibus etiam peculiari mentione et derogatione dignis.

Datum Romæ, apud S. Petrum, die III mensis aprilis, in Cena Domini N. I. C., anno MCMLXIX, Pontificatus Nostri sexto.

PAULUS PP. VI

¹⁵ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia *Sacrosanctum Concilium*, nn. 38-40.

INSTITUTIO GENERALIS MISSALIS ROMANI

PROŒMIUM

1. Cenam paschalem cum discipulis celebraturus, in qua Sacrificium sui Corporis et Sanguinis instituit, Christus Dominus cenaculum magnum, stratum (Lc 22, 12) parari mandavit. Quod quidem iussum etiam ad se pertinere Ecclesia semper est arbitrata, cum de iis statuebat, quæ, in disponendis hominum animis, locis, ritibus, textibus, ad sanctissimæ Eucharistiæ celebrationem spectarent. Normæ quoque hodiernæ, quæ, voluntate Concilii Œcumenici Vaticani II innixæ, præscriptæ sunt, atque novum Missale, quo Ecclesia ritus Romani in Missa celebranda posthac utetur, iterum sunt argumentum huius sollicitudinis Ecclesiæ, eius fidei immutatique amoris erga summum mysterium eucharisticum, atque continuam contextamque eius traditionem, quamquam res novæ quædam inductæ sunt, testantur.

Testimonium fidei immutatæ

2. Missæ natura sacrificialis, a Concilio Tridentino, quod universæ traditioni Ecclesiæ congruebat, sollemniter asserta,¹ rursus enuntiata est a Concilio Vaticano II, quod circa Missam hæc significantia protulit verba: « Salvator noster in Cena novissima Sacrificium eucharisticum Corporis et Sanguinis sui instituit, quo Sacrificium Crucis in sæcula, donec veniret, perpetuaret, atque adeo Ecclesiæ dilectæ Sponsæ memoriale concrederet Mortis et Resurrectionis suæ ».²

Quod sic a Concilio docetur, id formulis Missæ continenter exprimitur. Etenim doctrina, quæ hac sententia

¹ Sessio XXII, 17 sept. 1562: DS 1738-1759.

² Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 47; cf. Const. dogm. de Ecclesia, *Lumen Gentium*, nn. 3, 28; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, nn. 2, 4, 5.

Sacramentarii Leoniani presse significatur: «quoties huius hostiæ commemoratio celebratur, opus nostræ redemptionis exercetur»,³ apte accurateque explicatur in Precibus Eucharisticis; in his enim sacerdos, dum anamnesin peragit, ad Deum nomine etiam totius populi conversus, ei gratias persolvit et sacrificium offert vivum et sanctum, oblationem scilicet Ecclesiæ et hostiam, cuius immolatione ipse Deus voluit placari,⁴ atque orat, ut Corpus et Sanguis Christi sint Patri sacrificium acceptabile et toti mundo salutare.⁵

Ita in novo Missali lex orandi Ecclesiæ respondet perenni legi credendi, qua nempe monemur unum et idem esse, excepta diversa offerendi ratione, Crucis Sacrificium eiusque in Missa sacramentalem renovationem, quam in Cena novissima Christus Dominus instituit Apostolisque faciendam mandavit in sui memoriam, atque proinde Missam simul esse sacrificium laudis, gratiarum actionis, propitiatorium et satisfactorium.

3. Mirabile etiam mysterium præsentiae realis Domini sub speciebus eucharisticis, a Concilio Vaticano II⁶ aliisque Ecclesiæ Magisterii documentis⁷ eodem sensu eademque sententia, quibus Concilium Tridentinum id credendum proposuerat,⁸ confirmatum, in Missæ celebratione declaratur non solum ipsis verbis consecrationis, quibus Christus per transubstantiationem præsens redditur, sed etiam sensu et exhibitione summæ reverentiæ et adorationis, quæ in liturgia eucharistica fieri contingit. Eadem de causa populus christianus adducitur, ut feria V Hebdomadæ sanctæ in Cena Domini et in sollemnitate Ss.mi Corporis et Sanguinis Chri-

³ Cf. Sacram. Veronense, ed. Mohlberg, n. 93.

⁴ Cf. Prex Eucharistica III.

⁵ Cf. Prex Eucharistica IV.

⁶ Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 7, 47; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, nn. 5, 18.

⁷ Cf. Pius XII, Litt. Enc. *Humani generis*, A.A.S. 42 (1950) pp. 570-571; Paulus VI, Litt. Enc. *Mysterium Fidei*, A.A.S. 57 (1965) pp. 762-769; *Sollemnis Professio Fidei*, 30 iunii 1968, nn. 24-26: A.A.S. 60 (1968) pp. 442-443; S. Congr. Rituum, Instr. *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, nn. 3 f, 9: A.A.S. 59 (1967) pp. 543, 547.

⁸ Cf. Sessio XIII, 11 oct. 1551: DS 1635-1661.

sti hoc admirabile Sacramentum peculiarem in modum excolat adorando.

4. Natura vero sacerdotii ministerialis, quod presbyteri proprium est, qui in persona Christi sacrificium offert cœtuique populi sancti præsidet, in ipsius ritus forma, e præstantiore loco et munere eiusdem sacerdotis elucet. Huius vero muneris rationes edicuntur et perspicue ac fusius explanantur in gratiarum actione Missæ chrismatis, feria V Hebdomadæ sanctæ; quo videlicet die institutio sacerdotii commemoratur. In illa enim collatio potestatis sacerdotalis per manuum impositionem facta illustratur; atque ipsa potestas, singulis officiis recensitis, describitur, quæ est continuatio potestatis Christi, Summi Pontificis Novi Testamenti.

5. Sed hac sacerdotii ministerialis natura etiam aliud quiddam, magni sane faciendum, in sua luce collocatur, id est regale sacerdotium fidelium, quorum sacrificium spiritale per presbyterorum ministerium in unione cum sacrificio Christi, unici Mediatoris, consummatur.⁹ Namque celebratio Eucharistiæ est actio Ecclesiæ universæ; in qua unusquisque solum et totum id agat, quod ad ipsum pertinet, respectu habito gradus eius in populo Dei. Quo efficitur, ut etiam rationes quædam celebrationis magis attendantur, quibus sæculorum decursu interdum est minor cura adhibita. Hic enim populus est populus Dei, Sanguine Christi acquisitus, a Domino congregatus, eius verbo nutritus, populus ad id vocatus, ut preces totius familiæ humanæ ad Deum admoveat, populus, qui pro mysterio salutis gratias in Christo agit eius Sacrificium offerendo, populus denique, qui per communionem Corporis et Sanguinis Christi in unum coalescit. Qui populus, licet origine sua sit sanctus, tamen per ipsam participationem consciam, actuosam et fructuosam mysterii eucharistici in sanctitate continenter crescit.¹⁰

⁹ Cf. Conc. Vat. II, Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, n. 2.

¹⁰ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 11.

Traditio non intermissa declaratur

6. Cum præcepta enuntiaret, quibus Ordo Missæ recognosceretur, Concilium Vaticanum II præter alia mandavit quoque, ut ritus nonnulli restituerentur « ad pristinam sanctorum Patrum normam », ¹¹ iisdem videlicet usum verbis ac S. Pius V in Constitutione Apostolica « Quo primum » inscriptis, qua anno 1570 Missale Tridentinum est promulgatum. Ob hanc vero ipsam verborum convenientiam notari potest, qua ratione ambo Missalia Romana, quamvis intercesserint quattuor sæcula, æqualem et parem complectantur traditionem. Si autem huius traditionis ponderentur interiora elementa, intellegitur etiam, quam egregie ac feliciter prius perficiatur altero.

7. Temporibus sane difficilibus, quibus catholica fides de indole sacrificali Missæ, de ministeriali sacerdotio, de reali et perpetua Christi sub eucharisticis speciebus præsentia in discrimen fuerat adducta, id S. Pii V imprimis intererat, ut recentiore traditionem, immerito oppugnatam, servaret, minimis tantummodo ritus sacri mutationibus inductis. Re quidem vera Missale illud anni 1570 paulum admodum distat a primo omnium anno 1474 typis edito Missali, quod vicissim fideliter quidem repetit Missale temporis Innocentii PP. III. Codices insuper Bibliothecæ Vaticanæ, quamquam aliquot intulerant locutionum emendationes, haud tamen permiserunt, ut in illa perinvestigatione « veterum et probatorum auctorum » plus quam liturgici commentarii mediæ ætatis inquirerentur.

8. Hodie, contra, illa « sanctorum Patrum norma », quam sectabantur Missalis S. Pii V emendatores, locupletata est innumerabilibus eruditorum scriptis. Postquam enim Sacramentarium Gregorianum anno 1571 primum editum est, vetera Sacramentaria Romana et Ambrosiana critica arte sæpe typis sunt divulgata, perinde ac vetusti libri liturgici Hispani et Gallicani, qui plurimas preces non levis præ-

¹¹ *Ibid.*, n. 50.

stantiæ spiritalis, eo usque ignoratas, in conspectum produxerunt.

Traditiones pariter priscorum sæculorum, antequam ritus Orientis et Occidentis constituerentur, nunc idcirco melius cognoscuntur, quod tot reperta sunt documenta liturgica.

Præterea progredientia sanctorum Patrum studia theologiam mysterii eucharistici lumine perfuderunt doctrinæ Patrum in antiquitate christiana excellentissimorum, uti S. Irenæi, S. Ambrosii, S. Cyrilli Hierosolymitani, S. Ioannis Chrysostomi.

9. Quapropter « sanctorum Patrum norma » non postulat solum, ut conserventur ea, quæ maiores nostri proximi tradiderint, sed ut comprehendantur altiusque perpendantur cuncta præterita Ecclesiæ tempora ac modi universi, quibus unica eius fides declarata est in humani civilisque cultus formis tam inter se differentibus, quippe quæ vigerent in regionibus Semiticis, Græcis, Latinis. Amplior autem hic prospectus cernere nos sinit, quemadmodum Spiritus Sanctus præstet populo Dei mirandam fidelitatem in conservando immutabili fidei deposito, licet permagna sit precum rituumque varietas.

Ad novas rerum condiciones accommodatio

10. Novum igitur Missale, dum testificatur legem orandi Ecclesiæ Romanæ, fideique depositum a Conciliis recentioribus traditum tutatur, ipsum vicissim magni momenti gradum designat in liturgica traditione.

Cum enim Patres Concilii Vaticani II asseverationes dogmaticas Concilii Tridentini iterarunt, in longe alia mundi ætate sunt locuti; qua de causa in re pastoralis valuerunt afferre proposita et consilia, quæ ante quattuor sæcula ne prævideri quidem potuerunt.

11. Agnoverat iam Tridentinum Concilium magnam utilitatem cateheticam, quæ in Missæ celebratione contineretur; unde tamen colligere omnia consecratoria, ad vitæ usum quod attinet, nequibat. A multis reapse flagitabatur,

ut sermonem vulgarem in Sacrificio eucharistico peragendo usurpari liceret. Ad talem quidem postulationem, Concilium, rationem ducens adiunctorum illa ætate obtinentium, sui officii esse arbitrabatur doctrinam Ecclesiæ tralaticiam denuo inculcare, secundum quam Sacrificium eucharisticum imprimis Christi ipsius est actio, cuius proinde efficacia propria eo modo non afficitur, quo fideles eiusdem fiunt participes. Idcirco firmis hisce simulque moderatis verbis edictum est: «Etsi Missa magnam contineat populi fidelis eruditionem, non tamen expedire visum est Patribus, ut vulgari passim lingua celebraretur».¹² Atque condemnandum esse pronuntiavit eum, qui censeret «Ecclesiæ Romanæ ritum, quo submissa voce pars Canonis et verba consecrationis proferuntur, damnandum esse; aut lingua tantum vulgari Missam celebrari debere».¹³ Nihilominus, dum hinc vetuit in Missa linguæ vernaculæ usum, illinc animarum pastores eius in locum congruentem substituere catechesim iussit: «Ne oves Christi esuriant ... mandat sancta Synodus pastoribus et singulis curam animarum gerentibus, ut frequenter inter Missarum celebrationem vel per se vel per alios, ex his, quæ in Missa leguntur, exponant atque inter cetera sanctissimi huius sacrificii mysterium aliquod declarent, diebus præsertim dominicis et festis».¹⁴

12. Propterea congregatum, ut Ecclesiam aptaret ad proprii muneris apostolici necessitates hisce ipsis temporibus, Concilium Vaticanum II funditus perspexit, quemadmodum Tridentinum, didascalicam et pastorem indolem sacræ Liturgiæ.¹⁵ Et, cum nemo catholicorum esset, qui legitimum efficacemque ritum sacrum negaret lingua Latina peractum, concedere etiam valuit: «Haud raro linguæ vernaculæ usurpatio valde utilis apud populum exsistere possit», eiusque adhibendæ facultatem dedit.¹⁶ Flagrans illud studium, quo

¹² Sessio XXII, Doctr. de SS. Missæ Sacrificio, can. 8: DS 1749.

¹³ *Ibid.*, can. 9: DS 1759.

¹⁴ *Ibid.*, can. 8: DS 1749.

¹⁵ Cf. Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 33.

¹⁶ *Ibid.* n. 36.

hoc consultum ubivis est susceptum, profecto effecit ut, ducibus Episcopis atque ipsa Apostolica Sede, universæ liturgicæ celebrationes quas populus participaret, exsequi liceret vulgari sermone, quo plenius intellegeretur mysterium, quod celebraretur.

13. Verumtamen, cum linguæ vernaculæ usus in sacra Liturgia instrumentum sit, quamvis magni momenti, quo aptius exprimeretur catechesis mysterii, quæ in celebratione continetur, Concilium Vaticanum II admonuit præterea, ut aliqua Tridentini præscripta, quibus non omnibus locis erat obtemperatum, ad exitum deducerentur, veluti homilia diebus dominicis et festis habenda¹⁷ et facultas inter ipsos sacros ritus quasdam monitiones intericiendi.¹⁸

Potissimum vero Concilium Vaticanum II, a quo suadebatur «illa perfectior Missæ participatio, qua fideles post communionem sacerdotis ex eodem sacrificio Corpus dominicum sumunt»,¹⁹ incitavit, ut aliud optatum Patrum Tridentinorum in rem transferretur, ut scilicet ad sacram Eucharistiam plenius participandam «in singulis Missis fideles adstantes non solum spiritali affectu, sed sacramentali etiam Eucharistiæ perceptione communicarent».²⁰

14. Eodem quidem animo ac studio pastoralis permotum, Concilium Vaticanum II nova ratione expendere potuit institutum Tridentinum de communionem sub utraque specie. Etenim, quoniam hodie in dubium minime revocantur doctrinæ principia de plenissima vi communionis, qua Eucharistia sub una specie panis suscipitur, permisit interdum communionem sub utraque specie, cum scilicet, per declarationem signi sacramentalis formam, opportunitas peculiaris offerretur altius intellegendi mysterii, quod fideles participarent.²¹

¹⁷ *Ibid.* n. 52.

¹⁸ *Ibid.* n. 35, 3.

¹⁹ Cf. Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 55.

²⁰ Sessio XXII, Doctr. de SS. Missæ Sacrificio, can. 6: DS 1747.

²¹ Cf. Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 55.

15. Hoc pacto, dum fida permanet Ecclesia suo muneri ut magistræ veritatis, custodiens « vetera », id est depositum traditionis, officium quoque explet considerandi prudenterque adhibendi « nova » (cf. Mt 13, 52).

Pars enim quædam novi Missalis preces Ecclesiæ apertius ordinat ad temporis nostri necessitates; cuius generis sunt potissimum Missæ rituales et pro variis necessitatibus, in quibus traditio et novitas opportune inter se sociantur. Itaque, dum complures dictiones integræ manserunt ex antiquissima haustæ Ecclesiæ traditione, per ipsum sæpius editum Missale Romanum patefacta, aliæ plures ad hodierna requisita et condiciones accommodatæ sunt, aliæ, contra, uti orationes pro Ecclesia, laicis, operis humani sanctificatione, omnium gentium communitate, necessitatibus quibusdam nostræ ætatis propriis, ex integro sunt contextæ, sumptis cogitationibus ac sæpe ipsis locutionibus ex recentibus Concilii documentis.

Ob eandem porro æstimationem novi status mundi, qui nunc est, in vetustissimæ traditionis textuum usu, nulla prorsus videbatur inferri iniuria tam venerando thesauro, si quædam sententiæ immutarentur, quo convenientius sermo ipse cum hodiernæ theologiæ lingua concineret referretque ex veritate condicionem disciplinæ Ecclesiæ præsentem. Hinc dicta nonnulla, ad existimationem et usum bonorum terrestrium attinentia, sunt mutata, haud secus ac nonnulla, quæ exterioris quandam pænitentiae formam probabant aliarum Ecclesiæ ætatum propriam.

Hoc denique modo normæ liturgicæ Concilii Tridentini pluribus sane in partibus completæ et perfectæ sunt normis Concilii Vaticani II, quod ad exitum perduxit conatus ad sacram Liturgiam fideles propius admovendi, qui per hæc quattuor sæcula sunt suscepti, præsertim vero recentiore ætate, maxime studio rei liturgicæ a S. Pio X eiusque Successoribus promoto.

Caput I

DE CELEBRATIONIS EUCHARISTICÆ MOMENTO ET DIGNITATE

1. Celebratio Missæ, ut actio Christi et populi Dei hierarchice ordinati, centrum est totius vitæ christianæ pro Ecclesia tum universa tum locali, ac pro singulis fidelibus.¹ In ea enim culmen habetur et actionis qua Deus in Christo mundum sanctificat, et cultus quem homines exhibent Patri, eum per Christum Dei Filium adorantes.² In ea insuper mysteria Redemptionis ita per anni circulum recoluntur, ut quodammodo præsentia reddantur.³ Ceteræ autem actiones sacræ et omnia opera christianæ vitæ cum ea cohærent, ex ea profluunt et ad eam ordinantur.⁴

2. Maxime proinde interest ut celebratio Missæ seu Cenæ Dominicæ ita ordinetur, ut ministri atque fideles, illam pro sua condicione participant, eos fructus plenius exinde capiant,⁵ ad quos obtinendos Christus Dominus sacrificium eucharisticum sui Corporis et sui Sanguinis instituit illudque, velut memoriale passionis et resurrectionis suæ, Ecclesiæ dilectæ sponsæ concredidit.⁶

3. Quod apte fiet si, attentis natura aliisque adiunctis uniuscuiusque cœtus, universa celebratio ita disponatur, ut

¹ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 41; Const. dogm. de Ecclesia, *Lumen gentium*, n. 11; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, nn. 2, 5, 6; Decr. de pastoralis Episcoporum munere, *Christus Dominus*, n. 30; Decr. de Ecumenismo, *Unitatis redintegratio*, n. 15; S. Congr. Rituum, *Instructio Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, nn. 3 e, 6: A.A.S. 59 (1967) pp. 542, 544-545.

² Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 10.

³ Cf. *ibid.*, n. 102.

⁴ Cf. Conc. Vat. II, Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, n. 5; Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 10.

⁵ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 14, 19, 26, 28, 30.

⁶ Cf. *ibid.*, n. 47.

consciam illam, actuosam atque plenam participationem fidelium inducat, corporis nempe et animi, fide, spe et caritate ferventem, quæ ab Ecclesia exoptatur et ab ipsa celebrationis natura postulatur, et ad quam populus christianus vi baptismatis ius habet et officium.⁷

4. Quamvis fidelium præsentia et actiosa participatio, quæ ecclesiam celebrationis naturam apertius manifestant,⁸ aliquando non possint haberi, eucharistica celebratio sua efficacia et dignitate semper est prædita, quippe quæ sit actus Christi et Ecclesiæ,⁹ in quo sacerdos semper agit pro salute populi.

5. Cum autem Eucharistiæ celebratio, sicut et universa Liturgia, fiat per signa sensibilia, quibus fides alitur, roboratur et exprimitur,¹⁰ maxime curandum est eas formas et elementa ab Ecclesia proposita seligi et ordinari, quæ, attentis personarum et locorum adiunctis, actuosam et plenam participationem intensius foveant et fidelium utilitati spiritali aptius respondeant.

6. Hæc itaque Institutio eo spectat ut tum lineamenta generalia præbeat, quibus Eucharistiæ celebratio apte ordinetur, tum regulas exponat, quibus singulæ celebrationis formæ disponantur.¹¹ Conferentiæ autem Episcopales, iuxta Constitutionem de sacra Liturgia, normas pro sua dicione statuere possunt, quæ ad traditiones et ingenium populorum, regionum et diversorum cœtum attendant.¹²

⁷ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 14.

⁸ Cf. *ibid.*, n. 41.

⁹ Cf. Vat. II, Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, n. 13.

¹⁰ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 59.

¹¹ Cf. pro Missis in cœtibus particularibus: S. Congr. pro Cultu Divino, Instr. *Actio pastoralis*, 15 maii 1969: *A.A.S.* 61 (1969) pp. 806-811; pro Missis cum pueris: Directorium de Missis cum pueris, 1 novembris 1973: *A.A.S.* 66 (1974) pp. 30-46; de modo uniendi Horas Officii cum Missa: Institutio generalis de Liturgia Horarum, ed. typ. 1971, nn. 93-98.

¹² Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 37-40.

Caput II

DE STRUCTURA MISSÆ EIUSQUE ELEMENTIS ET PARTIBUS

I. De generali structura Missæ

7. In Missa seu Cena dominica populus Dei in unum convocatur, sacerdote præside personamque Christi gerente, ad memoriale Domini seu sacrificium eucharisticum celebrandum.¹³ Quare de huiusmodi sanctæ Ecclesiæ coadunatione locali eminenter valet promissio Christi: « Ubi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum » (Mt 18, 20). In Missæ enim celebratione, in qua sacrificium Crucis perpetuatur,¹⁴ Christus realiter præsens adest in ipso cœtu in suo nomine congregato, in persona ministri, in verbo suo, et quidem substantialiter et continenter sub speciebus eucharisticis.¹⁵

8. Missa duabus partibus quodammodo constat, liturgia nempe verbi et eucharistica, quæ tam arcte inter se coniunguntur, ut unum actum cultus efficiant.¹⁶ Siquidem in Missa mensa tam verbi Dei quam Corporis Christi paratur e qua fideles instituantur et reficiantur.¹⁷ Quidam autem ritus celebrationem aperiunt et concludunt.

¹³ Cf. Conc. Vat. II, Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, n. 5; Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 33.

¹⁴ Cf. Conc. Trid., Sess. XXII, cap. I: DS 1740; cf. Paulus VI, sollemnis professio fidei, 30 iunii 1968, n. 24: *A.A.S.* 60 (1968) p. 442.

¹⁵ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 7; Paulus VI, Litt. Enc. *Mysterium Fidei*, 3 sept. 1965: *A.A.S.* 57 (1965) p. 764; S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum Mysterium*, 25 maii 1967, n. 9: *A.A.S.* 59 (1967) p. 547.

¹⁶ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia *Sacrosanctum Concilium*, n. 56; S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum Mysterium*, 25 maii 1967, n. 10: *A.A.S.* 59 (1967) p. 547.

¹⁷ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 48, 51; Const. dogm. de divina Revelatione, *Dei Verbum*, n. 21; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, n. 4.

II. De diversis elementis Missæ

De lectione verbi Dei eiusque explanatione

9. Cum sacra Scripturæ in Ecclesia leguntur, Deus ipse ad populum suum loquitur et Christus, præsens in verbo suo, Evangelium annuntiat.

Ideoque lectiones verbi Dei, quæ elementum maximi momenti liturgiæ præbent, cum veneratione ab omnibus sunt audiendæ. Quamvis autem verbum divinum in lectionibus sacra Scripturæ ad omnes homines cuiusque temporis dirigatur iisque intellegibile sit, eius tamen efficacia expositione viva, idest homilia, utpote parte actionis liturgicæ,¹⁸ augetur.

De orationibus aliisque partibus ad sacerdotem pertinentibus

10. Inter ea quæ sacerdoti tribuuntur, primum locum obtinet Prex eucharistica, quæ culmen est totius celebrationis. Accedunt deinde orationes, idest collecta, oratio super oblata et oratio post communionem. Hæ preces a sacerdote, qui cœtui personam Christi gerens præest, ad Deum diriguntur nomine totius plebis sanctæ et omnium circumstantium.¹⁹ Merito igitur « orationes præsidiales » nominantur.

11. Item ad sacerdotem, munere præsidis cœtus congregati fungentem, spectat proferre quasdam monitiones atque formulas introductionis et conclusionis in ipso ritu prævisas. Natura sua hæ monitiones non exigunt ut omnino ad verbum proferantur forma qua in Missali exhibentur; unde expedire poterit, saltem in aliquibus casibus, veris

¹⁸ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 7, 33, 52.

¹⁹ Cf. *ibid.*, n. 33.

communitatis condicionibus aliquatenus eas aptare.²⁰ Sacerdoti præsidii etiam spectat verbum Dei nuntiare, necnon benedictionem finalem impertire. Ipsi insuper licet, brevissimis verbis, introducere fideles in Missam diei, antequam celebratio inchoetur; in liturgiam verbi, ante lectiones; in Precem eucharisticam, ante præfationem; necnon universam actionem sacram, ante dimissionem, concludere.

12. Natura partium « præsidialium » exigit ut clara et elata voce proferantur et ab omnibus cum attentione auscultentur.²¹ Proinde dum sacerdos eas profert aliæ orationes vel cantus non habeantur, atque organum vel alia instrumenta musica sileant.

13. Sacerdos vero non solum tamquam præses nomine totius communitatis preces effundit, sed etiam aliquando nomine dumtaxat suo, ut ministerium suum maiore cum animi attentione et pietate adimpleat. Huiusmodi preces secreto proferuntur.

De aliis formulis in celebratione occurrentibus

14. Cum Missæ celebratio natura sua indolem « communitariam » habeat,²² dialogis inter celebrantem et cœtum fidelium necnon acclamationibus magna vis inhæret;²³ etenim non sunt tantum signa externa celebrationis communis, sed communionem inter sacerdotem et populum fovent et efficiunt.

15. Acclamationes et responsiones fidelium salutationibus sacerdotis et orationibus illum participationis actuosæ gradum constituunt, qui in omni Missæ forma a fidelibus

²⁰ Cf. S. Congr. pro Cultu Divino, Litt. circ. de Precibus eucharisticis, 27 aprilis 1973, n. 14: *A.A.S.* 65 (1973) p. 346.

²¹ Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Musicam sacram*, 5 martii 1967, n. 14: *A.A.S.* 59 (1967) p. 304.

²² Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 26, 27; S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 3 d: *A.A.S.* 59 (1967) p. 542.

²³ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 30.

congregatis præstandus est, ut actio totius communitalis clare exprimat et foveatur.²⁴

16. Aliæ partes, ad actuas fidelium participationem manifestandam et fovendam valde utiles, quæ universo cœtui tribuuntur, sunt præsertim actus pœnitentialis, professio fidei, oratio universalis et oratio dominica.

17. Demum ex aliis formulis:

a) nonnullæ ritum seu actum per se stantem, uti hymnus *Glôria*, psalmus responsorius, *Allelûia* et versus ante Evangelium, *Sanctus*, acclamatio anamneseos, cantus post communionem, constituunt;

b) nonnullæ vero, uti cantus ad introitum, ad offertorium, ad fractionem (*Agnus Dei*) et ad communionem, ritum aliquem comitantur.

De modis proferendi varios textus

18. In textibus clara et elata voce proferendis sive a sacerdote sive a ministris sive ab omnibus, vox respondeat generi ipsius textus, prouti hic est lectio, oratio, admonitio, acclamatio, cantus; necnon formæ celebrationis et sollemnitati cœtus. Ratio insuper habeatur indolis diversarum linguarum et ingenii populorum.

In rubricis ergo et in normis quæ sequuntur, verba « dicere » vel « proferre » intellegi debent sive de cantu sive de recitatione, servatis principiis supra propositis.

De momento cantus

19. Ab Apostolo monentur christifideles qui in unum conveniunt expectantes adventum Domini sui, ut una simul cantent psalmis, hymnis et canticis spiritualibus (cf. Col 3, 16). Cantus enim est signum exultationis cordis (cf. Act 2, 46). Unde S. Augustinus recte dicit: « cantare amantis est », ²⁵ et iam antiquitus in proverbium venit: « bis orat qui bene cantat ».

²⁴ Cf. S. Congr. Rituum, *Instructio Musicam sacram*, 5 martii 1967, n. 16 a: A.A.S. 59 (1967) p. 305.

²⁵ Sermo 336, 1: FL 38, 1472.

Magni ergo fiat usus cantus in celebrationibus, attentis ingenio populorum et facultatibus cuiuslibet cœtus, ita tamen ut non necessarium semper sit omnes textus cantu proferre qui per se cantui destinantur.

In seligendis tamen partibus quæ revera canantur eæ præferendæ sunt quæ maioris sunt momenti, et præsertim quæ a sacerdote vel ministris, populo respondente, canendæ sunt, aut a sacerdote et populo simul proferendæ.²⁶

Cum autem frequentius in dies fideles ex diversis nationibus inter se conveniant, expedit ut iidem fideles aliquas saltem partes Ordinarii Missæ, præsertim vero symbolum fidei et orationem dominicam, modulis adhibitis facilioribus, lingua latina simul cantare sciant.²⁷

De gestibus et corporis habitibus

20. Communis corporis habitus, ab omnibus participantibus servandus, signum est communitalis et unitatis cœtus: mentem enim et sensus animi participantium exprimit eosdemque fovet.²⁸

21. Ad uniformitatem in gestibus et corporis habitibus obtinendam, fideles monitionibus obtemperant, quas diaconus, vel sacerdos vel alius minister, durante celebratione proferunt. Insuper in omnibus Missis, nisi aliter caveatur, stent ab initio cantus ad introitum, vel dum sacerdos accedit ad altare, usque ad collectam inclusive; ad cantum *Allelûia* ante Evangelium; dum ipsum Evangelium proclamatur; necnon dum professio fidei et oratio universalis fiunt; atque ab oratione super oblata usque ad finem Mis-

²⁶ Cf. S. Congr. Rituum, *Instructio Musicam sacram*, 5 martii 1967, nn. 7, 16; A.A.S. 59 (1967) pp. 302, 305; cf. Missale Romanum, Ordo cantus Missæ, ed. typ. 1972, Prænotanda.

²⁷ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 54; S. Congr. Rituum, *Instructio Inter Ecumenici*, 26 septembris 1964, n. 59; A.A.S. 56 (1964) n. 891; *Instructio Musicam sacram*, 5 martii 1967, n. 47; A.A.S. 59 (1967) p. 314.

²⁸ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 30.

sæ, præter ea quæ infra dicuntur. Sedeant autem dum proferuntur lectiones ante Evangelium et psalmus responsorius; ad homiliam et dum fit præparatio donorum ad offertorium; atque, pro opportunitate, dum sacrum silentium post Communionem servatur. Genuflectant vero, nisi ob angustiam loci vel frequentiore numerum adstantium aliasve rationabiles causas impediuntur, ad consecrationem.

Est tamen Conferentiæ Episcopalis gestus et corporis habitus in Ordine Missæ romanæ descriptos ingenio populorum aptare.²⁹ Attendendum tamen erit, ut sensui et indoli cuiusque partis celebrationis respondeant.

22. In gestibus numerantur etiam actiones, quibus sacerdos altare adit, dona afferuntur, atque fideles ad communionem accedunt. Convenit ut huiusmodi actiones decore peragantur, dum cantus ipsis proprii fiunt, iuxta normas pro singulis statutas.

De silentio

23. Sacrum quoque silentium, tamquam pars celebrationis, suo tempore est servandum.³⁰ Eius autem natura a tempore pendet, quo in singulis celebrationibus occurrit. In actu enim pænitentiali et post invitationem ad orandum singuli ad seipsos convertuntur; lectione autem vel homilia peracta, ea quæ audierunt breviter meditantur; post communionem vero in corde suo Deum laudant et orant.

III. De singulis Missæ partibus

A) Ritus initiales

24. Ea quæ liturgiam verbi præcedunt, scilicet introitus, salutatio, actus pænitentialis, *Kýrie*, *Glória* et collecta, characterem habent exordii, introductionis et præparationis.

²⁹ Cf. *ibid.*, n. 39.

³⁰ Cf. *ibid.*, n. 30; S. Congr. Rituum, *Instructio Musicam sacram*, 5 martii 1967, n. 17: *A.A.S.* 59 (1967) p. 305.

Finis horum rituum est, ut fideles in unum convenientes communionem constituent et recte ad verbum Dei audiendum digneque Eucharistiam celebrandam sese disponant.

Introitus

25. Populo congregato, dum ingreditur sacerdos cum ministris, cantus ad introitum incipitur. Finis huius cantus est celebrationem aperire, unionem congregatorum fovere, eorumque mentem in mysterium temporis liturgici vel festivitatis introducere atque processionem sacerdotis ministrorumque comitari.

26. Peragitur autem a schola et populo alternatim, vel simili modo a cantore et populo, vel totus a populo vel a schola sola. Adhiberi potest sive antiphona cum suo psalmo in Graduali romano vel in Graduali simplici exstans, sive alius cantus, actioni sacræ, dici vel temporis indoli congruus, cuius textus a Conferentia Episcopali sit approbatus.

Si ad introitum non habetur cantus, antiphona in Missali proposita recitatur sive a fidelibus, sive ab aliquibus ex ipsis, sive a lectore, sin aliter ab ipso sacerdote post salutationem.

Salutatio altaris et populi congregati

27. Cum ad presbyterium pervenerint, sacerdos et ministri altare salutant. Venerationis autem significandæ causa, sacerdos et diaconus ipsum altare osculantur; et sacerdos, pro opportunitate, illud incensat.

28. Expleto cantu ad introitum, sacerdos et universus cœtus signant se signo crucis. Deinde sacerdos communitati congregatæ præsentiam Domini per salutationem significat. Qua salutatione et populi responsione manifestatur Ecclesiæ congregatæ mysterium.

Actus pænitentialis

29. Salutatione populi facta, sacerdos vel alius minister idoneus potest brevissimis verbis introducere fideles in

Missam illius diei. Postea sacerdos invitat ad actum pœnitentialem, qui a tota communitate confessione generali perficitur, absolutioneque sacerdotis concluditur.

Kýrie, eléison

30. Post actum pœnitentialem incipitur **Kýrie, eléison**, nisi forte locum iam habuerit in ipso actu pœnitentiali. Cum sit cantus quo fideles Dominum acclamant eiusque misericordiam implorant, de more peragitur ab omnibus, partem nempe in eo habentibus populo atque schola vel cantore.

Acclamatio quæque de more bis dicitur, non tamen excluso, ratione ingenii diversarum linguarum necnon musicæ artis vel rerum adiunctorum, maiore numero, vel brevi « tro- po » intercalato. Si **Kýrie** non cantatur, recitetur.

Glória in excelsis

31. **Glória** est antiquissimus et venerabilis hymnus, quo Ecclesia, in Spiritu Sancto congregata, Deum Patrem atque Agnum glorificat eique supplicat. Cantatur vel a coetu fidelium, vel a populo alternatim cum schola, vel ab ipsa schola. Si non cantatur, recitandum est ab omnibus simul aut alternatim.

Cantatur autem vel dicitur diebus dominicis extra tempus Adventus et Quadragesimæ, necnon in sollemnitatibus et festis, et in peculiaribus celebrationibus sollemnioribus.

Collecta

32. Deinde sacerdos populum ad orandum invitat; et omnes una cum sacerdote parumper silent, ut conscii fiant se in conspectu Dei stare, et vota sua in animo possint nuncupare. Tunc sacerdos profert orationem, quæ solet « collecta » nominari. Per eam indoles celebrationis exprimitur et precatio verbis sacerdotis ad Deum Patrem, per Christum in Spiritu Sancto, dirigitur.

Populus precationi se coniungens, illique assentiens, acclamatione **Amen** suam facit orationem.

In Missa unica dicitur collecta; quod valet etiam de orationibus super oblata et post Communionem.

Collecta concluditur conclusione longiore, idest:

si dirigitur ad Patrem: **Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum;**

si dirigitur ad Patrem, sed in fine ipsius fit mentio Filii: **Qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum;**

si dirigitur ad Fílium: **Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spíritus Sancti, Deus, per ómnia sæcula sæculórum.**

Orationes vero super oblata et post Communionem concluduntur conclusione brevior, idest:

si diriguntur ad Patrem: **Per Christum Dóminum nostrum;**

si diriguntur ad Patrem, sed in fine ipsarum fit mentio Filii: **Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum;**

si diriguntur ad Fílium: **Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.**

B) Liturgia verbi

33. Partem præcipuam liturgiæ verbi constituunt lectiones e sacra Scriptura desumptæ cum cantibus inter eas occurrentibus; homilia autem, professio fidei et oratio universalis seu oratio fidelium illam evolvunt et concludunt. Nam in lectionibus, quas homilia exponit, Deus populum suum alloquitur,³¹ mysterium redemptionis et salutis patefacit, atque nutrimentum spiritale offert; et ipse Christus per verbum suum in medio fidelium præsens adest.³² Hoc verbum divinum populus suum facit cantibus, et ipsi adhæret professione fidei; eo autem nutritus, oratione uni-

³¹ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 33.

³² Cf. *ibid.*, n. 7.

versali pro necessitatibus totius Ecclesiæ et pro totius mundi salute preces fundit.

Lectiones biblicæ

34. In lectionibus mensa verbi Dei paratur fidelibus et thesauri biblici iis aperiuntur.³³ Cum ex traditione officium legendi lectiones non sit munus præsidiale sed ministeriale, convenit ut, de more, diaconus vel, eo deficiente, alius sacerdos legat Evangelium; lector vero alias lectiones. Deficiente tamen diacono vel alio sacerdote, Evangelium a sacerdote celebrante legatur.³⁴

35. Lectioni evangelicæ maximam venerationem esse tribuendam, ipsa Liturgia docet, cum eam præ ceteris lectionibus speciali honore insigniat, sive ex parte ministri ad eam annuntiandam deputati et per benedictionem vel orationem sese præparantis; sive ex parte fidelium, qui per acclamationes Christum præsentem sibi loquentem agnoscunt et profitentur, et lectionem ipsam stantes auscultant; sive ex ipsis signis venerationis libro Evangeliorum tributis.

Cantus inter lectiones occurrentes

36. Post primam lectionem sequitur psalmus responsorius, seu graduale, quæ est pars integralis liturgiæ verbi. Psalmus de more sumitur e lectionario, eo quod singuli eius textus directo conectuntur cum singulis lectionibus: electio igitur psalmi e lectionibus pendet. Attamen, ut populus responsum psalmodicum facilius proferre valeat, textus aliqui responsorum et psalmorum pro diversis temporibus anni aut pro diversis ordinibus Sanctorum selecti sunt, qui adhiberi valent, loco textus lectioni respondentis, quoties psalmus cantu profertur.

Psalmista, seu cantor psalmi, in ambone vel alio loco apto profert versus psalmi, tota congregatione sedente et

³³ Cf. *ibid.*, n. 51.

³⁴ Cf. S. Congr. Rituum, *Instructio Inter Œcumenici*, 26 septembris 1964, n. 50: *A.A.S.* 56 (1964) p. 889.

auscultante, immo de more per responsum participante, nisi psalmus modo directo, id est sine responso, proferatur.

Si canitur, præter psalmum in lectionario assignatum, sumi potest vel graduale e Graduali romano, vel psalmus responsorius aut alleluaticus e Graduali simplici, sicut in his libris describuntur.

37. Secundam lectionem sequitur **Allelúia** vel alter cantus, prout tempus liturgicum postulat.

a) **Allelúia** cantatur omni tempore extra Quadragesimam. Inchoatur sive ab omnibus sive a schola aut a cantore, et, si casus fert, repetitur. Versus sumuntur e lectionario vel e Graduali.

b) Alter cantus consistit in versu ante Evangelium aut in altero psalmo seu tractu, prout inveniuntur in lectionario vel in Graduali.

38. Quando una tantum habetur lectio ante Evangelium:

a) tempore quo dicendum est **Allelúia**, haberi potest aut psalmus alleluaticus, aut psalmus et **Allelúia** cum suo versu, aut tantum psalmus vel **Allelúia**;

b) tempore quo **Allelúia** non est dicendum, haberi potest aut psalmus aut versus ante Evangelium.

39. Psalmus post lectionem occurrens, si non cantatur, recitetur; **Allelúia** vero vel versus ante Evangelium, si non cantantur, omitti possunt.

40. Sequentiæ, præter quam diebus Paschæ et Pentecostes, sunt ad libitum.

Homilia

41. Homilia est pars liturgiæ et valde commendatur:³⁵ est enim ad nutrimentum vitæ christianæ necessaria. Sit oportet explicatio aut alicuius aspectus lectionum sacræ

³⁵ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 52.

Scripturæ aut alterius textus ex Ordinario vel Proprio Missæ diei, ratione habita sive mysterii, quod celebratur, sive peculiarium necessitatum auditorum.³⁶

42. Diebus dominicis et festis de præcepto homilia habeatur in omnibus Missis, quæ concurrente populo celebrantur; ceteris vero diebus commendatur, præsertim in feriis Adventus, Quadragesimæ et temporis paschalis, necnon in aliis festis et occasionibus, in quibus populus frequentior ad ecclesiam convenit.³⁷

Homilia de more ab ipso sacerdote celebrante habeatur.

Professio fidei

43. Symbolum, seu professio fidei, in celebratione Missæ eo tendit ut populus verbo Dei, in lectionibus et per homiliam audito, assentiat et respondeat, et regulam fidei sibi revocet in mentem antequam Eucharistiam celebrare incipiat.

44. Symbolum autem dicendum est a sacerdote cum populo diebus dominicis et in sollemnitatibus; dici potest etiam in peculiaribus celebrationibus sollemnioribus.

Si vero in cantu profertur, de more ab omnibus aut alternatim cantetur.

Oratio universalis

45. In oratione universali, seu oratione fidelium, populus, sui sacerdotii munus exercens, deprecatur pro omnibus hominibus. Expedit ut huiusmodi oratio in Missis cum populo de more habeatur, ita ut obsecrationes fiant pro sancta Ecclesia, pro iis qui in potestate nos regunt, pro iis qui variis premuntur necessitatibus, ac pro omnibus hominibus totiusque mundi salute.³⁸

³⁶ Cf. S. Congr. Rituum, *Instructio Inter Œcumenici*, 26 septembris 1964, n. 54: A.A.S. 56 (1964) p. 890.

³⁷ Cf. *ibid.*, n. 53: A.A.S. 56 (1964) p. 890.

³⁸ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 53.

46. Intentionum series de more sint:

- a) pro necessitatibus Ecclesiæ,
- b) pro rem publicam moderantibus et salute totius mundi,
- c) pro oppressis quacumque difficultate,
- d) pro communitate locali.

Attamen in celebratione aliqua particulari, uti Confirmatione, Matrimonio, Exsequiis, ordo intentionum pressius respicere potest particularem occasionem.

47. Est sacerdotis celebrantis precationem moderari, brevi monitione fideles ad orandum invitare ipsamque oratione concludere. Expedit ut intentiones a diacono vel a cantore vel ab alio proferantur.³⁹ Totus cœtus vero precationem suam exprimit sive invocatione communi post intentiones prolatas, sive oratione sub silentio.

C) Liturgia eucharistica

48. In Cena novissima, Christus sacrificium et convivium paschale instituit, quo sacrificium crucis in Ecclesia continue præsens efficitur, cum sacerdos, Christum Dominum representans, idem perficit quod ipse Dominus egit atque discipulis in sui memoriam faciendum tradidit.⁴⁰

Christus enim accepit panem et calicem, gratias egit, fregit deditque discipulis suis, dicens: Accipite, manducate, bibite; hoc est Corpus meum; hic est calix Sanguinis mei. Hoc facite in meam commemorationem. Proinde Ecclesia totam celebrationem liturgiæ eucharisticæ partibus hisce Christi verbis et actibus respondentibus ordinavit. Siquidem:

³⁹ Cf. S. Congr. Rituum, *Instructio Inter Œcumenici*, 26 septembris 1964, n. 56: A.A.S. 56 (1964) p. 890.

⁴⁰ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 47; S. Congr. Rituum, *Instructio Eucharisticum Mysterium*, 25 maii 1967, n. 3, a, b: A.A.S. 59 (1967) pp. 540-541.

1) In præparatione donorum, ad altare afferuntur panis et vinum cum aqua, ea nempe elementa, quæ Christus in manus suas accepit.

2) In Prece eucharistica Deo pro toto opere salutis gratiæ aguntur, et oblata Christi Corpus et Sanguis fiunt.

3) Per fractionem unius panis unitas fidelium manifestatur, et per communionem fideles accipiunt Corpus et Sanguinem Domini eodem modo ac Apostoli de manibus ipsius Christi.

Præparatio donorum

49. Initio liturgiæ eucharisticæ dona, quæ Corpus et Sanguis Christi efficientur, ad altare afferuntur.

Imprimis altare, seu mensa dominica, quæ centrum est totius liturgiæ eucharisticæ,⁴¹ præparatur, cum corporale, purificatorium, missale et calix, nisi ad abacum paratur, in eo collocantur.

Oblationes deinde afferuntur: panis et vinum laudabiliter a fidelibus præsentantur, a sacerdote autem vel a diacono loco opportuno accipiuntur et super altare deponuntur committantibus formulis statutis. Quamvis fideles panem et vinum ad liturgiam destinata non iam de suis proferant sicut olim, ritus tamen illa deferendi vim et significationem spiritalem servat.

Etiam pecunia vel alia dona pro pauperibus vel pro ecclesia a fidelibus allata vel in ecclesia collecta accepta habentur; quapropter loco apto extra mensam eucharisticam collocantur.

50. Processionem, qua dona afferuntur, cantus ad offertorium comitatur, qui protrahitur saltem usquedum dona super altare deposita sunt. Normæ de modo cantandi eadem sunt ac pro introitu (n. 26). Si non cantatur, antiphona ad offertorium omittitur.

⁴¹ Cf. S. Congr. Rituum, *Instructio Inter Œcumenici*, 26 septembris 1964, n. 91: A.A.S. 56 (1964) p. 898; *Instructio Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 24: A.A.S. 59 (1967) p. 554.

51. Dona in altari collocata, et ipsum altare, incensari possunt, ut oblatio Ecclesiæ eiusque oratio sicut incensum in conspectum Dei ascendere significantur. Etiam sacerdos et populus incensari possunt a diacono vel alio ministro, post incensata oblata et altare.

52. Deinde sacerdos manus lavat, quo ritu desiderium internæ purificationis exprimitur.

53. Depositione oblatores facta et ritibus qui eam committantur perfectis, per invitationem ad orandum una cum sacerdote et per orationem super oblata præparatio donorum concluditur et Prex eucharistica præparatur.

Prex eucharistica

54. Nunc centrum et culmen totius celebrationis initium habet, ipsa nempe Prex eucharistica, prex scilicet gratiarum actionis et sanctificationis. Sacerdos populum ad corda versus Dominum in oratione et gratiarum actione elevanda invitatur eumque sibi sociat in oratione, quam nomine totius communitatis per Iesum Christum ad Deum Patrem dirigit. Sensus autem huius orationis est, ut tota congregatio fidelium se cum Christo coniungat in confessione magnum Dei et in oblatione sacrificii.

55. Præcipua elementa e quibus Prex eucharistica constat, hoc modo distinguere possunt:

a) Gratiarum actio (quæ præsertim in præfatione exprimitur) in qua sacerdos nomine totius populi sancti Deum Patrem glorificat et ei gratias agit pro toto opere salutis vel aliqua eius ratione particulari, secundum diversitatem diei, festi vel temporis.

b) Acclamatio: qua tota congregatio, cælestibus virtutibus se iungens, cantat vel recitat **Sanctus**. Hæc acclamatio, quæ partem ipsius Precis eucharisticæ constituit, ab omni populo cum sacerdote profertur.

c) Epiclesis: qua per invocationes peculiare Ecclesia virtutem divinam implorat, ut dona ab hominibus oblata

consecrentur, seu Corpus et Sanguis Christi fiant, et ut hostia immaculata, in Communionem sumenda, sit in salutem eorum qui illam participaturi sunt.

d) Narratio institutionis et consecratio: verbis et actionibus Christi sacrificium peragitur, quod ipse Christus in Cena novissima instituit, cum suum Corpus et Sanguinem sub speciebus panis et vini obtulit, Apostolisque manducandum et bibendum dedit et iis mandatum reliquit idem mysterium perpetuandi.

e) Anamnesis: per quam, mandatum adimplens, quod a Christo Domino per Apostolos accepit, Ecclesia memoriam ipsius Christi agit, recolens præcipue eius beatam Passionem, gloriosam Resurrectionem et ad cælos Ascensionem.

f) Oblatio: per quam in ipsa hac memoria Ecclesia, eaque præsertim hic et nunc congregata, in Spiritu Sancto hostiam immaculatam Patri offert. Intendit vero Ecclesia ut fideles non solummodo immaculatam hostiam offerant sed etiam seipsos offerre discant, et de die in diem consummentur, Christo mediatore, in unitatem cum Deo et inter se, ut sit tandem Deus omnia in omnibus.⁴²

g) Intercessionem: per quas exprimitur Eucharistiam celebrari in communionem cum tota Ecclesia tam cælesti quam terrestri, oblationemque fieri pro ipsa et omnibus eius membris vivis atque defunctis, quæ ad participandam redemptionem et salutem per Christi Corpus et Sanguinem acquisitam vocata sunt.

h) Doxologia finalis: qua glorificatio Dei exprimitur, quæque acclamatione populi confirmatur et concluditur.

Prex eucharistica exigit, ut omnes reverentia et silentio eam auscultent, eandem vero participant per acclamationes in ipso ritu prævisas.

⁴² Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 48; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, n. 5; S. Congr. Rituum, *Instructio Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 12: A.A.S. 59 (1967) pp. 548-549.

Ritus Communionis

56. Cum celebratio eucharistica convivium paschale sit, expedit ut, iuxta mandatum Domini, Corpus et Sanguis eius a fidelibus rite dispositis ut cibus spiritalis accipiantur.⁴³ Ad hoc tendunt fractio aliique ritus præparatorii, quibus fideles ad Communionem immediate adducuntur:

a) Oratio dominica: In ea panis cotidianus petitur, quo christianis etiam Panis eucharisticus innuitur, atque purificatio a peccatis imploratur, ita ut sancta revera sanctis dentur. Sacerdos invitationem ad orationem profert, omnes vero fideles orationem una cum sacerdote dicunt, et sacerdos solus embolismum adiungit, quem populus doxologia concludit. Embolismus, ultimam petitionem ipsius orationis dominicæ evolvens, liberationem a potestate mali pro tota communitate fidelium expetit. Invitatio, oratio ipsa, embolismus et doxologia qua populus hæc concludit, cantu vel clara voce proferuntur.

b) Sequitur deinde ritus pacis, quo fideles pacem et unitatem pro Ecclesia et universa hominum familia implorant et mutuam caritatem sibi exprimunt, priusquam unum pacem participant.

Ad ipsum ritum pacis quod attinet, modus a Conferentiis Episcopalibus, secundum ingenium et mores populorum, statuatur.

c) Gestus fractionis a Christo in ultima cena peractus, tempore apostolico toti actioni eucharisticæ nomen dedit. Hic ritus non habet tantum rationem effectivam, sed significat nos multos in Communionem ex uno pane vitæ, qui est Christus, unum corpus effici (cf. 1 Cor. 10, 17).

d) Immixtio: Sacerdos partem hostiæ in calicem immittit.

e) **Agnus Dei**: Dum fractio panis et immixtio peraguntur, invocatio **Agnus Dei** a schola vel a cantore, populo re-

⁴³ Cf. S. Congr. Rituum, *Instructio Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, nn. 12, 33 a: A.A.S. 59 (1967) pp. 549, 559.

spondente, de more cantatur, vel elata voce dicitur. Hæc invocatio repeti potest quoties necesse est ad fractionem panis comitandam. Ultima vice concluditur verbis **dona nobis pacem.**

f) Præparatio privata sacerdotis: Sacerdos oratione secreta se præparat, ut Corpus et Sanguinem Christi fructuose accipiat. Fideles idem faciunt silentio orantes.

g) Deinde sacerdos panem eucharisticum in Communionem suscipiendum fidelibus ostendit eosque ad Christi convivium invitat; simul autem cum fidelibus actum humilitatis, verbis utens evangelicis, elicit.

h) Valde optandum est, ut fideles ex hostiis, in eadem Missa consecratis, Corpus Dominicum sumant et in casibus prævisis calicem participant, quo etiam per signa Communio melius appareat participatio Sacrificii, quod actu celebratur.⁴⁴

i) Dum Sacramentum a sacerdote et fidelibus sumitur, fit cantus ad Communionem, cuius est spiritalem unionem communicantium per unitatem vocum exprimere, gaudium cordis demonstrare et processionem ad Corpus Christi suscipiendum magis fraternam reddere. Cantus inchoatur cum sacerdos se communicat, et protrahitur, dum fideles Corpus Christi sumunt, quousque videtur opportunum. Si tamen hymnus post Communionem habetur, cantus ad Communionem tempestive claudatur.

Adhiberi autem potest aut antiphona ex Graduali romano sive cum psalmo sive sola, aut antiphona cum psalmo e Graduali simplici, aut alius cantus congruus a Conferentia Episcopali approbatus. Cantatur sive a schola sola, sive a schola vel cantore cum populo.

Si autem non habetur cantus, antiphona in Missali proposita recitatur sive a fidelibus, sive ab aliquibus ex ipsis,

⁴⁴ Cf. *ibid.*, nn. 31, 32: A.A.S. 59 (1967) pp. 558-559; de facultate bis eodem die communicandi: cf. S. Congr. de Disciplina Sacramentorum, Instr. *Immensæ caritatis*, 29 ianuarii 1973, n. 2: A.A.S. 65 (1973) pp. 267-268.

sive a lectore, sin aliter ab ipso sacerdote postquam ipse communicavit, antequam Communionem distribuat fidelibus.

j) Distributione Communionis expleta, pro opportunitate sacerdos et fideles per aliquod temporis spatium in corde suo orant. Si placet, etiam hymnus vel psalmus vel alius cantus laudis a tota congregatione persolvi potest.

k) In oratione post Communionem, sacerdos pro fructibus mysterii celebrati deprecatur. Populus acclamatione **Amen** orationem facit suam.

D) Ritus conclusionis

57. Ritus conclusionis constat:

a) Salutatione et benedictione sacerdotis, quæ quibusdam diebus et occasionibus oratione super populum vel alia sollemniori formula ditatur et exprimitur.

b) Dimissione ipsa, qua cœtus dimittitur, ut unusquisque ad opera sua bona revertatur, collaudans et benedicens Dominum.

Caput III

DE OFFICIIS ET MINISTERIIS IN MISSA

58. In cœtu, qui ad Missam congregatur, unusquisque ius habet et officium participationem suam afferendi diverso modo pro diversitate ordinis et muneris.⁴⁵ Omnes itaque sive ministri sive fideles, munere suo fungentes, solum et totum id agant, quod ad ipsos pertinet,⁴⁶ ita ut ex ipsa celebrationis ordinatione appareat Ecclesia in suis diversis ordinibus et ministeriis constituta.

I. De officiis et ministeriis Ordinis sacri

59. Omnis legitima Eucharistiæ celebratio dirigitur ab Episcopo, sive per seipsum, sive per presbyteros adiutores ipsius.⁴⁷

Cum Episcopus Missæ interest, ubi populus est congregatus, decet ipsum cœtui præsidere, et presbyteros sibi in celebratione consociare, quantum fieri potest cum ipsis concelebrando.

Quod fit non ad sollemnitatem exteriorem ritus augendam, sed ad significandum vividior luce mysterium Ecclesiæ, quæ est unitatis sacramentum.⁴⁸

Si vero Episcopus Eucharistiam non celebrat, sed alii hoc faciendum attribuit, tunc convenienter ipse liturgiam verbi moderatur, et in fine Missæ benedictionem impertit.

60. Etiam presbyter, qui in societate fidelium sacra Ordinis potestate pollet sacrificium in persona Christi offe-

⁴⁵ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 14, 26.

⁴⁶ Cf. *ibid.*, n. 28.

⁴⁷ Cf. Conc. Vat. II, Const. dogm. de Ecclesia, *Lumen gentium*, nn. 26, 28; Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 42.

⁴⁸ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 26.

rendi,⁴⁹ exinde cœtui congregato præest, eius orationi præsidet, illi nuntium salutis proclamat, populum sibi sociat in offerendo sacrificio per Christum in Spiritu Sancto Deo Patri, fratribus suis panem vitæ æternæ dat, ipsumque cum illis participat. Cum igitur Eucharistiam celebrat, debet Deo et populo cum dignitate et humilitate servire, et in modo se gerendi et verba divina proferendi præsentiam vivam Christi fidelibus insinuare.

61. Inter ministros primum locum obtinet diaconus, cuius ordo iam ab initio Ecclesiæ in magno honore habitus est. In Missa enim diaconus proprias habet partes in Evangelio nuntiando et quandoque verbo Dei prædicando, in oratione universali fidelibus præeundo, in ministrando sacerdote, in Eucharistia fidelibus distribuenda, præcipue sub specie vini, et in gestibus et corporis habitibus totius cœtus aliquando innuendis.

II. De officio et munere plebis Dei

62. In celebratione Missæ fideles efficiunt plebem sanctam, populum acquisitionis et sacerdotium regale, ut gratias Deo agant et immaculatam hostiam, non tantum per sacerdotis manus, sed etiam una cum ipso offerant et seipsos offerre discant.⁵⁰ Curent autem id manifestare per profundum sensum religiosum et per caritatem erga fratres, qui eandem celebrationem participant.

Vitent proinde omnes species vel singulariæ vitæ vel divisionis, præ oculis habentes se unicum Patrem habere in cælis, omnesque propterea esse inter se fratres.

Unum autem corpus efficiant sive verbum Dei audiendo, sive in orationibus et in cantu partem habendo, sive præsertim in communi oblatione sacrificii et in communi par-

⁴⁹ Cf. Conc. Vat. II, Decretum de presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, n. 2; Const. de Ecclesia, *Lumen gentium*, n. 28.

⁵⁰ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 48; S. Congr. Rituum, *Instructio Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 12: *A.A.S.* 59 (1967) pp. 548-549.

tipatione mensæ Domini. Hæc unitas pulchre apparet ex gestibus et corporis habitibus a fidelibus communiter servatis.

Ne renuant autem fideles populo Dei cum gaudio servire, quoties rogantur, ut aliquod peculiare ministerium in celebratione præsentent.

63. Inter fideles suum munus liturgicum exercet schola cantorum vel chorus, cuius est de partibus sibi propriis, iuxta diversa genera cantuum, debite exsequendis, curare, et actuosam fidelium participationem in cantu fovere.⁵¹ Quæ de schola cantorum dicuntur, valent, servatis servandis, pro aliis etiam musicis, præsertim vero pro organario.

64. Decet adesse cantorem vel magistrum chori ad cantum populi dirigendum et sustentandum. Immo, cum deficit schola, cantori competit diversos cantus moderari, populo pro sua parte participante.⁵²

III. De ministeriis peculiaribus

65. Acolythus ad servitium altaris et in adiutorium sacerdotis et diaconi instituitur. Ipsius præcipue est altare atque vasa sacra parare et Eucharistiam, cuius est minister extraordinarius, fidelibus distribuere.

66. Lector ad proferendas lectiones sacræ Scripturæ, Evangelio excepto, instituitur. Potest etiam intentiones orationis universalis proponere et, deficiente psalmista, psalmum inter lectiones proferre.

Lector proprium munus in celebratione eucharistica habet, quod ipse per se exercere debet, quamvis adsint ministri gradus superioris.

Ut fideles ex auditione lectionum divinarum suavem ac vivum sacræ Scripturæ affectum⁵³ in corde concipiant, ne-

⁵¹ Cf. S. Congr. Rituum, *Instructio Musicam sacram*, 5 martii 1967, n. 19: *A.A.S.* 59 (1967) p. 306.

⁵² Cf. *ibid.*, n. 21: *A.A.S.* 59 (1967) pp. 306-307.

⁵³ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 24.

cesse est ut lectores tale ministerium exercentes, etsi institutionem non receperunt, revera apti sint et sedulo præparati.

67. Psalmistæ est psalmum vel aliud canticum biblicum, quod inter lectiones invenitur, proferre. Ad suum munus recte implendum necesse est, ut psalmista et arte psallendi et facultate recte pronuntiandi et dicendi polleat.

68. E ceteris ministris, alii diversa munera in presbyterio exercent, alii extra presbyterium.

Primis annumerantur qui ad sacram Communionem ministrandam deputati sunt ut ministri extraordinarii⁵⁴ necnon qui missale, crucem, cereos, panem, vinum, aquam, turibulum deferunt.

Aliis autem:

a) Commentator, qui explicationes et admonitiones proponit fidelibus, ut in celebrationem introducantur et ad eius intelligentiam melius disponantur. Oportet monitiones commentatoris sint adamussim præparatæ et sobrietate perspicuæ.

In suo munere adimplendo, commentator stat loco apto coram fidelibus, sed minus congruit eum ascendere ad ambonem.

b) Ii qui, aliquibus in regionibus, fideles ad portas ecclesiæ recipiunt eosque in locis ipsis convenientibus disponunt, et eorum processiones ordinant.

c) Qui collectas in ecclesia faciunt.

69. Expedit ut, præsertim in maioribus ecclesiis et communitatibus, aliquis designetur qui curet de actionibus sacris congrue disponendis et cum decore, ordine et pietate per ministros exercendis.

70. Omnia ministeria infra ea quæ propria sunt diaconi a viris laicis, etsi institutionem non receperunt, exerceri

⁵⁴ Cf. S. Congr. de Disciplina Sacramentorum, Instr. *Immensæ caritatis*, 29 ianuarii 1973, n. 1: *A.A.S.* 65 (1973) pp. 265-266.

possunt. Ministeria quæ extra presbyterium peraguntur etiam mulieribus committi possunt, iuxta prudens iudicium rectoris ecclesiæ.

Conferentia tamen Episcopalis permittere potest ut mulier idonea lectiones quæ præcedunt Evangelium et intentiones orationis universalis proferat et pressius determinare locum congruum, e quo verbum Dei in cœtu liturgico annuntiet.⁵⁵

71. Si plures adsunt qui idem ministerium exercere possunt, nihil vetat, quominus diversas partes eiusdem ministerii inter se distribuant et peragant. Ex. gr., alius diaconus adhiberi potest pro partibus in cantu proferendis, et alius pro ministerio altaris; si plures lectiones habentur, inter plures lectores eas distribuere iuvat, et sic de ceteris.

72. Si in Missa cum populo unus tantum minister adest, ipse diversa munera exercere potest.

73. Effectiva cuiusque celebrationis liturgicæ præparatio concordî animo fiat inter omnes quorum interest sive quoad ritus, sive quoad rem pastorem et musicam, rectore ecclesiæ moderante et auditis quoque fidelibus pro iis quæ ad ipsos directe pertinent.

⁵⁵ Cf. S. Congr. pro Cultu Divino, Instr. *Liturgicæ instaurationes*, 5 septembris 1970, n. 7: *A.A.S.* 62 (1970) pp. 700-701.

Caput IV

DE DIVERSIS FORMIS MISSAM CELEBRANDI

74. In Ecclesia locali primus sane locus tribuatur, propter eius significationem, Missæ cui præest Episcopus a suo presbyterio et ministris circumdatus⁵⁶ et in qua plebs sancta Dei plene et actuose participat. Ibi enim habetur præcipua manifestatio Ecclesiæ.

75. Magni etiam habeatur Missa quæ cum aliqua communitate, præsertim vero parœciali, celebratur, utpote quæ Ecclesiam universalem repræsentet tempore et loco statutis, præcipue vero in communi celebratione dominicali.⁵⁷

76. Inter Missas autem ab aliquibus communitatibus celebratas peculiarem locum obtinet Missa conventualis, quæ pars est Officii cotidiani, aut Missa, quæ « Communitatis » dicitur. Et quamvis hæ Missæ nullam specialem formam celebrationis præ se ferant, maxime tamen decet eas cum cantu fieri, præcipue cum plena participatione omnium sodalium communitatis sive religiosorum sive canonicorum. In iis proinde munus suum exerceant singuli iuxta Ordinem vel ministerium receptum. Expedi ideo ut omnes sacerdotes, qui pro utilitate pastoralis fidelium singulariter celebrare non tenentur, in iis, quantum fieri potest, concelebrant. Omnes insuper ad eam communitatem pertinentes sacerdotes, qui officio in bonum pastorale fidelium singulariter celebrandi tenentur, Missam quoque conventualem aut « Communitatis » eadem die concelebrare possunt.⁵⁸

⁵⁶ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 41.

⁵⁷ Cf. *ibid.*, n. 42; S. Congr. Rituum, *Instructio Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 26: *A.A.S.* 59 (1967) p. 555; Conc. Vat. II, Const. dogm. de Ecclesia, *Lumen gentium*, n. 28; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, n. 5.

⁵⁸ Cf. S. Congr. Rituum, *Instructio Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 47: *A.A.S.* 59 (1967) p. 565; S. Congr. pro Cultu Divino, Decl. de concelebratione, 7 augusti 1972: *A.A.S.* 64 (1972) pp. 561-563.

I. DE MISSA CUM POPULO

77. Missa cum populo ea intellegitur quæ cum fidelium participatione celebratur. Convenit autem ut, quantum fieri potest, præsertim vero diebus dominicis et festis de præcepto, cum cantu et congruo numero ministrorum celebratio peragatur;⁵⁹ attamen etiam sine cantu et cum uno ministro perfici potest.

78. Expediit autem ut sacerdoti celebranti de more adsint acolitus, lector et cantor: quæ forma in sequentibus «typica» appellabitur. Ritus vero qui infra describitur facultatem prævidet amplioris etiam numeri ministrorum.

In qualibet celebrationis forma adesse potest diaconus suo munere fungens.

Præparanda

79. Altare una saltem tobalea cooperiatur. Super ipsum vero aut circa ipsum duo saltem, vel etiam quattuor, aut sex, vel, si Episcopus diocesis celebrat, septem candelabra cum cereis accensis ponantur. Item super altare vel prope ipsum habeatur crux. Candelabra autem et crux in processione ad introitum afferri possunt. Super ipsum altare poni potest, nisi in processione ad introitum deferatur, liber Evangeliorum, a libro aliarum lectionum distinctus.

80. Item parentur:

- a) Iuxta sedem sacerdotis: missale et, pro opportunitate, libellus cantuum;
- b) In ambone: liber lectionum
- c) In abaco: calix, corporale, purificatorium et, pro opportunitate, palla; patena et pyxides, si necessariae sunt, cum pane pro Communione sacerdotis, ministrorum, et populi; urceoli cum vino et aqua, nisi hæc omnia a fidelibus

⁵⁹ Cf. S. Congr. Rituum, Instr. *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 26: A.A.S. 59 (1967) p. 555; *Instructio Musicam sacram*, 5 martii 1967, nn. 16, 27: A.A.S. 59 (1967) pp. 305, 308.

ad offertorium præsententur, patina pro communione fidelium; et ea quæ necessaria sunt ad manus lavandas. Calix cooperiatur velo, quod potest esse semper coloris albi.

81. In secretario, pro diversis formis celebrationis, parentur sacræ vestes sacerdotis et ministrorum:

a) Pro sacerdote: alba, stola et planeta.

b) Pro diacono: alba, stola et dalmatica, quæ tamen, ob necessitatem vel minorem gradum sollemnitatis, omitti potest.

c) Pro ceteris ministris: albæ vel aliæ vestes legitime approbatæ.

Omnes qui albam induunt, cingulum adhibeant et amictu utantur, nisi aliter provideatur.

A) Forma typica

Ritus initiales

82. Populo congregato, sacerdos et ministri, sacris vestibus induti, ad altare procedunt hoc ordine:

a) Minister cum turibulo fumigante, si incensum adhibetur.

b) Ministri qui, pro opportunitate, deferunt cereos, et inter eos, si casus fert, alius minister cum cruce.

c) Acolythi et alii ministri.

d) Lector, qui potest librum Evangeliorum deferre.

e) Sacerdos Missam celebraturus.

Si incensum adhibetur, sacerdos antequam procedatur, incensum in turibulo imponit.

83. Dum fit processio ad altare, cantus ad introitum peragitur (cf. nn. 25-26).

84. Cum ad altare pervenerint, sacerdos et ministri faciunt debitam reverentiam, id est profundam inclinationem, vel, si adest tabernaculum cum Ss.mo Sacramento, genuflexionem.

Cruce forte in processione delata iuxta altare, vel alio loco opportuno, ponitur; candelabra vero a ministris portata iuxta

altare, vel super abacum, collocantur; liber Evangeliorum super altare ponitur.

85. Sacerdos ad altare ascendit ipsumque veneratur osculo. Deinde, pro opportunitate, altare incensat, illud circumcumeundo.

86. His peractis, sacerdos sedem petit. Cantu ad introitum expleto, omnibus stantibus, sacerdos et fideles signant se. Sacerdos dicit: **In nómine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.** Populus respondet: **Amen.**

Deinde, ad populum conversus, et manus extendens, sacerdos eum salutatur, una adhibita e formulis propositis. Potest etiam, ipse vel alius minister idoneus, brevissimis verbis introducere fideles in Missam illius diei.

87. Post actum pœnitentialem, dicuntur **Kýrie** et **Glória**, iuxta rubricas (nn. 30-31). **Glória** inchoari potest aut ab ipso sacerdote, aut a cantoribus aut etiam ab omnibus simul.

88. Deinde sacerdos populum ad orandum invitat, manibus iunctis, dicens: **Orémus.** Et omnes una cum sacerdote ad breve tempus silentes orant. Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit collectam, qua expleta, populus acclamat: **Amen.**

Liturgia verbi

89. Collecta finita, lector ad ambonem pergīt, et recitat primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant, et in fine acclamationem proferunt.

90. Psalmista vero, seu cantor, vel ipse lector, lectione finita, psalmum dicit, populo responsum proferente (cf. n. 36).

91. Postea, si habenda sit secunda lectio ante Evangelium, lector eam in ambone recitat, ut supra, omnibus sedentibus et auscultantibus, atque in fine acclamantibus.

92. Sequitur **Allelúia** vel alter cantus, prout tempus liturgicum postulat (cf. nn. 37-39).

93. Dum canitur **Allelúia** vel alter cantus, sacerdos incensum, si adhibetur, imponit. Deinde, manibus iunctis, et inclinatus ante altare, dicit secreto: **Munda cor meum.**

94. Tunc librum Evangeliorum, si est in altari, accipit et, præcedentibus ministris, qui incensum et cereos deferre possunt, ad ambonem accedit.

95. In ambone sacerdos aperit librum et dicit: **Dóminus vobiscum,** et deinde **Léctio sancti Evangélii,** pollice signans librum et seipsum in fronte, ore et pectore. Deinde librum, si incensum adhibetur, turificat. Post acclamationem populi, proclamat Evangelium, eoque finito, librum osculatur, dicens secreto: **Per evangélica dicta deleántur nostra delicta.** Post Evangelium fit acclamatio populi, iuxta consuetudinem regionum.

96. Si non adest lector, sacerdos ipse omnes lectiones et, pro necessitate, etiam cantus post ipsas occurrentes proferat, stans in ambone. Ibidem, si adhibetur, incensum imponit et, inclinatus, dicit: **Munda cor meum.**

97. Homilia fit ad sedem vel in ipso ambone.

98. Symbolum dicitur a sacerdote una cum populo (cf. n. 44). Ad verba **Et incarnátus est, etc.** omnes se inclinant; in sollemnitatibus vero Annuntiationis et Nativitatis Domini genua flectunt.

99. Deinde, populo pro sua parte participante, fit oratio universalis seu oratio fidelium, quam sacerdos moderatur a sede aut ex ambone (cf. nn. 45-47).

Liturgia eucharistica

100. Oratione universali absoluta, incipit cantus ad offertorium (cf. n. 50). Ministri corporale, purificatorium, calicem et missale in altari collocant.

101. Expedit ut participatio fidelium manifestetur per oblationem sive panis et vini ad Eucharistiæ celebrationem, sive aliorum donorum, quibus necessitatibus ecclesiæ et pauperum subveniatur.

Oblationes fidelium a sacerdote opportune accipiuntur, adiuvantibus ministris, et apto loco collocantur; panis autem et vinum pro Eucharistia ad altare deferuntur.

102. Sacerdos, ad altare, accipit a ministro patenam cum pane, eamque ambabus manibus aliquantulum elevatam super altare tenet, dicens formulam appositam. Deinde patenam cum pane super corporale deponit.

103. Postea, stans ad latus altaris, infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens secreto formulam præscriptam, ministro urceolos porrigente. Reversus autem ad medium altaris, acceptum calicem ambabus manibus parum elevatum tenet, dicens formulam statutam; et deinde calicem super corporale deponit, et palla pro opportunitate cooperit.

104. Calice in altari deposito, sacerdos, inclinatus, dicit secreto: **In spiritu humilitatis.**

105. Pro opportunitate deinde sacerdos incensat oblata et altare; minister vero sacerdotem et populum.

106. Post orationem **In spiritu humilitatis** vel post incensationem, sacerdos, stans ad latus altaris, manus lavat, formulam statutam secreto dicens, ministro aquam fundente.

107. Ad medium altaris deinde reversus, stans ad populum conversus, extendens et iungens manus, populum ad orandum invitat, dicens: **Oráte, fratres, etc.** Post responsionem autem populi, manibus extensis, dicit orationem super oblata. In fine populus acclamat: Amen.

108. Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam. Manus extendens dicit: **Dóminus vobiscum.** Cum prosequitur: **Sursum corda,** manus elevat; ac, manibus extensis, subdit: **Grátias agámus Dómino Deo nostro.** Postquam populus re-

spondit: **Dignum et iustum est,** sacerdos prosequitur præfationem; eaque finita, iunctis manibus, una cum ministris et populo, cantat vel clara voce dicit: **Sanctus-Benedictus** (cf. n. 55 b).

109. Sacerdos prosequitur Precem eucharisticam iuxta rubricas, quæ in singulis Precibus indicantur.

Si sacerdos celebrans est Episcopus, post verba **una cum fámulo tuo Papa nostro** N. subiungit: **et me indigno servo tuo.**

Ordinarius loci nominari debet hac formula: **una cum fámulo tuo Papa nostro** N. **et Episcopo** (vel: **Vicário, Prælato, Præfécito, Abbate**) **nostro** N. Coadiutores et Auxiliares nominari licet in Prece eucharistica. Quando plures nominandi sunt, dicitur sub formula generali: **et Episcopo nostro** N. **eiusque Episcopis adiutóribus**⁶⁰ In unaquaque Prece eucharistica, prædictæ formulæ aptandæ sunt, normis grammaticorum attentis.

Paulo ante consecrationem, minister, pro opportunitate, campanulæ signo fideles monet. Item pulsat campanulam ad unamquamque ostensionem, iuxta cuiusque loci consuetudinem.

110. Expleta doxologia, quæ in fine Precis eucharisticæ habetur, sacerdos, manibus iunctis, dicit monitionem ante orationem dominicam, quam deinde una cum populo profert, manibus extensis.

111. Oratione dominica finita, sacerdos, manibus extensis, solus dicit embolismum **Líbera nos,** quo completo, populus acclamat: **Quia tuum est regnum.**

112. Deinde sacerdos, clara voce, dicit orationem **Dómine Iesu Christe, qui dixísti;** eaque finita, extendens et iungens manus, pacem annuntiat, versus ad populum, dicens: **Pax Dómini sit semper vobiscum.** Populus respondet:

⁶⁰ Cf. S. Congr. pro Cultu Divino, Decr. 9 octobris 1972: A.A.S. 64 (1972) pp. 692-694.

Et cum spíritu tuo. Postea, pro opportunitate, sacerdos subiungit: **Offérte vobis pacem.** Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem et caritatem sibi invicem significant. Sacerdos pacem potest dare ministris.

113. Postea sacerdos accipit hostiam, eamque super patenam frangit, et particulam immittit in calicem, dicens secreto: **Hæc commixtio.** Interim a choro et a populo cantatur vel dicitur **Agnus Dei** (cf. n. 56 e).

114. Tunc sacerdos dicit secreto orationem: **Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi vel Percéptio Córporis et Sanguinis.**

115. Oratione finita, sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam tenens, versus ad populum, dicit: **Ecce Agnus Dei,** et una cum populo semel subdit: **Dómine, non sum dignus.**

116. Postea, stans ad altare conversus, sacerdos secreto dicit: **Corpus Christi custódiat me in vitam ætérnam,** et reverenter sumit Corpus Christi. Deinde accipit calicem, dicit: **Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam,** et reverenter sumit Sanguinem Christi.

117. Accipit deinde patenam vel pyxidem, et accedit ad communicandos. Si Communio sub specie tantum panis fit, hostiam parum elevatam unicuique ostendit dicens: **Corpus Christi.** Communicandus respondet: **Amen,** et, tenens patinam sub ore, Sacramentum accipit.

118. Pro Communionem sub utraque specie, servetur ritus suo loco descriptus (cf. nn. 240-252).

119. Dum sacerdos sumit Sacramentum, inchoatur cantus ad Communionem (cf. n. 56 i).

120. Distributione Communionis expleta, sacerdos, ad altare reversus, colligit fragmenta, si quæ sint; deinde, stans ad latus altaris, vel ad abacum, purificat patenam vel pyxidem super calicem, postea purificat calicem, dicens

secreto: **Quod ore sumpsimus, etc.,** et calicem purificatorio exterget. Si vasa purificata sunt ad altare, a ministro deferuntur ad abacum. Licet tamen vasa purificanda, præsertim si sint plura, opportune cooperta, in altari vel in abaco super corporale relinquere eaque post Missam, populo dimisso, purificare.

121. Purificationibus peractis, sacerdos ad sedem redire potest. Sacrum silentium per aliquod temporis spatium servari, vel canticum laudis aut psalmus proferri potest (cf. n. 56 j).

122. Postea, stans ad sedem vel ad altare, sacerdos versus ad populum, dicit: **Orémus** et, extensis manibus, orationem post Communionem recitat, cui præmitti potest breve spatium silentii, nisi iam præcesserit statim post Communionem. In fine orationis populus acclamat: **Amen.**

Ritus conclusionis

123. Expleta oratione post Communionem, fiant, si habendæ sunt, breves annuntiationes ad populum.

124. Deinde sacerdos, extendens manus, salutatur populum, dicens: **Dóminus vobiscum,** cui respondetur a populo: **Et cum spíritu tuo.** Et statim sacerdos subdit: **Benedícat vos omnipotens Deus** et, benedicens, prosequitur: **Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus;** omnes respondent: **Amen.** Quibusdam diebus et occasionibus, huic formulæ benedictionis præmittitur, iuxta rubricas, alia formula sollemnior, vel oratio super populum.

Statim post benedictionem, sacerdos, manibus iunctis, subiungit: **Ite, missa est;** et omnes respondent: **Deo grátias.**

125. Tunc sacerdos altare de more osculo veneratur. Facta deinde debita revèrentia cum ministris, recedit.

126. Si vero Missam sequitur aliqua actio liturgica, ritus conclusionis, idest salutatio, benedictio et dimissio, omituntur.

B) De muneribus diaconi

127. Quando adest diaconus, ministerio suo fungens, servantur normæ in superiore capite descriptæ, his exceptis, quæ sequuntur.

In genere diaconus:

- a) sacerdoti assistit, et ad eius latus procedit;
- b) ad altare, sive ad calicem sive ad librum ministrat;
- c) si nullus alius minister adsit, ipse aliorum munera, pro necessitate, adimplet.

Ritus initiales

128. Vestibus sacris indutus, diaconus, librum Evangeliorum deferens, sacerdotem accedentem ad altare præcedit, secus ad eius latus incedit.

129. Facta una cum sacerdote debita reverentia altari, diaconus una cum ipso ad altare ascendit atque, libro Evangeliorum super altare deposito, simul cum sacerdote altare osculo veneratur. Sacerdoti deinde, si adhibetur incensum, assistit ad incensum imponendum et altare turificandum.

130. Altari incensato, sedem una cum sacerdote petit, ibique ad latus sacerdotis consistit eique pro necessitate ministrat.

Liturgia verbi

131. Dum **Allelúia** vel alter cantus profertur, si adhibetur incensum, ad impositionem turis sacerdoti ministrat, deinde, ante sacerdotem inclinatus, benedictionem petit, submissa voce dicens: **Iube, domne, benedicere.** Sacerdos eum benedicit, dicens: **Dóminus sit in corde tuo,** etc. Diaconus respondet: **Amen.** Deinde librum Evangeliorum, si est in altari, sumit et ad ambonem pergit, ministris, si ad-

sunt, cum candelabris et incenso pro opportunitate eum præcedentibus. Ibi populum salutatur, librum incensat et proclamat Evangelium. Quo finito, librum osculo veneratur, secreto dicens: **Per evangélica dicta, etc.** et ad sacerdotem redit. Si vero homilia non fit neque symbolum dicitur, potest manere in ambone pro oratione universali, recedentibus ministris.

132. Intentiones orationis fidelium, post introductionem sacerdotis, ipse diaconus sive ex ambone sive ex alio loco conveniente profert.

Liturgia eucharistica

133. Ad offertorium, sacerdote ad sedem remanente, diaconus altare præparat, aliis ministris adiuvantibus; ipsius tamen est sacrorum vasorum curam gerere. Assistit etiam sacerdoti ad dona populi recipienda. Tradit deinde sacerdoti patenam cum pane consecrando; infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens secreto: **Per huius aquæ,** et postea calicem sacerdoti præsentat. Præparationem tamen calicis, seu infusionem vini et aquæ, ad abacum peragere potest. Si incensum adhibetur, in turificandis oblatis et altari sacerdoti ministrat, et postea ipse, vel alius minister, sacerdotem et populum incensat.

134. Durante Prece eucharistica, diaconus stat prope sacerdotem, aliquanto tamen post ipsum, ut, quando opus sit, ad calicem vel ad missale ministret.

135. Ad doxologiam finalem Precis eucharisticæ, stans ad latus sacerdotis, calicem elevatum tenet, dum sacerdos patenam cum hostia elevat, usquedum populus **Amen** acclamaverit.

136. Postquam sacerdos dixit orationem ad pacem et: **Pax Dómini sit semper vobíscum,** et populus respondet: **Et cum spíritu tuo,** diaconus, pro opportunitate, invitationem facit ad pacem, dicens: **Offérte vobis pacem.** Ipse

vero pacem a sacerdote recipit, aliisque ministris sibi propioribus potest offerre.

137. Communionem a sacerdote facta, ipse Communionem sub utraque specie accipit, et sacerdotem deinde adiuvat in Communionem populo distribuenda. Quod si Communio sub utraque specie fit, ipse calicem sumentibus ministrat, et ultimus de calice sumit.

138. Distributione Communionis expleta, diaconus cum sacerdote ad altare revertitur, colligit fragmenta, si quæ sint, deinde portat calicem et alia vasa sacra ad abacum, ibique ea purificat et de more componit, dum sacerdos ad sedem redit. Licet tamen vasa purificanda, opportune coopta, in abaco super corporale relinquere, eaque post Missam, populo dimisso, purificare.

Ritus conclusionis

139. Dicta oratione post Communionem, diaconus facit breves annuntiationes populo, quæ forte faciendæ sunt, nisi ipse sacerdos malit eas facere.

140. Data benedictione a sacerdote, diaconus populum dimittit dicens: *Ite, missa est.*

141. Deinde, una cum sacerdote, altare osculo veneratur, et, facta debita reverentia, simili modo quo processerat, recedit.

C) De muneribus acolythi

142. Munera quæ acolythus exercere potest varii sunt generis; plura autem ex iis simul occurrere possunt. Expedit proinde ut opportune inter plures distribuatur; si vero unus tantum acolythus præsens adest, ea quæ potioris sunt momenti ipse exsequatur, cetera vero inter alios ministros distribuatur.

Ritus initiales

143. In accessu ad altare crucem, medius inter duos ministros cum cereis accensis, deferre potest. Cum autem ad altare pervenerit, cruce prope altare deposita, locum suum in presbyterio occupat.

144. Per totam celebrationem, acolythi est ad sacerdotem vel diaconum, quoties opus sit, accedere, ut ipsis librum præbeat et in aliis quæ necessaria sunt eos adiuvet. Convenit proinde ut, quantum fieri possit, locum occupet e quo ministerium suum commode possit implere, sive ad sedem sive ad altare.

Liturgia eucharistica

145. Absente diacono, expleta oratione universali, dum sacerdos ad sedem manet, acolythus super altare ponit corporale, purificatorium, calicem et missale. Deinde, si opus est, sacerdotem adiuvat in accipiendis donis populi et, pro opportunitate, panem et vinum ad altare defert et sacerdoti tradit. Si incensum adhibetur, ipse sacerdoti turibulum exhibet eique assistit in turificandis oblatis et altari.

146. Sacerdotem adiuvere potest, qua minister extraordinarius, in Communionem populo distribuenda.⁶¹ Quod si Communio sub utraque specie fit, ipse calicem sumentibus ministrat, vel calicem sustinet si Communio per intinctionem præbetur.

147. Distributione Communionis expleta, sacerdotem vel diaconum in vasis sacris purificandis et componendis adiuvat. Absente vero diacono, acolythus vasa sacra ad abacum defert ibique purificat et componit.

⁶¹ Cf. Paulus VI, Litt. Apost. *Ministeria quædam*, 15 augusti 1972, n. VI: *A.A.S.* 64 (1972) p. 532.

D) De muneribus lectoris

Ritus initiales

148. In accessu ad altare, absente diacono, lector librum Evangeliorum deferre potest: tunc ante sacerdotem incedit; secus cum aliis ministris.

149. Cum ad altare pervenerit, facta cum sacerdote debita reverentia, ad altare ascendit, librum Evangeliorum supra illud deponit et in presbyterio una cum aliis ministris locum occupat.

Liturgia verbi

150. Lectiones, quæ Evangelium præcedunt, in ambone legit. Deficiente vero psalmista, potest et psalmum responsorium post primam lectionem proferre.

151. Absente diacono, post introductionem a sacerdote dictam, lector intentiones orationis universalis proferre potest.

152. Si ad introitum vel ad Communionem non habetur cantus, et antiphonæ in missali propositæ a fidelibus non recitantur, tempore conveniente eas profert.

II. DE MISSIS CONCELEBRATIS

Prænotanda

153. Concelebratio qua unitas sacerdotii et sacrificii nec non totius populi Dei opportune manifestatur, præterquam in casibus quibus ipso ritu præcipitur, permittitur:

1° a) Feria V Hebdomadæ sanctæ, tum ad Missam chrismatis, tum ad Missam vespertinam;

b) ad Missam in Conciliis, Conventibus Episcoporum et Synodis;

c) ad Missam in Benedictione Abbatis.

2° Præterea, accedente licentia Ordinarii, cuius est de opportunitate concelebrationis iudicare:

a) ad Missam conventualem et ad Missam principalem in ecclesiis et oratoriis, cum utilitas christifidelium singularem celebrationem omnium sacerdotum præsentium non postulat;

b) ad Missas in conventibus cuiusvis generis sacerdotum tum sæcularium tum religiosorum.⁶²

154. Ubi magnus habetur numerus sacerdotum, superior competens concedere potest ut concelebratio etiam pluries eodem die fiat, sed temporibus subsequenter, vel in locis sacris diversis.⁶³

155. Episcopi est, ad normam iuris, concelebrationis disciplinam in sua diocesi moderari, etiam in exemptorum ecclesiis et oratoriis semipublicis. De opportunitate vero concelebrationis iudicare atque licentiam in suis ecclesiis et oratoriis dare est cuiusvis Ordinarii et etiam Superioris maioris Religionum clericalium non exemptarum et Societatum clericorum in communi viventium sine votis.⁶⁴

156. Nemo umquam ad concelebrandum admittatur Missa iam incepta.⁶⁵

157. In singulari honore illa concelebratio habenda est, qua sacerdotes alicuius dioceseos cum proprio Episcopo concelebrant, præcipue vero in Missa chrismatis feria V Hebdomadæ sanctæ, et occasione Synodi vel visitationis pastoralis. Eadem ratione concelebratio commendatur quoties sacerdotes cum proprio Episcopo conveniunt, sive occasione exercitiorum spiritualium, sive alicuius conventus.

⁶² Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 57.

⁶³ Cf. S. Congr. Rituum, Instructio *Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 47: *A.A.S.* 59 (1967) p. 566.

⁶⁴ Cf. *Ritus servandus in concelebratione Missæ*, n. 3.

⁶⁵ Cf. *ibid.*, n. 8.

In his casibus illud signum unitatis sacerdotii, necnon Ecclesiæ, omni concelebrationi proprium, magis perspicuo modo manifestatur.⁶⁶

158. Ob peculiarem causam, sive significationis ritus sive festivitatis, facultas fit pluries celebrandi vel concelebrandi eodem die, sequentibus in casibus:

a) Qui, feria V Hebdomadæ sanctæ, Missam chrismatis celebravit aut concelebravit, etiam Missam vespertinam celebrare aut concelebrare potest.

b) Qui Missam primam in nocte Paschatis celebravit aut concelebravit, potest secundam Missam Paschatis celebrare aut concelebrare.

c) In Nativitate Domini omnes sacerdotes tres Missas celebrare vel concelebrare possunt, dummodo hæ suo tempore celebrentur.

d) Qui in Synodo et in visitatione pastoralis cum Episcopo vel eius delegato aut occasione cuiusdam conventus sacerdotum concelebrat, Missam ad utilitatem fidelium iterum celebrare potest.⁶⁷ Idem valet, servatis servandis, pro cœtibus religiosorum.

159. Missa concelebrata ordinatur, pro qualibet forma, iuxta normas Missæ singulariter celebratæ, iis tamen servatis aut mutatis quæ infra indicabuntur.

160. Si in Missa concelebrata neque diaconus neque alii ministri assistant, munera ipsis propria ab aliquibus concelebrantibus perficiuntur.

⁶⁶ Cf. S. Congr. Rituum, Decretum generale *Ecclesiæ semper*, 7 martii 1965: *A.A.S.* 57 (1965) pp. 410-412; *Instructio Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 47: *A.A.S.* 59 (1967) p. 565.

⁶⁷ Cf. *Ritus servandus in concelebratione Missæ*, n. 9; S. Congr. pro Cultu Divino, Decl. de concelebratione, 7 augusti 1972: *A.A.S.* 64 (1972) pp. 561-563.

Ritus initiales

161. Concelebrantes in secretario, vel alio loco apto, sacras vestes induunt, quas sumere solent cum Missam singuli celebrant. Accedente tamen iusta causa, v. gr. frequentiore concelebrantium numero et deficientia paramentorum, concelebrantes, excepto semper celebrante principali, omittere possunt planetam, adhibita stola super albam.

162. Omnibus rite dispositis, fit de more processio per ecclesiam ad altare. Presbyteri concelebrantes incedunt ante celebrantem principalem.

163. Cum ad altare pervenerint, concelebrantes et celebrans principalis, facta debita reverentia, altare osculo venerantur, deinde sedem sibi assignatam petunt. Celebrans vero principalis altare, pro opportunitate, incensat, ac deinde sedem petit.

Liturgia verbi

164. Durante liturgia verbi concelebrantes locum suum occupant et sedent et surgunt eadem ratione ac celebrans principalis.

165. Homiliam habet de more celebrans principalis, vel unus e concelebrantibus.

Liturgia eucharistica

166. Ritus offertorii perficiuntur a celebrante principali, aliis concelebrantibus suis locis manentibus.

167. Ritibus offertorii peractis, concelebrantes ad altare accedunt et circa altare consistunt, ita tamen ut impedimento non sint in ritibus peragendis, et sacer ritus a fidelibus bene conspiciatur, neque impedimento sint diacono quando ad altare, ratione sui ministerii, accedere debet.

De modo proferendi Precem eucharisticam

168. Præfatio dicitur a solo celebrante principali; **Sanctus** vero ab omnibus una cum populo et schola cantatur vel recitatur.

169. **Sanctus** expleto, concelebrantes Precem eucharisticam modo infra descripto prosequuntur. Solus celebrans principalis gestus facit, nisi aliter notetur.

170. Partes quæ ab omnibus concelebrantibus simul proferuntur, in recitatione ita dicendæ sunt, ut eas concelebrantes submissa voce proferant et vox celebrantis principalis clare audiatur. Hac ratione textus a populo facilius percipitur.

A) **Prex eucharistica I, seu Canon Romanus**

171. **Te igitur** a solo celebrante principali, extensis manibus, dicitur.

172. **Meménto** vivorum et **Communicántes** uni alterive e concelebrantibus committi possunt, qui solus has preces manibus extensis et elata voce dicit.

173. **Hanc igitur** a solo celebrante principali iterum dicitur, manibus extensis.

174. A **Quam oblationem** usque ad **Súpplices**, omnes concelebrantes omnia simul proferunt, hoc modo:

- a) **Quam oblationem**, manibus ad oblata extensis;
- b) **Qui pridie, Simili modo**, manibus iunctis;
- c) Verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et ad calicem extensa; ad ostensionem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;
- d) **Unde et mémoires** et **Supra quæ**, manibus extensis;
- e) **Súpplices**, inclinati et manibus iunctis usque ad verba **ex hac altáris participatióne**, ac deinde erecti et se si-

gnantes ad verba **omni benedictiône cælésti et grátia repleámur**.

175. **Meménto** defunctorum et **Nobis quoque peccatóribus** uni alterive e concelebrantibus committi possunt, qui solus ea manibus extensis et elata voce dicit.

176. Ad verba **Nobis quoque peccatóribus** omnes concelebrantes pectus sibi percutiunt.

177. **Per quem hæc ómnia** a solo celebrante principali dicitur.

178. In hac Prece eucharistica, partes a **Quam oblationem** usque ad **Súpplices** necnon doxologia finalis cantu proferri possunt.

B) **Prex eucharistica II**

179. **Vere Sanctus** a solo celebrante principali, extensis manibus, profertur.

180. Ab **Hæc ergo dona** usque ad **Et súpplices** omnes concelebrantes omnia simul proferunt, hoc modo:

- a) **Hæc ergo dona**, manibus ad oblata extensis;
- b) **Qui cum passióni et Simili modo**, manibus iunctis;
- c) Verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et ad calicem extensa; ad ostensionem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;
- d) **Mémoires igitur** atque **Et súpplices**, manibus extensis.

181. Intercessionem pro vivis: **Recordáre, Dómine**, et pro defunctis: **Meménto étiam fratrum nostrórum**, uni alterive e concelebrantibus committi possunt, qui solus eas manibus extensis profert.

182. Huius Precis eucharisticæ partes quæ sequuntur: **Qui cum passióni, Simili modo, Mémoires igitur**, necnon doxologia finalis cantu proferri possunt.

C) *Prex eucharistica III*

183. Vere Sanctus a solo celebrante principali, extensis manibus, profertur.

184. A *Súpplices ergo te, Dómine*, usque ad *Réspice, quæsumus*, omnes concelebrantes omnia simul proferunt hoc modo:

a) *Súpplices ergo te, Dómine*, manibus ad oblata extensis;

b) *Ipse enim in qua nocte tradebátur et Síмили modo*, manibus iunctis;

c) Verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et ad calicem extensa; ad ostensionem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;

d) *Mémores igitur et Réspice, quæsumus*, manibus extensis.

185. Intercessionem: *Ipse nos et Hæc hóstia nostræ reconciliatiónis* uni alterive e concelebrantibus committi possunt, qui solus has preces manibus extensis profert.

186. Huius Precis eucharisticæ partes quæ sequuntur: *Ipse enim, Síмили modo, Mémores igitur*, necnon doxologia finalis cantu proferri possunt.

D) *Prex eucharistica IV*

187. *Confitémur tibi, Pater sancte*, usque ad *omnem sanctificatióem compléret*, a solo celebrante principali, extensis manibus, profertur.

188. A *Quæsumus igitur, Dómine*, usque ad *Réspice, Dómine*, omnes concelebrantes omnia simul proferunt, hoc modo:

a) *Quæsumus igitur, Dómine*, manibus ad oblata extensis;

b) *Ipse enim, cum hora venisset et Síмили modo*, manibus iunctis;

c) Verba Domini, manu dextera, si opportunum videtur, ad panem et ad calicem extensa; ad ostensionem autem hostiam et calicem aspicientes ac postea profunde se inclinantes;

d) *Unde et nos, et Réspice, Dómine*, manibus extensis.

189. Intercessionem: *Nunc ergo, Dómine, ómnium recordáre*, uni e concelebrantibus committi possunt, qui solus eas manibus extensis profert.

190. Huius Precis eucharisticæ partes quæ sequuntur: *Ipse enim, Síмили modo, Unde et nos*, necnon doxologia finalis cantu proferri possunt.

191. Doxologia finalis Precis eucharisticæ a solo celebrante principali aut ab omnibus concelebrantibus una cum celebrante principali profertur.

Ritus Communionis

192. Deinde celebrans principalis, iunctis manibus, dicit monitionem ante orationem dominicam ac deinde, manibus extensis, una cum ceteris concelebrantibus et cum populo ipsam orationem dominicam.

193. *Libera nos* dicitur a solo celebrante principali, manibus extensis. Omnes concelebrantes, una cum populo, acclamationem finalem proferunt: *Quia tuum est regnum*.

194. Post monitionem diaconi vel unius e concelebrantibus: *Offérte vobis pacem*, omnes sibi invicem pacem tradunt. Qui propiores sunt celebranti principali pacem ab ipso recipiunt ante diaconum.

195. Dum *Agnus Dei* profertur, aliqui e concelebrantibus celebrantem principalem adiuuvare possunt ad hostias frangendas, sive pro concelebrantium sive pro populi Communionem.

196. Immixtione peracta, solus celebrans principalis dicit secreto orationem **Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi** vel **Percéptio**.

197. Oratione ante Communionem expleta, celebrans principalis genuflectit et paulum recedit. Concelebrantes vero unus post alium ad medium altaris accedunt, genuflectunt et Corpus Christi reverenter ex altari accipiunt, atque manu dextera illud tenentes, eique manum sinistram supponentes, ad loca sua recedunt. Possunt tamen concelebrantes suis locis remanere et Corpus Christi e patena sumere, quam celebrans principalis aut unus vel plures e concelebrantibus tenent, ante ipsos transeundo, vel tradendo patenam sequenti et ita usque ad ultimum.

198. Deinde celebrans principalis accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam tenens, versus ad populum dicit: **Ecce Agnus Dei**, et prosequitur cum concelebrantibus et populo, dicens: **Dómine, non sum dignus**.

199. Deinde celebrans principalis, ad altare conversus, secreto dicit: **Corpus Christi custódiat me in vitam ætérnam**, et Corpus Christi reverenter sumit. Similiter faciunt concelebrantes. Post eos vero diaconus a celebrante principali Corpus Domini accipit.

200. Sanguis Domini sumi potest vel ex ipso calice directe bibendo, vel cum calamo, vel cum cochleari, vel etiam per intinctionem.

201. Si Communio fit bibendo directe ex calice, unus ex his modis potest adhiberi:

a) Celebrans principalis accipit calicem et secreto dicit: **Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam**, et paulum Sanguinis sumit et calicem diacono vel concelebranti tradit. Communionem fidelibus deinde distribuit, vel ad sedem recedit. Concelebrantes unus post alium, vel bini et bini si duo calices adhibentur, ad altare accedunt, Sanguinem sumunt et ad suam sedem redeunt. Diaconus vel concelebrans calicem abstergit purificatorio post cuiusque concelebrantis Communionem.

b) Celebrans principalis Sanguinem Domini sumit de more stans in medio altaris.

Concelebrantes vero Sanguinem Domini sumere possunt locis suis manendo et ex calice ipsis a diacono, vel ab uno concelebrante oblato, bibendo; aut etiam tradendo sibi deinceps calicem. Calix semper abstergitur vel ab eo qui bibit vel ab illo qui calicem præsentat. Singuli, cum communicaverint, ad suam sedem redeunt.

202. Si Communio fit cum calamo, proceditur hoc modo: Celebrans principalis calamum accipit et secreto dicit: **Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam**, paulum Sanguinis haurit et statim calamum purificat paulum aquæ sumens e vase super altare opportune collocato, et eum deponit in apposita patena. Diaconus deinde, vel unus e concelebrantibus, calicem aut in medio altaris aut ad latus ipsius dexterum, super aliud corporale, opportune disponit. Prope ipsum calicem ponitur etiam vas cum aqua ad calamos abluendos, et patena in qua postea calami deponantur.

Concelebrantes unus post alium accedunt, calamum accipiunt et paulum Sanguinis hauriunt, deinde calamum purificant, paulum aquæ sumentes, et ipsum calamum in apposito vase deponunt.

203. Si Communio ad calicem fit cum cochleari, eodem modo ac in Communionem cum calamo agitur; caveatur tamen ut, post Communionem, cochlear deponatur in aliquo vase cum aqua, quod, Communionem expleta, acolythus ad appositam mensam transfert, ut cochlearia purificet et abstergeat.

204. Ultimus accedit diaconus. Postquam Christi Sanguinem sibi hausit, totum Sanguinem qui remansit sumit, calicem ad abacum transfert, ibique ipse vel acolythus purificat atque abstergit et de more componit.

205. Communio concelebrantium ita etiam potest ordinari, ut singuli super altare Corpori et, statim postea, Sanguini Domini communicent.

Hoc in casu, celebrans principalis sub utraque specie Communionem accipit sicut cum solus Missam celebrat,

servato tamen ritu pro Communionem calicis singulis in cibibus electo, quem ceteri concelebrantes sequantur.

Communionem autem celebrantis principalis peracta, calix ad latus dexterum altaris super aliud corporale deponitur. Concelebrantes unus post alium ad medium altaris accedunt, genuflectunt et Corpori Domini communicant; trans-eunt deinde ad latus dexterum altaris, et Sanguinem Domini sumunt, iuxta ritum pro Communionem calicis electum, ut supra dictum est.

Eodem modo ac supra fiunt et Communio diaconi et purificatio calicis.

206. Si Communio concelebrantium fit per intinctionem, celebrans principalis more solito Corpus et Sanguinem Domini sumit, attendens tamen ut in calice satis Sanguinis remaneat ad Communionem concelebrantium. Diaconus deinde, vel unus e concelebrantibus, calicem aut in medio altaris, aut ad latus eius dexterum super aliud corporale, una cum patena continente particulas hostiæ, opportune disponit. Concelebrantes, unus post alium, ad altare accedunt, genuflectunt, particulam accipiunt, eam partim in calicem intingunt et, patenam ori submittentes, intinctam particulam sumunt, ac deinde ad loca sua recedunt ut initio Missæ.

Per intinctionem Communionem accipit etiam diaconus, qui **Amen** respondet concelebranti sibi dicenti: **Corpus et Sanguis Christi**. Diaconus autem ad altare totum Sanguinem qui remansit sumit, calicem ad abacum transfert, ibique ipse vel acolythus purificat atque absterget et de more componit.

Ritus conclusionis

207. Cetera usque ad finem Missæ fiunt de more a celebrante principali, concelebrantibus suis sedibus remanentibus.

208. Antequam ab altari discedant, altari debitam reverentiam faciunt. Celebrans vero principalis altare de more osculo veneratur.

III. DE MISSA SINE POPULO

Prænotanda

209. Agitur de Missa celebrata a sacerdote, cui unus tantum minister assistit et respondet.

210. Huiusmodi Missa sequitur generatim ritum Missæ cum populo, ministro, pro opportunitate, partes populi proferente.

211. Celebratio sine ministro non fiat nisi ex gravi necessitate. Hoc in casu salutationes et benedictio in fine Missæ omittuntur.

212. Calix ante Missam paratur sive in abaco iuxta altare, sive super altare; missale vero ad latus sinistrum altaris collocatur.

Ritus initiales

213. Sacerdos, facta altari reverentia, signat se signo crucis, dicens: **In nómine Patris, etc.**; conversus ad ministrum, eum salutat, unam e formulis propositis eligendo; et, stans ad pedes altaris, peragit actum pænitentialem.

214. Deinde ascendit altare idque osculo veneratur; accedit deinde ad missale in latere sinistro altaris, ubi remanet usque ad expletam orationem universalem.

215. Tunc legit antiphonam ad introitum; et dicit **Kýrie** et **Glória**, iuxta rubricas.

216. Deinde, manibus iunctis, dicit **Orémus** et, interposita mora convenienti, manibus extensis profert collectam. In fine minister acclamat: **Amen**.

Liturgia verbi

217. Dicta collecta, minister vel ipse sacerdos legit primam lectionem et psalmum, et, quando dicenda est, secundam lectionem atque versum ad **Allelúia** vel alterum cantum.

218. Deinde, manens in eodem loco, sacerdos, inclinatus, dicit **Munda cor meum**, et legit Evangelium. In fine librum osculo veneratur, secreto dicens: **Per evangélica dicta, etc.** Minister autem acclamationem profert.

219. Sacerdos postea symbolum, iuxta rubricas, una cum ministro recitat.

220. Sequitur oratio universalis, quæ etiam in hac Missa dici potest, sacerdote intentiones proferente, ministro respondente.

Liturgia eucharistica

221. Antiphona ad offertorium omittitur. Minister corporale, purificatorium et calicem super altare deponit, nisi iam initio Missæ ibidem sint posita.

222. Depositio panis ac vini et aquæ infusio fiunt sicut in Missa cum populo, formulis adhibitis in Ordine Missæ assignatis. Post depositionem panis et vini sacerdos lavat manus, stans ad latus altaris, ministro aquam fundente.

223. Orationem super oblata et Precem eucharisticam sacerdos profert, servato ritu pro Missa cum populo descripto.

224. Oratio dominica cum suo embolismo dicitur sicut in Missa cum populo.

225. Expleta acclamatione in fine embolismi, sacerdos dicit orationem **Dómine Iesu Christe, qui dixisti**; ac deinde

subiungit: **Pax Dómini sit semper vobíscum**, cui minister respondet: **Et cum spírítu tuo**. Pro opportunitate autem sacerdos dat pacem ministro.

226. Deinde, dum dicit **Agnus Dei** cum ministro, sacerdos frangit hostiam super patenam. Expleto **Agnus Dei**, facit immixtionem, dicens secreto: **Hæc commixtio**.

227. Post immixtionem, sacerdos dicit secreto orationem **Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi** vel **Percéptio**; deinde genuflectit, hostiam accipit, et, si minister Communionem recipit, versus ad eum et hostiam aliquantulum elevatam super patenam tenens, dicit: **Ecce Agnus Dei** et cum ipso semel subdit: **Dómine, non sum dignus**. Deinde, ad altare conversus, Corpus Christi sumit. Si vero minister Corpus Christi non participat, facta genuflexione, sacerdos hostiam accipit et, ad altare conversus, semel dicit secreto: **Dómine, non sum dignus**, et Corpus Christi sumit. Sumptio Sanguinis Christi fit ut in Ordine Missæ cum populo describitur.

228. Antequam Communionem det ministro, sacerdos dicit antiphonam ad Communionem.

229. Purificatio calicis fit ad latus altaris. Deinde calix potest aut ad abacum a ministro deferri, aut in altari, ut initio, poni.

230. Purificatione calicis expleta, sacerdos aliquam pausam silentii servare potest; postea vero dicit orationem post Communionem.

Ritus conclusionis

231. Ritus conclusionis perficiuntur sicut in Missa cum populo, omisso tamen **Ite, missa est**.

IV. QUÆDAM NORMÆ GENERALIORES PRO OMNIBUS FORMIS MISSÆ

De veneratione altaris et libri Evangeliorum

232. Iuxta morem in liturgia traditum, veneratio altaris et libri Evangeliorum osculo perficitur. Attamen, ubi huiusmodi signum plene non congruit cum traditionibus aut ingenio alicuius regionis, ibi est Conferentiæ Episcopalis aliud signum statuere in vicem illius adhibendum, hac de re certiore facta Sede Apostolica.

De genuflexione et inclinatione

233. Tres genuflexiones fiunt in Missa, hoc est: post ostensionem hostiæ, post ostensionem calicis et ante Communionem.

Si vero tabernaculum cum sanctissimo Sacramento sit in presbyterio, genuflectitur etiam ante et post Missam, et quoties quis ante Sacramentum transit.

234. Duæ species inclinationum habentur, scilicet capitis et corporis:

a) Inclinatio capitis fit cum tres Divinæ Personæ simul nominantur, et ad nomen Iesu, B. Mariæ Virginis et Sancti in cuius honorem dicitur Missa.

b) Inclinatio corporis, seu inclinatio profunda, fit: ad altare, si tabernaculum cum SS. Sacramento non adsit; ad orationes **Munda cor meum** et **In spiritu humilitatis**; in symbolo ad verba **Et incarnatus est**; in Canone romano ad verba **Supplices te rogâmus**. Eadem inclinatio fit a diacono, cum petit benedictionem ante proclamationem Evangelii. Sacerdos insuper parum se inclinat cum, in consecratione, verba Domini profert.

De incensatione

235. Incensum ad libitum adhiberi potest in qualibet forma Missæ:

- a) durante processione ingressus;
- b) initio Missæ, ad altare turificandum;
- c) ad processionem et ad proclamationem Evangelii;
- d) ad offertorium, ad turificanda oblata, altare, sacerdotem et populum;
- e) ad ostensionem hostiæ et calicis post consecrationem.

236. Sacerdos incensum in turibulum imponit, illudque benedicit signo crucis, nihil dicens.

Incensatio altaris fit hoc modo:

a) Si altare est a pariete seiunctum, sacerdos illud circumeundo incensat.

b) Si altare non est a pariete seiunctum, sacerdos transeundo incensat primo partem dexteram, deinde partem sinistram altaris.

Crux si est super altare vel apud ipsum, turificatur ante altare; si vero est post altare, sacerdos eam incensat cum transit ante ipsam.

De purificatione

237. Quoties aliquod fragmentum hostiæ digitis adherit, præcipue post fractionem vel fidelium Communionem, sacerdos digitos super patenam abstergeat vel pro necessitate abluat. Similiter fragmenta, si quæ extra patenam sint, colligat.

238. Vasa sacra purificantur a sacerdote vel a diacono vel ab acolytho post Communionem vel post Missam, quantum fieri potest ad abacum. Purificatio calicis fit cum vino

et aqua, vel cum aqua tantum, quæ ab ipso qui purificat, sumitur. Patena de more purificatorio detergeatur.

239. Si hostia vel aliqua particula dilabatur, reverenter accipiatur; si quid vero Sanguinis fundatur, locus ubi ceciderit aqua lavetur, et hæc aqua postea in sacrarium mittatur.

De Communione sub utraque specie

240. Formam ratione signi pleniorē habet sacra Communio cum fit sub utraque specie. In ea enim forma signum eucharistici convivii perfectius elucet, et clarius exprimitur voluntas qua novum et æternum testamentum in Sanguine Domini ratum habetur, necnon ratio inter convivium eucharisticum et convivium eschatologicum in regno Patris.⁶⁸

241. Curent sacri pastores fidelibus, qui ritum participant, vel ei intersunt, aptiore quo fieri potest modo doctrinam catholicam de forma sacre Communionis in mentem revocare iuxta Concilium Tridentinum. In primis christifideles moneant fidem catholicam docere etiam sub altera tantum specie totum atque integrum Christum verumque Sacramentum sumi, ac propterea, quod ad fructum attinet, nulla gratia necessaria ad salutem eos defraudari qui unam speciem solam recipiant.⁶⁹

Doceant insuper, Ecclesiam potestatem habere in Sacramentorum dispensatione, salva eorum substantia, statuendi vel mutandi quæ ipsorum venerationi vel suscipiuntium utilitati pro rerum, temporum et locorum varietate magis expedire iudicaverit.⁷⁰ Simul tamen fideles moneantur ut sacrum ritum, quo signum eucharistici convivii plenius elucet, impensius participare velint.

⁶⁸ Cf. S. Congr. Rituum, *Instructio Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 32: A.A.S. 59 (1967) p. 558.

⁶⁹ Cf. Conc. Trid., Sess. XXI, Decr. de Communionē eucharistica, capp. 1-3: DS 1725-1729.

⁷⁰ Cf. *ibid.*, cap. 2: DS 1728.

242. De iudicio Ordinarii, et debita catechesi præmissa, Communio calicis permittitur in sequentibus casibus:⁷¹

1) neophytis adultis in Missa quæ Baptismum subsequitur; confirmatis adultis in Missa suæ Confirmationis; baptizatis qui in Ecclesiæ communionem recipiuntur;

2) sponsis in Missa sui Matrimonii;

3) diaconis in Missa suæ Ordinationis;

4) abbatissæ, in Missa suæ benedictionis; virginibus, in Missa suæ consecrationis; professis eorumque parentibus, propinquis et confratribus, in Missa primæ, renovatæ aut perpetuæ religiosæ professionis, dummodo vota intra Missam emittant aut renovent;

5) iis qui ministerio quodam instituti sunt, in Missa suæ institutionis; coadiutoribus missionariis laicis, in Missa qua modo publico mittuntur; necnon aliis, in Missa in qua missionem ecclesiasticam accipiunt;

6) in administratione Viatici, infirmo et omnibus astantibus, cum Missa ad normam iuris in domo infirmi celebratur;

7) diacono et ministris, officium suum in Missa implentibus;

8) cum concelebratio fit:

a) omnibus qui in eadem concelebratione ministerio liturgico funguntur, necnon omnibus seminariorum alumnis qui ei intersunt;

b) in suis autem ecclesiis vel oratoriis, etiam omnibus membris Institutorum consilia evangelica profitentium atque aliarum Societatum in quibus per religiosa vota aut oblationem aut promissionem Deo se devotent; præterea omnibus qui in domo sodalium illorum Institutorum et Societatum die noctuque commorantur;

9) sacerdotibus, qui magnis celebrationibus intersunt et celebrare vel concelebrare non possunt;

⁷¹ Cf. S. Congr. pro Cultu Divino, Instr. *Sacramentali Communionē*, 29 iunii 1970: A.A.S. 62 (1970) pp. 664-667.

10) omnibus qui exercitiis spiritualibus vacant, in Missa quæ, inter hæc exercitia, specialiter pro eiusmodi cœtu actuose participante celebratur; iis omnibus qui participant conventum alicuius cœtus pastoralis, in Missa quam in comuni celebrant;

11) iis qui sub numeris 2 et 4 recensentur, in Missa suorum iubilæorum;

12) patrino, matrinxæ, parentibus et coniugi necnon catechistis laicis baptizati adulti in Missa initiationis ipsius;

13) parentibus, familiaribus, necnon insignibus benefactoribus qui Missam sacerdotis novensis participant;

14) sodalibus Communitatum, in Missa conventuali vel «Communitatis», ad normam n. 76 huius Institutionis.

Insuper Conferentiæ Episcopales statuere possunt quatenus quibusque iudiciis et condicionibus Ordinarii Communionem sub utraque specie concedere valeant in aliis casibus, qui magnum momentum habent in vita spiritali alicuius communitatis vel cœtus fidelium.

Intra hos fines, Ordinarii casus particulares indicare possunt, ea tamen lege ne facultas indiscriminatim concedatur, sed ut celebrationes bene definiantur, atque res cavendæ indicentur; vitentur præterea occasiones cum magnus est communicantium numerus. Cœtus quoque, quibus hæc facultas conceditur, sint bene conscripti, ordinati et eiusdem naturæ.

243. Ad Communionem sub utraque specie distribuendam, parentur:

a) Si Communio calicis fit cum calamo, calami argentei pro celebrante et pro singulis communicandis, atque vas cum aqua ad calamos purificandos, et patena in qua calami deponantur.

b) Si cum cochleari Sanguis administratur, unum cochlear.

c) Si Communio sub utraque specie per intinctionem distribuitur, cavendum est ne hostiæ sint nimis tenues neque nimis parvæ, sed paulum spissiores solito, ut, Sanguine partim intinctæ, possint commode distribui.

1. Ritus Communionis sub utraque specie quando Communionem suscipientes directo e calice bibunt.

244. Si adest diaconus vel alius sacerdos assistens vel acolythus:

a) Sacerdos celebrans sumit de more Corpus et Sanguinem Domini, cavens ut in calice satis Sanguinis remaneat pro Communionem suscepturis; et partem externam calicis purificatorio absterget.

b) Sacerdos ministro calicem cum purificatorio tradit, ipse vero sumit patenam vel pyxidem cum hostiis, deinde sacerdos et minister calicis se sistunt ubi magis commode possint fidelibus Communionem præbere.

c) Singuli communicantes accedunt, debitam reverentiam faciunt, et stant coram sacerdote. Ipse hostiam ostendendo dicit: **Corpus Christi**, communicandus autem respondet: **Amen**, et a sacerdote Corpus Christi accipit.

d) Communicandus transit ad ministrum calicis et stat coram eo. Minister dicit: **Sanguis Christi**, communicandus respondet: **Amen**, et minister porrigit ei purificatorium et calicem, quem communicandus ipse, pro opportunitate, manibus suis ori admovet. Communicandus, tenens manu sinistra purificatorium sub ore, attendens ne quid Sanguinis defluat, paulum e calice bibit, et postea recedit; minister autem partem externam calicis purificatorio absterget.

e) Si alii adsunt sub una tantum specie Sacramentum suscepturi, minister, postquam omnes qui sub utraque specie communicandi erant e calice biberunt, calicem super altare deponit. Sacerdos vero fideles communicat ac postea redit ad altare. Quod de Sanguine remansit ipse, vel minister, sumit et purificationes de more peragit.

245. Si non adest diaconus neque alius sacerdos assistens neque acolythus:

a) Sacerdos sumit de more Corpus et Sanguinem Domini, cavens ut in calice satis Sanguinis pro Communionem suscepturis remaneat; et partem externam calicis purificatorio absterget.

b) Sacerdos deinde se sistit ubi magis commode possit Communionem præbere et Corpus Domini distribuit, more consueto, singulis sub utraque specie communicandis, qui accedunt, debitam reverentiam faciunt et stant coram sacerdote, atque, Corpore Domini accepto, aliquantulum recedunt.

c) Postquam singuli Corpus Domini sumpserunt, sacerdos pyxidem super altare deponit et calicem cum purificatorio accipit. Singuli calicem participaturi iterum ad sacerdotem accedunt, et stant coram eo. Sacerdos dicit: **Sanguis Christi**; communicandus respondet: **Amen**, et sacerdos porrigit ei calicem cum purificatorio. Communicandus purificatorium tenens manu sinistra sub ore, attendens ne quid Sanguinis defluat, paulum e calice bibit et postea recedit. Sacerdos partem externam calicis purificatorio absterget.

d) Communione calicis expleta, sacerdos eum super altare deponit, et, si alii sunt sub una tantum specie communicandi, eos more consueto communicat, ac postea redit ad altare, quod de Sanguine remansit sumit et purificationes de more peragit.

2. Ritus Communionis sub utraque specie per intinctionem

246. Si adest diaconus vel alius sacerdos assistens vel acolythus:

a) Sacerdos celebrans huic tradit calicem cum purificatorio, ipse vero sumit patenam vel pyxidem cum hostiis; sacerdos cum ministro calicis se sistit ubi magis commode possit Communionem præbere.

b) Singuli communicandi accedunt, debitam reverentiam faciunt et stant coram sacerdote tenentes patinam sub ore. Sacerdos partem hostiæ in calicem intingit et eam ostendendo dicit: **Corpus et Sanguis Christi**; communicandus autem respondet: **Amen**, et a sacerdote Sacramentum recipit, ac postea recedit.

c) Communio aliorum qui sub una tantum specie Sacramentum suscipiunt, sumptio Sanguinis qui remansit et purificationes fiunt ut supra dictum est.

247. Si non adest diaconus neque alius sacerdos assistens neque acolythus:

a) Sacerdos, postquam Sanguinem Domini sumpsit, accipit pyxidem vel patenam cum hostiis inter digitos indicem et medium manus sinistrae, et calicem inter pollicem et indicem eiusdem manus, et se sistit ubi magis commode possit Communionem præbere.

b) Singuli communicandi accedunt, debitam reverentiam faciunt et stant coram sacerdote, tenentes patinam sub ore. Sacerdos partem hostiæ in calicem intingit et eam ostendendo dicit: **Corpus et Sanguis Christi**; communicandus autem respondet: **Amen**, a sacerdote Sacramentum recipit, et recedit.

c) Licet etiam parvam mensam tobalea et corporali ornatam loco congruo apponere, super qua sacerdos calicem vel pyxidem deponat, ad distributionem Communionis faciliorem reddendam.

d) Communio aliorum qui sub una tantum specie Sacramentum suscipiunt, sumptio Sanguinis qui remansit et purificationes fiunt ut supra dictum est.

3. Ritus Communionis sub utraque specie cum calamo.

248. Etiam sacerdos celebrans utitur calamo ad Sanguinem Domini sumendum.

249. Si adest diaconus vel alius sacerdos assistens vel acolythus:

a) Ad Communionem Corporis Domini distribuendam, omnia fiunt, ut supra n. 244 b et c dictum est.

b) Communicandus accedit ad ministrum calicis et stat coram eo. Minister dicit: **Sanguis Christi**; communicandus respondet: **Amen**, et calamum accipit, in calicem immittit atque paulum Sanguinis sumit. Extrahit postea calamum, attendens ne quid Sanguinis defluat et immittit in vas cum aqua, quod minister quidam in manibus tenet, atque paulum aquæ hauriens calamum purificat, et eum in alio vase ab ipso ministro porrecto deponit.

250. Si non adest diaconus neque alius sacerdos assistens neque acolythus, ipse sacerdos celebrans calicem singulis communicandis offert, ordine supra, pro Communione calicis, descripto (n. 245), et minister apud eum tenet vas cum aqua ad calamum purificandum.

4. Ritus Communionis sub utraque specie cum cochleari.

251. Si adest diaconus vel alius sacerdos assistens vel acolythus, hic calicem manu sinistra sustentat et cochleari singulis communicandis, qui patinam sub ore tenent, Sanguinem Domini distribuit, dicens: *Sanguis Christi*, et attendens ne eorum labia aut linguam cochleari tangat.

252. Si non adest diaconus neque alius sacerdos assistens neque acolythus, ipse sacerdos celebrans, postquam omnes sub utraque specie communicandi Corpus Domini receperunt, singulis etiam Sanguinem distribuit.

Caput V

DE ECCLESiarUM DISPOSITIONE ET ORNATU AD EUCHARISTIAM CELEBRANDAM

I. Principia generalia

253. Ad Eucharistiam celebrandam, populus Dei plerumque in ecclesiam congregatur vel, ea deficiente, in alium locum honestum qui sit tanto mysterio dignus. Ecclesiae igitur, aliave loca, ad sacram actionem exsequendam et ad fidelium actuosam participationem obtinendam apta sint. Aedes sacrae insuper et res ad cultum divinum pertinentes vere sint dignae, pulchrae, atque rerum supernarum signa et symbola.⁷²

254. Proinde, Ecclesia nobile ministerium artium continenter quaerit, et omnium gentium atque regionum artis significationes admittit.⁷³ Immo, sicut studet artis opera atque thesauros a saeculis antea tradita servare⁷⁴ et, quatenus opus est, novis necessitatibus aptare, nova cuiusque aetatis indoli consona promovere contendit.⁷⁵

Quapropter in instituendis artificibus necnon in seligendis operibus in ecclesiam admittendis, vera artis praestantia exquiratur, quae fidem et pietatem alat et cum veritate significationis et finis cui destinatur congruat.⁷⁶

255. Praestat ecclesias sollemniter consecrari. Fideles autem ecclesiam cathedralem suae dioeceseos et suam eccle-

⁷² Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 122-124; Decr. de Presbyterorum ministerio et vita, *Presbyterorum ordinis*, n. 5; S. Congr. Rituum, *Instructio Inter Oecumenici*, 26 sept. 1964, n. 90: *A.A.S.* 56 (1964) p. 897; *Instructio Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 24: *A.A.S.* 59 (1967) p. 554.

⁷³ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 123.

⁷⁴ Cf. S. Congr. Rituum, *Instructio Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 24: *A.A.S.* 59 (1967) p. 554.

⁷⁵ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 123, 129; S. Congr. Rituum, *Instructio Inter Oecumenici*, 26 sept. 1964, n. 13 c: *A.A.S.* 56 (1964) p. 880.

⁷⁶ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 123.

siam debito honore prosequantur, et eas veluti signum spiritualis illius Ecclesiæ habeant, ad quam ædificandam et dilatandam ex professione sua christiana destinantur.

256. Ad sacras ædes recte exstruendas, reficiendas atque disponendas, omnes quorum interest Commissionem diocesanam de sacra Liturgia et de Arte sacra consulant. Ordinarius autem loci eiusdem Commissionis consilio et adiutorio utatur, quando agitur de normis in hac re tradendis, aut de novarum ædium adumbrationibus approbandis aut de quibusdam quæstionibus nonnullius momenti diiudicandis.⁷⁷

II. De ecclesiæ ordinatione ad sacram synaxim

257. Populus Dei, qui ad Missam congregatur, cohærentem et hierarchicam habet ordinationem, quæ diversis ministeriis diversaque actione pro singulis celebrationis partibus exprimitur. Generalis itaque dispositio ædis sacræ ea sit oportet quæ cœtus congregati imaginem quodammodo præ se ferat, atque congruam omnium ordinationem permittat necnon rectam muneris executionem uniuscuiusque foveat.

Fideles atque schola cantorum locum obtinebunt, qui ipsorum actuosam participationem faciliorem reddat.⁷⁸

Sacerdos autem eiusque ministri locum capient in presbyterio, seu in ea parte ecclesiæ, quæ ipsorum munus ostendat, in quo quisque respective orationi præsideat, verbum Dei annuntiet et altari ministret.

Hæc omnia, quamvis hierarchicam dispositionem et munerum diversitatem exprimere debeant, intimam tamen et cohærentem unitatem efficiant, qua unitas totius plebis sanctæ clare eluceat. Natura vero et pulchritudo loci universæque suppellectilis pietatem foveant et sanctitatem mysteriorum quæ celebrantur ostendant.

⁷⁷ Cf. *ibid.*, n. 126.

⁷⁸ Cf. S. Congr. Rituum, *Instructio Inter Œcumenici*, 26 septembris 1964, nn. 97-98: A.A.S. 56 (1964) p. 899.

III. De presbyterio

258. Presbyterium ab aula ecclesiæ opportune distinguatur aut per aliquam elevationem, aut per peculiarem structuram et ornatum. Talis autem amplitudinis sit, ut sacri ritus commode peragi possint.⁷⁹

IV. De altari

259. Altare, in quo sacrificium crucis sub signis sacramentalibus præsens efficitur, est etiam mensa Domini, ad quam participandam in Missa populus Dei convocatur; atque centrum gratiarum actionis, quæ per Eucharistiam perficitur.⁸⁰

260. Celebratio Eucharistiæ, in loco sacro, peragenda est super altare sive fixum sive mobile; extra locum sacrum vero, præsertim si ad modum actus fiat, etiam super mensam convenientem, peragi potest, retentis semper tobalea et corporali.

261. Altare fixum dicitur, si ita exstruatur ut cum pavimento cohæreat ideoque amoveri nequeat; mobile vero si transferri possit.

262. Altare maius exstruatur a pariete seiunctum, ut facile circumiri et in eo celebratio versus populum peragi possit. Eum autem occupet locum, ut revera centrum sit ad quod totius congregationis fidelium attentio sponte convertatur.⁸¹

Altare maius de more sit fixum et consecratum.

263. Iuxta traditum Ecclesiæ morem et significationem, mensa altaris fixi sit lapidea, et quidem ex lapide naturali. Attamen etiam alia materia digna, solida et affabre effecta, de iudicio Conferentiæ Episcopalis, adhiberi potest.

⁷⁹ Cf. *ibid.*, n. 91: A.A.S. 56 (1964) p. 898.

⁸⁰ Cf. S. Congr. Rituum, *Instructio Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 24: A.A.S. 59 (1967) p. 554.

⁸¹ Cf. S. Congr. Rituum, *Instructio Inter Œcumenici*, 26 septembris 1964, n. 91: A.A.S. 56 (1964) p. 898.

Stipites vero aut basis ad mensam sustentandam ex qualibet materia, dummodo sit digna et solida, confici possunt.

264. Altare mobile ex quibuscumque materiis nobilibus et solidis, atque usui liturgico, iuxta diversarum regionum traditiones et mores, convenientibus, extrui potest.

265. Altaria tum fixa tum mobilia iuxta ritum in libris liturgicis descriptum consecrantur; altaria tamen mobilia benedici tantum possunt. Nulla vero fit obligatio habendi petram consecratam in altari mobili aut in mensa, supra quam extra locum sacrum celebratio peragatur (cf. n. 260).

266. Usus includendi in altari consecrando, vel deponendi sub altari, reliquias Sanctorum, etsi non Martyrum, opportune servetur. Caveatur tamen ut de huiusmodi reliquiarum veritate certo constet.

267. Altaria minora numero sint pauciora et, in novis ecclesiis, in sacellis ab ecclesiae aula aliquomodo seiunctis collocentur.⁸²

V. De ornatu altaris

268. Ob reverentiam erga celebrationem memorialis Domini et erga convivium in quo Corpus et Sanguis Domini praebeantur, super altare saltem una tobalea ponatur, quae ad formam, mensuram et ornatum quod attinet cum ipsius altaris structura conveniat.

269. Candelabra, quae pro singulis actionibus liturgicis, venerationis et festivae celebrationis causa, requiruntur, aut super altare, aut circa ipsum, attenta structura tum altaris tum presbyterii, opportune collocentur, ita ut totum concinne componatur, neque fideles impediuntur ab iis facile conspiciendis, quae super altare aguntur vel deponuntur.

270. Item super altare vel prope ipsum crux habeatur, quae a cœtu congregato bene conspiciatur.

⁸² Cf. *ibid.*, n. 93: A.A.S. 56 (1964) p. 898.

VI. De sede pro sacerdote celebrante et ministris, seu de loco praesidentiae

271. Sedes sacerdotis celebrantis debet munus eius praesidendi cœtui atque orationem dirigendi significare. Proinde locus eius magis congruus est versus ad populum in vertice presbyterii, nisi ædis structura vel alia adiuncta id impediunt, ex. gr. si propter nimiam distantiam communicatio inter sacerdotem et cœtum fidelium difficilis evadat. Omnis species throni vitetur. Sedes autem pro ministris loco magis apto in presbyterio collocentur, ut ipsi munus sibi concreditum facile implere possint.⁸³

VII. De ambone, seu de loco e quo verbum Dei annuntiatur

272. Dignitas verbi Dei requirit ut in ecclesia locus congruus existat e quo annuntiatur, et ad quem, inter liturgiam verbi, attentio fidelium sponte convertatur.⁸⁴

Convenit ut generatim locus huiusmodi sit ambo stabilis et non simplex pluteus mobilis. Ambo, pro cuiusque ecclesiae structura, ita dispositus esse debet, ut ministri a fidelibus bene conspici et audiri possint.

Ex ambone proferuntur lectiones, psalmus responsorius atque praeconium paschale; item proferri possunt homilia et oratio universalis seu oratio fidelium.

Minus vero congruit ad ambonem ascendere commentatorem, cantorem aut moderatorem chori.

VIII. De locis fidelium

273. Loca fidelium congrua cura disponantur, ut ipsi oculis et animo sacras celebrationes debite participare possint. Expediit ut de more scamna seu sedilia ad eorum usum ponantur. Consuetudo tamen personis quibusdam privatis sedes reservandi reprobanda est.⁸⁵ Sedilia autem

⁸³ Cf. *ibid.*, n. 92: A.A.S. 56 (1964) p. 898.

⁸⁴ Cf. *ibid.*, n. 96: A.A.S. 56 (1964) p. 899.

⁸⁵ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Con-*

seu scamna ita disponantur, ut fideles corporis habitus a diversis celebrationis partibus requisitos facile sumere possint et expedite ad sacram Communionem recipiendam accedere valeant.

Caveatur ut fideles sive sacerdotem sive alios ministros non tantum videre, sed etiam, hodiernis instrumentis technicis adhibitis, commode audire valeant.

IX. De loco scholæ et organi vel aliorum instrumentorum musicorum

274. Schola cantorum, attenta cuiusque ecclesiæ dispositione, ita collocetur, ut clare appareat eius natura, eam nempe fidelium communis congregatæ partem esse, et peculiare munus agere; eius ministerii liturgici exsecutio facilius evadat; singulis eius sodalibus plena in Missa participatio, idest participatio sacramentalis, commode permittatur.⁸⁶

275. Organum autem aliaque instrumenta musica legitime probata apto loco collocentur, ut tum scholæ tum populo cantanti subsidio esse possint, atque, si sola pulsantur, commode ab omnibus audiri queant.

X. De sanctissima Eucharistia asservanda

276. Illud valde commendandum est, locum sanctissimæ Eucharistiæ asservandæ exstare in sacello ad privatam fidelium adorationem et precationem idoneo.⁸⁷ Quod si hoc fieri non potest, pro cuiusque ecclesiæ structura et iuxta legitimas locorum consuetudines, Sacramentum ponatur aut in aliquo altari aut extra altare in parte ecclesiæ pernobili et rite ornata.⁸⁸

⁸⁶ *cilium*, n. 32; S. Congr. Rituum, *Instructio Inter Œcumenici*, 26 septembris 1964, n. 98: A.A.S. 56 (1964) p. 899.

⁸⁷ S. Congr. Rituum, *Instructio Musicam sacram*, 5 martii 1967, n. 23: A.A.S. 59 (1967) p. 307.

⁸⁸ S. Congr. Rituum, *Instructio Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 53: A.A.S. 59 (1967) p. 568; *Rituale Romanum*, De sacra Communione et de cultu mysterii eucharistici extra Missam, ed. typ. 1973, n. 9.

⁸⁹ Cf. S. Congr. Rituum, Instr. *Eucharisticum mysterium*, 25 maii

277. Sanctissima Eucharistia asservetur in unico tabernaculo solido atque inviolabili. Quare, de more, in singulis ecclesiis, unicum tabernaculum habeatur.⁸⁹

XI. De imaginibus fidelium venerationi propositis

278. Domini, beatæ Mariæ Virginis et Sanctorum imagines, iuxta antiquissimam Ecclesiæ traditionem, in ædibus sacris fidelium venerationi legitime proponuntur. Caveatur tamen, hinc ne eorum numerus nimis augeatur, hinc ut earum dispositio debito ordine fiat, ne fidelium attentionem ab ipsa celebratione avocent.⁹⁰ Unius autem eiusdemque Sancti plus quam una imago ne habeatur. Generatim in ornamento et dispositione ecclesiæ, ad imagines quod attinet, pietati communis prospiciatur.

XII. De generali loci sacri dispositione

279. Ornatus ecclesiæ ad nobilem ipsius simplicitatem conferat, potius quam ad pompam. In elementis autem seligendis quæ ad ornatum pertinent, rerum veritas curetur, atque eo contendatur, ut ad fidelium institutionem conferat et ad dignitatem totius loci sacri.

280. Aptæ ecclesiæ eiusque adiunctorum dispositio, quæ necessitatibus nostræ ætatis opportune respondeat, requirit ut non ea solummodo curentur quæ ad sacras actiones celebrandas directius pertineant, sed ut ea quoque prævideantur, quæ ad fidelium convenientem commoditatem tendunt, quæque in locis ubi cœtus congregantur habitualiter prævideri solent.

1967, n. 54: A.A.S. 59 (1967) p. 568; *Instructio Inter Œcumenici*, 26 sept. 1964, n. 95: A.A.S. 56 (1964) p. 898.

⁸⁹ Cf. S. Congr. Rituum, *Instructio Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 52: A.A.S. 59 (1967) p. 568; *Instructio Inter Œcumenici*, 26 sept. 1964, n. 95: A.A.S. 56 (1964) p. 898; S. Congr. de Sacramentis, *Instructio Nullo umquam tempore*, 28 maii 1938, n. 4: A.A.S. 30 (1938) pp. 199-200; *Rituale Romanum*, De sacra Communione et de cultu mysterii eucharistici extra Missam, ed. typ. 1973, nn. 10-11.

⁹⁰ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 125.

Caput VI

DE IIS QUÆ AD MISSÆ
CELEBRATIONEM REQUIRUNTUR

I. De pane et vino ad Eucharistiam celebrandam

281. Exemplum Christi secuta, Ecclesia panem et vinum cum aqua ad celebrandum dominicum convivium semper adhibuit.

282. Panis ad Eucharistiam celebrandam debet esse triticeus, iuxta traditionem totius Ecclesiæ, et azymus iuxta traditionem Ecclesiæ latinæ.

283. Ratio signi postulat ut materia celebrationis eucharisticæ revera ut cibus appareat. Expedit ergo ut panis eucharisticus, quamvis azymus et forma tradita confectus, tali modo efficiatur, ut sacerdos in Missa cum populo celebrata revera hostiam frangere possit in diversas partes, easque saltem aliquibus fidelibus distribuere. Parvæ tamen hostiæ minime excluduntur, quando numerus sacram Communionem sumentium aliæque rationes pastorales id exigunt. Gestus autem fractionis panis, quo simpliciter Eucharistia designabatur tempore apostolico, apertius manifestabit vim et momentum signi unitatis omnium in uno pane, et caritatis ex eo quod unus panis inter fratres distribuitur.

284. Vinum pro celebratione eucharistica debet esse ex genimine vitis (cf. Lc 22, 18), naturale et merum, idest extraneis substantiis non admixtum.

285. Sedula cura caveatur ut panis et vinum ad Eucharistiam destinata perfecto statu conserventur; id est, caveatur ne vinum acescat, neve panis corrumpatur vel nimis durus fiat, ita ut difficulter frangi possit.

286. Si post consecrationem aut cum Communionem sumit, sacerdos animadvertat vinum non fuisse infusum, sed aquam, deposita aqua in aliquo vase, vinum cum aqua in-

fundat in calicem, illud consecret, partem narrationis dicens quæ ad consecrationem calicis pertinet, quin tamen teneatur iterum panem consecrare.

II. De sacra suppellectile in genere

287. Sicut pro ecclesiis ædificandis, ita et pro sacra suppellectile universa, Ecclesia genus artis cuiusque regionis admittit, et eas aptationes recipit, quæ cum singularum gentium ingenio et traditionibus congruant, dummodo omnia usui ad quem ipsa sacra suppellex destinatur apte respondeant.⁹¹

Etiā in hac parte sedulo curetur nobilis illa simplicitas, quæ cum arte vera optime copulatur.

288. In seligendis materiis pro sacra suppellectile, præter eas quæ usu traditæ sunt, eæ quoque admitti possunt, quæ iuxta mentem nostræ ætatis, nobiles æstimantur, durabiles sunt et usui sacro bene accommodantur. Qua de re iudex erit Conferentia Episcopalis pro singulis regionibus.

III. De vasis sacris

289. Inter ea quæ ad Missam celebrandam requiruntur, speciali honore habentur vasa sacra, et inter hæc calix et patena, quibus vinum et panis offeruntur, consecrantur et sumuntur.

290. Vasa sacra e materiis solidis et, secundum communem æstimationem cuiusque regionis, nobilibus conficiantur. De qua re iudicabit Conferentia Episcopalis. Præferantur tamen materiæ quæ facile non frangantur neque corrumpantur.

291. Calices aliaque vasa, quæ ad recipiendum Sanguinem Domini destinata sunt, cuppam habeant ex tali ma-

⁹¹ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 128; S. Congr. Rituum, *Instructio Eucharisticum mysterium*, 25 maii 1967, n. 24: *A.A.S.* 59 (1967) p. 854.

teria confectam, quæ liquida non absorbeat. Pes vero ex aliis materiis solidis et dignis confici potest.

292. Vasa sacra, ad hostias recipiendas destinata, uti patena, pyxis, theca, ostensorium et alia huiusmodi, etiam ex aliis materiis, in qualibet regione magis æstimatis, ex. gr. ebure aut aliquibus lignis durioribus, confici possunt, dummodo usui sacro aptæ sint.

293. Ad hostias consecrandas unica patena amplior convenienter adhiberi potest, in qua ponatur panis tum pro sacerdote tum pro ministris et fidelibus.

294. Vasa sacra ex metallo confecta interius plerumque inaurantur, si ex metallo conflata sint quod robiginem producat; si vero sint ex metallo robigine immuni et auro nobiliore conflata, inauratura non est necessaria.

295. Ad formam vasorum sacrorum quod attinet, artificis est ea opportuniore modo conficere, qui moribus respondeat singularum regionum, dummodo ad usum liturgicum, ad quem destinantur, singula vasa sint apta.

296. Quoad vasorum sacrorum benedictionem vel consecrationem, serventur ritus in libris liturgicis præscripti.

IV. De sacris vestibus

297. In Ecclesia, quæ est Corpus Christi, non omnia membra eodem munere funguntur. Hæc diversitas ministeriorum in cultu sacro peragendo exterius manifestatur diversitate sacrarum vestium, quæ proinde signum exstare debent muneris cuique ministro proprii. Eadem tamen sacræ vestes ad decorem quoque ipsius actionis sacræ conferant oportet.

298. Vestis sacra omnibus ministris cuiusvis gradus communis est alba, circa lumbos cingulo astringenda, nisi tali modo confecta sit, ut corpori adhæreat etiam sine cingulo. Antequam vero alba assumatur, si hæc habitum communem

circa collum perfecte non cooperit, amictus adhibeatur. Alba cum superpelliceo commutari nequit quando planeta vel dalmatica induenda est, aut quando stola adhibetur loco planetæ vel dalmaticæ.

299. Sacerdotis celebrantis vestis propria, in Missa aliisque sacris actionibus quæ cum Missa directo conectuntur, est planeta seu casula, nisi aliud caveatur, super albam et stolam induenda.

300. Diaconi vestis propria est dalmatica, super albam et stolam induenda.

301. Ministri diacono inferiores albam vel aliam vestem in singulis regionibus legitime probatam induere possunt.

302. Stola defertur a sacerdote circa collum et ante pectus pendens; a diacono vero ab humero sinistro per transversum super pectus ducitur ad partem dexteram corporis, ibique retinetur.

303. Pluviale, seu cappa pluvialis, assumitur a sacerdote in processionibus aliisque actionibus sacris, iuxta rubricas proprias singulorum rituum.

304. Ad formam sacrarum vestium quod attinet, Conferentiæ Episcopales possunt definire et proponere Apostolicæ Sedi aptationes, quæ necessitatibus et moribus singulorum regionum respondeant.⁹²

305. Ad sacras vestes conficiendas, præter traditas materias, fibræ naturales cuiusque loci propriæ adhiberi possunt, necnon aliquæ fibræ artificiales, quæ respondeant dignitati actionis sacræ et personæ. De qua re iudicabit Conferentia Episcopalis.⁹³

306. Decet pulchritudinem et nobilitatem cuiusque vestis non ex abundantia ornamentorum quæ superadduntur exqui-

⁹² Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 128.

⁹³ Cf. *ibid.*

ri, sed e materia quæ adhibeatur et a forma. Ornamenta autem figuras seu imagines vel symbola præbeant, quæ usum sacrum indicent, remotis iis quæ usum sacrum dedeçant.

307. Diversitas colorum in sacris vestibus eo contendit, ut hinc proprietates mysteriorum fidei celebrandorum, hinc sensus progredientis vitæ christianæ, decursu anni liturgici, efficacius etiam exterius exprimatur.

308. Ad colorem sacrarum vestium quod attinet, servetur usus traditus, nempe:

a) Color albus adhibetur in Officiis et Missis temporis paschalis et Nativitatis Domini; insuper in festis et memoriis Domini, quæ non sint de eius Passione, in festis et memoriis beatæ Mariæ Virginis, Ss. Angelorum, Sanctorum non Martyrum, in festo Omnium Sanctorum (1 nov.), S. Ioannis Baptistæ (24 iunii), S. Ioannis Evangelistæ (27 dec.), Cathedræ S. Petri (22 febr.) et Conversionis S. Pauli (25 ian.).

b) Color ruber adhibetur in dominica Passionis et feria VI Hebdomadæ sanctæ, in dominica Pentecostes, in celebrationibus Passionis Domini, in festis nataliciis Apostolorum et Evangelistarum et in celebrationibus Sanctorum Martyrum.

c) Color viridis adhibetur in Officiis et Missis temporis « per annum ».

d) Color violaceus adhibetur tempore Adventus et Quadragesimæ. Assumi potest etiam in Officiis et Missis defunctorum.

e) Color niger adhiberi potest in Missis defunctorum.

f) Color rosaceus adhiberi potest in dominicis **Gaudete** (III Adventus) et **Lætare** (IV in Quadragesima).

Conferentiæ tamen Episcopales possunt definire et proponere Apostolicæ Sedi aptationes, quæ necessitatibus et ingenio populorum respondeant.

309. Diebus sollemnioribus adhiberi possunt sacræ vestes nobiliores, etsi non sint coloris diei.

310. Missæ rituales dicuntur cum colore proprio vel albo vel festivo; Missæ autem pro variis necessitatibus cum colore proprio diei vel temporis aut cum colore violaceo, si indolem pœnitentialem manifestant, v. gr. nn. 23, 28, 40; Missæ votivæ cum colore convenienti Missæ quæ celebratur aut etiam cum colore proprio diei vel temporis.

V. De aliis rebus ad usum ecclesiæ destinatis

311. Præter vasa sacra aut vestes sacras, pro quibus aliqua peculiaris materia statuitur, alia supellex, quæ aut ipsi usui liturgico destinatur aut quolibet alio modo in ecclesiam admittitur, digna sit atque respondens fini cui unaquæque res destinatur.

312. Sedulo contendatur ut etiam in rebus minoris momenti artis postulata opportune servantur, et nobilis semper simplicitas cum munditie societur.

Caput VII

DE MISSA EIUSQUE PARTIBUS ELIGENDIS

313. Efficacitas pastoralis celebrationis profecto augebitur, si textus lectionum, orationum et cantuum necessitatibus et præparationi animi et ingenio participantium apte, quantum fieri potest, respondebunt. Quod obtinetur congrue adhibita multiplici facultate electionis, quæ infra describitur.

Sacerdos proinde, in ordinanda Missa, ad commune bonum spiritale cœtus, potius quam ad suum ingenium attendet. Memor sit insuper huiusmodi electionem partium concordie ratione esse faciendam cum ministris aliisque partem aliquam in celebratione exercentibus, fidelibus minime exclusis, in iis quæ ad ipsos magis directo spectant.

Cum vero multiplex afferatur facultas seligendi diversas Missæ partes, necesse est ut ante celebrationem diaconus, lectores, psalmista, cantor, commentator, schola, unusquisque pro sua parte, probe sciant quinam textus ad se spectans adhibeatur, nihilque ex tempore quodammodo eveniat. Harmonica enim ordinatio et exsecutio rituum multum confert ad componendos fidelium animos ad Eucharistiam participandam.

I. De Missa eligenda

314. In sollemnitatibus, sacerdos sequi tenetur calendarium ecclesiæ in qua celebrat.

315. In dominicis, in feriis Adventus, Nativitatis, Quadragesimæ et Paschæ, in festis et memoriis obligatoriis:

a) si Missa celebratur cum populo, sacerdos sequatur calendarium ecclesiæ in qua celebrat;

b) si Missa celebratur sine populo, sacerdos eligere potest aut calendarium ecclesiæ aut calendarium proprium.

316. In memoriis ad libitum:

a) In feriis Adventus a die 17 ad 24 decembris, diebus infra octavam Nativitatis et in feriis Quadragesimæ, exceptis feriis IV Cinerum et Hebdomadæ sanctæ, sacerdos dicit Missam de die liturgico occurrente; de memoria autem in calendario generali eo die forte inscripta sumere potest collectam, dummodo non occurrat feria IV Cinerum aut feria Hebdomadæ sanctæ.

b) In feriis Adventus ante diem 17 decembris, in feriis temporis Nativitatis a die 2 ianuarii et in feriis temporis paschalis, sacerdos eligere potest aut Missam de feria, aut Missam de Sancto, vel de uno e Sanctis quorum fiat memoria, aut Missam de aliquo Sancto eo die in Martyrologio inscripto.

c) In feriis per annum, sacerdos eligere potest aut Missam de feria, aut Missam de memoria ad libitum forte occurrente, aut Missam de aliquo Sancto eo die in Martyrologio inscripto, aut Missam pro variis necessitatibus vel votivam.

Si celebrat cum populo, sacerdos imprimis bono spirituali fidelium studebit, et cavebit ne iis suam propensionem imponat. Curabit præcipue ne frequentius et sine sufficienti causa lectiones omittat singulis diebus in lectionario feriali assignatas: Ecclesia enim cupit ut ditior mensa verbi Dei pareatur fidelibus.⁹⁴

Ob eandem causam moderate sumet Missas defunctorum: quælibet enim Missa tam pro vivis quam pro defunctis offertur, et in Prece eucharistica memoria defunctorum habetur.

Ubi autem fidelibus cordi sunt memoriæ ad libitum beatæ Mariæ Virginis vel Sanctorum, una saltem Missa de his celebretur, ut satisfiat legitimæ eorum pietati.

Cum vero facultas datur eligendi inter memoriam calendario generali inscriptam et memoriam calendario diocesano aut religioso insertam, præoptetur, ceteris paribus et iuxta traditionem, memoria particularis.

⁹⁴ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 51.

II. De Missæ partibus eligendis

317. In seligendis textibus diversarum partium Missæ tum de Tempore tum de Sanctis, servantur normæ quæ sequuntur.

De lectionibus

318. Diebus dominicis et festivis assignantur tres lectiones, scilicet Prophetæ, Apostoli et Evangelii, quibus populus christianus ad perennitatem operis salutis, secundum mirabilem disciplinam divinam, educatur.

Valde ergo optandum est ut tres lectiones revera fiant; attamen, propter rationes ordinis pastoralis et ex decreto Conferentiæ Episcopalis, alicubi permittitur usus duarum tantum lectionum. Quando tamen electio facienda est inter duas priores lectiones, normæ præ oculis habeantur in Lectionario propositæ, necnon consilium ducendi fideles ad altiorem cognitionem Scripturarum; minime vero attendendum erit tantummodo ad electionem textus brevioris aut facilioris.

319. In Lectionario feriali, lectiones proponuntur pro singulis diebus cuiusque hebdomadæ per universum cursum anni: proinde hæ lectiones plerumque sumuntur, diebus quibus sunt assignatæ, nisi occurrat sollemnitas vel festum.

Si tamen aliquando lectio continua in hebdomada intermittitur ob aliquod festum vel aliquam peculiarem celebrationem, sacerdoti licebit, præ oculis habita ordinatione lectionum totius hebdomadæ, aut partes omittendas una cum aliis componere aut statuere quinam textus aliis præferendi sint.

In Missis pro peculiaribus cœtibus, sacerdoti licebit textus peculiari celebrationi aptiores eligere, dummodo ex approbatî Lectionarii textibus seligantur.

320. Peculiaris insuper selectio textuum sacre Scripturæ datur pro Missis, in quas aliqua Sacramenta vel Sacramen-

talia inseruntur, aut quæ pro quibusdam specialibus rerum adiunctis celebrantur.

Huiusmodi Lectionaria ideo statuta sunt, ut per aptiorem verbi Dei auditionem fideles ad mysterium quod participant plenius percipiendum ducantur, et ad incensiores amorem verbi Dei instituuntur.

Textus proinde, qui in cœtu liturgico profertur, determinandi sunt præ oculis habitis tum congrua ratione pastoralis tum eligendi facultate in hac re facta.

De orationibus

321. Plurimæ præfationes, quibus Missale Romanum datur, eo spectant ut argumentum gratiarum actionis in Prece eucharistica variis modis explicetur, et variæ rationes mysterii salutis pleniore luce proponantur.

322. Electio inter Preces eucharisticas his normis opportune regitur:

a) Prex eucharistica prima, seu Canon Romanus, qui semper adhiberi potest, opportunius dicitur diebus quibus assignantur **Communicantes** propria, aut in Missis quæ **Hanc igitur** propriis ditantur, necnon in festis Apostolorum et Sanctorum, quorum mentio fit in ipsa Prece; itemque diebus dominicis, nisi, ob rationes pastorales, præferatur alia Prex eucharistica.

b) Prex eucharistica secunda, ob peculiare ipsius notas, opportunius sumitur diebus infra hebdomadam, vel in peculiaribus rerum adiunctis.

Quamvis præfatione propria instructa sit, adhiberi potest etiam cum aliis præfationibus, cum iis præsertim quæ mysterium salutis compendiose repræsentant, v. gr. cum præfationibus de dominicis per annum aut cum præfationibus communibus.

Quando Missa pro aliquo defuncto celebratur, adhiberi potest peculiaris formula, suo loco, nempe ante **Meménto etiam**, proposita.

c) Prex eucharistica tertia cum qualibet præfatione dici potest. Eius usus præferatur diebus dominicis et festis.

In hac Prece adhiberi potest peculiaris formula pro defuncto, suo loco inserenda, nempe post verba: **Omnes filios tuos, ubique dispēsos, tibi, clemens Pater, miserātus coniūnge.**

d) Prex eucharistica quarta præfationem immutabilem habet et summarium plenius historiæ salutis præbet. Adhiberi potest quando Missa præfatione propria caret.

In hanc Precem, ratione structuræ, inseri nequit peculiaris formula pro defuncto.

e) Prex eucharistica præfatione propria instructa adhiberi potest, eadem præfatione retenta, etiam quando in Missa sumenda est præfatio de tempore.

323. In qualibet Missa, nisi aliter notetur, dicuntur orationes ipsi Missæ propriæ.

In Missis tamen de memoriis, dicitur collecta vel propria vel de Communi; orationes vero super oblata et post Communionem, nisi sint propriæ, sumi possunt aut e Communi aut e feriis temporis currentis.

In feriis autem per annum, præter orationes dominicæ præcedentis, sumi possunt vel orationes alius dominicæ per annum, vel una ex orationibus pro variis necessitatibus, quæ in missali recensentur. Semper tamen licebit ex iisdem Missis etiam solam collectam adhibere.

Hoc modo amplior copia præbetur textuum, quibus non tantum facultas fit renovandi continue argumenta precationis cœtus liturgici, sed etiam eandem precationem opportune aptandi necessitatibus fidelium, Ecclesiæ et mundi. In potioribus tamen anni temporibus, hæc accommodatio iam fit per orationes iisdem temporibus proprias, in missali, pro singulis feriis, exstantes.

De cantibus

324. In eligendis cantibus inter lectiones occurrentibus, necnon cantibus ad introitum, ad offertorium et ad communionem, normæ servantur, quæ suis locis statuuntur.

De peculiaribus facultatibus

325. Præter facultates eligendi quosdam textus aptiores, de quibus in numeris præcedentibus, facultas fit Conferentiis Episcopalibus, in peculiaribus adiunctis, aliquas aptationes indicandi ad lectiones quod attinet, ea tamen lege, ut textus seligantur e Lectionario rite approbato.

DE MISSIS ET ORATIONIBUS AD DIVERSA
ET DE MISSIS DEFUNCTORUM

I. De Missis et orationibus ad diversa

326. Quoniam liturgia Sacramentorum et Sacramentalium id efficit ut fidelibus bene dispositis omnis fere eventus vitæ sanctificetur gratia divina manante ex mysterio paschali,⁹⁵ et quoniam Eucharistia est sacramentum sacramentorum, missale supeditat exempla Missarum et orationum, quæ in diversis occasionibus vitæ christianæ adhiberi possunt pro necessitatibus totius mundi aut Ecclesiæ universæ vel localis.

327. Perspecta ampliore facultate eligendi lectiones et orationes, expedit ut Missæ ad diversa moderate, idest quando opportunitas id exigit, adhibeantur.

328. In omnibus Missis ad diversa, nisi aliter expresse caveatur, licet adhibere lectiones feriales, necnon cantus inter ipsas occurrentes, si cum celebratione conveniant.

329. Missæ ad diversa triplicis sunt generis:

a) Missæ rituales, quæ cum celebratione quorundam Sacramentorum vel Sacramentalium conectuntur.

b) Missæ pro variis necessitatibus, quæ assumuntur quibusdam in rerum adiunctis, sive interdum sive statis temporibus occurrentibus.

c) Missæ votivæ, pro fidelium pietate eligendæ, de mysteriis Domini aut in honorem beatæ Mariæ Virginis vel cuiusdam Sancti vel omnium Sanctorum.

⁹⁵ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 61.

330. Missæ rituales prohibentur in dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, in sollemnitatibus, in diebus infra octavam Paschæ, in Commemoratione omnium fidelium defunctorum et in feriis IV Cinerum et Hebdomadæ sanctæ, servatis insuper normis quæ in libris ritualibus vel in ipsis Missis exponuntur.

331. E Missis pro variis necessitatibus, ab auctoritate competenti seligi possunt Missæ pro supplicationibus, quæ decursu anni a Conferentia Episcopali statuentur.

332. Occurrente aliqua graviore necessitate vel utilitate pastoralis, Missa ipsis conveniens celebrari potest, de mandato vel licentia Ordinarii loci, omnibus diebus, exceptis sollemnitatibus, dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, diebus infra octavam Paschæ, Commemoratione omnium fidelium defunctorum et feriis IV Cinerum et Hebdomadæ sanctæ.

333. In diebus quibus occurrit memoria obligatoria aut feria Adventus usque ad diem 16 decembris, temporis Nativitatis a die 2 ianuarii, et temporis paschalis post octavam Paschatis, Missæ pro variis necessitatibus et votivæ per se prohibentur. Si autem aliqua vera necessitas vel utilitas pastoralis id postulet, in celebratione cum populo adhiberi possunt Missæ huic necessitati vel utilitati respondentes, de iudicio rectoris ecclesiæ vel ipsius sacerdotis celebrantis.

334. In feriis per annum in quibus occurrunt memoriæ ad libitum vel fit Officium de feria, licet celebrare quamlibet Missam vel adhibere quamlibet orationem ad diversa, exceptis tamen Missis ritualibus.

II. De Missis defunctorum

335. Sacrificium eucharisticum Paschatis Christi pro defunctis offert Ecclesia ut, inter se communicantibus omnibus Christi membris, quæ aliis impetrent spiritalem opem, aliis afferant spei solacium.

336. Inter Missas defunctorum primum locum tenet Missa exsequialis, quæ celebrari potest omnibus diebus, exceptis sollemnitatibus de præcepto, feria V Hebdomadæ sanctæ, Triduo paschali et dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ.

337. Missa defunctorum post acceptum mortis nuntium, vel in ultima sepultura defuncti, vel in primo anniversario die, celebrari potest etiam diebus infra octavam Nativitatis, diebus quibus occurrit memoria obligatoria aut feria quæ non sit IV Cinerum aut Hebdomadæ sanctæ.

Aliæ Missæ defunctorum, seu Missæ « cotidianæ » celebrari possunt in feriis per annum, in quibus occurrunt memoriæ ad libitum vel fit officium de feria, dummodo pro defunctis revera applicentur.

338. In Missis exsequialibus habeatur de more brevis homilia, secluse tamen quovis genere laudationis funebris. Homilia etiam in ceteris Missis defunctorum cum populo suadetur.

339. Incitentur fideles, præsertim e familia defuncti, ut per sacram Communionem sacrificium eucharisticum pro defuncto oblatum participant.

340. Si Missa exsequialis directo conectitur cum ritu exsequiarum, dicta oratione post Communionem, et omisso ritu conclusionis, fit ritus ultimæ commendationis seu valedictionis; qui ritus nonnisi præsentem cadavere celebratur.

341. In ordinandis ac seligendis iis partibus Missæ pro defunctis, præsertim Missæ exsequialis, quæ variari possunt (e. gr. orationibus, lectionibus, oratione universali), præ oculis habeantur, ut par est, rationes pastorales, quoad defunctum, eius familiam, et astantes.

Specialem insuper rationem habeant pastores de iis qui, per occasionem exsequiarum, liturgicis celebrationibus adsumunt vel Evangelium audiunt, sive sunt acatholici sive catholici qui Eucharistiam numquam vel vix umquam participant, vel fidem etiam amisisse videntur: sunt enim sacerdotes ministri Evangelii Christi pro omnibus.

DE ORDINE LECTIONUM MISSÆ

PRÆNOTANDA GENERALIA

I. DE LECTIONARIIS MISSÆ ORDINATIONE GENERALI

1. Principia generalia

1. Sacræ Scripturæ affectum, quo Ecclesia studet e sacris textibus profundiorē agnitionem veritatis et uberius suæ vitæ nutrimentum haurire, haud semel Sacrosanctum Œcumenicum Concilium Vaticanum II quasi fontem innuit interioris renovationis populi Dei. Quapropter statuit ut in celebrationibus liturgicis recognoscendis « abundantior, varior et aptior lectio Sacræ Scripturæ instauretur ».¹ Et de Missa pressius edixit: « Quo ditior mensa verbi Dei pareatur fidelibus, thesauri biblici largius aperiuntur, ita ut, intra præstitutum annorum spatium, præstantior pars Scripturarum Sanctarum populo legatur ».²

Nec quidem mirum est Sacrosanctum Concilium huiusmodi principia statuisse. In lectione enim Sacræ Scripturæ, quæ in liturgia verbi recitatur et per homilias exponitur, « Deus populum suum alloquitur, mysterium redemptionis et salutis patefacit, atque spiritale nutrimentum affert; et ipse Christus per verbum suum in medio fidelium præsens adest ».³ Unde fit, ut in Missa Ecclesia « non desinat ex mensa tam verbi Dei quam Corporis Christi panem vitæ sumere atque fidelibus porrigere ».⁴

¹ Conc. Vat. II, Const. de sacra Lit., *Sacrosanctum Concilium*, n. 35.

² *Ibidem*, n. 51.

³ Institutio generalis Missalis Romani, n. 33.

⁴ Conc. Vat. II, Const. dogm. de divina Revel., *Dei verbum*, n. 21.

2. Quæ Concilii mandata nunc servanda veniunt per præsentem Ordinem Lectionum, a « Consilio ad exsequendam Constitutionem de sacra Liturgia » apparatus, quibus textus præbentur legendi in dominicis et festis diebus, in feriis per totum anni decursum, necnon in celebrationibus Sanctorum atque in aliis peculiaribus rerum adiunctis.

Mens in hac textuum ordinatione conficienda ea fuit, ut diebus dominicis et festis, quibus nempe populus christianus tenetur eucharisticam celebrationem participare, proponerentur loci maioris momenti, quo adstantes fideles possent partes præstantiores verbi Dei revelati, intra congruum temporis spatium, audire. Altera deinde series textuum Sacræ Scripturæ, quæ præcedentem quodammodo complet, proponitur pro feriis. Neutra tamen pars lectionarii ab altera pendet; unde lectionarium dominicale-festivum independens procedit a lectionario feriali, et vicissim.

Cursus quoque lectionum pro celebrationibus Sanctorum aut pro Missis ritualibus, votivis vel ad diversa propositus propriis legibus regitur.

2. De ordinatione Lectionarii pro dominicis et festis diebus

3. Notæ Ordinis Lectionum pro dominicis et festis diebus sunt hæc:

a) Quælibet Missa tres exhibet lectiones: primam ex Antiquo Testamento, alteram ex Apostolo (idest aut ex Epistolis, aut ex Apocalypsi, iuxta diversa tempora anni), tertiam ex Evangelio. Hac ratione optime illustratur unitas utriusque Testamenti et historiæ salutis, cuius centrum est Christus in suo paschali mysterio recolendus: quod unum ex præcipuis obiectis catecheseos esse debet. Ceterum, hæc distributio respondet antiquæ traditioni, quæ diu etiam in Occidente servata fuit.

b) Varior et abundantior Sacræ Scripturæ lectio in dominicis et festis diebus ex eo etiam provenit quod pro

his diebus cyclus trium annorum proponitur, ita ut iidem textus solummodo quarto quoque anno legantur.

Singuli anni notantur litteris A, B, C. Ad statuendum autem quinam sit annus A, vel B, vel C, hoc modo proceditur. Per litteram C designatur annus cuius numerus in tres partes æquales dividi potest, quasi cyclus ab anno primo computi christiani initium sumpsisset. Sic annus 1 fuisset annus A, annus 2 annus B, annus 3 annus C, et anni 6, 9, 12 ... iterum annus C. Ita v. g. annus 1968 est annus C, annus vero sequens, scilicet annus 1969, est annus A, annus vero 1970 est annus B, et annus 1971 est iterum annus C. Et sic deinceps.

Patet tamen singulos cyclos decurrere iuxta dispositionem anni liturgici, nempe a prima hebdomada Adventus, quæ cadit in anno civili præcedente.

c) Principia quæ regunt ordinem lectionum pro diebus dominicis et festis ea sunt quæ « harmonisationis ex themate » vel « lectionis semi-continuæ » vocantur. Unum vel aliud principium adhibetur, secundum diversa anni tempora et cuiusque temporis liturgici notas peculiare.

Optima compositio harmonica inter lectiones Veteris et Novi Testamenti tunc habetur, quando eadem ab ipsa Scriptura innuitur, quatenus scilicet doctrina et facta quæ exponuntur in textibus Novi Testamenti relationem plus minusve explicitam habent ad doctrinam et facta Veteris Testamenti. In præsentī Ordine Lectionum, textus Veteris Testamenti seliguntur imprimis ob eorum respondentiam ad textus Novi Testamenti, præsertim vero ad Evangelium, qui in eadem Missa leguntur.

Alterius generis compositio inter textus lectionum singularum Missarum, idest « ex themate », invenitur tempore Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, idest iis temporibus, quæ colore vel nota peculiari pollent.

E contra, in dominicis « per annum », quæ notam peculiarem præ se non ferunt, textus tum Epistolarum tum Evangeliorum iuxta ordinem lectionis semi-continuæ disponuntur, dum lectio e Veteri Testamento harmonice componitur cum Evangelio.

3. De ordinatione Lectionarii ferialis

4. Lectionum ordinatio pro feriis hac ratione facta est:

a) Cycli pro tempore Quadragesimæ principiis peculiaribus ordinatur, quæ rationem habent notarum ipsius temporis, eius nempe indolis baptismalis et pœnitentialis.

b) Pro feriis aliorum temporum, lectiones evangelicæ unico disponuntur cyclo, qui singulis annis resumitur. Prima vero lectio, in triginta-quattuor hebdomadis « per annum » duplici cyclo ordinatur, alternis annis legenda. Annus I adhibetur annis imparibus (ex. gr. 1969, 1971, etc.), annus II vero annis paribus (ex. gr. 1970, 1972, etc.).

c) Principia compositionis harmonicæ aut lectionis semi-continuæ eadem ratione ac in lectionario dominicali usurpantur, prout agitur de temporibus notas peculiares præ se ferentibus vel non.

4. De Lectionario pro celebrationibus Sanctorum

5. Pro celebrationibus Sanctorum duplex proponitur series lectionum:

a) Altera in Proprio, pro sollemnitatibus, festis vel memoriis, præsertim si pro unoquoque ex iis textus proprii inveniuntur. Aliquando tamen aliquis textus, qui magis congruit, ex iis qui in Communi ponuntur, indicatur ut aliis præferendus.

b) Altera vero, et quidem amplior, continetur in Communi Sanctorum. In hac parte, prius proponuntur textus magis proprii pro diversis ordinibus Sanctorum (Martyrum, Pastorum, Virginum), deinde vero plurimi textus qui de sanctitate in genere agunt, quique ad libitum valent, quoties remittitur ad Commune pro lectionibus seligendis.

Ad ordinem textuum quod attinet in hac parte, notare iuvabit, eos omnes una simul inveniri, secundum ordinem quo recitandi sunt. Prius igitur inveniuntur textus ex Antiquo Testamento, deinde textus ex Apostolo, postea psalmi et versus inter lectiones occurrentes, denique, textus ex Evan-

gelio. Ea autem ratione ita disponuntur, quod inter eos selectio fit ad libitum celebrantis, præ oculis habitis necessitatibus pastoralibus cœtus qui celebrationem participat, nisi aliter expresse notetur.

Cf. etiam ea quæ infra n. 8 e dicuntur.

5. De Lectionario pro Missis ritualibus, ad diversa et votivis

6. Eadem dispositio textuum lectionum invenitur pro Missis ritualibus, ad diversa et votivis. Plures nempe textus simul proponuntur, sicut in Communi Sanctorum, facta celebranti facultate lectiones inter eos eligendi, ratione habita omnium adiunctorum et præsertim necessitatis pastoralis cœtus qui participat.

Cf. etiam ea quæ infra n. 8 f dicuntur.

6. De potioribus criteriis in seligendis et ordinandis lectionibus adhibitis

7. Præter hæc principia, quæ ordinationem lectionum in singulis partibus Lectionarii regunt, alia ordinis magis generalis habentur, quæ sic possunt enunciari:

a) Ex momento intrinseco ipsius rei et ex traditione liturgica, in præsentī ordine « quidam libri Scripturæ Sacræ reservantur certis temporibus liturgicis ». Servatur, ex. gr., traditio tam occidentalis (ambrosiana et hispanica) quam orientalis legendi Actus Apostolorum tempore paschali. Exinde optime illustratur totam vitam Ecclesiæ a mysterio paschali initium sumere. Servatur pariter traditio sive occidentalis sive orientalis de legendo Evangelio Ioannis ultimis hebdomadis Quadragesimæ et tempore paschali: est Evangelium « spiritale » quo mysterium Christi altius exponitur.

Lectio Isaïæ, præsertim primæ partis, ex traditione assignatur tempori Adventus. Quidam tamen textus eiusdem prophetæ leguntur tempore Nativitatis. Etiam prima Epistola Ioannis eidem tempori assignatur.

b) Circa « longitudinem textuum » via media servatur. Distinctio facta est inter narrationes, quæ aliqua extensione textus indigent et de more a fidelibus attente audiuntur, et textus quos, propter doctrinæ altitudinem, in longum protrahere non licet.

Pro quibusdam vero textibus satis longis, duplex forma prævidetur, longior et brevior, pro opportunitate. In huiusmodi breviationibus faciendis magna cautela adhibita est. In ipso textu impresso versiculi qui omitti possunt opportunis signis typographicis indicari debent.

c) Ex ratione pastorali vitantur in lectionibus diebus dominicis et sollemnitatibus « textus biblici qui revera difficiliores sunt », sive obiective eo quod altiora problemata litteraria, critica aut exegetica movent, sive etiam, quadamtenus saltem, eo quod a fidelibus difficilius intellegi possunt. Attamen divitias spiritales textuum non licuit fidelibus abscondere, ex specie quod ab eis difficilius capiantur, quando hæc difficultas provenit sive ex insufficienti institutione christiana, qua nullus bonus fidelis carere potest, sive ex insufficienti institutione biblica, qua omnis bonus pastor animarum pollere debet. Non raro aliqua lectio difficilior redditur facilior ex harmonia cum alia lectione eiusdem Missæ.

d) Traditio multarum liturgiarum, ipsa liturgia romana minime exclusa, aliquando consuevit in lectionibus Scripturæ « quosdam versiculos omittere ». Ultro fatendum est huiusmodi omissiones non leviter fieri posse, ne sensus textus aut mens et quasi stilus Scripturæ mutilentur. Attamen, cauto quod sensus revera in sua essentia integer maneat, visum est, ex ratione pastorali, etiam in præsentī Ordine prædictam traditionem servare. Secus enim quidam textus plus æquo protraherentur, aut lectiones quæ pro fidelibus non parvæ, immo quandoque magnæ utilitatis spiritualis existunt, integre omitti debuissent, eo quod contineant unum alterumve versiculum qui, sub aspectu pastoralī, est minoris utilitatis aut quæstiones revera nimis difficiles implicat.

7. De facultate seligendi quosdam textus

8. In Lectionario facultas quandoque relinquitur celebranti seligendi unum vel alterum textum legendum, vel seligendi unum textum e pluribus qui simul pro eadem lectione proponuntur. Quod raro evenit in dominicis, in sollemnitatibus et festis, ne color proprius alicuius temporis liturgici evanescat, aut lectio semi-continua alicuius libri indebite abruptatur; e contra, huiusmodi facultas facilius datur in celebrationibus Sanctorum et in Missis ritualibus, ad diversa, vel votivis.

Ut omnia debito ordine procedant, attendatur oportet ad ea quæ sequuntur:

a) In Missis in quibus tres lectiones proponuntur, valde optandum est ut tres lectiones revera fiant. Attamen, si Conferentia Episcopalis, ob rationes pastorales, permiserit ut duæ tantum lectiones habeantur, electio inter duas priores tali ratione fiat, ne consilium plenius docendi fideles mysterium salutis evacuetur. Quapropter, nisi aliter suo loco caveatur, præferenda est e duabus prioribus lectionibus ea quæ magis harmonice componitur cum Evangelio, vel ea quæ, iuxta præfatum consilium, magis adiuvat ad organicam catechesim per aliquod tempus tradendam, vel ea quæ potest lectionem semi-continuum alicuius libri permittere.

Ex. gr., tempore Quadragesimæ, continuitas lectionum Veteris Testamenti proponitur secundum evolutionem historię salutis; vel in dominicis « per annum », proponitur lectio semi-continua alicuius Epistolæ. Tunc expedit ut pastor animarum seligat unam vel alteram lectionem modo systematico per plures dominicas subsequentes, ut rationem harmonicam catecheseos statuatur; minime vero decet ut sine ordine nunc e Vetere Testamento nunc ex Epistola legat, absque harmonica ordinatione textuum subsequentium.

b) Criterium item pastorale ducere debet ad electionem inter duas formas, quibus idem textus præbetur. Datur enim aliquando forma longior et forma brevior eiusdem

textus. Tunc attendatur oportet ad facultatem audientium auscultandi cum fructu lectionem magis vel minus longam; ad eorum facultatem bene intellegendi aliquos textus difficiliore; ad eorum facultatem audiendi textum magis completum, per homiliam explicandum.

Quando huiusmodi licentia tribuitur, singulis in casibus notatur, per opportunam indicationem ex modo imprimendi textum.

c) Quando autem facultas tribuitur seligendi inter unum vel alium textum iam definitum, attendendum erit ad utilitatem participantium, prout nempe agitur de adhibendo textu, qui facilius est vel magis conveniens cœtui congregato, vel de textu iterando vel reponendo, qui alicui celebrationi tamquam proprius assignatur, alteri vero tamquam ad libitum adhibendus, quoties utilitas pastoralis id suadeat.

Quod evenire potest aut quando timeatur ne aliquis textus quasdam gignat difficultates in aliquo cœtu, aut quando idem textus diebus proximioribus iterum legi debeat die dominica et in feria subsequenti.

d) In Lectionario feriali adhibendo, animadvertere oportet utrum ex aliqua celebratione ea hebdomada occurrente, una alterave lectio eiusdem libri sit omittenda. Tunc prævideat sacerdos, præ oculis habita ordinatione lectionum totius hebdomadæ, aut partes omittendas utpote minoris momenti, aut opportuniorem modum easdem partes cum aliis componendis, quando ipsæ utilitatis sint ad integrum conspectum totius argumenti præbendum.

e) In celebrationibus Sanctorum hæc attendenda sunt:

1) In sollemnitatibus et festis semper adhibendæ sunt lectiones quæ in Proprio vel in Communi ponuntur; celebrationibus calendarii generalis semper lectiones propriæ assignantur.

2) In memoriis vero Lectionarium feriale de more adhibeatur.

Attamen aliquando lectiones « propriæ » assignantur, id est quæ de ipsa persona Sancti agunt vel de mysterio de quo Missa celebratur; hæ lectiones dicendæ sunt loco lec-

tionum in Lectionario feriali occurrentium. Quoties de huiusmodi lectionibus agitur, in Missali expresse suo loco indicatur.

Pro ceteris autem casibus, lectiones de memoria adhibeantur tantum si peculiare rationes, præsertim indolis pastoralis, id suadeant. Nonnumquam ponuntur lectiones « appropriatæ », quæ scilicet peculiarem aspectum vitæ spiritalis vel actuositatis Sancti in lucem produunt. Plerumque vero indicantur lectiones in Communibus exstantes, ut electio facilius evadat. Agitur tantum de suggestionibus: loco enim lectionis appropriatæ vel simpliciter propositæ, quævis alia lectio seligi potest e Communibus indicatis.

3) In sollemnitatibus, quando nempe tres lectiones proponuntur, prima seligi debet e textibus Veteris Testamenti, altera ex Apostolo, tertia ex Evangelio, nisi Conferentia Episcopalis statuerit duas tantum esse habendas lectiones.

4) In festis et in memoriis, quando nempe duæ tantum habentur lectiones, prior lectio eligi potest aut e Veteri Testamento aut ex Apostolo; altera vero ex Evangelio. Attamen tempore paschali, iuxta traditum in Ecclesia morem, prior lectio seligatur ex Apostolo, altera, quantum fieri potest, ex Evangelio Ioannis.

5) In omnibus celebrationibus, præterquam e Communibus ad quæ in singulis casibus remittitur, lectiones semper eligi possunt, quoties peculiaris ratio id suadeat, e Communi Sanctorum vel Sanctarum.

f) In Missis ritualibus, ad diversa et votivis, cum plures proponantur textus pro eadem lectione, electio fit iisdem criteriis supra relatis pro eligendis lectionibus e Communi Sanctorum.

8. De cantibus inter lectiones occurrentibus

9. Post singulas lectiones cantus profertur, iuxta normas in Institutione generali Missalis Romani (nn. 36-40) propositas.

Magni momenti est, inter hos cantus, psalmus, qui primam lectionem sequitur. De more sumatur psalmus qui lectioni assignatur, nisi agatur de lectionibus pro Communi Sanctorum, pro Missis ritualibus, ad diversa et votivis, in quibus electio committitur ipsi sacerdoti celebranti, qui principio utilitatis pastoralis adstantium utetur.

Attamen, ut populus responsum psalmodicum facilius proferre valeat, textus aliqui psalmorum et responsorum pro diversis temporibus anni aut pro diversis Sanctorum ordinibus electi sunt, qui adhiberi valent loco textus lectioni respondentis, quoties psalmus cantu profertur.

Alter cantus, post secundam lectionem ante Evangelium proferendus, aut in unaquaque Missa statuitur et componitur cum Evangelio, aut relinquatur eligendus intra seriem communem alicuius temporis vel Communis.

In Quadragesima, ante et post Versum ante Evangelium, pro opportunitate adhiberi potest una ex his acclamationibus, aut alia his similis: « Laus tibi, Christe, Rex æternæ glóriæ; Laus et honor tibi, Dómine Iesu; Glória et laus tibi, Christe; Glória tibi, Christe, Verbo Dei ».

9. In quem finem Ordo lectionum redactus sit

10. Finis in quem redactus est Ordo Lectionum, ex ipsa mente Concilii Vaticani II, est imprimis pastoralis. Ad quem finem attingendum non solum principia quibus novus Ordo innititur, sed ipsi quoque elenchi textuum qui infra ponuntur, iterum iterumque discussa et perpolita sunt cooperantibus ex toto orbe terrarum permagno numero virorum in re exegetica, pastorali, catechetica et liturgica peritorum. Ordo est fructus huius communis laboris.

Spes arridet ut diuturna lectio et explanatio Sacrae Scripturae populo christiano in celebratione eucharistica ex novo Ordine Lectionum facienda, magna cum efficacia conferat ad finem obtinendum a Concilio Vaticano II iterum atque iterum propositum, et a Summo Pontifice Paulo VI his verbis expressum: « Quæ sane omnia hoc modo ordinata sunt, ut magis ac magis in christifidelibus ea verbi Dei fames

exstimuletur, qua, Spiritu Sancto duce, novi fœderis populus ad perfectam Ecclesiæ unitatem veluti urgeri videatur. Hisce ita compositis, illud etiam vehementer fore confidimus, ut sacerdotes et fideles simul sanctius animum suum ad Cenam Domini præparent, simul, Sacras Scripturas altius meditati, verbis Domini uberius in dies alantur. Exinde denique sequetur, ut, iuxta Concilii Vaticani II monita, divinæ Litteræ quasi quidam spiritalis vitæ fons perennis, sive præcipuum christianæ doctrinæ tradendæ argumentum, sive demum cuiusvis theologicæ institutionis medulla ab omnibus habeantur ».⁵

II. DESCRIPTIO ORDINIS LECTIONUM

Quo autem clarius appareat ordinatio totius lectionarii, eiusque compositio cum anno liturgico, en descriptio ipsius Ordinis lectionum in diversis anni temporibus.

1. Tempus Adventus

11. 1. « In dominicis ». Lectiones Evangelii notam propriam habent: referuntur ad Adventum Domini in fine temporum (dominica prima), ad Ioannem Baptistam (dominica secunda et tertia), ad eventus qui Nativitatem Domini proxime præparaverunt (dominica quarta).

Lectiones Veteris Testamenti sunt prophetiæ de Messia et tempore messianico, præsertim ex libro Isaïæ.

Lectiones Apostoli exhortationes et præconia secundum diversas notas huius temporis præbent.

2. « In feriis ». Duplex præbatur series lectionum, altera ab initio usque ad diem 16 decembris adhibenda, altera a die 17 ad diem 24.

In priore parte Adventus habetur lectio libri Isaïæ, secundum ordinem libri distributa, haud exclusis textibus

⁵ Paulus VI, Constitutio Apostolica *Missale Romanum*, die 3 aprilis 1969 data: *A.A.S.* 61 (1969) pp. 220-221.

maioris momenti qui etiam in dominicis occurrunt. Evangelia horum dierum respectu habito ad primam lectionem selecta sunt.

A feria quinta hebdomadæ secundæ incipiunt lectiones Evangelii de Ioanne Baptista; prima vero lectio est sive continuatio libri Isaïæ, sive textus selectus respectu habito ad Evangelium.

Hebdomada ultima ante Nativitatem Domini, ex Evangelio Matthæi (cap. 1) et Lucæ (cap. 1) proponuntur eventus qui Nativitatem Domini immediate præparaverunt. In prima lectione, selecti sunt respectu habito ad Evangelium textus ex diversis libris Veteris Testamenti, inter quos habentur aliqua vaticinia messianica magni momenti.

2. Tempus Nativitatis

12. 1. « In sollemnitatibus, festis et dominicis ». Pro vigilia et tribus Missis in Nativitate Domini, lectio prophetica desumpta est ex Isaia propheta: hi textus selecti sunt e traditione romana et usque adhuc in pluribus ritibus particularibus permanent. Aliæ lectiones, duabus exceptis, e Missali Romano derivantur.

Dominica infra octavam Nativitatis, pro festo Sanctæ Familiæ, Evangelium spectat ad infantiam Iesu, aliæ lectiones ad vitam domesticam.

In Octava Nativitatis et Sollemnitatem Sanctæ Dei Genetricis Mariæ lectiones agunt et de Virgine Dei Genetrice (Evangelium et secunda lectio) et de impositione Ss.mi Nominis Iesu, quod festum non iam habetur in calendario (Evangelium et prima lectio).

Dominica secunda post Nativitatem, lectiones tractant de mysterio Incarnationis.

In Epiphania Domini, pro lectione apostolica, textus legitur de vocatione gentium ad salutem.

Dominica post Epiphaniam, in festo Baptismatis Domini, textus selecti sunt de hoc mysterio.

2. « In feriis ». A die 29 decembris, fit lectio continua totius Epistolæ I Ioannis, quæ legi iam cœpit die 27 de-

cembris, in festo ipsius S. Ioannis et die sequenti in festo Ss. Innocentium.

Evangelia spectant ad manifestationes Domini. Leguntur enim eventus infantiae Iesu ex Evangelio Lucæ (diebus 29 et 30 decembris), caput primum Evangelii Ioannis (31 dec.-5 ian.), et præcipuæ manifestationes Domini, e tribus Synopticis (7-12 ian.).

3. Tempus Quadragesimæ

13. 1. « In dominicis ». Lectiones Evangelii sic dispositæ sunt:

In dominicis prima et secunda, servantur narrationes de Tentatione et de Transfiguratione Domini, quæ tamen secundum tres Synopticos leguntur.

In tribus dominicis sequentibus restituta sunt, pro anno A, Evangelia de Samaritana, de cæco nato et de Lazaro; quæ Evangelia, cum sint maioris momenti, respectu ad initiationem christianam, adhiberi possunt etiam anno B et C, præsertim ubi catechumeni habentur.

Attamen, iuxta votum plurimorum pastorum, anno B et C præbentur etiam alii textus, scilicet: anno B, textus Ioannis de futura glorificatione Christi per Crucem et Resurrectionem; anno C, textus Lucæ de conversione.

Lectiones Veteris Testamenti ad historiam salutis referuntur, quæ est unum ex obiectis propriis catecheseos quadragesimalis. Singulis annis habentur series textuum quibus præbentur præcipua elementa illius historiæ ab initio usque ad promissionem novi fœderis; præsertim vero lectiones de Abraham (dominica secunda) et de exitu populi ex Ægypto (dominica tertia).

Lectiones Apostoli ita selectæ sunt, ut lectionibus Evangelii ac Veteris Testamenti respondeant et, quantum fieri potest, inter eas aptior conexus habeatur.

2. « In feriis ». Lectiones ex Evangelio et Vetere Testamento cum mutua relatione ad invicem selectæ sunt, ac diversa « themata » catecheseos quadragesimalis tractant.

Maiores pars lectionum Missalis Romani servata est, quoties fieri potuit. Opportunum etiam visum est ordinem magis congruentem restituere inter lectiones Evangelii Ioannis, cuius pars magna, sed sine ordine, hucusque legebatur. Ideo proponitur, inde a feria secunda hebdomadæ quartæ, lectio semi-continua Ioannis, in qua habentur textus huius Evangelii qui notis Quadragesimæ plenius respondent.

Cum lectiones de Samaritana, de cæco nato et de Lazaro nunc in dominicis legantur, sed tantum anno A (et ceteris annis ad libitum tantum), provisum est ut et in feriis resumi possint: ideo, initio hebdomadarum tertiæ, quartæ et quintæ, « Missæ ad libitum » cum illis textibus insertæ sunt; quæ lectiones, loco lectionum diei, quavis feria illius hebdomadæ adhiberi possunt.

4. Tempus paschale

14. 1. « In dominicis ». Usque ad dominicam tertiam Paschæ, lectiones Evangelii apparitiones Christi suscitati referunt. Ne series narrationum de Domini apparitionibus abrumpatur, lectiones de Bono Pastore, quæ hucusque dominicæ secundæ post Pascha occurrebant, nunc dominicæ quartæ Paschæ (idest tertiæ post Pascha) assignantur. In dominicis quinta, sexta et septima Paschæ, excerpta e sermone et oratione Domini post ultimam cenam habentur.

Prima lectio desumitur ex Actibus Apostolorum, in cyclo trium annorum, modo parallelo et progressivo: ita quædam de primævæ Ecclesiæ vita, testimonio et progressu singulis annis præbentur.

Pro lectione apostolica, anno A Epistola I Petri legitur, anno B Epistola I Ioannis, anno C Apocalypsis: hi textus cum lætæ fidei et firmæ spei spiritu, qui huic temporis proprius est, maxime consonare videntur.

2. « In feriis ». Lectio prima ex Actibus Apostolorum desumitur ut in dominicis, modo semi-continuo.

Pro Evangelio, infra octavam Paschæ, narrationes apparitionum Domini leguntur, servatis tamen conclusionibus

Synopticorum in sollemnitate Ascensionis. Deinde lectio semi-continua Evangelii Ioannis, de quo nunc textus indolis potius paschalis sumuntur, ut lectio tempore Quadragesimæ iam habita compleatur. In hac lectione paschali, sermo et oratio Domini post cenam magnam partem habent.

5. Tempus « per annum »

A. De ordinatione et electione textuum

15. Tempus « per annum » complectitur 33 vel 34 hebdomadas, quæ extra tempora iam memorata occurrunt. Incipit feria secunda quæ sequitur dominicam post diem 6 ianuarii currentem, et protrahitur usque ad feriam tertiam ante Quadragesimam inclusive; iterum incipit feria secunda post Dominicam Pentecostes et explicat ante I Vesperas dominicæ primæ Adventus.

Lectionarium exhibet lectiones pro 34 dominicis et subsequentibus hebdomadis. Attamen aliquando hebdomadæ « per annum » sunt tantum 33. Præterea aliquæ dominicæ aut ad aliud tempus pertinent (dominica in qua fit festum Baptismatis Domini et Dominica Pentecostes), vel ab occurrente sollemnitate impediuntur (ex. gr. Ss.ma Trinitate, D. N. I. C. universorum Rege).

Ad recte ordinandum usum lectionum, quæ pro tempore « per annum » statuuntur, ea quæ sequuntur servantur:

1. Dominica in qua fit festum Baptismatis Domini locum tenet dominicæ I « per annum »; proinde, lectiones hebdomadæ I inchoantur feria secunda post dominicam quæ post diem 6 ianuarii occurrit.

2. Dominica quæ sequitur festum Baptismatis Domini est secunda « per annum ». Reliquæ ordine progressivo numerantur, usque ad dominicam quæ præcedit initium Quadragesimæ. Lectiones hebdomadæ in qua occurrit feria quarta Cinerum, post diem quæ illam præcedit intermituntur.

3. Quando lectiones temporis « per annum » post Dominicam Pentecostes resumuntur, ordinantur hoc modo:

a) Si dominicæ « per annum » sunt 34, ea sumitur hebdomada quæ immediate sequitur hebdomadam cuius lectiones ultimo loco adhibitæ sunt ante Quadragesimam. Ita, ex. gr., si hebdomadæ ante Quadragesimam fuerunt sex, feria secunda post Pentecosten incipitur ab hebdomada septima. Sollemnitatis Ss.mæ Trinitatis locum tenet dominicæ « per annum ».

b) Si dominicæ « per annum » sunt 33, omittitur prima hebdomada quæ sumenda esset post Pentecosten, ut retineantur in fine anni textus eschatologici qui ultimis duabus hebdomadis assignantur. Ita, ex. gr., si hebdomadæ ante Quadragesimam fuerunt quinque, feria secunda post Pentecosten, omissa hebdomada sexta, incipitur ab hebdomada septima.

B. De lectionibus pro diebus dominicis

16. 1. « Lectiones Evangelii »: Dominica II « per annum » Evangelium adhuc refertur ad manifestationem Domini, quam celebravit sollemnitatis Epiphaniæ, per pericopam traditionalem de nuptiis in Cana et duas alias item ex Evangelio Ioannis desumptas.

A dominica III incipit « lectio semi-continua » trium Evangeliorum synopticorum; hæc lectio ita ordinatur ut præbeat doctrinam unicuique Evangelio propriam dum evoluitur vita et prædicatio Domini.

Insuper obtinetur ex hac distributione aliqua harmonia inter sensum cuiusque Evangelii et evolutionem anni liturgici. Nam post Epiphaniam leguntur initia prædicationis Domini, quæ optime coherent cum Baptismate et primis manifestationibus Christi, uti habebatur in lectionibus Epiphaniæ et dominicarum sequentium. In fine autem anni liturgici sponte devenitur ad thema eschatologicum ultimis dominicis proprium: capitula enim Evangeliorum quæ præcedunt narrationem Passionis de hoc themate modo plus minusve extenso tractant.

In anno B inseruntur, post dominicam XVI, quinque lectiones ex capitulo 6 Ioannis (« sermo de pane vitæ »); hæc insertio fit modo connaturali, quia multiplicatio panum ex Evangelio Ioannis locum sumit eiusdem narrationis in Marco. In lectione semi-continua Lucæ anno C primo textui (i. e., dom. III) præmissus est prologus Evangelii, qui auctoris intentionem pulcherrime manifestat, nec alibi locum invenire videbatur.

2. « Lectiones Veteris Testamenti » in relatione cum singulis pericopis evangelicis selectæ sunt, ad vitandam nimiam diversitatem inter lectiones singularum Missarum ac præsertim ad manifestandam unitatem utriusque Testamenti. Relatio autem inter lectiones eiusdem Missæ ostenditur per accuratam selectionem titulorum qui singulis lectionibus præponuntur.

Selectio, in quantum fieri potuit, ita facta est ut lectiones sint breves et faciles. Sed provisum est etiam ut legantur in dominicis quamplurimi ex textibus Veteris Testamenti qui sunt maximi momenti. Qui quidem secundum opportunitatem lectionis evangelicæ, i. e. sine logico ordine, distribuuntur; attamen thesaurus verbi Dei ita aperietur ut omnibus Missam dominicalem participantibus fere omnes præcipuæ paginæ Veteris Testamenti notæ fiant.

3. « Pro Epistolis » proponitur lectio semi-continua Epistolarum Pauli et Iacobi (Epistolæ Petri et Ioannis leguntur tempore paschali et tempore Nativitatis Domini).

Epistola 1 ad Corinthios, cum sit sat longa, et de questionibus diversis tractet, distributa est inter tres annos cycli, initio huius temporis « per annum ». Item opportunum visum est dividere Epistolam ad Hebræos in duas partes, quarum prior anno B, altera anno C legatur.

Notetur selectas esse tantum lectiones sat breves et haud nimis difficiles ut a fidelibus intellegantur.

Tabella infra posita (p. 127) indicat distributionem Epistolarum inter dominicas « per annum » pro tribus annis cycli.

4. Lectiones dominicæ XXXIV et ultimæ celebrant Christum universorum Regem, typo Davidis adumbratum, inter humiliationes Passionis et Crucis proclamatum, in Ecclesia regnantem, et in fine temporum rediturum.

C. De lectionibus pro feriis

17. 1. « Evangelia » sic ordinantur ut legatur primo Marcus (hebd. I-IX), deinde Matthæus (hebd. X-XXI), denique Lucas (hebd. XXII-XXXIV). Capitula autem 1-12 Marci integre leguntur, prætermissis tantum illis duabus pericopis capituli sexti quæ aliis temporibus in feriis leguntur. De Matthæo et Luca leguntur omnia quæ in Marco non habentur. Bis vel ter leguntur ea omnia quæ sive in diversis Evangeliiis colorem omnino proprium habent, sive necessaria sunt ad decursum Evangelii bene intellegendum. Sermo eschatologicus habetur totus in Luca, et sic legitur in fine anni liturgici.

2. « Lectio prima » sic fit ut habeatur per aliquot hebdomadas alterum Testamentum, deinde alterum, secundum longitudinem librorum qui leguntur.

a) Ex libris « Novi Testamenti » leguntur partes sat amplæ, ut detur quasi substantia singularum Epistolarum. Attamen omittuntur loci in quibus tractantur quæstiones minus utiles sub aspectu pastoralis pro nostra ætate, ex. gr.: de glossolalia vel de antiquiore disciplina Ecclesiæ.

b) De « Vetere Testamento » haberi non possunt nisi loci selecti qui singulorum librorum indolem, quantum fieri potest, manifestent. Textus historici sic selecti sunt ut habeatur conspectus historiæ salutis ante Incarnationem Domini. Narrationes vero nimis longæ vix dari poterant: aliquando selecti sunt versus qui lectionem non nimis longam efficerent. Insuper significatio religiosa eventuum historicorum aliquoties illustratur per quosdam textus ex libris Sapientialibus usurpatos, ad modum procemii vel conclusionis cuidam seriei historicæ insertos.

Pæne omnes libri Veteris Testamenti in Lectionario feriali Proprii de Tempore locum invenerunt. Prætermissi sunt tantum libri prophetici brevissimi (Abdias, Sophonias) et liber poeticus qui lectioni parum aptatur (Canticum). Inter narrationes ad ædificationem scriptas quæ lectionem sat longam exigent ut intellegantur, leguntur Tobias et Ruth, omissis ceteris (Esther, Iudith). Ex quibus tamen habentur textus in dominicis aut feriis aliorum temporum.

Tabella infra posita (p. 128) indicat distributionem librorum utriusque Testamenti inter ferias per annum pro duobus annis.

c) In fine anni liturgici leguntur libri qui respondent colori eschatologico huius temporis, i. e., Daniel et Apocalypsis.

III. DE SINGULARUM LECTIONUM APPARATU

In hoc volumine dantur pro singulis lectionibus indicatio et inscriptio textus, titulus et « incipit »; de quibus sequentia sunt animadvertenda:

18. A. « Indicatio » textus (i. e., capituli et versuum) datur semper secundum Vulgatam editionem, addita tamen altera indicatione secundum textum originale (hebraicum vel aramæum vel græcum) quoties adest discrepantia. In versionibus popularibus dari poterit sive prior sive altera numeratio, secundum decreta Auctoritatum pro singulis linguis competentium. Oportet vero ut habeatur semper accurata indicatio capitulorum et versuum, quæ etiam in ipso textu vel ipsius margine opportune referatur.

B. « Inscriptio » textus in celebratione legenda fiet secundum normas sequentes, quæ tamen immutari poterunt ex decreto Auctoritatum competentium iuxta locorum aut linguarum consuetudines et opportunitates:

1. Dicatur semper « Lectio libri », vel Epistolæ, vel Evangelii, non autem « Initium » (nisi forte in casibus peculiaribus opportunum videatur) aut « Sequentia ».

2. « Nomina librorum » servantur quæ hucusque in Missali Romano habebantur, præter sequentia:

a) ubi sunt duo libri eiusdem nominis, dicatur « Liber primus » et « Liber secundus » (v. g. Regum, Macchabæorum), vel « Epistola prima », « Epistola secunda »;

b) nomen hodie magis usuale adhibeatur pro sequentibus libris:

« Libri I et II Samuelis », pro Libris I et II Regum,

« Libri I et II Regum », pro Libris III et IV Regum,

« Libri I et II Chronicorum », pro Libris I et II Paralipomenon,

« Libri Esdræ et Nehemiæ », pro Libris I et II Esdræ;

c) distinguantur libri sapientiales, hucusque sub uno nomine « Libri Sapientiæ » designati, cum sequentibus nominibus: Liber Iob, Proverbiorum, Qohelet (idest Ecclesiastæ), Cantici Canticorum, Sapientiæ, Siracidæ (idest Ecclesiastici);

d) pro omnibus libris qui in Vulgata inter Prophetas numerantur dicatur « Lectio libri Isaïæ, Ieremiæ ... prophetæ », etiam pro illis qui a quibusdam non habentur ut vere prophetici;

e) dicatur « Liber Lamentationum » et « Epistola ad Hebræos », sine mentione Ieremiæ vel Pauli, cum hodie omnes consentiant Ieremiam et Paulum non esse auctores illorum librorum.

19. C. « Titulus » datur pro singulis textibus attente selectis (plerumque ex ipsis verbis textus) ut et præcipuum thema lectionis indicetur et, ubi necessarium est, nexus inter lectiones eiusdem Missæ ex ipsis titulis appareat.

In versionibus popularibus textus ne dentur sine titulis. Auctoritatis competentis erit decernere utrum tituli huius voluminis vertendi sint an alii conficiendi singulorum populorum ingenio aptiores. Titulo addatur etiam, ubi opportunum videbitur, monitio qua sensus generalis pericopæ apertius explicetur.

20. D. « Incipit » habet primum « verba introductoria » consueta: « In illo tempore », « In diebus illis », « Fratres », « Carissimi », « Hæc dicit Dominus », quæ tamen omittuntur ubi in ipso textu adest sufficiens indicatio temporis aut personarum, vel ubi ex natura textus talia verba non sunt opportuna. Pro singulis linguis popularibus, tales formulæ mutari vel omitti possunt ex decreto Auctoritatum competentium.

Post illa verba datur proprium « initium lectionis », demptis vel additis aliquibus verbis prout fert necessitas intellegendi textus a suo contextu separati. Item dantur congruæ indicationes ubi textus ex versibus non continuis constat, si propter hoc mutationes faciendæ sunt.

21. E. In fine lectionum, ad faciliorem reddendam acclamationem populi, ponantur verba, a lectore proferenda: « Verbum Domini », vel alia locutio eiusdem generis, iuxta locorum consuetudines.

IV. DE INTERPRETATIONIBUS POPULARIBUS LECTIONARII CONFICIENDIS

22. Præter ea quæ supra dicta sunt, præsertim nn. 18-20, servantur pro editione interpretationum popularium Lectionarii normæ sequentes:

In omnibus editionibus habeantur textus quibus explicatur « structura et finis » Lectionarii, id est saltem caput I horum « Prænotanda ».

23. Propter molem Lectionarii editiones necessario « pluribus voluminibus » constabunt, pro quibus nulla præscribitur divisio.

Non excluditur antiqua consuetudo edendi librum separatim pro Evangeliiis et alterum pro Epistolis, i. e. lectionibus Veteris Testamenti et Apostoli.

Sed melius videtur habere separatim Lectionarium dominicale — in quo includi poterunt opportuna excerpta ex

Sanctorali — et Lectionarium feriale. Dominicale autem congrue dividi poterit secundum cyclum trium annorum ut pro singulis annis omnia modo continuo præbeantur.

At aliæ dispositiones quæ forte inveniuntur ad libitum adhiberi poterunt.

24. Textus « cantuum » semper adiungantur lectionibus, præsertim pro celebratione Missarum lectarum; fieri tamen poterunt libri separati in quibus cantus tantum habeantur. Commendatur ut textus imprimatur in strophas divisus.

Quoties lectio diversis partibus constat, clare manifestetur hæc « structura textus » in dispositione typographica. Item commendatur ut textus, etiam non poetici, imprimantur in stichos divisi, ut proclamatio lectionum facilius fiat, præsertim pro lectoribus parum peritis.

Ubi « longior et brevior » adsunt formæ, dentur separatim ut facile legi possit utraque; ubi vero talis separatio non videbitur opportuna, inveniatur modus quo uterque textus sine errore proclamari valeat.

In omnibus libris detur « index biblicus » pericoparum ad instar illius qui in volumine « Ordinis Lectionum Missæ » habetur.

25. Principia, quæ regunt opus interpretationis lectionum biblicarum et cantuum inter eas occurrentium, repertiuntur in Instructione die 25 ianuarii 1969, « De popularibus interpretationibus conficiendis », data a « Consilio ad exsequendam Constitutionem de sacra Liturgia » Præsidentibus Conferentiarum Episcopaliū et Commissionum liturgicarum nationalium, et explicata per Declarationem « circa interpretationes textuum liturgicorum "ad interim" paratas », edita in « Notitiæ » 5 (1969) p. 69, quoad obligationem ad Sacram Congregationem pro Cultu Divino transmittendi pro confirmatione etiam interpretationes populares « ad interim » approbatas pro usu liturgico.

INDEX SIGLORUM

Abd	Liber Abdîæ prophetæ
Act	Actus Apostolorum
Ag	Liber Aggæi prophetæ
Am	Liber Amos prophetæ
Ap	Apocalypsis beati Ioannis apostoli
Bar	Liber Baruch prophetæ
Cant	Canticum canticorum
1 et 2 Chr	Libri I et II Chronicorum (= I et II Paralipomenon)
Col	Epistola beati Pauli apostoli ad Colossenses
1 et 2 Cor	Epistolæ I et II beati Pauli apostoli ad Corinthios
Dan	Liber Danielis prophetæ
Deut	Liber Deuteronomii
Eph	Epistola beati Pauli apostoli ad Ephesios
Esd	Liber Esdræ (= I Esdræ)
Est	Liber Esther
Ex	Liber Exodus
Ez	Liber Ezechielis prophetæ
Gal	Epistola beati Pauli apostoli ad Galatas
Gen	Liber Genesis.
Hab	Liber Habacuc prophetæ
Hebr	Epistola ad Hebræos
Iac	Epistola beati Iacobi apostoli
Ier	Liber Ieremiæ prophetæ
Io	Evangelium secundum Ioannem
1, 2 et 3 Io	Epistolæ I, II et III beati Ioannis apostoli
Iob	Liber Iob
Ioel	Liber Ioelis prophetæ
Ion	Liber Ionas prophetæ
Ios	Liber Iosue
Is	Liber Isaïæ prophetæ
Iud	Epistola beati Iudæ apostoli

Iudic	Liber Iudicum
Iudth	Liber Iudith
Lam	Lamentationes (= Threni)
Lc	Evangelium secundum Lucam
Lev	Liber Leviticus
1 et 2 Mac	Libri I et II Macchabæorum
Mal	Liber Malachiæ prophetæ
Mc	Evangelium secundum Marcum
Mic	Liber Michææ prophetæ
Mt	Evangelium secundum Matthæum
Nah	Liber Nahum prophetæ
Neh	Liber Nehemiæ (= II Esdræ)
Num	Liber Numeri
Os	Liber Osee prophetæ
1 et 2 Petr	Epistolæ I et II beati Petri apostoli
Phil	Epistola beati Pauli apostoli ad Philippenses
Phm	Epistola beati Pauli apostoli ad Philemon
Prov	Liber Proverbiorum
Ps	Liber Psalmorum
Qoh	Liber Qohelet (= Ecclesiastes)
1 et 2 Reg	Libri I et II Regum (= III et IV Regum)
Rom	Epistola beati Pauli apostoli ad Romanos
Rut	Liber Ruth
1 et 2 Sam	Libri I et II Samuelis (= I et II Regum)
Sap	Liber Sapientiæ
Sir	Liber Siracidæ (Ben Sira = Ecclesiasticus)
Soph	Liber Sophoniæ prophetæ
1 et 2 Th	Epistolæ I et II beati Pauli apostoli ad Thessalonicenses
1 et 2 Tim	Epistolæ I et II beati Pauli apostoli ad Timotheum
Tit	Epistola beati Pauli apostoli ad Titum
Tob	Liber Tobie
Zac	Liber Zachariæ prophetæ

Dominica	Anno A	Anno B	Anno C
2	1 Ad Corint., 1-4	1 Ad Corint., 6-11	1 Ad Corint., 12-15
3	»	»	»
4	»	»	»
5	»	»	»
6	»	»	»
7	»	2 Ad Corinthios	»
8	»	»	»
9	Ad Romanos	»	Ad Galatas
10	»	»	»
11	»	»	»
12	»	»	»
13	»	»	»
14	»	»	»
15	»	Ad Ephesios	Ad Coloss.
16	»	»	»
17	»	»	»
18	»	»	»
19	»	»	Ad Hebr., 11-12
20	»	»	»
21	»	»	»
22	»	Iacobi	»
23	»	»	Ad Philem.
24	»	»	1 Ad Tim.
25	Ad Philipp.	»	»
26	»	»	»
27	»	Ad Hebræos, 2-10	2 Ad Tim.
28	»	»	»
29	1 Ad Thess.	»	»
30	»	»	»
31	»	»	2 Ad Thess.
32	»	»	»
33	»	»	»

Hebdomada	Anno I	Anno II
1	Ad Hebræos	1 Samuelis
2	»	»
3	»	2 Samuelis
4	»	2 Samuelis; 1 Regum, 1-16
5	Genesis, 1-11	1 Regum, 1-16
6	»	Iacobi
7	Siracides (Ecclesiasticus)	»
8	»	1 Petri; Iudas
9	Tobias	2 Petri; 2 Ad Timotheum
10	2 Ad Corinthios	1 Regum, 17-22
11	»	1 Regum, 17-22; 2 Regum
12	Genesis, 12-50	2 Regum; Lamentationes
13	»	Amos
14	»	Osee; Isaías
15	Exodus	Isaías; Michæas
16	»	Michæas; Ieremias
17	Exodus; Leviticus	Ieremias
18	Numeri; Deuteronomium	Ieremias; Nahum; Habacuc
19	Deuteronomium; Iosue	Ezechiel
20	Iudices; Ruth	»
21	1 Ad Thessalonicenses	2 Ad Thessalon.; 1 Ad Corinthios
22	1 Ad Thessalon.; Ad Colossenses	1 Ad Corinthios
23	Ad Colossenses	»
24	1 Ad Timotheum	»
25	1 Ad Timotheum	»
26	Esdras; Aggæus; Zacharias	Proverbia; Qohelet (Ecclesiastes)
27	Zacharias; Nehemias; Baruch	Iob
28	Ionas; Malachias; Ioel	Ad Galatas
29	Ad Romanos	Ad Galatas; Ad Ephesios
30	»	Ad Ephesios
31	»	»
32	Sapientia	Ad Ephesios; Ad Philippenses
33	1 et 2 Macchabæorum	Ad Titum; Ad Phil.; 2 et 3 Ioannis
34	Daniel	Apocalypsis

**LITTERÆ APOSTOLICÆ
MOTU PROPRIO DATÆ**

**NORMÆ UNIVERSALES DE ANNO LITURGICO
ET NOVUM
CALENDARIUM ROMANUM GENERALE
APPROBANTUR**

PAULUS PP. VI

Mysterii Paschalis celebrationem potissimum habere in religioso christianorum cultu momentum, eandemque per dierum, hebdomadarum totiusque anni explicari cursum, dilucide sacrosancto Concilio Vaticano II docemur. Ex quo sequitur, opus esse, ut idem paschale Christi mysterium in instauratione anni liturgici, cuius normæ ab ipsa Sancta Synodo traditæ sunt,¹ in clariore luce ponatur, sive ad ordinationem Proprii, quod vocant, de Tempore ac de Sanctis, sive ad Calendarii Romani recognitionem quod attinet.

I

Re enim vera, progredientibus sæculis, factum est, ut tum ex auctis pervigiliis, religiosis festis, eorumque per octo dies celebrationibus, tum ex variis anni liturgici sensim intersertis partibus, ita non numquam peculiaribus pietatis

¹ Cf. Conc. Vat. II, Constitutio de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 102-111.

exercitationibus christifideles uterentur, ut eorum mentes a præcipuis divinæ Redemptionis mysteriis quadamtenus sevocari viderentur.

Sed neminem latet, a Decessoribus Nostris S. Pio X et ven. rec. Ioanne XXIII nonnulla data esse præcepta eo spectantia, ut pariter dies dominica, in suam pristinam dignitatem restituta, vere proprieque «primordialis dies festus»² ab omnibus haberetur, pariter liturgica sacræ Quadragesimæ celebratio instauraretur. Neque minus tenetur, Decessorem Nostrum ven. rec. Pium XII decreto facto³ mandavisse, ut apud Ecclesiam Occidentalem, inter Noctem Paschalem, sollemnis pervigilia redintegraretur; in qua, dum Sacramenta christianæ initiationis celebrarentur, populus Dei cum Christo Domino resurgente suum renovaret spiritale fœdus.

Hi videlicet Summi Pontifices, Sanctorum Patrum institutionem firmiterque catholicæ Ecclesiæ traditam doctrinam secuti, rectissime sentiebant, annali Liturgiæ cursu non modo facta commemorari, quibus Christus Iesus salutem nobis moriendo attulit, aut præteritarum rerum gestarum memoriam repeti, quam meditantes christifidelium animi, vel simpliciores, erudirentur et nutrentur, verum etiam iidem edocebant anni liturgici celebrationem «peculiari sacramentali vi et efficacia pollere ad christianam vitam alendam».⁴ Quod quidem Nosmetipsi et sentimus et profitemur.

Recte igitur ac merito cum «sacramentum Nativitatis Christi»⁵ eiusque in mundo agimus manifestationem, illud deprecamur, «ut per eum, quem similem nobis foris agnovimus, intus reformari mereamur»;⁶ et cum eiusdem Christi

² Cf. Conc. Vat. II, Constitutio de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 106.

³ Cf. S. Congr. Rituum, Decretum *Dominicæ Resurrectionis*, 9 februarii 1951: *A.A.S.* 43 (1951) pp. 128-129.

⁴ S. Congr. Rituum, Decretum generale *Maxima Redemptionis nostræ mysteria*, 16 nov. 1955: *A.A.S.* 47 (1955) p. 839.

⁵ S. Leo Magnus, *Sermo XXVII in Nativitate Domini* 7, 1: *PL* 54, 216.

⁶ Cf. Missale Romanum (ed. typ. 1962), *Oratio de Epiphania* (Collecta 2 in Baptismate Domini).

Pascha renovamus, a summo Deo poscimus, ut, qui cum Christo sint renati, «sacramentum vivendo teneant, quod fide perceperunt».⁷ Nam, ut Concilii Œcumenici Vaticani II verbis utamur, Ecclesia «mysteria Redemptionis ita recolens, divitias virtutum atque meritum Domini sui, adeo ut omni tempore quodammodo præsentia reddantur, fidelibus aperit, qui ea attingant et gratia salutis repleantur».⁸

Quam ob rem anni liturgici recognitio, normæque eius instaurationem consequentes, ad nihil aliud pertinent, nisi ut fideles per fidem, spem, caritatem ardentius cum «toto ... Christi mysterio per anni circulum explicato»⁹ communicent.

II

A quo argumento illud haudquaquam dissidere existimamus, etiam festa beatæ Mariæ Virginis, «quæ indissolubili nexu cum Filii sui opere salutari coniungitur»,¹⁰ et memorias Sanctorum, quibus iure merito «dominorum nostrorum Martyrum et Victorum»¹¹ natalicia accensentur, nitida luminis claritate fulgere; cum «festa Sanctorum mirabilia ... Christi in servis eius prædicent, et fidelibus opportuna præbeant exempla imitanda».¹² Etenim hoc firmum certumque semper Ecclesiæ catholicæ fuit, Sanctorum festis paschale Christi mysterium nuntiari ac renovari.¹³

Quapropter, cum infitias ire non liceat, labentibus sæculis, plura quam par esset Sanctorum festa inducta esse, convenienter Sancta Synodus monuit: «Ne festa Sanctorum festis ipsa mysteria salutis recolentibus prævaleant, plura ex his particulari cuique Ecclesiæ vel Nationi vel Religiosæ Familiæ

⁷ Cf. Missale Romanum (ed. typ. 1962), *Oratio feriæ III infra octavam Paschæ* (Collecta feriæ II).

⁸ Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 102.

⁹ Cf. *ibid.*

¹⁰ *Ibid.*, n. 103.

¹¹ Cf. *Breviarium Syriacum* (sæc. v), ed. B. Mariani, Roma 1956, p. 27.

¹² Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 111.

¹³ Cf. *ibid.*, n. 104.

relinquantur celebranda, iis tantum ad Ecclesiam universam extensis, quæ Sanctos memorant, momentum universale præ se ferentes ».¹⁴

Iamvero hæc Concilii Œcumenici decreta ad effectum adducendi causa, hinc nonnullorum Sanctorum nomina a Calendario generali sublata sunt, hinc facultas est concessa, ut aliorum Sanctorum memoriæ, cum libet, agantur, eorumque cultus, in suis cuiusque regionibus tributus, congruenter restituatur. Ex quo natum est, ut quorundam Sanctorum non ubicumque terrarum notorum, a Calendario Romano expunctis nominibus, ibidem nomina recepta sint quorundam Martyrum, in iis ortorum regionibus, ad quas Evangelii nuntium serius manavit; ita ut in eodem indice omnium gentium quidam quasi vicarii, vel profuso pro Christo sanguine, vel præstantissimis adhibitis virtutibus insignes, pari dignitate conspiciantur.

Has ob causas putamus, novum generale Calendarium, ad usum Latini ritus digestum, sive magis cum huius temporis pietatis rationibus et sensibus congruere, sive aptius eam Ecclesiæ proprietatem, qua est universalis, referre; utpote quod præclarissimorum Virorum nomina deinceps proponat, qui perspicua sanctitatis specimina, multiplicibus exultæ modis, cuncto populo Dei apponant. Quod quantum ad spiritalem totius christianæ multitudinis utilitatem conducatur supervacaneum est dicere.

Huiusmodi ergo causis diligentissime coram Domino perpensis, novum Calendarium Romanum generale a Consilio ad exsequendam Constitutionem de Sacra Liturgia compositum, itemque normas universales ad ordinationem anni liturgici spectantes, Apostolica Nostra auctoritate approbamus, ut a die I mensis Ianuarii proximi anni MCMLXX vigere incipiant, iuxta decreta, quæ Sacra Rituum Congregatio coniuncte cum Consilio, de quo mox diximus, fecerit, usque ad illud tempus valitura, quo Missale et Breviarium rite instaurata edita erunt.

¹⁴ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 111.

Quæcumque vero Nostris hisce Litteris motu proprio datis statuta sunt, ea omnia firma ac rata esse iubemus, non obstantibus, quatenus opus sit, Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis a Decessoribus Nostris latis, ceterisque præscriptionibus, etiam mentione et derogatione dignis.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, die XIV mensis Februarii anno MCMLXIX, Pontificatus Nostri sexto.

PAULUS PP. VI

NORMÆ UNIVERSALES DE ANNO LITURGICO ET DE CALENDARIO

Caput I

DE ANNO LITURGICO

1. Christi opus salutiferum sancta Ecclesia, statis diebus per anni decursum, sacra recordatione celebrat. In unaquaque hebdomada, die quæ dominica appellatur, memoriam agit Resurrectionis Domini, quam semel etiam in anno, maxima Paschæ sollemnitate, una cum beata eius Passione frequentat. Per anni vero circulum Christi totum mysterium explicat nataliciaque Sanctorum commemorat.

Variis autem anni liturgici temporibus, iuxta traditas disciplinas, Ecclesia fidelium eruditionem perficit, per pias animi et corporis exercitationes, instructionem, precationem, pœnitentiæ et misericordiæ opera.¹

2. Principia quæ sequuntur tum ad ritum romanum tum ad omnes alios ritus applicari possunt ac debent, normæ tamen practicæ solum ritum romanum spectare intellegendæ sunt, nisi agatur de iis quæ ex ipsa rei natura alios quoque ritus afficiant.²

Tit. I - De diebus liturgicis

I. De die liturgico in genere

3. Unusquisque dies sanctificatur liturgicis populi Dei celebrationibus, præsertim vero Sacrificio eucharistico et Officio divino.

¹ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, nn. 102-105.

² Cf. *ibid.*, n. 3.

Dies liturgicus decurrit a media nocte ad mediam noctem. Celebratio vero dominicæ et sollemnitatum incipit iam vespere diei præcedentis.

II. De dominica

4. Primo uniuscuiusque hebdomadæ die, quæ dies Domini seu dies dominica nuncupatur, Ecclesia, ex traditione apostolica, quæ originem ducit ab ipsa die Resurrectionis Christi, mysterium paschale celebrat. Itaque dominica uti primordialis dies festus haberi debet.³

5. Propter suum peculiare momentum, dominica suam cedit celebrationem solummodo sollemnitatibus, necnon festis Domini; dominicæ vero Adventus, Quadragesimæ et Paschæ super omnia festa Domini et super omnes sollemnitates præcedentiam habent. Sollemnitates autem in his dominicis occurrentes, sabbato anticipantur.

6. Dominica excludit per se assignationem perpetuam alius celebrationis. Attamen:

a) Dominica infra octavam Nativitatis Domini, fit festum S. Familiæ;

b) Dominica post diem 6 ianuarii; fit festum Baptismatis Domini;

c) Dominica post Pentecosten, fit sollemnitas Ss.mæ Trinitatis;

d) Dominica ultima «per annum», fit sollemnitas D. N. I. C. universorum Regis.

7. Ubi autem sollemnitates Epiphaniæ, Ascensionis et Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi non sunt de præcepto servandæ, assignentur dominicæ tamquam diei proprio, hac ratione:

a) Epiphania, dominicæ a die 2 ad diem 8 ianuarii occurrenti;

³ Cf. *ibid.*, n. 106.

b) Ascensio, dominicæ VII Paschæ;

c) Sollemnitas Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi, dominicæ post Ss.mam Trinitatem.

III. De sollemnitatibus, festis et memoriis

8. Anni circulo, Ecclesia, mysterium Christi celebrando, etiam beatam Dei Genetricem Mariam cum peculiari amore veneratur, memoriasque Martyrum aliorumque Sanctorum pietati fidelium proponit.⁴

9. Sancti qui momentum universale præ se ferunt in Ecclesia universa obligatorie celebrantur; ceteri, aut in calendario inscribuntur ad libitum tamen celebrandi, aut particulari cuique Ecclesiæ, vel nationi, vel religiosæ familiæ, relinquuntur colendi.⁵

10. Celebrationes, iuxta momentum quod ipsis tribuitur, ita inter se distinguuntur et nominantur: sollemnitas, festum, memoria.

11. Sollemnitates inter dies præcipuos adnumerantur, quorum celebratio incipit a I Vesperis, die præcedenti. Nonnullæ sollemnitates etiam Missa propria vigiliæ ditantur, vespere diei præcedentis adhibenda, si Missa horis vespertinis celebratur.

12. Summarum sollemnitatum Paschæ et Nativitatis celebratio per octo dies continuos protrahitur. Utraque octava legibus propriis ordinatur.

13. Festa intra fines diei naturalis celebrantur; proinde non habent I Vesperas, nisi de festis Domini agatur quæ in dominicis «per annum» et temporis Nativitatis occurrunt et pro earum Officio substituantur.

⁴ Cf. *ibid.*, nn. 103-104.

⁵ Cf. *ibid.*, n. 111.

14. Memoriae sunt obligatoriae vel ad libitum; earum autem celebratio cum celebratione feriae occurrentis componitur secundum normas, quæ in Institutionibus generalibus Missalis Romani et de Liturgia Horarum exponuntur.

Memoriae vero obligatoriae, quæ occurrunt in feriis Quadragesimæ, solummodo tamquam memoriae ad libitum celebrari possunt.

Si eodem die plures inscribuntur in calendario memoriae ad libitum, una tantum celebrari potest, omissis ceteris.

15. In sabbatis «per annum», in quibus non occurrat memoria obligatoria, fieri potest memoria ad libitum de beata Maria Virgine.

IV. De feriis

16. Hebdomadæ dies, qui post dominicam decurrunt, feriae nuncupantur; diversa tamen ratione celebrantur, iuxta momentum ipsis proprium:

a) Feria IV Cinerum et feriae Hebdomadæ sanctæ, a feria II ad feriam V inclusive, omnibus aliis celebrationibus præferuntur.

b) Feriæ Adventus, a die 17 ad diem 24 decembris inclusive, et omnes feriae Quadragesimæ memoriis obligatoriis præferuntur.

c) Ceteræ feriae omnibus sollemnitatibus et festis cedunt et cum memoriis componuntur.

Tit. II - De anni circulo

17. Totum Christi mysterium per anni circulum ab Ecclesia recolitur, ab Incarnatione usque ad diem Pentecostes et ad expectationem adventus Domini.⁶

⁶ Cf. *ibid.*, n. 102.

I. De Triduo paschali

18. Cum vero humanæ redemptionis et perfectæ Dei glorificationis opus adimpleverit Christus præcipue per suum paschale mysterium, quo mortem nostram moriendo destruxit et vitam resurgendo reparavit, sacrum paschale Triduum Passionis et Resurrectionis Domini uti totius anni liturgici culmen effulget.⁷ Fastigium igitur, quod dies dominica habet in hebdomada, sollemnitas Paschæ habet in anno liturgico.⁸

19. Triduum paschale Passionis et Resurrectionis Domini incipit a Missa vespertina in Cena Domini, habet suum centrum in Vigilia paschali, et clauditur Vesperis dominicæ Resurrectionis.

20. Feria VI in Passione Domini,⁹ et, iuxta opportunitatem, etiam Sabbato sancto usque ad Vigiliam paschalem,¹⁰ ubique celebratur sacrum ieiunium paschale.

21. Vigilia paschalis, nocte sancta qua Dominus resurrexit, habetur ut «mater omnium sanctorum Vigiliarum»,¹¹ in qua Ecclesia Christi resurrectionem vigilando exspectat, eamque in sacramentis celebrat. Ergo tota huius sacræ Vigiliæ celebratio nocte peragi debet, ita ut vel incipiat post initium noctis vel finiatur ante diei dominicæ diluculum.

II. De tempore paschali

22. Quinquaginta dies a dominica Resurrectionis ad dominicam Pentecostes in lætitia et exultatione celebrantur sicut unus dies festus, immo «magna dominica».¹²

Hi sunt dies in quibus præcipue cantatur *Alleluia*.

⁷ Cf. *ibid.*, n. 5.

⁸ Cf. *ibid.*, n. 106.

⁹ Cf. Paulus VI, Const. Apost. *Pœnitementi*, 17 febr. 1966, II § 3: A.A.S. 58 (1966) p. 184.

¹⁰ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 110.

¹¹ S. Augustinus, *Sermo* 219: PL 38, 1088.

¹² S. Athanasius, *Epist. fest.* 1: PG 26, 1366.

23. Dominicæ huius temporis veluti dominicæ Paschæ habentur et, post dominicam Resurrectionis, dominicæ II, III, IV, V, VI, VII Paschæ nuncupantur; concluditur autem hoc sacrum quinquaginta dierum tempus dominica Pentecostes.

24. Octo primi dies temporis paschalis constituunt octavam Paschæ et uti sollemnitates Domini celebrantur.

25. Quadragesima die post Pascha celebratur Ascensio Domini, nisi, ubi non est de præcepto servanda, VII dominicæ Paschæ fuerit assignata (cf. n. 7).

26. Feriæ post Ascensionem usque ad sabbatum ante Pentecosten inclusive ad adventum præparant Spiritus Sancti Paracliti.

III. De tempore Quadragesimæ

27. Tempus Quadragesimæ ordinatur ad præparationem celebrationis Paschæ: liturgia enim quadragesimalis tam catechumenos, per diversos initiationis christianæ gradus, quam fideles, memoriam Baptismi recolentes et pœnitentiam agentes, componit ad celebrandum paschale mysterium.¹³

28. Tempus Quadragesimæ decurrit a feria IV Cinerum ad Missam in Cena Domini exclusive.

Ab initio Quadragesimæ usque ad Vigiliam paschalem non dicitur *Allelúia*.

29. Feria IV in capite Quadragesimæ, quæ ubique habetur ut dies ieiunii,¹⁴ imponuntur cineres.

30. Dominicæ huius temporis appellantur dominicæ I, II, III, IV, V in Quadragesima. Dominica sexta, in qua initium sumit Hebdomada sancta, dicitur « Dominica in palmis de Passione Domini ».

¹³ Cf. Conc. Vat. II, Const. de Sacra Liturgia, *Sacrosanctum Concilium*, n. 109.

¹⁴ Cf. Paulus VI, Const. Apost. *Pœnitentini*, 17 febr. 1966, II § 3: A.A.S. 58 (1966) p. 184.

31. Hebdomada sancta ordinatur ad recolendam Passionem Christi ab eius ingressu messianico in Ierusalem.

Feria V Hebdomadæ sanctæ, mane, Episcopus, Missam cum suo presbyterio concelebrans, olea sancta benedicit et chrisma conficit.

IV. De tempore Nativitatis

32. Post annuam mysterii paschalis celebrationem, nihil antiquius habet Ecclesia quam memoriam Nativitatis Domini et primarum eius manifestationum recolere: quod fit tempore Nativitatis.

33. Tempus Nativitatis decurrit a I Vesperis Nativitatis Domini usque ad dominicam post Epiphaniam, seu post diem 6 ianuarii, inclusive.

34. Missa in Vigilia Nativitatis adhibetur vespere diei 24 decembris sive ante sive post I Vesperas.

Die autem Nativitatis Domini, Missa ter celebrari potest, secundum antiquam traditionem romanam, scilicet in nocte, in aurora et in die.

35. Nativitas Domini suam habet octavam sic ordinatam:

a) Dominica infra octavam, vel, ea deficiente, die 30 decembris, fit festum S. Familiæ Iesu, Mariæ et Ioseph.

b) Die 26 decembris, fit festum S. Stephani, Protomartyris.

c) Die 27 decembris fit festum S. Ioannis, Apostoli et Evangelistæ.

d) Die 28 decembris, fit festum Ss. Innocentium.

e) Dies 29, 30, 31 sunt dies infra octavam.

f) Die 1 ianuarii, in octava Nativitatis, fit sollemnitates Sanctæ Dei Genetricis Mariæ, in qua commemoratur etiam impositio Ss.mi Nominis Iesu.

36. Dominica a die 2 ad diem 5 ianuarii occurrens est Dominica II post Nativitatem.

37. Epiphania Domini celebratur die 6 ianuarii, nisi, ubi non est de præcepto servanda, assignata sit dominicæ a die 2 ad diem 8 ianuarii occurrenti (cf. n. 7).

38. Dominica post diem 6 ianuarii occurrente, fit festum Baptismatis Domini.

V. De tempore Adventus

39. Tempus Adventus duplicem habet indolem: est enim tempus præparationis ad sollemnia Nativitatis, in quibus primus Dei Filii adventus ad homines recolitur, ac simul tempus quo per hanc recordationem mentes diriguntur ad expectationem secundi Christi adventus in fine temporum. His duabus rationibus tempus Adventus se præbet ut tempus devotæ ac iucundæ expectationis.

40. Tempus Adventus incipit a I Vesperis dominicæ quæ incidit in diem 30 novembris vel est huic vicinior, et explicat ante I Vesperas Nativitatis Domini.

41. Dominicæ huius temporis nuncupantur dominicæ I, II, III, IV Adventus.

42. Feriæ a die 17 ad diem 24 decembris inclusive modo magis directo ad præparationem Nativitatis Domini ordinantur.

VI. De tempore « per annum »

43. Præter tempora propriam indolem habentia, triginta tres vel triginta quattuor supersunt hebdomadæ per anni circulum, in quibus non celebratur peculiaris mysterii Christi aspectus; sed potius ipsum mysterium Christi in sua plenitudine recolitur, præsertim vero diebus dominicis. Huiusmodi periodus, tempus « per annum » nuncupatur.

44. Tempus « per annum » incipit feria II quæ sequitur dominicam post diem 6 ianuarii occurrentem et protrahi-

tur usque ad feriam III ante Quadragesimam inclusive; iterum incipit feria II post dominicam Pentecostes et explicat ante I Vesperas dominicæ I Adventus.

Eadem ratione adhibetur series formulariorum, quæ pro dominicis et feriis huius temporis invenitur tum in Missali tum in Liturgia Horarum (vol. III-IV).

VII. De Rogationibus et Quattuor anni Temporibus

45. In Rogationibus et Quattuor anni Temporibus, Ecclesia solet pro variis hominum necessitatibus, imprimis vero pro fructibus terræ et hominum laboribus, Dominum exorare, eique publice gratias referre.

46. Ut Rogationes et Quattuor anni Tempora diversis locorum et fidelium necessitatibus aptari possint, quoad tempus et rationem illa celebrandi a Conferentiis Episcopalibus ordinantur oportet.

De eorum proinde amplitudine celebrationis, per unum vel plures dies protrahendæ, de eorum iteratione per anni decursum, normæ statuuntur a competenti auctoritate, attentis necessitatibus localibus.

47. Missa pro singulis diebus harum celebrationum, inter Missas pro variis necessitatibus eligatur, quæ sit magis accommodata supplicationum proposito.

Caput II

DE CALENDARIO

Tit. I - De calendario et celebrationibus in eo inscribendis

48. Ordinatio celebrationis anni liturgici calendario regitur, quod est generale vel particulare, prouti statutum est in usum totius ritus romani, vel in usum alicuius Ecclesiae particularis vel familiae religiosae.

49. In calendario generali universus cyclus celebrationum inscribitur, tum mysterii salutis in Proprio de tempore, tum eorum Sanctorum qui momentum universale prae se ferunt, et ideo obligatorie ab omnibus celebrantur, tum aliorum qui universalitatem et continuitatem sanctitatis in populo Dei demonstrant.

Calendaria vero particularia celebrationes magis proprias continent congruenti ratione cum cyclo generali organice compositas.¹ Singulae enim Ecclesiae vel familiae religiosae Sanctos, qui ipsis sunt peculiari ratione proprii, peculiari honore prosequantur oportet.

Calendaria tamen particularia, a competenti auctoritate componenda, ab Apostolica Sede sunt probanda.

50. In componendis calendariis particularibus, ad hanc attendatur:

a) Proprium de tempore, seu cyclus temporum, sollemnitatum et festorum, quo mysterium Redemptionis in anno liturgico explicatur et colitur, integer semper servetur, et debita praeminentia gaudeat super celebrationes particulares.

b) Celebrationes propriae organice cum celebrationibus universalibus componantur, attentis ordine et praecedentia in tabula dierum liturgicorum pro singulis indicatis. Ne tamen calendaria particularia plus aequo onerentur, singuli

¹ Cf. S. Congr. pro Cultu Divino, Instr. *Calendaria particularia*, 24 iunii 1970: *A.A.S.* 62 (1970) pp. 651-663.

Sancti unica celebratione in anno liturgico gaudeant, servata, ubi rationes pastorales id suadeant, altera celebratione in forma memoriae ad libitum pro translatione aut inventione sanctorum Patronorum aut Fundatorum Ecclesiarum vel familiarum religiosarum.

c) Celebrationes indultae ne sint duplicatio aliarum celebrationum in cyclo mysterii salutis iam occurrentium, neque numero plus aequo augeantur.

51. Quamvis conveniat ut quaevis dioecesis suum Calendarium et Proprium Officiorum atque Missarum habeat, nihil tamen obstat quominus Calendaria et Propria habeantur universae provinciae aut regioni aut nationi, vel etiam latiori ditioni, communia, ab iis quorum interest, mutua cooperatione paranda.

Quod principium, aequa ratione, servari potest etiam in calendariis religiosis pro pluribus provinciis eiusdem ditionis civilis.

52. Calendarium particulare conficitur inserendo calendario generali sollemnitates, festa et memorias quae sunt propria, idest:

a) In calendario dioecesano, praeter celebrationes Patronorum, et Dedicationis ecclesiae cathedralis, Sancti et Beati, qui cum dioecesi peculiarem habent necessitudinem, ex. gr. originis, commorationis longioris, obitus.

b) In calendario religioso, praeter celebrationes Tituli, Fundatoris et Patroni, Sancti et Beati, qui illius familiae religiosae sodales fuerunt vel cum ea peculiarem relationem habuerunt.

c) In calendario singularum ecclesiarum, praeter celebrationes proprias dioecesis aut familiae religiosae, celebrationes ipsius ecclesiae propriae, quae in tabula dierum liturgicorum recensentur, necnon Sancti quorum corpus in eadem ecclesia asservatur. Sodales autem familiarum religiosarum cum communitate Ecclesiae localis iunguntur in celebrandis anniversario Dedicationis ecclesiae cathedralis et Patronis principalibus loci et amplioris ditionis ubi degunt.

53. Quando aliqua diœcesis vel aliqua familia religiosa pluribus Sanctis et Beatis decoratur, cavendum est ne calendarium universæ diœcesis vel universi Instituti plus æquo gravetur. Proinde:

a) Haberi potest imprimis celebratio communis omnium Sanctorum et Beatorum diœcesis vel familiæ religiosæ, vel alicuius ordinis eorum.

b) Singulari celebratione inscribantur calendario tantummodo Sancti vel Beati, qui peculiare momentum præ se ferunt pro universa diœcesi vel familia religiosa.

c) Ceteri Sancti et Beati celebrentur tantum iis in locis cum quibus strictiores habent necessitudines, aut ubi eorum corpus asservatur.

54. Celebrationes propriæ, nisi aliter pro aliquibus earum in tabula dierum liturgicorum prævideatur, aut peculiare rationes exstant historicæ aut pastorales, ut memoriæ obligatoriæ vel ad libitum inscribantur. Nihil tamen impedit, quominus aliquæ celebrationes pro certis locis modo solemniores fiant quam in universa diœcesi vel familia religiosa.

55. Celebrationes calendario proprio inscriptæ ab omnibus qui ad illud calendarium tenentur servari debent; et nonnisi approbante Apostolica Sede e calendario expungi vel gradu mutari possunt.

Tit. II - De celebrationum die proprio

56. Sanctos consuevit Ecclesia celebrare ipsorum die natalicio: quod opportune servetur etiam in propriis celebrationibus calendario particulari inscribendis.

Attamen, etsi celebrationes propriæ peculiare momentum habent pro singulis Ecclesiis particularibus vel familiis religiosis, valde tamen expedit ut, in celebrandis sollemnitatibus, festis et memoriis obligatoriis, quæ in calendario generali recensentur, unitas, quantum fieri potest, habeatur.

Proinde in celebrationibus propriis calendario particulari inscribendis, hæc serventur:

a) Celebrationes quæ etiam in calendario generali recensentur, eodem die quo ibi inscriptæ sunt, calendario proprio inscribantur, mutato, si necesse est, gradu celebrationis.

Idem servetur in inscribendis celebrationibus alicui tantum ecclesiæ propriis, ad calendarium diœcesanum vel religiosum quod attinet.

b) Celebrationes Sanctorum, quæ in calendario generali non inveniuntur, diei natalicio assignentur. Quando vero dies natalicius ignoratur, celebratio assignetur diei alia ratione eidem Sancto proprio, ex. gr. diei ordinationis, inventionis, translationis; secus diei qui in calendario particulari liber sit ab aliis celebrationibus.

c) Si vero dies natalicius vel proprius impeditur alia celebratione obligatoria, etiam inferioris gradus, in calendario generali vel particulari, assignetur proximiori diei similiter non impedito.

d) Attamen si agitur de celebrationibus quæ ob rationes pastorales ad alium diem transferri nequeunt, transferatur celebratio impediens.

e) Aliæ celebrationes, quæ indultæ vocantur, inscribantur die aptiore sub respectu pastoralis.

f) Ut autem cyclus anni liturgici plena sua luce fulgeat, neque celebrationes Sanctorum perpetuo impediantur, dies quibus plerumque tempus Quadragesimæ et octava Paschæ occurrunt, necnon dies a 17 ad 31 decembris, a celebrationibus particularibus liberi maneant, nisi agatur de memoriis non obligatoriis vel de festis de quibus in tabula dierum liturgicorum, n. 8 a, b, c, d, aut de sollemnitatibus quæ ad aliud tempus nequeunt transferri.

Sollemnitas S. Ioseph (die 19 martii) ad alium diem extra Quadragesimam a Conferentiis Episcopalibus transferri potest, nisi sit de præcepto servanda.

57. Si qui Sancti vel Beati una simul calendario inscribuntur, simul semper celebrantur, quoties eodem gradu

sunt celebrandi, etsi unus aut aliqui eorum sunt magis proprii. Si vero unus aut aliqui ex his Sanctis vel Beatis gradu superiore sunt celebrandi, fiat Officium de his tantum, ommissa celebratione ceterorum, nisi conveniat eos alii diei assignare ad modum memoriæ obligatoriæ.

58. Ad bonum pastorale fidelium procurandum, in dominicis «per annum», licet eas celebrationes agere, quæ infra hebdomadam occurrunt, quæque ipsorum fidelium pietati sunt acceptæ, dummodo hæ in tabula præcedentiæ ipsi dominicæ præponantur. De his celebrationibus dici possunt omnes Missæ, quæ concurrente populo celebrantur.

59. Præcedentia inter dies liturgicos, quoad eorum celebrationem, unice regitur sequenti tabula.

Tabula dierum liturgicorum secundum ordinem præcedentiæ disposita

I

1. Triduum paschale Passionis et Resurrectionis Domini.
2. Nativitas Domini, Epiphania, Ascensio et Pentecostes. Dominicæ Adventus, Quadragesimæ et Paschæ. Feria IV Cinerum. Feriæ Hebdomadæ sanctæ, a feria II ad feriam V inclusive. Dies infra octavam Paschæ.
3. Sollemnitates Domini, beatæ Mariæ Virginis, et Sanctorum in calendario generali inscriptæ. Commemoratio omnium fidelium defunctorum.
4. Sollemnitates propriæ, nempe:
 - a) Sollemnitas Patroni principalis loci seu oppidi aut civitatis.

b) Sollemnitas Dedicationis et anniversarii Dedicationis ecclesiæ propriæ.

c) Sollemnitas Tituli ecclesiæ propriæ.

d) Sollemnitas aut Tituli, aut Fundatoris, aut Patroni principalis Ordinis seu Congregationis.

II

5. Festa Domini in calendario generali inscripta.
6. Dominicæ temporis Nativitatis et dominicæ «per annum».
7. Festa beatæ Mariæ Virginis et Sanctorum calendarii generalis.
8. Festa propria, nempe:
 - a) Festum Patroni principalis diœcesis.
 - b) Festum anniversarii Dedicationis ecclesiæ cathedralis.
 - c) Festum Patroni principalis regionis aut provinciæ, nationis, amplioris territorii.
 - d) Festum Tituli, Fundatoris, Patroni principalis Ordinis seu Congregationis et provinciæ religiosæ, salvis præscriptis sub n. 4.
 - e) Alia festa alicui ecclesiæ propria.
 - f) Alia festa inscripta in Calendario cuiusque diœcesis vel Ordinis seu Congregationis.
9. Feriæ Adventus a die 17 ad 24 decembris inclusive. Dies infra octavam Nativitatis. Feriæ Quadragesimæ.

III

10. Memoria obligatoria calendarii generalis.

11. Memoria obligatoria propria, nempe:

a) Memoria Patroni secundarii loci, diocesis, regionis aut provinciae religiosæ.

b) Aliæ memoriae obligatoriae inscriptæ in calendario cuiusque diocesis, vel Ordinis seu Congregationis.

12. Memoria ad libitum, quæ tamen, modo quidem peculiari in Institutionibus generalibus Missalis Romani et de Liturgia Horarum descripto, fieri possunt etiam diebus de quibus sub n. 9.

Hac eadem ratione, ut memoriae ad libitum celebrari possunt memoriae obligatoriae, quæ accidentaliter occurrunt in feriis Quadragesimæ.

13. Feriæ Adventus usque ad diem 16 decembris inclusive.

Feriæ temporis Nativitatis a die 2 ianuarii ad sabbatum post Epiphaniam.

Feriæ temporis paschalis a feria II post octavam Paschæ ad sabbatum ante Pentecosten inclusive.

Feriæ « per annum ».

60. Si eodem die plures celebrationes occurrunt, fit de ea quæ in tabula dierum liturgicorum superiorem obtinet locum. Attamen sollemnitas, quæ impeditur a die liturgico, qui præcedentia gaudeat, ad proximiorum diem transferatur qui sit liber a diebus sub nn. 1-8 in tabula præcedentiæ recensitis, servatis iis quæ n. 5 statuuntur. Reliquæ celebrationes eo anno omittuntur.

61. Si vero eodem die celebrandæ sint Vesperæ Officii currentis et I Vesperæ diei sequentis, prævalent Vesperæ celebrationis quæ in tabula dierum liturgicorum superiorem obtinet locum; in casu autem paritatis, Vesperæ diei currentis.

DE TEXTIBUS ADHIBITIS

Psalmi et omnes libri Novi Testamenti hic positi sunt secundum textum « Novæ Vulgatæ » (Typis Polyglottis Vaticanis, 1969-1971).

Item antiphonæ noviter confectæ e « Nova Vulgata » sumptæ sunt. Attamen in quibusdam versibus responsoriis quandoque leves aptationes inductæ sunt, ut versus, ut plurimum in forma invocationis redactus, facilius cani vel dici possit.

Antiphonæ vero in Graduali romano iam exstantes cum suo textu servatæ sunt.

CALENDARIUM ROMANUM GENERALE

IANUARIUS

A	Cal.	1	In octava Nativitatis. SOLLEMNITAS SANCTÆ DEI GENETRI- CIS MARIÆ	Sollemnitas
b	IV	2	Ss. Basilii Magni et Gregorii Nazianzeni, episcoporum et Ecclesiæ doctorum	Memoria
c	III	3		
d	Prid.	4		
e	Non.	5		
f	VIII	6	IN EPIPHANIA DOMINI	Sollemnitas
g	VII	7	S. Raimundi de Penyafort, presbyteri *	
A	VI	8		
b	V	9		
c	IV	10		
d	III	11		
e	Prid.	12		
f	Idib.	13	S. Hilarii, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
g	XIX	14		
A	XVIII	15		
b	XVII	16		
c	XVI	17	S. Antonii abbatis	Memoria
d	XV	18		
e	XIV	19		
f	XIII	20	S. Fabiani, papæ et martyris S. Sebastiani, martyris	Memoria
g	XII	21	S. Agnetis, virginis et martyris	
A	XI	22	S. Vincentii, diaconi et martyris	
b	X	23		
c	IX	24	S. Francisci de Sales, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
d	VIII	25	IN CONVERSIONE S. PAULI, APOSTOLI	Festum
e	VII	26	Ss. Timothei et Titi, episcoporum	Memoria
f	VI	27	S. Angelæ Merici, virginis	
g	V	28	S. Thomæ de Aquino, presbyteri et Ecclesiæ doctoris	Memoria
A	IV	29		
b	III	30		
c	Prid.	31	S. Ioannis Bosco, presbyteri	Memoria
Dominica post diem 6 ianuarii: IN BAPTISMATE DOMINI				Festum

* Quando non indicatur gradus celebrationis, fit Memoria ad libitum.

FEBRUARIUS

d	Cal.	1		
e	IV	2	IN PRÆSENTATIONE DOMINI	Festum
f	III	3	S. Blasii, episcopi et martyris S. Ansgarii, episcopi	
g	Prid.	4		
A	Non.	5	S. Agathæ, virginis et martyris	Memoria
b	VIII	6	Ss. Pauli Miki et sociorum, martyrum	Memoria
c	VII	7		
d	VI	8	S. Hieronymi Emiliani	
e	V	9		
f	IV	10	S. Scholasticæ, virginis	Memoria
g	III	11	B. Mariæ Virginis de Lourdes	
A	Prid.	12		
b	Idib.	13		
c	XVI	14	Ss. Cyrilli, monachi, et Methodii, episcopi	Memoria
d	XV	15		
e	XIV	16		
f	XIII	17	Ss. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V.	
g	XII	18		
A	XI	19		
b	X	20		
c	IX	21	S. Petri Damiani, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
d	VIII	22	CATHEDRÆ S. PETRI, APOSTOLI	Festum
e	VII	23	S. Polycarpi, episcopi et martyris	Memoria
f	VI	24		
g	V	25		
A	IV	26		
b	III	27		
c	Prid.	28		

MARTIUS

d	Cal.	1	
e	VI	2	
f	V	3	
g	IV	4	<i>S. Casimiri</i>
A	III	5	
b	Prid.	6	
c	Non.	7	<i>Ss. Perpetuæ et Felicitatis, martyrum</i>
d	VIII	8	<i>S. Ioannis a Deo, religiosi</i>
e	VII	9	<i>S. Franciscæ Romanæ, religiosæ</i>
f	VI	10	
g	V	11	
A	IV	12	
b	III	13	
c	Prid.	14	
d	Idib.	15	
e	XVII	16	
f	XVI	17	<i>S. Patricii, episcopi</i>
g	XV	18	<i>S. Cyrilli Hierosolymitani, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>
A	XIV	19	<i>S. IOSEPH, SPONSI B. M. V.</i>
b	XIII	20	
c	XII	21	
d	XI	22	
e	X	23	<i>S. Turibii de Mogrovejo, episcopi</i>
f	IX	24	
g	VIII	25	<i>IN ANNUNTIATIONE DOMINI</i>
A	VII	26	
b	VI	27	
c	V	28	
d	IV	29	
e	III	30	
f	Prid.	31	

Memoria

Sollemnitas

Sollemnitas

APRILIS

g	Cal.	1	
A	IV	2	<i>S. Francisci de Paola, eremitæ</i>
b	III	3	
c	Prid.	4	<i>S. Isidori, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>
d	Non.	5	<i>S. Vincentii Ferrer, presbyteri</i>
e	VIII	6	
f	VII	7	<i>S. Ioannis Baptistæ de la Salle, presbyteri</i>
g	VI	8	
A	V	9	
b	IV	10	
c	III	11	<i>S. Stanislai, episcopi et martyris</i>
d	Prid.	12	
e	Idib.	13	<i>S. Martini I, papæ et martyris</i>
f	XVIII	14	
g	XVII	15	
A	XVI	16	
b	XV	17	
c	XIV	18	
d	XIII	19	
e	XII	20	
f	XI	21	<i>S. Anselmi, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>
g	X	22	
A	IX	23	<i>S. Georgii, martyris</i>
b	VIII	24	<i>S. Fidelis de Sigmaringen, presbyteri et martyris</i>
c	VII	25	<i>S. MARCI, EVANGELISTÆ</i>
d	VI	26	
e	V	27	
f	IV	28	<i>S. Petri Chanel, presbyteri et martyris</i>
g	III	29	<i>S. Catharinæ Senensis, virginis et Ecclesiæ doctoris</i>
A	Prid.	30	<i>S. Pii V, papæ</i>

Memoria

Festum

Memoria

MAIUS

b	Cal.	1	<i>S. Ioseph Opificis</i>	
c	VI	2	<i>S. Athanasii, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>	Memoria
d	V	3	<i>Ss. PHILIPPI ET IACOBI, APOSTOLORUM</i>	Festum
e	IV	4		
f	III	5		
g	Prid.	6		
A	Non.	7		
b	VIII	8		
c	VII	9		
d	VI	10		
e	V	11		
f	IV	12	<i>Ss. Nerei et Achillei, martyrum</i> <i>S. Pancratii, martyris</i>	
g	III	13		
A	Prid.	14	<i>S. MATTHIÆ, APOSTOLI</i>	Festum
b	Idib.	15		
c	XVII	16		
d	XVI	17		
e	XV	18	<i>S. Ioannis I, papæ et martyris</i>	
f	XIV	19		
g	XIII	20	<i>S. Bernardini Senensis, presbyteri</i>	
A	XII	21		
b	XI	22		
c	X	23		
d	IX	24		
e	VIII	25	<i>S. Bedæ Venerabilis, presbyteri et Ecclesiæ doctoris</i> <i>S. Gregorii VII, papæ</i> <i>S. Mariæ Magdalænæ de' Pazzi, virginis</i>	
f	VII	26	<i>S. Philippi Neri, presbyteri</i>	Memoria
g	VI	27	<i>S. Augustini Cantuariensis, episcopi</i>	
A	V	28		
b	IV	29		
c	III	30		
d	Prid.	31	<i>IN VISITATIONE B. Mariæ VIRGINIS</i>	Festum

Dominica prima post Pentecosten:
SS.MÆ TRINITATIS

Sollemnitas

Feria V post Ss.mam Trinitatem:
SS.MI CORPORIS ET SANGUINIS CHRISTI

Sollemnitas

IUNIUS

e	Cal.	1	<i>S. Iustini, martyris</i>	Memoria
f	IV	2	<i>Ss. Marcellini et Petri, martyrum</i>	
g	III	3	<i>Ss. Caroli Lwanga et sociorum, martyrum</i>	Memoria
A	Prid.	4		Memoria
b	Non.	5	<i>S. Bonifatii, episcopi et martyris</i>	
c	VIII	6	<i>S. Norberti, episcopi</i>	
d	VII	7		
e	VI	8		
f	V	9	<i>S. Ephræm, diaconi et Ecclesiæ doctoris</i>	
g	IV	10		
A	III	11	<i>S. Barnabæ, apostoli</i>	Memoria
b	Prid.	12		
c	Idib.	13	<i>S. Antonii de Padova, presbyteri et Ecclesiæ doctoris</i>	Memoria
d	XVIII	14		
e	XVII	15		
f	XVI	16		
g	XV	17		
A	XIV	18		
b	XIII	19	<i>S. Romualdi, abbatis</i>	
c	XII	20		
d	XI	21	<i>S. Aloisii Gonzaga, religiosi</i>	Memoria
e	X	22	<i>S. Paulini Nolani, episcopi</i> <i>Ss. Ioannis Fisher, episcopi, et Thomæ More, martyrum</i>	
f	IX	23		
g	VIII	24	<i>IN NATIVITATE S. IOANNIS BAPTISTÆ</i>	Sollemnitas
A	VII	25		
b	VI	26		
c	V	27	<i>S. Cyrilli Alexandrini, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>	
d	IV	28	<i>S. Irenæi, episcopi et martyris</i>	Memoria
e	III	29	<i>SS. PETRI ET PAULI, APOSTOLORUM</i>	Sollemnitas
f	Prid.	30	<i>Ss. Protomartyrum S. Romanæ Ecclesiæ</i>	

Feria VI post dominicam secundam post Pentecosten:
SACRATISSIMI CORDIS IESU

Sollemnitas

Sabbato post dominicam secundam post Pentecosten:
Immaculati Cordis B. Mariæ Virginis

IULIUS

g	Cal.	1		
A	VI	2		
b	V	3	S. THOMÆ, APOSTOLI	Festum
c	IV	4	S. Elisabeth Lusitanæ	
d	III	5	S. Antonii Mariæ Zaccaria, presbyteri	
e	Prid.	6	S. Mariæ Goretti, virginis et martyris	
f	Non.	7		
g	VIII	8		
A	VII	9		
b	VI	10		
c	V	11	S. Benedicti, abbatis	Memoria
d	IV	12		
e	III	13	S. Henrici	
f	Prid.	14	S. Camilli de Lellis, presbyteri	
g	Idib.	15	S. Bonaventuræ, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
A	XVII	16	B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo	
b	XVI	17		
c	XV	18		
d	XIV	19		
e	XIII	20		
f	XII	21	S. Laurentii de Brindisi, presbyteri et Ecclesiæ doctoris	
g	XI	22	S. Mariæ Magdalenæ	Memoria
A	X	23	S. Birgittæ, religiosæ	
b	IX	24		
c	VIII	25	S. IACOBI, APOSTOLI	Festum
d	VII	26	Ss. Ioachim et Annæ, parentum B. M. V.	Memoria
e	VI	27		
f	V	28		
g	IV	29	S. Marthæ	Memoria
A	III	30	S. Petri Chrysologi, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
b	Prid.	31	S. Ignatii de Loyola, presbyteri	Memoria

AUGUSTUS

c	Cal.	1	S. Alfonsi Mariæ de' Liguori, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
d	IV	2	S. Eusebii Vercellensis, episcopi	
e	III	3		
f	Prid.	4	S. Ioannis Mariæ Vianney, presbyteri	Memoria
g	Non.	5	In Dedicatione basilicæ S. Mariæ	
A	VIII	6	IN TRANSFIGURATIONE DOMINI	Festum
b	VII	7	Ss. Xysti II, papæ, et sociorum, martyrum S. Caietani, presbyteri	
c	VI	8	S. Dominici, presbyteri	Memoria
d	V	9		
e	IV	10	S. LAURENTII, DIACONI ET MARTYRIS	Festum
f	III	11	S. Claræ, virginis	Memoria
g	Prid.	12		
A	Idib.	13	Ss. Pontiani, papæ, et Hippolyti, presbyteri, martyrum	
b	XIX	14		
c	XVIII	15	IN ASSUMPTIONE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS	Sollemnitas
d	XVII	16	S. Stephani Hungariæ	
e	XVI	17		
f	XV	18		
g	XIV	19	S. Ioannis Eudes, presbyteri	
A	XIII	20	S. Bernardi, abbatis et Ecclesiæ doctoris	Memoria
b	XII	21	S. Pii X, papæ	Memoria
c	XI	22	B. Mariæ Virginis Reginæ	Memoria
d	X	23	S. Rosæ de Lima, virginis	
e	IX	24	S. BARTHOLOMÆI, APOSTOLI	Festum
f	VIII	25	S. Ludovici S. Ioseph de Calasanz, presbyteri	
g	VII	26		
A	VI	27	S. Monicæ	Memoria
b	V	28	S. Augustini, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
c	IV	29	In Passione S. Ioannis Baptistæ, martyris	Memoria
d	III	30		
e	Prid.	31		

SEPTEMBER

f	Cal.	1		
g	IV	2		
A	III	3	S. Gregorii Magni, papæ et Ecclesiæ doctoris	Memoria
b	Prid.	4		
c	Non.	5		
d	VIII	6		
e	VII	7		
f	VI	8	IN NATIVITATE B. MARIE VIRGINIS	Festum
g	V	9		
A	IV	10		
b	III	11		
c	Prid.	12		
d	Idib.	13	S. Ioannis Chrysostomi, episcopi et Ecclesiæ doctoris	Memoria
e	XVIII	14	IN EXALTATIONE SANCTÆ CRUCIS	Festum
f	XVII	15	B. Mariæ Virginis Perdolentis	Memoria
g	XVI	16	Ss. Cornelii, papæ, et Cypriani, episcopi, martyrum	Memoria
A	XV	17	S. Roberti Bellarmino, episcopi et Ecclesiæ doctoris	
b	XIV	18		
c	XIII	19	S. Ianuarii, episcopi et martyris	
d	XII	20		
e	XI	21	S. MATTHÆI, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ	Festum
f	X	22		
g	IX	23		
A	VIII	24		
b	VII	25		
c	VI	26	Ss. Cosmæ et Damiani, martyrum	
d	V	27	S. Vincentii de Paul, presbyteri	Memoria
e	IV	28	S. Venceslai, martyris	
f	III	29	Ss. MICHAELIS, GABRIELIS ET RAPHAELIS, ARCHANGELORUM	Festum
g	Prid.	30	S. Hieronymi, presbyteri et Ecclesiæ doctoris	Memoria

OCTOBER

A	Cal.	1	S. Teresiæ a Iesu Infante, virginis	Memoria
b	VI	2	Ss. Angelorum Custodum	Memoria
c	V	3		
d	IV	4	S. Francisci Assisiensis	Memoria
e	III	5		
f	Prid.	6	S. Brunonis, presbyteri	
g	Non.	7	B. Mariæ Virginis a Rosario	Memoria
A	VIII	8		
b	VII	9	Ss. Dionysii, episcopi, et sociorum, martyrum S. Ioannis Leonardi, presbyteri	
c	VI	10		
d	V	11		
e	IV	12		
f	III	13		
g	Prid.	14	S. Callisti I, papæ et martyris	
A	Idib.	15	S. Teresiæ de Avila, virginis et Ecclesiæ doctoris	Memoria
b	XVII	16	S. Hedvigis, religiosæ S. Margaritæ Mariæ Alacoque, virginis	
c	XVI	17	S. Ignatii Antiocheni, episcopi et martyris	Memoria
d	XV	18	S. LUCÆ, EVANGELISTÆ	Festum
e	XIV	19	Ss. Ioannis de Brébeuf et Isaac Jogues, presbyterorum, et sociorum, martyrum S. Pauli a Cruce, presbyteri	
f	XIII	20		
g	XII	21		
A	XI	22		
b	X	23	S. Ioannis de Capestrano, presbyteri	
c	IX	24	S. Antonii Mariæ Claret, episcopi	
d	VIII	25		
e	VII	26		
f	VI	27		
g	V	28	Ss. SIMONIS ET IUDÆ, APOSTOLORUM	Festum
A	IV	29		
b	III	30		
c	Prid.	31		

NOVEMBER

d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM	Sollemnitas
e	IV	2	IN COMMEMORATIONE OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM	
f	III	3	<i>S. Martini de Porres, religiosi</i>	
g	Prid.	4	<i>S. Caroli Borromeo, episcopi</i>	Memoria
A	Non.	5		
b	VIII	6		
c	VII	7		
d	VI	8		
e	V	9	IN DEDICATIONE BASILICÆ LATERANENSIS	Festum
f	IV	10	<i>S. Leonis Magni, papæ et Ecclesiæ doctoris</i>	Memoria
g	III	11	<i>S. Martini Turonensis, episcopi</i>	Memoria
A	Prid.	12	<i>S. Iosaphat, episcopi et martyris</i>	Memoria
b	Idib.	13		
c	XVIII	14		
d	XVII	15	<i>S. Alberti Magni, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>	
e	XVI	16	<i>S. Margaritæ Scotiæ Gertrudis, virginis</i>	
f	XV	17	<i>S. Elisabeth Hungariæ, religiosæ</i>	Memoria
g	XIV	18	<i>In Dedicatione basilicarum Ss. Petri et Pauli, apostolorum</i>	
A	XIII	19		
b	XII	20		
c	XI	21	In Præsentatione B. Mariæ Virginis	Memoria
d	X	22	<i>S. Cæciliæ, virginis et martyris</i>	Memoria
e	IX	23	<i>S. Clementis I, papæ et martyris</i> <i>S. Columbani, abbatis</i>	
f	VIII	24		
g	VII	25		
A	VI	26		
b	V	27		
c	IV	28		
d	III	29		
e	Prid.	30	<i>S. ANDRÆ, APOSTOLI</i>	Festum

Dominica ultima «per annum»:

D. N. I. C. UNIVERSORUM REGIS Sollemnitas

DECEMBER

f	Cal.	1		
g	IV	2		
A	III	3	<i>S. Francisci Xavier, presbyteri</i>	Memoria
b	Prid.	4	<i>S. Ioannis Damasceni, presbyteri et Ecclesiæ doctoris</i>	
c	Non.	5		
d	VIII	6	<i>S. Nicolai, episcopi</i>	
e	VII	7	<i>S. Ambrosii, episcopi et Ecclesiæ doctoris</i>	Memoria
f	VI	8	IN CONCEPTIONE IMMACULATA BEATÆ MARIÆ VIRGINIS	Sollemnitas
g	V	9		
A	IV	10		
b	III	11	<i>S. Damasi I, papæ</i>	
c	Prid.	12	<i>S. Ioannæ Franciscæ de Chantal, religiosæ</i>	
d	Idib.	13	<i>S. Luciæ, virginis et martyris</i>	Memoria
e	XIX	14	<i>S. Ioannis a Cruce, presbyteri et Ecclesiæ doctoris</i>	Memoria
f	XVIII	15		
g	XVII	16		
A	XVI	17		
b	XV	18		
c	XIV	19		
d	XIII	20		
e	XII	21	<i>S. Petri Canisii, presbyteri et Ecclesiæ doctoris</i>	
f	XI	22		
g	X	23	<i>S. Ioannis de Kety, presbyteri</i>	
A	IX	24		
b	VIII	25	IN NATIVITATE DOMINI	Sollemnitas
c	VII	26	<i>S. STEPHANI, PROTOMARTYRIS</i>	Festum
d	VI	27	<i>S. IOANNIS, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ</i>	Festum
e	V	28	<i>Ss. INNOCENTIIUM, MARTYRUM</i>	Festum
f	IV	29	<i>S. Thomæ Becket, episcopi et martyris</i>	
g	III	30		
A	Prid.	31	<i>S. Silvestri I, papæ</i>	

Dominica infra octavam Nativitatis, vel, ea deficiente,
die 30 decembris:

SANCTÆ FAMILIÆ IESU, Mariæ et Ioseph Festum

	1975 1986 1997	1976 (b)	1977	1978 1989	1979 1990	1980 (b)	1981 1987	1982 1993	1983 1994	1984 (b)	1985	1988 (b)	1991	1992 (b)	1995	1996 (b)
Dom. 2 ^a p. Nat.	5 Ia.	4 Ia.	2 Ia.	—	—	—	4 Ia.	3 Ia.	2 Ia.	—	—	3 Ia.	—	5 Ia.	—	—
Baptisma Dom. (c)	12 »	11 »	9 »	8 Ia.	7 Ia.	13 Ia.	11 »	10 »	9 »	8 Ia.	13 Ia.	10 »	13 Ia.	12 »	8 Ia.	7 Ia.
Feria 4 ^a cinerum	12 Fe.	8 Mr.	28 Fe.	8 Fe.	28 Fe.	20 Fe.	4 Mr.	24 Fe.	16 Fe.	7 Mr.	20 Fe.	17 Fe.	13 Fe.	4 Mr.	1 Mr.	21 Fe.
Dom. 1 ^a Quadrag.	16 »	7 »	27 »	12 »	4 Mr.	24 »	8 »	28 »	20 Fe.	11 »	24 »	21 »	17 »	8 »	5 »	25 »
» 2 ^a »	23 »	14 »	6 Mr.	19 »	11 »	2 Mr.	15 »	7 Mr.	27 »	18 »	3 Mr.	28 »	24 »	15 »	12 »	3 Mr.
» 3 ^a »	2 Mr.	21 »	13 »	26 »	18 »	9 »	22 »	14 »	6 Mr.	25 »	10 »	6 Mr.	3 Mr.	22 »	19 »	10 »
» 4 ^a »	9 »	28 »	20 »	5 Mr.	25 »	16 »	29 »	21 »	13 »	1 Ap.	17 »	13 »	10 »	29 »	26 »	17 »
» 5 ^a »	16 »	4 Ap.	27 »	12 »	1 Ap.	23 »	5 Ap.	28 »	20 »	8 »	24 »	20 »	17 »	5 Ap.	2 Ap.	24 »
Dom. in palmis	23 »	11 »	3 Ap.	19 »	8 »	30 »	12 »	4 Ap.	27 »	15 »	31 »	27 »	24 »	12 »	9 »	31 »
DOM. RESURR.	30 »	18 »	10 »	26 »	15 »	6 Ap.	19 »	11 »	3 Ap.	22 »	7 Ap.	3 Ap.	31 »	19 »	16 »	7 Ap.
Dom. 2 ^a Paschæ	6 Ap.	25 »	17 »	2 Ap.	22 »	13 »	26 »	18 »	10 »	29 »	14 »	10 »	7 Ap.	26 »	23 »	14 »
» 3 ^a »	13 »	2 M.	24 »	9 »	29 »	20 »	3 M.	25 »	17 »	6 M.	21 »	17 »	14 »	3 M.	30 »	21 »
» 4 ^a »	20 »	9 »	1 M.	16 »	6 M.	27 »	10 »	2 M.	24 »	13 »	28 »	24 »	21 »	10 »	7 M.	28 »
» 5 ^a »	27 »	16 »	8 »	23 »	13 »	4 M.	17 »	9 »	1 M.	20 »	5 M.	1 M.	28 »	17 »	14 »	5 M.
» 6 ^a »	4 M.	23 »	15 »	30 »	20 »	11 »	24 »	16 »	8 »	27 »	12 »	8 »	5 M.	24 »	21 »	12 »
Ascensio Domini	8 »	27 »	19 »	4 M.	24 »	15 »	28 »	20 »	12 »	31 »	16 »	12 »	9 »	28 »	25 »	16 »
Dom. 7 ^a Paschæ	11 »	30 »	22 »	7 »	27 »	18 »	31 »	23 »	15 »	3 I.	19 »	15 »	12 »	31 »	28 »	19 »
Dom. Pentecostes	18 »	6 I.	29 »	14 »	3 I.	25 »	7 I.	30 »	22 »	10 »	26 »	22 »	19 »	7 I.	4 I.	26 »
SS. Trinitatis	25 »	13 »	5 I.	21 »	10 »	1 I.	14 »	6 I.	29 »	17 »	2 I.	29 »	26 »	14 »	11 »	2 I.
SS. Corp. et S. Chr.	29 »	17 »	9 »	25 »	14 »	5 »	18 »	10 »	2 I.	21 »	6 »	2 I.	30 »	18 »	15 »	6 »
SS. Cordis Iesu	6 I.	25 »	17 »	2 I.	22 »	13 »	26 »	18 »	10 »	29 »	14 »	10 »	7 I.	26 »	23 »	14 »
Dom. 2 ^a per annum	19 Ia.	18 Ia.	16 Ia.	15 Ia.	14 Ia.	20 Ia.	18 Ia.	17 Ia.	16 Ia.	15 Ia.	20 Ia.	17 Ia.	20 Ia.	19 Ia.	15 Ia.	14 Ia.
» 3 ^a »	26 »	25 »	23 »	22 »	21 »	27 »	25 »	24 »	23 »	22 »	27 »	24 »	27 »	26 »	22 »	21 »
» 4 ^a »	2 Fe.	1 Fe.	30 »	29 »	28 »	3 Fe.	1 Fe.	31 »	30 »	29 »	3 Fe.	31 »	3 Fe.	2 Fe.	29 »	28 »
» 5 ^a »	9 »	8 »	6 Fe.	5 Fe.	4 Fe.	10 »	8 »	7 Fe.	6 Fe.	5 Fe.	10 »	7 Fe.	10 »	9 »	5 Fe.	4 Fe.
» 6 ^a »	—	15 »	13 »	14 M.	11 »	17 »	15 »	14 »	13 »	12 »	17 »	14 »	—	16 »	12 »	11 »
» 7 ^a »	18 M.	22 »	20 »	21 »	18 »	—	22 »	21 »	—	19 »	—	—	19 M.	23 »	19 »	18 »
» 8 ^a »	25 »	29 »	—	28 »	25 »	25 M.	1 Mr.	—	22 M.	26 »	26 M.	22 M.	26 »	1 Mr.	26 »	26 M.
» 9 ^a »	1 I.	—	29 M.	4 I.	3 I.	1 I.	—	30 M.	29 »	4 Mr.	2 I.	29 »	2 I.	—	4 I.	2 I.

(a) Dominica litteris italicis impressa eo anno ab alia celebratione liturgica impeditur.

(b) Annus bissextilis. (c) Hebdomada 1^a per annum.

Tabula omnium dominicarum necnon sollemnitatum et festorum mobilium ab anno 1975 usque ad annum 1997 (a)

	1975 1986 1997	1976 (b)	1977	1978 1989	1979 1990	1980 (b)	1981 1987	1982 1993	1983 1994	1984 (b)	1985	1988 (b)	1991	1992 (b)	1995	1996 (b)
Dom. 10^a per annum	8 I.	6 I.	5 I.	11 I.	10 I.	8 I.	7 I.	6 I.	5 I.	10 I.	9 I.	5 I.	9 I.	7 I.	11 I.	9 I.
» 11 ^a »	15 »	13 »	12 »	18 »	17 »	15 »	14 »	13 »	12 »	17 »	16 »	12 »	16 »	14 »	18 »	16 »
» 12 ^a »	22 »	20 »	19 »	25 »	24 »	22 »	21 »	20 »	19 »	24 »	23 »	19 »	23 »	21 »	25 »	23 »
» 13 ^a »	29 »	27 »	26 »	2 Iu.	1 Iu.	29 »	28 »	27 »	26 »	1 Iu.	30 »	26 »	30 »	28 »	2 Iu.	30 »
» 14 ^a »	6 Iu.	4 Iu.	3 Iu.	9 »	8 »	6 Iu.	5 Iu.	4 Iu.	3 Iu.	8 »	7 Iu.	3 Iu.	7 Iu.	5 Iu.	9 »	7 Iu.
» 15 ^a »	13 »	11 »	10 »	16 »	15 »	13 »	12 »	11 »	10 »	15 »	14 »	10 »	14 »	12 »	16 »	14 »
» 16 ^a »	20 »	18 »	17 »	23 »	22 »	20 »	19 »	18 »	17 »	22 »	21 »	17 »	21 »	19 »	23 »	21 »
» 17 ^a »	27 »	25 »	24 »	30 »	29 »	27 »	26 »	25 »	24 »	29 »	28 »	24 »	28 »	26 »	30 »	28 »
» 18 ^a »	3 Ag.	1 Ag.	31 »	6 Ag.	5 Ag.	3 Ag.	2 Ag.	1 Ag.	31 »	5 Ag.	4 Ag.	31 »	4 Ag.	2 Ag.	6 Ag.	4 Ag.
» 19 ^a »	10 »	8 »	7 Ag.	13 »	12 »	10 »	9 »	8 »	7 Ag.	12 »	11 »	7 Ag.	11 »	9 »	13 »	11 »
» 20 ^a »	17 »	15 »	14 »	20 »	19 »	17 »	16 »	15 »	14 »	19 »	18 »	14 »	18 »	16 »	20 »	18 »
» 21 ^a »	24 »	22 »	21 »	27 »	26 »	24 »	23 »	22 »	21 »	26 »	25 »	21 »	25 »	23 »	27 »	25 »
» 22 ^a »	31 »	29 »	28 »	3 St.	2 St.	31 »	30 »	29 »	28 »	2 St.	1 St.	28 »	1 St.	30 »	3 St.	1 St.
» 23 ^a »	7 St.	5 St.	4 St.	10 »	9 »	7 St.	6 St.	5 St.	4 St.	9 »	8 »	4 St.	8 »	6 St.	10 »	8 »
» 24 ^a »	14 »	12 »	11 »	17 »	16 »	14 »	13 »	12 »	11 »	16 »	15 »	11 »	15 »	13 »	17 »	15 »
» 25 ^a »	21 »	19 »	18 »	24 »	23 »	21 »	20 »	19 »	18 »	23 »	22 »	18 »	22 »	20 »	24 »	22 »
» 26 ^a »	28 »	26 »	25 »	1 Ot.	30 »	28 »	27 »	26 »	25 »	30 »	29 »	25 »	29 »	27 »	1 Ot.	29 »
» 27 ^a »	5 Ot.	3 Ot.	2 Ot.	8 »	7 Ot.	5 Ot.	4 Ot.	3 Ot.	2 Ot.	7 Ot.	6 Ot.	2 Ot.	6 Ot.	4 Ot.	8 »	6 Ot.
» 28 ^a »	12 »	10 »	9 »	15 »	14 »	12 »	11 »	10 »	9 »	14 »	13 »	9 »	13 »	11 »	15 »	13 »
» 29 ^a »	19 »	17 »	16 »	22 »	21 »	19 »	18 »	17 »	16 »	21 »	20 »	16 »	20 »	18 »	22 »	20 »
» 30 ^a »	26 »	24 »	23 »	29 »	28 »	26 »	25 »	24 »	23 »	28 »	27 »	23 »	27 »	25 »	29 »	27 »
» 31 ^a »	2 Nv.	31 »	30 »	5 Nv.	4 Nv.	2 Nv.	1 Nv.	31 »	30 »	4 Nv.	3 Nv.	30 »	3 Nv.	1 Nv.	5 Nv.	3 Nv.
» 32 ^a »	9 »	7 Nv.	6 Nv.	12 »	11 »	9 »	8 »	7 Nv.	6 Nv.	11 »	10 »	6 Nv.	10 »	8 »	12 »	10 »
» 33 ^a »	16 »	14 »	13 »	19 »	18 »	16 »	15 »	14 »	13 »	18 »	17 »	13 »	17 »	15 »	19 »	17 »
D.N.I.C. Regis (c)	23 »	21 »	20 »	26 »	25 »	23 »	22 »	21 »	20 »	25 »	24 »	20 »	24 »	22 »	26 »	24 »
Dom. 1^a Adventus	30 »	28 »	27 »	3 Dc.	2 Dc.	30 »	29 »	28 »	27 »	2 Dc.	1 Dc.	27 »	1 Dc.	29 »	3 Dc.	1 Dc.
» 2 ^a »	7 Dc.	5 Dc.	4 Dc.	10 »	9 »	7 Dc.	6 Dc.	5 Dc.	4 Dc.	9 »	8 »	4 Dc.	8 »	6 Dc.	10 »	8 »
» 3 ^a »	14 »	12 »	11 »	17 »	16 »	14 »	13 »	12 »	11 »	16 »	15 »	11 »	15 »	13 »	17 »	15 »
» 4 ^a »	21 »	19 »	18 »	24 »	23 »	21 »	20 »	19 »	18 »	23 »	22 »	18 »	22 »	20 »	24 »	22 »
S. Familiae I.M.I.	28 »	26 »	30 »	31 »	30 »	28 »	27 »	26 »	30 »	30 »	29 »	30 »	29 »	27 »	31 »	29 »

(a) Dominica litteris italicis impressa eo anno ab alia celebratione liturgica impeditur.

(b) Annus bissextilis.

(c) Hebdomada 34ª per annum.

PROPRIUM DE TEMPORE

TEMPUS ADVENTUS
DOMINICA I ADVENTUS

Ant. ad introitum

Ps 24, 1-3

Ad te levávi ánimam meam,
Deus meus, in te confído, non erubéscam.
Neque irrídeant me inimíci mei,
étenim univérsi qui te expéctant non confundéntur.

Collecta

Da, quæsumus, omnípotens Deus,
hanc tuis fidélibus voluntátem,
ut, Christo tuo veniénti iustis opéribus occurréntes,
eius délixteræ sociáti, regnum mereántur possidére cæléste.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

*Congregat Dominus omnes nationes
in pacem æternam Regni Dei.*

Lectio libri Isaíæ prophétæ

2, 1-5

Verbum quod vidit Isaías, fílius Amos, super Iuda
et Ierúsalem:

Et erit in novíssimis diébus præparátus mons domus
Dómini in vértice móntium, et elevábitur super colles,
et fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt pópuli multi
et dicent:

« Veníte, et ascendámus ad montem Dómini et ad
domum Dei Iacob, et docébit nos vias suas, et ambulá-
bimus in sémitis eius; quia de Sion exíbit lex et verbum
Dómini de Ierúsalem ».

Et iudicábit gentes et árguet pópulos multos; et
conflábunt gládios suos in vómeres et lanceas suas in

falces. Non levábit gens contra gentem gládium, nec exercebúntur ultra ad prœlium.

Domus Iacob, venite, et ambulémus in lúmine Dómini. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 121, 1-2. 3-4 a. (4 b-5. 6-7). 8-9 (R.: cf. 1)

R. In domum Dómini lætántes íbimus.

1 Lætátus sum in eo quod dixerunt mihi:

« In domum Dómini íbimus ».

2 Stantes iam sunt pedes nostri
in portis tuis, Ierúsalem. R.

4 Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini,
testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini.

5 Quia illic sederunt sedes ad iudícium,
sedes domus David. R.

6 Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem,
secúri sint diligéntes te.

7 Fiat pax in muris tuis,
et secúritas in túrribus tuis. R.

8 Propter fratres meos et próximos meos
loquar: « Pax in te! »

9 Propter domum Dómini Dei nostri
exquíram bona tibi. R.

Lectio secunda

Prope est nostra salus.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

13, 11-14

Fratres:

Sciéntes tempus, quia hora est iam vos de somno súrgere; nunc enim própior est nobis salus quam cum credídimus.

Nox processit, dies autem appropriávit. Abiciámus ergo ópera tenebrárum et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus, non in comessatióibus et ebrietátibus, non in cubílibus et impudiciis, non in contentiône et æmulatiône; sed indúite Dóminum Iesum Christum, et carnis curam ne fecéritis in concupiscén-
tiis. — Verbum Dómini.

Alleluia

Ps 84, 8

R. Allelúia. V. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam
tuam,
et salutáre tuum da nobis. R. Allelúia.

Evangelium

Vigilate ut sitis parati.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

24, 37-44

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Sicut enim dies Noe, ita erit advéntus Fílii hómi-
nis. Sicut enim erant in diébus ante dilúvium comedéntes
et bibéntes, nubéntes et nuptum tradéntes, usque ad
eum diem quo introívit in arcam Noe, et non cognové-
runt donec venit dilúvium et tulit omnes, ita erit et ad-
véntus Fílii hóminis. Tunc duo erunt in agro, unus
assúmitur et unus relínquitur; duæ moléntes in mola,
una assúmitur et una relínquitur.

Vigilate ergo, quia nescítis qua die Dóminus vester
ventúrus sit. Illud autem scitóte quóniam si sciret
pater famílias qua hora fur ventúrus esset, vigiláret
útique et non síneret perfodíri domum suam. Ideo et
vos estóte parátí, quia, qua nescítis hora, Fílius hóminis
ventúrus est ».

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Utinam dirumperes cælos et descenderes!

Lectio libri Isaïæ prophætæ

63, 16 b-17; 64, 1. 3 b-8

Tu, Dómine, pater noster, redemptor noster: a sæculo nomen tuum. Quare errare nos fecisti, Dómine, de viis tuis, indurasti cor nostrum, ne timeremus te? Convertere propter servos tuos, tribus hereditatis tuæ.

Utinam dirumperes cælos et descenderes! a facie tua montes defluerent!

Descendisti, et a facie tua montes defluxerunt. A sæculo non audierunt neque auribus percepérunt; oculus non vidit, Deus, absque te, quæ præparasti expectantibus te. Occurristi lætanti et facienti iustitiam, in viis tuis recordabuntur tui.

Ecce tu iratus es, et peccavimus; in ipsis fuimus semper et salvabimur. Et facti sumus ut immundus omnes nos, et quasi pannus menstruatae universæ iustitiæ nostræ, et cecidimus quasi folium universi, et iniquitates nostræ quasi ventus abstulerunt nos.

Non est qui invocet nomen tuum, qui consurgat et teneat te. Abscondisti faciem tuam a nobis, et assisti nos in manu iniquitatis nostræ. Et nunc, Dómine, pater noster es tu, nos vero lutum; et factor noster tu, et ópera manuum tuarum omnes nos. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 79, 2 ac et 3 b. 15-16. 18-19 (R.: 4)

R. Deus, converte nos,
illústra faciem tuam, et salvi érimus.

2 Qui pascis Israel, inténde,
qui sedes super Chérubim, effúlge.

- 3 Excita poténtiam tuam, et veni,
ut salvos facias nos. R.
- 15 Deus virtutum, convertere;
respice de cælo et vide, et visita vineam istam.
- 16 Et prótege eam quam plantávit dextera tua,
et super filium hóminis quem confirmásti tibi. R.
- 18 Fiat manus tua super virum dexterae tuæ,
super filium hóminis quem confirmásti tibi.
- 19 Et non discedemus a te, vivificabis nos,
et nomen tuum invocabimus. R.

Lectio secunda

*Revelationem exspectamus
Domini nostri Iesu Christi.*

Lectio Epistolæ primæ beati Pauli apóstoli
ad Corínthios

1, 3-9

Fratres:

Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.

Grátias ago Deo meo semper pro vobis in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Iesu, quia in ómnibus divites facti estis in illo, in omni verbo et in omni scientia, sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis, ita ut nihil vobis desit in ulla donatióne, exspectantibus revelatióne Dómini nostri Iesu Christi; qui et confirmábit vos usque ad finem sine crimine in die Dómini nostri Iesu Christi. Fidélis Deus, per quem vocati estis in communióne Filii eius Iesu Christi Dómini nostri. Verbum Dómini.

Alleluia

Ps 84, 8

R. Allelúia. V. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam,
et salutáre tuum da nobis. R. Allelúia.

Evangelium

Vigilate: nescitis quando dominus domus veniat.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum
13, 33-37

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Vidéte, vigiláte; nescítis enim quando tempus sit. Sicut homo qui pégre profectus reliquit domum suam et dedit servis suis potestátem, unicuique opus suum, ianitóri quoque præcépit ut vigiláret.

Vigiláte ergo, nescítis enim quando dóminus domus véniat, sero an média nocte an galli cantu an mane, ne cum vénerit repénite, invéniant vos dormiéntes.

Quod autem vobis dico, ómnibus dico: Vigiláte ». Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Germinare faciam David germen iustitiæ.

Lécio libri Ieremíæ prophétæ 33, 14-16

« Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo verbum bonum, quod locútus sum ad domum Israel et ad domum Iuda.

In diébus illis et in témpore illo germináre fáciam David germen iustítiæ, et fáciat iudícium et iustítiam in terra. In diébus illis salvábitur Iuda, et Ierúsalem habitábit confidénter; et hoc est nomen quod vocábunt eum: Dóminus iustus noster ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 8-9. 10 et 14 (R.: 1 b)

R. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam.

4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.

- 5 Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. R.
8 Dulcis et rectus Dóminus,
propter hoc peccatóres viam docébit;
9 díriget mansuétos in iudício,
docébit mites vias suas. R.
10 Unívर्सæ viæ Dómini misericórdia et véritas
custodiéntibus testaméntum eius et testimónia eius.
14 Familiáriter aget Dóminus cum timéntibus eum,
ut testaméntum suum maniféstet illis. R.

Lectio secunda

*Confirmet Dominus corda vestra
in adventu Christi.*

Lécio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses 3, 12 — 4, 2

Fratres:

Dóminus vos abundáre et superabundáre fáciat caritáte in invicem et in omnes, quemádmódum et nos in vos, ad confirmánda corda vestra sine queréla in sanctitáte ante Deum et Patrem nostrum, in advéntu Dómini nostri Iesu cum ómnibus sanctis eius. Amen.

De cétero ergo, fratres, rogámus vos et obsecrámus in Dómino Iesu, ut — quemádmódum accepístis a nobis quómodo vos opórteat ambuláre et placére Deo, sicut et ambulátis — ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcépta dedérimus vobis per Dóminum Iesum.

Verbum Dómini.

Alleluia

Ps 84, 8

R. Allelúia. V. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam
tuam,
et salutáre tuum da nobis. R. Allelúia.

Evangelium

Appropinquat redemptio vestra.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam
21, 25-28. 34-36

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Erunt signa in sole et luna et stellis, et super terram pressúra géntium præ confusióne sónitus maris et flúctuum, arescéntibus homínibus præ timóre et exspectatióne eórum quæ supervénient orbi, nam virtútes cælórum movebúntur. Et tunc vidébunt Fílium hóminis veniéntem in nube cum potestáte et glória magna.

His autem fieri incipiéntibus, respícite et leváte cápita vestra, quóniam appropínquat redémptio vestra.

Atténdite autem vobis, ne forte gravéntur corda vestra in crápula et ebrietáte et curis huius vitæ, et supervéniat in vos repentiná dies illa; tamquam láqueus enim supervéniet in omnes qui sedent super faciém omnis terræ.

Vigiláte itaque omni témpore orántes ut possítis fúgere ista ómnia quæ futúra sunt, et stare ante Fílium hóminis ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera quæ de tuis offérimus colláta beneficiis, et, quod nostræ devotióni concédís éffici temporáli, tuæ nobis fiat præmíum redemptiónis æternæ. Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 745.

Ant. ad communionem

Ps 84, 13

Dóminus dabit benignitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.

Post communionem

Prosint nobis, quæsumus, Dómine, frequentáta mystéria, quibus nos, inter prætereúntia ambulátes, iam nunc instítuís amáre cæléstia et inhærére mansúris. Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Cf. Ier 31, 10; Is 35, 4

Audíte verbum Dómini, gentes,
et annuntiáte illud in finibus terræ:
Ecce Salvátor noster advéniet, et iam nolíte timére.

Collecta

Fac nos, quæsumus, Dómine Deus noster, advéntum Christi Fílii tui sollicitos exspectáre, ut, dum vénerit pulsans, oratióibus vigilátes, et in suis invéniat láudibus exsultátes. Per Dóminum.

Lectio prior*

*Congregat Dominus nationes universas
in pacem æternam Regni Dei.*

Lécio libri Isaíæ prophætæ

2, 1-5

Verbum quod vidit Isaías, filius Amos, super Iuda et Ierúsalem.

Et erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium, et elevábitur super colles, et fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt pópuli multi et dicent:

« Veníte, et ascendámus ad montem Dómini et ad domum Dei Iacob, et docébit nos vías suas, et ambulá-

bimus in sémitis eius; quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Ierúsalem ».

Et iudicábit gentes et árguet pópulos multos; et conflábunt gládios suos in vómeres et lanceas suas in falces. Non levábit gens contra gentem gládium, nec exercebúntur ultra ad prœlium.

Domus Iacob, veníte, et ambulémus in lúmine Dómini. — Verbum Dómini.

Vel, ad libitum, quando anno A hæc lectio in dominica prima Adventus legitur:

Erit exsultatio his qui salvati fuerint.

Lectio libri Isaíæ prophétæ 4, 2-6

In die illa, erit germen Dómini in magnificéntia et glória, et fructus terræ sublimis, et exsultatio his qui salvati fúerint de Israel. Et erit: omnis qui relíctus fúerit in Sion et résiduus in Ierúsalem sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est in vita in Ierúsalem.

Si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion, et sanguinem Ierúsalem láverit de médio eius in spíritu iudícii et spíritu ardóris.

Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion et ubi invocátus est, nubem per diem et fumum et splendórem ignis flammántis in nocte: super omnem enim glóriam protéctio, et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æstu, et in securitátem et absconsiónem a túrbine et a plúvia. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 121, 1-2. 3-4 a. (4 b-5. 6-7). 8-9 (R.: cf. 1)

R. In domum Dómini latántes íbimus.

Lætátus sum in eo quod dixerunt mihi:

« In domum Dómini íbimus ».

2 Stantes iam sunt pedes nostri
in portis tuis, Ierúsalem. R.

4 Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini,
testimónium Israel, ad confiténdum nómini Dómini.

5 Quia illic sedérunt sedes ad iudícium,
sedes domus David. R.

6 Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem,
secúri sint diligéntes te.

7 Fiat pax in muris tuis,
et secúritas in túrribus tuis. R.

8 Propter fratres meos et próximos meos
loquar: « Pax in te! »

9 Propter domum Dómini Dei nostri
exquíram bona tibi. R.

Alleluia

Cf. Ps 79, 4

R. Allelúia. V. Veni ad liberándum nos, Dómine Deus
noster;

osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

R. Allelúia.

Loco versus ante Evangelium, qui singulis diebus proponitur,
alius adhiberi potest ex iis qui infra p. 715 inveniuntur.

Evangelium

*Multi ab oriente et occidente venient
in regnum cælorum.*

✠ Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum 8, 5-11

In illo témpore:

Cum introísset Iesus Caphárnaum, accéssit ad eum
centúrio rogans eum et dicens: « Dómine, puer meus
iacet in domo paralýticus et male torquéitur ».

Et ait illi: « Ego véniam, et curábo eum ».

Et respondens centurio ait: « Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanabitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte, habens sub me milites, et dico huic: “ Vade ”, et vadit, et alio: “ Veni ”, et venit, et servo meo: “ Fac hoc ”, et facit ».

Audiens autem Iesus, miratus est, et sequentibus se dixit: « Amen dico vobis: Apud nullum inveni tantam fidem in Israel. Dico autem vobis quod multi ab oriente et occidente venient et recumbent cum Abraham et Isaac et Iacob in Regno cælorum ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera
quæ de tuis offerimus collata beneficiis,
et, quod nostræ devotióni concedis éffici temporáli,
tuæ nobis fiat præmium redemptionis æternæ.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 745.

Ant. ad communionem Cf. Ps 105, 4-5; Is 38, 3

Veni, Dómine, visitare nos in pace,
ut lætémur coram te corde perfécto.

Post communionem

Prosint nobis, quæsumus, Dómine, frequentata mystéria,
quibus nos, inter prætereúntia ambulantes,
iam nunc instituis amare cælestia et inhærére mansúris.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum Cf. Zac 14, 5. 7

Ecce Dóminus véniet, et omnes sancti eius cum eo;
et erit in die illa lux magna.

Collecta

Propitiare, Dómine Deus, supplicatiónibus nostris,
et tribulantibus, quæsumus,
tuæ concède pietátis auxílium,
ut, de Fílii tui venientis præsentia consoláti,
nullis iam polluámur contágiis vetustátis.
Per Dóminum.

Lectio prior

Requiescet super eum Spiritus Domini.

Lectio libri Isaíæ prophétæ

11, 1-10

In die illa:

Egrediétur virga de radíce Iesse, et flos de radíce
eius ascéndet, et requiescet super eum spíritus Dómini:
spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ et pietátis, et replébit eum
spíritus timóris Dómini.

Non secúndum visiónem oculórum iudicábit neque
secúndum auditum áurium árguet; sed iudicábit in iustítia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ, et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interficiet ímpium. Et erit iustítia cingulum lumbórum eius, et fides cinctórium renum eius.

Habitábit lupus cum agno, et pardus cum hædo acubábit; vítilus et leo et ovis simul morabúntur, et puer párvulus minábit eos; vítilus et ursus pascéntur, simul requiescent cátuli eórum, et leo quasi bos cómedet páleas. Et delectábitur infans ab úbere super forámine áspidis, et in cavérna réguli qui ablactátus fúerit manum suam mittet.

Non nocébunt et non occídent in univérso monte sancto meo, quia repléta est terra sciéntia Dómini, sicut aquæ maris operiéntes.

In die illa radix Iesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabúntur, et erit sepúlcrum eius gloriósum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 71, 1-2. 7-8. 12-13. 17 (R.: cf. 7)

R. Florébit in diébus eius iustítia
et abundántia pacis in ætérnum.

¹ Deus, iudícium tuum regi da,
et iustítiam tuam filio regis,

² iúdicet pópulum tuum in iustítia,
et páuperes tuos in iudicio. R.

⁷ Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis,
donec auferátur luna.

⁸ Et dominábitur a mari usque ad mare,
et a Flúmine usque ad términos orbis terrárum. R.

¹² Quia liberábit inopem clamántem,
et páuperem cui non erat adiútor.

¹³ Parcet páuperi et inopi,
et ánimas páuperum salvas faciet. R.

¹⁷ Sit nomen eius benedíctum in sácula,
ante solem permanébit nomen eius.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ,
omnes gentes magnificábunt eum. R.

Alleluia

R. Allelúia. V. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet,
et illuminábit óculos servórum suórum.

R. Allelúia.

Evangélium

Iesus exsultat Spiritu Sancto.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 21-24

In illo témpore:

Exsultávit Iesus Spíritu Sancto et dixit: « Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quod abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis: etiam, Pater, quia sic plácuít ante te. Omnia mihi trádicta sunt a Patre meo, et nemo scit qui sit Fílius nisi Pater, et qui sit Pater nisi Fílius et cui volúerit Fílius reveláre ».

Et convérsus ad discipulos seórsum dixit: « Beáti óculi qui vident quæ vidétis. Dico enim vobis: Multi prophétæ et reges voluérunt vidére quæ vos vidétis et non viderunt, et audíre quæ auditis et non audierunt ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Placáre, Dómine, quæsumus,
nostræ précibus humilitátis et hóstiis,
et, ubi nulla súppetunt suffrágia meritórum,
tuæ nobis indulgéntiæ succúrre præsídiis.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 745.

Ant. ad communionem

2 Tim 4, 8

Corónam iustítiæ reddet iustus Iudex
iis qui díligunt advéntum eius.

Post communionem

Repléti cibo spiritalis alimóniæ,
súpplíces te, Dómine, deprecámur,
ut, huius participatióne mystérii,

dóceas nos terréna sapiénter perpéndere,
et cæléstibus inhærere.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Cf. Hab 2, 3; 1 Cor 4, 5

Véniet Dóminus et non tardábit,
et illuminábit abscondita tenebrárum,
et manifestábit se ad omnes gentes.

Collecta

Præpara, quæsumus, Dómine Deus noster,
corda nostra divína tua virtúte,
ut, veniénte Christo Fílio tuo,
digni inveniámur æternæ vitæ convívio,
et cibum cæléstem, ipso ministránte, percípere mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Invitat Dominus convivio suo
et aufert lacrimam ab omni facie.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ 25, 6-10 a

In die illa:

Fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte
hoc convívium pínguim, convívium vindémíæ, pínguim
medullatórum, vindémíæ defæcátæ. Et præcipitábit in
monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes pópulos
et telam quam ordítus est super omnes nátiónes.

Præcipitábit mortem in sempitérnum, et áuferet Dó-
minus Deus lácrimam ab omni fácie, et oppróbrium pó-
puli sui áuferet de univérsa terra, quia Dóminus locú-
tus est.

Et dicet in die illa: « Ecce Deus noster iste, expec-
távimus eum, et salvábit nos; iste Dóminus, sustinúimus
eum, exsultávimus et lætábimur in salutári eius. Quia
requiécet manus Dómini in monte isto ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 22, 1-3 a. 3 b-4. 5. 6 (R.: 6 cd)

R. Inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:

2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,

3 ánimam meam refécit. R.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ propter nomen suum.

4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

6 Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. R.

Alleluia

R. Allelúia. V. Ecce véniet Dóminus, ut salvet pópulum
suum;

beáti qui paráti sunt occurrere illi.

R. Allelúia.

Evangelium

Iesus plurimos sanat et panes multiplicat.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum

15, 29-37

In illo tempore:

Venit Iesus secus mare Galilææ, et ascēdens in montem sedēbat ibi. Et accesserunt ad eum turbæ multæ habētes secum claudos, cæcos, débiles, mutos, et alios multos, et proiecerunt eos ad pedes eius, et curavit eos; ita ut turba miraretur vidētes mutos loquētes, débiles sanos, et claudos ambulātes, et cæcos vidētes; et magnificābant Deum Israel.

Iesus autem convocatis discipulis suis dixit: « Misereor turbæ, quia triduo iam perseverant mecum et non habent quod mandúcent; et dimittere eos ieiunos nolo, ne forte deficiant in via ».

Et dicunt ei discipuli: « Unde nobis in deserto panes tantos ut saturēmus turbam tantam? »

Et ait illis Iesus: « Quot panes habētis? »

At illi dixerunt: « Septem, et paucos pisciculos ».

Et præcepit turbæ ut discumberet super terram, et accipiens septem panes et pisces et grátias agens fregit et dedit discipulis, discipuli autem turbis. Et comederunt omnes et saturati sunt, et quod superfuit de fragmentis tulerunt, septem sportas plenas.

Verbum Domini.

Super oblata

Devotiōnis nostræ tibi, Dómine, quæsumus, hóstia iúgiter immolétur, quæ et sacri péragat institúta mystérii, et salutáre tuum nobis potēter operétur. Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 745.

Ant. ad communionem

Is 40, 10; cf. 34, 5

Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum.

Post communionem

Tuam, Dómine, cleméntiam implorámus, ut hæc divína subsidia, a vítiis expiátos, ad festa ventúra nos præparent. Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Cf. Ps 118, 151-152

Prope es tu, Dómine, et omnes viæ tuæ véritas; initio cognóvi de testimóniis tuis, quia in ætérnum tu es.

Collecta

Excita, Dómine, poténtiam tuam, et magna nobis virtúte succúrre, ut, quod nostra peccáta præpédiunt, grátia tuæ propitiatiōnis accéleret. Per Dóminum.

Lectio prior

Ingrediatur gens iusta custodiens veritatem.

Lectio libri Isaíæ prophétæ

26, 1-6

In die illa, cantábitur cánticum istud in terra Iuda:

« Urbs fortitúdinis nostræ Sion; salvátor ponétur in ea murus et antemurále. Aperíte portas, et ingrediátur gens iusta custódiens veritátem. Vetus error ábiit, servábis pacem: pacem, quia in te sperávimus.

Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, in Dómino Deo forti in perpétuum. Quia incurvábít habitātes in

excélso, civitátem sublímem humiliábit; humiliábit eam usque ad terram, détrahet eam usque ad púlverem. Conculcábit eam pes, pedes páuperis, gressus egenórum ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 117, 1 et 8-9. 19-21. 25-27 a (R.: 26 a)

R. Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

vel Allelúia.

- ¹ Confitémini Dómino, quóniam bonus,
quóniam in sáeculum misericórdia eius.
⁸ Bonum est confúgere ad Dóminum,
quam confídere in hómine.
⁹ Bonum est confúgere ad Dóminum,
quam confídere in princípibus. R.
¹⁹ Aperíte mihi portas iustítiae,
ingréssus in eas confitébor Dómino;
²⁰ hæc porta Dómini, iusti intrábunt in eam.
²¹ Confitébor tibi, quóniam exaudísti me,
et factus es mihi in salútem. R.
²⁵ O Dómine, salvum me fac;
o Dómine, da prosperitátem.
²⁶ Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Benedícimus vobis de domo Dómini.
²⁷ Deus Dóminus et illúxit nobis. R.

Alleluia

Is 55, 6

R. Allelúia. V. Queríte Dóminum, dum inveníri potest,
invocáte eum, dum prope est. R. Allelúia.

Evangelium

*Qui facit voluntatem Patris
intrabit in Regnum cælorum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

7, 21. 24-27

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Non omnis qui dicit mihi: “ Dómine, Dómine », intrábit in Regnum cælórum, sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cælis est.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. Et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cecidit; fundáta enim erat supra petram.

Et omnis qui audit verba mea hæc et non facit ea, similis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arénam. Et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cecidit, et fuit ruína eius magna ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera,
quæ de tuis offérimus colláta beneficiis,
et, quod nostræ devotióni concedis éffici temporáli,
tuæ nobis fiat præmium redemptionis æternæ.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 745.

Ant. ad communionem

Tit 2, 12-13

Iuste et pie vivámus in hoc sáeculo,
exspectántes beátam spem et advéntum glóriæ magni Dei.

Post communionem

Prosint nobis, quæsumus, Dómine, frequentáta mystéria, quibus nos, inter prætereúntia ambulátes, iam nunc institúis amáre cæléstia et inhærére mansúris. Per Christum.

Feria sexta**Ant. ad introitum**

Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens visitáre pópulum suum in pace, et constituére super eum vitam sempitérnam.

Collecta

Excita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut, ab imminéntibus peccatórum nostrórum periculis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Qui vivis et regnas.

Lectio prior

In die illa, oculi cæcorum videbunt.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

29, 17-24

Hæc dicit Dóminus Deus:

« Nonne adhuc in módico et in brevi convertétur Líbanus in carmel, et carmel in saltum reputábitur? Et áudient in die illa surdi verba libri, et de ténebris et calígine óculi cæcorum videbunt.

Et addent mites in Dómino lætítiam, et páuperes hómines in sancto Israel exsultábunt; quóniam defécit qui prævalébat, consummátus est illúsor, et succísi sunt omnes qui vigilábant super iniquitátem, qui peccáre faciébant hómines in verbo et arguéntem in porta supplantábant, et declinavérunt frustra a iusto ».

Propter hoc, hæc dicit Dóminus ad domum Iacob, qui redémit Abraham: « Non modo confundétur Iacob, nec modo vultus eius erubéscet; sed cum víderit filios suos, ópera mánuum meárum, in médio sui sanctificátes nomen meum, et sanctificábunt sanctum Iacob, et Deum Israel prædicábunt; et scient errántes spíritu intelléctum, et mussitatóres discent legem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 26, 1. 4. 13-14 (R.: 1 a)

R. Dóminus illuminátio mea et salus mea.

1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo? Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.

4 Unum pétii a Dómino, hoc requíram: ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ, ut vídeam voluptátem Dómini, et visitem templum eius. R.

13 Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

14 Exspécta Dóminum, viríliter age, et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. R.

Alleluia

R. Allelúia. V. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum.

R. Allelúia.

Evangelium

Credentes in Iesum duo cæci sanantur.

✠ Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum 9, 27-31

In illo témpore:

Transeúnte Iesu, secúti sunt eum duo cæci clamátes et dicéntes: « Miserére nostri, fili David ».

Cum autem venisset domum, accesserunt ad eum cæci, et dicit eis Iesus: « Créditis quia possum hoc facere? » Dicunt ei: « Utique, Dómine ».

Tunc tetigit oculos eorum dicens: « Secundum fidem vestram fiat vobis ». Et aperti sunt oculi illorum.

Et comminatus est illis Iesus dicens: « Videte ne quis sciat ». Illi autem exeuntes diffamaverunt eum in universa terra illa. — Verbum Dómini.

Super oblata

Placare, Dómine, quæsumus,
nostræ précibus humilitatis et hóstiis,
et, ubi nulla suppetunt suffragia meritórum,
tuæ nobis indulgentiæ succurre præsiidiis.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 745.

Ant. ad communionem

Phil 3, 20-21

Salvatorem expectamus Dóminum Iesum Christum,
qui reformabit corpus humilitatis nostræ,
configuratum corpori claritatis suæ.

Post communionem

Repléti cibo spiritalis alimóniæ,
supplices te, Dómine, deprecámur,
ut, huius participatióne mystérii,
dóceas nos terréna sapiénter perpéndere,
et cæléstibus inhærere. Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 79, 4. 2

Veni, et osténde nobis faciém tuam, Dómine,
qui sedes super Chérubim, et salvi érimus.

Collecta

Deus, qui, ad liberándum humánum genus
a vetustátis condicióne,
Unigénitum tuum in hunc mundum misisti,
largíre devóte expectántibus
supérnæ tuæ grátiam pietátis,
ut ad veræ perveniámus præmium libertátis.
Per Dóminum.

Lectio prior

Miserans miserebitur tui, ad vocem clamoris tui.

Lectio libri Isaíæ prophétæ

30, 19-21. 23-26

Hæc dicit Dóminus Deus, Sanctus Israel:

« Pópulus Sion habitábit in Ierúsalem; plorans ne-
quáquam plorábis, miserans miserébitur tui, ad vocem
clamóris tui, statim ut audierit, respondébit tibi.

Et dabit vobis Dóminus panem arctum et aquam
brevem, et non faciet avolare a te ultra doctórem tuum,
et erunt oculi tui vidéntes præceptórem tuum, et aures
tuæ áudient verbum post tergum monéntis: « Hæc est
via: ambuláte in ea »; et non declinéti neque ad dexte-
ram neque ad sinístram.

Et dábitur plúvia sémini tuo, ubicúmque semináveris
in terra; et panis frugum terræ erit ubérrimus et pinguis;
pascétur in possessióne tua in die illo agnus spatióse, et
tauri tui et pulli asinórum, qui operántur terram, com-
mixtum migma cómedent sicut in área ventilátum est.

Et erunt super omnem montem excélsus et super om-
nem collem elevátum rivi curréntium aquárum in die in-
terfectiόνis multórum, cum ceciderint turre. Et erit lux
lunæ sicut lux solis, et lux solis erit septemplíciter sicut
lux septem diérum, in die qua alligáverit Dóminus vul-
nus pópuli sui et percussúram plagæ eius sanáverit ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 146, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: Is 30, 18)

R. Beáti omnes qui expéctant Dóminum.

vel Allelúia.

- 1 Laudáte Dóminum,
quóniam bonum est psállere Deo nostro,
quóniam iucúndum est celebráre laudem.
- 2 Ædificans Ierúsalem Dóminus,
dispérsos Israélis congregábit. R.
- 3 Qui sanat contrítos corde,
et álligat plagas eórum;
- 4 qui númerat multitudínem stellárum,
et ómnibus eis nómina vocat. R.
- 5 Magnus Dóminus noster, et magnus virtúte,
sapiéntiæ eius non est númerus.
- 6 Susténtat mansuétos Dóminus,
humílians autem peccatóres usque ad terram. R.

Alleluia

Is 33, 22

R. Allelúia. V. Dóminus iudex noster, légifer noster, rex
noster;
ipse salvábit nos. R. Allelúia.

Evangelium

Videns turbas, misertus est eis.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

9, 35 — 10, 1. 6-8

In illo témpore:

Circumíbat Iesus civitatés omnes et castélla, docens
in synagógis eórum et prædicans Evangélium Regni et
curans omnem languórem et omnem infirmitátem.

Videns autem turbas, misértus est eis, quia erant
vexáti et iacéntes sicut oves non habéntes pastórem. Tunc
dicit discípulis suis: « Messis quidem multa, operárii
autem pauci: rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat
operários in messem suam ».

Et, convocátis duódecim discípulis suis, dedit illis
potestátem spírituum immundórum, ut eícerent eos et
curárent omnem languórem et omnem infirmitátem. Hos
Duódecim misit Iesus, præcípiens eis et dicens:

« Ite ad oves quæ periérunt domus Israel. Eúntes
autem prædicáte dicéntes: " Appropinquávit Regnum cæ-
lórum ". Infirmos curáte, mórtuos suscitáte, leprósos
mundáte, dæmónes eícite; gratis accepístis, gratis date ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Devotiónis nostræ tibi, Dómine, quæsumus,
hóstia iúgiter immolétur,
quæ et sacri péragat institúta mystérii,
et salutáre tuum nobis poténter operétur.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 745.

Ant. ad communionem

Ap 22, 12

Ecce vénio cito et merces mea mecum est, dicit Dóminus,
dare unicuique secúndum ópera sua.

Post communionem

Tuam, Dómine, cleméntiam implorámus,
ut hæc divína subsidia, a vítiis expiátos,
ad festa ventúra nos præparent.
Per Christum.

DOMINICA II ADVENTUS

Ant. ad introitum

Cf. Is 30, 19. 30

Pópulus Sion, ecce Dóminus véniet ad salvándas gentes;
et audítam fáciat Dóminus glóriam vocis suæ
in lætítia cordis vestri.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
in tui occúrsum Fílii festinántes
nulla ópera terréni actus impédiant,
sed sapiéntiæ cæléstis eruditio
nos fáciat eius esse consórtes.
Qui tecum vivit.

Anno A

Lectio prima

Iudicabit in iustitia pauperes.

Lectio libri Isaíæ prophétæ

11, 1-10

In die illa:

Egrediétur virga de radíce Iesse, et flos de radíce
eius ascéndet, et requiescet super eum spíritus Dómini:
spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et forti-
túdinis, spíritus sciéntiæ et pietátis, et replébit eum
spíritus timóris Dómini.

Non secúndum visiónem oculórum iudicábit, neque
secúndum audítum áurium árguet; sed iudicábit in iustí-
tia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ,
et percútiét terram virga oris sui, et spíritu labiórum
suórum interficiét ímpium.

Et erit iustítia cingulum lumbórum eius, et fides
cinctórium renum eius.

Habitábit lupus cum agno, et pardus cum hædo accu-
bábit; vítilus et leo et ovis simul morabúntur, et puer
párvulus minábit eos; vítilus et ursus pascéntur, simul
requiescent cátuli eórum et leo quasi bos cómedet páleas.

Et delectábitur infans ab úbere super forámine áspi-
dis, et in cavérna réguli qui ablactátus fúerit manum
suam mittet.

Non nocébunt et non occídent in univérso monte
sancto meo, quia repléta est terra sciéntia Dómini, sicut
aquæ maris operiéntes.

In die illa radix Iesse, qui stat in signum populórum,
ipsum gentes deprecabúntur, et erit sepúlcrum eius glo-
riósum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 71, 1-2. 7-8. 12-13. 17 (R.: 7)

R. Florébit in diébus eius iustítia
et abundántia pacis in ætérnum.

- 1 Deus, iudícium tuum regi da,
et iustítiam tuam filio regis;
- 2 iúdicet pópulum tuum in iustítia,
et páuperes tuos in iudício. R.
- 7 Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis,
donec auferátur luna.
- 8 Et dominábitur a mari usque ad mare,
et a Flúmine usque ad términos orbis terrárum. R.
- 12 Quia liberábit ínopem clamántem,
et páuperem cui non erat adiútor.
- 13 Parcet páuperi et ínopi,
et ánimas páuperum salvas fáciét. R.
- 17 Sit nomen eius benedíctum in sácula,
ante solem permanébit nomen eius.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ,
omnes gentes magnificábunt eum. R.

Lectio secunda

Christus omnes homines salvos facit.

Lectio Epistolæ beāti Pauli apóstoli ad Romános

15, 4-9

Fratres:

Quæcúmque ántea scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt, ut per patiéntiam et consolatióem Scripturárum spem habeámus. Deus autem patiéntiæ et solácii det vobis idípsum sápere in altérutrum secúndum Christum Iesum, ut unánimes uno ore glorificétis Deum et Patrem Dómini nostri Iesu Christi.

Propter quod suscipite ínvicem, sicut et Christus suscepit vos, in glóriam Dei. Dico enim Christum mínistrum fuisse circumcisiónis propter veritátem Dei, ad confirmandas promissiões Patrum, gentes autem propter misericórdiam glorificáre Deum, sicut scriptum est: « Propter hoc confitébor tibi in géntibus, et Nómini tuo cantábo ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 3, 4. 6

℟. Allelúia. ℣. Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas eius;
vidébit omnis caro salutáre Dei. ℞. Allelúia.

Evangelium

*Pænitentiam agite:
appropinquavit Regnum cælorum.*

✠ Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

3, 1-12

In diébus illis venit Ioánnes Baptista prædicans in deserto Iudææ et dicens: « Pæniténtiam ágite, appropinquávit enim Regnum cælórum ». Hic est enim qui dictus est per Isaíam prophétam dicéntem: « Vox clamántis in

desérto: “ Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas eius ”-».

Ipsæ autem Ioánnes habébat vestiméntum de pilis caméli et zonam pelliceam circa lumbos suos, esca autem eius erat locústæ et mel silvéstre.

Tunc exibat ad eum Hierosólýma et omnis Iudæa et omnis régio circa Iordánem, et baptizabántur in Iordáne flúmine ab eo confiténtes peccáta sua. Videns autem multos Pharisæórum et Sadducæórum veniéntes ad baptísmum suum, dixit eis:

« Progénies viperárum, quis demonstrávit vobis fugere a futúra ira? Fácite ergo fructum dignum pæniténtiæ; et ne velítis dicere intra vos: “ Patrem habémus Abraham ”. Dico enim vobis quóniam potest Deus de lapidibus istis suscitáre Abrahæ filios. Iam enim secúris ad radicem árborum pósita est: omnis ergo árbor, quæ non facit fructum bonum, excídatur et in ignem míttitur.

Ego quidem vos baptízo in aqua in pæniténtiam; qui autem post me ventúrus est fórtior me est, cuius non sum dignus calceaménta portáre: ipse vos baptizábit in Spíritu Sancto et igni, cuius ventilábrum in manu sua, et permundábit áream suam, et congregábit tríticum suum in hórreum, páleas autem combúret igni inextinguíbili ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Parate viam Domini.

Lectio libri Isaíæ prophétæ

40, 1-5. 9-11

« Consolámini, consolámini, pópule meus, dicit Deus vester. Loquímíni ad cor Ierúsalem et advocáte eam, quóniam compléta est malítia eius, dimíssa est iníquitas illíus, suscepit de manu Dómini duplícía pro ómnibus peccátis suis ».

Vox clamantis in deserto: « Parate viam Domini, rectas facite in solitudine semitas Dei nostri. Omnis vallis exaltabitur, et omnis mons et collis humiliabitur, et erunt prava in directa, et aspera in vias planas, et revelabitur gloria Domini, et videbit omnis caro pariter quod os Domini locutum est ».

Super montem excelsum ascende, tu qui evangelizas Sion; exalta in fortitudine vocem tuam, qui evangelizas Ierusalem; exalta, noli timere, dic civitatibus Iuda:

« Ecce Deus vester, ecce Dominus Deus in fortitudine veniet, et brachium eius dominabitur: ecce merces eius cum eo, et opus illius coram illo. Sicut pastor gregem suum pascet, in brachio suo congregabit agnos et in sinu suo levabit, fetus ipse portabit ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9 ab-10. 11-12. 13-14 (R.: 8)

R. Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam, et salutare tuum da nobis.

9 Audiam quid loquatur Dominus Deus, quoniam loquetur pacem ad plebem suam et sanctos suos.

10 Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius, ut inhabitet gloria in terra nostra. R.

11 Misericordia et veritas obviaverunt sibi, iustitia et pax osculatae sunt.

12 Veritas de terra orta est, et iustitia de caelo prospexit. R.

13 Etenim Dominus dabit benignitatem, et terra nostra dabit fructum suum.

14 Iustitia ante eum ambulabit, et ponet in via gressus suos. R.

Lectio secunda

Novos caelos et novam terram expectamus.

Lectio Epistolae secundae beati Petri apostoli 3, 8-14

Unum hoc non lateat vos, carissimi, quia unus dies apud Dominum sicut mille anni, et mille anni sicut dies unus. Non tardat Dominus promissionem, sicut quidam tarditatem existimant, sed patienter agit in vos, nolens aliquos perire, sed omnes ad poenitentiam reverti.

Adveniet autem dies Domini ut fur, in qua caeli magno impetu transient, elementa vero calore solvantur, et terra et opera quae in ea inveniuntur.

Cum haec omnia ita dissolvenda sint, quales oportet esse vos in sanctis conversationibus et pietatibus, expectantes et properantes adventum dei Dei, propter quam caeli ardentes solvantur et elementa ignis ardore tabescent. Novos vero caelos et terram novam secundum promissum ipsius expectamus, in quibus iustitia habitat.

Propter quod, carissimi, haec expectantes satagite immaculati et inviolati ei inveniri in pace.

Verbum Domini.

Alleluia

Lc 3, 4. 6

R. Alleluia. V. Parate viam Domini, rectas facite semitas eius;

videbit omnis caro salutare Dei. R. Alleluia.

Evangelium

Rectas facite semitas Domini.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 1, 1-8

Initium Evangelii Iesu Christi Filii Dei.

Sicut scriptum est in Isaia propheta: « Ecce mitto angelum meum ante faciem tuam, qui praeparabit viam

tuam: Vox clamantis in deserto: "Parate viam Domini, rectas facite semitas eius" ».

Fuit Ioannes in deserto baptizans et predicans baptismum penitentiae in remissionem peccatorum. Et egrediebatur ad illum omnis Iudaea regio et Hierosolymitae universi et baptizabantur ab illo in Iordane flumine confitentes peccata sua.

Et erat Ioannes vestitus pilis cameli et zona pellicea circa lumbos eius, et locustas et mel silvestre edebat. Et predicabat dicens: « Venit fortior me post me, cuius non sum dignus procumbens solvere corrigiam calceamentorum eius; ego baptizavi vos aqua, ille vero baptizabit vos in Spiritu Sancto ».

Verbum Domini.

Anno C

Lectio prima

Deus ostendet splendorem suum in te.

Lectio libri Baruch prophetae

5, 1-9

Exue te, Ierusalem, stola luctus et vexationis tuae, et indue te decore et honore eius, quae a Deo tibi est, semperiternae gloriae.

Circumdabit te Deus diplode iustitiae, et imponet mitram capiti honoris aeterni; Deus enim ostendet splendorem suum in te, omni qui sub caelo est.

Nominabitur enim tibi nomen tuum a Deo in semperiternum: « Pax iustitiae et honor pietatis ».

Exsurge, Ierusalem, et sta in excelso, et circumspice ad orientem, et vide collectos filios tuos ab oriente sole usque ad occidentem in verbo Sancti, gaudentes Dei memoria.

Exierunt enim abs te pedibus ducti ab inimicis, adducet autem illos Dominus ad te portatos in honore sicut filios regni; constituit enim Deus humiliare omnem montem excelsum et rupes perennes et convales replere in aequalitatem terrae, ut ambulet Israel diligenter in honorem Dei.

Obumbraverunt autem et silvae et omne lignum suavitatis Israel ex mandato Dei; adducet enim Deus Israel cum iucunditate in lumine maiestatis suae cum misericordia et iustitia, quae est ex ipso. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 125, 1-2 ab. 2 cd-3. 4-5. 6 (R.: 3)

R. Magnificavit Dominus facere nobiscum; facti sumus letantes.

1 In convertendo Dominus captivitatem Sion, facti sumus quasi somniantes.

2 Tunc repletum est gaudio os nostrum, et lingua nostra exultatione. R.

Tunc dicebant inter gentes:

« Magnificavit Dominus facere cum eis ».

3 Magnificavit Dominus facere nobiscum; facti sumus letantes. R.

4 Converterte, Domine, captivitatem nostram, sicut torrentes in Austro.

5 Qui seminant in lacrimis, in exultatione metent. R.

6 Euntes ibant et flebant, semen spargendum portantes; venientes autem venient in exultatione portantes manipulos suos. R.

Lectio secunda

*Estote sinceri et sine offensa in diem Christi.*Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli
ad Philippenses

1, 4-6. 8-11

Fratres:

Semper in omni oratione mea pro omnibus vobis cum gaudio deprecationem faciens, super communione vestra in Evangelio a prima die usque nunc, confidens hoc ipsum, quia qui cepit in vobis opus bonum perficiet usque in diem Christi Iesu.

Testis enim mihi Deus, quomodo cupiam omnes vos in visceribus Christi Iesu. Et hoc oro, ut caritas vestra magis ac magis abundet in scientia et omni sensu, ut probetis potiora, ut sitis sinceri et sine offensa in diem Christi, replati fructu iustitiae, qui est per Iesum Christum, in gloriam et laudem Dei. — Verbum Domini.

Alleluia

Lc 3, 4. 6

R. Alleluia. V. Parate viam Domini, rectas facite semitas eius;
videbit omnis caro salutare Dei. R. Alleluia.

Evangelium

Videbit omnis caro salutare Dei.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam 3, 1-6

Anno quintodécimo imperii Tiberii Cæsaris, procurante Póntio Piláto Iudæam, tetrarcha autem Galilææ Heróde, Philíppo autem fratre eius tetrarcha Iturææ et Trachonítidis regiónis, et Lysánia Abilínæ tetrarcha, sub príncipe sacerdotum Anna et Cáiapha, factum est verbum Dei super Ioánnem Zachariæ filium in deserto.

Et venit in omnem regionem circa Iordánem prædicans baptismum pæniténtiæ in remissionem peccatorum, sicut scriptum est in libro sermonum Isaïæ prophætæ:

« Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini, rectas facite semitas eius. Omnis vallis implébitur, et omnis mons et collis humiliabitur, et erunt prava in directa et áspera in vias planas: et videbit omnis caro salutare Dei ». — Verbum Domini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Placare, Domine, quæsumus, nostræ precibus humilitatis et hostiis, et, ubi nulla suppetunt suffragia meritum, tuæ nobis indulgentiæ succurre præsidiis. Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 745.

Ant. ad communionem

Bar 5, 5; 4, 36

Ierúsalem, surge et sta in excélsu, et vide iucunditatem, quæ véniet tibi a Deo tuo.

Post communionem

Replati cibo spiritalis alimoniae, supplices te, Domine, deprecámur, ut, huius participatione mystérii, doceas nos terréna sapiénter perpéndere, et cælestibus inhærere. Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Cf. Ier 31, 10; Is 35, 4

Audite verbum Domini, gentes, et annuntiáte illud in finibus terræ:
Ecce Salvátor noster advéniet, et iam nolite timere.

Collecta

Dirigátur, quæsumus, Dómine,
in conspectu tuo nostræ petitiónis oratio,
ut ad magnum incarnatiónis Unigéniti tui mystérium
nostræ vota servitútis illibáta puritáte pervéniant.
Per Dóminum.

Lectio prior

Deus ipse veniet et salvabit vos.

Lectio libri Isaíæ prophétæ

35, 1-10

Lætábitur desérta et ínvia, et exsultábit solitúdo et
florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exsultábit
lætábúnda et laudans. Glória Líbani data est ei, decor
Carméli et Saron; ipsi vidébunt glóriam Dómini et de-
córem Dei nostri.

Confortáte manus dissolútas, et génua debília ro-
boráte; dícite pusillánimis: « Confortámini et nolíte ti-
mére: Ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis:
Deus ipse véniet et salvábit vos ».

Tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum
patébunt; tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit
lingua mutórum; quia scissæ sunt in desérto aquæ, et
torréntes in solitúdine.

Et quæ erat árida erit in stagnum, et sítiens in fon-
tes aquárum. In cubílibus, in quibus prius dracones ha-
bitábant, oriétur viror cálami et iunci.

Et erit ibi sémíta et vía, et via sancta vocábitur; non
transíbit per eam pollútus; et hæc erit vobis dirécta vía,
ita ut stultí non errent per eam.

Non erit ibi leo, et mala béstia non ascéndet per eam
nec inveniétur ibi; et ambulábunt qui liberáti fúerint,
et redémpti a Dómino converténtur, et vénient in Sion

cum laude et lætítia sempitérna super caput eórum; gáu-
dium et lætítiam obtinébunt, et fúgiat dolor et gémi-
tus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9 ab-10. 11-12. 13-14 (R.: Is 35, 4 d)

R. Ecce Deus noster véniet et salvábit nos.

- 9 Audiam quid loquátur Dóminus Deus,
quóniam loquétur pacem ad plebem suam et sanctos suos.
10 Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus,
ut inhábitet glória in terra nostra. R.
11 Misericórdia et véritas obviavérunt sibi,
iustítia et pax osculátæ sunt.
12 Véritas de terra orta est,
et iustítia de cælo prospéxit. R.
13 Etenim Dóminus dabit benignitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.
14 Iustítia ante eum ambulábit,
et ponet in via gressus suos. R.

Alleluia

R. Allelúia. V. Ecce véniet Rex, Dóminus terræ,
et ipse áuferet iugum captivitátis nostræ.
R. Allelúia.

Evangelium

Vidimus mirabilia hodie.

✠ Lectio sancti Evangélíi secúndum Lucam 5, 17-26

In una diérum Iesus erat docens, et erant Phariséi
sedéntes et Legis doctóres qui vénerant ex omni castélló
Galiléæ et Iudææ et Ierúsalem; et virtus Dómini erat
ei ad sanándum.

Et ecce viri portantes in lecto hominem qui erat paraliticus, et quaerebant eum inferre et ponere ante eum. Et non inveniētes qua parte illum inferrent prae turba, ascenderunt supra tectum et per tegulas summiserunt illum cum lectulo in medium ante Iesum. Quorum fidem ut vidit, dixit: « Homo, remittuntur tibi peccata tua ».

Et coeperunt cogitare scribae et Pharisei dicentes: « Quis est hic qui loquitur blasphemias? Quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus? »

Ut cognovit autem Iesus cogitationes eorum, respondens dixit ad illos: « Quid cogitatis in cordibus vestris? Quid est facilius, dicere: "Dimittuntur tibi peccata tua", an dicere: "Surge et ambula"? Ut autem sciatis quia Filius hominis potestatem habet in terra dimittere peccata », ait paralitico: « Tibi dico, surge, tolle lectulum tuum et vade in domum tuam ».

Et confestim surgens coram illis, tulit in quo iacebat, et abiit in domum suam magnificans Deum.

Et stupor apprehendit omnes, et magnificabant Deum, et replēti sunt timore dicentes: « Vidimus mirabilia hominis ». — Verbum Domini.

Super oblata

Suscipe, quaesumus, Domine, munera, quae de tuis offerimus collata beneficiis, et, quod nostrae devotioni concedis effici temporali, tuae nobis fiat praemium redemptionis aeternae. Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 745.

Ant. ad communionem Cf. Ps 105, 4-5; Is 38, 3

Veni, Domine, visitare nos in pace, ut laetemur coram te corde perfecto.

Post communionem

Prosint nobis, quaesumus, Domine, frequentata mysteria, quibus nos, inter praetereuntia ambulantes, iam nunc instituis amare caelestia et inherere mansuris. Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Cf. Zac 14, 5. 7

Ecce Dominus veniet, et omnes sancti eius cum eo; et erit in die illa lux magna.

Collecta

Deus, qui salutare tuum cunctis terrae finibus declarasti, tribue, quaesumus, ut nativitatis eius gloriam laetanter praestolēmur. Per Dominum.

Lectio prior

Populum suum Deus consolatur.

Lectio libri Isaiae prophetae

40, 1-11

« Consolamini, consolamini, popule meus, dicit Deus vester. Loquimini ad cor Ierusalem et advocate eam, quoniam completa est malitia eius, dimissa est iniquitas illius, suscepit de manu Domini duplicia pro omnibus peccatis suis ».

Vox clamantis in deserto: « Parate viam Domini, rectas facite in solitudine semitas Dei nostri. Omnis vallis exaltabitur, et omnis mons et collis humiliabitur, et erunt prava in directa et aspera in vias planas, et revelabitur gloria Domini, et videbit omnis caro pariter quod os Domini locutum est ».

Vox dicentis: « Clama ». Et dixi: « Quid clamabo? » « Omnis caro fenum, et omnis gloria eius quasi flos agri.

Exsiccátum est fenum et cécidit flos, quia spíritus Dómini sufflávit in eo. (Vere fenum est pópulus). Exsiccátum est fenum et cécidit flos; verbum autem Dómini nostri manet in ætérnum ».

Super montem excélsu ascénde, tu qui evangelízas Sion; exálta in fortitúdiue vocem tuam, qui evangelízas Ierúsalem; exálta, noli timére, dic civitatibus Iuda:

« Ecce Deus vester, ecce Dóminus Deus in fortitúdiue véniet, et bráccium eius dominábitur: ecce merces eius cum eo, et opus illius coram illo. Sicut pastor gregem suum pascet, in bráccio suo congregábit agnos et in sinu suo levábit, fetas ipse portábit ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2. 3 et 10 ac. 11-12. 13 (R.: Is 40, 9-10)

R. Ecce Deus noster in fortitúdiue véniet.

- ¹ Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
- ² Cantáte Dómino, benedicíte nómini eius,
annuntiáte de die in diem salutáre eius. R.
- ³ Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius.
- ¹⁰ Dícite in géntibus: « Dóminus regnávít »,
iudicábit pópulos in æquitáte. R.
- ¹¹ Læténtur cæli et exsúltet terra,
sonet mare et plenitúdo eius;
- ¹² gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.
Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum, R.
- ¹³ a fácie Dómini quia venit,
quóniam venit iudicáre terram.
Iudicábit orbem terræ in iustítia
et pópulos in veritáte sua. R.

Alleluia

R. Allelúia. V. Prope est dies Dómini;
ecce véniet ad salvándum nos. R. Allelúia.

Evangelium

Deus non vult pusillos perire.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
18, 12-14

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Quid vobis vidétur? Si fúerint alicui centum oves, et erráverit una ex eis, nonne relínquet nonaginta novem in móntibus, et vadit quærere eam quæ errávit? Et si contígerit ut invéniat eam, amen dico vobis quia gaudébit super eam magis quam super nonaginta novem quæ non erravérunt.

Sic non est volúntas ante Patrem vestrum qui in cælis est, ut péreat unus de pusíllis istis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Placáre, Dómine, quæsumus,
nostræ précibus humilitátis et hóstiis,
et, ubi nulla súppetunt suffrágia meritórum,
tuæ nobis indulgéntiæ succúrre præsídiis.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 745.

Ant. ad communionem

2 Tim 4, 8

Corónam iustítiæ reddet iustus Iudex
iis qui díligunt advéntum eius.

Post communionem

Repléti cibo spiritalis alimóniæ,
súpplices te, Dómine, deprecámur,

ut, huius participatióne mystérii,
dóceas nos terréna sapiéter perpéndere,
et cæléstibus inhærere.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Cf. Hab 2, 3; 1 Cor 4, 5

Véniet Dóminus et non tardábit,
et illuminábit abscondita tenebrárum,
et manifestábit se ad omnes gentes.

Collecta

Omnípotens Deus, qui nos præcipis
iter Christo Dómino præparare,
concède propítius,
ut nullis infirmitátibus fatigémur,
qui cæléstis médi
consolántem præséntiam sustinémus.
Per Dóminum.

Lectio prior

Dominus omnipotens « dat lasso virtutem ».

Léctio libri Isaíæ prophétæ 40, 25-31

« Cui assimilástis me et adæquástis? », dicit Sanctus.
Leváte in excélsu oculos vestros, et vidéte: quis creá-
vit hæc, qui edúcit in número militiam eórum, et omnes
ex nómine vocat? Præ multitúdine fortitúdinis et róbo-
ris virtutisque eius, neque unum réliquum fuit.

Quare dicis, Iacob, et lóqueris, Israel: « Abscondita
est via mea a Dómino, et a Deo meo iudícium meum
transívit? » Numquid nescis, aut non audísti? Deus sem-
pitérnus Dóminus, qui creávit términos terræ, non de-
ficiet, neque laborábit, nec est investigatio sapiéntæ eius.

Qui dat lasso virtútem, et his qui non sunt fortitúdinem
et robur multiplicat.

Deficient púeri et laborábunt, et iúvenes in infirmi-
táte cadent; qui autem sperant in Dómino mutábunt for-
titúdinem, assúment pennas sicut áquilæ, current et non
laborábunt, ambulábunt et non deficient.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8 et 10 (R.: 1 a)

R. Bénedic, ánima mea, Dómino.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt,
nómini sancto eius.
- 2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributiónes eius. R.
- 3 Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
- 4 qui rédimit de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióne. R.
- 5 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 10 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retribuit nobis. R.

Alleluia

R. Allelúia. V. Ecce véniet Dóminus, ut salvet pópulum
suum;
beáti qui paráti sunt occurrere illi.
R. Allelúia.

Evangelium

Venite ad me, omnes qui laboratis.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
11, 28-30

In illo témpore: Respóndens Iesus dixit:

« Veníte ad me, omnes qui laborátis et onerátí estis, et ego reficiam vos. Tóllite iugum meum super vos et discite a me, quia mitis sum et húmilis corde, et inveniétis réquiem animábus vestris; iugum enim meum suáve et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Devotiónis nostræ tibi, Dómine, quæsumus, hóstia iúgiter immolétur, quæ et sacri pérat institúta mystérii, et salutáre tuum nobis poténter operétur. Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 745.

Ant. ad communionem Is 40, 10; cf. 34, 5

Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum.

Post communionem

Tuam, Dómine, cleméntiam implorámus, ut hæc divína subsidia, a vítiis expiátos, ad festa ventúra nos préparent. Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum Cf. Ps 118, 151-152

Prope es tu, Dómine, et omnes viæ tuæ véritas; iníitio cognóvi de testimóniis tuis, quia in ætérnum tu es.

Collecta

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias, ut, per eius advéntum, purificátis tibi méntibus servíre mereámur. Per Dóminum.

Lectio prior

Ego sum redemptor tuus, Sanctus Israel.

Lécio libri Isaíæ prophétæ 41, 13-20

Ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam, dicénsque tibi: « Ne tíneas, ego adiúvi te ».

Nolí timére, vermis Iacob, qui mórtui estis ex Israel; ego auxiliátus sum tibi, dicit Dóminus, et redemptor tuus, Sanctus Israel.

Ego pósui te quasi plaustrum tritúrans novum, habens rostra serrántia; tritúrabis montes et commínues, et colles quasi púlverem pones, ventilábis eos, et ventus tollet, et turbo dispérget eos; et tu exsultábis in Dómino, in Sancto Israel lætáberis.

Egéni et páuperes quærunt aquas, et non sunt; lingua eórum siti áruit. Ego Dóminus exáudiam eos; Deus Israel non derelínquam eos.

Apériam in supínis cóllibus flúmina, et in médio campórum fontes; ponam desérto abíetem, ulmum et buxum simul, ut vídeant, et sciant, et recógitent, et in-téllegant páriter, quia manus Dómini fecit hoc, et Sanctus Israel creávit illud.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 1 et 9. 10-11. 12-13 ab (R.: 8)

R. Misericors et misericors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.

- 1 Exaltábo te, Deus meus rex,
et benedicam nómini tuo
in sáculum et in sáculum sáculi.
- 9 Suávis Dóminus univérſis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. R.
- 10 Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedicant tibi.
- 11 Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur, R.
- 12 ut notas fáciat filiis hóminum poténtias tuas,
et glóriam magnificéntiæ regni tui.
- 13 Regnum tuum regnum ómnium sæculórum,
et dominátio tua in omnem generatióem
et generatióem. R.

Alleluia

Is 45, 8

R. Allelúia. V. Rorate, cæli, désuper, et nubes pluant
iustum;
aperiátur terra, et gérmínet Salvatórem.
R. Allelúia.

Evangelium

Non surrexit maior Ioanne Baptista.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

11, 11-15

In illo témpore: Dixit Iesus ad turbas:

« Amen dico vobis: Non surréxit inter natos mu-
lierum maior Ioáñne Baptísta; qui autem minor est in

Regno cælórum, maior est illo. A diébus autem Ioánnis
Baptístæ usque nunc Regnum cælórum vim pátitur et
violénti rápiunt illud. Omnes enim Prophétæ et Lex
usque ad Ioáñnem prophetavérunt; et si vultis recíperé,
ipse est Elías qui ventúrus est.

Qui habet aures áudiat ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera,
quæ de tuis offérimus colláta beneficiis,
et, quod nostræ devotióni concédís éffici temporáli,
tuæ nobis fiat præmíum redemptiósni æternæ.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 745.

Ant. ad communionem

Tit 2, 12-13

Iuste et pie vivámus in hoc sáculo,
expectántes beátam spem
et advéntum glóriæ magni Dei.

Post communionem

Prosint nobis, quæsumus, Dómine, frequentáta mystéria,
quibus nos, inter prætereúntia ambulátes,
iam nunc instítuis amáre cælestia
et inhærere mansúris.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens
visitáre pópulum suum in pace,
et constituere super eum vitam sempitérnam.

Collecta

Concede, quæsumus, omnipotens Deus, plebi tuæ
adventum Unigeniti tui cum summa vigilantiâ expectare,
ut, sicut ipse docuit auctor nostræ salutis,
accensis lampadibus in eius occursum
vigilantes properemus.
Per Dominum.

Lectio prior

Utinam attendisses mandata mea!

Lectio libri Isaïæ prophætæ 48, 17-19

Hæc dicit Dominus, redemptor tuus, Sanctus Israel:
« Ego Dominus Deus tuus docens te utilia, gubernans te in via, qua ambulas.

Utinam attendisses mandata mea! Facta fuisset sicut
flumen pax tua, et iustitia tua sicut gurgites maris! Et
fuisset quasi arena semen tuum, et stirps uteri tui ut
lapilli eius; non interisset et non fuisset attritum nomen
eius a facie mea! » — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 1, 1-2. 3. 4 et 6 (R.: cf. Io 8, 12)

R. Qui sequitur te, Domine, habebit lumen vitæ.

- 1 Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum,
et in via peccatorum non stetit,
et in conventu derisorum non sedit;
- 2 sed in lege Domini voluntas eius,
et in lege eius meditatur die ac nocte. R.
- 3 Et erit tamquam lignum
plantatum secus decursus aquarum,
quod fructum suum dabit in tempore suo;
et folium eius non defluet,
et omnia quæcumque faciet prosperabuntur. R.

- 4 Non sic impii, non sic,
sed tamquam pulvis quem proicit ventus.
- 6 Quoniam novit Dominus viam iustorum,
et iter impiorum peribit. R.

Alleluia

R. Alleluia. V. Dominus veniet, occurrere illi;
ipse est princeps pacis. R. Alleluia.

Evangelium

Neque Ioannem neque Filium hominis audiunt.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum
11, 16-19

In illo tempore: Dixit Iesus ad turbas:

« Cui similem æstimabo generationem istam? Similis est pueris sedentibus in foro, qui clamantes coæqualibus dicunt: "Cecinimus vobis, et non saltastis; lamentavimus, et non planxistis".

Venit enim Ioannes neque manducans neque bibens, et dicunt: "Dæmonium habet". Venit Filius hominis manducans et bibens, et dicunt: "Ecce homo vorax et potator vini, publicanorum amicus et peccatorum". Et iustificata est sapientia ab operibus suis ».

Verbum Domini.

Super oblata

Placare, Domine, quæsumus,
nostræ precibus humilitatis et hostiis,
et, ubi nulla suppetunt suffragia meritorum,
tuæ nobis indulgentiæ succurre præsidii.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 745.

Ant. ad communionem**Phil 3, 20-21**

Salvátorem exspectámus Dóminum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitátis nostræ,
configurátum cõrpori claritátis suæ.

Post communionem

Repléti cibo spiritális alimóniæ,
súpplīces te, Dómine, deprecámur,
ut, huius participatióne mystérii,
dóceas nos terréna sapiēter perpēdere,
et cæléstibus inhærére.
Per Christum.

Sabbato**Ant. ad introitum****Ps 79, 4. 2**

Veni, et ostēde nobis faciē tuam, Dómine,
qui sedes super Chérubim, et salvi érimus.

Collecta

Oriátur, quæsumus, omnipotens Deus, in córdibus nostris
splendor glóriæ tuæ,
ut, omni noctis obscuritáte sublata,
fílios nos esse lucis Unigéniti tui manifestet advéntus.
Per Dóminum.

Lectio prior*Iterum veniet Elias.***Lectio libri Sirácidæ****48, 1-4. 9-11**

Et surréxit Elías prophéta quasi ignis, et verbum
ipsíus quasi fácula ardēbat. Qui indúxit in illos famem,
et irritántes illum invidia sua pauci facti sunt; non enim
póterant sustinére præcepta Dómini.

Verbo Dómini contínuit cælum, et deiécit de cælo
ignem ter. Sic amplificátus est Elías in mirábilibus suis.
Et quis potest simíliter sic gloriári tibi?

Qui recéptus es in túrbine ignis, in curru equórum
igneórum; qui scriptus es in iudiciis téporum, leníre
iracúndiam Dómini, conciliáre cor patris ad filium, et
restitúere tribus Iacob.

Beáti sunt qui te vidérunt, et in amicitia tua deco-
ráti sunt! — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ps 79, 2 ac et 3 b. 15-16. 18-19 (R.: 4)**

R. Deus, convérte nos,
illústra faciē tuam, et salvi érimus.

2 Qui pascis Israel, inténde.
Qui sedes super Chérubim, effúlge.

3 Excita poténtiam tuam, et veni. **R.**

15 Deus virtútum, convértere;
réspice de cælo et vide, et vísitá vineám istam.

16 Et prótege eam quam plantávit dextera tua,
et super fílium hóminis quem confirmásti tibi. **R.**

18 Fiat manus tua super virum dexterae tuæ,
super fílium hóminis quem confirmásti tibi.

19 Et non discedémus a te, vivificábis nos,
et nomen tuum invocábimus. **R.**

Alleluia**Lc 3, 4. 6**

R. Allelúia. **V.** Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas
eius;
vidébit omnis caro salutáre Dei. **R.** Allelúia.

Evangelium

Elias iam venit, et non cognoverunt eum.

✠ Lécitio sancti Evangélíi secúndum Matthæum
17, 10-13

Descendéntibus illis de monte, interrogavérunt Iesum discipuli dicéntes: « Quid ergo scribæ dicunt quod Eliám opórteat primum veníre? »

At ille respóndens ait: « Eliás quidem ventúrus est et restítuet ómnia. Dico autem vobis quia Eliás iam venit, et non cognovérunt eum, sed fecérunt in eo quæcúmque voluérunt; sic et Fílius hóminis passúrus est ab eis ».

Tunc intellexérunt discipuli quia de Ioánnē Baptísta dixísset eis. — Verbum Dómini.

Super oblata

Devotiónis nostræ tibi, Dómine, quæsumus, hóstia iúgiter immolétur, quæ et sacri péragat institúta mystérii, et salutáre tuum nobis poténter operétur. Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 745.

Ant. ad communionem Ap. 22, 12

Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, dicit Dóminus, dare unicuique secúndum ópera sua.

Post communionem

Tuam, Dómine, cleméntiam implorámus, ut hæc divína subsidia, a vítiis expiátos, ad festa ventúra nos præparent. Per Christum.

DOMINICA III ADVENTUS

Ant. ad introitum

Phil 4, 4. 5

Gaudéte in Dómino semper: iterum dico, gaudéte. Dóminus enim prope est.

Collecta

Deus, qui cónspicis pópulum tuum
nativitátis domínicæ festivitátem fidéliter expectáre,
præsta, quæsumus,
ut valeámus ad tantæ salutis gáudia perveníre,
et ea votis sollémnibus álacri semper lætítia celebráre.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Deus ipse veniet et salvabit nos.

Lécitio libri Isaíæ prophétæ 35, 1-6 a. 10

Lætábitur desérta et ínvia, et exsultábit solitúdo et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit et exsultábit lætabúnda et laudans. Glória Líbani data est ei, decor Carméli et Saron; ipsi vidébunt glóriam Dómini et decórem Dei nostri.

Confortáte manus dissolútas, et génua debília robórate; dicite pusillánimis: « Confortámini et nolíte timére: Ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet et salvábit vos ».

Tunc aperiéntur óculi cæcórú, et aures surdórú patébunt; tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórú.

Redémpti a Dómino converténtur, et vénient in Sion cum laude, et lætítia sempitérna super caput eórú;

gáudium et lætítiam obtinébunt, et fúgiét dolor et gémitus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 145, 7. 8-9 a. 9 bc-10 (R.: cf. Is 35, 4)

R. Veni, Dómine, ad salvándum nos.

vel Allelúia.

7 Qui custódit veritátem in sáculum,
facit iudícium opprèssis,
dat escam esuriéntibus.
Dóminus solvit compeditos, R.

8 Dóminus illúminat cæcos,
Dóminus érigit depréssos,
Dóminus díligit iustos,

9 Dóminus custódit ádvenas, R.
pupíllum et víduam susténtat,
et viam peccatórum dispérdit.

10 Regnábit Dóminus in sácula,
Deus tuus, Sion,
in generatióem et generatióem. R.

Lectio secunda

*Confirmate corda vestra,
quia adventus Domini appropinquavit.*

Lectio Epistolæ beáti Iacóbi apóstoli **5, 7-10**

Patientes estóte, fratres, usque ad advéntum Dómini. Ecce agricola exspéctat pretiósium fructum terræ, patiénter ferens donec accípiat imbrem temporáneum et serótinum. Patiéntes estóte et vos, confirmáte corda vestra, quóniam advéntus Dómini appropinquávit.

Nolite ingemiscere, fratres, in altérutrum, ut non iudicémini; ecce Iudex ante iánuam assistit. Exéplum

accípíte, fratres, labóris et patiéntiæ Prophétas, qui locúti sunt in Nómine Dómini. — Verbum Dómini.

Alleluia

Is 61, 1

R. Allelúia. V. Spíritus Dómini super me:
evangelizáre paupéribus misit me.

R. Allelúia.

Evangélium

Tu es qui venturus es, an alium exspectamus?

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

11, 2-11

In illo témpore:

Ioánnes, cum audísset in vínculis ópera Christi, mittens per discípulos suos ait illi: « Tu es qui ventúrus es an álium exspectámus? »

Et respóndens Iesus ait illis: « Eúntes renuntiáte Ioánni quæ audítis et vidétis: cæci vident et claudi ambulánt, leprósi mundántur et surdi áudiunt, et mórtui resúrgunt et páuperes evangelizántur; et beátus est, qui non fúerit scandalizátus in me ».

Illis autem abeúntibus, cœpit Iesus dícere ad turbas de Ioáñne: « Quid exístis in desértum vidére? Harúndinem vento agitátam? Sed quid exístis vidére? Hóminem móllibus vestítum? Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt. Sed quid exístis vidére? Prophétam? Etiam, dico vobis, et plus quam prophétam.

Hic est de quo scriptum est: “ Ecce ego mitto ángelum meum ante faciém tuam, qui præparábit viam tuam ante te ”. Amen dico vobis: Non surréxit inter natos mulierum maior Ioáñne Baptísta; qui autem minor est in Regno cælórum, maior est illo ».

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Gaudens gaudebo in Domino.

Lectio libri Isaiae prophetae 61, 1-2 a. 10-11

Spiritus Domini super me, eo quod unxerit Dominus me, ad annuntiandum mansuetis misit me, ut mederer contritis corde, et predicarem captivis indulgentiam et clausis apertionem, ut predicarem annum placabilem Domino.

Gaudens gaudebo in Domino, et exultabit anima mea in Deo meo, quia induit me vestimentis salutis, et indumento iustitiae circumdedit me quasi sponsum decoratum corona et quasi sponsam ornata monilibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum et sicut hortus semen suum germinat, sic Dominus Deus germinabit iustitiam et laudem coram universis gentibus.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Lc 1, 46-48. 49-50. 53-54 (R.: Is 61, 10 b)

R. Exultat anima mea in Deo meo.

46 Magnificat anima mea Dominum,
47 et exultavit spiritus meus in Deo Salvatori meo,
48 quia respexit humilitatem ancillae suae.
Ecce enim ex hoc beatam me dicent
omnes generationes: R.

49 quia fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum Nomen eius,
50 et misericordia eius in progenies et progenies
timentibus eum. R.

53 Esurientes implevit bonis
et divites dimisit inanes.

54 Suscepit Israel puerum suum,
memorari misericordiae. R.

Lectio secunda

*Spiritus vester et anima
et corpus in adventu Domini servetur.*Lectio Epistolae primae beati Pauli apostoli
ad Thessalonicenses 5, 16-24

Fratres:

Semper gaudete, sine intermissione orate, in omnibus gratias agite; haec enim voluntas Dei est in Christo Iesu erga vos. Spiritum nolite extinguere, prophetias nolite spernere; omnia autem probate, quod bonum est tenete, ab omni specie mala abstinete vos.

Ipse autem Deus pacis sanctificet vos per omnia, ut integer spiritus vester et anima et corpus sine querela in adventu Domini nostri Iesu Christi servetur. Fidelis est qui vocat vos, qui etiam faciet.

Verbum Domini.

Alleluia

Is 61, 1

R. Alleluia. V. Spiritus Domini super me:
evangelizare pauperibus misit me.
R. Alleluia.

Evangelium

Medius vestrum stat, quem vos non scitis.✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem
1, 6-8. 19-28

Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Ioannes: hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine.

Et hoc est testimónium Ioánnis, quando misérunt ad eum Iudæi ab Hierosólymis sacerdotes et Levitas ut interrogárent eum: « Tu quis es? » Et conféssus est, et non negávit; et conféssus est: « Non sum ego Christus ».

Et interrogavérunt eum: « Quid ergo? Elías es tu? »

Et dicit: « Non sum ».

« Prophéta es tu? »

Et respóndit: « Non ».

Dixerunt ergo ei: « Quis es? Ut respónsum demus his, qui misérunt nos; quid dicis de te ipso? »

Ait: « Ego vox clamántis in desérto: Dirígite viam Dómini, sicut dixit Isaías prophéta ».

Et qui missi fúerant, erant ex Phariséis. Et interrogavérunt eum, et dixerunt ei: « Quid ergo baptizas, si tu non es Christus, neque Elías, neque prophéta? »

Respóndit eis Ioánnes dicens: « Ego baptízo in aqua; médius vestrum stat, quem vos non scitis, qui post me ventúrus est, cuius ego non sum dignus ut solvam eius corrígiam calceaménti ».

Hæc in Bethánia facta sunt trans Iordánem, ubi erat Ioánnes baptízans. — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Dominus exsultabit super te in laude.

Léctio libri Sophoniæ prophétæ 3, 14-18 a

Lauda, fília Sion! iúbila, Israel! lætare et exsulta in omni corde, fília Ierúsalem! Abstulit Dóminus iudícium tuum, avértit inimicos tuos; rex Israel Dóminus in médio tui, non timébis malum ultra.

In die illa, dicétur Ierúsalem: « Noli timére, Sion; non dissolvántur manus tuæ. Dóminus Deus tuus in mé-

dio tui fortis, ipse salvábit; gaudébit super te in lætítia, silébit in dilectióne sua, exsultábit super te in laude ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Is 12, 2-3, 4 bcd. 5-6 (R.: 6)

R. Exsulta et lauda,
quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

2 Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter agam et non timébo,
quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salutem.

3 Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvátoris. R.

4 Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
notas fácite in pópulis adinventiões eius,
mementóte quóniam excésum est nomen eius. R.

5 Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit,
annuntiáte hoc in univérsa terra.

6 Exsulta et lauda, habitátio Sion,
quia magnus in médio tui Sanctus Israel. R.

Lectio secunda

Dominus prope.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippénses

4, 4-7

Fratres:

Gaudéte in Dómino semper; iterum dico: gaudéte! Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus. Dóminus prope. Nihil solliciti sitis, sed in ómnibus oratióne et obsecratióne cum gratiárum actiόne petitiões vestræ innotéscant apud Deum.

Et pax Dei quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra et intellegéntias vestras in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

Alleluia

Is 61, 1

R. Allelúia. V. Spíritus Dómini super me:
evangelizáre paupéribus misit me.
R. Allelúia.

Evangelium

Quid faciemus et nos?

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 3, 10-18

In illo témpore:

Interrogábant turbæ Ioánnem, dicéntes: « Quid ergo faciemus? »

Respóndens autem dicébat illis: « Qui habet duas túnicas det non habénti; et qui habet escas similiter faciat ».

Venérunt autem et publicáni ut baptizaréntur, et dixerunt ad illum: « Magíster, quid faciemus? »

At ille dixit ad eos: « Nihil ámplius quam constitutum est vobis faciátis ».

Interrogábant autem eum et mílites dicéntes: « Quid faciemus et nos? »

Et ait illis: « Néminem concutiátis, neque calúmniam faciátis, et conténti estóte stipéndiis vestris ».

Existimánte autem pópulo et cogitántibus ómnibus in córdibus suis de Ioánnem, ne forte ipse esset Christus, respóndit Ioánnes dicens ómnibus:

« Ego quidem aqua baptízo vos: venit autem fórtior me, cuius non sum dignus sólvare corrígiam calceamentórum eius: ipse vos baptizábit in Spíritu Sancto et igni: cuius ventilábrum in manu eius, ad purgándam áream suam et ad congregándum tríticum in hórreum suum, páleas autem combúret igni inextinguíbili ».

Multa quidem et ália exhórtans evangelizábat pópulum. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Devotiónis nostræ tibi, Dómine, quæsumus, hóstia iúgiter immolétur, quæ et sacri péragat institúta mystérii, et salutáre tuum nobis poténter operétur. Per Christum.

Præfatio I vel II de Adventu, pp. 745-746.

Ant. ad communionem

Cf. Is 35, 4

Dícite: Pusillánimes, confortámini et nolíte timére: ecce Deus noster véniet et salvábit nos.

Post communionem

Tuam, Dómine, cleméntiam implorámus, ut hæc divína subsidia, a vítiis expiátos, ad festa ventúra nos præparent. Per Christum.

Feria secunda

Nisi hæc dies a 17 ad 24 decembris occurrat, quia tunc sumuntur textus his diebus assignati, p. 258, omissis iis quæ sequuntur.

Ant. ad introitum

Cf. Ier 31, 10; Is 35, 4

Audíte verbum Dómini, gentes, et annuntiáte illud in finibus terræ: Ecce Salvátor noster advéniet, et iam nolíte timére.

Collecta

Voci nostræ, quæsumus, Dómine, aures tuæ pietátis accómmoda, et cordis nostri ténebras grátia Fílii tui nos visitántis illústra. Per Dóminum.

Lectio prior

Orietur stella ex Iacob.

Lectio libri Númeri

24, 2-7. 15-17 a

In diébus illis:

Bálaam élevans óculos vidit Israel in tentóriis comorántem per tribus suas; et irruénte in se spírítu Dei, assúmpta parábola, ait:

« Dixit Bálaam, fílius Beor, dixit homo, cuius obturátus est óculus; dixit audítor sermónum Dei, qui visiónem Omnipoténtis intúitus est, qui cadit, et sic aperiúntur óculi eius.

Quam pulchra tabernácula tua, Iacob! et tentória tua, Israel! Ut valles nemorósæ, ut horti iuxta flúvios irrígui, ut tabernácula, quæ fixit Dóminus, quasi cedri prope aquas. Fluet aqua de sítula eius, et semen illius erit in aquas multas. Tollétur propter Agag rex eius, et auferétur regnum illius ».

Sumpta ígitur parábola, rursum ait:

« Dixit Bálaam, fílius Beor, dixit homo, cuius obturátus est óculus; dixit audítor sermónum Dei, qui novit doctrínam Altíssimi et visiónes Omnipoténtis videt, qui cadens apértos habet óculos.

Vidébo eum, sed non modo; intuébor illum, sed non prope. Oriétur stella ex Iacob, et consúrget virga de Israel; et percútiet duces Moab, vastabítque omnes fílios Seth ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6-7 bc. 8-9 (R.: 4 b)

R. Sémitas tuas, Dómine, édoce me.

4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.

- 5 Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. R.
- 6 Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quóniam a sáculo sunt.
- 7 Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,
propter bonitátem tuam, Dómine. R.
- 8 Dulcis et rectus Dóminus,
propter hoc peccatóres viam docébit;
- 9 díriget mansuétos in iudício,
docébit mites vias suas. R.

Alleluia

Ps 84, 8

R. Allelúia. V. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam
tuam,
et salutáre tuum da nobis. R. Allelúia.

Evangelium

'Baptismum Ioannis unde erat?

✠ Lectio sancti Evangélíi secúndum Mattháum

21, 23-27

In illo témpore:

Cum venísset Iesus in templum, accessérunt ad eum docéntem príncipes sacerdótum et senióres pópuli dicéntes: « In qua potestáte hæc facis? Et quis tibi dedit hanc potestátem? »

Respóndens autem Iesus dixit illis: « Interrogábo vos et ego unum sermónem, quem si dixéritis mihi, et ego vobis dicam in qua potestáte hæc fácio: baptismum Ioánnis unde erat? A cælo an ex homínibus? »

At illi cogitábant inter se dicéntes: « Si dixérimus: " E cælo ", dicet nobis: " Quare ergo non credidístis illi? "; si autem dixérimus: " Ex homínibus ", tímémus turbam; omnes enim habent Ioánnem sicut prophétam ».

Et respondéntes Iesu dixérunt: « Nescímus ».

Ait illis et ipse: « Nec ego dico vobis in qua potestate hæc fácio ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera,
quæ de tuis offérimus colláta beneficiis,
et, quod nostræ devotióni concédis éffici temporáli,
tuæ nobis fiat præmíum redemptiόνis æternæ.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 745.

Ant. ad communionem Cf. Ps 105, 4-5; Is 38, 3

Veni, Dómine, visitáre nos in pace,
ut lætémur coram te corde perfécto.

Post communionem

Prosint nobis, quæsumus, Dómine, frequentáta mystéria,
quibus nos, inter prætereúntia ambulátes,
iam nunc instítuís amáre cæléstia et inhærére mansúris.
Per Christum.

Feria tertia

Nisi hæc dies a 17 ad 24 decembris occurrat, quia tunc sumuntur textus his diebus assignati, p. 258, omissis iis quæ sequuntur.

Ant. ad introitum Cf. Zac 14, 5. 7

Ecce Dóminus véniet, et omnes sancti eius cum eo;
et erit in die illa lux magna.

Collecta

Deus, qui novam creatúram
per Unigénitum tuum nos esse fecísti,
in ópera misericórdiæ tuæ propítius intuére,
et in advéntu Fílii tui
ab ómnibus nos máculis vetustátis emúnda.
Per Dóminum.

Lectio prior

Salus messianica omnibus pauperibus promittitur.

Léctio libri Sophoniæ prophétæ 3, 1-2. 9-13

Hæc dicit Dóminus:

« Væ provocátrix et redempta civitas, colúmba! Non audívit vocem et non suscepit disciplinam, in Dómino non est confísa, ad Deum suum non appropinquávit.

Tunc reddam pópulis lábium eléctum, ut invocent omnes in nómine Dómini et sérviant ei húmero uno. Ultra flúmina Æthiopiæ inde súpplices mei; filii disper-sórum meórum déferent munus mihi.

In die illa, non confundéris super cunctis adinventiόνibus tuis, quibus prævaricáta es in me; quia tunc áuferam de médio tui magníloquos supérbiæ tuæ, et non adícies exaltári ámplius in monte sancto meo. Et derelínquam in médio tui pópulum páuperem et egénium, et sperábunt in nómine Dómini.

Reliquiæ Israel non fácient iniquitátem nec loquén-tur mendácium, et non inveniétur in ore eórum lingua dolósa, quóniam ipsi pascéntur et accubábunt, et non erit qui extérreat ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 6-7. 17-18. 19 et 23 (R.: 7 a)

R. Pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum.

² Benedicam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

³ In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et læténtur. R.

⁶ Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.

⁷ Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatiόνibus eius salvávit eum. R.

- 17 Vultus autem Dómini super faciéntes mala,
ut perdat de terra memóriam eórum.
18 Clamavérunt, et Dóminus exaudivit,
et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos. *R.*
19 Iuxta est Dóminus iis qui contríto sunt corde,
et confráctos spíritu salvábit.
23 Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum,
et non puniéntur omnes qui sperant in eo. *R.*

Alleluia

R. Allelúia. *V.* Veni, Dómine, et noli tardáre;
reláxa facinora plebis tuæ. *R.* Allelúia.

Evangelium

Venit Ioannes, et peccatores crediderunt ei.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum
21, 28-32

In illo témpore: Dixit Iesus princípibus sacerdotum et
senióribus pópuli:

« Quid vobis vidétur? Homo quidam habébat duos
fílios. Et accédens ad primum dixit: “ Fíli, vade hódie
operáre in vínea ”. Ille autem respóndens ait: “ Nolo ”,
póstea autem pæniténtia motus ábiit. Accédens autem
ad álterum, dixit similiter. At ille respóndens ait: “ Eo,
dómine ”, et non ivit. Quis ex duóbus fecit voluntátem
patris? » Dicunt: « Primus ».

Dicit illis Iesus: « Amen dico vobis: Publicáni et
meretrices præcédunt vos in Regnum Dei. Venit enim
ad vos Ioánnes in via iustítiæ, et non credidístis ei; pu-
blicáni autem et meretrices credidérunt ei; vos autem
vidéntes nec pæniténtiam habuístis póstea ut crederétis
ei ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Placáre, Dómine, quæsumus,
nostræ précibus humilitátis et hóstiis,
et, ubi nulla súppetunt suffrágia meritórum,
tuæ nobis indulgéntiæ succúrre præsidíis.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 745.

Ant. ad communionem

2 Tim 4, 8

Corónam iustítiæ reddet iustus Iudex
iis qui díligunt advéntum eius.

Post communionem

Repléti cibo spiritális alimóniæ,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, huius participatióne mystérii,
dóceas nos terréna sapiénter perpéndere,
et cæléstibus inhærere.
Per Christum.

Feria quarta

*Nisi hæc dies a 17 ad 24 decembris occurrat, quia tunc sumun-
tur textus his diebus assignati, p. 258, omissis iis quæ sequuntur.*

Ant. ad introitum

Cf. Hab 2, 3; 1 Cor 4, 5

Véniet Dóminus et non tardábit,
et illuminábit abscondita tenebrárum,
et manifestábit se ad omnes gentes.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut Fílii tui ventúra sollémnitas
et præsentis nobis vitæ remédia largiátur,
et præmia æténa concédatur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Rorate, cæli, desuper!

Lectio libri Isaïæ prophætæ 45, 6 b-8. 18. 21 b-26

« Ego Dóminus, et non est alter; formans lucem et creans ténebras, faciēns pacem et creans malum: ego Dóminus faciēns ómnia hæc.

Rorate, cæli, desuper, et nubes pluant iustum! Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem, et iustítia oriátur simul! Ego Dóminus creávi eum ».

Quia hæc dicit Dóminus creans cælos, ipse Deus formans terram et faciēns eam, ipse plastes eius; non in vanum creávit eam, ut habitaretur formávit eam: « Ego Dóminus, et non est álius.

Numquid non ego Dóminus, et non est ultra Deus absque me? Deus iustus et salvans non est præter me. Convertimini ad me, et salvi éritis, omnes fines terræ, quia ego Deus, et non est álius.

In memetípso iurávi; egrediétur de ore meo iustítiæ verbum et non revertétur; quia mihi curvábatur omne genu, et iurábit omnis língua. Ergo in Dómino, dicet, meæ sunt iustítiæ et impérium; ad eum vénient et confundéntur omnes qui repúgnant ei. In Dómino iustificábitur et laudábitur omne semen Israel ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 9 ab-10. 11-12. 13-14 (R.: Is 45, 8)

R. Rorate, cæli, desuper, et nubes pluant iustum.

- ⁹ Audiam quid loquátur Dóminus Deus, quóniam loquétur pacem ad plebem suam et sanctos suos.
- ¹⁰ Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus, ut inhábitet glória in terra nostra. R.

- ¹¹ Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, iustítia et pax osculátæ sunt.
- ¹² Véritas de terra orta est, et iustítia de cælo prospéxit. R.
- ¹³ Etenim Dóminus dabit benignitátem, et terra nostra dabit fructum suum.
- ¹⁴ Iustítia ante eum ambulábit, et ponet in via gressus suos. R.

Alleluia

Is 40, 9-10

R. Allelúia. V. Exálta in fortitúdine vocem tuam, tu qui evangelízas; ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet.

R. Allelúia.

Evangelium

Nuntiate Ioanni quæ vidistis et audistis.

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam 7, 19-23

In illo témpore:

Convocávit duos de discipulis suis Ioánnes et misit ad Dóminum dicens: « Tu es qui ventúrus es an álium exspectámus? » Cum autem veníssent ad eum viri, dixerunt: « Ioánnes Baptísta misit nos ad te dicens: " Tu es qui ventúrus es an álium exspectámus? " »

In ipsa hora curávit multos a languóribus et plagis et spirítibus malis, et cæcis multis donávit visum. Et respóndens dixit illis:

« Eúntes nuntiáte Ioánni quæ vidistis et audistis: cæci vident, claudi ámbulant, leprósi mundántur et surdi áudiunt, mórtui resúrgunt, páuperes evangelizántur: et beátus est quicumque non fúerit scandalizátus in me ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Devoti6nis nostræ tibi, D6mine, quæsumus,
h6stia iúgiter immolétur,
quæ et sacri pérangat institúta mystérii,
et salutáre tuum nobis poténter operétur.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 745.

Ant. ad communionem

Is 40, 10; cf. 34, 5

Ecce D6minus noster cum virtúte véniet,
et illuminábit óculos serv6rum su6rum.

Post communionem

Tuam, D6mine, cleméntiam implorámus,
ut hæc divína subsidia, a vítiis expiátos,
ad festa ventúra nos præparent.
Per Christum.

Feria quinta

Nisi hæc dies a 17 ad 24 decembris occurrat, quia tunc sumuntur textus his diebus assignati, p. 258, omissis iis quæ sequuntur.

Ant. ad introitum

Cf. Ps 118, 151-152

Prope es tu, D6mine, et omnes viæ tuæ véritas;
initio cognóvi de testimóniis tuis,
quia in ætérnum tu es.

Collecta

Indígnos, quæsumus, D6mine, nos fámulos tuos,
quos acti6nis própria culpa contrístat,
Unigéniti tui advéntu salutári lætífica.
Per D6minum.

Lectio prior

Ut mulierem derelictam vocavit te Dominus.

Lectio libri Isaíæ prophétæ

54, 1-10

Lauda, stérilis, quæ non paris, decánta laudem, et hinni quæ non pariebás; quóniam multi filii desértæ magis quam eius quæ habet virum, dicit D6minus. Diláta locum tentórii tui, et pelles tabernacul6rum tu6rum exténde, ne parcas, longos fac funículos tuos et clavos tuos consólida. Ad dexteram enim et ad lævam penetrábis, et semen tuum gentes hereditábit, et civitatés desértas inhabitábit.

Noli timére quia non confundéris, neque erubésces; non enim te pudébit, quia confusi6nis adolescéntiæ tuæ obliviscéris, et opprobrii viduitátis tuæ non recordáberis ámplius. Quia dominábitur tui qui fecit te, D6minus exercítuum nomen eius, et redémptor tuus, Sanctus Israel, Deus omnis terræ vocábitur.

Quia ut mulierem derelictam et mæréntem spírítu vocávit te D6minus, et uxórem ab adolescéntia abiéctam, dixit Deus tuus. Ad punctum in módico derelíqui te, et in miserati6nibus magnis congregábo te. In moménto indignati6nis abscondí faciém meam parúmper a te, et in misericórdia sempitérna misértus sum tui, dixit redémptor tuus D6minus.

Sicut in diébus Noe istud mihi est, cui iurávi ne indúcerem aquas Noe ultra supra terram; sic iurávi ut non iráscar tibi, et non increpem te. Montes enim commovebúntur, et colles contremíscent; misericórdia autem mea non recédet a te, et fædus pacis meæ non movébitur, dixit miserátor tuus D6minus.

Verbum D6mini.

Psalmus responsorius**Ps 29, 2 et 4. 5-6. 11-12 a et 13 b (R.: 2 a)****R.** Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me.² Exaltábo te, Dómine, quóniam extraxísti me,
nec delectásti inimícos meos super me.⁴ Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam,
vivificásti me, ut non descénderem in lacum. **R.**⁵ Psállite Dómino, sancti eius,
et confitémini memóriæ sanctitátis eius.⁶ Quóniam ad moméntum indignátio eius,
et per vitam volúntas eius.
Ad vésperum demorátur fletus,
ad matutínium lætítia. **R.**¹¹ Audi, Dómine, et miserére mei,
Dómine, esto mihi adiutor.¹² Convertísti planctum meum in choros mihi,¹³ Dómine Deus meus, in ætérnum confitebor tibi. **R.****Alleluia****Lc 3, 4. 6****R.** Alleluia. **Y.** Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas
eius;

vidébit omnis caro salutáre Dei.

R. Alleluia.**Evangelium***Ioannes est angelus qui præparat viam Domini.***✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 7, 24-30**Cum discessissent nuntii Ioánnis, coepit Iesus dicere
de Ioánnē ad turbas:« Quid existis in desértum vidére? Harúndinem ven-
to movéri? Sed quid existis vidére? Hóminem móllibusvestiméntis indútum? Ecce qui in veste pretiósa sunt et
deliciis, in dómibus regum sunt. Sed quid existis vidére?
Prophétam? Utique dico vobis, et plus quam prophétam.Hic est de quo scriptum est: « Ecce mitto ángelum
meum ante faciē tuam, qui præparábit viam tuam ante
te ».Dico vobis: Maior inter natos mulierum Ioánnē ne-
mo est; qui autem minor est in Regno Dei maior est
illo ».Et omnis pópulus áudiens et publicáni iustificavérunt
Deum, baptizáti baptísimo Ioánnis; Phariséi autem et
Legis períti consílium Dei spreverunt in semetipsos, non
baptizáti ab eo. — Verbum Dómini.**Super oblata**Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera,
quæ de tuis offérimus colláta beneficiis,
et, quod nostræ devotiōni concédís éffici temporáli,
tuæ nobis fiat præmíum redemptionis ætérnæ.
Per Christum.*Præfatio I de Adventu, p. 745.***Ant. ad communionem****Tit 2, 12-13**Iuste et pie vivámus in hoc sáculo,
exspectántes beátam spem
et advéntum glóriæ magni Dei.**Post communionem**Prosint nobis, quæsumus, Dómine, frequentáta mystéria,
quibus nos, inter prætereúntia ambulátes,
iam nunc institúis amáre cæléstia et inhærere mansúris.
Per Christum.

Feria sexta

Nisi hæc dies a 17 ad 24 decembris occurrat, quia tunc sumuntur textus his diebus assignati, p. 258, omissis iis quæ sequuntur.

Ant. ad introitum

Ecce Dóminus véniet cum splendóre descéndens
visitáre pópulum suum in pace,
et constitúere super eum vitam sempitérnam.

Collecta

Prævéniat nos, omnipotens Deus,
tua grátia semper atque subsequátur,
ut, qui advéntum Unigéniti tui
summo cordis desidério sustinémus,
et præsentis vitæ subsidia et futúrá páriter consequámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Domus mea domus orationis
vocabitur cunctis populis.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ 56, 1-3 a. 6-8

Hæc dicit Dóminus:

« Custodíte iudícium, et fácite iustítiam, quia iuxta est salus mea ut véniat, et iustítia mea ut revelétur. Beátus vir qui facit hoc, et filius hóminis qui apprehéndit istud, custódiens sábbatum ne pólluat illud, custódiens manus suas ne fáciat omne malum. Et non dicat filius ádvenæ, qui adhæret Dómino dicens: " Separatióne dívidet me Dóminus a pópulo suo "; et non dicat eunúchus: " Ecce ego lignum áridum ".

Et filios ádvenæ, qui adhærent Dómino, ut colant eum et díligant nomen eius, ut sint ei in servos, omnem custodiéntem sábbatum ne pólluat illud, et tenéntem fœdus meum, addúcam eos in montem sanctum meum, et

lætificábo eos in domo oratiónis meæ; holocáusta eórum et víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo, quia domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópulis ».

Ait Dóminus Deus, qui cóngregat dispérsos Israel:
« Adhuc congregábo ad eum congregátos eius ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 7-8 (R.: 4)

R. Confiteántur tibi pópuli, Deus,
confiteántur tibi pópuli omnes.

2 Deus misereátur nostri, et benedícat nobis;
illúminet vultum suum super nos.

3 Ut cognoscátur in terra via tua,
in ómnibus géntibus salutáre tuum. R.

5 Læténtur et exsúltent gentes,
quóniam iúdicas pópulos in æquitáte,
et gentes in terra dírigis. R.

7 Terra dedit fructum suum;
benedícat nos Deus, Deus noster;

8 benedícat nos Deus,
et métuant eum omnes fines terræ. R.

Alleluia

R. Allelúia. V. Veni, Dómine, visitáre nos in pace,
ut lætémur coram te corde perfécto.

R. Allelúia.

Evangelium

Ioannes est lucerna ardens et lucens.

✠ Léctio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 5, 33-36

In illo témpore: Dixit Iesus Iudæis:

« Vos misístis ad Ioánnem et testimónium perhíbuit veritáti; ego autem non ab hómine testimónium accípio,

sed hæc dico ut vos salvi sitis. Ille erat lucérna ardens et lucens, vos autem voluístis exsultáre ad horam in luce eius.

Ego autem hábeo testimónium maius Ioánnē; ópera enim, quæ dedit mihi Pater ut perfíciam ea, ipsa ópera, quæ ego fácio, testimónium pérhibent de me quia Pater me misit ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Placáre, Dómine, quæsumus,
nostræ précibus humilitátis et hóstiis,
et, ubi nulla súppetunt suffrágia meritórum,
tuæ nobis indulgéntiæ succúrre præsídiis.
Per Christum.

Præfatio I de Adventu, p. 745.

Ant. ad communionem

Phil 3, 20-21

Salvatórem expectámus Dóminum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitátis nostræ,
configurátum córpori claritátis suæ.

Post communionem

Repléti cibo spiritális alimóniæ,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, huius participatióne mystérii,
dóceas nos terréna sapiénter perpéndere,
et celéstibus inhærere.
Per Christum.

DOMINICA IV ADVENTUS

Ant. ad introitum

Is 45, 8

Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant iustum;
aperiátur terra et gérminet Salvatórem.

Collecta

Grátiam tuam, quæsumus, Dómine,
méntibus nostris infúnde,
ut qui, Ángelo nuntiánte,
Christi Fílii tui incarnatióem cognóvimus,
per passióem eius et crucem
ad resurrectiósni glóriam perducámur.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Ecce virgo concipiet.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

7, 10-14

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Achaz dicens: « Pete tibi
signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni sive in
excélsum supra ».

Et dixit Achaz: « Non petam et non tentábo Dómi-
num ».

Et dixit Isaías: « Audíte ergo, domus David: Num-
quid parum vobis est moléstos esse homínibus, quia
molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus
ipse vobis signum. Ecce virgo concipiet et páriet fílium,
et vocábitur nomen eius Emmánuel, quia Nobíscum-
Deus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 23, 1-2. 3-4 ab. 5-6 (R.: cf. 7 c et 10 b)

R. Introíbit Dóminus: ipse est rex glóriæ.

- 1 Dómini est terra et plenitúdo eius,
orbis terrárum et qui hábitant in eo.
- 2 Quia ipse super mária fundávit eum,
et super flúmina firmávit eum. R.
- 3 Quis ascéndet in montem Dómini,
aut quis stabit in loco sancto eius?
- 4 Innocens mánibus et mundo corde,
qui non accépit in vanum nomen eius. R.
- 5 Hic accípiet benedictiónem a Dómino,
et iustificatióem a Deo salutári suo.
- 6 Hæc est generatio quæréntium eum,
quæréntium faciém Dei Iacob. R.

Lectio secunda

Iesus Christus, ex semine David, Filius Dei.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános 1, 1-7

Paulus, servus Christi Iesu, vocátus apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, quod ante promiserat per Prophétas suos in Scriptúris sanctis de Filio suo, qui factus est ex sémine David secúndum carnem.

Qui constitútus est Filius Dei in virtúte secúndum Spíritum sanctificatióis ex resurrectione mortuórum, Iesu Christo Dómino nostro, per quem accépimus grátiam et apostolatúm ad obœditióem fidei in ómnibus géntibus pro Nómine eius, in quibus estis et vos vocáti Iesu Christi.

Omnibus qui sunt Romæ diléctis Dei, vocátis sanctis, grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo. — Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 1, 23

R. Allelúia. V. Ecce virgo in útero habébit et páriet filium;
et vocábunt nomen eius Emmánuel,
Nobíscum-Deus. R. Allelúia.

Evangelium

*Iesus nascetur de Maria,
desponsata Ioseph, filio David.*

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum

1, 18-24

Iesu Christi generatio sic erat.

Cum esset desponsáta mater eius María Ioseph, ántequam convenirent invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam tradúcere, voluit occulte dimíttre eam.

Hæc autem eo cogitánte, ecce ángelus Dómini in somnis apparuit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timere accipere Mariám cóniugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. Páriet autem filium, et vocábis nomen eius Iesum: ipse enim salvum faciet pópulum suum a peccátis eórum ».

Hoc autem totum factum est ut adimplerétur id quod dictum est a Dómino per Prophétam dicentem: « Ecce virgo in útero habébit et páriet filium, et vocábunt nomen eius Emmánuel, quod est interpretátum Nobíscum-Deus ».

Exsúrgens autem Ioseph a somno, fecit sicut præcépit ei ángelus Dómini, et accépit cóniugem suam. Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

*Regnum David erit usque in æternum
ante faciem Domini.*

Lectio libri secúndi Samuélis 7, 1-5. 8 b-12. 14 a. 16

Factum est cum sedisset David rex in domo sua, et Dóminus dedisset ei réquiem úndique ab univérsis inimicis suis, dixit ad Nathan prophétam: « Vidésne quod ego hábitem in domo cédrina, et arca Dei pósita sit in médio pèllium ».

Dixitque Nathan ad regem: « Omne quod est in corde tuo, vade, fac, quia Dóminus tecum est ».

Factum est autem in illa nocte, et ecce sermo Dómini ad Nathan dicens: « Vade et lóquere ad servum meum David: “ Hæc dicit Dóminus: Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitándum?

Ego tuli te de páscuis sequéntem greges, ut esses dux super pópulum meum Israel, et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, et interfécí univérsos inimicos tuos a fácie tua; fecíque tibi nomen grande iuxta nomen magnórum qui sunt in terra.

Et ponam locum pópulo meo Israel, et plantábo eum, et habitábit sub eo, et non turbábitur ámplius; nec addent filii iniquitátis ut affligant eum sicut prius, ex die qua constitúi iúdice super pópulum meum Israel.

Et réquiem dabo tibi ab ómnibus inimicis tuis, prædicítque tibi Dóminus quod domum fáciat tibi Dóminus.

Cumque compléti fúerint dies tui et dormieris cum pátribus tuis, suscitábo semen tuum post te quod egrediétur de útero tuo; et firmábo regnum eius. Ego ero ei in patrem, et ipse erit mihi in filium.

Et fidélis erit domus tua et regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam, et thronus tuus erit firmus iúgiter ” ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 4-5. 27 et 29 (R.: cf. 2 a)

R. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

2 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo, in generatióem et generatióem annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

3 Quóniam dixísti:

« In ætérnum misericórdia ædificábitur », in cælis firmábitur véritas tua. R.

4 « Dispósui testaméntum elécto meo, iurávi David servo meo:

5 Usque in ætérnum confirmábo semen tuum, et ædificábo in generatióem et generatióem sedem tuam ». R.

27 Ipse invocábit me: Pater meus es tu, Deus meus et refúgium salútis meæ.

29 In ætérnum servábo illi misericórdiam meam, et testaméntum meum fidéle ipsi. R.

Lectio secunda

*Mysterium temporibus æternis tacitum
nunc patefactum est.*

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

16, 25-27

Fratres:

Ei qui potens est vos confirmáre iuxta Evangélium meum et prædicatióem Iesu Christi secúndum revelatióem mystérii tempóribus æternis táci, manifestáti autem nunc, et per Scriptúras Prophetárum secúndum præcéptum æterni Dei ad obœditióem fidei in cunctis géntibus patefacti, soli sapiénti Deo per Iesum Christum, cui glória in sácula. Amen. — Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 1, 38

R. Allelúia. **V.** Ecce ancilla Dómini:
fiat mihi secúndum verbum tuum.
R. Allelúia.

Evangelium

Ecce concipies in utero et paries filium.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 1, 26-38

In illo témpore:

Missus est ángelus Gábriel a Deo in civitátem Galiléæ, cui nomen Náza-reth, ad vírginem desponsátam viro cui nomen erat Ioseph de domo David, et nomen vírginis María.

Et ingressus ad eam dixit: « Ave, grátia plena, Dóminus tecum ». Ipsa autem turbáta est in sermóne eius et cogitábat qualis esset ista salutátio.

Et ait Angelus ei: « Ne tíneas, María, invenísti enim grátiam apud Deum: et ecce concípies in útero et páries filium, et vocábis nomen eius Iesum. Hic erit magnus et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris eius, et regnábít super domum Iacob in ætérnum, et Regni eius non erit finis ».

Dixit autem María ad Angelum: « Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognosco? »

Et respóndens Angelus dixit ei: « Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: ideóque et quod nascétur Sanctum vocábitur, Fílius Dei. Et ecce Elisabéth cognáta tua et ipsa concépit fílium in senécta sua, et hic mensis est sextus illi quæ vocátur stérilis: quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum ».

Dixit autem María: « Ecce ancilla Dómini: fiat mihi secúndum verbum tuum ». Et discéssit ab illa Angelus. Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Ex te egredietur dominator in Israel.

Lécio libri Michææ prophætæ

5, 2-5 a

Hæc dicit Dóminus:

« Et tu, Béthlehem Ephrata, párvulus es in mílibus Iuda: ex te mihi egrediétur qui sit dominátor in Israel, et egréssus eius ab initio, a diébus æternitátis. Propter hoc dabit eos usque ad tempus, in quo partúriens páriet; et reliquæ fratrum eius converténtur ad fílios Israel. Et stabit, et pascet in fortitúdine Dómini, in sublimitáte nóminis Dómini Dei sui.

Et converténtur, quia nunc magnificábitur usque ad términos terræ. Et erit iste pax ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 79, 2 ac et 3 b. 15-16. 18-19 (R.: 4)

R. Deus, convérte nos,
illústra fáciem tuam, et salvi érimus.

² Qui pascis Israel, inténde,
qui sedes super Chérubim, effúlge.

³ Excita poténtiam tuam, et veni,
ut salvos fácias nos. **R.**

¹⁵ Deus virtútum, convértere;
réspice de cælo et vide, et vísitá véineam istam.

¹⁶ Et prótege eam quam plantávit dextera tua,
et super fílium hóminis quem confirmásti tibi. **R.**

- 18 Fiat manus tua super virum dexteræ tuæ,
super filium hominis quem confirmasti tibi.
19 Et non discedemus a te, vivificabis nos,
et nomen tuum invocabimus. *R.*

Lectio secunda

Ecce venio ut faciam voluntatem tuam.

Lectio Epistolæ ad Hebræos

10, 5-10

Fratres:

Ingrédiens mundum Christus dicit: « Hóstiam et oblationem noluisti, corpus autem aptasti mihi: holocaustomata et sacrificia pro peccato non tibi placuerunt. Tunc dixi: Ecce venio, in capítulo libri scriptum est de me, ut faciam, Deus, voluntatem tuam ».

Supérius dicens: « Hóstias et oblationes et holocaustomata et sacrificia pro peccato noluisti, nec placuerunt tibi » quæ secúndum Legem offerúntur, tunc dixit: « Ecce venio ut faciam voluntatem tuam ». Aufert primum ut secúndum státuat; in qua voluntate sanctificati sumus per oblationem corporis Christi Iesu semel.

Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 1, 38

R. Alleluia. *V.* Ecce ancilla Dómini:
fiat mihi secúndum verbum tuum.
R. Alleluia.

Evangelium

Unde hoc mihi ut veniat mater Domini mei ad me?

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Lucam 1, 39-45

Exsurgens María in diébus illis abiit in montána cum festinatione in civitatem Iudæ, et intravit in domum Zachariæ et salutavit Elisabeth.

Et factum est, ut audívit salutationem Mariæ Elisabeth, exsultávit infans in útero eius, et repléta est Spíritu Sancto Elisabeth, et exclamávit voce magna et dixit:

« Benedícta tu inter mulieres, et benedíctus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi ut veniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim, ut facta est vox salutationis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo. Et beáta quæ crédidit, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt ei a Dómino ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Altári tuo, Dómine, superpósita múnera
Spíritus ille sanctíficet,
qui beátæ Mariæ víscera sua virtúte replévit.
Per Christum.

Præfatio II de Adventu, p. 746.

Ant. ad communionem

Is 7, 14

Ecce Virgo concípiet, et páriet filium;
et vocábitur nomen eius Emmánuel.

Post communionem

Sumpto pignore redemptionis æternæ,
quæsumus, omnipotens Deus,
ut, quanto magis dies salutíferæ festivitátis accédit,
tanto devótiús proficiámus
ad Fílii tui digne nativitátis mystérium celebrándum.
Per Christum.

IN FERIIS ADVENTUS
a die 17 ad diem 24 decembris

Missæ quæ sequuntur diebus quibus sunt assignatæ adhibentur,
excepta dominica, quæ suam Missam retinet.

Die 17 decembris

Ant. ad introitum

Cf. Is 49, 13

Lætentur cæli et exsultet terra,
quia Dóminus noster véniet,
et páuperum suórum miserébitur.

Collecta

Deus, humanæ conditor et redemptor naturæ,
qui Verbum tuum in útero perpétuæ virginitatis
carnem assumere voluisti,
réspice propítius ad preces nostras,
ut Unigénitus tuus, nostra humanitate suscepta,
nos divíno suo consórtio sociáre dignétur. Per Dóminum.

Lectio prior

Non auferetur sceptrum de Iuda.

Lectio libri Génesis

49, 2. 8-12

In diébus illis: Vocávit Iacob filios suos et ait eis:

« Congregámini, ut annúntiem quæ ventúra sunt vo-
bis in diébus novíssimis. Congregámini et audíte, filii
Iacob, audíte Israel patrem vestrum.

Iuda, te laudábunt fratres tui; manus tua in cervíci-
bus inimicórum tuórum, adorábunt te filii patris tui.
Cátulus leónis Iuda. Ad prædam, fili mi, ascendisti. Re-
quiescens accubuisti ut leo et quasi leána: quis suscitá-
bit eum?

Non auferétur sceptrum de Iuda et dux de fémore
eius, donec véniat qui mitténdus est; et ipse erit exspec-
tátio géntium ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 71, 1-2. 3-4 ab. 7-8. 17 (R.: cf. 7)

R. Florébit in diébus eius iustítia
et abundántia pacis in ætérnum.

- ¹ Deus, iudícium tuum regi da,
et iustítiam tuam filio regis;
- ² iúdicet pópulum tuum in iustítia,
et páuperes tuos in iudício. R.
- ³ Afferant montes pacem pópulo,
et colles iustítiam.
- ⁴ Iudicábit páuperes pópuli,
et salvos faciet filios ínopis. R.
- ⁷ Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis,
donec auferátur luna.
- ⁸ Et dominábitur a mari usque ad mare,
et a Flúmine usque ad términos orbis terrárum. R.
- ¹⁷ Sit nomen eius benedíctum in sácula,
ante solem permanébit nomen eius.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ,
omnes gentes magnificábunt eum. R.

Alleluia

R. Allelúia. V. Sapiéntia Altíssimi,
fórtiter suavitérque dispónens ómnia:
veni ad docéndum nos viam prudéntiæ.
R. Allelúia.

Loco versus ante Evangelium, qui singulis diebus proponitur, alius
adhiberi potest ex iis qui infra, p. 717, inveniuntur.

Evangelium

Genealogia Iesu Christi, filii David.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum 1, 1-17

Liber generatiónis Iesu Christi, filii David, filii Abraham.

Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Iacob, Iacob autem genuit Iudam et fratres eius, Iudas autem genuit Phares et Zara de Thamar, Phares autem genuit Esrom, Esrom autem genuit Aram, Aram autem genuit Amínadab, Amínadab autem genuit Naásson, Naásson autem genuit Salmon, Salmon autem genuit Booz de Rahab, Booz autem genuit Iobed ex Ruth, Iobed autem genuit Iesse, Iesse autem genuit David regem.

David autem rex genuit Salomónem ex ea quæ fuit Uriæ. Sálomon autem genuit Róboam, Róboam autem genuit Abíam, Abía autem genuit Asa, Asa autem genuit Iósaphat, Iósaphat autem genuit Ioram. Ioram autem genuit Ozíam, Ozías autem genuit Ióatham, Ióatham autem genuit Achaz, Achaz autem genuit Ezechíam, Ezechías autem genuit Manássen, Manásses autem genuit Amon, Amon autem genuit Iosíam, Iosías autem genuit Iecho-níam et fratres eius in transmigratióne Babylónis.

Et post transmigratióne Babylónis Iecho-nías genuit Saláthiel, Saláthiel autem genuit Zoróbabel, Zoróbabel autem genuit Abiud, Abiud autem genuit Eliachim, Eliachim autem genuit Azor, Azor autem genuit Sadoc, Sadoc autem genuit Achim, Achim autem genuit Eliud, Eliud autem genuit Eleázar, Eleázar autem genuit Matthan, Matthan autem genuit Iacob, Iacob autem genuit Ioseph virum Mariæ, de qua natus est Iesus qui vocátur Christus.

Omnes ergo generatiónes ab Abraham usque ad David generatiónes quattuórdecim; et a David usque ad

transmigratióne Babylónis generatiónes quattuórdecim; et a transmigratióne Babylónis usque ad Christum generatiónes quattuórdecim. — Verbum Dómini.

Super oblata

Ecclesiæ tuæ, Dómine, dona sanctífica, et concéde, ut, per hæc veneránda mystéria, pane cælésti réfici mereámur. Per Christum.

Præfatio II de Adventu, p. 746.

Ant. ad communionem

Cf. Agg 2, 8

Ecce véniet desiderátus cunctis géntibus, et replébitur glória domus Dómini.

Post communionem

Divíno múnere satiáti, quæsumus, omnípotens Deus, hoc desidério potiámur, ut, a tuo accénsi Spíritu, ante conspéctum veniéntis Christi tui, velut clara luminária fulgeámus. Per Christum.

Die 18 decembris

Ant. ad introitum

Rex noster advéniet Christus, quem Ioánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.

Collecta

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut, qui sub peccáti iugo ex vetústa servitúte deprímimur, expectáta Unigéniti tui nova nativité liberémur. Per Dóminum.

Lectio prior

Suscitabo David germen iustum.

Lectio libri Ieremiæ prophætæ 23, 5-8

« Ecce dies veniunt, dicit Dominus, et suscitabo David germen iustum; et regnabit rex, et sapiens erit, et faciet iudicium et iustitiam in terra. In diebus illis salvabitur Iuda, et Israel habitabit confidenter, et hoc est nomen quod vocabunt eum: " Dominus iustus noster ".

Propter hoc ecce dies veniunt, dicit Dominus, et non dicent ultra: " Vivit Dominus, qui eduxit filios Israel de terra Ægypti ", sed: " Vivit Dominus, qui eduxit et adduxit semen domus Israel de terra aquilonis et de cunctis terris, ad quas eieceram eos illuc, et habitabunt in terra sua " ».

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 71, 1-2. 12-13. 18-19 (R.: cf. 7)

R. Florébit in diebus eius iustitia
et abundantia pacis in ætérnum.

- ¹ Deus, iudicium tuum regi da,
et iustitiam tuam filio regis;
² iudicet populum tuum in iustitia,
et pauperes tuos in iudicio. R.
¹² Quia liberabit inopem clamantem,
et pauperem cui non erat adiutor.
¹³ Parcet pauperi et inopi,
et animas pauperum salvas faciet. R.
¹⁸ Benedictus Dominus Deus, Deus Israel,
qui facit mirabilia solus;
¹⁹ et benedictum nomen maiestatis eius in ætérnum,
et replébitur maiestate eius omnis terra. Fiat, fiat. R.

Alleluia

R. Alleluia. V. Dux domus Israel,
qui Móysi in Sina legem dedisti:
veni ad redimendum nos in brachio extento.
R. Alleluia.

Evangelium

*Iesus nascetur de Maria,
desponsata Ioseph, filio David.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum
1, 18-24

Iesu Christi generatio sic erat:

Cum esset desponsata mater eius Maria Ioseph, antequam convenirent inventa est in útero habens de Spiritu Sancto. Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam.

Hæc autem eo cogitante, ecce angelus Domini in somnis apparuit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timere accipere Mariam coniugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est. Pariet autem filium, et vocabis nomen eius Iesum; ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum ».

Hoc autem totum factum est ut adimpleretur id quod dictum est a Domino per Prophetam dicentem: « Ecce virgo in útero habebit et pariet filium, et vocabunt nomen eius Emmmanuel », quod est interpretatum Nobiscum-Deus.

Exsurgens autem Ioseph a somno, fecit sicut præcepit ei angelus Domini, et accepit coniugem suam.

Verbum Domini.

Super oblata

Sacrificium tibi, Dómine, celebrándum
tuo nómini nos reddat accéptos,
ut ipsíus æternitátis mereámur esse consórtes,
qui mortalitátem nostram sua mortalitáte curávit.
Per Christum.

Præfatio II de Adventu, p. 746.

Ant. ad communionem**Mt 1, 23**

Vocábunt nomen eius Emmánuel,
quod est interpretátum Nobíscum-Deus.

Post communionem

Suscipiámus, Dómine, misericórdiam tuam
in médio templi tui,
et redemptionís nostræ ventúra sollémnia
cóngruis honóribus præcedámus.
Per Christum.

Die 19 decembris**Ant. ad introitum****Cf. Hebr 10, 37**

Qui ventúrus est véniet et non tardábit,
et iam non erit timor in finibus nostris,
quóniam ipse est Salvátor noster.

Collecta

Deus, qui splendórem glóriæ tuæ
per sacrae Vírginis partum mundo dignátus es reveláre,
tribue, quæsumus, ut tantæ incarnationís mystérium
et fidei integritáte colámus,
et devóto semper obséquio frequentémus.
Per Dóminum.

Lectio prior

Nativitas Samson ab Angelo annuntiatur.

Lectio libri Iúdicum

13, 2-7. 24-25 a

In diébus illis:

Erat quidam vir de Sáraa et de stirpe Dan, nómine Mánue, habens uxórem stérilem; cui apparuit ángelus Dómini, et dixit ad eam: « Stérilis es et absque liberis, sed concípies et páries filium. Cave ergo ne bibas vinum ac siceram, nec immúndum quidquam cómedas; quia concípies et páries filium, cuius non tanget caput novácula: erit enim nazaræus Dei ab infántia sua et ex matris útero, et ipse incípiet liberáre Israel de manu Philisthinórum ».

Quæ, cum venísset ad marítum suum, dixit ei: « Vir Dei venit ad me habens vultum angélicum, terríbilis nimis. Quem cum interrogássem, quis esset et unde venísset et quo nómine vocaréture, nóluit mihi dícere; sed hoc respóndit: " Ecce concípies et páries filium. Cave ne vinum bibas nec siceram, et ne áliquo vescáris immúndo; erit enim puer nazaræus Dei ab infántia sua, ex útero matris suæ usque ad diem mortis suæ " ».

Péperit itaque filium et vocávit nomen eius Samson. Crevítque puer, et benedíxit ei Dóminus. Cœpítque spíritus Dómini esse cum eo in Castris Dan inter Sáraa et Esthaol. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ps 70, 3-4 a. 5-6 ab. 16-17 (R.: cf. 8 ab)**

R. Repleátur os meum laude, et cantem glóriam tuam.

³ Esto mihi in rupem præsidii
et in domum munitam, ut salvum me fácias,
quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu.
⁴ Deus meus, éripe me de manu peccatóris. **R.**

- ⁵ Quóniam tu es exspectatio mea, Dómine;
Dómine, spes mea a iuventute mea.
- ⁶ Super te innixus sum ex útero,
de ventre matris meæ tu es suscceptor meus. *R.*
- ¹⁶ Véniam ad poténtias Dómini:
Dómine, memorabor iustitiæ tuæ solius.
- ¹⁷ Deus, docuisti me a iuventute mea;
et usque nunc annuntiabo mirabilia tua. *R.*

Alleluia

- R.* Alleluia. *V.* Radix Iesse, stans in signum populorum:
veni ad liberandum nos, iam noli tardare.
- R.* Alleluia.

Evangelium

*Nativitas Ioannis Baptistæ
a Gabriele annuntiatur.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 1, 5-25

Fuit in diébus Heródis regis Iudææ sacerdos quidam
nómine Zacharías, de vice Abiæ et uxor illi de filiabus
Aaron, et nomen eius Elísabeth.

Erant autem iusti ambo ante Deum, incedentes in
ómnibus mandátis et iustificatióibus Dómini, irrepre-
hensibiles. Et non erat illis filius eo quod esset Elisa-
beth stérilis, et ambo processissent in diébus suis.

Factum est autem, cum sacerdotio ipse fungeretur in
ordine vicis suæ ante Deum, secúndum consuetúdinem
sacerdotii sorte éxiit ut incensum póneret ingressus in
templum Dómini, et omnis multitúdo erat pópuli orans
foris hora incénsi: apparuit autem illi ángelus Dómini
stans a dextris altáris incénsi.

Et Zacharías turbátus est videns, et timor irruiť su-
per eum. Ait autem ad illum ángelus: « Ne timeas, Za-
charía, quóniam exaudíta est deprecatio tua, et uxor
tua Elísabeth páriet tibi filium, et vocábis nomen eius
Ioánnem.

Et erit gáudium tibi et exsultatio, et multi in nati-
vitáte eius gaudébunt: erit enim magnus coram Dómino,
et vinum et síceram non bibet, et Spíritu Sancto replébitur
adhuc ex útero matris suæ, et multos filiórum Israel
convértet ad Dóminum Deum ipsórum.

Et ipse præcédet ante illum in spíritu et virtute Eliæ,
ut convértat corda patrum in filios et incredibiles ad pru-
déntiam iustórum, paráre Dómino plebem perféctam ».

Et dixit Zacharías ad ángelum: « Unde hoc sciam?
Ego enim sum senex et uxor mea procéssit in diébus
suis ».

Et respóndens ángelus dixit ei: « Ego sum Gábriel
qui adsto ante Deum, et missus sum loqui ad te et hæc
tibi evangelizáre: et ecce eris tacens et non póteris loqui
usque in diem quo hæc fiant, pro eo quod non credi-
disti verbis meis, quæ implebúntur in témpore suo ».

Et erat plebs expéctans Zachariám, et mirabántur
quod tardáret ipse in templo. Egréssus autem non póte-
rat loqui ad illos, et cognóverunt quod visiónem vidísset
in templo; et ipse erat innuens illis, et permánsit mutus.

Et factum est, ut impléti sunt dies officii eius, ábiit
in domum suam. Post hos autem dies concépit Elísabeth
uxor eius, et occultábat se ménsibus quinque, dicens:
« Sic mihi fecit Dóminus in diébus quibus respéxit aufer-
re oppróbrium meum inter hómines ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Propítius intuére múnera, Dómine, quæsumus,
quæ tuis altáribus exhibémus,

ut, quod nostra fragilitate defertur,
tua virtute sacretur.
Per Christum.

Præfatio II de Adventu, p. 746.

Ant. ad communionem

Lc 1, 78-79

Visitabit nos Oriens ex alto,
ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Post communionem

Gratias de collatis muneribus referentes,
fac nos propitius, omnipotens Deus,
quæ ventura sunt desiderare præstanda,
ut nativitatem Salvatoris nostri
purificatis suscipiamus mentibus honorandam.
Per Christum.

Die 20 decembris

Ant. ad introitum

Cf Is 11, 1; 40, 5; Lc 3, 6

Egrediatur virga de radice Iesse,
et replébitur omnis terra gloria Domini,
et videbit omnis caro salutare Dei.

Collecta

Deus, cuius ineffabile Verbum,
Angelo nuntiante, Virgo immaculata suscepit,
et, domus divinitatis effecta,
Sancti Spiritus luce replétur,
quæsumus, ut nos, eius exemplo,
voluntati tuæ humiliter adhærere valeamus.
Per Dominum.

Lectio prior

Ecce virgo concipiet.

Lectio libri Isaiaë prophetae

7, 10-14

In diebus illis:

Locutus est Dominus ad Achaz dicens: « Pete tibi
signum a Domino Deo tuo in profundum inferni sive
in excelsum supra ».

Et dixit Achaz: « Non petam et non tentabo Domi-
num ».

Et dixit Isaías: « Audite ergo, domus David: Num-
quid parum vobis est molestos esse hominibus, quia mo-
lesti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dominus ipse
vobis signum. Ecce virgo concipiet et pariet filium, et
vocabitur nomen eius Emmánuel, quia Nobiscum-Deus ».
Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 23, 1-2. 3-4 ab. 5-6 (R.: cf. 7 c et 10 b)

R. Introíbit Dominus: ipse est rex gloriæ.

- ¹ Domini est terra et plenitudo eius,
orbis terrarum et qui habitant in eo.
- ² Quia ipse super maria fundavit eum,
et super flumina firmavit eum. R.
- ³ Quis ascendet in montem Domini,
aut quis stabit in loco sancto eius?
- ⁴ Innocens manibus et mundo corde,
qui non accepit in vanum nomen eius. R.
- ⁵ Hic accipiet benedictionem a Domino,
et iustificationem a Deo salutari suo.
- ⁶ Hæc est generatio querentium eum,
querentium faciem Dei Iacob. R.

Alleluia

℟. Allelúia. ℣. Clavis David, qui áperis portas ætérni regni:
veni, et educ vinctum de domo cárceris sedéntem in ténebris. ℟. Allelúia.

Evangelium

Ecce concipies in utero, et paries filium.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 1, 26-38

In mense sexto missus est ángelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem desponsátam viro cui nomen erat Ioseph de domo David, et nomen vírginis María.

Et ingrèssus ad eam dixit: « Ave, grátia plena, Dóminus tecum ». Ipsa autem turbáta est in sermóne eius et cogitábat qualis esset ista salutátio.

Et ait ángelus ei: « Ne tíneas, María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce concípies in útero et páries filium, et vocábis nomen eius Iesum. Hic erit magnus et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris eius, et regnábit super domum Iacob in ætérnum, et Regni eius non erit finis ».

Dixit autem María ad Angelum: « Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósko? »

Et respóndens Angelus dixit ei: « Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: ideóque et quod nascétur Sanctum vocábitur, Fílius Dei. Et ecce Elísabeth, cognáta tua, et ipsa concépit filium in senécta sua, et hic mensis est sextus illi quæ vocátur stérilis: quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum ».

Dixit autem María: « Ecce ancílla Dómini: fiat mihi secúndum verbum tuum ». Et discéssit ab illa Angelus. — Verbum Dómini.

Super oblata

Inténde, quæsumus, Dómine, sacrificíum singuláre, ut, huius participatióne mystérii, quæ speránda crédimus, exspectáta sumámus. Per Christum.

Præfatio II de Adventu, p. 746.

Ant. ad communionem

Lc 1, 31

Dixit ángelus ad Mariám: Ecce concípies et páries filium, et vocábis nomen eius Iesum.

Post communionem

Quos múnere cælésti réfcis, Dómine, divíno tuére præsidio,
ut, tuis mystériis perfruéntes,
in vera fácias pace gaudére.
Per Christum.

Die 21 decembris

Ant. ad introitum

Cf. Is 7, 14; 8, 10

Modo véniet Dominátor Dóminus,
et vocábitur nomen eius Emmánuel, quia Nobíscum-Deus.

Collecta

Preces pópuli tui, quæsumus, Dómine, cleménter exáudi,
ut, qui de Unigéniti tui in nostra carne advéntu lætántur,
cum vénerit in sua maiestáte,
ætérnæ vitæ præmium consequántur.
Per Dóminum.

Lectio prior*

Ecce dilectus meus venit saliens in montibus.

Lectio Cántici Canticórum 2, 8-14

Vox dilécti mei: ecce iste venit sáliens in móntibus, transliens colles. Símilis est diléctus meus cáprea hinulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respiciens per fenéstas, prospiciens per cancéllos.

En diléctus meus lóquitur mihi: « Surge, próperea, amíca mea, colúmba mea, formósa mea. Iam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit; vox túrturis audíta est in terra nostra; ficus prótulit grossos suos, víneae floréntes dedérunt odórem suum.

Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni, colúmba mea, in foraminibus petræ, in cavérna macériæ. Osténde mihi faciém tuam, sonet vox tua in áuribus meis; vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra ».

Verbum Dómini.

vel ad libitum

Rex Israel Dominus in medio tui.

Lectio libri Sophoníæ prophétæ 3, 14-18 a

Lauda, fília Sion! iúbila, Israel! lætáre et exsulta in omni corde, fília Ierúsalem! Abstulit Dóminus iudícium tuum, avértit inimícos tuos; rex Israel Dóminus in médio tui, non timébis malum ultra.

In die illa, dicétur Ierúsalem: « Noli timére, Sion; non dissolvántur manus tuæ. Dóminus Deus tuus in médio tui fortis, ipse salvábit; gaudébit super te in lætítia, silébit in dilectióne sua, exsultábit super te in laude ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 2-3. 11-12. 20-21 (R.: 1 a et 3 a)

R. Exsultáte, iusti, in Dómino;
cantáte ei cánticum novum.

2 Confitémini Dómino in cíthara,
in psaltério decem chordárum psállite illi.

3 Cantáte ei cánticum novum,
bene psállite ei in vociferatiónē. R.

11 Consílium autem Dómini in ætérnum manet,
cogitatiónes cordis eius in generatiónē et generatiónem.

12 Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi. R.

20 Anima nostra sústinēt Dóminum,
quóniam adiutor et protéctor noster est;

21 quia in eo lætábitur cor nostrum,
et in nómine sancto eius sperávimus. R.

Alleluia

R. Allelúia. V. Emmánuel, rex et légifer noster:
veni ad salvándum nos, Dómine Deus noster.
R. Allelúia.

Evangelium

Unde hoc mihi ut veniat mater Domini mei ad me?

✠ Lectio sancti Evangélíi secúndum Lucam 1, 39-45

Exsúrgens María in diébus illis ábiit in montána cum festinatiónē in civitátem Iudæ, et intrávit in domum Zachariæ et salutávit Elísabeth.

Et factum est, ut audívit salutatióne Mariæ Elísabeth, exsultávit infans in útero eius, et repléta est Spírítu Sancto Elísabeth, et exclamávit voce magna, et dixit:

« Benedícta tu inter mulieres, et benedíctus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim, ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo. Et beáta quæ crédidit, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt ei a Dómino ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, Dómine, múnera placátus assúme, quæ et miséricors offerénda tribuísti, et in nostræ salutis poténter éfficis transíre mystérium. Per Christum.

Præfatio II de Adventu, p. 746.

Ant. ad communionem

Cf. Lc 1, 45

Beáta quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi a Dómino.

Post communionem

Sit plebi tuæ, Dómine, continuáta defénsio divíni participatio mystérii, ut, maiestáti tuæ plena devotióne subiécta, salvatióne mentis et córporis affluénter accípiat. Per Christum.

Die 22 decembris

Ant. ad introitum

Ps 23, 7

Attóllite, portæ, cápita vestra, et elevámini, portæ æternáles, et introíbit rex glóriæ.

Collecta

Deus, qui, hóminem delápsus in mortem conspiciens, Unigéniti tui advéntu redímere voluísti, præsta, quæsumus, ut, qui húmili eius incarnatióne devotióne faténtur, ipsíus étiam Redemptóris consórtia mereántur. Per Dóminum.

Lectio prior

Anna pro nativitate Samuelis gratias agit.

Léctio libri primi Samuélis

1, 24-28

In diébus illis:

Addúxit Anna Samuélem secum, postquam ablactáverat, in vítulis tribus et tribus módiis farínæ et ámphora vini; et addúxit eum ad domum Dómini in Silo. Puer autem erat adhuc infántulus. Et immolavérunt vítulum, et obtulérunt púerum Heli.

Et ait Anna: « Obsecro, mi dómine, vivit ánima tua, dómine; ego sum illa mulier, quæ steti coram te, hic orans Dóminum. Pro púero isto orávi, et dedit mihi Dóminus petitióne meam quam postulávi eum. Idcirco et ego commodávi eum Dómino cunctis diébus, quibus fúerit commodátus Dómino ».

Et adoravérunt ibi Dóminum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

1 Sam 2, 1. 4-5. 6-7. 8 abcd (R.: 1 a)

R. Exsultávit cor meum in Dómino salvatóre meo.

Exsultávit cor meum in Dómino:
et exaltátum est cornu meum in Deo meo:
dilatátum est os meum super inimicos meos,
quia lætáta sum in salutári tuo. **R.**

- ⁴ Arcus fórtium superátus est,
et infírmi accíncti sunt róbores.
- ⁵ Repléti prius pro páribus se locavérunt,
et famélici saturáti sunt;
donec stérilis péperit plúrimos,
et quæ multos habébat fílios infirmáta est. *R.*
- ⁶ Dóminus mortíficat et vivíficat,
dedúcit ad ínferos et redúcit;
- ⁷ Dóminus páuperem facit et ditat,
humíliat et súblevat. *R.*
- ⁸ Súscitat de púlvere egénium
et de stércore élevat páuperem,
ut sédeat cum princípibus
et sólium glóriæ téneat. *R.*

Alleluia

R. Allelúia. *V.* Rex géntium et lapis anguláris Ecclésiæ:
veni, et salva hóminem quem de limo for-
másti. *R.* Allelúia.

Evangelium

Fecit mihi magna qui potens est.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 1, 46-56
In illo témpore: Ait María:

« Magníficat ánima mea Dóminum, et exsultávit spí-
ritus meus in Deo Salvatóri meo, quia respéxit humíli-
tátem ancillæ suæ.

Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes genera-
tiones: quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum
Nomen eius, et misericórdia eius in progénies et progé-
nies tíméntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo, dispérsit supérbos
mente cordis sui; depósuit poténtes de sede et exaltávit

húmiles, esuriéntes implévit bonis et dívites dimísit
inánes.

Suscépit Israel púerum suum, memorári misericórdiæ,
sicut locútus est ad patres nostros, Abraham et sémini
eius in sácula ».

Mansit autem María cum Elísabeth quasi ménsibus
tribus, et revérta est in domum suam.

Verbum Dómini.

Super oblata

In tua pietáte confidéntes, Dómine,
cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus,
ut, tua purificánte nos grátia,
iisdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Præfatio II de Adventu, p. 746.

Ant. ad communionem

Lc 1, 46. 49

Magníficat ánima mea Dóminum,
quia fecit mihi magna qui potens est.

Post communionem

Róboret nos, Dómine, tui sacraménti percéptio,
ut veniénti Salvatóri mereámur
cum dignis opéribus obviáre,
et beatitúdinis præmia promeréri.
Per Christum.

Die 23 decembris**Ant. ad introitum**

Cf. Is 9, 6; Ps 71, 17

Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis;
in ipso benedicéntur omnes tribus terræ.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
nativitátem Fílii tui secúndum carnem
propinquáre cernéntes,
quásumus, ut nobis indígnis fámulis tuis
misericórdiam præstet Verbum,
quod ex Vírgine María dignátum est caro fieri,
et habitáre in nobis.
Qui tecum.

Lectio prior

*Mittam vobis Eliam prophetam,
antequam veniat dies Domini.*

Léctio libri Malachíæ prophétæ 3, 1-4; 4, 5-6

Hæc dicit Dóminus Deus:

« Ecce ego mitto ángelum meum, et præparábit viam
ante faciém meam. Et statim véniet ad templum suum
Dominátor, quem vos quæritis, et Angelus testaménti,
quem vos vultis. Ecce venit, dicit Dóminus exercítuum.
Et quis póterit cogitare diem advéntus eius? et quis sta-
bit ad vidéndum eum?

Ipse enim quasi ignis conflans et quasi herba fulló-
num; et sedébit conflans et emúndans argéntum, et pur-
gábit fílios Levi, et colábit eos quasi aurum et quasi
argéntum, et erunt Dómino offeréntes sacrificia in
iustítia.

Et placébit Dómino sacrificium Iuda et Ierúsalem sic-
ut dies sáculi et sicut anni antíqui ».

« Ecce ego mittam vobis Eliam prophétam, ánte-
quam véniat dies Dómini magnus et horribilis. Et con-
vértet cor patrum ad fílios, et cor filiórum ad patres
eórum, ne forte véniam et percútiam terram anathé-
mate ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 8-9. 10 et 14 (R.: Lc 21, 28)

R. Respícite et leváte cápita vestra,
quóniam appropínquat redémptio vestra.

4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.

5 Dírige me in veritaté tua et doce me,
quía tu es Deus salútis meæ. R.

8 Dulcis et rectus Dóminus,
propter hoc peccatóres viam docébit;
9 díriget mansuétos in iudicio,
docébit mites vias suas. R.

10 Univérsæ viæ Dómini misericórdia et véritas
custodiéntibus testaméntum eius et testimónia eius.

14 Familiáriter aget Dóminus cum tíméntibus eum,
ut testaméntum suum maniféstet illis. R.

Alleluia

R. Allelúia. V. Rex géntium et lapis anguláris Ecclésiæ:
veni, et salva hóminem quem de limo for-
másti. R. Allelúia.

Evangelium

Nativitas Ioannis Baptistæ.

✠ Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam 1, 57-66

Elísabeth implétum est tempus pariéndi, et péperit
fílium. Et audiérunt vicíni et cognáti eius quia magni-
ficávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et con-
gratulabántur ei.

Et factum est in die octávo venérunt circumcidere
púerum, et vocábant eum nómine patris eius Zachariám.

Et respondens mater eius dixit: « Nequáquam, sed vocábitur Ioánnes ».

Et dixerunt ad illam: « Nemo est in cognatióne tua qui vocétur hoc nómine ».

Innuébant autem patri eius quem vellet vocári eum. Et póstulans pugillárem scripsit dicens: « Ioánnes est nomen eius ». Et miráti sunt univérsi. Apértum est autem illico os eius et lingua eius, et loquebátur benedicens Deum.

Et factus est timor super omnes vicínos eórum, et super ómnia montána Iudææ divulgabántur ómnia verba hæc. Et posuérunť omnes qui audierant in corde suo dicétes: « Quid, putas, puer iste erit? » Etenim manus Dómini erat cum illo. — Verbum Dómini.

Super oblata

Hæc oblátio, qua divíni cultus nobis est índita plenitúdo, sit tibi, Dómine, perfécta placátio, ut nostri Redemptóris exórdia purificátis méntibus celebrémus.
Per Christum.

Præfatio II de Adventu, p. 746.

Ant. ad communionem

Ap 3, 20

Ecce sto ad óstium et pulso:
si quis audierit vocem meam, et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Cælésti múnere satiátis, Dómine,
pacem tuam propitiátus indúlge,
ut Fílio tuo dilectíssimo veniénti
accénsis lampádibus digni præstolémur occúrsum.
Per Christum.

Die 24 decembris

Ad Missam matutinam

Ant. ad introitum

Cf. Gal 4, 4

Ecce iam venit plenitúdo témporis,
in quo misit Deus Fílium suum in terram.

Collecta

Festína, quæsumus, ne tardáveris, Dómine Iesu,
ut advéntus tui consolatióibus sublevéntur,
qui in tua pietáte confídunt.
Qui vivis.

Lectio prior

*Regnum David erit usque in æternum
ante faciem Domini.*

Lectio libri secúndi Samuélis

7, 1-5. 8 b-12. 16

Factum est cum sedísset David rex in domo sua, et Dóminus dedísset ei réquiem úndique ab univérsis inimícis suis, dixit ad Nathan prophétam: « Vidésne quod ego hábitem in domo cédrina, et arca Dei pósita sit in médio péllium? »

Dixítque Nathan ad regem: « Omne, quod est in corde tuo, vade, fac, quia Dóminus tecum est ».

Factum est autem in illa nocte, et ecce sermo Dómini ad Nathan dicens: « Vade et lóquere ad servum meum David: “ Hæc dicit Dóminus: Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitándum? »

Ego tuli te de páscuis sequéntem greges, ut esses dux super pópulum meum Israel, et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, et interfécí univérsos inimícos tuos a fácie tua; fecíque tibi nomen grande iuxta nomen magnórum qui sunt in terra.

Et ponam locum pópulo meo Israel, et plantábo eum, et habitábit sub eo, et non turbábitur ámplius; nec ad-
dent filii iniquitátis ut affligant eum sicut prius, ex die
qua constitui iúdice super pópulum meum Israel.

Et réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis, præ-
dicítque tibi Dóminus quod domum fáciat tibi Dóminus.

Cumque compléti fúerint dies tui et dormieris cum pá-
tribus tuis, suscitábo semen tuum post te quod egredié-
tur de útero tuo; et firmábo regnum eius. Ego ero ei
in patrem, et ipse erit mihi in fílium.

Et fidélis erit domus tua et regnum tuum usque in
ætérnum ante fáciem tuam, et thronus tuus erit firmus
iúgiter " ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 4-5. 27 et 29 (R.: cf. 2 a)

R. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

2 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo,
in generatióem et generatióem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

3 Quóniam dixisti:

« In ætérnum misericórdia ædificábitur »,
in cælis firmábitur véritas tua. R.

4 « Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo:

5 Usque in ætérnum confirmábo semen tuum,
et ædificábo in generatióem et generatióem
sedem tuam ». R.

27 Ipse invocábit me: Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ.

29 In ætérnum servábo illi misericórdiam meam,
et testaméntum meum fidéle ipsi. R.

Alleluia

R. Allelúia. V. Oriens, splendor lucis ætérnæ
et sol iustitiæ:

veni, et illúmina sedéntes in ténebris et um-
bra mortis. R. Allelúia.

Evangelium

Visitabit nos oriens ex alto.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 1, 67-79

In illo témpore:

Zacharías pater Ioánnis implétus est Spíritu Sancto
et prophetávit dicens:

« Benedíctus Dóminus Deus Israel, quia visitávit et
fecit redemptionem plebi suæ, et eréxit cornu salútis
nobis in domo David púeri sui, sicut locútus est per os
sanctorum qui a sáculo sunt Prophetarum eius, salútem
ex inimícis nostris et de manu ómnium qui odérunt nos:
ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris et me-
morári testaménti sui sancti, iusiurándum, quod iurávit
ad Abraham patrem nostrum, datúrum se nobis, ut sine
timóre, de manu inimicorum liberáti, serviámus illi in
sanctitate et iustitia coram ipso ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis, præbis
enim ante fáciem Dómini paráre vias eius, ad dandam
sciéntiam salútis plebi eius in remissionem peccatorum
eorum, per viscera misericórdiæ Dei nostri, in quibus
visitábit nos óriens ex alto, illumináre his qui in ténebris
et in umbra mortis sedent, ad dirigéndos pedes nostros
in viam pacis ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Obláta tibi, Dómine, múnera benígnus assúme,
ut eorum perceptiône expiémur a peccátis,

et advéntus Fílii tui glóriam
puris mereámur méntibus præstolari.
Per Christum.

Præfatio II de Adventu, p. 746.

Ant. ad communionem

Lc 1, 68

Benedíctus Dóminus Deus Israel,
quia visitávit et fecit redemptiónem plebis suæ.

Post communionem

Da nobis, Dómine, hoc dono tuo mirábili recreáti,
ut, sicut adoránda Fílii tui natalícia prævenímus,
sic eius múnera capiámus sempitérna gaudéntes.
Per Christum.

TEMPUS NATIVITATIS

Die 25 decembris

IN NATIVITATE DOMINI

Sollemnitatis

Ad Missam in Vigilia

Hæc Missa adhibetur vespere diei 24 decembris sive ante sive
post I Vesperas Nativitatis.

Ant. ad introitum

Cf. Ex 16, 6-7

Hódie sciétis, quia véniet Dóminus, et salvábit nos,
et mane vidébitis glóriam eius.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui nos redemptiónis nostræ
ánnuæ expectatióne lætíficas,
præsta, ut Unigénitum tuum,
quem læti suscipimus Redemptórem,
veniéntem quoque Iúdicem secúri vidére mereámur.
Per Dóminum.

Lectio prima

Complacuit Domino in te.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

62, 1-5

Propter Sion non tacébo et propter Ierúsalem non
quíescam, donec egrediátur ut splendor iustus eius, et
salvátor eius ut lampas accendátur.

Et vidébunt gentes iustum tuum et cuncti reges
ínclitum tuum, et vocábitur tibi nomen novum, quod
os Dómini nominábit. Et eris coróna glóriæ in manu
Dómini, et diadéma regni in manu Dei tui.

Non vocáberis ultra « Derelícta », et terra tua non vocábitur ámplius « Desoláta »; sed vocáberis « Volúntas mea in ea », et terra tua « Inhabítata », quia complácuít Dómino in te, et terra tua inhabitábitur.

Habitábit enim iúvenis cum vírgine, et habitábunt in te filii tui, et gaudébit sponsus super sponsam, et gaudébit super te Deus tuus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 4-5. 16-17. 27 et 29 (R.: cf. 2 a)

R. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

- 4 « Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo:
5 Usque in ætérnum confirmábo semen tuum,
et ædificábo in generatióem et generatióem
sedem tuam ». R.
16 Beátus pópulus qui scit iubilatióem;
Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt,
17 et in nómine tuo exsultábunt tota die,
et in iustítia tua exaltabúntur. R.
27 Ipse invocábit me: Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salutis meæ.
29 In ætérnum servábo illi misericórdiam meam,
et testaméntum meum fidéle ipsi. R.

Lectio secunda

Testimonium Pauli de Christo, Filio David.

Lectio Actuum Apostolorum 13, 16-17. 22-25

Cum venísset Paulus Antiochíam Pisídiæ, surgens in synagóga et manu siléntium indicens ait:

« Viri Israelítæ et qui timétis Deum, audíte. Deus plebis huius Israel elégit patres nostros, et plebem exal-

távit cum essent incolæ in terra Ægypti, et in bráccio excélso edúxit eos ex ea.

Et exínde suscitávit illis David in regem, cui et testimónium pérhibens dixit: « Inveni David filium Iesse, virum secúndum cor meum, qui fáciat omnes voluntates meas ».

Huius Deus ex sémine secúndum promissióem edúxit Israel Salvatórem Iesum, prædicánte Ioánnē ante advéntum eius baptismum pæniténtiæ omni pópulo Israel.

Cum impléret autem Ioánnēs cursum suum, dicébat: « Quem me arbitrámini esse? Non sum ego; sed ecce venit post me cuius non sum dignus calceaménta pedum sólvare » ». — Verbum Dómini.

Alleluia

- R. Alleluia. Y. Crástina die delébitur iníquitas terræ:
et regnábit super nos Salvátor mundi.
R. Alleluia.

Evangeliu*

Generatio Iesu Christi, filii David.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum 1, 1-25

Liber generatiónis Iesu Christi, filii David, filii Abraham.

Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Iacob, Iacob autem genuit Iudam et fratres eius, Iudas autem genuit Phares et Zara de Thamar, Phares autem genuit Esrom, Esrom autem genuit Aram, Aram autem genuit Amínadab, Amínadab autem genuit Naásson, Naásson autem genuit Salmon, Salmon autem genuit Booz de Rahab, Booz autem genuit Iobed ex Ruth, Iobed autem genuit Iesse, Iesse autem genuit David regem.

David autem rex genuit Salomónem ex ea quæ fuit Uriæ. Salomon autem genuit Róboam, Róboam autem genuit Abíam, Abía autem genuit Asa, Asa autem genuit Iósaphat, Iósaphat autem genuit Ioram, Ioram autem genuit Ozíam, Ozías autem genuit Ióatham, Ióatham autem genuit Achaz, Achaz autem genuit Ezechíam, Ezechías autem genuit Manássen, Manásses autem genuit Amon, Amon autem genuit Iosíam, Iosías autem genuit Iechoníam et fratres eius in transmigratióne Babylónis.

Et post transmigratióne Babylónis Iechonías genuit Saláthiel, Saláthiel autem genuit Zoróbabel, Zoróbabel autem genuit Abiud, Abiud autem genuit Eliachim, Eliachim autem genuit Azor, Azor autem genuit Sadoc, Sadoc autem genuit Achim, Achim autem genuit Eliud, Eliud autem genuit Eleázar, Eleázar autem genuit Matthan, Matthan autem genuit Iacob, Iacob autem genuit Ioseph virum Mariæ, de qua natus est Iesus qui vocatur Christus.

Omnes ergo generatiónes ab Abraham usque ad David generatiónes quattuórdecim; et a David usque ad transmigratióne Babylónis generatiónes quattuórdecim; et a transmigratióne Babylónis usque ad Christum generatiónes quattuórdecim.

Iesu Christi autem generatio sic erat.

Cum esset desponsata mater eius María Ioseph, antequam convenirent inventa est in útero habens de Spíritu Sancto. Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam.

Hæc autem eo cogitante, ecce angelus Domini in somnis apparuit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timere accipere Mariam coniugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. Pariet autem filium, et vocabis nomen eius Iesum: ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum ».

Hoc autem totum factum est ut adimpleretur id quod dictum est a Domino per Prophétam dicentem: « Ecce virgo in útero habebit et pariet filium, et vocabunt nomen eius Emmánuel », quod est interpretatum Nobiscum-Deus.

Exsurgens autem Ioseph a somno, fecit sicut præcepit ei angelus Domini, et accepit coniugem suam. Et non cognoscebat eam donec peperit filium: et vocavit nomen eius Iesum. — Verbum Domini.

vel brevior

Pariet Maria filium, et vocabis nomen eius Iesum.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum

1, 18-25

Iesu Christi generatio sic erat.

Cum esset desponsata mater eius María Ioseph, antequam convenirent inventa est in útero habens de Spíritu Sancto. Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam.

Hæc autem eo cogitante, ecce angelus Domini in somnis apparuit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timere accipere Mariam coniugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. Pariet autem filium, et vocabis nomen eius Iesum: ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum ».

Hoc autem totum factum est ut adimpleretur id quod dictum est a Domino per Prophétam dicentem: « Ecce virgo in útero habebit et pariet filium, et vocabunt nomen eius Emmánuel », quod est interpretatum Nobiscum-Deus.

Exsurgens autem Ioseph a somno, fecit sicut præcepit ei angelus Domini, et accepit coniugem suam. Et non cognoscebat eam donec peperit filium: et vocavit nomen eius Iesum. — Verbum Domini.

Dicitur Credo. **Ad verba** Et incarnátus est genuflectitur.

Super oblata

Tanto nos, Dómine, quæsumus,
promptiøre servítio hæc præcurrere concède sollémnia,
quanto in his constáre princípium
nostræ redemptionis osténdis.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate, pp. 747-749.

Quando adhibetur Canon Romanus, **dicitur** Communicántes proprium.

Ant. ad communionem

Cf. Is 40, 5

Revelábitur glória Dómini,
et vidébit omnis caro salutáre Dei nostri.

Post communionem

Da nobis, quæsumus, Dómine,
unigéniti Fílii tui recensíta nativité vegetári,
cuius cælésti mystério páscimur et potámur.
Per Christum.

**In Nativitate Domini omnes sacerdotes tres Missas celebrare
vel concelebrare possunt, dummodo hæc suo tempore celebrentur.**

Ad Missam in nocte

Ant. ad introitum

Ps 2, 7

Dóminus dixit ad me:
Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Vel:

Gaudeámus omnes in Dómino,
quia Salvátor noster natus est in mundo.
Hódie nobis de cælo pax vera descendit.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui hanc sacratíssimam noctem
veri lúminis fecísti illustratióne claréscere,
da, quæsumus,
ut, cuius in terra mystéria lucis agnóvimus,
eius quoque gáudiis perfruámur in cælo. Per Dóminum.

Lectio prima

Filius datus est nobis.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

9, 2-4. 6-7

Pópulus, qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam,
habitántibus in regióne umbræ mortis lux orta est eis.
Multiplicásti gentem et non magnificásti lætítiam.

Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe,
sicut exsúltant victóres, capta præda, quando dívidunt spólia.
Iugum enim óneris eius et virgam húmeri eius et sceptrum exactóris eius superásti, sicut in die Má dian.

Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis,
et factus est principátus super húmerum eius, et vocábitur nomen eius « Admirábilis, Consiliárius, Deus fortis, Pater futúri sáculi, Princeps pacis ».

Multiplicábitur eius impérium, et pacis non erit finis;
super sólum David et super regnum eius sedébit, ut confirmet illud et corróboret in iudício et iustítia ámodo et usque in sempitérnum. Zelus Dómini exercítium fáciat hoc. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 11-12. 13 (R.: Lc 2, 11)

R. Hódie natus est nobis Salvátor,
qui est Christus Dóminus.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.

2 Cantáte Dómino, benedicíte nómini eius, **R.**

annuntiáte de die in diem salutáre eius.

³ Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius. *R.*

¹¹ Læténtur cæli et exsúltet terra,
sonet mare et plenitúdo eius;

¹² gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.
Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum, *R.*

¹³ a fácie Dómini, quia venit,
quóniam venit iudicáre terram.
Iudicábit orbem terræ in iustítia
et pópulos in veritáte sua. *R.*

Lectio secunda

Apparuit gratia Dei omnibus hominibus.

Lectio Epistolæ beáti Pauli apóstoli ad Titum

2, 11-14

Appáruit grátia Dei salutáris ómnibus homínibus, erúdiens nos ut, abnegántes impietátem et sæculária desideria, sóbrie et iuste et pie vivámus in hoc sæculo, exspectántes beátam spem et advéntum glóriæ magni Dei et Salvatóris nostri Iesu Christi, qui dedit semet-ípsam pro nobis ut nos redímeret ab omni iniquitáte et mundáret sibi Pópulum peculiárem sectatórem bonórum óperum.

Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Lc 2, 10-11

R. Alleluia. *V.* Evangelízo vobis gáudium magnum:
natus est nobis hódie Salvátor,
Christus Dóminus.

R. Alleluia.

Evangelium

Natus est vobis hodie Salvator

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam

2, 1-14

Factum est in diébus illis, éxiit edíctum a Cæsare Augústo ut describerétur univérsum orbis. Hæc descriptio prima facta est præside Sýriæ Quiríno. Et ibant omnes ut profiteréntur, singuli in suam civitátem.

Ascéndit autem et Ioseph a Galilæa de civitáte Náza-reth in Iudæam in civitátem David quæ vocátur Béth-leem, eo quod esset de domo et família David, ut pro-fiterétur cum María desponsáta sibi, uxóre prægnánte.

Factum est autem, cum essent ibi, impléti sunt dies ut páreret, et péperit filium suum primogénitum: et pan-nis eum involvit et reclinávit eum in præsépio, quia non erat eis locus in diversório.

Et pastóres erant in regióne eádem vigilántes et custodiéntes vigílias noctis supra gregem suum. Et án-gelus Dómini stetit iuxta illos, et glória Dómini circum-fúlsit illos, et timuérunť timóre magno. Et dixit illis ángelus: « Nolíte timére; ecce enim evangelízo vobis gáudium magnum quod erit omni pópulo, quia natus est vobis hódie Salvátor qui est Christus Dóminus in civi-táte David. Et hoc vobis signum: inveniétis infántem pannis involútum et pósitum in præsépio ». Et súbito facta est cum ángelo multitúdo milítia cælestis laudán-tium Deum et dicéntium:

« Glória in altíssimis Deo, et super terram pax in homínibus bonæ voluntátis ». — Verbum Dómini.

In Missis quæ celebrantur in die Nativitatis adhibentur formulae hic notata, cum facultate eligendi textus aptiores lectionum ex una e tribus Missis, attenta opportunitate pastoralí uniuscuius-que coetus.

Dicitur Credo. Ad verba Et incarnátus est genuflectitur.

Super oblata

Grata tibi sit, Dómine, quæsumus,
hodiernæ festivitátis oblátio,
ut, per hæc sacrosáncta commércia,
in illius inveniámur forma,
in quo tecum est nostra substántia. Per Christum.

Prefatio de Nativitate, pp. 747-749.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicantes proprium.

Ant. ad communionem Io 1, 14

Verbum caro factum est, et vídimus glóriam eius.

Post communionem

Da nobis, quæsumus, Dómine Deus noster,
ut, qui nativitátem Redemptóris nostri
frequentáre gaudémus,
dignis conversatióibus
ad eius mereámur perveníre consórtium. Per Christum.

Ad Missam in aurora

Ant. ad introitum Cf. Is 9, 2. 6; Lc 1, 33

Lux fulgébit hódie super nos,
quia natus est nobis Dóminus;
et vocábitur Admirábilis, Deus, Princeps pacis,
Pater futúri sáculi: cuius regni non erit finis.

Dicitur Glória in excelsis.

Collecta

Da, quæsumus, omnipotens Deus,
ut, dum nova incarnáti Verbi tui luce perfúndimur,
hoc in nostro respléndeat ópere,
quod per fidem fulget in mente.
Per Dóminum.

Lectio prima

Ecce Salvator tuus venit.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 62, 11-12

Ecce Dóminus audítum fecit in extrémis terræ:

« Dícite filíæ Sion: Ecce Salvátor tuus venit, ecce
merces eius cum eo, et opus eius coram illo. Et vocá-
bunt eos: " Pópulus sanctus ", " Redéempti a Dómino ";
tu autem vocáberis " Quæsíta cívitas et non derelicta " ».
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 96, 1 et 6. 11-12

R. Lux fulgébit hódie super nos:
quia natus est nobis Dóminus.

- ¹ Dóminus regnávit, exsúltet terra,
læténtur ínsulæ multæ.
⁶ Annuntiavérunt cæli iustítiam eius,
et vidérunt omnes pópuli glóriam eius. *R.*
¹¹ Lux orta est iusto,
et rectis corde lætítia.
¹² Lætámini, iusti, in Dómino,
et confitémini memóriæ sanctitátis eius. *R.*

Lectio secunda

Secundum suam misericordiam salvos nos fecit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Titum 3, 4-7

Cum benígnitas et humánitas apparuit Salvatóris
nostri Dei, non ex opéribus iustítiæ, quæ fécimus nos,
sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit per
lavácrum regeneratiónis et renovatiónis Spíritus Sancti,
quem effúdit super nos abúnde per Iesum Christum
Salvátorem nostrum, ut iustificáti grátia ipsius herédes
simus secúndum spem vitæ æternæ. — Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 2, 14

℟. Allelúia. ʸ. Glória in altíssimis Deo,
et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.
℟. Allelúia.

Evangelium

*Invenerunt pastores
Mariam et Ioseph et infántem.*

✠ Lécio sancti Evángelii secúndum Lucam 2, 15-20

Factum est ut discessérunt ab eis ángeli in cælum, pastóres loquebántur ad ínvicem: « Transeámus usque Bétlleem, et videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis ». Et venérunt festinántes et invenérunt Mariám et Ioseph et infántem pósitum in præsépio. Vidéntes autem notum fecérunt verbum quod dictum erat illis de púero hoc.

Et omnes qui audiérunt miráti sunt de his quæ dicta erant a pastóribus ad ipsos: María autem conservábat ómnia verba hæc cónferens in corde suo.

Et revérsi sunt pastóres glorificántes et laudántes Deum in ómnibus quæ audierant et víderant sicut dictum est ad illos. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo. **Ad verba** Et incarnátus est **genuflectitur**.

Super oblata

Múnera nostra, quæsumus, Dómine, nativitátis hodiérnæ mystériis apta provéniant, ut, sicut homo génius idem præfúlsit et Deus, sic nobis hæc terréna substántia cónferat quod divínium est.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate, pp. 747-749.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes **proprium**.

Ant. ad communionem

Cf. Zac 9, 9

Exsúlta, fília Sion, lauda, fília Ierúsalem:
ecce Rex tuus véniet sanctus et salvátor mundi.

Post communionem

Da nobis, Dómine, Fílii tui nativitátem læta devotióne coléntibus,
huius arcána mystérii et plena fide cognóscere,
et plenióre caritátis ardóre diligere. Per Christum.

Ad Missam in die

Ant. ad introitum

Is 9, 6

Puer natus est nobis, et fílius datus est nobis,
cuius impérium super húmerum eius,
et vocábitur nomen eius magni consílii Angelus.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui humánæ substántiæ dignitátem
et mirábiliter condidísti, et mirábilius reformásti,
da, quæsumus, nobis eius divinitátis esse consórtes,
qui humanitátis nostræ fieri dignátus est párticeps.
Qui tecum vivit.

Lectio prima

Videbunt omnes fines terræ salutare Dei nostri.

Lécio libri Isaíæ prophétæ

52, 7-10

Quam pulchri super montes pedes annuntiántis et prædicántis pacem, annuntiántis bonum, prædicántis salútem, dicéntis Sion: « Regnábít Deus tuus »! Vox speculatórum tuórum: levavérunt vocem, simul laudábunt, quia óculo ad óculum vidébunt cum convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte et laudáte simul, desérta Ierúsalem, quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Ierúsalem. Parávit Dóminus bráccium sanctum suum in óculis ómnium géntium, et vidébunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 cd-4. 5-6 (R.: 3 c)

R. Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

- 1 Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabília fecit.
Salvávit sibi délixtera eius,
et bráccium sanctum eius. R.
- 2 Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.
- 3 Recordátus est misericórdiæ suæ
et veritátis suæ dómui Israel. R.
Vidérunt omnes términi terræ
salutáre Dei nostri.
- 4 Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. R.
- 5 Psállite Dómino in cíthara,
in cíthara et voce psalmi;
- 6 in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ,
iubiláte in conspéctu regis Dómini. R.

Lectio secunda

Locutus est nobis Deus in Filio.

Léctio Epístolæ ad Hebræos 1, 1-6

Multifáriam et multis modis olim Deus locútus Pátribus in Prophétis, in novíssimis his diébus locútus est nobis in Fílio, quem constituit herédem universórum,

per quem fecit et sæcula; qui, cum sit splendor glóriæ et figúra substántiæ eius, et portet ómnia verbo virtútis suæ, purgatióne peccatórum facta, consédit ad délixtera Maiestátis in excélsis, tanto mélior ángelis effectus quanto différentius præ illis Nomen hereditávit.

Cui enim dixit aliquándo angelórum: « Fílius meus es tu, ego hódie génui te », et rursum: « Ego ero illi in Patrem et ipse erit mihi in Fílium »? Cum autem íterum introducít primogénitum in orbem terræ, dicit: « Et adórent eum omnes ángeli Dei ». — Verbum Dómini.

Alleluia

R. Allelúia. V. Dies sanctificátus illúxit nobis:
veníte, gentes, et adoráte Dóminum:
quia hódie descéndit lux magna super terram.
R. Allelúia.

Evangelium*

*Verbum caro factum est,
et habitavit in nobis.*

✠ Inítium sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 1, 1-18

In princípío erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

Hoc erat in princípío apud Deum.

Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil, quod factum est, in ipso vita erat et vita erat lux hóminum, et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt.

Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Ioánnes: hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine.

Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem, véniens in mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt.

Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his qui credunt in nómine eius, qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt.

Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis, et vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis.

Ioánnes testimónium pérhibet de ipso, et clamat dicens: « Hic erat, quem dixi: " Qui post me ventúrus est, ante me factus est, quia prior me erat " ».

Et de plenitúdine eius nos omnes accévimus, et grátiam pro grátia; quia Lex per Móysen data est, grátia et véritas per Iesum Christum facta est.

Deum nemo vidit umquam; Unigénitus Deus, qui est in sinu Patris, ipse enarrávit. — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Inítium sancti Evangélíi secúndum Ioánnem
1, 1-5. 9-14

In princípío erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

Hoc erat in princípío apud Deum.

Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil, quod factum est, in ipso vita erat et vita erat lux hóminum, et lux in ténebris lucet, et ténebrae eam non comprehendérunt.

Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem, véniens in mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt.

Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his qui credunt in nómine eius, qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt.

Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis, et vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo. Ad verba Et incarnátus est genuflectitur.

Super oblata

Oblátio tibi sit, Dómine, hodiérnae sollemnitátis accépta, qua et nostræ reconciliatiónis procéssit perfécta placátio, et divíni cultus nobis est índita plenitúdo.

Per Christum.

Præfatio de Nativitate, pp. 747-749.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem

Ps 97, 3

Vidérunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri.

Post communionem

Præsta, miséricors Deus, ut natus hódie Salvátor mundi, sicut divínæ nobis generatiónis est auctor, ita et immortalitátis sit ipse largítor.

Qui vivit.

Dominica infra octavam Nativitatis Domini,
vel, ea deficiente, die 30 decembris

S. FAMILIÆ IESU, MARIÆ ET IOSEPH

Festum

Ant. ad introitum

Lc 2, 16

Venerunt pastores festinantes,
et invenerunt Mariam et Ioseph
et Infāntem pōsitum in præsēpio.

Dicitur Glória in excelsis.

Collecta

Deus, qui præclāra nobis sanctæ Famīliæ
dignātus es exēpla præbere,
concede propitius,
ut, domesticis virtutibus
caritatisque vīculis illam sectātes,
in lætītia domus tuæ præmiis fruāmur æternis.
Per Dōminum.

Lectio prima

Qui timet Dominum honorat parentes.

Lectio libri Sirácidæ

3, 3-7. 14-17 a

Deus honorāvit patrem in filiis, et iudícium matris
exquirēns firmāvit in filios. Qui dīligit Deum exorābit
pro peccātis et continēbit se ab illis et in oratiōne diē-
rum exaudiētur.

Et, sicut qui thesaurizat, ita et qui honorificat ma-
trem suam, qui honórat patrem suum iucundābitur in
filiis et in die oratiōnis suæ exaudiētur. Qui honórat pa-
trem suum vita vivet longióre, et qui obœdit patri refri-
gerābit matrem.

Fili, súscipe senéctam patris tui et non contrístes
eum in vita illius et, si defécerit sensu, véniam da et ne
spernas eum in virtúte tua; eleemósyna enim patris non
erit in oblivióne; nam pro peccáto matris restituétur tibi
bonum, et in iustítia ædificábitur tibi.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 127, 1-2. 3. 4-5 (R.: cf. 1)

R. Beāti omnes qui timent Dōminum,
qui ámbulant in viis eius.

1 Beātus omnis qui timet Dōminum,
qui ámbulat in viis eius.

2 Labóres mánuum tuárum manducábis,
beātus es, et bene tibi erit. R.

3 Uxor tua sicut vitis fructífera
in latéribus domus tuæ;
fílii tui sicut novéllæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. R.

4 Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dōminum.

5 Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
óm nibus diébus vitæ tuæ. R.

Lectio secunda

De vita domestica in Domino.

Lectio Epístolæ beāti Pauli apóstoli
ad Colossénses

3, 12-21

Fratres:

Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera
misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, mansuetúdinem,

patiéntiam, supportántes ínvicem et donántes vobis ipsis si quis advérsus áliquem habet querélam; sicut et Dóminus donávit vobis ita et vos; super ómnia autem hæc caritátem, quod est vínculum perfectiónis.

Et pax Christi dominétur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore; et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritalibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo; et omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias ágéntes Deo Patri per ipsum.

Múlieres, súbditæ estóte viris, sicut óportet in Dómino. Viri, dilígite uxóres et nolíte amári esse ad illas. Fílii, obœdíte paréntibus per ómnia, hoc enim plácitum est in Dómino. Patres, nolíte ad indignatiónem provocáre filios vestros, ut non pusíllo ánimo fiant.

Verbum Dómini.

Alleluia

Col 3, 15 a. 16 a

℟. Allelúia. ✠. Pax Christi exsúltet in córdibus vestris; verbum Christi hábitet in vobis abundánter.
℟. Allelúia.

Evangelium

Anno A

*Accipe puerum et matrem eius,
et fuge in Ægyptum.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Matthæum
2, 13-15. 19-23

Cum recessissent Magi, ecce ángelus Dómini appáret in somnis Ioseph, dicens: « Surge et áccipe púerum et matrem eius, et fuge in Ægyptum; et esto ibi usque dum

dicam tibi; futúrum est enim ut Heródes quærat púerum ad perdéndum eum ».

Qui consúrgens accépit púerum et matrem eius nocte et recessit in Ægyptum, et erat ibi usque ad óbítum Heródis; ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: « Ex Ægypto vocávi Fílium meum ».

Defúnto autem Heróde, ecce appáret ángelus Dómini in somnis Ioseph in Ægypto, dicens: « Surge et áccipe púerum et matrem eius et vade in terram Israel; defúnti sunt enim qui quærébant ánimam púeri ». Qui surgens accépit púerum et matrem eius et venit in terram Israel.

Audiens autem quia Archeláus regnáret in Iudæa pro Heróde patre suo, tímuit illuc ire; et admónitus in somnis, secéssit in partes Galilææ et véniens habitávit in civitaté quæ vocátur Náza-reth, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétas: « Nazaræus vocábitur ».

Verbum Dómini.

Anno B*

Puer crescebat plenus sapientia.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 2, 22-40

Postquam impléti sunt dies purgatiónis eórum secúndum legem Móysis, tulérunt Iesum paréntes eius in Hierosólymam, ut sístèrent Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini: « Omne masculínium adapériens vulvam sanctum Dómino vocábitur », et ut darent hóstiam secúndum quod dictum est in lege Dómini: « par túrturum aut duos pullos columbárum ».

Et ecce homo erat in Ierúsalem, cui nomen Sýmeon, et homo iste iustus et timorátus, expéctans consolatió-nem Israel, et Spíritus Sanctus erat super eum, et respón-

sum accéperat a Spíritu Sancto non visúrum se mortem nisi prius vidéret Christum Dómini.

Et venit in Spíritu in templum. Et cum inducerent púerum Iesum paréntes eius, ut fácerent secúndum consuetúdinem Legis pro eo, et ipse accépit eum in ulnas suas et benedíxit Deum et dixit:

« Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace: quia vidérunt óculi mei salutáre tuum, quod parásti ante fáciem ómnium populórum, lumen ad revelatiónem géntium et glóriam plebis tuæ Israel ».

Et erat pater eius et mater mirántes super his quæ dicebántur de illo. Et benedíxit illis Sýmeon, et dixit ad Mariám matrem eius: « Ecce pósitus est hic in ruínam et resurrectionem multórum in Israel et in signum cui contradicétur — et tuam ipsíus ánimam pertránsiet gládius — ut reveléntur ex multis córdibus cogitatiónes ».

Et erat Anna prophetíssa, filia Phánuel, de tribu Aser; hæc procésserat in diébus multis, et víxerat cum viro suo annis septem a virginitáte sua. Et hæc vídua usque ad annos octogínta quáttuor, quæ non discedébat de templo, ieiúniis et obsecrationibús sérvians nocte ac die. Et hæc ipsa hora supervéniens confitebátur Deo et loquebátur de illo ómnibus qui exspectábant redemptionem Ierúsalem.

Et ut perfecérunt ómnia secúndum legem Dómini, revérsi sunt in Galiléam in civitátem suam Náza-reth.

Puer autem crescébat et confortabátur plenus sapiéntia, et grátia Dei erat super illum.

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Léc-tio sancti Evangé-lii secúndum Lucam

2, 22. 39-40

Postquam impléti sunt dies purgatiónis eórum secúndum legem Móysis, tulérunt Iesum paréntes eius in Hierosólymam, ut sístèrent Dómino.

Et ut perfecérunt ómnia secúndum legem Dómini, revérsi sunt in Galiléam in civitátem suam Náza-reth.

Puer autem crescébat et confortabátur plenus sapiéntia, et grátia Dei erat super illum. — Verbum Dómini.

Anno C

Iesus in medio doctorum a parentibus invenitur.

✠ Léc-tio sancti Evangé-lii secúndum Lucam

2, 41-52

Ibant paréntes Iesu per omnes annos in Ierúsalem in die festo Paschæ. Et cum factus esset annórum duódecim, ascendéntibus illis secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatisque diébus, cum redírent, remánsit puer Iesus in Ierúsalem, et non cognovérunt paréntes eius. Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi et requirébant eum inter cognátos et notos, et non inveniéntes, regréssi sunt in Ierúsalem requiréntes eum.

Et factum est post tríduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio doctórum audiéntem illos et interrogántem eos: stupébant autem omnes qui eum audiébant super prudéntia et respónsis eius.

Et vidéntes eum admiráti sunt, et dixit Mater eius ad illum: « Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te ».

Et ait ad illos: « Quid est quod me quærebátis? Nesciebátis quia in his quæ Patris mei sunt opórtet me esse? »

Et ipsi non intellexérunt verbum quod locútus est ad illos.

Et descendit cum eis et venit Náza-reth, et erat súb-ditus illis. Et Mater eius conservábat ómnia verba in corde suo.

Et Iesus proficiébat sapiéntia et ætáte et grátia apud Deum et hómines. — Verbum Dómini.

Quando hoc festum celebratur die dominica, dicitur Credo.

Super oblata

Hóstiam tibi placatiónis offérimus, Dómine, suppliciter deprecántes, ut, Deíparæ Vírginis beatíque Ioseph interveniénte suffrágio, famílias nostras in tua grátia firmiter et pace constítuas. Per Christum.

Præfatio de Nativitate, pp. 747-749.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes pro-prium.

Ant. ad communionem

Bar 3, 38

Deus noster in terris visus est,
et cum homínibus conversátus est.

Post communionem

Quos cæléstibus réficis sacraméntis,
fac, clementíssime Pater,
sanctæ Famíliæ exémp-la iúgiter imitári,
ut, post ærúmnas sæculi,
eius consórtium consequámur ætérnum.
Per Christum.

Die 29 decembris

De V die infra octavam Nativitatis Domini

Ant. ad introitum

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret,
ut omnis qui credit in eum non péreat,
sed hábeat vitam ætérnam.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens et invisíbilis Deus,
qui tuæ lucis advéntu mundi ténebras effugásti,
seréno vultu nos, quæsumus, intuére,
ut magnificéntiam nativitatís Unigéniti tui
dignis præcóniis collaudémus.
Qui tecum vivit.

Lectio prior

Qui diligit fratrem suum in lumine manet.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli **2, 3-11**

Caríssimi:

In hoc cognóscimus quóniam nóvimus Iesum, si mandáta eius servémus. Qui dicit: « Novi eum », et mandáta eius non servat, mendax est, et in hoc véritas non est; qui autem servat verbum eius, vere in hoc cá-ritas Dei consummáta est; in hoc cognóscimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet, sicut ille ambulávit, et ipse ambuláre.

Caríssimi, non mandátum novum scribo vobis, sed mandátum vetus, quod habuístis ab inítio: mandátum vetus est verbum quod audístis. Verúmtamen mandátum

novum scribo vobis, quod est verum in ipso et in vobis, quóniam ténebræ tránseunt et lumen verum iam lucet.

Qui dicit se in luce esse et fratrem suum odit, in ténebris est usque adhuc. Qui diligit fratrem suum, in lumine manet et scándalum ei non est; qui autem odit fratrem suum, in ténebris est et in ténebris ámbulat, et nescit quo vadat, quóniam ténebræ obcæcavérunt óculos eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 5 b-6 (R.: 11 a)

R. Læténtur cæli et exsúltet terra.

¹ Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.

² Cantáte Dómino, benedicite nómini eius. R.

Annuntiáte de die in diem salutáre eius.

³ Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius. R.

⁵ Dóminus autem cælos fecit.

⁶ Magnificéntia et pulchritúdo in conspéctu eius,
poténtia et decor in sanctuário eius. R.

Alleluia

Lc 2, 32

R. Alleluia. V. Lumen ad revelatióem géntium,
et glóriam plebis tuæ Israel. R. Alleluia.

Loco versus ante Evangelium, qui singulis diebus proponitur, alius adhiberi potest ex iis qui infra, p. 718, inveniuntur.

Evangelium

Lumen ad revelationem gentium.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 2, 22-35

Postquam impléti sunt dies purgatióis eórum secúndum legem Móysis, tulérunt Iesum paréntes eius in

Hierosólymam ut sísterent Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini: « Omne masculínium adapériens vulvam sanctum Dómino vocábitur », et ut darent hóstiam secúndum quod dictum est in lege Dómini: « par túrturum aut duos pullos columbárum ».

Et ecce homo erat in Ierúsalem, cui nomen Sýmeon, et homo iste iustus et timorátus, exspéctans consolatió-nem Israel, et Spíritus Sanctus erat super eum, et respónsum accéperat a Spíritu Sancto non visúrum se mortem nisi prius vidéret Christum Dómini.

Et venit in Spíritu in templum. Et cum indúcerent púerum Iesum paréntes eius ut fácerent secúndum consuetúdinem Legis pro eo, et ipse accépit eum in ulnas suas et benedíxit Deum et dixit:

« Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace: quia vidérunt óculi mei salutáre tuum, quod parásti ante fáciem ómnium populórum, lumen ad revelatióem géntium et glóriam plebis tuæ Israel ».

Et erat pater eius et mater mirántes super his quæ dicebántur de illo. Et benedíxit illis Sýmeon, et dixit ad Mariám matrem eius: « Ecce pósitus est hic in ruínam et resurrectióem multórum in Israel et in signum cui contradicétur — et tuam ipsíus ánimam pertránsiet gládus — ut reveléntur ex multis córdibus cogitatió-nes ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accípere. Per Christum.

Præfatio de Nativitate, pp. 747-749.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes proprium.

Ant. ad communionem

Lc 1, 78

Per viscera misericordiæ Dei nostri,
visitávit nos Oriens ex alto.

Post communionem

Da, quæsumus, omnipotens Deus,
ut mysteriõrum virtute sanctõrum
iúgiter vita nostra firmetur. Per Christum.

Die 30 decembris

De VI die infra octavam Nativitatis Domini

Deficiente dominica infra octavam Nativitatis, hac die celebratur
festum S. Familiæ Iesu, Mariæ et Ioseph (cf. p. 302).

Ant. ad introitum

Sap. 18, 14-15

Dum médium siléntium tenèrent ómnia,
et nox in suo cursu médium iter habéret,
omnipotens sermo tuus, Dómine,
de cælis a regálibus sédibus venit.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Concéde, quæsumus, omnipotens Deus,
ut nos Unigéniti tui nova per carnem nativitas liberet,
quos sub peccáti iugo vetústa sérvitus tenet.
Per Dóminum.

Lectio prior

Qui facit voluntatem Dei manet in æternum.

Léctio Epistolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 2, 12-17

Scribo vobis, filioli: Remíssa sunt vobis peccáta propter
Nomen eius. Scribo vobis, patres: Novístis Eum qui

ab iníitio est. Scribo vobis, adulescèntes: Vicístis Malígnum. Scripsi vobis, párvuli: Nostis Patrem. Scripsi vobis, patres: Nostis Eum qui ab iníitio est. Scripsi vobis, adulescèntes: Fortes estis et verbum Dei in vobis manet et vicístis Malígnum.

Nolíte diligere mundum neque ea quæ in mundo sunt. Si quis diligit mundum, non est caritas Patris in eo; quóniam omne quod est in mundo, concupiscéntia carnis et concupiscéntia oculórum et supérbia vitæ, non est ex Patre sed ex mundo est. Et mundus transit et concupiscéntia eius; qui autem facit volúntatem Dei manet in ætérnum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 95, 7-8 a. 8 b-9. 10 (R.: 11 a)

R. Læténtur cæli et exsúltet terra.

7 Afférte Dómino, familiæ populórum,
afférte Dómino glóriam et poténtiam,
8 afférte Dómino glóriam nóminis eius. R.

Tóllite hóstias et introíte in átria eius,
9 adoráte Dóminum in splendóre sancto.
Contremiscite a fácie eius, univérsa terra. R.

10 Dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ».
Etením corréxit orbem terræ
qui non commovébitur;
iudicábit pópulos in æquitáte. R.

Alleluia

R. Allelúia. V. Dies sanctificátus illúxit nobis:
veníte, gentes, et adoráte Dóminum:
quia hódie descéndit lux magna super terram.
R. Allelúia.

Evangelium

*Loquebatur de illo omnibus
qui exspectabant redemptionem Ierusalem.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 2, 36-40

In illo témpore:

Erat Anna prophetíssa, fília Phánuel, de tribu Aser; hæc procésserat in diébus multis, et víxerat cum viro suo annis septem a virginitáte sua. Et hæc vídua usque ad annos octogínta quáttuor, quæ non discedébat de templo, ieiúniis et obsecrátióibus sérvians nocte ac die. Et hæc ipsa hora supervéniens confitebátur Deo et loquebátur de illo ómnibus qui exspectábant redemptionem Ierúsalem.

Et ut perfecérunt ómnia secúndum legem Dómini, reversi sunt in Galiléam in civitátem suam Náza-reth.

Puer autem crescébat et confortabátur plenus sapién-tia, et grátia Dei erat super illum.

Verbum Dómini.

Super oblata

Múnera, quæsumus, Dómine,
tuæ plebis propitiátus assúme,
ut, quæ fidei pietáte profiténtur,
sacraméntis cæléstibus apprehéndant.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate, pp. 747-749.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicántes pro-
prium.

Ant. ad communionem

Io 1, 16

De plenitúdine eius nos omnes accépipus,
et grátiam pro grátia.

Post communionem

Deus, qui nos sacraménti tui participatióne contíngis,
virtútis eius efféctus in nostris córdibus operáre,
ut suscipiéndó múnere tuo per ipsum munus aptémur.
Per Christum.

Die 31 decembris

De VII die infra octavam Nativitatis Domini

Ant. ad introitum

Is 9, 6

Puer natus est nobis, et filius datus est nobis,
cuius impérium super húmerum eius,
et vocábitur nomen eius magni consílii Angelus.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, qui in Fílii tui nativité
tribuísti totíus religiónis
inítium perfectionémque constáre,
da nobis, quæsumus, in eius portióne censéri,
in quo totíus salútis humánæ summa consístit.
Per Dóminum.

Lectio prior

Unctionem habetis a Sancto et scitis omnes.

Lécio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 2, 18-21

Filíoli, novíssima hora est, et sicut audístis quia
Antichristus venít, ita nunc Antichristi multi adsunt;
unde cognóscimus quóniam novíssima hora est. Ex no-
bis prodiérunt, sed non erant ex nobis; nam, si fuissent
ex nobis, permansissent nobíscum; sed ut manifestarétur
quóniam illi omnes non sunt ex nobis.

Sed vos unctiōnem habētis a Sancto et scitis omnes. Non scripsi vobis quasi nesciētibz veritatē, sed quasi sciētibz eam, et quōniam omne mendācium ex veritate non est.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 95, 1-2, 11-12, 13 (R.: 11 a)

R. Læténtur cæli et exsúltet terra.

- ¹ Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
- ² Cantáte Dómino, benedicite nómini eius,
annuntiáte de die in diem salutáre eius. **R.**
- ¹¹ Læténtur cæli et exsúltet terra,
sonet mare et plenitúdo eius;
- ¹² gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.
Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum. **R.**
- ¹³ A fácie Dómini, quia venit,
quōniam venit iudicáre terram.
Iudicábit orbem terræ in iustítia
et pópulos in veritate sua. **R.**

Alleluia

Io 1, 14. 12 b

R. Allelúia. **V.** Verbum caro factum est, et habitávit in nobis.

Quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri.

R. Allelúia.

Evangelium

Verbum caro factum est.

✠ **Initium sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 1, 1-18**

In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

Hoc erat in princípíio apud Deum.

Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil, quod factum est, in ipso vita erat et vita erat lux hóminum; et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt.

Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Ioánnes: hic venit in testimónium, ut testimónium perhiberet de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhiberet de lúmine.

Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem, véniens in mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt.

Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his qui credunt in nómine eius, qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt.

Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis, et vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis.

Ioánnes testimónium pérhibet de ipso, et clamat dicens: « Hic erat, quem dixi: " Qui post me ventúrus est, ante me factus est, quia prior me erat " ».

Et de plenitúdine eius nos omnes accépimus, et grátiam pro grátia; quia Lex per Móysen data est, grátia et véritas per Iesum Christum facta est.

Deum nemo vidit umquam; Unigénitus Deus, qui est in sinu Patris, ipse enarrávit. — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, auctor sincéræ devotiōnis et pacis,
da, quæsumus, ut et maiestátem tuam
conveniēter hoc múnere venerémur,
et sacri participatiōne mystérii fidéliter sénsibus uníamur.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate, pp. 747-749.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicantes proprium.

Ant. ad communionem

1 Io 4, 9

Misit Deus Fílium suum unigénitum in mundum,
ut vivámus per eum.

Post communionem

Diversis plebs tua, Dómine, gubernáta subsidiis,
et præsentia pietátis tuæ remédia cápiat et futúra,
ut, transeúntium rerum necessária consolatióne fovénte,
fiduciálius ad æténa conténdat.
Per Christum.

Die 1 ianuarii

In octava Nativitatis Domini

SOLLEMNITAS SANCTÆ DEI GENETRICIS MARIÆ

Ant. ad introitum

Sedulius

Salve, sancta Parens, eníxa puérpera Regem,
qui cælum terrámque regit in sæcula sæculórum.

Vel:

Cf. Is 9, 2. 6; Lc 1, 33

Lux fulgébit hódie super nos,
quia natus est nobis Dóminus;
et vocábitur Admirábilis, Deus, Princeps pacis,
Pater futúri sæculi: cuius regni non erit finis.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui salútis æternæ,
beátæ Mariæ virginitáte fecúnda,
humáno géneri præmia præstitisti,
tribue, quæsumus,
ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus,
per quam merúimus Fílium tuum
auctórem vitæ suscipere. Qui tecum vivit.

Lectio prima

*Invocabunt nomen meum super filios Israel,
et ego benedicam eis.*

Léctio libri Númeri

6, 22-27

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens: « Lóquere
Aaron et fíliis eius: Sic benedicétis fíliis Israel et dicétis
eis:

“ Benedicat tibi Dóminus et custódiat te: osténdat Dóminus fáciem suam tibi et misereátur tui. Convértat Dóminus vultum suum ad te et det tibi pacem ”.

Invocabúntque nomen meum super fílios Israel, et ego benedícam eis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 66, 2-3. 5. 6 et 8 (R.: 2 a)

R. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis.

² Deus misereátur nostri, et benedícat nobis; illúminet vultum suum super nos.

³ Ut cognoscátur in terra via tua, in ómnibus géntibus salutáre tuum. R.

⁵ Læténtur et exsúltent gentes, quóniam iúdicas pópulos in aequitáte, et gentes in terra dírigis. R.

⁶ Confíteántur tibi pópuli, Deus, confíteántur tibi pópuli omnes.

⁸ Benedícat nos Deus, et métuant eum omnes fines terræ. R.

Lectio secunda

Misit Deus Filium suum, factum ex muliere.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas 4, 4-7

Fratres:

Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub Lege, ut eos qui sub Lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Quóniam autem estis fílii, misit Deus Spíritum Fílii sui in corda nostra, clamántem: « Abba, Pater! » Itaque iam non es servus, sed fílius; quod si fílius, et heres per Deum. — Verbum Dómini.

Alleluia

Hebr 1, 1-2

R. Alleluia. V. Multifarie olim Deus loquens pátribus in prophétis,
novissime diébus istis locútus est nobis in Fílio. R. Alleluia.

Evangelium

*Invenerunt Mariam et Ioseph et infantem ...
Et post dies octo, vocatum est nomen eius Iesus.*

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam 2, 16-21

In illo témpore:

Venérunt pastóres festinántes usque Béthleem et invenerunt Mariam et Ioseph et infantem pósitum in præsépio. Vidéntes autem notum fecérunt verbum quod dictum erat illis de púero hoc.

Et omnes qui audiérunt miráti sunt de his quæ dicta erant a pastóribus ad ipsos: María autem conservábat ómnia verba hæc cónferens in corde suo. Et reversi sunt pastóres glorificántes et laudántes Deum in ómnibus quæ audierant et víderant sicut dictum est ad illos.

Et postquam consummáti sunt dies octo ut circumciderétur, vocátum est nomen eius Iesus, quod vocátum est ab Angelo prius quam in útero conciperétur.

Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Deus, qui bona cuncta ínchoas benígnus et pérficis, da nobis,
de sollemnitate sanctæ Dei Genetrícis lætántibus, sicut de ínitiis tuæ grátiae gloriámur,
ita de perfectióne gaudére. Per Christum.

Præfatio de beata Maria Virgine I (Et te in sollemnitate), p. 762.
Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicantes proprium.

Ant. ad communionem **Hebr 13, 8**

Iesus Christus heri et hodie, ipse et in sæcula.

Post communionem

Sumpsimus, Dómine, læti sacramenta cælestia:
præsta, quæsumus,
ut ad vitam nobis proficiant sempiternam,
qui beatam semper Virginem Mariam
Fílii tui Genetrícem et Ecclésiæ Matrem
profitéri gloriámur.
Per Christum.

Diebus sequentibus, quando dicenda est Missa de feria, adhibetur textus infra propositi, p. 332.

DOMINICA II POST NATIVITATEM

Ant. ad introitum

Sap 18, 14-15

Dum médium siléntium tenérent ómnia,
et nox in suo cursu médium iter habéret,
omnípotens sermo tuus, Dómine,
de cælis a regálibus sédibus venit.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
fidélium splendor animárum,
dignáre mundum glória tua implére benígnus,
et cunctis pópulis appáre per tui lúminis claritátem.
Per Dóminum.

Lectio prima

Sapientia Dei in populo electo inhabitavit.

Léctio libri Sirácidæ

24, 1-4. 12-16

Sapiéntia laudábit ánimam suam et in Deo honorábitur, et in médio pópuli sui gloriábitur; et in ecclésiis Altíssimi apériet os suum, et in conspéctu virtútis illius gloriábitur, et in médio pópuli sui exaltábitur, et in plenitúdine sancta admirábitur; et in multitudíne electórum habébit laudem, et inter benedíctos benedicétur.

Præcépit et dixit mihi creátor ómnium, et qui creávit me requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: « In Iacob inhábita et in Israel hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces ».

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Ierusalem potestas mea.

Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R.: Io 1, 14)

R. Verbum caro factum est, et habitavit in nobis.

vel Alleluia.

- 12 Lauda, Ierusalem, Dominum;
collauda Deum tuum, Sion.
13 Quoniam confortavit seras portarum tuarum,
benedixit filiis tuis in te. R.
14 Qui ponit fines tuos pacem,
et adipe frumenti satiat te.
15 Qui emittit eloquium suum terrae,
velociter currit verbum eius. R.
19 Qui annuntiat verbum suum Iacob,
iustitias et iudicia sua Israel.
20 Non fecit taliter omni nationi,
et iudicia sua non manifestavit eis. R.

Lectio secunda

*Prædestinavit nos
in adoptionem filiorum per Iesum.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apostoli ad Ephésios

1, 3-6. 15-18

Benedictus Deus et Pater Domini nostri Iesu Christi, qui benedixit nos in omni benedictione spiritali in cælestibus in Christo, sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut essemus sancti et immaculati in con-

spectu eius in caritate, qui prædestinavit nos in adoptionem filiorum per Iesum Christum in ipsum, secundum beneplacitum voluntatis suæ, in laudem gloriæ gratiæ suæ, in qua gratificavit nos in Dilcto.

Propterea et ego audiens fidem vestram quæ est in Domino Iesu et dilectionem in omnes sanctos, non cesso gratias agens pro vobis memoriam faciens in orationibus meis, ut Deus Domini nostri Iesu Christi, Pater gloriæ, det vobis Spiritum sapientiæ et revelationis in agnitione eius, illuminatos oculos cordis vestri, ut sciatis quæ sit spes vocationis eius, quæ divitiæ gloriæ hereditatis eius in sanctis. — Verbum Domini.

Alleluia

Cf. 1 Tim 3, 16

R. Alleluia. V. Gloria tibi, Christe, prædicato gentibus;
gloria tibi, Christe, credito in mundo.

R. Alleluia.

Evangelium*

Verbum caro factum est, et habitavit in nobis.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem 1, 1-18

In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

Hoc erat in principio apud Deum.

Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil, quod factum est, in ipso vita erat et vita erat lux hominum, et lux in tenebris lucet, et tenebræ eam non comprehendunt.

Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Ioannes: hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine.

Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem, veniens in mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum

factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt.

Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his qui credunt in nómine eius, qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt.

Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis, et vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis.

Ioánnes testimónium pérhibet de ipso, et clamat dicens: « Hic erat, quem dixi: " Qui post me ventúrus est, ante me factus est, quia prior me erat " ».

Et de plenitúdine eius nos omnes accévimus, et grátiam pro grátia; quia Lex per Móysen data est, grátia et véritas per Iesum Christum facta est.

Deum nemo vidit umquam; Unigénitus Deus, qui est in sinu Patris, ipse enarrávit. — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem
1, 1-5. 9-14

In princípíio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

Hoc erat in princípíio apud Deum.

Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil, quod factum est, in ipso víta erat et víta erat lux hóminum, et lux in ténebris lucet, et ténebrae eam non comprehendérunt.

Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem, véniens in mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt.

Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his qui credunt in nómine eius, qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt.

Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis, et vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Obláta, Dómine, múnera
Unigéniti tui nativité sanctífica,
qua nobis et via osténditur veritátis,
et regni cæléstis víta promíttitur.
Per Christum.

Præfatio de Nativitate, pp. 747-749.

Ant. ad communionem

Io 1, 12

Omnibus qui recepérunt eum,
dedit eis potestátem filios Dei fieri.

Post communionem

Dómine Deus noster, suppliciter te rogámus,
ut, huius operatióne mystérii,
víta nostra purgéntur, et iusta desidéria compleántur.
Per Christum.

Die 6 ianuarii
IN EPIPHANIA DOMINI
Sollemnitas

Ant. ad introitum Cf. Mal 3, 1; 1 Chr 19, 12

Ecce advénit Dominátor Dóminus;
et regnum in manu eius et potéstas et impérium.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum
géntibus stella duce revelásti,
concéde propítius, ut, qui iam te ex fide cognóvimus,
usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis
perducámur. Per Dóminum.

Lectio prima

Gloria Domini super te orta est.

Léctio libri Isaíæ prophétæ 60, 1-6

Surge, illumináre, Ierúsalem, quia venit lumen tuum,
et glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ
opérient terram, et calígo pópulos; super te autem orié-
tur Dóminus, et glória eius in te vidébitur.

Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splen-
dóre ortus tui. Leva in circúitu óculos tuos, et vide: om-
nes isti congregáti sunt, venérunt tibi; filii tui de longe
vénient, et filíæ tuæ de látere surgent.

Tunc vidébis et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor
tuum, quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, for-
titúdo géntium vénerit tibi, inundátio camelórum opériet
te, dromedárii Máidian et Ephá; omnes de Saba vénient,
aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntián-
tes. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 71, 1-2. 7-8. 10-11. 12-13 (R.: cf. 11)

R. Adorábunt te, Dómine, omnes gentes terræ.

- 1 Deus, iudícium tuum regi da,
et iustítiam tuam filio regis;
- 2 iúdicet pópulum tuum in iustítia,
et páuperes tuos in iudício. R.
- 3 Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis,
donec auferátur luna.
- 4 Et dominábitur a mari usque ad mare,
et a Flúmine usque ad términos orbis terrárum. R.
- 5 Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent,
reges Arabum et Saba dona addúcent.
- 6 Et adorábunt eum omnes reges,
omnes gentes sérvient ei. R.
- 7 Quia liberábit ínopem clamántem,
et páuperem cui non erat adiutor.
- 8 Parcet páuperi et ínopi,
et ánimas páuperum salvas fáciat. R.

Lectio secunda

*Nunc revelatum est gentes
esse coheredes promissionis.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

3, 2-3 a. 5-6

Fratres:

Audístis dispensatióem grátiae Dei quæ data est mihi
pro vobis, quóniam secúndum revelatióem notum mihi
factum est mystérium, quod áliis generatióibus non in-
nótuít filiis hóminum, sicuti nunc revelátum est sanctis
Apóstolis eius et Prophétis in Spíritu: esse gentes co-

herédes et concorporáles et compartícipes promissiónis in Christo Iesu per Evangélium. — Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 2, 2

R. Allelúia. V. Vidimus stellam eius in oriénte,
et vénimus adoráre Dóminum. R. Allelúia.

Evangelium

Venimus ab oriente adorare regem.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum 2, 1-12

Cum natus esset Iesus in Bétlleem Iudææ in diébus Heródis regis, ecce Magi ab oriénte venérunt Hierosólymam, dicétes: « Ubi est qui natus est Rex Iudæórum? Vidimus enim stellam eius in oriénte et vénimus adoráre eum ».

Audiens autem Heródes rex turbátus est et omnis Hierosólýma cum illo; et cóngregans omnes príncipes sacerdotum et scribas pópuli sciscitabátur ab eis ubi Christus nascerétur.

At illi dixerunt ei: « In Bétlleem Iudææ: sic enim scriptum est per Prophétam: “ Et tu, Bétlleem terra Iuda, nequáquam mínima es in princípibus Iuda; ex te enim exiit dux, qui reget pópulum meum Israel ” ».

Tunc Heródes, clam vocátis Magis, diligénter dídicit ab eis tempus stellæ quæ apparuit eis, et mittens illos in Bétlleem, dixit: « Ite, et interrogáte diligénter de púero; et cum invenéritis renuntiáte mihi, ut et ego véniens adórem eum ».

Qui, cum audissent regem, abiérunt, et ecce stella quam viderant in oriénte antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat puer. Vidéntes autem stellam gavísi sunt gáudio magno valde. Et intrántes domum vidérunt púerum cum María matre eius, et proci-

déntes adoravérunt eum; et apértis thesáuris suis, obtulé-runt ei múnera, aurum et thus et myrrham.

Et respónso accépto in somniis ne redírent ad Heródem, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam. Verbum Dómini.

Dícitur Credo.

Super oblata

Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine, dona propítius intuére, quibus non iam aurum, thus et myrrha profértur, sed quod eisdem munéribus declarátur, immolátur et súmitur, Iesus Christus. Qui vivit.

Præfatio de Epiphania, p. 750.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Communicantes proprium.

Ant. ad communionem

Cf. Mt 2, 2

Vidimus stellam eius in oriénte,
et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

Post communionem

Cælésti lúmine, quæsumus, Dómine, semper et ubique nos præveni, ut mystérium, cuius nos partícipes esse voluísti, et puro cernámus intúitu, et digno percipiámus afféctu. Per Christum.

Ubi sollemnitas Epiphaniæ non est de præcepto servanda, assignatur, tamquam diei proprio, dominicæ a die 2 ad diem 8 ianuarii occurrenti.

IN FERIIS TEMPORIS NATIVITATIS

a die 2 ianuarii

usque ad sabbatum ante festum Baptismatis Domini

Hæ Missæ adhibentur in feriis quibus sunt assignatæ, mutando collectam, prouti indicatur.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Dies sanctificátus illúxit nobis:
veníte, gentes, et adoráte Dóminum,
quia descéndit lux magna super terram.

Collecta

Ante sollemnitatem Epiphaniæ

Da, quæsumus, Dómine,
pópulo tuo inviolábilem fidei firmitátem,
ut, qui Unigénitum tuum in tua tecum glória sempiternum
in veritate nostri córporis
natum de Matre Vírgine confiténtur,
et a præsentibus liberéntur advérsis,
et mansúris gáudiis inserántur.
Per Dóminum.

Post sollemnitatem Epiphaniæ

Corda nostra, quæsumus, Dómine,
tuæ maiestátis splendor illústret,
quo per mundi huius tenebras transíre valeámus,
et perveniámus ad pátriam claritátis æternæ.
Per Dóminum.

Ante Epiphaniam dicuntur lectiones quæ pp. 340-352 exstant,
post vero Epiphaniam lectiones pp. 353-365 positæ.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accípere.
Per Christum.

Ante sollemnitatem Epiphaniæ: Præfatio de Nativitate, pp. 747-749.
Post sollemnitatem Epiphaniæ: Præfatio de Epiphania, p. 750,
vel de Nativitate, pp. 747-749.

Ant. ad communionem

Io 1, 14

Vídimus glóriam eius,
glóriam quasi Unigéniti a Patre,
plenum grátiae et veritátis.

Post communionem

Da, quæsumus, omnípotens Deus,
ut, mysteriórum virtúte sanctorum,
iúgiter vita nostra firmétur.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 117, 26-27

Benedíctus qui venit in nómine Dómini:
Deus Dóminus et illúxit nobis.

Collecta

Ante sollemnitatem Epiphaniæ

Deus, qui, per beátum sacrae Vírginis partum,
Fílii tui carnem humánis fecísti præiudíciis non tenéri,
præsta, quæsumus, ut, huius creatúra novitate suscepti,
vetustátis antiquæ contágiis exuámur.
Per Dóminum.

Post sollemnitatem Epiphaniæ

Deus, cuius Unigénitus
in substántia nostræ carnis apparuit,
præsta, quæsumus, ut per eum,
quem símilem nobis foris agnóvimus,
intus reformári mereámur.
Qui tecum vivit.

Ante Epiphaniam dicuntur lectiones quæ pp. 340-352 exstant,
post vero Epiphaniam lectiones pp. 353-365 positæ.

Super oblata

Múnera, quæsumus, Dómine,
tuæ plebis propitiátus assúme,
ut, quæ fidei pietáte profiténtur,
sacraméntis cæléstibus apprehédant.
Per Christum.

Ante sollemnitatem Epiphaniæ: Præfatio de Nativitate, pp. 747-749.
Post sollemnitatem Epiphaniæ: Præfatio de Epiphania, p. 750,
vel de Nativitate, pp. 747-749.

Ant. ad communionem Eph 2, 4; Rom 8, 3
Propter nímiā caritátem suā, qua diléxit nos Deus,
Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti.

Post communionem

Deus, qui nos sacraménti tui participatióne contíngis,
virtútis eius efféctus in nostris córdibus operáre,
ut suscipiéndō múnere tuo per ipsum munus aptémur.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum Is 9, 2
Pópulus, qui ambulábat in ténebris,
vidit lucem magnā;
habitántibus in regione umbræ mortis, lux orta est eis.

Collecta

Ante sollemnitatem Epiphaniæ

Concéde nobis, omnípotens Deus,
ut salutáre tuum, quod ad redemptiόnem mundi
luce nova cælórum processit,
nostris semper innovándis córdibus oriátur.
Per Dóminum.

Post sollemnitatem Epiphaniæ

Deus, illuminátor ómnium géntium,
da pópulis tuis perpétua pace gaudére,
et illud córdibus nostris spléndidum lumen infúnde,
quod patrum nostrórum méntibus aspersísti.
Per Dóminum.

Ante Epiphaniam dicuntur lectiones quæ pp. 340-352 exstant,
post vero Epiphaniam lectiones pp. 353-365 positæ.

Super oblata

Deus, auctor sincéræ devotiόnis et pacis,
da, quæsumus, ut et maiestátem tuā
conveniénter hoc múnere venerémur,
et sacri participatióne mystérii fidéliter sénsibus uniámur.
Per Christum.

Ante sollemnitatem Epiphaniæ: Præfatio de Nativitate, pp. 747-749.
Post sollemnitatem Epiphaniæ: Præfatio de Epiphania, p. 750,
vel de Nativitate, pp. 747-749.

Ant. ad communionem 1 Io 1, 2
Vita manifestáta est, quæ erat apud Patrem,
et apparuit nobis.

Post communionem

Diversis plebs tua, Dómine, gubernáta subsidiis,
et præséntia pietátis tuæ remédia cápiat et futúra,

ut, transeúntium rerum necessária consolatíone fovénte, fiduciálius ad æténa conténdat. Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Cf. Io 1, 1

In princípío et ante sácula Deus erat Verbum, et ipse nasci dignátus est Salvátor mundi.

Collecta

Ante sollemnitatem Epiphaniæ

Deus, qui pópulo tuo, Unigéniti tui nativité, redemptiónis efféctum mirábiliter inchoásti, ita, quæsumus, fidei fámulis tuis tríbue firmitátem, ut usque ad promíssum glóriæ præmíum, ipso gubernánte, pervéniant. Per Dóminum.

Post sollemnitatem Epiphaniæ

Deus, qui per Fílium tuum æternitátis tuæ lumen cunctis géntibus suscitásti, da plebi tuæ fulgórem plenum sui Redemptóris agnóscere, ut ad perpétuam claritátem per eius increménta pervéniat. Per Dóminum.

Ante Epiphaniám dicuntur lectiones quæ pp. 340-352 exstant, post vero Epiphaniám lectiones pp. 353-365 positæ.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra, quibus exercéntur commérchia gloriósa, ut, offeréntes quæ dedísti, teípsum mereámur accípere. Per Christum.

Ante sollemnitatem Epiphaniæ: Præfatio de Nativitate, pp. 747-749.
Post sollemnitatem Epiphaniæ: Præfatio de Epiphania, p. 750, vel de Nativitate, pp. 747-749.

Ant. ad communionem

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret, ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam æténam.

Post communionem

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut, mysteriórum virtúte sanctórum, iúgiter vita nostra firmétur. Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 111, 4

Exórtum est in ténebris lumen rectis corde, miséricors, et miserátor, et iustus Dóminus.

Collecta

Ante sollemnitatem Epiphaniæ

Fidèles tuos, quæsumus, Dómine, benígnus illúmina, et splendóre glóriæ tuæ corda eórum semper accénde, ut Salvatórem suum et incessánte agnóscant, et veráciter apprehéndant. Per Dóminum.

Post sollemnitatem Epiphaniæ

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut Salvatóris mundi, stella duce, manifestáta natívitas, méntibus nostris revelétur semper et crescat. Per Dóminum.

Ante Epiphaniám dicuntur lectiones quæ pp. 340-352 exstant, post vero Epiphaniám lectiones pp. 353-365 positæ.

Super oblata

Múnera, quæsumus, Dómine,
tuæ plebis propitiátus assúme,
ut, quæ fidei pietáte profiténtur,
sacraméntis cæléstibus apprehédant.
Per Christum.

Ante sollemnitatem Epiphaniæ: Præfatio de Nativitate, pp. 747-749.
Post sollemnitatem Epiphaniæ: Præfatio de Epiphania, p. 750,
vel de Nativitate, pp. 747-749.

Ant. ad communionem

1 Io 4, 9

In hoc appáruit caritas Dei in nobis,
quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum,
ut vivámus per eum.

Post communionem

Deus, qui nos sacraménti tui participatióne contíngis,
virtútis eius efféctus in nostris córdibus operáre,
ut suscipiéndó múnere tuo per ipsum munus aptémur.
Per Christum.

Sabbato**Ant. ad introitum**

Gal 4, 4-5

Misit Deus Fílium suum, factum ex muliere,
ut adoptiόνem filiórum reciperémus.

Collecta**Ante sollemnitatem Epiphaniæ**

Omnípotens sempitérne Deus,
qui per advéntum unigéniti Fílii tui
nova luce radiáre dignátus es,
concéde nobis, ut, sicut eum per Vírginis partum
in forma nostri córporis merúimus habére participem,
ita et in eius regno grátiae mereámur esse consórtes.
Per Dóminum.

Post sollemnitatem Epiphaniæ

Omnípotens sempitérne Deus,
qui per Unigénitum tuum
novam creatúram nos tibi esse fecísti,
præsta, quæsumus, ut per grátiam tuam
in illius inveniámur forma,
in quo tecum est nostra substántia.
Per Dóminum.

Ante Epiphaniam dicuntur lectiones quæ pp. 340-352 exstant,
post vero Epiphaniam lectiones pp. 353-365 positæ.

Super oblata

Deus, auctor sincéræ devotiónis et pacis,
da, quæsumus, ut maiestátem tuam
conveniénter hoc múnere venerémur,
et sacri participatióne mystérii fidéliter sénsibus uniámur.
Per Christum.

Ante sollemnitatem Epiphaniæ: Præfatio de Nativitate, pp. 747-749.
Post sollemnitatem Epiphaniæ: Præfatio de Epiphania, p. 750,
vel de Nativitate, pp. 747-749.

Ant. ad communionem

Io 1, 16

De plenitúdine eius nos omnes accépimus,
et grátiam pro grátia.

Post communionem

Díversis plebs tua, Dómine, gubernáta subsidiis,
et præséntia pietátis tuæ remédia cápiat et futúra,
ut, transeúntium rerum necessariá consolatióne fovénte,
fiduciálius ad æténa conténdat.
Per Christum.

LECTIONES ANTE EPIPHANIAM DICENDÆ

Die 2 ianuarii

Lectio prior

*Quod audistis ab initio in vobis permaneat.*Lectio Epistolæ primæ beati Ioannis apostoli 2, 22-28
Carissimi:

Quis est mendax nisi is qui negat quoniam Iesus est Christus? Hic est Antichristus, qui negat Patrem et Filium. Omnis qui negat Filium, nec Patrem habet; qui confitetur Filium, et Patrem habet.

Vos quod audistis ab initio in vobis permaneat; si in vobis permanserit quod ab initio audistis, et vos in Filio et in Patre manebitis. Et hæc est repromissio quam ipse pollicitus est nobis, vitam æternam. Hæc scripsi vobis de eis qui seducunt vos.

Et vos unctionem quam accepistis ab eo manet in vobis, et non necesse habetis ut aliquis doceat vos; sed sicut unctio ipsius docet vos de omnibus, et verum est et non est mendacium, et, sicut docuit vos, manetis in eo.

Et nunc, filiioli, manete in eo, ut cum apparuerit habeamus fiduciam et non confundamur ab eo in adventu eius. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 cd-4 (R.: 3 a)

R. Vidérunt omnes témini terræ salutáre Dei nostri.

Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabília fecit.

Salvávít sibi dextera eius,
et bráccium sanctum eius. R.

Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ
et veritátis suæ dómui Israel. R.

Vidérunt omnes témini terræ salutáre Dei nostri.
Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. R.

Alleluia

Hebr 1, 1-2

R. Allelúia. V. Multifárie olim Deus loquens pátribus in
prophétis,
novíssime diébus istis locútus est nobis in
Fílio. R. Allelúia.

Loco versus ante Evangelium, qui singulis diebus proponitur,
alius adhiberi potest ex iis qui infra, p. 718, exstant.

Evangelium

Medius vestrum stat, quem vos non scitis.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem 1, 19-28

Hoc est testimónium Ioánnis, quando misérunt ad
eum Iudæi ab Hierosólymis sacerdotes et Levítas ut in-
terrogárent eum: « Tu quis es? »

Et conféssus est, et non negávit; et conféssus est:
« Non sum ego Christus ».

Et interrogavérunt eum: « Quid ergo? Elías es tu? »
Et dicit: « Non sum ».

« Prophéta es tu? » Et respóndit: « Non ».

Dixerunt ergo ei: « Quis es? Ut respónsum demus
his, qui misérunt nos; quid dicis de te ipso? »

Ait: « Ego vox clamántis in desérto: " Dirígite viam
Dómini ", sicut dixit Isaias prophéta ».

Et qui missi fuerant erant ex Pharisæis. Et interrogaverunt eum, et dixerunt ei: « Quid ergo baptizas, si tu non es Christus, neque Elías, neque Prophéta? »

Respondit eis Ioánnes dicens: « Ego baptizo in aqua; médius vestrum stat, quem vos non scitis, qui post me venturus est, cuius ego non sum dignus ut solvam eius corrigiam calceamenti ».

Hæc in Bethánia facta sunt trans Iordánem, ubi erat Ioánnes baptizans. — Verbum Dómini.

Die 3 ianuarii

In regionibus ubi Epiphania celebratur dominica diebus a 2 ad 8 ianuarii occurrente, sumuntur post Epiphaniam lectiones pp. 353 ss. positæ. Alibi:

Lectio prior

Omnis qui in eo manet non peccat.

Lectio Epistolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli

2, 29 — 3, 6

Caríssimi:

Si scitis quóniam iustus est, scitote quóniam et omnis qui facit iustitiam ex ipso natus est.

Videte qualem caritatem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominémur: et sumus! Propter hoc mundus non cognoscit nos, quia non cognovit eum. Caríssimi, nunc filii Dei sumus, et nondum manifestatum est quid érimus; scimus quóniam cum ipse apparuerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sicuti est.

Et omnis qui habet spem hanc in eo, castificat se sicut ille castus est. Omnis qui facit peccatum, et iniquitatem facit, quia peccatum est iniquitas. Et scitis quóniam ille apparuit ut peccata tólleret, et peccatum in eo non est. Omnis qui in eo manet, non peccat; omnis qui peccat, non vidit eum, nec novit eum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 97, 1. 3 cd-4. 5-6 (R.: 3 a)

R. Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

1 Cantáte Dómino cánticum novum, quia mirabília fecit. Salvávit sibi dextera eius, et bráccium sanctum eius. R.

3 Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

4 Iubiláte Deo, omnis terra, erúmpite, exsultáte et psállite. R.

5 Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi;

6 in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ, iubiláte in conspéctu regis Dómini. R.

Alleluia

Io 1, 14. 12 b

R. Allelúia. V. Verbum caro factum est et habitávit in nobis.

Quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri. R. Allelúia.

Evangelium

Ecce Agnus Dei.

✠ Lectio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 1, 29-34

Altera die videt Ioánnes Iesum veniéntem ad se, et ait: « Ecce Agnus Dei qui tollit peccátum mundi. Hic est de quo dixi: " Post me venit vir qui ante me factus est, quia prior me erat ". Et ego nesciébam eum, sed, ut manifestétur Israel, proptérea veni ego in aqua baptizans ».

Et testimónium perhibuit Ioánnes, dicens: « Vidi Spíritum descendéntem quasi colúmbam de cælo, et mansit super eum, et ego nesciébam eum, sed qui misit me baptizáre in aqua, Ille mihi dixit: " Super quem véderis

Spirítum descendéntem et manéntem super eum, hic est qui baptizat in Spirítu Sancto ». Et ego vidi, et testimónium perhíbui quia hic est Fílius Dei ».

Verbum Dómini.

Die 4 ianuarii

In regionibus ubi Epiphania celebratur dominica diebus a 2 ad 8 ianuarii occurrente, sumuntur post Epiphaniam lectiones pp. 353 ss. positæ. Alibi:

Lectio prior

Non potest peccare, quoniam ex Deo natus est.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 3, 7-10

Filióli, nemo vos seducat; qui facit iustítiam iustus est, sicut ille iustus est; qui facit peccátum ex diábolo est, quóniam a princípío diábolus peccat. Propter hoc apparuit Fílius Dei, ut dissólvat ópera diáboli.

Omnis qui natus est ex Deo, peccátum non facit, quóniam semen ipsíus in eo manet; et non potest peccáre, quóniam ex Deo natus est. In hoc manifesti sunt filii Dei et filii diáboli: omnis qui non facit iustítiam non est ex Deo, et qui non díligit fratrem suum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 97, 1. 7-8. 9 (R.: 3 a)

R. Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirábilia fecit.

Salvávít sibi délixtera eius,
et bráccium sanctum eius. R.

7 Sonet mare et plenitúdo eius,
orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

8 Flúmina plaudent manu,
simúl montes exsultábunt. R.

A conspéctu Dómini, quóniam venit iudicáre terram. Iudicábit orbem terrárum in iustítia et pópulos in æquitáte. R.

Alleluia

Hebr 1, 1-2

R. Allelúia. V. Multifárie olim Deus loquens pátribus in prophétis,
novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio. R. Allelúia.

Evangeliium

Invenimus Messiam.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 1, 35-42

In illo témpore:

Stabat Ioánnes et ex discipulis eius duo, et respiciens Iesum ambulántem dicit: « Ecce Agnus Dei ». Et audiérunt eum duo discipuli loquéntem et secúti sunt Iesum.

Convérsum autem Iesus et videns eos sequéntes se, dicit eis: « Quid quæritis? »

Qui dixerunt ei: « Rabbi (quod dicitur interpretátum: Magíster), ubi hábitas? »

Dicit eis: « Veníte et vidébitis ». Venérunt ergo et vidérunt ubi manéret, et apud eum mansérunt die illo: hora erat quasi décima.

Erat Andréas, frater Simónis Petri, unus ex duóbus, qui audierant ab Ioánnē et secúti fúerant eum: invénit hic primum fratrem suum Simónem et dicit ei: « Invenimus Messiam (quod est interpretátum Christus) ».

Addúxit eum ad Iesum. Intúitus eum Iesus dixit: « Tu es Simon filius Ioánnis, tu vocáberis Cephas (quod interpretátur Petrus) ».

Verbum Dómini.

Die 5 ianuarii

In regionibus ubi Epiphania celebratur dominica diebus a 2 ad 8 ianuarii occurrente, sumuntur post Epiphaniam lectiones pp. 353 ss. positæ. Alibi:

Lectio prior

*Transivimus de morte in vitam,
quoniam diligimus fratres.*

Lectio Epistolæ primæ beāti Ioānnis apostoli 3, 11-21

Carissimi:

Hæc est annuntiatio quam audistis ab initio, ut diligamus alterutrum; non sicut Cain: ex Maligno erat et occidit fratrem suum; et propter quid occidit eum? Quoniam opera eius maligna erant, fratris autem eius iusta.

Nolite mirari, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus quoniam transivimus de morte in vitam, quoniam diligimus fratres; qui non diligit manet in morte. Omnis qui odit fratrem suum homicida est, et scitis quoniam omnis homicida non habet vitam æternam in se manentem.

In hoc novimus caritatem, quoniam ille pro nobis animam suam posuit; et nos debemus pro fratribus animas ponere.

Qui habuerit substantiam mundi et viderit fratrem suum necesse habere et clausurit viscera sua ab eo, quomodo caritas Dei manet in eo?

Filioli, non diligamus verbo nec lingua, sed in opere et veritate. In hoc cognoscemus quoniam ex veritate sumus, et in conspectu eius placabimus corda nostra, quoniam si reprehenderit nos cor, maior est Deus corde nostro et cognoscit omnia.

Carissimi, si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad Deum. — Verbum Domini.

Psalms responsorius Ps 99, 2. 3. 4. 5 (R.: 2 a)

R. Iubiláte Dómino, omnis terra.

2 Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspectu eius in exsultatióne. R.

3 Scitóte quoniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsius sumus,
pópulus eius et oves páscuæ eius. R.

4 Introíte portas eius in confessióne,
átria eius in hymnis,
confitémini illi, benedicíte nómini eius. R.

5 Quoniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatióem et generatióem
véritas eius. R.

Alleluia

R. Allelúia. V. Dies sanctificátus illúxit nobis:
veníte, gentes, et adoráte Dóminum;
quia hódie descendit lux magna super ter-
ram. R. Allelúia.

Evangelium

Tu es Filius Dei, rex Israel.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioānnem 1, 43-51

In illo témpore:

Vóluit Iesus exíre in Galiléam, et invénit Philíppum. Et dicit ei Iesus: « Séquere me ». Erat autem Philíppus a Bethsáida, civitaté Andréæ et Petri.

Invénit Philíppus Nathánael et dicit ei: « Quem scripsit Móyses in Lege et Prophétæ, invénimus, Iesum filium Ioseph a Náza-reth ».

Et dixit ei Nathánael: « A Náza-reth potest áliquid boni esse? »

Dicit ei Philíppus: « Veni et vide ».

Vidit Iesus Nathánael veniéntem ad se et dicit de eo: « Ecce vere Israelíta in quo dolus non est ».

Dicit ei Nathánael: « Unde me nosti? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Priúsqvam te Philíppus vocáret, cum esses sub ficu, vidi te ».

Respóndit ei Nathánael: « Rabbi, tu es Fílius Dei, tu rex es Israel ».

Respóndit Iesus et dixit ei: « Quia dixi tibi: “ Vidi te sub ficu ”, credis? Maióra his vidébis ».

Et dicit ei: « Amen amen dico vobis: Vidébitis cælum apértum et ángelos Dei ascendéntes et descendéntes supra Fílium hóminis ». — Verbum Dómini.

Die 6 ianuarii

In regionibus ubi Epiphania celebratur dominica diebus 7 vel 8 ianuarii occurrente.

Lectio prior

Spiritus et aqua et sanguis.

Lectio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 5, 5-13
Caríssimi:

Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Iesus est Fílius Dei?

Hic est qui venit per aquam et ságuinem, Iesus Christus; non in aqua solum, sed in aqua et in ságuine; et Spíritus est qui testificátur, quóniam Spíritus est véritas. Quia tres sunt qui testificántur, Spíritus et aqua et sanguis, et hi tres in unum sunt.

Si testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei maius est, quóniam hoc est testimónium Dei, quia

testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium in se. Qui non credit Deo, mendácem facit eum, quóniam non crédidit in testimónium quod testificátus est Deus de Fílio suo.

Et hoc est testimónium, quóniam vitam ætérnam dedit nobis Deus, et hæc vita in Fílio eius est. Qui habet Fílium habet vitam; qui non habet Fílium Dei vitam non habet.

Hæc scripsi vobis ut sciátis quóniam vitam habétis ætérnam, qui créditis in Nómine Fílii Dei.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R.: 12 a)

R. Lauda, Ierúsalem, Dóminum.

vel Allelúia.

- 12 Lauda, Ierúsalem, Dóminum;
colláuda Deum tuum, Sion,
13 Quóniam confortávit seras portárum tuárum,
benedíxit filiis tuis in te. R.
14 Qui ponit fines tuos pacem,
et ádipe fruménti sátiat te.
15 Qui emíttit elóquium suum terræ,
velóciter currit verbum eius. R.
19 Qui annúnciat verbum suum Iacob,
iustítias et iudícia sua Israel.
20 Non fecit táliter omni nátióni,
et iudícia sua non manifestávit eis. R.

Alleluia

Cf. Mc 9, 6

R. Allelúia. V. Cæli apérti sunt et vox Patris intónuit:
Hic est Fílius meus caríssimus: audíte illum.
R. Allelúia.

Evangelium

Tu es Filius meus dilectus, in te complacui.

✠ Lēctio sancti Evangēlii secūndum Marcum 1, 7-11

In illo tēpore:

Prædicābat Ioānnes dicens: « Venit fōrtior me post me, cuius non sum dignus procūmbens sōlvere corrigiam calceamentōrum eius; ego baptizāvi vos aqua, ille vero baptizābit vos in Spīritu Sancto ».

Et factum est in diēbus illis, venit Iesus a Názareth Galilææ et baptizātus est in Iordāne ab Ioānne. Et statim ascēdens de aqua vidit apērtos cælos et Spīritum tamquam colūmbam descendētem in ipsum; et vox facta est de cælis: « Tu es Filius meus dilēctus, in te complacui ». — Verbum Dómini.

Die 7 ianuarii

In regionibus ubi Epiphania celebratur dominica die 8 ianuarii occurrente.

Lectio prior

Audit nos quidquid petierimus.

Lēctio Epistolæ primæ beāti Ioānnis apóstoli 5, 14-21
Caríssimi:

Hæc est fidúcia quam habémus ad eum, quia si quid petiérimus secūndum voluntátem eius audit nos. Et si scimus quóniam audit nos quicquid petiérimus, scimus quóniam habémus petitiónes quas postulávimus ab eo.

Si quis videt fratrem suum peccáre peccátum non ad mortem, petet, et dabit ei Deus vitam, peccántibus non ad mortem. Est peccátum ad mortem; non pro illo dico

ut roget. Omnis iniustítia peccátum est, et est peccátum non ad mortem.

Scimus quóniam omnis qui natus est ex Deo non peccat, sed Ille qui génitus est ex Deo consérvat eum, et Malignus non tangit eum. Scimus quóniam ex Deo sumus, et mundus totus in Maligno pósitus est. Et scimus quóniam Fílius Dei venit, et dedit nobis sensum ut cognoscámus eum qui verus est; et sumus in eo qui verus est, in Fílio eius Iesu Christo. Hic est qui verus est Deus et Vita ætérna.

Filioli, custodíte vos a simulácris.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 149, 1-2. 3-4. 5 et 6 a et 9 b (R.: 4 a)

R. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo.

vel Allelúia.

1 Cantáte Dómino cánticum novum;
laus eius in ecclésia sanctórum.

2 Lætétur Israel in eo qui fecit eum,
et filii Sion exsúltent in rege suo. R.

3 Laudent nomen eius in choro,
in týmpano et cíthara psallant ei.

4 Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo,
et honorábit mansuétos in salútem. R.

5 Iúbilent sancti in glória,
læténtur in cubílibus suis.

6 Exaltatiónes Dei in gútture eórum;
9 glória hæc est ómnibus sanctis eius. R.

Alleluia

Lc 7, 16

R. Allelúia. V. Prophéta magnus surréxit in nobis
et Deus visitávit plebem suam. R. Allelúia.

Evangelium

*Hoc fecit initium signorum Iesus
in Cana Galilææ.*

✠ Lēctio sancti Evangēlii secūndum Ioānnem 2, 1-12

In illo tēpore:

Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat Mater Iesu ibi: vocátus est autem et Iesus et discipuli eius ad núptias. Et deficiēte vino, dicit Mater Iesu ad eum: « Vinum non habent ».

Et dicit ei Iesus: « Quid mihi et tibi, múlter? Non-dum venit hora mea ».

Dicit Mater eius minístris: « Quodcúmque díxerit vobis fácite ».

Erant autem ibi lapideæ hýdriæ sex, pósitæ secūndum purificatióem Iudæórum, capiētes singulæ metrétas binas vel ternas.

Dicit eis Iesus: « Impléte hýdrias aqua ». Et implevērunt eas usque ad summum. Et dicit eis: « Hauríte nunc et ferte architriclínó ». Illi autem tulērunt.

Ut autem gustávit architriclínus aquam vinum factam et non sciébat unde esset, minístri autem sciébant, qui haurierant aquam, vocat sponsum architriclínus, et dicit ei: « Omnis homo primum bonum vinum ponit, et cum inebriáti fúerint, id quod detérius est: tu servásti bonum vinum usque adhuc ».

Hoc fecit inítium signórum Iesus in Cana Galilææ, et manifestávit glóriam suam, et credidērunt in eum discipuli eius.

Post hoc descendit Caphárnaum ipse et Mater eius et fratres eius et discipuli eius; et ibi mansērunt non multis diébus. — Verbum Dómini.

LECTIONES POST EPIPHANIAM DICENDÆ

Ubi Epiphania die 6 ianuarii celebratur, dicuntur lectiones diei mensis respondentes; ubi vero Epiphania dominica a 2 ad 8 ianuarii celebratur, dicuntur lectiones feriæ hebdomadæ respondentes.

**Die 7 ianuarii
vel feria secunda post Epiphaniam**

Lectio prior

Probate spiritus si ex Deo sint.

Lēctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli

Caríssimi: 3, 22 — 4, 6

Quodcúmque petiérimus accípiamus ab eo, quóniam mandáta eius custodímus et ea quæ sunt plácita coram eo fácimus.

Et hoc est mandátum eius, ut credámus Nómini Fílii eius Iesu Christi et diligámus altérutrum, sicut dedit mandátum nobis. Et qui servat mandáta eius, in ipso manet et ipse in eo; et in hoc cognóscimus quóniam manet in nobis, ex Spíritu quem nobis dedit.

Caríssimi, nolíte omni spíritui crédere, sed probáte spíritus si ex Deo sint; quóniam multi pseudoprophétæ prodierunt in mundum. In hoc cognóscitis Spíritum Dei: omnis spíritus qui confitétur Iesum Christum in carne venísse, ex Deo est, et omnis spíritus qui non confitétur Iesum, ex Deo non est; et hoc est Antichristi, quod audístis quóniam venit, et nunc iam in mundo est.

Vos ex Deo estis, filioli, et vicístis eos, quóniam maior est qui in vobis est quam qui in mundo. Ipsi ex mundo sunt; ideo ex mundo loquúntur et mundus eos audit. Nos ex Deo sumus; qui cognóscit Deum, audit nos, qui non est ex Deo non audit nos. Ex hoc cognóscimus Spíritum veritátis et spíritum erróris. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 2, 7-8. 10-11 (R.: 8 a)

R. Dabo tibi gentes hereditatem tuam.

7 Prædicabo decretum eius:

Dominus dixit ad me: « Filius meus es tu, ego hodie genui te.

8 Postula a me, et dabo tibi gentes hereditatem tuam, et possessionem tuam terminos terræ ». R.

10 Et nunc, reges, intelligite, erudimini qui iudicatis terram.

11 Servite Domino in timore, et exultate ei cum tremore. R.

Alleluia

Mt 4, 23

R. Alleluia. V. Prædicabat Iesus Evangelium Regni, et sanabat omnem infirmitatem in populo.
R. Alleluia.

Loco versus ante Evangelium, qui singulis diebus proponitur, alius adhiberi potest ex iis qui infra p. 718 exstant.

Evangelium

Appropinquavit Regnum cælorum.

✠ LECTIO sancti Evangelii secundum Matthæum

4, 12-17. 23-25

In illo tempore:

Cum audisset Iesus quod Ioannes traditus esset, secessit in Galilæam. Et relicta Nazareth venit et habitavit in Capharnaum maritimam in finibus Zabulon et Nephtalim: ut impleretur quod dictum est per Isaiam prophetam:

« Terra Zabulon et terra Nephtalim, ad viam maris, trans Iordanem, Galilæa gentium, populus qui sedebat in tenebris lucem vidit magnam, et sedentibus in regione et umbra mortis lux orta est eis ».

Exinde coepit Iesus prædicare et dicere: « Pœnitentiam agite: appropinquavit enim Regnum cælorum ».

Et circumibat Iesus totam Galilæam, docens in synagogis eorum et prædicans Evangelium Regni et sanans omnem languorem et omnem infirmitatem in populo. Et abiit opinio eius in totam Syriam; et obtulerunt ei omnes male habentes, variis languoribus et tormentis comprehensos et qui dæmonia habebant et lunaticos et paralyticos, et curavit eos. Et secutæ sunt eum turbæ multæ de Galilæa et Decapoli et Hierosolymis et Iudæa et de trans Iordanem. — Verbum Domini.

Die 8 ianuarii
vel feria tertia post Epiphaniā

Lectio prior

Deus caritas est.

LECTIO Epistolæ primæ beati Ioannis apostoli 4, 7-10

Carissimi, diligamus invicem, quoniam caritas ex Deo est, et omnis qui diligit ex Deo natus est et cognoscit Deum. Qui non diligit non cognovit Deum, quoniam Deus caritas est.

In hoc apparuit caritas Dei in nobis, quoniam Filium suum unigenitum misit Deus in mundum ut vivamus per eum. In hoc est caritas, non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse dilexit nos et misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 71, 1-2. 3-4 ab. 7-8 (R.: cf. 11)

R. Adorabunt te, Domine, omnes gentes terræ.

Deus, iudicium tuum regi da,
et iustitiam tuam filio regis;

- 2 iúdicet pópulum tuum in iustítia,
et páuperes tuos in iudício. *℞.*
- 3 Afferant montes pacem pópulo,
et colles iustítiam.
- 4 Iudicábit páuperes pópuli,
et salvos fáciat filios inópis. *℞.*
- 7 Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis,
donec auferátur luna.
- 8 Et dominábitur a mari usque ad mare,
et a Flúmine usque ad términos orbis terrárum. *℞.*

Alleluia**Lc 4, 18-19**

℞. Allelúia. *℣.* Evangelizáre paupéribus misit me Dóminus,
prædicáre captívís remissionem. *℞.* Allelúia.

Evangelium

*Multiplicans panes,
Iesus sese ut prophetam manifestat.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum **6, 34-44**

In illo témpore:

Vidit multam turbam Iesus, et misértus est super eos quia erant sicut oves non habéntes pastórem, et coepit docére illos multa.

Et cum iam hora multa facta esset, accessérunt discipuli eius dicéntes: « Desértus est locus hic, et hora iam est multa; dimítte illos, ut eúntes in villas et vicos in circúitu emant sibi quod mandúcent ».

Respóndens autem ait illis: « Date illis vos manducáre ».

Et dicunt ei: « Eúntes emámus denáriis ducéntis panes, et dábitus eis manducáre ».

Et dicit eis: « Quot panes habétis? Ite, vidéte ».

Et cum cognovissent, dicunt: « Quinque et duos pisces ».

Et præcépit illis ut accúmbere fácerent omnes secúndum contubérnia super víride fænum. Et discubuerunt secúndum áreas per centénos et per quinquagénos.

Et accéptis quinque pánibus et duóbus píscibus, íntuens in cælum benedíxit et fregit panes et dabat discipulis suis ut pónerent ante eos, et duos pisces divísit ómnibus. Et manducavérunt omnes et saturáti sunt; et sustulérunt fragménta duódecim cóphinos plenos, et de píscibus. Et erant qui manducavérunt panes quinque mília virórum. — Verbum Dómini.

**Die 9 ianuarii
vel feria quarta post Epiphaniam**

Lectio prior

Si diligamus invicem, Deus in nobis manet

Lécio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli **4, 11-18**

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum diligere. Deum nemo vidit umquam; si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet et caritas eius in nobis consummáta est.

In hoc cognóscimus quóniam in ipso manémus et ipse in nobis, quóniam de Spíritu suo dedit nobis. Et nos vídimus et testificámur quóniam Pater misit Fílium Salvatórem mundi.

Quisque conféssus fúerit: « Iesus est Fílius Dei », Deus in ipso manet et ipse in Deo. Et nos cognóvimus et credídimus caritáti quam habet Deus in nobis. Deus caritas est, et qui manet in caritáte in Deo manet et Deus in eo manet.

In hoc consummáta est caritas nobíscum, ut fidúciam habeamus in die iudicii, quia sicut ille est, et nos sumus

in hoc mundo. Timor non est in caritate, sed perfecta caritas foras mittit timorem, quoniam timor poenam habet, qui autem timet non est consummatus in caritate.

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 71, 1-2. 10-11. 12-13 (R.: cf. 11)

R. Adorabunt te, Domine, omnes gentes terræ.

- ¹ Deus, iudicium tuum regi da,
et iustitiam tuam filio regis;
- ² iudicet populum tuum in iustitia,
et pauperes tuos in iudicio. R.
- ¹⁰ Reges Tharsis et insulæ mûnera offerent,
reges Arabum et Saba dona adducent.
- ¹¹ Et adorabunt eum omnes reges,
omnes gentes servient ei. R.
- ¹² Quia liberabit inopem clamantem,
et pauperem cui non erat adiutor.
- ¹³ Parcet pauperi et inopi,
et animas pauperum salvas faciet. R.

Alleluia

Cf. 1 Tim 3, 16

R. Alleluia. V. Glória tibi, Christe, prædicato gentibus;
glória tibi, Christe, crédito in mundo.
R. Alleluia.

Evangelium

Viderunt eum ambulantem super mare.

✠ LECTIO sancti Evangelii secundum Marcum 6, 45-52

Postquam saturati sunt quinque milia virorum, statim coegit Iesus discipulos suos ascendere navem ut præcederent trans fretum ad Bethsaidam, dum ipse dimitteret populum. Et cum dimisisset eos, abiit in montem orare.

Et cum sero factum esset, erat navis in medio mari, et ipse solus in terra. Et videns eos laborantes in remigando, erat enim ventus contrarius eis, circa quartam vigiliam noctis venit ad eos ambulans super mare, et volebat præterire eos.

At illi, ut viderunt eum ambulantem super mare, putaverunt phantasma esse, et exclamaverunt; omnes enim eum viderunt et conturbati sunt. Statim autem locutus est cum eis et dicit illis: « Confidite, ego sum: nolite timere ». Et ascendit ad illos in navem, et cessavit ventus.

Et valde nimis intra se stupébant, non enim intellexerant de panibus, sed erat cor illorum obcæcatum.
Verbum Domini.

Die 10 ianuarii
vel feria quinta post Epiphaniam

Lectio prior

Qui diligit Deum diligit et fratrem suum.

LECTIO Epistolæ primæ beati Ioannis apostoli

4, 19 — 5, 4

Carissimi:

Nos diligimus Deum, quoniam ipse prior dilexit nos. Si quis dixerit: « Diligo Deum », et fratrem suum oderit, mendax est; qui enim non diligit fratrem suum quem videt, Deum quem non videt non potest diligere. Et hoc mandatum habemus ab eo, ut qui diligit Deum diligit et fratrem suum.

Omnis qui credit quoniam Iesus est Christus, ex Deo natus est, et omnis qui diligit Deum qui genuit, diligit et eum qui natus est ex eo. In hoc cognoscimus quoniam diligimus natos Dei, cum Deum diligamus et mandata eius faciamus.

Hæc est enim caritas Dei, ut mandata eius servemus; et mandata eius gravia non sunt, quoniam omne quod natum est ex Deo vincit mundum; et hæc est victoria quæ vicit mundum: fides nostra. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 71, 1-2. 14 et 15 bc. 17 (R.: cf. 11)

R. Adorabunt te, Domine, omnes gentes terræ.

- 1** Deus, iudicium tuum regi da,
et iustitiam tuam filio regis.
- 2** Iudicet populum tuum in iustitia,
et pauperes tuos in iudicio. **R.**
- 14** Ex oppressione et violentia redimet animas eorum,
et pretiosus erit sanguis eorum coram illo.
- 15** Et orabunt pro ipso semper;
tota die benedicent ei. **R.**
- 17** Sit nomen eius benedictum in sæcula,
ante solem permanebit nomen eius.
Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ,
omnes gentes magnificabunt eum. **R.**

Alleluia

Lc 4, 18-19

R. Alleluia. **V.** Evangelizare pauperibus misit me Dominus,
prædicare captivis remissionem. **R.** Alleluia.

Evangelium

Hodie impleta est hæc Scriptura.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam **4, 14-22 a**
In illo tempore:

Regressus est Iesus in virtute Spiritus in Galileam.
Et fama exiit per universam regionem de illo. Et ipse

docébat in synagógis eorum, et magnificabatur ab omnibus.

Et venit Nazareth, ubi erat nutritus, et intravit secundum consuetudinem suam die sabbati in synagógam, et surrexit legere. Et traditus est illi liber prophætæ Isaïæ, et ut revolvit librum invenit locum ubi scriptum erat:

« Spiritus Domini super me, propter quod unxit me evangelizare pauperibus, misit me prædicare captivis remissionem et cæcis visum, dimittere confractos in remissione, prædicare annum Domini acceptum ».

Et cum plicisset librum, reddidit ministro et sedit; et omnium in synagoga oculi erant intendentes in eum.

Cœpit autem dicere ad illos: « Hodie impleta est hæc Scriptura in auribus vestris ». Et omnes testimonium illi dabant et mirabantur in verbis gratiæ quæ procedebant de ore ipsius. — Verbum Domini.

**Die 11 ianuarii
vel feria sexta post Epiphaniam**

Lectio prior

Spiritus et aqua et sanguis.

Lectio Epistolæ primæ beati Ioannis apostoli

5, 5-6. 8-13

Carissimi:

Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quoniam Iesus est Filius Dei?

Hic est qui venit per aquam et sanguinem, Iesus Christus; non in aqua solum, sed in aqua et in sanguine; et Spiritus est qui testificatur, quoniam Spiritus est veritas. Quia tres sunt qui testificantur, Spiritus et aqua et sanguis, et hi tres in unum sunt.

Si testimonium hominum accipimus, testimonium Dei maius est, quoniam hoc est testimonium Dei, quia testi-

ficatus est de Filio suo. Qui credit in Filium Dei, habet testimonium in se. Qui non credit Deo, mendacem facit eum, quoniam non credidit in testimonium quod testificatus est Deus de Filio suo.

Et hoc est testimonium, quoniam vitam æternam dedit nobis Deus, et hæc vita in Filio eius est. Qui habet Filium habet vitam; qui non habet Filium Dei vitam non habet.

Hæc scripsi vobis ut sciatis quoniam vitam habetis æternam, qui creditis in Nómine Filii Dei.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R.: 12 a)

R. Lauda, Ierúsalem, Dóminum.

vel Allelúia.

- 12 Lauda, Ierúsalem, Dóminum;
colláuda Deum tuum, Sion.
13 Quoniam confortávit seras portárum tuárum,
benedíxit filiis tuis in te. R.
14 Qui ponit fines tuos pacem,
et ádipe fruménti sátiat te.
15 Qui emíttit elóquium suum terræ,
velóciter currit verbum eius. R.
19 Qui annúnciat verbum suum Iacob,
iustítias et iudícia sua Israel.
20 Non fecit táliter omni natióni,
et iudícia sua non manifestávit eis. R.

Alleluia

Mt 4, 23

R. Allelúia. V. Prædicábat Iesus Evangélium Regni,
et sanábat omnem infirmitátem in pópulo.
R. Allelúia.

Evangeliu

Et confestim lepra discessit ab illo.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam 5, 12-16

Factum est cum esset Iesus in una civitátum, et ecce vir plenus lepra; et videns Iesum et prócidens in faciém, rogávit eum dicens: « Dómine, si vis, potes me mundáre ». Et extendens manum tétigit illum dicens: « Volo, mundáre », et confestim lepra discessit ab illo.

Et ipse præcepit illi ut némini diceret, « Sed vade, osténde te sacerdoti, et offer pro emundatióne tua sicut præcepit Móyses, in testimonium illis ».

Perambulábat autem magis sermo de illo, et conveniébant turbæ multæ ut audirent et curaréntur ab infirmitátibus suis; ipse autem secedébat in desértis et orábat. — Verbum Dómini.

Die 12 ianuarii
vel sabbato post Epiphaniam

Lectio prior

Audit nos quidquid petierimus.

Lécio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 5, 14-21
Caríssimi:

Hæc est fidúcia quam habémus ad eum, quia si quid petiérimus secúndum voluntátem eius audit nos. Et si scimus quoniam audit nos quidquid petiérimus, scimus quoniam habémus petitiónes quas postulávimus ab eo.

Si quis videt fratrem suum peccáre peccátum non ad mortem, petet, et dabit ei Deus vitam, peccántibus non ad mortem. Est peccátum ad mortem; non pro illo dico ut roget. Omnis iniustítia peccátum est, et est peccátum non ad mortem.

Scimus quóniam omnis qui natus est ex Deo non peccat, sed Ille qui génitus est ex Deo consérvat eum, et Málignus non tangit eum. Scimus quóniam ex Deo sumus, et mundus totus in Máligno pósitus est. Et scimus quóniam Fílius Dei venit, et dedit nobis sensum ut cognoscámus eum qui verus est; et sumus in eo qui verus est, in Fílio eius Iesu Christo. Hic est qui verus est Deus et Vita ætérna.

Fílioli, custodíte vos a simulácris. Amen.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 149, 1-2. 3-4. 5 et 6 a et 9 b (R.: 4 a)

R. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo.

vel Allelúia.

- ¹ Cantáte Dómino cánticum novum;
laus eius in ecclésia sanctórum.
- ² Lætétur Israel in eo qui fecit eum,
et filii Sion exsúltent in rege suo. R.
- ³ Laudent nomen eius in choro,
in týmpano et cíthara psallant ei.
- ⁴ Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo,
et honorábit mansuétos in salútem. R.
- ⁵ Iúbilent sancti in glória,
læténtur in cubílibus suis.
- ⁶ Exaltatiónes Dei in gútture eórum;
- ⁹ glória hæc est ómnibus sanctis eius. R.

Alleluia

Mt 4, 16

R. Allelúia. V. Pópulus, qui sedébat in ténebris, vidit
lucem magnam,
et sedéntibus in regióne umbræ mortis lux
orta est eis. R. Allelúia.

Evangelium

Amicus sponsi gaudet propter vocem sponsi.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 3, 22-30

In illo témpore:

Venit Iesus et discípuli eius in Iudæam terram, et illic demorabátur cum eis et baptizábat. Erat autem et Ioánnes baptizans in Aenon iuxta Salim, quia aquæ multæ erant illic, et adveniébant et baptizabántur; nondum enim missus fúerat in cárcerem Ioánnes.

Facta est ergo quæstio ex discípulis Ioánnis cum Iudæo de purificatióne. Et venérunt ad Ioánnem, et dixerunt ei: « Rabbi, qui erat tecum trans Iordánem, cui tu testimónium perhibuísti, ecce hic baptizat et omnes véniunt ad eum ».

Respóndit Ioánnes et dixit: « Non potest homo accipere quidquam nisi fúerit ei datum de cælo. Ipsi vos mihi testimónium perhibétis quod díxerim: " Non sum ego Christus ", sed: " Missus sum ante illum ".

Qui habet sponsam sponsus est: amicus autem sponsi, qui stat et audit eum, gáudio gaudet propter vocem sponsi. Hoc ergo gáudium meum implétum est. Illum opórtet créscere, me autem mínui ». — Verbum Dómini.

Dominica post diem 6 ianuarii occurrente

IN BAPTISMATE DOMINI

Festum

Ant. ad introitum

Cf. Mt. 3, 16-17

Baptizáto Dómino, apérti sunt cæli,
et sicut colúmba super eum Spíritus mansit,
et vox Patris intónuit:
Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene compláculi.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui Christum, in Iordáne flúmine baptizátum,
Spíritu Sancto super eum descendénte,
diléctum Fílium tuum sollémniter declarásti,
concéde fíliis adoptiónis tuæ,
ex aqua et Spíritu Sancto renátis,
ut in beneplácito tuo iúgiter perseverént. Per Dóminum.

Vel:

Deus, cuius Unigénitus
in substántia nostræ carnis appáruit,
præsta, quæsumus,
ut, per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus,
intus reformári mereámur. Qui tecum vivit.

Lectio prima

*Ecce servus meus,
in quo complacuit sibi anima mea.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ

42, 1-4. 6-7

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce servus meus, suscípiam eum, eléctus meus,
complacuit sibi in illo ánima mea: dedi spíritum meum

In Baptismate Domini

367

super eum, iudícium géntibus próferet. Non clamábit
neque accípiet persónam, nec audiétur vox eius foris.
Cálamum quassátum non cónteret et línium fúmigans
non exstínguet, in veritáte edúcet iudícium. Non erit
tristis neque turbuléntus, donec ponat in terra iudícium;
et legem eius ínsulæ exspectábunt.

Ego Dóminus vocávi te in iustítia, et apprehéndi ma-
num tuam, et servávi te, et dedi te in fœdus pópuli in
lucem géntium, ut aperíres óculos cæcórum et edúce-
res de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedéntes
in ténebris ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 28, 1 a et 2. 3 ac-4. 3 b et 9 b-10 (R.: 11 b)

R. Dóminus benedícat pópulo suo in pace.

- 1** Afférte Dómino, fílii Dei,
- 2** afférte Dómino glóriam nóminis eius,
adoráte Dóminum in splendóre sancto. **R.**
- 3** Vox Dómini super aquas,
Dóminus super aquas multas.
- 4** Vox Dómini in virtúte,
vox Dómini in magnificéntia. **R.**
- 3** Deus maiestátis intónuit:
- 9** et in templo eius omnes dicent glóriam.
- 10** Dóminus super dilúvium hábitat,
et sedébit Dóminus rex in ætérnum. **R.**

Lectio secunda

Unxit eum Deus Spiritu Sancto.

Léctio Actuum Apostolorum

10, 34-38

In diébus illis:

Apériens Petrus os dixit: « In veritáte compé-
rio quóniam non est personárum accéptor Deus, sed in

omni gente qui timet eum et operátur iustítiam accéptus est illi.

Verbum misit filiis Israel, evangelízans pacem per Iesum Christum — hic est ómnium Dóminus —: vos scitis, quod factum est verbum per univérsam Iudéam, incípiens a Galiléa post baptísmum quod prædicávit Ioánnes, Iesum a Názareth, quómodo unxit eum Deus Spíritu Sancto et virtúte, qui pertransívit benefaciéndo et sanádo omnes opprésos a diábolo, quóniam « Deus erat cum illo ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Mc 9, 6

R. Alleluia. **V.** Cæli apérti sunt et vox Patris intónuit: « Hic est Fílius meus caríssimus; audíte illum ». **R.** Alleluia.

Evangelium

Anno A

*Baptizatus Iesus vidit Spiritum Dei
venientem super se.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum
3, 13-17

In illo témpore:

Venit Iesus a Galiléa in Iordánem ad Ioánnem ut baptizárétur ab eo. Ioánnes autem prohibébat eum dicens: « Ego a te débeo baptizári, et tu venis ad me? »

Respóndens autem Iesus dixit ei: « Sine modo, sic enim decet nos implére omnem iustítiam ». Tunc dimíttit eum.

Baptizátus autem Iesus, conféstim ascéndit de aqua: et ecce apérti sunt ei cæli, et vidit Spíritum Dei descendéntem sicut colúmbam et veniéntem super se. Et ecce vox de cælis dicens: « Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi compláculi ». — Verbum Dómini.

Anno B

Tu es Filius meus dilectus, in te complacui.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum **1, 7-11**

In illo témpore:

Prædicábat Ioánnes dicens: « Venit fórtior me post me, cuius non sum dignus procúbens sólvare corrígiam calceamentórum eius; ego baptizávi vos aqua, ille vero baptizábit vos in Spíritu Sancto ».

Et factum est in diébus illis, venit Iesus a Názareth Galiléæ et baptizátus est in Iordáne ab Ioánnem. Et statim ascéndens de aqua vidit apértos cælos et Spíritum tamquam colúmbam descendéntem in ipsum; et vox facta est de cælis: « Tu es Filius meus diléctus, in te compláculi ». — Verbum Dómini.

Anno C

Iesu baptizato et orante, apertum est cælum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam
3, 15-16. 21-22

In illo témpore:

Existimánte pópulo et cogitántibus ómnibus in córdibus suis de Ioánnem, ne forte ipse esset Christus, respóndit Ioánnes dicens ómnibus: « Ego quidem aqua baptízo vos: venit autem fórtior me, cuius non sum dignus sólvare corrígiam calceamentórum eius; ipse vos baptizábit in Spíritu Sancto et igni ».

Factum est autem cum baptizárétur omnis pópulus et Iesu baptizáto et oránte, apértum est cælum et descendit Spíritus Sanctus corporáli spécie sicut colúmba super ipsum, et vox de cælo facta est: « Tu es Fílius meus diléctus, in te compláculi mihi ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Súscipe múnera, Dómine,
in dilécti Fílii tui revelatióne deláta,
ut fidélium tuórum oblátio in eius sacrificium tránseat,
quí mundi vóluit peccáta miserátus ablúere.
Qui vivit.

Præfatio: De mysterio Baptismatis Domini.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spírítu tuo.

℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui miris signásti mystériis novum in Iordáne lavácrum,
ut, per vocem de cælo delápsam,
habitáre Verbum tuum inter hómínes crederétur;
et, per Spírítum in colúmbæ spécie descendéntem,
Christus Servus tuus óleo perúngi lætítiæ
ac mitti ad evangelizándum paupéribus noscerétur.
Et ideo cum cælórum virtútibus
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Io 1, 32. 34

Ecce de quo dicébat Ioánnes:
Ego vidi et testimónium perhíbui
quia hic est Fílius Dei.

Post communionem

Sacro múnere satiáti,
cleméntiam tuam, Dómine, suppliciter exorámus,
ut, Unigénitum tuum fidéliter audiéntes,
fílii tui vere nominémur et simus.
Per Christum.

A feria II post hanc dominicam usque ad feriam III ante Quadagesimam decurrit tempus « per annum ». In Missis tum de dominica tum de feria adhibentur textus infra propositi, pp. 373 ss.

TEMPUS « PER ANNUM »

Tempus « per annum » complectitur 34 vel 33 hebdomadas. Initium sumit feria II, quæ sequitur dominicam post diem 6 ianuarii occurrentem, et pergit usque ad initium Quadragesimæ; iterum incipit feria II post dominicam Pentecostes, et explicit sabato ante dominicam I Adventus.

In Missali proinde exhibentur 34 Missæ pro dominicis et feriis huius temporis, quæ adhibentur hac ratione:

a) In dominicis sumitur de more Missa, quæ respondet numero dominicæ « per annum », nisi occurrat sollemnitatis vel festum, quæ locum teneant dominicæ.

b) In feriis vero quælibet e 34 Missis dici potest, attenta utilitate pastoralis fidelium.

Ratio autem computandi dominicas et hebdomadas « per annum » est sequens:

a) Dominica in qua fit festum Baptismatis Domini locum tenet primæ dominicæ « per annum »; hebdomada tamen quæ sequitur computatur prima « per annum ». Reliquæ dominicæ et hebdomadæ ordine progressivo numerantur usque ad initium Quadragesimæ.

b) Post Pentecosten, si hebdomadæ « per annum » sunt 34, resumitur series ab ea hebdomada, quæ immediate sequitur ultimam ante Quadragesimam celebratam, attendendo tamen quod Missæ dominicæ Pentecostes et sollemnitatis Ss.mæ Trinitatis locum tenent Missarum dominicalium. Si vero hebdomadæ « per annum » sunt 33, omittitur prima hebdomada, quæ sumenda esset post Pentecosten.

In dominicis dicitur Glória in excelsis et Credo; in feriis vero omittitur et hymnus angelicus et symbolum.

Præfatio, in dominicis, dicitur de dominicis per annum, pp. 752-759; in feriis autem dicitur præfatio communis, pp. 773-778.

Ad communionem duplex ponitur antiphona, prior e psalmis, altera plerumque ex Evangelio. Una vel altera seligi potest, iuxta opportunitatem, illam tamen præferendo, quæ cum Evangelio Missæ forte concordet.

Missæ dominicales et cotidianæ

HEBDOMADA I « PER ANNUM »

Locum dominicæ primæ « per annum » tenet festum Baptismatis Domini, p. 366.

Feria secunda

Ant. ad introitum

In excélso throno vidi sedére virum,
quem adórat multitúdo Angelórum,
psalléntes in unum:
Ecce cuius impérii nomen est in ætérnum.

Collecta

Vota, quæsumus, Dómine,
supplicántis pópuli cæléstí pietáte proséquare,
ut et quæ agénda sunt vídeant,
et ad impléndá quæ viderint convaléscant.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Locutus est nobis Deus in Filio.

Initium Epistolæ ad Hebræos

1, 1-6

Multifáriam et multis modis olim Deus locútus Pátribus in Prophétis, in novíssimis his diébus locútus est nobis in Fílio, quem constituit herédem universórum, per quem fecit et sácula; qui, cum sit splendor glóriæ et figúra substántiæ eius, et portet ómnia verbo virtútis suæ, purgatióne peccatórum facta, consédit ad dexteram Maiestátis in excelsis, tanto mélior ángelis effectus quanto differentíus præ illis Nomen hereditávit.

Cui enim dixit aliquándo angelórum: «Filius meus es tu, ego hódie génui te», et rursum: «Ego ero illi in Patrem, et ipse erit mihi in Filium»? Cum autem iterum introducit primogénitum in orbem terræ, dicit: «Et adórent eum omnes ángeli Dei».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 96, 1 et 2 b. 6 et 7 c. 9 (R.: cf. 7 c)

R. Adoráte Deum, omnes ángeli eius.

- 1 Dóminus regnávít, exsúltet terra,
læténtur ínsulæ multæ.
- 2 Iustítia et iudícium firmaméntum sedis eius. R.
- 6 Annuntiavérunt cæli iustítiam eius,
et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.
- 7 Adoráte eum, omnes dii. R.
- 9 Quóniam tu Dóminus,
Altíssimus super omnem terram,
nimis exaltátus es super omnes deos. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Affligebat Annam æmula eius quod Dominus
conclusisset vulvam eius.*

Ínitium libri primi Samuélis 1, 1-8

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim de monte Ephraim, et nomen eius Elcana, filius Iéroham, filii Eliu, filii Thohu, filii Suph, Ephrathæus. Et hábuit duas uxóres: nomen uni Anna et nomen secúndæ Phenénna. Fuerúntque Phenénnae filii, Annæ autem non erant líberi.

Et ascendébat vir ille de civitaté sua, statútis diébus, ut adoráret et sacrificáret Dómino exercítuum in Silo.

Erant autem ibi duo filii Heli, Ophni et Phínees, sacerdótes Dómini.

Venit ergo dies, et immolávit Elcana, deditque Phenénnae uxóri suæ et cunctis filiis eius et filiabus partes; Annæ autem dedit partem unam tristis, quia Annam diligébat; Dóminus autem conclúserat vulvam eius. Affligébat quoque eam æmula eius et veheménter angébat, in tantum ut exprobráret quod Dóminus conclusisset vulvam eius.

Sicque faciébat per singulos annos, cum, redeúnte témpore, ascénderent ad templum Dómini; et sic provocábat eam. Porro illa flebat et non capiébat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir suus: «Anna, cur fles? et quare non cómedis? et quamóbrem affligitur cor tuum? Numquid non ego mélior tibi sum quam decem filii?»

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 115, 12-13. 14 et 17. 18-19 (R.: 17 a)

R. Tibi, Dómine, sacrificábo hóstiam laudis.
vel Allelúia.

- 12 Quid retríbuam Dómino
pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
- 13 Cálicem salutáris accípíam,
et nomen Dómini invocábo. R.
- 14 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius.
- 17 Tibi sacrificábo hóstiam laudis,
et nomen Dómini invocábo. R.
- 18 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius,
- 19 in átriis domus Dómini,
in médio tui, Ierúsalem. R.

Alleluia

Mc 1, 15

℞. Allelúia. ̶. Appropinquávit Regnum Dei,
dicit Dóminus:
pænitémini et créдите Evangélio. ℞. Allelúia.

Loco versus ante Evangelium, qui singulis diebus proponitur,
alius adhiberi potest ex iis qui infra, p. 719 inveniuntur.

Evangelium

Pænitemini et credite Evangelio.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 1, 14-20

Postquam tráditus est Ioáñnes, venit Iesus in Galiléam prædicans Evangélium Dei et dicens: « Implétum est tempus et appropinquávit Regnum Dei: pænitémini et créдите Evangélio ».

Et prætériens secus mare Galilææ vidit Simónem et Andréam fratrem Simónis mitténtes in mare; erant enim piscatóres. Et dixit eis Iesus: « Veníte post me, et fáciam vos fieri piscatóres hóminum ». Et prótinus relíctis rétibz secúti sunt eum.

Et progréssus pusíllum vidit Iacóbum Zebedái et Ioáñnem fratrem eius, et ipsos in navi componéntes rétiaz; et statim vocávit illos. Et relícto patre suo Zebedáo in navi cum mercenáriis, abiérunt post eum.

Verbum Dómini.

Super oblata

Grata tibi sit, quásumus, Dómine, tuæ plebis oblátio, per quam et sanctificatióem réferat, et quæ pie precátur obtíneat.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 35, 10

Dómine, apud te est fons vitæ,
et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Vel:

Io 10, 10

Ego veni ut vitam hábeant,
et abundántius hábeant, dicit Dóminus.

Post communionem

Súplices te rogámus, omnípotens Deus,
ut, quos tuis réficis sacraméntis,
tibi étiam plácitis móribus
dignánte deservíre concédas.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

In excélso throno vidi sedére virum,
quem adórat multitúdo Angelórum,
psalléntes in unum:
Ecce cuius impérii nomen est in ætérnum.

Collecta

Vota, quásumus, Dómine,
supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere,
ut et quæ agénda sunt vídeant,
et ad implénda quæ víderint convaléscant.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Decebat auctorem salutis
per passiones consummare.*

Lécio Epístolæ ad Hebræos

2, 5-12

Non ángelis subiécit Deus orbem terræ futúrum, de quo lóquimur. Testátus est autem in quodam loco quis dicens:

« Quid est homo, quod memor es eius, aut filius hominis, quóniam vísitas eum? Minuísti eum paulo minus ab ángelis, glória et honóre coronásti eum, ómnia subiecísti sub pédibus eius ».

In eo enim quod ei ómnia subiécit, nihil dimísit non subiectibile ei. Nunc autem necdum vidémus ómnia subiecta ei; eum autem, quo paulo minus ab ángelis minorátus est, vidémus Iesum propter passiónem mortis glória et honóre coronátum, ut grátia Dei pro ómnibus gustáverit mortem.

Decébat enim eum, propter quem ómnia et per quem ómnia, qui multos filios in glóriam addúxit, auctórem salútis eórum per passiones consummare. Qui enim sanctificat et qui sanctificántur ex uno omnes: propter quam causam non erubescit fratres eos vocáre, dicens: « Nuntiábo nomen tuum frátribus meis, in médio ecclésiæ laudábo te ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 8, 2 ab et 5. 6-7. 8-9 (R.: cf. 7)

R. Constituísti Fílium tuum super ópera mánuum tuárum.

- 2 Dómine, Dóminus noster,
quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
- 5 Quid est homo, quod memor es eius?
Aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? R.
- 6 Minuísti eum paulo minus ab ángelis,
glória et honóre coronásti eum;
- 7 et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. R.
- Omnia subiecísti sub pédibus eius,
8 oves et boves univérsas,
ínsuper et pécora campi,
9 vólucres cæli et pisces maris,
quæcumque perámbulant sémitas maris. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Recordatus est Annæ Dominus,
et peperit Samuelem*

Léctio libri primi Samuélis

1, 9-20

In diébus illis:

Surréxit Anna, postquam coméderat et bíberat in Silo, et Heli sacerdote sedénte super sellam ante postes templi Dómini. Cum esset Anna amáro ánimo, orávit ad Dóminum flens lárgiter, et votum vovit dicens:

« Dómine exercítuum, si respiciens víderis afflictiónem fámulæ tuæ, et recordátus mei fúeris nec oblítus ancillæ tuæ, dederisque servæ tuæ sexum virílem, dabo eum Dómino ómnibus diébus vitæ eius, et novácula non ascéndet super caput eius ».

Factum est autem, cum illa multiplicáret preces coram Dómino, ut Heli observáret os eius. Porro Anna loquebátur in corde suo, tantúmque lábia illius movebántur, et vox pénitus non audiebátur. Æstimávit ergo eam Heli temuléntam, dixítque ei: « Usquequo ébria eris? Dígere paulísper vinum quo mades ».

Respóndens Anna: « Nequáquam », inquit, « dómine mi; nam múlter inféliz nimis ego sum: vinúmque et omne quod inebriáre potest non bibi, sed effúdi ánimam meam in conspéctu Dómini. Ne réputes ancillam tuam quasi unam de filiábus Bélial, quia ex multitudíne dolóris et mæróris mei locúta sum usque in præsens ».

Tunc Heli ait ei: « Vade in pace, et Deus Israel det tibi petitiómem tuam quam rogásti eum ».

Et illa dixit: « Utinam invéniat ancilla tua grátiam in oculis tuis ». Et ábiit múlter in viam suam, et comédit, vultúsque illius non sunt ámplius in divérse mutáti.

Et surrexérunt mane, et adoravérunt coram Dómino,

reversique sunt et venérunt in domum suam Rámatha. Cognóvit autem Elcana Annam uxórem suam, et recor-dátus est eius Dóminus. Et factum est post círculum diérum concépit Anna et péperit filium, vocavítque no-men eius Sámuel, eo quod a Dómino postuláset eum. Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

1 Sam 2, 1. 4-5. 6-7. 8 abcd (R.: 1 a)

R. Exsultávit cor meum in Dómino, salvatóre meo.

1 Exsultávit cor meum in Dómino:

et exaltátum est cornu meum in Deo meo: dilatátum est os meum super inimícos meos, quia lætáta sum in salutári tuo. R.

4 Arcus fórtium superátus est, et infirmi accíncti sunt róbre.

5 Repléti prius pro pánibus se locavérunt, et famélici saturáti sunt; donec stérilis péperit plúrimos, et quæ multos habébat filios infirmáta est. R.

6 Dóminus mortíficat et vivíficat, dedúcit ad ínferos et redúcit;

7 Dóminus páuperem facit et ditat, humiliat et súblevat. R.

8 Súscitat de púlvere egénium et de stércore élevat páuperem, ut sédeat cum princípibus et sólíum glóriæ téneat. R.

Alleluia

1 Th 2, 13

R. Allelúia. V. Accípite verbum Dei, non ut verbum hóminum, sed sicut est vere verbum Dei. R. Allelúia.

Evangelium

Erat docens eos quasi potestatem habens.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 1, 21-28

In illo témpore: Iesus et discípuli eius ingrediúntur Caphárnaum. Et statim sábbatis ingrèssus synagógam docébat. Et stupébant super doctrína eius, erat enim docens eos quasi potestátem habens et non sicut scribæ.

Et statim erat in synagoga eórum homo in spíritu im-múndo, et exclamávit dicens: « Quid nobis et tibi, Iesu Nazaréne? Venísti pérdere nos? Scio qui sis, Sanctus Dei ».

Et comminátus est ei Iesus dicens: « Obmutésce, et exi de hómine ». Et discérens eum spíritus immúndus et exclámans voce magna exívit ab eo.

Et miráti sunt omnes, ita ut conquírerent inter se dicéntes: « Quidnam est hoc? Doctrína nova cum pote-státe: et spíritibus immúndis ímpérat, et obédiunt ei ». Et procéssit rumor eius statim ubique in omnem regi-ónem Galiléæ.

Verbum Dómini.

Super oblata

Grata tibi sit, quæsumus, Dómine, tuæ plebis oblátio, per quam et sanctificatiónem réferat, et quæ pie precátur obtíneat. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 35, 10

Dómine, apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Vel:

Ego veni ut vitam hábeant,
et abundántius hábeant, dicit Dóminus.

Post communionem

Súpplīces te rogámus, omnípotens Deus,
ut, quos tuis réficis sacraméntis,
tibi étiam plácitis mórībus
dignánte deservíre concédas.
Per Christum.

Feria quarta**Ant. ad introitum**

In excélsō throno vidi sedére virum,
quem adórat multitúdo Angelórum,
psalléntes in unum:
Ecce cuius impérii nomen est in ætérnum.

Collecta

Vota, quæsumus, Dómine,
supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere,
ut et quæ agénda sunt vídeant,
et ad impléndā quæ viderint convaléscant.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Debuit per omnia fratribus similari,
ut misericors feret.*

Lectio Epistolæ ad Hebræos**2, 14-18**

Quia púeri communicavérunt sánguini et carni, et
ipse Iesus simíliter participávit iisdem, ut per mortem

Io 10, 10

destrúeret eum qui habébat mortis impérium, id est diábolum, et liberáret eos qui timóre mortis per totam vitam obnoxii erant servitúti.

Nusquam enim ángelos apprehéndit, sed semen Abrahæ apprehéndit. Unde débuit per ómnia fratribus simílarī, ut miséricors fieret et fidélis Póntifex in iis quæ sunt ad Deum, et repropitiáret delícta pópuli; in quo enim passus est ipse tentátus, potens est eis qui tentántur auxiliári.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ps 104, 1-2. 3-4. 6-7. 8-9 (R.: 8 a)**

R. Memor fuit Dóminus in sáculum testaménti sui.

vel Allelúia.

- ¹ Confitémini Dómino et invocáte nomen eius,
annuntiáte inter gentes ópera eius.
- ² Cantáte ei et psállite ei,
meditámini in ómnibus mirabílibus eius. **R.**
- ³ Laudámini in nómine sancto eius,
lætétur cor quæréntium Dóminum.
- ⁴ Quærite Dóminum et poténtiam eius,
quærite fáciem eius semper. **R.**
- ⁶ Semen Abraham, servi eius,
fílii Iacob, elécti eius.
- ⁷ Ipse Dóminus Deus noster;
in univérſa terra iudícia eius. **R.**
- ⁸ Memor fuit in sáculum testaménti sui,
verbi quod mandávit in mille generatiónes,
- ⁹ quod dispósuit cum Abraham,
et iuraménti sui ad Isaac. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

Loquere, Domine, quia audit servus tuus.

Lectio libri primi Samuélis

3, 1-10. 19-20

In diébus illis:

Puer Sámuel ministrábat Dómino coram Heli; et sermo Dómini erat pretiósus in diébus illis; non erat visio manifestá. Factum est ergo in die quadam Heli iacébat in loco suo, et óculi eius caligáverant, nec póterat vidére. Lucérna Dei ántequam exstingerétur, Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei.

Et vocávit Dóminus: « Sámuel »; qui respóndens ait: « Ecce ego ». Et cucúrrit ad Heli et dixit: « Ecce ego, vocásti enim me ». Qui dixit: « Non vocávi; revértere et dormi ». Et ábiit et dormívit.

Et adiécit Dóminus rursum vocáre Samuélem. Consurgénsque Sámuel ábiit ad Heli et dixit: « Ecce ego, quia vocásti me ». Qui respóndit: « Non vocávi te, fili mi; revértere et dormi ». Porro Sámuel necdum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

Et adiécit Dóminus et vocávit adhuc Samuélem tér-
tio; qui consurgens ábiit ad Heli, et ait: « Ecce ego, quia vocásti me ». Intelléxit ergo Heli quia Dóminus vocáret púerum, et ait ad Samuélem: « Vade et dormi; et si deinceps vocáverit te, dices: “ Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus ” ». Abiit ergo Sámuel et dormívit in loco suo.

Et venit Dóminus, et stetit, et vocávit sicut vocáverat secúndo: « Sámuel, Sámuel ». Et ait Sámuel: « Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus ».

Crevit autem Sámuel, et Dóminus erat cum eo; et non cécidit ex ómnibus verbis eius in terram. Et cognóvit univérsus Israel a Dan usque Bersabée quod fidélis Sámuel prophéta esset Dómini.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 5. 7-8 a. 8 b-9. 10 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

² Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.

⁵ Beátus vir qui pósuit Dóminum spem suam,
et non respéxit supérbos
et declinántes in mendácium. R.

⁷ Sacrificium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
⁸ tunc dixi: « Ecce vénio. R.

In volúmine libri scriptum est de me
⁹ fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». R.

¹⁰ Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo,
Dómine, tu scisti. R.

Alleluia

Io 10, 27

R. Allelúia. V. Oves meæ vocem meam áudiunt, dicit Dóminus;
et ego cognósco eas, et sequúntur me.
R. Allelúia.

Evangelium

*Curavit multos
qui vexabantur variis languoribus.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 1, 29-39

In illo témpore:

Egrediéntes Iesus et discipuli eius de synagóga venérunt in domum Simónis et Andréæ cum Iacóbo et Ioánnē. Socrus autem Simónis decumbébat febricitans, et statim dicunt ei de illa. Et accédens elevávit eam apprehénsa manu: et dimísit eam febris, et ministrábat eis.

Véspere autem facto, cum occidisset sol, afferébant ad eum omnes male habéntes et dæmónia habéntes; et erat omnis civitas congregáta ad iánuam. Et curávit multos qui vexabántur váriis languóribus, et dæmónia multa eiécit, et non sinébat loqui dæmónia, quóniam sciébant eum.

Et dilúculo valde mane surgens egréssus est et ábiit in désertum locum ibíque orábat. Et persecútus est eum Simon et qui cum illo erant; et cum invenísset eum, dixerunt ei: « Omnes quærunt te ».

Et ait illis: « Eámus álibi in próximos vicos, ut et ibi prædicem: ad hoc enim veni ». Et venit prædicans in synagógis eórum per omnem Galiléam et dæmónia eíciens. — Verbum Dómini.

Super oblata

Grata tibi sit, quæsumus, Dómine, tuæ plebis oblátio, per quam et sanctificatióem réferat, et quæ pie precátur obtíneat.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 35, 10

Dómine, apud te est fons vitæ,
et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Vel:

Io 10, 10

Ego veni ut vitam hábeant,
et abundántius hábeant, dicit Dóminus.

Post communionem

Súpplīces te rogámus, omnípotens Deus,
ut, quos tuis réficis sacraméntis,
tibi étiam plácitis móribus
dignánte deservíre concédas.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

In excélso throno vidi sedére virum,
quem adórat multitúdo Angelórum,
psalléntes in unum:
Ecce cuius impérii nomen est in ætérnum.

Collecta

Vota, quæsumus, Dómine,
supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere,
ut et quæ agénda sunt vídeant,
et ad impléndam quæ víderint convaléscant.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Adhortamini vosmetipsos,
donec illud « Hodie » vocatur.*

Lécio Epístolæ ad Hebræos

3, 7-14

Fratres:

Sicut dicit Spíritus Sanctus: « Hódie si vocem eius
audiéritis, nolíte obduráre corda vestra sicut in exacer-

batióne, secúndum diem tentatiónis in desérto, ubi tentavérunt me patres vestri in probatióne et vidérunt ópera mea quadragínta annos; propter quod infénsus fui generatióni huic et dixi: "Semper errant corde; ipsi autem non cognovérunt vias meas"; sicut iurávi in ira mea: "Non introíbunt in réquiem meam" ».

Vidéte, fratres, ne forte sit in áliquo vestrum cor malum incredulitátis discedéndi a Deo vivo, sed adhortámini vosmetípsos per singulos dies, donec illud « Hódie » vocátur, ut non obdurétur quis ex vobis fallácia peccáti; partícipes enim Christi effécti sumus, si tamen inítium substántiæ usque ad finem firmum retineámus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 94, 6-7. 8-9. 10-11 (R.: 8)

R. Utinam hódie vocem Dómini audiátis:

« Nolíte obduráre corda vestra ».

⁶ Veníte, adorémus et procidámus,
et génua flectámus ante Dóminum qui fecit nos,
⁷ quia ipse est Deus noster,
et nos pópulus páscuæ eius
et oves manus eius. R.

⁸ Utinam hódie vocem eius audiátis:
« Nolíte obduráre corda vestra,
⁹ sicut in Meríba secúndum diem Massa in desérto,
ubi tentavérunt me patres vestri:
probavérunt me, etsi vidérunt ópera mea. R.

¹⁰ Quadragínta annis tæduit me generatiónis illíus,
et dixi: "Pópulus errántium corde sunt isti".

¹¹ Et ipsi non cognovérunt vias meas;
ideo iurávi in ira mea:
"Non introíbunt in réquiem meam" ».

Anno secundo

Lectio prior

Cæsus est Israel, et arca Dei capta est.

Lectio libri primi Samuélis

4, 1-11

Factum est in diébus illis, convenérunt Philísthiim in pugnam; et egréssus est Israel óbviā Philísthiim in prœlium, et castrametátus est iuxta Lápide adiuatórii. Porro Philísthiim venérunt in Aphec, et instruxérunt áciem contra Israel. Inito autem certámīne, terga vertit Israel Philisthæis; et cæsa sunt in illo certámīne passim per agros quasi quattuor milia virórum.

Et revérsus est pópulus ad castra, dixerúntque maióres natu de Israel: « Quare percússit nos Dóminus hódie coram Philísthiim? Afferámus ad nos de Silo arcam fœderis Dómini, et véniat in médium nostri, ut salvet nos de manu inimicórum nostrórum ».

Misit ergo pópulus in Silo, et tulérunt inde arcam fœderis Dómini exercítuum sedéntis super Chérubim; erántque duo filii Heli cum arca fœderis Dei, Ophni et Phínees. Cumque venísset arca fœderis Dómini in castra, vociferátus est omnis Israel clamóre grandī, et persónuit terra.

Et audiérunt Philísthiim vocem clamóris, dixerúntque: « Quænam est hæc vox clamóris magni in castris Hebræórum? » Et cognovérunt quod arca Dómini venísset in castra. Timuerúntque Philísthiim dicéntes: « Venit Deus in castra »; et ingemuérunt dicéntes: « Væ nobis! Non enim fuit tanta exsultatio heri et nudiustértius. Væ nobis! Quis nos salvábit de manu deórum sublíum istórum? Hí sunt dii, qui percussérunt Ægyptum omni plaga in desérto. Confortámini et estóte viri, Philísthiim: ne serviátis Hebræis, sicut et illi serviérunt nobis: confortámini et belláte ».

Pugnáverunt ergo Philístiim, et cæsus est Israel, et fugit unusquisque in tabernaculum suum, et facta est plaga magna nimis, et ceciderunt de Israel triginta milia peditum. Et arca Dei capta est, duo quoque filii Heli mortui sunt, Ophni et Phinees. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 43, 10-11. 14-15. 24-25 (R.: 27 b)

- R. Rédime nos, Domine, propter misericórdiam tuam.
 10 Nunc autem reppulisti et confudisti nos,
 et non egrediéris, Deus, cum virtútibus nostris.
 11 Convertisti nos retrórsum coram inimícis nostris,
 et qui odérunt nos diripuérunt sibi. R.
 14 Posuisti nos oppróbrium vicínis nostris,
 subsannatióem et derisum his qui sunt in circúitu nostro.
 15 Posuisti nos similitúdinem in géntibus,
 commotióem cápitis in pópulis. R.
 24 Evígila, quare obdórmis, Domine?
 Exsúrge, et ne repéllas in finem.
 25 Quare faciém tuam avértis,
 oblivísceris inópiæ nostræ et tribulatiónis nostræ? R.

Alleluia

Mt 4, 23

- R. Allelúia. V. Prædicábat Iesus Evangélium Regni,
 et sanábat omnem infirmitátem in pópulo.
 R. Allelúia.

Evangélium

Discessit ab eo lepra, et mundatus est.

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Marcum 1, 40-45
 In illo témpore:

Venit ad Iesum leprósus déprecans eum et genu flec-
 tens et dicens ei: « Si vis, potes me mundáre ». Et misér-

tus exténdens manum suam tétigit eum, et ait illi: « Vo-
 lo, mundáre », et statim discéssit ab eo lepra, et mun-
 dátus est.

Et infrémuít in eum statímque eiécit illum, et dicit
 ei: « Vide, némini quidquam díxeris, sed vade, osténde te
 sacerdoti et offer pro emundatióne tua quæ præcépit
 Móyses, in testimónium illis ».

At ille egréssus cœpít prædicáre multum et diffamáre
 sermónem, ita ut iam non posset manifestó in civitátem
 introíre, sed foris in desértis locis erat; et conveniébant
 ad eum úndique. — Verbum Domini.

Super oblata

Grata tibi sit, quæsumus, Domine,
 tuæ plebis oblátio,
 per quam et sanctificatióem réferat,
 et quæ pie precátur obtíneat.
 Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 35, 10

Domine, apud te est fons vitæ,
 et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Vel:

Io 10, 10

Ego veni ut vitam hábeant,
 et abundántius hábeant, dicit Dóminus.

Post communionem

Súplices te rogámus, omnípotens Deus,
 ut, quos tuis réficis sacraméntis,
 tibi étiam plácitis móribus
 dignánter deservíre concédas.
 Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

In excéso throno vidi sedére virum,
quem adórat multitúdo Angelórum,
psalléntes in unum:
Ecce cuius impérii nomen est in ætérnum.

Collecta

Vota, quæsumus, Dómine,
supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere,
ut et quæ agénda sunt vídeant,
et ad implénda quæ viderint convaléscant.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Festinemus ingredi in illam requiem.

Lectio Epistolæ ad Hebræos

4, 1-5. 11

Fratres:

Timeámus ne forte, relícta pollicitatióne introeúndi in réquiem eius, existimétur áliquis ex vobis deesse; étenim et nobis evangelizátum est quemádmódum et illis, sed non prófuit illis sermo audítus, non commíxtis fide cum iis qui audierant.

Ingrédimur enim in réquiem, qui credídimus, quemádmódum dixit: « Sicut iurávi in ira mea: Non introíbunt in réquiem meam! », et quidem opéribus ab institutióne mundi factis. Dixit enim quodam loco de die séptima sic: « Et requiévit Deus die séptima ab ómnibus opéribus suis »; et in isto rursum: « Non introíbunt in réquiem meam! »

Festinémus ergo ingredi in illam réquiem, ut ne in idípsum quis incidat inobœdiéntiæ exémplum.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 77, 3 et 4 bc. 6 c-7. 8 (p.: 7 c)

R. Ne obliviscámini óperum Dei.

- 3 Quanta audívimus et cognóvimus ea,
et patres nostri narravérunt nobis,
4 generatióni álteri narrátes
laudes Dómini et virtútes eius. R.
6 Exsúrgent et narrábunt fíliis suis,
7 ut ponant in Deo spem suam,
et non obliviscántur óperum Dei,
et mandáta eius custódiánt. R.
8 Ne fiant sicut patres eórum,
generátio rebéllis et exásperans;
generátio quæ non firmávit cor suum,
et non fuit fidélis Deo spíritus eius. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Clamabitis a facie regis vestri,
et non exaudiet vos Dominus, quia petistis vobis regem.*

Lectio libri primi Samuélis

8, 4-7. 10-22 a

In diébus illis:

Congregáti unívérsi maióres natu Israel venérunt ad Samuélem in Rámatha, dixerúntque ei: « Ecce tu senuísti, et fílii tui non ámbulant in viis tuis: constitúe nobis regem, ut iúdicet nos, sicut et univérsæ habent nátiónes ». Displícuit sermo in óculis Samuélis, eo quod dixissent: « Da nobis regem, ut iúdicet nos ». Et orávit

Sámuel ad Dóminum. Dixit autem Dóminus ad Samuélem: « Audi vocem pópuli in ómnibus quæ loquúntur tibi; non enim te abiecérunt, sed me, ne regnem super eos ».

Dixit itaque Sámuel ómnia verba Dómini ad pópulum, qui petierat a se regem, et ait: « Hoc erit ius regis, qui imperatúrus est vobis. Filios vestros tollet et ponet in cúrribus suis, faciétque sibi équites et præcursóres quadrigárum suárum; et constituet sibi tribúnos et centuriónes, et aratóres agrórum suórum et messóres ségetum, et fabros armórum et cúrrium suórum. Fílias quoque vestras faciét sibi unguentárias et focárias et paníficas. Agros quoque vestros et víneas et olivéta óptima tollet, et dabit servis suis. Sed et ségetes vestras et vineárum réditus addecimábit, ut det eunúchis et fámulis suis. Servos étiam vestros et ancíllas et iúvenes óptimos et ásinos áuferet, et ponet in ópere suo. Greges quoque vestros addecimábit, vosque éritis ei servi. Et clamábitis in die illa a fácie regis vestri, quem elegístis vobis; et non exáudiet vos Dóminus in die illa, quia petístis vobis regem ».

Nóluit autem pópulus audíre vocem Samuélis, sed dixerunt: « Nequáquam: rex enim erit super nos, et érimus nos quoque sicut omnes gentes; et iudicábit nos rex noster, et egrediétur ante nos, et pugnábit bella nostra pro nobis ». Et audívit Sámuel ómnia verba pópuli, et locútus est ea in áuribus Dómini. Dixit autem Dóminus ad Samuélem: « Audi vocem eórum, et constitue super eos regem ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 88, 16-17. 18-19 (R.: cf. 2 a)

R. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

16 Beátus pópulus qui scit iubilatiónem;
Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt,

17 et in nómine tuo exsultábunt tota die,
et in iustítia tua exaltabúntur. R.
18 Quóniam decor virtútis eórum tu es,
et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.
19 Quia Dómini est scutum nostrum,
et sancti Israel rex noster. R.

Alleluia

Lc 7, 16

R. Allelúia. V. Prophéta magnus surrexit in nobis,
et Deus visitávit plebem suam. R. Allelúia.

Evangelium

*Filius hominis habet potestatem in terra
dimittendi peccata.*

✠ Lécio sancti Evagélíi secúndum Marcum 2, 1-12

Post dies intrávit iterum Iesus Caphárnaum, et audítum est quod in domo esset. Et convenérunt multi ita ut non ámplius caperéntur neque ad iánuam, et loquebátur eis verbum.

Et véniunt feréntes ad eum paralýticum, qui a quátuor portabátur. Et cum non possent offérre eum illi præ turba, nudavérunt tectum ubi erat, et perfodiéntes summittunt grabátum in quo paralýticus iacebat. Cum vidisset autem Iesus fidem illórum, ait paralýtico: « Fili, dimittúntur peccáta tua ».

Erant autem illic quidam de scribis sedéntes et cogitántes in córdibus suis: « Quid hic sic lóquitur? Blasphémat, quis potest dimítere peccáta nisi solus Deus? »

Quo statim cógnito Iesus spíritu suo quia sic cogitárent intra se, dicit illis: « Quid ista cogitátis in córdibus vestris? Quid est facílius dicere paralýtico: " Dimittúntur peccáta tua ", an dicere: " Surge et tolle grabátum tuum et ámbula " ? Ut autem sciátis quia potestátem

habet Fílius hóminis in terra dimitténdi peccáta, ait paralýtico: " Tibi dico: Surge, tolle grabátum tuum et vade in domum tuam " ».

Et surrexit, et prótinus subláto grabáto ábiit coram ómnibus, ita ut admiraréntur omnes et glorificárent Deum, dicéntes: « Numquam sic vídimus ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Grata tibi sit, quæsumus, Dómine, tuæ plebis oblátio, per quam et sanctificatióem réferat, et quæ pie precátur obtíneat.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 35, 10

Dómine, apud te est fons vitæ,
et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Vel:

Io 10, 10

Ego veni ut vitam hábeant,
et abundántius hábeant, dicit Dóminus.

Post communionem

Súpplīces te rogámus, omnípotens Deus,
ut, quos tuis réficis sacraméntis,
tibi étiam plácitis mórībus
dignánte deservíre concédas.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

In excélsō throno vidi sedere virum,
quem adórat multitúdo Angelórum,
psalléntes in unum:
Ecce cuius impérii nomen est in ætérnum.

Collecta

Vota, quæsumus, Dómine,
supplicántis pópuli cælésti pietáte proséquere,
ut et quæ agénda sunt vídeant,
et ad implénda quæ víderint convaléscant.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Adeamus cum fiducia ad thronum gratiæ.

Léctio Epístolæ ad Hebræos

4, 12-16

Fratres:

Vivus est Dei sermo et éfficax et penetrabílior omni gládio ancípiti et pertíngens usque ad divisióem ánimæ ac spíritus, compágum quoque et medullárum, et discrétor cogitatiónum et intentiún cordis; et non est creatúra invisibilis in conspéctu eius, ómnia autem nuda et apérta sunt óculis eius, ad quem nobis sermo.

Habéntes ergo Pontíficem magnum qui penetrávit cælos, Iesum Fílium Dei, teneámus confessiúnem: non enim habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris, tentátum autem per ómnia secúndum similitúdinem absque peccáto.

Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátia, ut misericórdiam consequámur et grátiam inveniámus in auxílium oportúnus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 8. 9. 10. 15 (R.: Io 6, 64 b)

R. Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt.

* Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam,
testimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans párvulis. R.

- ⁹ Iustitiae Domini rectae, laetificantes corda,
praeceptum Domini lucidum, illuminans oculos. **R.**
- ¹⁰ Timor Domini mundus, permanens in saeculum saeculi,
iudicia Domini vera, iusta omnia simul. **R.**
- ¹⁵ Sint, ut complacent eloquia oris mei,
et meditatio cordis mei in conspectu tuo.
Domine, adiutor meus et redemptor meus. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

*Ecce vir quem dixerat Dominus,
Saul dominabitur populo eius.*

Lectio libri primi Samuelis 9, 1-4. 17-19; 10, 1 a

Erat vir de Benjamin nomine Cis, filius Abiel, filii Seror, filii Béchorath, filii Aphia, filii viri Iémini, fortis robore. Et erat ei filius vocabulo Saul, electus et bonus, et non erat vir de filiis Israel melior illo; ab humero et sursum eminebat super omnem populum.

Perierant autem asinae Cis, patris Saul; et dixit Cis ad Saul filium suum: « Tolle tecum unum de pueris, et consurgens vade et quaere asinas ». Qui, cum transissent per montem Ephraim et per terram Salisa, et non invenissent, transierunt etiam per terram Salim, et non erant, sed et per terram Iémini, et minime repererunt.

Cumque aspexisset Samuel Saulem, Dominus dixit ei: « Ecce vir, quem dixeram tibi: "Iste dominabitur populo meo" ».

Accessit autem Saul ad Samuelem in medio portae, et ait: « Indica, oro, mihi: ubi est domus Videntis? » Et respondit Samuel Saul dicens: « Ego sum Videns. Ascende ante me in excelsum, ut comedatis mecum hodie; et dimittam te mane et omnia quae sunt in corde tuo indicabo tibi ».

Tulit autem Samuel lenticulam olei, et effudit super caput eius, et deosculatus est eum; et ait: « Ecce unxit te Dominus super hereditatem suam in principem, et liberabis populum suum de manibus inimicorum eius, qui in circuitu eius sunt ». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 20, 2-3. 4-5. 6-7 (R.: 2 a)

R. Domine, in virtute tua laetabitur rex.

- ² Domine, in virtute tua laetabitur rex,
et super salutare tuum exsultabit vehementer.
- ³ Desiderium cordis eius tribuisti ei,
et voluntatem labiorum eius non denegasti. **R.**
- ⁴ Quoniam praeveneris eum in benedictionibus dulcedinis;
posuisti in capite eius coronam de auro purissimo.
- ⁵ Vitam petiit a te, et tribuisti ei,
longitudinem dierum in saeculum, et in saeculum saeculi. **R.**
- ⁶ Magna est gloria eius in salutari tuo,
magnificentiam et decorem impones super eum;
- ⁷ quoniam pones eum benedictionem in saeculum saeculi,
laetificabis eum in gaudio ante vultum tuum. **R.**

Alleluia

Lc 4, 18-19

R. Alleluia. **V.** Evangelizare pauperibus misit me Dominus,
praedicare captivis remissionem. **R.** Alleluia.

Evangelium

Non veni vocare iustos, sed peccatores.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 2, 13-17

In illo tempore:

Egressus est Iesus rursus ad mare; omnisque turba veniebat ad eum, et docebat eos. Et cum praeteriret, vi-

dit Levin Alphæi sedentem ad telóneum, et ait illi: « Séquere me ». Et surgens secútus est eum.

Et factum est, cum accumberet in domo illíus, et multi publicáni et peccatóres simul discumbébant cum Iesu et discípulis eius; erant enim multi et sequebantur eum. Et scribæ Pharisæórum, vidéntes quia manducáret cum peccatóribus et publicánis, dicébant discípulis eius: « Quare cum publicánis et peccatóribus mandúcat? »

Et Iesus hoc audíto ait illis: « Non necesse habent sani médicum sed qui male habent; non veni vocáre iustos sed peccatóres ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Grata tibi sit, quæsumus, Dómine, tuæ plebis oblátio, per quam et sanctificatióem référat, et quæ pie precátur obtíneat.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 35, 10

Dómine, apud te est fons vitæ,
et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Vel:

Io 10, 10

Ego veni ut vitam hábeant,
et abundántius hábeant, dicit Dóminus.

Post communionem

Súpplíces te rogámus, omnípotens Deus,
ut, quos tuis réficis sacraméntis,
tibi étiam plácitis móribus dignánte deservíre concédas.
Per Christum.

DOMINICA II « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 65, 4

Omnis terra adóret te, Deus, et psallat tibi;
psalmum dicat nómini tuo, Altíssime.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui cæléstia simul et terréna moderáris,
supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi,
et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Dedi te in lucem gentium, ut sis salus mea.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

49, 3. 5-6

Dixit mihi Dóminus: « Servus meus es tu, Israel,
quia in te gloriábor ».

Et nunc, dicit Dóminus formans me ex útero servum sibi, ut redúcam Iacob ad eum, et Israel non congregábitur; et gloriífátus sum in óculis Dómini, et Deus meus factus est fortitúdo mea.

Et dixit: « Parum est ut sis mihi servus ad suscítandas tribus Iacob et fæces Israel convertédas: ecce dedi te in lucem génitum, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

² Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.

- ⁴ Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. *R.*
- ⁷ Sacrificium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
⁸ tunc dixi: « Ecce vénio. *R.* »
- ⁹ In volúmine libri scriptum est de me
facere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui, et lex tua in præcórdiis meis ». *R.*
- ¹⁰ Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. *R.*

Lectio secunda

*Gratia vobis et pax a Deo Patre nostro
et Domino Iesu.*

Inítium Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 1, 1-3

Paulus, vocátus apóstolus Christi Iesu per voluntátem Dei, et Sósthenes frater, Ecclésiæ Dei quæ est Corínthi, sanctificátis in Christo Iesu, vocátis sanctis cum omnibus qui invocant Nomen Dómini nostri Iesu Christi, in omni loco ipsórum et nostro:

Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 1, 14. 12 b

R. Allelúia. *V.* Verbum caro factum est et habitávit in nobis.

Quotquot receperunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri. *R.* Allelúia.

Loco versus ante Evangelium, qui singulis dominicis « per annum » proponitur, alius adhiberi potest ex iis qui infra, p. 719, inveniuntur.

Evangelium

Ecce Agnus Dei qui tollit peccatum mundi.

✠ Lécio sancti Evangelíi secúndum Ioánnem **1, 29-34**

In illo témpore:

Videt Ioánnes Iesum veniéntem ad se, et ait: « Ecce Agnus Dei qui tollit peccátum mundi. Hic est de quo dixi: " Post me venit vir, qui ante me factus est, quia prior me erat ". Et ego nesciébam eum, sed ut manifestétur Israel propterea veni ego in aqua baptízans ».

Et testimónium perhíbuit Ioánnes dicens: « Vidi Spíritum descendéntem quasi colúmbam de cælo, et mansit super eum, et ego nesciébam eum, sed qui misit me baptizáre in aqua, Ille mihi dixit: " Super quem videris Spíritum descendéntem et manéntem super eum, hic est qui baptizat in Spíritu Sancto " ».

Et ego vidi, et testimónium perhíbui quia hic est Fílius Dei ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Loquere, Domine, quia audit servus tuus.

Lécio libri primi Samuélis 3, 3 b-10. 19

In diébus illis:

Dormiébat Sámuel in templo Dómini, ubi erat arca Dei. Et vocávit Dóminus: « Sámuel »; qui respóndens ait: « Ecce ego ». Et cucúrrit ad Heli et dixit: « Ecce ego, vocásti enim me ». Qui dixit: « Non vocávi; revértere et dormi ». Et ábiit et dormívit.

Et adiecit Dóminus rursum vocáre Samuēlem. Consurgensque Sámuel ábiit ad Heli et dixit: « Ecce ego, quia vocásti me ». Qui respondit: « Non vocávi te, fili mi; revértere et dormi ». Porro Sámuel necdum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

Et adiecit Dóminus et vocávit adhuc Samuēlem tertio; qui consurgens ábiit ad Heli, et ait: « Ecce ego, quia vocásti me ». Intelléxit ergo Heli quia Dóminus vocáret púerum, et ait ad Samuēlem: « Vade et dormi; et si deinceps vocáverit te, dices: “ Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus ” ». Ábiit ergo Sámuel et dormívit in loco suo.

Et venit Dóminus, et stetit, et vocávit sicut vocáverat secúndo: « Sámuel, Sámuel ». Et ait Sámuel: « Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus ».

Crevit autem Sámuel, et Dóminus erat cum eo; et non cecidit ex ómnibus verbis eius in terram.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

2 Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.

4 Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. R.

7 Sacrificium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodísti mihi.

8 Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
tunc dixi: « Ecce vénio. R.

9 In volúmine libri scriptum est de me
fácere voluntátem tuam.

Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». R.

10 Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. R.

Lectio secunda

Corpora vestra membra Christi sunt.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 6, 13 c-15 a. 17-20

Fratres:

Corpus non fornicatióni sed Dómino et Dóminus corpore; Deus vero et Dóminum suscitávit et nos suscitábit per virtútem suam.

Nescítis quóniam cōrpora vestra membra Christi sunt? Qui autem adhæret Dómino, unus Spíritus est.

Fúgite fornicatióem; omne peccátum quodcúmque fécerit homo extra corpus est, qui autem fornicátur in corpus suum peccat.

An nescítis quóniam corpus vestrum templum est Spíritus Sancti qui in vobis est, quem habétis a Deo, et non estis vestri? Empti enim estis pretio: gloriificáte ergo Deum in corpore vestro. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 1, 41. 17 b

R. Allelúia. V. Invénimus Messíam, qui est Christus.

Grátia et véritas per eum facta est.

R. Allelúia.

Evangelium

Viderunt ubi maneret et apud eum manserunt.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 1, 35-42

In illo témpore:

Iterum stabat Ioánnes et ex discípulis eius duo, et respiciens Iesum ambulátem dicit: « Ecce Agnus Dei ».

Et audiérunt eum duo discipuli loquéntem et secúti sunt Iesum. Convérsus autem Iesus et videns eos sequéntes se, dicit eis: « Quid quéritis? »

Qui dixerunt ei: « Rabbi (quod dicitur interpretátum: Magíster), ubi hábitas? »

Dicit eis: « Veníte et vidébitis ». Venérunt ergo et vidérunt ubi manéret, et apud eum mansérunt die illo: hora erat quasi décima.

Erat Andréas, frater Simónis Petri, unus ex duóbus qui audierant a Ioánnē et secúti fúerant eum: invénit hic primum fratrem suum Simónem et dicit ei: « Invénimus Messíam (quod est interpretátum Christus) ». Ad-dúxit eum ad Iesum.

Intúitus eum Iesus dixit: « Tu es Simon fílius Ioán-nis, tu vocáberis Cephas (quod interpretátur Petrus) ». Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Gaudebit sponsus super sponsam.

Lectio libri Isaíæ prophétæ

62, 1-5

Propter Sion non tacébo, et propter Ierúsalem non quiéscam, donec egrediátur ut splendor iustus eius, et salvátor eius ut lampas accendátur.

Et vidébunt gentes iustum tuum, et cuncti reges ínclitum tuum; et vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominábit.

Et eris coróna glóriæ in manu Dómini, et diadéma regni in manu Dei tui.

Non vocáberis ultra « Derelicta », et terra tua non vocábitur ámplius « Desolata »; sed vocáberis « Volúntas mea in ea », et terra tua « Inhabitata », quia complácuít Dómino in te, et terra tua inhabitábitur.

Habitábit enim iúvenis cum vírgine, et habitábunt in te fílii tui; et gaudébit sponsus super sponsam, et gau-débit super te Deus tuus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 7-8. 9-10 a et c (p.: 3)

℟. Annuntiáte in ómnibus pópulis mirabília Dómini.

- ¹ Cantáte Dómino cánticum novum, cantáte Dómino, omnis terra.
- ² Cantáte Dómino, benedicíte nómini eius. ℟. Annuntiáte de die in diem salutáre eius.
- ³ Annuntiáte inter gentes glóriam eius, in ómnibus pópulis mirabília eius. ℟.
- ⁷ Afférte Dómino, famíliæ populórum, afférte Dómino glóriam et poténtiam,
- ⁸ afférte Dómino glóriam nóminis eius. ℟.
- ⁹ Adoráte Dóminum in splendóre sancto. Contremísce a fácie eius, univérsa terra,
- ¹⁰ dicíte in géntibus: « Dóminus regnávít ». Iudicábit pópulos in æquitáte. ℟.

Lectio secunda

Unus et idem Spíritus, dividens singulis prout vult.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios

12, 4-11

Divisiónes gratiárum sunt, idem autem Spíritus; et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus; et divisiónes operatiónum sunt, idem vero Deus qui ope-rátur ómnia in ómnibus.

Unicúque autem datur manifestatió Spíritus ad uti-litátem. Alii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ,

alii autem sermo scientiæ secundum eundem Spiritum, alteri fides in eodem Spiritu, alii donationes sanitatum in uno Spiritu, alii operationes virtutum, alii prophetatio, alii discretio spirituum, alii genera linguarum, alii interpretatio linguarum; hæc autem omnia operatur unus et idem Spiritus, dividens singulis prout vult.

Verbum Domini.

Alleluia

2 Th 2, 14

R. Alleluia. V. Deus vocavit nos per Evangelium, in acquisitionem gloriæ Domini nostri Iesu Christi. R. Alleluia.

Evangelium

Hoc fecit initium signorum Iesus in Cana Galilææ.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem 2, 1-12

In illo tempore:

Nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat Mater Iesu ibi: vocatus est autem et Iesus et discipuli eius ad nuptias.

Et deficiente vino, dicit Mater Iesu ad eum: « Vinum non habent ». Et dicit ei Iesus: « Quid mihi et tibi, mulier? Nondum venit hora mea ». Dicit Mater eius ministris: « Quodcunque dixerit vobis facite ».

Erant autem ibi lapideæ hýdriæ sex posite secundum purificationem Iudæorum, capientes singulæ metretas binas vel ternas. Dicit eis Iesus: « Implète hýdrias aqua ». Et impleverunt eas usque ad summum. Et dicit eis: « Haurite nunc et ferte architriclino ». Illi autem tulerunt.

Ut autem gustavit architriclinus aquam vinum factam, et non sciēbat unde esset, ministri autem sciēbant qui haurierant aquam, vocat sponsum architriclinus, et dicit ei: « Omnis homo primum bonum vinum ponit, et

cum inebriati fuerint, id quod deterior est: tu servasti bonum vinum usque adhuc ».

Hoc fecit initium signorum Iesus in Cana Galilææ et manifestavit gloriā suā, et crediderunt in eum discipuli eius. Post hoc descendit Capharnaum ipse et Mater eius et fratres eius et discipuli eius, et ibi manserunt non multis diebus. — Verbum Domini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Concede nobis, quæsumus, Domine, hæc digne frequentare mysteria, quia, quoties huius hostiæ commemoratio celebratur, opus nostræ redemptionis exercetur. Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 22, 5

Parasti in conspectu meo mensam, et calix meus inebrians quam præclarus est!

Vel:

1 Io 4, 16

Nos cognovimus et credidimus caritati, quam Deus habet in nobis.

Post communionem

Spiritum nobis, Domine, tuæ caritatis infunde, ut, quos uno cælesti pane satiasti, una facias pietate concordes. Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 65, 4

Omnis terra adoret te, Deus, et psallat tibi; psalmum dicat nomini tuo, Altissime.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui cæléstia simul et terréna moderáris,
supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi,
et pacem tuam nostris concéde tempóribus.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Cum esset Filius Dei, didicit ex his
quæ passus est obœdientiam.*

Lectio Epístolæ ad Hebræos

5, 1-10

Omnis pónטיפex ex homínibus assúptus pro homínibus constitúitur in his quæ sunt ad Deum, ut offerat dona et sacrificia pro peccátis, qui æque condolere possit his qui ignórant et errant, quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte, et propter eam debet, quemádmódum et pro pópulo, ita étiam pro semetípso offérre pro peccátis. Nec quisquam sumit sibi illum honórem sed qui vocátur a Deo, tamquam et Aaron.

Sic et Christus non semetípsum glorificávit ut Pónטיפex fieret, sed qui locútus est ad eum: « Fílius meus es tu, ego hódie génui te »; quemádmódum et in álio dicit: « Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech ».

Qui, in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum qui possit salvum illum a morte fácere, cum clamóre válido et lácrimis offerens, et exauditus pro sua reveréntia, et quidem cum esset Fílius, didicit ex his quæ passus est obœdientiam; et, consummátus, factus est ómnibus obœdientibus sibi auctor salutis æternæ, appellátus a Deo Pónטיפex iuxta órđinem Melchisedech.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 109, 1. 2. 3. 4 (R.: 4 bc)

R. Tu es sacérdos in ætérnum
secúndum órđinem Melchisedech.

1 Dixit Dóminus Dómino meo: « Sede a dextris meis, donec ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum ». R.

2 Virgam poténtiæ tuæ emíttet Dóminus ex Sion: domináre in médio inimicórum tuórum. R.

3 Tecum principátus in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctis, ex útero matutíni velut rorem génui te. R.

4 Iurávit Dóminus et non pænitébit eum: « Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech ». R.

Anno secundo

Lectio prior

*Melior est obœdientia quam victimæ.
Abiecit te Dominus ne sis rex.*

Lectio libri primi Samuélis

15, 16-23

In diébus illis:

Ait Sámuel ad Saul: « Sine me, et indicábo tibi quæ locútus sit Dóminus ad me nocte ». Dixítque ei: « Lóquere ». Et ait Sámuel: « Nonne, cum párvulus esses in óculis tuis, caput in tríbubus Israel factus es? Unxítque te Dóminus in regem super Israel, et misit te Dóminus in viam et ait: "Vade, et intérfice peccatóres Amalec, et pugnábis contra eos usque ad interneciónem eórum". Quare ergo non audísti vocem Dómini, sed versus ad prædam es, et fecísti malum in óculis Dómini? »

Et ait Saul ad Samuélem: « Immo audívi vocem Dómini, et ambulávi in via per quam misit me Dóminus;

et addúxi Agag regem Amalec, et Amalec interféci. Tulit autem de præda pópulus oves et boves, primitias eórum quæ cæsa sunt, ut immolet Dómino Deo suo in Gálgalis ».

Et ait Sámuel: « Numquid vult Dóminus holocáusta et víctimas, et non pótius ut obædiátur voci Dómini? Mélior est enim obediéntia quam víctimæ, et auscultáre magis quam offérre ádipem arietum. Quóniam quasi peccátum ariolándi est repugnáre, et quasi scelus idolatríæ nolle acquiescere. Pro eo ergo quod abiecísti sermónem Dómini, abiécit te Dóminus ne sis rex ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 49, 8-9. 16 bc-17. 21 et 23 (R.: 23 b)

R. Qui immaculátus est in via, osténdam illi salutáre Dei.

8 Non in sacrificiis tuis árguam te;
holocáusta enim tua in conspéctu meo sunt semper.

9 Non accípiam de domo tua vítulos,
neque de grégibus tuis hircos. R.

16 « Quare tu enárras præcépta mea,
et assúmis testaméntum meum in os tuum?

17 Tu vero odísti disciplínam,
et proiecísti sermónes meos retrórsum. R.

21 Hæc fecísti, et tácuí.
Existimásti quod eram tui símilis:
árguam te, et státuam illa contra faciém tuam.

23 Qui immolábit sacrificium laudis, honorificábit me,
et qui immaculátus est in via,
osténdam illi salutáre Dei ». R.

Alleluia

Hebr 4, 12

R. Allelúia. V. Vivus est sermo Dei et éfficax,
et discrétor cogitatónum et intentiónum
cordis. R. Allelúia.

Evangelium

Sponsus cum illis est.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum 2, 18-22

In illo témpore:

Erant discípuli Ioánnis et Pharisæi ieiunántes. Et véniunt et dicunt illi: « Cur discípuli Ioánnis et discípuli Pharisæórum ieiúnant, tui autem discípuli non ieiúnant? »

Et ait illis Iesus: « Numquid possunt convívæ nuptiárum, quámdiu sponsus cum illis est, ieiunáre? Quanto témpore habent secum sponsum non possunt ieiunáre; vénient autem dies cum auferétur ab eis sponsus, et tunc ieiunábunt in illa die.

Nemo assuméntum panni rudis ássuit vestiménto véteri alióquin suppleméntum aufert áliquíd ab eo, novum a véteri, et peior scissúra fit. Et nemo mittit vinum novéllum in utres véteres — alióquin dirúmpet vinum utres, et vinum perit et utres — sed vinum novum in utres novos ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde nobis, quæsumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quia, quóties huius hóstiæ commemorátio celebrátur,
opus nostræ redemptionis exercétur. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 22, 5

Parásti in conspéctu meo mensam,
et calix meus inébríans quam præclárus est!

Vel:

1. Io 4, 16

Nos cognóvimus et credídimus caritáti,
quam Deus habet in nobis.

Post communionem

Spirítum nobis, Dómine, tuæ caritatís infúnde,
ut, quos uno cælésti pane satiásti,
una fácias pietáte concórdes.
Per Christum.

Feria tertia**Ant. ad introitum****Ps 65, 4**

Omnis terra adóret te, Deus, et psallat tibi;
psalmum dicat nómini tuo, Altíssime.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui cæléstia simul et terréna moderáris,
supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi,
et pacem tuam nostris concéde tempóribus.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Propositam spem sicut anchoram habemus
tutam ac firmam.*

Lectio Epístolæ ad Hebræos**6, 10-20**

Fratres:

Non est iniústus Deus ut obliviscátur óperis vestri
et dilectiÓNis quam ostendístis Nómini ipsíus, qui mi-
nistrástis sanctis et ministrátis. Cúpimus autem unum-
quémque vestrum eándem ostentáre sollicitúdinem ad
expletiónem spei usque in finem, ut non segnes efficiá-
mini, verum imitatóres eórum qui fide et patiéntia he-
réditant promissiÓnes.

Abrahæ namque promíttens Deus, quóniam néminem
hábuít per quem iuráret maiórem, iurávit per semetíp-
sum, dicens: « Utique benedícens benedicam te et mul-
típlicans multiplicábo te »; et sic longanímiter ferens
adéptus est repromissiÓnem. Hómines enim per maiórem
sui iurant, et omnis controversiæ eórum finis ad con-
firmatiÓnem est iuraméntum: in quo abundántius volens
Deus osténdere pollicitatiÓnis herédibus immobilitátem
consílii sui, se interpósuit iureiurádo, ut per duas res
immóbiles, in quibus impossíbile est mentíri Deum, for-
tíssimum solárium habeamus qui confúgimus ad tenén-
dam propósitam spem; quam sicut áncoram habémus
ánimæ, tutam ac firmam et incedéntem usque in interióra
Veláminis, ubi præcúrsor pro nobis introívit Iesus, se-
cúndum órđinem Melchisedech Póntifex factus in ætér-
num. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ps 110, 1-2. 4-5. 9 et 10 c (R.: 5 b)**

R. Memor erit Dóminus in sáculum testaménti sui.
vel Allelúia.

- ¹ Confitébor Dómino in toto corde meo,
in consílio iustórum et congregatiÓne.
- ² Magna ópera Dómini,
exquirénda ómnibus qui cúpiunt ea. **R.**
- ⁴ Memóriam fecit mirabílium suórum,
miséricors et miserátor Dóminus.
- ⁵ Escam dedit tíméntibus se;
memor erit in sáculum testaménti sui. **R.**
- ⁹ RedemptiÓnem misit pópulo suo,
mandávit in ætérnum testaméntum suum.
Sanctum et terríbile nomen eius;
- ¹⁰ laudátio eius manet in sáculum sáculi. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

*Unxit Samuel David in medio fratrum eius,
et directus est Spiritus Domini in eo.*

Lectio libri primi Samuélis

16, 1-13

In diebus illis:

Dixit Dóminus ad Samuëlem: « Usquequo tu luges Saul, cum ego proiecerim eum ne regnet super Israel? Imple cornu tuum óleo et veni, ut mittam te ad Isai Bethlehemitem: providi enim in filiis eius mihi regem ». Et ait Sámuel: « Quómodo vadam? Audiet enim Saul, et interficiet me ». Et ait Dóminus: « Vítulum de arménto tolles in manu tua, et dices: " Ad immolándum Dómino veni ". Et vocábis Isai ad víctimam, et ego osténdam tibi quid fácias, et unges quemcúmque monstrávero tibi ».

Fecit ergo Sámuel sicut locútus est ei Dóminus, venítque in Béthlehem. Et admiráti sunt senióres civitátis occurréntes ei, dixerúntque: « Pacífícusne est ingrédessus tuus? » Et ait: « Pacíficus: ad immolándum Dómino veni. Sanctificámini, et veníte mecum ut ímolem ». Sanctificávit ergo Isai et filios eius, et vocávit eos ad sacrificium.

Cumque ingrési essent, vidit Eliab et ait: « Num coram Dómino est christus eius? » Et dixit Dóminus ad Samuëlem: « Ne respicias vultum eius, neque altitudinem statúræ eius, quóniam abiéci eum; nec iuxta intuitum hóminis ego iúdico: homo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuétur cor ». Et vocávit Isai Abínadab, et addúxit eum coram Samuэле. Qui dixit: « Nec hunc elégit Dóminus ». Addúxit autem Isai Samma, de quo ait: « Etiam hunc non elégit Dóminus ». Addúxit itaque Isai septem filios suos coram Samuэле, et ait Sámuel ad Isai: « Non elégit Dóminus ex istis ».

Dixítque Sámuel ad Isai: « Numquid iam compléti sunt filii? » Qui respóndit: « Adhuc réliquus est párvulus, et pascit oves ». Et ait Sámuel ad Isai: « Mitte et adduc eum; nec enim discumbémus priúsqvam huc ille véniat ».

Misit ergo et addúxit eum. Erat autem rufus et pulcher aspéctu, decoráque fácie. Et ait Dóminus: « Surge, unge eum: ipse est enim ». Tulit ergo Sámuel cornu olei, et unxit eum in médio fratrum eius; et diréctus est Spíritus Dómini a die illa in David et deinceps. Surgénsque Sámuel ábiit in Rámatha. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 20. 21-22. 27-28 (R.: 21 a)

R. Invéni David servum meum.

²⁰ Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti:
« Pósui adiutórium in poténite,
et exaltávi eléctum de plebe. R.

²¹ Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.

²² Manus enim mea firma erit cum eo,
et bráccium meum confortábit eum. R.

²⁷ Ipse invocábit me: Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ.

²⁸ Et ego primogénitum ponam illum,
excélsum præ régibus terræ ». R.

Alleluia

Cf. Eph 1, 17-18

R. Allelúia. V. Pater Dómini nostri Iesu Christi illúminet
óculos cordis nostri,
ut sciámus quæ sit spes vocatiónis nostræ.
R. Allelúia.

Evangelium

*Sabbatum propter hominem factum est,
et non homo propter sabbatum.*

✠ Lēctio sancti Evangēlii secūndum Marcum 2, 23-28

Factum est cum Dóminus sábbatis ambuláret per sata, discípuli eius cōpērunt prægredi vellētes spicas. Pharisæi autem dicēbant ei: « Ecce, quid faciunt sábbatis quod non licet? »

Et ait illis: « Numquam legistis quid fécerit David, quando necessitátem hábuit et esúriit ipse et qui cum eo erant? Quómodo introívit in domum Dei sub Abiathar príncipe sacerdotum et panes propositionis manducávit, quos non licet manducáre nisi sacerdotibus, et dedit étiam eis qui cum eo erant? »

Et dicébat eis: « Sábbatum propter hóminem factum est, et non homo propter sábbatum; itaque dóminus est Fílius hóminis étiam sábbati ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde nobis, quáesumus, Dómine, hæc digne frequentáre mystéria, quia, quóties huius hóstiæ commemorátio celebrátur, opus nostræ redemptionis exercétur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 22, 5

Parásti in conspéctu meo mensam,
et calix meus inébrians quam præclárus est!

Vel:

1 Io 4, 16

Nos cognóvimus et credídimus caritatí,
quam Deus habet in nobis.

Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritatís infúnde,
ut, quos uno cælésti pane satiásti,
una fácias pietáte concórdes.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 65, 4

Omnis terra adóret te, Deus, et psallat tibi;
psalmum dicat nómini tuo, Altíssime.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui cæléstia simul et terréna moderáris,
supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi,
et pacem tuam nostris concéde tempóribus.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Tu es sacerdos in æternum
secundum ordinem Melchisedech.*

Lēctio Epístolæ ad Hebræos

7, 1-3. 15-17

Fratres:

Melchisedech, rex Salem, Sacérdos Dei summi, qui obviávit Abrahæ regresso a cæde regum et benedíxit ei, cui et décimam ómnium divisit Abraham, primum quidem qui interpretátur « Rex iustitiæ », deinde autem et Rex Salem, quod est « Rex pacis », sine patre, sine matre, sine genealogía, neque initium diérum neque finem vitæ habens, assimilátus autem Fílio Dei, manet Sacérdos in perpétuum.

Et ámplius adhuc maniféstum est, si secúndum similitúdinem Melchisedech exsúrgit álius Sacérdos, qui non secúndum Legem mandáti carnális factus est, sed secúndum virtútem vitæ insolúbilis, testimónium enim áccipit: « Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 109, 1. 2. 3. 4 (R.: 4 bc)

R. Tu es sacérdos in ætérnum
secúndum órđinem Melchisedech.

- 1 Dixit Dóminus Dómino meo:
« Sede a dextris meis,
donec ponam inimicos tuos
scabéllum pedum tuórum ». R.
- 2 Virgam poténtiæ tuæ emíttet Dóminus ex Sion:
domináre in médio inimicórum tuórum. R.
- 3 Tecum principátus in die virtútis tuæ,
in splendóribus sanctis,
ex útero matutíni velut rorem génui te. R.
- 4 Iurávit Dóminus et non pænitébit eum:
« Tu es sacérdos in ætérnum
secúndum órđinem Melchisedech ». R.

Anno secundo

Lectio prior

*Prævaluit David adversus Philisthæum
in funda et lapide.*

Léctio libri primi Samuélis 17, 32-33. 37. 40-51

In diébus illis:

Cum addúctus fuísset David ad Saul, locútus est ei:
« Non cóncidat cor cuiúsq(uam) in eo; ego servus tuus

vadam, et pugnábo advérsus Philisthæum ». Et ait Saul ad David: « Non vales resistere Philisthæo istí, nec pugnáre advérsus eum, quia puer es; hic autem vir bel-látor est ab adolescéntia sua ».

Et ait David: « Dóminus, qui erípuit me de manu leónis et de manu ursi, ipse me liberábit de manu Philisthæi huius ». Dixit autem Saul ad David: « Vade, et Dóminus tecum sit ».

Et tulit báculo suum, quem semper habébat in má-nibus; et elégit sibi quinque limpidíssimos lápidés de torrén-te, et misit eos in peram pastorálem, quam habébat secum, et fundam manu tulit, et procéssit advérsus Philisthæum.

Ibat autem Philisthæus incédens et appropínquans advérsus David, et ármiger eius ante eum. Cumque inspe-xísset Philisthæus et vidísset David, despéxit eum: erat enim adoléscentis rufus et pulcher aspéctu. Et dixit Philisthæus ad David: « Numquid ego canis sum, quod tu venis ad me cum báculo? » Et maledíxit Philisthæus David in diis suis; dixítque ad David: « Veni ad me, et dabo carnes tuas volatílibus cæli et béstiis terræ ».

Dixit autem David ad Philisthæum: « Tu venis ad me cum gládio et hasta et clipeo; ego autem vénio ad te in nómine Dómini exercítuum, Dei ágminum Israel, quibus exprobrásti hódie. Et dabít te Dóminus in manu mea, et percútiam te, et áuferam caput tuum a te; et dabo cadáverá castrórum Philisthiim hódie volatílibus cæli et béstiis terræ, ut sciat omnis terra quia est Deus in Israel, et nóverit univérsa ecclésia hæc, quia non in glá-dio nec in hasta salvat Dóminus: ipsíus enim est bellum, et tradet vos in manus nostras ».

Cum ergo surrexísset Philisthæus, et veníret et ap-propínquáret contra David, festinávit David et cucúrrit ad pugnam ex advérso Philisthæi. Et misit manum suam

in peram, tulítque unum lápidem, et funda iecit; et circumducens percússit Philisthæum in fronte; et infixus est lapis in fronte eius, et cecidit in faciém suam super terram.

Prævaluitque David adversum Philisthæum in funda et lápide; percussúmque Philisthæum interfecit; cumque gládium non haberet in manu, David cucúrrit et stetit super Philisthæum; et tulit gládium eius, et eduxit eum de vagina sua, et interfecit eum, præcidítque caput eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 143, 1. 2. 9-10 (R.: 1 a)

R. Benedíctus Dóminus, præsidium meum.

¹ Benedíctus Dóminus, præsidium meum,
qui docet manus meas ad prœlium,
et dígitos meos ad bellum. R.

² Misericórdia mea et fortitúdo mea,
refúgium meum et liberátor meus;
scutum meum, et in ipso sperávi,
qui subdit pópulum meum sub me. R.

⁹ Deus, cánticum novum cantábo tibi,
in psaltério decachórdo psallam tibi,
¹⁰ qui das salútem régibus,
qui rédimis David servum tuum
de gládio malíno. R.

Alleluia

Mt 4, 23

R. Alleluia. V. Prædicábat Iesus Evangélium Regni,
et sanábat omnem infirmitátem in pópulo.
R. Alleluia.

Evangeliu

Licet sabbatis animam salvam facere an perdere?

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum 3, 1-6

In illo témpore:

Introívit Iesus íterum in synagógam. Et erat ibi homo habens manum áridam; et observábant eum si sábbatis curáret illum, ut accusárent eum.

Et ait hómini habénti manum áridam: « Surge in médium ». Et dicit eis: « Licet sábbatis bene fácere an male? Animam salvam fácere an pérdere? » At illi tacébant. Et circumspiciens eos cum ira, contristátus super cæcitate cordis eórum, dicit hómini: « Exténde manum ». Et exténdit, et restitúta est manus eius.

Et exeúntes Pharisæi statim cum Herodiánis consílium faciébant adversus eum quómo eum pérderent.
Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde nobis, quæsumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quia, quóties huius hóstiæ commemorátio celebrátur,
opus nostræ redemptionis exercétur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 22, 5

Parásti in conspéctu meo mensam,
et calix meus inébrians quam præclárus est!

Vel:

1 Io 4, 16

Nos cognóvimus et credídimus caritati,
quam Deus habet in nobis.

Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
ut, quos uno cælésti pane satiásti,
una fácias pietáte concórdes.
Per Christum.

Feria quinta**Ant. ad introitum**

Ps 65, 4

Omnis terra adóret te, Deus, et psallat tibi;
psalmum dicat nómini tuo, Altíssime.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui cæléstia simul et terréna moderáris,
supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi,
et pacem tuam nostris concéde tempóribus.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Hostias obtulit semel semetipsum offerendo.

Léctio Epístolæ ad Hebræos

7, 25 — 8, 6

Fratres:

Iesus salváre in perpétuum potest accedéntes per semetípsum ad Deum, semper vivens ad interpellándum pro eis.

Talis enim et decébat ut nobis esset Póntifex, sanctus, innocens, impollútus, segregátus a peccatóribus, et excélsior cælis factus: qui non habet necessitátem cotídie, quemádmódum pontífices, prius pro suis delictis hóstias offérre, deínde pro Pópuli; hoc enim fecit semel semet-

ípsum offeréndo. Lex enim hómínes constitúit pontífices infirmitátem habéntes, sermo autem iurisiurándi, quod post Legem est, Fílium in ætérnum consummátum.

Caput autem super ea quæ dicúntur: talem habémus Pontíficem qui consédit in délixtera throni Maiestátis in cælis, Sanctórum mínister et Tabernáculi veri, quod fixit Dóminus, non homo.

Omnis enim póntifex ad offerénda múnera et hóstias constitúitur; unde necesse erat et hunc habére áliquid quod offérret. Si ergo esset super terram, nec esset sacérdos, cum sint qui ófferant secúndum Legem múnera; qui figuræ et umbræ desérviunt cæléstium, sicut respónsum est Móysi cum consummatúrus esset Tabernáculum: « Vide enim, inquit, ómnia fácies secúndum exémpplar quod tibi osténsum est in Monte »; nunc autem differéntius sortítus est ministérium, quanto et meliórís Testaménti Mediátor est, quod in melióribus repromissiónibus sancítum est. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 7-8 a. 8 b-9. 10. 17 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

⁷ Sacrífícium et oblatiónem noluísti,
aures autem fodisti mihi.
⁸ Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
tunc dixi: « Ecce vénio. R.

In volúmine libri scriptum est de me
⁹ fácere voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcórdiis meis ». R.

¹⁰ Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. R.

- ¹⁷ Exsúltent et læténtur in te omnes quæréntes te, et dicant semper: « Magnificétur Dóminus » qui diligunt salutáre tuum. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

Quærit pater meus Saul occidere te.

Lectio libri primi Samuélis

18, 6-9; 19, 1-7

In diébus illis:

Cum reverterétur, percússo Philisthæo, David, egrés-sæ sunt mulieres de univérssis úrbibus Israel, cantántes chorósque ducéntes, in occúrsum Saul regis, in týmpa-nis lætítiæ et in sistris. Et præcinébant mulieres, ludén-tes atque dicéntes: « Percússit Saul mille, et David de-
cem mília ». Irátus est autem Saul nimis, et displicuit in óculis eius sermo iste; dixítque: « Dedérunt David decem mília, et mihi mille dedérunt; quid ei súperest, nisi solum regnum? » Non rectis ergo óculis Saul aspi-ciébat David a die illa et deinceps.

Locútus est autem Saul ad Iónatham, filium suum, et ad omnes servos suos, ut occiderent David. Porro Iónathas, filius Saul, diligébat David valde; et indicávit Iónathas David dicens: « Quærit Saul, pater meus, oc-cidere te; quaprópter obsérva te, quæso, mane, et ma-nébis clam et abscondéris. Ego autem egrédiens stabo iuxta patrem meum in agro ubicúmque fúeris; et ego loquar de te ad patrem meum, et quodcúmque vídero nuntiábo tibi ».

Locútus est ergo Iónathas de David bona ad Saul, patrem suum, dixítque ad eum: « Ne pecces, rex, in servum tuum David, quia non peccávit tibi, et ópera eius bona sunt tibi valde. Et pósuit ánimam suam in manu

sua et percússit Philisthæum, et fecit Dóminus salutem magnam univérso Israël: vidísti et lætátus es. Quare ergo peccas in ságuine innóxio interficiens David, qui est absque culpa? » Quod cum audísset Saul, placátus voce Iónathæ iurávit: « Vivit Dóminus, quia non occi-détur ».

Vocávit itaque Iónathas David, et indicávit ei óm-nia verba hæc; et introdúxit Iónathas David ad Saul, et fuit ante eum sicut fúerat heri et nudiustértius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 55, 2-3. 9-10 ab. 10 c-11. 12-13 (*R.*: 5 bc)

R. In Deo sperávi, non timébo.

- ² Miserére mei, Deus,
quóniam conculcávit me homo,
tota die impúgnans opprésit me.
- ³ Conculcavérunt me inimíci mei tota die,
quóniam multi pugnant advérsum me, Altíssime. *R.*
- ⁹ Peregrinatiónes meas tu numerásti:
pone lácrimas meas in utre tuo;
nonne in supputatióne tua?
- ¹⁰ Tunc converténtur inimíci mei retrórsum,
in quacúmque die invocávero: *R.*
- Ecce cognóvi quóniam Deus meus es.
- ¹¹ In Deo cuius laudábo sermónem,
in Dómino cuius laudábo sermónem. *R.*
- ¹² In Deo sperávi,
non timébo: quid fáciat mihi homo?
- ¹³ Super me sunt, Deus, vota tua;
reddam laudatiónes tibi. *R.*

Alleluia

2 Tim 1, 10 b

℞. Alleluia. *℣.* Salvátor noster Iesus Christus destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
℞. Alleluia.

Evangelium

*Spiritus immundi clamabant: « Tu es Filius Dei »,
et Iesus comminabatur eis ne manifestarent illum.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 3, 7-12

In illo témpore:

Iesus cum discípulis suis secéssit ad mare. Et multa turba a Galilæa secúta est; et a Iudæa et ab Hierosólymis et ab Idumæa et qui trans Iordánem et circa Tyrum et Sidónem, multitúdo magna, audiéntes quæ faciébat, venérunt ad eum. Et dixit discípulis suis ut navícula sibi præsto esset propter turbam ne comprimerent eum.

Multos enim sanávit, ita ut irrúerent in eum ut illum tángerent quotquot habébant plagas. Et spíritus im-múndi, cum illum vidébant, procidébant ei et clamábant dicéntes: « Tu es Filius Dei ». Et veheménter commi-nabátur eis ne manifestárent illum. — Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde nobis, quæsumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quia, quóties huius hóstiæ commemorátio celebrátur,
opus nostræ redemptionis exercétur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 22, 5

Parásti in conspéctu meo mensam,
et calix meus inébrians quam præclárus est!

Vel:

1 Io 4, 16

Nos cognóvimus et credídimus caritatí,
quam Deus habet in nobis.

Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritatís infúnde,
ut, quos uno cælésti pane satiásti,
una fácias pietáte concórdes. Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 65, 4

Omnis terra adóret te, Deus, et psallat tibi;
psalmum dicat nómini tuo, Altíssime.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui cæléstia simul et terréna moderáris,
supplicationés pópuli tui cleménter exáudi,
et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Melioris Testamenti Mediator est.

Lécio Epístolæ ad Hebræos

8, 6-13

Fratres:

Nunc Póntifex noster différentius sortítus est mini-
stérium, quanto et meliórís Testaménti Mediátor est,
quod in melióribus repromissionibus sancítum est. Nam
si illud prius culpa vacáset, non secúndi locus inquire-
rétur; vitúperans enim eos dicit:

« Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et consummábo
super domum Israel et super domum Iuda Testamén-

tum novum, non secúndum Testaméntum quod feci pátribus eórum in die qua apprehéndi manum illórum ut edúcerem illos de terra Ægýpti, quóniam ipsi non permansérunt in Testaménto meo, et Ego negléxi eos, dicit Dóminus.

Quia hoc est testaméntum quod testábor dómui Israel post dies illos, dicit Dóminus, dando leges meas in mentem eórum, et in corde eórum superscribam eas, et ero eis in Deum et ipsi erunt mihi in Pópulum. Et non docébit unusquisque civem suum et unusquisque fratrem suum, dicens: "Cognósce Dóminum", quóniam omnes scient Me, a minóre usque ad maiórem eórum. Quia propítius ero iniquitatibus eórum, et peccatórum illórum iam non memorábor ».

Dicéndo « Novum » veterávit prius; quod autem antiquátur et senéscit prope intéritum est.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 84, 8 et 10. 11-12. 13-14 (R.: 11 a)

R. Misericórdia et véritas obviavérunt sibi.

- ⁸ Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis.
- ¹⁰ Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus, ut inhábitet glória in terra nostra. R.
- ¹¹ Misericórdia et véritas obviavérunt sibi, iustítia et pax osculátæ sunt.
- ¹² Véritas de terra orta est, et iustítia de cælo prospéxit. R.
- ¹³ Etenim Dóminus dabit benignitátem, et terra nostra dabit fructum suum.
- ¹⁴ Iustítia ante eum ambulábit, et ponet in via gressus suos. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Non mittam manum in eum,
quia christus Domini est.*

Léctio libri primi Samuélis

24, 3-21

In diébus illis:

Assúmens Saul tria mília electórum virórum ex omni Israel, perréxit ad investigándum David et viros eius, étiam super abruptíssimas petras, quæ solis ibícibus perviæ sunt. Et venit ad caulas óvium, quæ se offerébant viánti.

Erátque ibi spelúnca, quam ingressus est Saul; porro David et viri eius in interióre parte spelúncæ latébant. Et dixerunt servi David ad eum: « Ecce dies de qua locútus est Dóminus ad te: "Ego tradam tibi inimicum tuum, ut fácias ei sicut placúerit in óculis tuis" ». Surrexít ergo David, et præcídít oram clámydis Saul silénter. Post hæc percússit cor suum David, eo quod abscidísset oram clámydis Saul; dixítque ad viros suos: « Propítius sit mihi Dóminus, ne fáciam hanc rem dómimo meo christo Dómini, ut mittam manum meam in eum, quia christus Dómini est ». Et confrégít David viros suos sermónibus, et non permísit eos ut consúrgerent in Saul.

Porro Saul, exsúrgens de spelúnca, pergebat cœpto itínere. Surrexít autem et David post eum, et egréssus de spelúnca, clamávit post tergum Saul, dicens: « Dómine, mi rex ». Et respéxit Saul post se, et inclínans se David pronus in terram adorávit.

Dixítque ad Saul: « Quare audis verba hóminum loquéntium: "David quærit malum advérsus te?" Ecce hódie vidérunt óculi tui quod tradíderit te Dóminus in manu mea in spelúnca; et cogitávi ut occiderem te, sed pepércit tibi óculus meus. Dixi enim: "Non exténdam

manum meam in dñm meum, quia christus Dñi est. Quin potius, pater mi, vide et cognosce oram clamydis tuæ in manu mea, quoniam, cum præsunderem summitatem clamydis tuæ, nolui extendere manum meam in te. Animadvertite et vide quoniam non est in manu mea malum neque iniquitas, neque peccavi in te; tu autem insidiaris animæ meæ, ut auferas eam. Iudicet Dñus inter me et te, et ulciscatur me Dñus ex te; manus autem mea non sit in te. (Sicut et in proverbio antiquo dicitur: "Ab impiis egrediatur impietas"; manus ergo mea non sit in te). Quem perséqueris, rex Israel? Quem perséqueris? Canem mortuum perséqueris, et pulicem unum. Sit Dñus iudex; et iudicet inter me et te: et videat et iudicet causam meam, et eruat me de manu tua ».

Cum autem complisset David loquens sermones huiusmodi ad Saul, dixit Saul: « Numquid vox hæc tua est, fili mi David? » Et levavit Saul vocem suam, et flevit. Dixitque ad David: « Iustior tu es quam ego: tu enim tribuisti mihi bona, ego autem reddidi tibi mala. Et tu indicasti hodie quæ feceris mihi bona, quomodo tradiderit me Dñus in manum tuam, et non occideris me. Quis enim, cum invenerit inimicum suum, dimittet eum in via bona? Sed Dñus reddat tibi vicissitudinem hanc pro eo quod hodie operatus es in me. Et nunc scio quod certissime regnaturus sis et habiturus in manu tua regnum Israel ».

Verbum Dñi.

Psalmus responsorius Ps 56, 2. 3-4. 6 et 11 (R.: 2 a)

R. Miserere mei, Deus, miserere mei.

- 2 Miserere mei, Deus, miserere mei,
quoniam in te confugit anima mea:
et in umbra alarum tuarum confugiam,
donec transeant insidiæ. R.

- 3 Clamabo ad Deum Altissimum,
Deum qui benefecit mihi.
4 Mittet de cælo, et liberabit me;
dabit in opprobrium conculcantes me.
Mittet Deus misericordiam suam et veritatem suam. R.
6 Exaltare super cælos, Deus,
super omnem terram gloria tua,
11 quoniam magnificata est usque ad cælos
misericordia tua,
et usque ad nubes veritas tua. R.

Alleluia

2 Cor 5, 19 ac

R. Alleluia. V. Deus erat in Christo mundum reconcilians
sibi,
et posuit in nobis verbum reconciliationis.
R. Alleluia.

Evangelium

Vocavit quos voluit ipse, ut essent cum illo.

✠ **Lectio sancti Evangelii secundum Marcum** 3, 13-19

In illo tempore:

Ascendit Iesus in montem et vocat ad se quos voluit ipse, et venerunt ad eum. Et fecit Duodecim ut essent cum illo et ut mitteret eos prædicare habentes potestatem eiciendi dæmonia.

Et imposuit Simóni nomen Petrum, et Iacobum Zebedæi et Ioannem fratrem Iacobi, et imposuit eis nomina Boanerges, quod est Filii Tonitru; et Andréam et Philippum et Bartholomæum et Matthæum et Thomam et Iacobum Alphæi et Thaddæum et Simónem Cananæum et Iudam Iscarióth, qui et tradidit illum.

Verbum Dñi.

Super oblata

Concede nobis, quæsumus, Dómine,
hæc digne frequentare mystéria,
quia, quoties huius hóstiæ commemoratio celebratur,
opus nostræ redemptionis exercetur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 22, 5

Parásti in conspéctu meo mensam,
et calix meus inébrians quam præclárus est!

Vel:

1 Io 4, 16

Nos cognóvimus et credídimus caritati,
quam Deus habet in nobis.

Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
ut, quos uno cælésti pane satiásti,
una fácias pietáte concórdes.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 65, 4

Omnis terra adóret te, Deus, et psallat tibi;
psalmum dicat nómini tuo, Altíssime.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui cæléstia simul et terréna moderáris,
supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi,
et pacem tuam nostris concede tempóribus.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Per proprium sanguinem introiit semel in Sancta.

Lectio Epístolæ ad Hebræos

9, 2-3. 11-14

Fratres:

Tabernáculum præparátum est primum, in quo ín-
erat candelábrum et mensa et propositio panum, quod dí-
citur « Sancta »; post secúndum autem Velaméntum, Ta-
bernáculum quod dicitur « Sancta Sanctórum ».

Christus autem cum advénit Póntifex futurórum bo-
nórum, per ámplius et perféctius Tabernáculum non ma-
núfactum, id est non huius creatiόνis, neque per sán-
guinem hircórum et vitulórum sed per próprium sán-
guinem introiit semel in Sancta, ætéRNA redemptiÓne
invénta.

Si enim sanguis hircórum et taurórum et cinis vítulæ
aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiÓnem carnis,
quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum ætérnum
semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit con-
sciéntiam nostram ab opéribus mórtuis ad serviéndum
Deo vivénti. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 46, 2-3. 6-7. 8-9 (R.: 6)

R. Ascéndit Deus in iúbilo, et Dóminus in voce tubæ.

- 2 Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiÓnis.
- 3 Quóniam Dóminus Altíssimus, terríbilis,
rex magnus super omnem terram. R.
- 6 Ascéndit Deus in iúbilo,
et Dóminus in voce tubæ.
- 7 Psállite Deo, psállite;
psállite regi nostro, psállite. R.

- ⁸ Quóniam rex omnis terræ Deus,
psállite sapiénter.
⁹ Regnávit Deus super gentes,
Deus sedet super sedem sanctam suam. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

Quomodo ceciderunt fortes in prælio?

Inítium libri secúndi Samuélis 1, 1-4. 11-12. 19. 23-27

In diébus illis:

Reversus est David a cæde Amalec, et mansit in Síceleg duos dies. In die autem tértia appáruit homo véniens de castris Saul, veste conscíssa et púlvere conspérsus caput; et, ut venit ad David, cécidit super fáciem suam et adorávit. Dixítque ad eum David: « Unde venis? » Qui ait ad eum: « De castris Israel fugi ». Et dixit ad eum David: « Quod est verbum quod factum est? Índica mihi ». Qui ait: « Fugit pópulus ex prælio, et multi corruéntes e pópulo mórtui sunt; sed et Saul et Iónathas, fílius eius, interiérunt ».

Apprehéndens autem David vestiménta sua scidit, omnésque viri qui erant cum eo; et planxérunt, et flevérunt, et ieunavérunt usque ad vésperam super Saul et super Iónatham fílium eius, et super pópulum Dómini, et super domum Israel, eo quod corruissent gládio:

« Incliti Israel super montes tuos interfécti sunt. Quómodo cecidérunt fortes? »

Saul et Iónathas, amábiles et decóri in vita sua, in morte quoque non sunt divísi; áquilis velocióres, leónibus fortióres.

Fíliæ Israel, super Saul flete, qui vestiébat vos cóccino in deliciis, qui præbébat ornáménta áurea cultui vestro.

Quómodo cecidérunt fortes in prælio?

Iónathas in excélsis tuis occísus est. Dóleo super te, frater mi Iónatha, decóre nimis et amábilis super amórem mulierum. Sicut mater únicum amat fílium suum, ita ego te diligébam.

Quómodo cecidérunt robústi, et perierunt arma bélica? » — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 79, 2-3. 5-7 (*R.*: 4 b)

R. Illústra fáciem tuam, Dómine, et salvi érimus.

- ² Qui pascis Israel, inténde,
qui dedúcis velut ovem Ioseph.
Qui sedes super Chérubim, effúlge
³ coram Ephraim, Béniamin et Manásse.
Excita poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. *R.*
⁵ Dómine Deus virtútum,
quóusque irascéris super oratióem pópuli tui?
⁶ Cibásti nos pane lacrimárum,
et potum dedísti nobis in lácrimis copióse.
⁷ Posuísti nos in contradicióne vicínis nostris,
et inimíci nostri subsannavérunt nos. *R.*

Alleluia

Cf. Act 16, 14 b

R. Allelúia. *Y.* Aperi, Dómine, cor nostrum,
ut intendámus verbis Fílii tui. *R.* Allelúia.

Evangelium

Dicebant sui: «In furorem versus est».

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum 3, 20-21

In illo témpore:

Venit Iesus cum discíplis suis ad domum; et convénit iterum turba, ita ut non possent neque panem mandu-

cáre. Et cum audíssent sui, exiérunt tenére eum, dicébant enim: « In furórem versus est ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde nobis, quæsumus, Dómine,
hæc digne frequentáre mystéria,
quia, quóties huius hóstiæ commemorátio celebrátur,
opus nostræ redemptiónis exercétur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 22, 5

Parásti in conspéctu meo mensam,
et calix meus inébrians quam præclárus est!

Vel:

1 Io 4, 16

Nos cognóvimus et credídimus caritáti,
quam Deus habet in nobis.

Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde,
ut, quos uno cælésti pane satiásti,
una fácias pietáte concórdes.
Per Christum.

DOMINICA III « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 95, 1. 6

Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius,
sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
dirige actus nostros in beneplácito tuo,
ut in nómine dilécti Filii tui
mereámur bonis opéribus abundáre. Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

*In Galilæa gentium,
vidit populus lucem magnam.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ

9, 1-4

Primo témpore alleviáta est terra Zábulon et terra Néphthali; et novíssimo aggraváta est via maris trans Iordánem Galilææ géntium.

Pópulus, qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam; habitántibus in regióne umbræ mortis lux orta est eis. Multiplicásti gentem, et non magnificásti lætítiam; lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exsúltant victóres, capta præda, quando dividunt spólia.

Iugum óneris eius, et virgam húmeri eius, et sceptrum exactóris eius superásti, sicut in die Má dian. Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 26, 1. 4. 13-14 (R.: 1 a)

R. Dóminus illuminátio mea et salus mea.

¹ Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.

⁴ Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini,
et visitem templum eius. R.

¹³ Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

¹⁴ Exspécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. R.

Lectio secunda

*Idipsum dicatis omnes, et non sint
in vobis schismata.*

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 1, 10-13. 17

Obsecro vos, fratres, per Nomen Dómini nostri
Iesu Christi, ut idipsum dicátis omnes, et non sint in
vobis schísmata, sitis autem perfécti in eódem sensu
et in eádem senténtia.

Significátum est enim mihi de vobis, fratres mei, ab
his qui sunt Chloes, quia contentiónes inter vos sunt.
Hoc autem dico, quod unusquisque vestrum dicit: « Ego
quidem sum Pauli », « Ego autem Apóllō », « Ego vero
Cephæ », « Ego autem Christi ».

Divísus est Christus? Numquid Paulus crucifíxus est
pro vobis, aut in nómine Pauli baptizáti estis?

Non enim misit me Christus baptizáre sed evange-
lizáre, non in sapiéntia verbi, ut non evacuétur crux
Christi. — Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 4, 23

R. Allelúia. V. Prædicábat Iesus Evangélíum Regni,
et sanábat omnem infirmitátem in pópulo.
R. Allelúia.

Evangélium*

*Venit in Capharnaum, ut impleretur
quod dictum est per Isaíam.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum 4, 12-23

Cum audísset Iesus quod Ioánnes tráditus esset, se-
cèssit in Galilæam. Et relícta Náza-reth venit et habitávit
in Caphárnaum marítimam in fínibus Zábulon et Nép-
thalim: ut implerétur quod dictum est per Isaíam pro-
phétam dicéntem:

« Terra Zábulon et terra Népthalim, ad viam ma-
ris trans Iordánem, Galilæa géntium, pópulus qui sedé-
bat in ténebris lucem vidit magnam, et sedéntibus in
regiónē et umbra mortis lux orta est eis ».

Exínde cœpit Iesus prædicáre et dicere: « Pænitén-
tiam ágite: appropinquávit enim Regnum cælórum ».

Ambulans autem iuxta mare Galilææ vidit duos fra-
tres, Simónem qui vocátur Petrus et Andréam fratrem
eius, mitténtes rete in mare; erant enim piscatóres. Et
ait illis: « Veníte post me, et fáciam vos piscatóres hó-
minum ». At illi contínuo, relíctis rétibz, secúti sunt
eum.

Et procédens inde vidit álios duos fratres, Iacóbū
Zebedæi et Ioánnem fratrem eius, in naví cum Zebe-
dæo patre eórum reficiéntes rétia sua: et vocávit eos.
Illi autem statim, relícta naví et patre suo, secúti sunt
eum.

Et circumbíbat Iesus totam Galilæam, docens in syna-

gógis eórum et prædicans Evangélium Regni et sanans omnem languórem et omnem infirmitátem in pópulo.

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum 4, 12-17

Cum audisset Iesus quod Ioánnes tráditus esset, secéssit in Galilæam. Et relícta Náza-reth venit et habi-távit in Caphárnaum marítimam in fínibus Zábulon et Népthalim: ut implerétur quod dictum est per Isaíam prophétam dicéntem:

«Terra Zábulon et terra Népthalim, ad viam ma-ris, trans Iordá-nem, Galilæa géntium, pópulus qui sedé-bat in ténebris lucem vidit magnam, et sedéntibus in regione et umbra mortis lux orta est eis».

Exín-de cœpít Iesus prædicá-re et dícere: «Pæniténtiam ágite: appropinquávit enim Regnum cælórum».

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Conversi sunt Ninivitæ de via sua mala.

Lécio libri Ionæ prophétæ 3, 1-5. 10

Factum est verbum Dómini ad Ionam, dicens: «Surge, et vade in Níniven civitátem magnam, et prædica in ea prædicatió-nem, quam ego loquor ad te». Et surréxit Ionas, et ábiit in Níniven iuxta verbum Dómini.

Et Nínive erat civitas magna itínere trium díerum. Et cœpít Ionas introíre in civitátem itínere diéi unius, et clamávit et dixit: «Adhuc quadragínta dies, et Nínive subvertétur».

Et credidérunt viri Ninivítæ in Deum, et prædica-vérunt ieiúnium, et vestíti sunt saccis a maióre usque ad minórem.

Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala; et misértus est Deus super malítiam, quam locúsus fúerat ut fáceret eis, et non fecit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 24, 4 bc-5 ab. 6-7 bc. 8-9 (R.: 4 b)

R. Vias tuas, Dómine, demónstra mihi.

4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi, et sémitas tuas édoce me.

5 Dírige me in veritáte tua et doce me, quia tu es Deus salútis meæ. R.

6 Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, et misericórdiarum tuárum, quóniam a sæculo sunt.

7 Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu,

propter bonitátem tuam, Dómine. R.

8 Dulcis et rectus Dóminus, propter hoc peccatóres viam docébit;

9 díriget mansuétos in iudício, docébit mites vias suas. R.

Lectio secunda

Præterit figura huius mundi.

Lécio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios

7, 29-31

Hoc dico, fratres, tempus breviátum est; réliquum est ut et qui habent uxóres tamquam non habéntes

sint, et qui flent tamquam non flentes, et qui gaudent tamquam non gaudéntes, et qui emunt tamquam non possidéntes, et qui utúntur hoc mundo, tamquam non abuténtes; præterit enim figúra huius mundi.

Verbum Dómini.

Alleluia

Mc 1, 15

R. Allelúia. V. Appropinquávit Regnum Dei; créдите Evangélio. R. Allelúia.

Evangeliu

Pænitemini et credite Evangelio.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 1, 14-20

Postquam tráditus est Ioánnes, venit Iesus in Galiléam prédicans Evangélium Dei et dicens: « Implétum est tempus et appropinquávit Regnum Dei: pænitémini et créдите Evangélio ».

Et prætériens secus mare Galiléæ vidit Simónem et Andréam fratrem Simónis mitténtes in mare; erant enim piscatóres. Et dixit eis Iesus: « Veníte post me, et fáciam vos fieri piscatóres hóminum ». Et prótinus relíctis rétibz secúti sunt eum.

Et progréssus pusillum vidit Iacóbum Zebedæi et Ioánnem fratrem eius, et ipsos in navi, componéntes rétia, et statim vocávit illos. Et relicto patre suo Zebedæo in navi cum mercennáriis abiérunt post eum.

Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Legerunt in libro Legis, et intellexerunt cum legeretur.

Lécio libri Nehemíæ

8, 2-4 a. 5-6. 8-10

In diébus illis:

Attulit Esdras sacérdos Legem coram multitúdine virórum et mulierum, cunctisque qui póterant intellégere, in die prima mensis séptimi. Et legit in eo apérte in platéa, quæ erat ante portam Aquárum, de mane usque ad médiam diem, in conspéctu virórum et mulierum et sapiéntium; et aures omnis pópuli erant erectæ ad librum.

Stetit autem Esdras scriba super gradum ligneum, quem fécerat ad loquéndum. Et apéruit Esdras librum coram omni pópulo (super univérsum quippe pópulum eminébat), et cum aperuísset eum, stetit omnis pópulus. Et benedíxit Esdras Dómino Deo magno, et respóndit omnis pópulus: « Amen. Amen », élevans manus suas. Et incurváti sunt, et adoravérunt Deum proni in terram.

Et légerunt in libro Legis Dei distíncte et apérte ad intellegéndum; et intellexérunt cum legerétur. Dixit autem Nehemías (ipse est Athérsatha) et Esdras, sacérdos et scriba, et levítæ interpretántes univérso pópulo: « Dies sanctificátus est Dómino Deo nostro: nolíte lugére et nolíte flere ». Flebat enim omnis pópulus, cum audiret verba Legis. Et dixit eis: « Ite, comédite pínguia, et bíbite mulsum, et míttite partes his qui non præparavérunt sibi; quia sanctus dies Dómini est. Et nolíte contristári: gáudium etenim Dómini est fortitúdo nostra ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 8. 9. 10. 15 (R.: Io 6, 64 b)

R. Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt.

8 Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam,
testimónium Dómini fidéle,
sapiéntiam præstans párvulis. R.

9 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. R.

10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sáculum sáculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. R.

15 Sint, ut compláceant elóquia oris mei,
et meditátio cordis mei in conspéctu tuo,
Dómine, adiútor meus et redémptor meus. R.

Lectio secunda*

*Vos estis corpus Christi,
et membra ex parte.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 12, 12-30

Fratres:

Sicut corpus unum est et membra habet multa, ómnia autem membra córporis cum sint multa unum corpus sunt, ita et Christus: étenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus, sive Iudæi sive Græci, sive servi sive líberi, et omnes unum Spíritum potáti sumus. Nam et corpus non est unum membrum sed multa. Si dixerit pes: « Non sum manus, non sum de córpore », non ideo non est de córpore; et si dixerit auris: « Non sum óculus, non sum de córpore », non ideo non est de córpore: si totum corpus óculus est, ubi audíus? Si totum audíus, ubi odorátus?

Nunc autem pósuit Deus membra, unumquódque eórum in córpore sicut vóluit. Quod si essent ómnia unum membrum, ubi corpus? Nunc autem multa quidem membra, unum autem corpus. Non potest dícere óculus mánu: « Non es mihi necessariá! », aut iterum caput pédibus: « Non estis mihi necessarií! »; sed multo magis quæ vidéntur membra córporis infirmióra esse, necessariá sunt, et quæ putámus ignobilióra membra esse córporis, his honórem abundantiórem circúdamus, et quæ inhonésta sunt nostra abundantiórem honestátem habent, honésta autem nostra nullíus egent. Sed Deus temperávit corpus, ei cui déerat abundantiórem tribuendo honórem, ut non sit schisma in córpore, sed idípsum pro invicem sollicita sint membra. Et sive pátitur unum membrum, compatiúntur ómnia membra; sive glorificátur unum membrum, congáudent ómnia membra.

Vos autem estis corpus Christi et membra ex parte. Et quosdam quidem pósuit Deus in Ecclésia primum apóstolos, secúndo prophétas, tértio doctóres, deinde virtútes, exin donatiónes curatiónum, opitulatiónes, gubernatiónes, génera linguárum. Numquid omnes apóstoli? Numquid omnes prophétæ? Numquid omnes doctóres? Numquid omnes virtútes? Numquid omnes donatiónes habent curatiónum? Numquid omnes linguis loquúntur? Numquid omnes interpretántur? — Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 12, 12-14. 27

Fratres:

Sicut corpus unum est et membra habet multa, ómnia autem membra córporis cum sint multa unum corpus sunt, ita et Christus: étenim in uno Spíritu omnes

nos in unum corpus baptizati sumus, sive Iudaei sive Graeci, sive servi sive liberi, et omnes unum Spiritum potati sumus. Nam et corpus non est unum membrum sed multa.

Vos autem estis corpus Christi et membra ex parte. Verbum Domini.

Alleluia

Lc 4, 18-19

R. Alleluia. V. Evangelizare pauperibus misit me Dominus, praedicare captivis remissionem. R. Alleluia.

Evangelium

Hodie impleta est haec Scriptura.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Lucam

1, 1-4; 4, 14-21

Quoniam quidem multi conati sunt ordinare narrationem quae in nobis completae sunt rerum, sicut tradiderunt nobis qui ab initio ipsi viderunt et ministri fuerunt verbi, visum est et mihi, adsecuto a principio omnia, diligenter ex ordine tibi scribere, optime Theophile, ut cognoscas eorum verborum de quibus eruditus es firmitatem.

In illo tempore:

Regressus est Iesus in virtute Spiritus in Galilaeam. Et fama exiit per universam regionem de illo. Et ipse docebat in synagogis eorum, et magnificabatur ab omnibus.

Et venit Nazareth, ubi erat nutritus, et intravit secundum consuetudinem suam die sabbati in synagogam, et surrexit legere. Et traditus est illi liber prophetae Isaiae, et ut revolvit librum invenit locum ubi scriptum erat:

« Spiritus Domini super me, propter quod unxit me evangelizare pauperibus, misit me praedicare captivis re-

missionem et caecis visum, dimittere confractos in remissione, praedicare annum Domini acceptum ».

Et cum plicuisset librum, reddidit ministro et sedit; et omnium in synagoga oculi erant intendentes in eum. Coepit autem dicere ad illos: « Hodie impleta est haec Scriptura in auribus vestris ». — Verbum Domini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Munera nostra, Domine, suscipe placatus, quae sanctificando nobis, quaesumus, salutaria fore concede. Per Christum.

Praefatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 33, 6

Accedite ad Dominum et illuminamini, et facies vestrae non confundentur.

Vel:

Io 8, 12

Ego sum lux mundi, dicit Dominus; qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitae.

Post communionem

Praesta nobis, quaesumus, omnipotens Deus, ut, vivificationis tuae gratiam consequentes, in tuo semper munere gloriamur. Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 95, 1. 6

Cantate Domino canticum novum, cantate Domino, omnis terra.

Confessio et pulchritudo in conspectu eius, sanctitas et magnificentia in sanctificatione eius.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
 dirige actus nostros in beneplácito tuo,
 ut in nómine dilécti Fílii tui
 mereámur bonis opéribus abundáre.
 Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Semel oblatus ad auferenda peccata,
 secundo apparebit exspectantibus se.*

Lectio Epístolæ ad Hebræos

9, 15. 24-28

Fratres:

Christus Novi Testaménti Mediátor est, ut, morte
 intercedente, in redemptionem eárum prævaricationum,
 quæ erant sub prióre Testaménto, repromissionem accí-
 piant qui vocáti sunt æternæ hereditátis.

Non enim in manufácta Sancta Christus introívit,
 quæ sunt similitúdo verórum, sed in ipsum cælum, ut
 appareat nunc vultui Dei pro nobis; neque ut sæpe
 offerat semetípsum, quemádmódum pón tifex intrat in
 Sancta per singulos annos in ságuine aliéno. Alióquin
 oportébat eum frequénter pati ab origine mundi; nunc
 autem semel in consummatione sæculórum ad destitu-
 tionem peccáti per sacrificium sui manifestátus est.

Et quemádmódum statútum est homínibus semel
 mori, post hoc autem iudícium, sic et Christus semel
 oblátus ad multórum auferenda peccáta, secúndo sine
 peccáto apparebit exspectántibus se in salútem.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 cd-4. 5-6 (R.: 1 a)

R. Cantáte Dómino cánticum novum,
 quia mirabília fecit.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
 quia mirabília fecit.
 Salvávit sibi dextera eius,
 et bráccium sanctum eius. R.

2 Notum fecit Dóminus salutáre suum,
 in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

3 Recordátus est misericórdiæ suæ
 et veritátis suæ dómui Israel. R.

Vidérunt omnes términi terræ
 salutáre Dei nostri.

4 Iubiláte Deo, omnis terra,
 erúmpite, exsultáte et psállite. R.

5 Psállite Dómino in cíthara,
 in cíthara et voce psalmi;

6 in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ,
 iubiláte in conspéctu regis Dómini. R.

Anno secundo

Lectio prior

Tu pasces populum meum Israel.

Lectio libri secúndi Samuélis

5, 1-7. 10

In diébus illis:

Venerunt univérsæ tribus Israel ad David in Hebron,
 dicéntes: « Ecce nos os tuum et caro tua sumus. Sed et
 heri et nudiustértius, cum esset Saul rex super nos, tu
 eras edúcens et redúcens Israel: dixit autem Dóminus

ad te: "Tu pasces pópulum meum Israel et tu eris dux super Israel" ».

Venerunt quoque et seniôres Israel ad regem in Hebron, et percussit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino; unxeruntque David in regem super Israel. Fílius trigínta annórum erat David cum regnâre coepisset et quadragínta annis regnavit. In Hebron regnavit super Iudam septem annis et sex ménsibus; in Ierúsalem autem regnavit trigínta tribus annis super omnem Israel et Iudam.

Et abiit rex et omnes viri qui erant cum eo, in Ierúsalem ad Iebusæum habitátorem terræ, dictumque est David ab eis: « Non ingrediéris huc nisi abstúleris cæcos et claudos, dicentes: "Non ingrediétur David huc" ».

Cepit autem David arcem Sion: hæc est civitas David. Et ingrediebátur proficiens atque succrésens, et Dóminus Deus exercítuum erat cum eo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 20. 21-22. 25-26 (R.: 25 a)

R. Véritas mea et misericórdia mea cum ipso.

²⁰ Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti:
« Pósui adiutórium in poténite,
et exaltávi eléctum de plebe. R.

²¹ Inveni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.

²² Manus enim mea firma erit cum eo,
et bráccium meum confortábit eum. R.

²⁵ Et veritas mea et misericórdia mea cum ipso
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

²⁶ Et ponam super mare manum eius,
et super flúmina dexteram eius ». R.

Alleluia

2 Tim 1, 10 b

R. Allelúia. V. Salvátor noster Iesus Christus destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
R. Allelúia.

Evangeliu

Satanas finem habet.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 3, 22-30
In illo témpore:

Scribæ qui ab Hierosólymis descénderant dicébant:
« Beélzebul habet » et: « In príncipe dæmonum éicit dæmónia ».

Et convocátis eis in parábolis dicébat illis: « Quómodo potest Sátanas Sátanam eícere? Et si regnum in se dividátur, non potest stare regnum illud; et si domus in semetípsam dispertiátur, non póterit domus illa stare. Et si Sátanas consurrexit in semetípsum et dispertítus est, non potest stare sed finem habet. Nemo autem potest in domum fortis ingrèssus vasa eius dirípere, nisi prius fortem álliget, et tunc domum eius dirípiet.

Amen dico vobis: Omnia dimitténtur fíliis hóminum, peccáta et blasphemíæ quibus blasphemáverint; qui autem blasphemáverit in Spíritum Sanctum non habet remissionem in ætérnum, sed reus est ætérni delícti ». Quóniam dicébant: « Spíritum immúndum habet ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Múnera nostra, Dómine, súscipe placátus,
quæ sanctificándo nobis, quæsumus,
salutária fore concéde.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Accédite ad Dóminum et illuminámini,
et fácies vestrae non confundéntur.

Vel:

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ.

Post communionem

Præsta nobis, quæsumus,
omnípotens Deus,
ut, vivificatiónis tuæ grátiam consequéntes,
in tuo semper múnere gloriémur.
Per Christum.

Feria tertia**Ant. ad introitum**

Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius,
sánctitas et magnificéntia
in sanctificatióne eius.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
dirige actus nostros in beneplácito tuo,
ut in nómine dilécti Filii tui
mereámur bonis opéribus abundáre.
Per Dóminum.

Ps 33, 6

Io 8, 12

Ps 95, 1. 6

Anno primo**Lectio prior**

Ecce venio ut faciam, Deus, voluntatem tuam.

Lectio Epístolæ ad Hebræos

10, 1-10

Fratres:

Umbram habens Lex bonórum futurórum, non ipsam
imáginem rerum, per singulos annos iisdem ipsis hóstiis
quas offerunt indesinénter, numquam potest accedéntes
perféctos fácere; alióquin nonne cessássent offerri, ideo
quod nullam habérent ultra consciéntiam peccatórum
cultóres semel mundáti? Sed in ipsis commemorátió pec-
cátórum per singulos annos fit, impossibile enim est sán-
guinem taurórum et hircórum auférre peccáta.

Ideo ingrédiens mundum dicit: « Hóstiam et obla-
tiónem noluísti, corpus autem aptásti mihi: holocaustó-
mata et sacrificia pro peccáto non tibi placuérunt. Tunc
dixi: Ecce vénio: in capítulo libri scriptum est de me, ut
fáciam, Deus, voluntátem tuam ».

Supérius dicens: « Hóstias et oblatiões et holocau-
stómata et sacrificia pro peccáto noluísti nec placuérunt
tibi » quæ secúndum Legem offerúntur, tunc dixit:
« Ecce vénio ut fáciam voluntátem tuam ». Aufert pri-
mum ut secúndum státuat; in qua voluntáte sanctificáti
sumus per oblatiónem córporis Christi Iesu in semel.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 10. 11 (R.: 8 a et 9 a)

R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciam voluntátem tuam.

² Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.

⁴ Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro. R.

- ⁷ Sacrificium et oblationem noluisti,
aures autem fodisti mihi.
⁸ Holocautum et pro peccato non postulasti,
tunc dixi: « Ecce venio ». *R.*
¹⁰ Annuntiavi iustitiam tuam in ecclesia magna;
ecce labia mea non prohibebo, Domine, tu scisti. *R.*
¹¹ Iustitiam tuam non abscondi in corde meo,
veritatem tuam et salutare tuum dixi.
Non abscondi misericordiam tuam
et veritatem tuam ab ecclesia magna. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

*David et omnis Israel ducebant arcam
testamenti Domini in iubilo.*

Lectio libri secundi Samuelis 6, 12 b-15. 17-19

In diebus illis:

Abiit David et adduxit arcam Dei de domo Obedom in civitatem David cum gaudio. Et erant cum David septem chori et victima vituli. Cumque transcendissent qui portabant arcam Domini sex passus, immolabat bovem et arietem. Et David saltabat totis viribus ante Dominum; porro David erat accinctus ephod lineo. Et David et omnis domus Israel ducebant arcam testamenti Domini in iubilo et in clangore bucinæ.

Et introduxerunt arcam Domini, et imposuerunt eam in loco suo in medio tabernaculi, quod tetenderat ei David; et obtulit David holocausta et pacifica coram Domino. Cumque complisset offerens holocausta et pacifica, benedixit populo in nomine Domini exercituum. Et partitus est universæ multitudini Israel, tam viro quam mulieri, singulis collidam panis unam, et assa-

turam bubulæ carnis unam, et similes frixam oleo. Et abiit omnis populus unusquisque in domum suam.
Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 23, 7. 8. 9. 10 (*R.: cf. 8 a*)

R. Quis est iste rex gloriæ?
Dominus ipse est.

⁷ Attollite, portæ, capita vestra,
et elevamini, portæ æternales,
et introibit rex gloriæ. *R.*

⁸ Quis est iste rex gloriæ?
Dominus fortis et potens,
Dominus potens in prælio. *R.*

⁹ Attollite, portæ, capita vestra,
et elevamini, portæ æternales,
et introibit rex gloriæ. *R.*

¹⁰ Quis est iste rex gloriæ?
Dominus virtutum ipse est rex gloriæ. *R.*

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Alleluia. *V.* Benedictus es, Pater, Domine cæli et terræ,
quia mysteria Regni parvulis revelasti.
R. Alleluia.

Evangelium

*Qui fecerit voluntatem Dei, hic frater meus
et soror mea et mater est.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 3, 31-35

In illo tempore:

Venit Mater Iesu et fratres eius et foris stantes miserunt ad eum vocantes eum. Et sedebat circa eum turba,

et dicunt ei: « Ecce Mater tua et fratres tui et soróres tuæ foris quærun't te ».

Et respóndens eis ait: « Quæ est mater mea et fratres mei? » Et circumspiciens eos qui in circúitu eius sedébant, ait: « Ecce mater mea et fratres mei. Qui enim fécerit voluntátem Dei, hic frater meus et soror mea et mater est ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Múnera nostra, Dómine, súscipe placátus, quæ sanctificándo nobis, quæsumus, salutária fore concéde.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Accédite ad Dóminum et illuminámini, et fácies vestræ non confundéntur.

Vel:

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus; qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ.

Post communionem

Præsta nobis, quæsumus, omnípotens Deus, ut, vivificatiónis tuæ grátiam consequéntes, in tuo semper múnere gloriémur.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Cantáte Dómino cánticum novum, cantáte Dómino, omnis terra.
Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius, sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Ps 33, 6

Io 8, 12

Ps 95, 1. 6

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo, ut in nómine dilécti Filii tui mereámur bonis opéribus abundáre. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Consummavit in sempiternum eos qui sanctificantur.

Lectio Epístolæ ad Hebræos

10, 11-18

Omnis quidem sacérdos stat cotidie minístrans et eásdem sæpe ófferens hóstias, quæ numquam possunt auférre peccáta. Hic autem, una pro peccátis oblata hóstia, in sempiternum consédit in dextera Dei, de cétero expéctans « donec ponántur inimíci eius scabéllum pedum eius »; una enim oblatiône consummávit in sempiternum eos qui sanctificantur.

Testificátur autem nobis et Spíritus Sanctus; postquam enim dixit: « Hoc est Testaméntum quod testabor ad illos post dies illos, dicit Dóminus, dando leges meas in córdibus eórum, et in mente eórum superscribam eas, et peccatórum eórum et iniquitátum eórum iam non recordabor ámplius ».

Ubi autem horum remissio, iam non oblátio pro peccáto. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 109, 1. 2. 3. 4 (R.: 4 bc)

R. Tu es sacérdos in ætérnum
secúndum órđinem Melchisedech.

Dixit Dóminus Dómino meo: « Sede a dextris meis, donec ponam inimícos tuos
scabéllum pedum tuórum ». R.

- ² Virgam poténtiæ tuæ emittet Dóminus ex Sion:
domináre in médio inimicórum tuórum. *R.*
- ³ Tecum principátus in die virtútis tuæ,
in splendóribus sanctis,
ex útero matutíni velut rorem génui te. *R.*
- ⁴ Iurávit Dóminus et non pænitébit eum:
« Tu es sacérdos in ætérnum
secúndum órđinem Melchisedech ». *R.*

Anno secundo

Lectio prior

*Suscitabo semen tuum post te
et firmabo regnum eius.*

Léctio libri secúndi Samuélis

7, 4-17

In diébus illis:

Ecce sermo Dómini ad Nathan dicens: « Vade et ló-
quere ad servum meum David: Hæc dicit Dóminus:
“ Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitándum?
Neque enim habitávi in domo, ex die illa qua edúxi
fílios Israel de terra Ægýpti usque in diem hanc; sed
ambulábam in tabernáculo et in tentório. Per cuncta loca,
quæ transívi cum ómnibus fíliis Israel, numquid loquens
locútus sum ad unam de tribubus Israel, cui præcépi ut
pásceret pópulum meum Israel, dicens: Quare non ædi-
ficástis mihi domum cédrinam? ”

Et nunc hæc dices servo meo David: Hæc dicit Dó-
minus exercítuum: “ Ego tuli te de páscuis sequéntem
greges, ut esses dux super pópulum meum Israel. Et fui
tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, et interféci uni-
vérsos inimícos tuos a fácie tua, fecique tibi nomen
grande iuxta nomen magnórum qui sunt in terra. Et po-
nam locum pópulo meo Israel, et plantábo eum, et ha-

bitábit sub eo, et non turbábitur ámplius; nec addent
fílii iniquitátis ut affligant eum sicut prius, ex die qua
constitúi iúdice super pópulum meum Israel.

Et réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis, præ-
dicítque tibi Dóminus quod domum fáciat tibi Dóminus.
Cumque compléti fúerint dies tui, et dormieris cum pá-
tribus tuis, suscitábo semen tuum post te, quod egredié-
tur de útero tuo, et firmábo regnum eius.

Ipse ædificábit domum nómini meo, et stabíliam
thronum regni eius usque in sempitérnum. Ego ero ei
in patrem, et ipse erit mihi in fílium. Qui si iníque áliquid
gesserit, árguam eum in virga virórum et in plagis filió-
rum hóminum. Misericórdiam autem meam non áuferam
ab eo, sicut ábstuli a Saul, quem amóvi a fácie mea. Et
fidélis erit domus tua et regnum tuum usque in ætérnum
ante fáciem tuam, et thronus tuus erit firmus iúgiter ” ».

Secúndum ómnia verba hæc et iuxta univérsam vi-
sionem istam sic locútus est Nathan ad David.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 4-5. 27-28. 29-30 (*R.*: 29 a)

R. In ætérnum servábo illi misericórdiam meam.

⁴ « Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo:

⁵ Usque in ætérnum confirmábo semen tuum,
et ædificábo in generatióem
et generatióem sedem tuam ». *R.*

²⁷ « Ipse invocábit me: Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ.

²⁸ Et ego primogénitum ponam illum,
excélsus præ régibus terræ. *R.*

²⁹ In ætérnum servábo illi misericórdiam meam,
et testaméntum meum fidéle ipsi.

30 Et ponam in sæculum sæculi semen eius,
et thronum eius sicut dies cæli ». *R.*

Alleluia

R. Alleluia. *V.* Semen est verbum Dei, sator autem
Christus;
omnis qui invenit eum, manébit in ætérnum.
R. Alleluia.

Evangelium

Exiit seminans ad seminandum.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 4, 1-20

In illo témpore:

Iterum cœpit Iesus docére ad mare. Et congregátur ad eum turba plúrima, ita ut in navem ascéndens sedéret in mari, et omnis turba circa mare super terram erant. Et docébat eos in parábolis multa, et dicébat illis in doctrína sua:

« Audíte: Ecce éxiit séminans ad seminándum. Et factum est, dum séminat, aliud cécidit circa viam, et venérunt vólucres et comedérunt illud. Aliud cécidit super petrósa, ubi non habébat terram multam, et statim exórtum est, quóniam non habébat altitúdinem terræ; et quando exórtus est sol, exæstuávit, et eo quod non habéret radicem, exáruit; et aliud cécidit in spinas, et ascendérunt spinæ et suffocavérunt illud, et fructum non dedit. Et ália cecidérunt in terram bonam et dabant fructum: ascendébant et crescébant et afferébant unum trigínta et unum sexagínta et unum centum ». Et dicébat: « Qui habet aures audiéndi, áudiat ».

Et cum esset singuláris, interrogavérunt eum hi qui circa eum erant cum Duódecim parábolas. Et dicébat eis: « Vobis datum est mystérium Regni Dei: illis autem

qui foris sunt, in parábolis ómnia fiunt, ut “ vidéntes vídeant et non vídeant, et audiéntes áudiant et non intéllegant, ne quando convertántur et dimittátur eis ” ».

Et ait illis: « Nescítis parábolam hanc, et quómo-
do omnes parábolas cognoscétis?

Qui séminat, verbum séminat. Hi autem sunt qui circa viam ubi seminátur verbum, et cum audierint, conféstim venit Sátanas et aufert verbum quod seminátum est in eos. Et hi sunt qui super petrósa seminántur: qui cum audierint verbum statim cum gáudio accípiunt illud, et non habent radicem in se sed temporáles sunt; déinde orta tribulatióne vel persecutióne propter verbum, conféstim scandalizántur. Et álii sunt qui in spinis seminántur: hi sunt qui verbum audierunt, et ærúmnæ sæculi et decéptio divitiárum et circa réliqua concupiscéntiæ introeúntes suffócant verbum, et sine fructu efficitur. Et hi sunt qui super terram bonam semináti sunt, qui áudiunt verbum et suscípunt et fructificant unum trigínta et unum sexagínta et unum centum ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Múnera nostra, Dómine, súscipe placátus,
quæ sanctificádo nobis, quæsumus,
salutária fore concéde. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 6

Accédite ad Dóminum et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.

Vel:

Io 8, 12

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ.

Post communionem

Præsta nobis, quæsumus, omnipotens Deus,
ut, vivificationis tuæ grátiam consequentes,
in tuo semper múnere gloriémur. Per Christum.

Feria quinta**Ant. ad introitum**

Ps 95, 1. 6

Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius,
sanctitas et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
dirige actus nostros in beneplácito tuo,
ut in nómine dilécti Filii tui
mereámur bonis opéribus abundáre.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*In plenitudine fidei teneamus spei confessionem
et consideremus invicem in provocationem caritatis.*

Léctio Epístolæ ad Hebræos

10, 19-25

Habéntes, fratres, fidúciam in intróitum Sanctórum
in sáanguine Iesu, quam initiávit nobis viam novam et
vivéntem per Velámen, id est carnem suam, et Sacer-
dótem Magnum super Domum Dei, accedámus cum vero
corde in plenitúdine fidei, aspérsi corda a consciéntia
mala et ablúti corpus aqua munda; teneámus spei con-
fessióne indeclinábilem, fidélis enim est qui repromí-
sit; et considerémus invicem in provocationem caritátis

et bonórum óperum, non deseréntes congregatióne no-
stram, sicut est consuetúdinis quibúsdam, sed exhortán-
tes et tanto magis quanto vidétis appropinquántem
diem. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 23, 1-2. 3-4 ab. 5-6 (R.: cf. 6)

R. Hæc est generatio quæréntium faciém tuam, Dómine.

- 1 Dómini est terra et plenitúdo eius,
orbis terrárum et qui hábitant in eo.
- 2 Quia ipse super mária fundávit eum,
et super flúmina firmávit eum. R.
- 3 Quis ascéndet in montem Dómini,
aut quis stabit in loco sancto eius?
- 4 Innocens manibus et mundo corde,
qui non accépit in vanum nomen eius. R.
- 5 Hic accípiet benedictiόnem a Dómino,
et iustificatiόnem a Deo salutári suo.
- 6 Hæc est generatio quæréntium eum,
quæréntium faciém Dei Iacob. R.

Anno secundo**Lectio prior**

*Quis ego sum, Domine Deus,
et quæ domus mea?*

Léctio libri secúndi Samuélis

7, 18-19. 24-29

Postquam locútus est Nathan ad David, ingræssus
est rex et sedit coram Dómino, et dixit: « Quis ego
sum, Dómine Deus, et quæ domus mea, quia adduxísti
me huc usque? Sed et hoc parum visum est in conspéctu
tuo, Dómine Deus, nisi loqueréris étiam de domo servi
tui in longínquum (ista est enim lex Adam), Dómine
Deus.

Firmasti enim tibi pópulum tuum Israel in pópulum sempitérnum; et tu, Dómine Deus, factus es eis in Deum. Nunc ergo, Dómine Deus, verbum, quod locútus es super servum tuum et super domum eius, súscita in sempitérnum, et fac sicut locútus es; ut magnificétur nomen tuum usque in sempitérnum, atque dicátur: "Dóminus exercítuum Deus super Israel". Et domus servi tui David erit stabilita coram Dómino.

Quia tu, Dómine exercítuum, Deus Israel, revelásti aurem servi tui dicens: "Domum ædificábo tibi"; propterea invénit servus tuus cor suum ut oráret te oratione hac. Nunc ergo, Dómine Deus, tu es Deus, et verba tua erunt vera; locútus es enim ad servum tuum bona hæc.

Incipe ergo et bénedic dómui servi tui, ut sit in sempitérnum coram te, quia tu, Dómine Deus, locútus es, et benedictione tua benedicétur domus servi tui in sempitérnum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 131, 1-2. 3-5. 11. 12. 13-14 (R.: Lc 1, 32 a)

R. Dabit illi Dóminus Deus sedem David patris eius.

¹ Meménto, Dómine, David
et omnis mansuetúdinis eius.

² Quia iurávit Dómino,
votum vovit Poténti Iacob: R.

³ « Non introibo in tabernáculum domus meæ,
non ascéndam in lectum strati mei;

⁴ non dabo somnum óculis meis
et pálpebris meis dormitationem,

⁵ donec invéniam locum Dómino,
tabernáculum Poténti Iacob ». R.

¹¹ Iurávit Dóminus David,
véritas est, et non recédet ab ea:
« De fructu ventris tui
ponam super sedem tuam. R.

¹² Si custodierint filii tui testaméntum meum,
et testimónia mea quæ docébo eos,
filii eórum usque in sáeculum
sedébunt super sedem tuam ». R.

¹³ Quóniam elégit Dóminus Sion,
desiderávit eam in habitatióne sibi:

¹⁴ « Hæc réquies mea in sáeculum sáeculi;
hic habitábo, quóniam desiderávi eam ». R.

Alleluia

Ps 118, 105

R. Allelúia. V. Lucérna pédibus meis verbum tuum,
et lumen sémitis meis. R. Allelúia.

Evangelium

*Lucerna venit ut super candelabrum ponatur.
In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum 4, 21-25

In illo témpore: Dicébat Iesus turbæ:

« Numquid venit lucérna ut sub módio ponátur aut sub lecto? Nonne ut super candelábrum ponátur? Non enim est áliquíd absconditum nisi ut manifestétur, nec factum est occúltum nisi ut in palam véniat. Si quis habet aures audiéndi, áudiat ».

Et dicébat illis: « Vidéte quid audiátis. In qua mensúra mensi fuéritis, remetietur vobis et adiciétur vobis. Qui enim habet, dábitur illi; et qui non habet, étiam quod habet auferétur ab illo ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Múnera nostra, Dómine, súscipe placátus,
quæ sanctificándo nobis, quæsumus,
salutária fore concéde.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 6

Accédite ad Dóminum et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.

Vel:

Io 8, 12

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ.

Post communionem

Præsta nobis, quæsumus, omnipotens Deus,
ut, vivificatiónis tuæ grátiam consequéntes,
in tuo semper múnere gloriémur.
Per Christum.

Feria sexta**Ant. ad introitum**

Ps 95, 1. 6

Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius,
sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Collecta

Omnipotens sempitérne Deus,
dirige actus nostros in beneplácito tuo,
ut in nómine dilécti Fílii tui
mereámur bonis opéribus abundáre.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Magnum certamen sustinuistis.
Nolite itaque abicere confidentiam.*

Léctio Epístolæ ad Hebræos

10, 32-39

Fratres:

Rememorámini prístinos dies, in quibus illumináti
magnum certámen sustinuístis passiónum, in áltero qui-
dem oppróbriis et tribulatióibus spectáculum facti, in
áltero autem sócii táliter conversántium effécti; nam et
vinctis compássi estis, et rapinam bonórum vestrórum
cum gáudio suscepístis, cognoscéntes vos habére melio-
rem substántiam et manéntem.

Nolite itaque abicere confidéntiam vestram, quæ ma-
gnam habet remuneratióem, patientia enim vobis neces-
sária est ut voluntátem Dei faciéntes reportétis promís-
sióem. Adhuc enim módicum quántulum, qui ventúrus
est véniet et non tardábit: iustus autem meus ex fide vi-
vet, quod si subtráxerit se, non sibi cómplacet in eo
ánima mea.

Nos autem non sumus subtractiόnis in perditiónem,
sed fidei in adquisitióem animæ.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 36, 3-4. 5-6. 23-24. 39-40 (R.: 39 a)

R. Salus iustórum a Dómino.

- ³ Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.
⁴ Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitióes cordis tui. R.

- ⁵ Committe Dómino viam tuam et spera in eo,
et ipse faciet;
⁶ et educet quasi lumen iustitiam tuam,
et iudicium tuum tamquam meridiem. *R.*
²³ A Dómino gressus hóminis confirmántur,
et viam eius volet.
²⁴ Cum ceciderit non collidétur,
quia Dóminus sustentat manum eius. *R.*
³⁹ Salus autem iustórum a Dómino,
et protéctor in témpore tribulatiónis.
⁴⁰ Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos,
et éruet eos a peccatóribus et salvábit eos,
quia speravérunt in eo. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

*Despexisti me et tulisti uxorem Uriæ
ut esset uxor tua.*

Lectio libri secúndi Samuélis 11, 1-4 a. 5-10 a. 13-17

Factum est, vertente anno, eo témpore quo solent reges ad bella procédere, misit David Ioab et servos suos cum eo et univérsum Israel; et vastavérunt filios Ammon, et obsederunt Rabba. David autem remánsit in Ierúsalem.

Dum hæc ageréntur, accidit ut súrgeret David de strato suo post meridiem, et deambuláret in solário domus régiæ; vidítque mulierem se lavántem ex advérso super solárium suum; erat autem múlter pulchra valde. Misit ergo rex et requisívit quæ esset múlter; nuntiatúmque est ei quod ipsa esset Bethsabée, filia Eliam, uxor Uriæ Hethæi. Missis itaque David nuntiis, tulit eam; et

reversa est in domum suam, concépto fetu, mitténsque nuntiávit David, et ait: « Concépi ». Misit autem David ad Ioab, dicens: « Mitte ad me Uriam Hethæum ». Misitque Ioab Uriam ad David. Et venit Urias ad David. Quæsivítque David quam recte ágeret Ioab et pópulus, et quómodo administrarétur bellum. Et dixit David ad Uriam: « Vade in domum tuam, et lava pedes tuos ». Et egréssus est Urias de domo regis, secutúsque est eum cibus régis. Dormívit autem Urias ante portam domus régiæ cum áliis servis dómni sui, et non descendit ad domum suam. Nuntiatúmque est David a dicéntibus: « Non ivit Urias in domum suam ». Et vocávit eum David ut coméderet coram se et bíberet, et inebriávit eum. Qui egréssus vespere dormívit in strato suo cum servis dómni sui; et in domum suam non descendit.

Factum est ergo mane, et scripsit David epístolam ad Ioab misítque per manum Uriæ, scribens in epístola: « Pónite Uriam ex advérso belli, ubi fortíssimum est prólium, et derelinquite eum ut percússus intéreat ».

Igitur cum Ioab obsidéret urbem, pósuit Uriam in loco ubi sciébat viros esse fortíssimos. Egressíque viri de civitaté bellábant advérsum Ioab; et ceciderunt de pópulo servórum David, et mórtuus est étiam Urias Hethæus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 5-6 a. 6 bc-7. 10-11 (*R.*: cf. 3 a)

R. Miserére, Dómine, quia peccávimus.

³ Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

⁴ Amplius lava me ab iniquitaté mea, et a peccáto meo munda me. *R.*

- ⁵ Quóniam iniquitatem meam ego cognosco,
et peccatum meum contra me est semper.
⁶ Tibi, tibi soli peccavi, et malum coram te feci. *R.*
Ut iustus inveniáris in sententia tua
et æquus in iudicio tuo.
⁷ Ecce enim in iniquitate generatus sum,
et in peccato concépit me mater mea. *R.*
¹⁰ Audire me fácies gáudium et lætítiam,
et exsultábunt ossa quæ humiliásti.
¹¹ Avérte faciém tuam a peccátis meis,
et omnes iniquitátes meas dele. *R.*

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Allelúia. *V.* Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et
terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Allelúia.

Evangelium

*Iacit semen et dormit, et semen increscit,
dum nescit ille.*

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 4, 26-34

In illo témpore: Dicébat Iesus turbis:

« Sic est Regnum Dei, quemádmódum si homo iáciat
seméntem in terram et dórmíat et exsúrgat nocte ac die,
et semen gérmínet et incréscat dum nescit ille. Ultro
terra fructíficat, primum herbam, deínde spicam, deínde
plenum fruméntum in spica. Et cum se prodúxerit fruc-
tus, statim mittit falcem quóniam adest messis ».

Et dicébat: « Quómodo assimilábimus Regnum Dei,
aut in qua parábola ponémus illud? Sicut granum sinápis,
quod cum seminátum fúerit in terra, minus est ómnibus
semínibus quæ sunt in terra, et cum seminátum fúerit,

ascéndit et fit maius ómnibus holéribus et facit ramos
magnos, ita ut possint sub umbra eius aves cæli ha-
bitáre ».

Et tálibus multis parábolis loquebátur eis verbum,
prout póterant audíre; sine parábola autem non loque-
bátur eis, seórsum autem discíplis suis disserébat óm-
nia. — Verbum Dómini.

Super oblata

Múnera nostra, Dómine, súscipe placátus,
quæ sanctificádo nobis, quæsumus,
salutária fore concéde.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 6

Accédite ad Dóminum et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.

Vel:

Io 8, 12

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
quí séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ.

Post communionem

Præsta nobis, quæsumus, omnípotens Deus,
ut, vivificatiónis tuæ grátiam consequéntes,
in tuo semper múnere gloriémur.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 95, 1. 6

Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius,
sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
dirige actus nostros in beneplácito tuo,
ut in nómine dilécti Filii tui
mereámur bonis opéribus abundáre.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Exspectabat civitatem, cuius artifex
et conditor Deus.*

Lectio Epístolæ ad Hebræos 11, 1-2. 8-19

Est fides sperandórum substantia, rerum arguméntum non apparéntium. In hac enim testimónium consecúti sunt senióres.

Fide vocátus Abraham obœdívít in locum exíre quem acceptúrus erat in hereditátem, et exívit nésciens quo iret. Fide peregrinátus est in terra promissiónis tamquam in aliéna, in cásulis habitándo cum Isaac et Iacob, coherédibus promissiónis eiúsdem; exspectábat enim fundaménta habéntem civitátem, cuius ártifex et conditor Deus.

Fide — et ipsa Sarra stérilis — virtútem in conceptionem séminis accepit étiam præter tempus ætátis, quóniam fidélem crédidit esse eum qui promiserat; propter quod et ab uno orti sunt, et hoc emórtuo, tamquam sídera cæli in multítudine et sicut haréna quæ est ad oram maris innumerábilis.

Iuxta fidem defúnci sunt omnes isti, non accéptis promissió nibus, sed a longe eas aspicientes et salutántes, et confiténtes quia peregríni et hóspites sunt super ter-

ram; qui enim hæc dicunt, significant se pátriam inquirere. Et si quidem illíus meminissent de qua exierant, habébant útique tempus reverténdi; nunc autem meliorem appetunt, id est cæléstem. Ideo non confúnditur Deus vocári Deus eórum, parávit enim illis Civitátem.

Fide obtulit Abraham Isaac cum tentarétur, et unigénitum offerébat ille qui suscepérat promissiões, ad quem dictum erat: « In Isaac vocábitur tibi semen », arbitrátus quia et a mórtuis suscitáre potens est Deus; unde eum et in parábola reportávit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Lc 1, 69-70. 71-72. 73-75 (R.: 68)

R. Benedíctus Dóminus Deus Israel,
quia visitávit plebem suam.

¶ Et eréxit cornu salútis nobis
in domo David púeri sui:
¶ sicut locútus est per os sanctórum,
qui a sæculo sunt, prophetárum eius. R.

¶ Salútem ex inimícis nostris,
et de manu ómnium qui odérunt nos:
¶ ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris,
et memorári testaménti sui sancti. R.

¶ Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham
patrem nostrum,
datúrum se nobis;
¶ ut sine timóre,
de manu inimicórum nostrórum liberáti,
serviámus illi
¶ in sanctitáte et iustítia coram ipso
ómnibus diébus nostris. R.

Anno secundo

Lectio prior

Peccavi Domino

Lectio libri secúndi Samuélis

12, 1-7 a. 10-17

In diébus illis:

Misit Dóminus Nathan ad David. Qui cum venisset ad eum, dixit ei: « Duo viri erant in civitaté una, unus dives et alter pauper. Dives habébat oves et boves plúrimos valde; pauper autem nihil habébat omnino præter ovem unam párvulam, quam émerat et nutríerat, et quæ créverat apud eum cum fíliis eius simul, de pane illíus cómedens et de cálice eius bibens, et in sinu illíus dórmíens: erátque illi sicut fília. Cum autem peregrínus quidam venisset ad dívitem, parcens ille súmere de óvibus et de bobus suis, ut exhibéret convívium peregríno illi qui vénerat ad se, tulit ovem viri páuperis, et præparávit cibos hómini qui vénerat ad se ».

Irátus autem indignatióne David advérsus hóminem illum nimis, dixit ad Nathan: « Vivit Dóminus, quóniam fílius mortis est vir qui fecit hoc; ovem reddet in quádruplum, eo quod fécerit verbum istud et non pepécerit ».

Dixit autem Nathan ad David: « Tu es ille vir. Quamóbrem non recédet gládius de domo tua usque in sempitérnum, eo quod despéxeris me, et túleris uxórem Uríæ Hethæi ut esset uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus: “ Ecce ego suscítábo super te malum de domo tua, et tollam uxóres tuas in óculis tuis, et dabo próximo tuo, et dórmiet cum uxóribus tuis in óculis solis huius. Tu enim fecísti abscondíte; ego autem faciám verbum istud in conspéctu omnis Israel et in conspéctu solis ” ».

Et dixit David ad Nathan: « Peccávi Dómino ». Dixítque Nathan ad David: « Dóminus quoque tránstulit

peccátum tuum: non moriérís. Verúmtamen, quóniam blasphemáre fecísti inimícos Dómini propter verbum hoc, fílius qui natus est tibi morte moriétur ». Et revérsus est Nathan in domum suam.

Percússit quoque Dóminus párvulum, quem pepérerat uxor Uríæ David, et desperátus est. Deprecátusque est David Dóminum pro párvulo, et ieiunávit David ieiúno, et ingrédessus seórsum iácuit super terram. Venérunt autem senióres domus eius cogéntes eum ut súrgeret de terra; qui nóluit nec comédit cum eis cibum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 12-13. 14-15. 16-17 (p.: 12 a)

R. Cor mundum crea in me, Deus.

12 Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum firmum innova in viscéribus meis.

13 Ne prócias me a fácie tua,
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. R.

14 Redde mihi lætítiam salutáris tui,
et spíritu promptíssimo confírma me.

15 Docébo iníquos vias tuas,
et impíi ad te converténtur. R.

16 Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis meæ,
et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

17 Dómine, lábia mea apéries,
et os meum annuntiábit laudem tuam. R.

Alleluia

Io 3, 16

R. Allelúia. V. Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum habet vitam ætérnam. R. Allelúia.

Evangelium

*Quis est iste, quia et ventus et mare
obcediunt ei?*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 4, 35-40

In illa die, cum sero esset factum, ait Iesus discipulis suis: « Transeamus contra ». Et dimittentes turbam, assumunt eum ut erat in navi, et aliae naves erant cum illo.

Et exoritur procélla magna venti, et fluctus se mitébant in navem, ita ut iam implerétur navis. Et erat ipse in puppi supra cervícal dórmíens; et éxcitant eum et dicunt ei: « Magíster, non ad te pértinet quia perímus? » Et exsúrgens comminátus est vento, et dixit mari: « Tace, obmutésce ». Et cessávit ventus, et facta est tranqúillitas magna.

Et ait illis: « Quid tímidi estis? Necdum habétis fidem? » Et timuérunť magno tímóre, et dicébant ad alterútrum: « Quis, putas, est iste, quia et ventus et mare obcédiunt ei? » — Verbum Dómini.

Super oblata

Múnera nostra, Dómine, súscipe placátus,
quæ sanctificándo nobis, quæsumus,
salutária fore concéde.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 6

Accédite ad Dóminum et illuminámini,
et fácies vestráe non confundéntur.

Vel:

Io 8, 12

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ.

Post communionem

Præsta nobis, quæsumus, omnípotens Deus,
ut, vivificatiónis tuæ grátiam consequétes,
in tuo semper múnere gloriémur.
Per Christum.

DOMINICA IV « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 105, 47

Salvos nos fac, Dómine Deus noster,
et cóngrega nos de natióibus,
ut confiteámur nómini sancto tuo,
et gloriémur in laude tua.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Concéde nobis, Dómine Deus noster,
ut te tota mente venerémur,
et omnes hómines ratióabili diligámus afféctu.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

*Derelinquam in medio tui populum
pauperem et egenum.*

Lectio libri Sophoníæ prophétæ 2, 3; 3, 12-13

Quærite Dóminum, omnes mansuétí terræ, qui iudí-
cium eius estis operátí; quærite iustum, quærite man-
suétum, si quómodo abscondámini in die furóris Dómini.

« Derelinquam in médio tui pópulum páuperem et
egénum, et sperábunt in nómine Dómini. Reliquiæ
Israel non fácient iniquitátem, nec loquéntur mendácium;
et non inveniétur in ore eórum lingua dolósa, quóniam
ipsi pascéntur et accubábunt, et non erit qui extér-
reat ». — Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 145, 7. 8-9 a. 9 bc-10 (R.: Mt 5, 3)

R. Beátí páuperes spírítu,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.
vel Allelúia.

7 Qui custódit veritátem in sáeculum,
facit iudícium opprèssis,
dat escam esuriéntibus.
Dóminus solvit compeditos. R.

8 Dóminus illúminat cæcos,
Dóminus érigit depréssos,
Dóminus diligit iustos,

9 Dóminus custódit ádvenas. R.

Pupíllum et víduam susténtat,
et viam peccatórum dispérdit.

10 Regnábít Dóminus in sáecula,
Deus tuus, Sion, in generatióem et generatióem. R.

Lectio secunda

Infirma mundi elegit Deus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 1, 26-31

Vidéte vocatióem vestram, fratres, quia non mul-
ti sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non
multi nóbiles; sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus
ut confúndat sapiéntes, et infírma mundi elégit Deus
ut confúndat fórtia, et ignobília mundi et contemptibília
elégit Deus quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret,
ut non gloriétur omnis caro in conspéctu Dei.

Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus
est Sapiéntia nobis a Deo et iustítia et sanctificatió et
redemptio, ut quemádmódum scriptum est: « Qui glo-
riátur, in Dómino gloriétur ». — Verbum Dómini.

Allelúia

Mt 5, 12 a

R. Allelúia. V. Gaudéte et exsultáte,
quóniam merces vestra copiósa est in cælis.
R. Allelúia.

Evangelium

Beati pauperes spiritu.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas, ascéndit in montem; et cum sedísset, accessérunt ad eum discipuli eius; et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutióem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis cum maledíxerint vobis et persecúti vos fúerint et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me; gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

*Prophetam suscitabo et ponam verba mea
in ore eius.*

Lécio libri Deuteronomíi

18, 15-20

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Prophétam de gente tua et de frátribus tuis sicut me suscitábit tibi Dóminus Deus tuus: ipsum áudies, ut

petísti a Dómino Deo tuo in Horeb, quando cóntio congregáta est, atque dixísti: " Ultra non áudiam vocem Dómini Dei mei et ignem hunc máximum ámplius non vidébo, ne móriar " ».

Et ait Dóminus mihi: « Bene ómnia sunt locúti. Prophétam suscitábo eis de médio fratrum suórum símlem tui, et ponam verba mea in ore eius, loquetúrque ad eos ómnia quæ præcépero illi.

Qui autem verba eius, quæ loquetúr in nómine meo, audíre nolúerit, ego ultor exístam. Prophéta autem, qui arrogántia depravátus, volúerit loqui in nómine meo, quæ ego non præcépi illi ut díceret, aut ex nómine alienórum deórum, interficiétur ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 94, 1-2. 6-7. 8-9 (R.: 8)

R. Utinam hódie vocem Dómini audiátis:

« Nolíte obduráre corda vestra ».

1 Veníte, exsultémus Dómino;
iubilémus Deo salutári nostro.

2 Præoccupémus fáciem eius in confessióne,
et in psalmis iubilémus ei. R.

6 Veníte, adoremus et procidámus,
et génua flectámus ante Dóminum qui fecit nos,
7 quia ipse est Deus noster,
et nos pópulus páscuæ eius
et oves manus eius. R.

8 Utinam hódie vocem eius audiátis:
« Nolíte obduráre corda vestra,
9 sicut in Meríba secúndum diem Massa in desérto,
ubi tentavérunt me patres vestri:
probavérunt me, etsi vidérunt ópera mea ». R.

Lectio secunda

*Virgo cogitat quæ Domini sunt,
ut sit sancta.*

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli
ad Corínthios

7, 32-35

Fratres:

Volo vos sine sollicitúdine esse.

Qui sine uxóre est sollicitus est quæ Dómini sunt, quómo pláceat Dómino; qui autem cum uxóre est sollicitus est quæ sunt mundi, quómo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlter innúpta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta et córpore et spíritu; quæ autem nupta est cógitat quæ sunt mundi, quómo pláceat viro.

Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis iníciam, sed ad honéstum et ad adhæréndum Dómino sine distractióne. — Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 4, 16

℞. Allelúia. ʒ. Pópulus qui sedébat in ténebris vidit lucem magnam,
et sedéntibus in regiónē umbræ mortis lux orta est eis. ℞. Allelúia.

Evangelium

Erat docens eos quasi potestatem habens.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 1, 21-28

In illo témpore:

Ingrédiuntur Caphárnaum Iesus et discípuli sui. Et statim sábbatis ingréssus synagógam docébat. Et stupebánt super doctrína eius, erat enim docens eos quasi potestátem habens et non sicut scribæ.

Et statim erat in synagóga eórum homo in spíritu immúndo, et exclamávit dicens: « Quid nobis et tibi, Iesu Nazaréne? Venísti pérdere nos? Scio qui sis, Sanctus Dei ».

Et comminátus est ei Iesus dicens: « Obmutésce, et exi de hómine ». Et discérens eum spíritus immúndus et exclámans voce magna exívit ab eo.

Et miráti sunt omnes, ita ut conquírerent inter se dicétes: « Quidnam est hoc? Doctrína nova cum potestáte: et spíritibus immúndis ímpérat, et obóediunt ei ». Et procéssit rumor eius statim ubíque in omnem regiónem Galiléæ.

Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Prophetam in gentibus dedi te.

Lécio libri Ieremíæ prophétæ

1, 4-5. 17-19

In diébus Iosíæ: Factum est verbum Dómini ad me dicens: « Priúsqvam te formárem in útero, novi te; et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te.

Tu ergo accínges lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum, nec enim tímere te faciám vultum eórum.

Ego quippe dedi te hódie in civitátem munitam, et in colúmnam férream, et in murum áereum, super omnem terram: régibus Iuda, princípibus eius et sacerdotibus et pópulo terræ.

Et bellábunt advérsus te et non prævalébunt, quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 70, 1-2. 3-4 a. 5-6 ab. 15 ab et 17 (R.: cf. 15)

R. Os meum annuntiabit salutare tuum, Dómine.

¹ In te, Dómine, sperávi,
non confúndar in ætérnum.² In iustítia tua líbera me, et éripe me;
inclína ad me aurem tuam, et salva me. R.³ Esto mihi in rupem præsidii
et in domum munitam, ut salvum me fácias,
quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu.
⁴ Deus meus, éripe me de manu peccatóris. R.⁵ Quóniam tu es exspectatio mea, Dómine;
Dómine, spes mea a iuventúte mea.⁶ Super te inníxus sum ex útero,
de ventre matris meæ tu es suscèptor meus. R.¹⁵ Os meum annuntiabit iustítiam tuam,
tota die salutare tuum.¹⁷ Deus, docuísti me a iuventúte mea;
et usque nunc annuntiábo mirabília tua. R.

Lectio secunda*

*Manent fides, spes, caritas; maior autem
est caritas.*Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

12, 31 — 13, 13

Fratres:

Æmulámini charísmata maióra. Et adhuc excellenti-
orem viam vobis demónstro.Si linguis hóminum loquar et angelórum, caritátem
autem non hábeam, factus sum velut æs sonans aut cým-
balum tínniens. Et si habúero prophetíam et nóverimmystéria ómnia et omnem sciéntiam, et si habúero om-
nem fidem ita ut montes transférám, caritátem autem
non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos
omnes facultátes meas, et si tradídero corpus meum
ut glórier, caritátem autem non habúero, nihil mihi
prodest.Cáritas pátiens est, benígna est cáritas, non æmulá-
tur, non agit supérbe, non inflátur, non est ambitiós-
a, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat
malum, non gaudet super iniquitátem, congáudet autem
veritáti: ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, óm-
nia sústinet.Cáritas numquam éxcidit. Sive prophetiæ, evacua-
búntur; sive linguæ, cessábunt; sive sciéntia, destruétur.
Ex parte enim cognóscimus et ex parte prophetámus;
cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod
ex parte est. Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus,
sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus; quando
factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus
enim nunc per spéculum in ænigmaté, tunc autem fá-
cie ad faciém; nunc cognóscó ex parte, tunc autem co-
gnóscam sicut et cógnitus sum.Nunc autem manet fides, spes, cáritas, tria hæc; maior
autem ex his est cáritas. — Verbum Dómini.

vel brevior

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

13, 4-13

Fratres:

Cáritas pátiens est, benígna est cáritas, non æmu-
látur, non agit supérbe, non inflátur, non est ambitiós-
a, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat ma-
lum, non gaudet super iniquitátem, congáudet autem

veritáti: ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet.

Cáritas numquam éxcidit: sive prophetiæ, evacuabúntur; sive linguæ, cessábunt; sive sciéntia, destruétur. Ex parte enim cognóscimus et ex parte prophetámus; cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est. Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus; quando factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus enim nunc per spéculum in ænigmate, tunc autem fácie ad fáciem; nunc cognósko ex parte, tunc autem cognóscam sicut et cóginitus sum.

Nunc autem manet fides, spes, cáritas, tria hæc; maior autem ex his est cáritas. — Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 4, 18-19

℟. Allelúia. ℣. Evangelizáre paupéribus misit me Dóminus,
prædicáre captívís remissionem. ℟. Allelúia.

Evangelium

Iesus sicut Elias et Eliseus non ad Iudæos tantum mittitur.

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Lucam 4, 21-30

In illo témpore:

Cœpit Iesus dícere in synagóga: « Hódie impléta est hæc Scriptúra in áuribus vestris ». Et omnes testimónium illi dabant et mirábantur in verbis grátiae quæ procedébant de ore ipsíus, et dicébant: « Nonne hic fílius est Ioseph? »

Et ait illis: « Utique dicétis mihi hanc similitúdinem: “ Médice, cura te ipsum ”; quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac et hic in pátria tua ». Ait autem:

« Amen dico vobis: Nemo prophéta accéptus est in pátria sua. In veritáte autem dico vobis: Multæ víduæ erant in diébus Eliæ in Israel, quando clausum est cælum annis tribus et ménsibus sex, cum facta est fames magna in omni terra; et ad nullam illárum missus est Eliás nisi in Saréptha Sidóniæ ad mulierem víduam. Et multi leprosí erant in Israel sub Elisáo prophéta et nemo eórum mundátus est nisi Náaman Syrus ».

Et repléti sunt omnes in synagóga ira hæc audiéntes, et surrexérunt et eiecérunt illum extra civitátem, et duxérunt illum usque ad supercílíum montis, supra quem civitas illórum erat ædificáta, ut præcipitárent eum. Ipse autem tránsiens per médium illórum ibat.

Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Altáribus tuis, Dómine,
múnera nostræ servitútis inférimus,
quæ, placátus assúmens,
sacraméntum nostræ redemptionis efficias.
Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 30, 17-18

Illúmina fáciem tuam super servum tuum,
et salvum me fac in tua misericórdia.
Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Vel:

Mt 5, 3-4

Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Post communionem

Redemptiōnis nostræ múnere vegetáti,
quæsumus, Dómine,
ut hoc perpétuæ salútis auxílio
fides semper vera proficiat. Per Christum.

Feria secunda**Ant. ad introitum**

Salvos nos fac, Dómine Deus noster,
et cóngrega nos de natióibus,
ut confiteámur nómini sancto tuo,
et gloriémur in laude tua.

Collecta

Concéde nobis, Dómine Deus noster,
ut te tota mente venerémur,
et omnes hómines rationábili diligámus afféctu.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Per fidem devicerunt regna. Deus pro nobis
melius aliquid providebit.*

Léctio Epístolæ ad Hebræos

11, 32-40

Fratres:

Quid adhuc dicam? Deficiet enim me tempus enar-
rāntem de Gédeon, Barac, Samson, Iepthæ, David et
Sámuel atque Prophétis, qui per fidem devicérunt regna,
operáti sunt iustítiam, adépti sunt repromissiões, obtu-
ravérunt ora leónum, exstinxérunt ímpetum ignis, effu-
gerunt áciem gládii, convaluérunt de infirmitáte, fortes

facti sunt in bello, castra vertérunt exterórum; accepé-
runt mulieres de resurrectione mórtuos suos;

álii autem disténti sunt, non suscipiētes redemp-
tiōnem, ut meliorem invenírent resurrectionem;

álii vero ludíbria et vérbera expérti sunt, ínsuper et
víncula et cárcerem; lapidáti sunt, secti sunt, in occisiōne
gládii mórtui sunt, circumiérunt in melótis, in péllibus
caprínis, egéntes, angustiáti, afflictí, quibus dignus non
erat mundus, in solitudínibus errāntes et móntibus
et spelúncis et in cavérnis terræ.

Et hi omnes testimónium per fidem consecúti non
reportavérunt promissiōnem, Deo pro nobis mélius áli-
quid providēte, ut ne sine nobis consummaréntur.

Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 30, 20. 21. 22. 23. 24 (R.: 25)

R. Confortétur cor vestrum,
omnes qui sperátis in Dómino.

30 Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine,
quam abscondísti timéntibus te.
Perfecísti eis qui sperant in te,
in conspéctu filiórum hóminum. **R.**

31 Abscondes eos in abscondito faciēi tuæ
a conturbatiōne hóminum;
próteges eos in tabernáculo
a contradiciōne linguárum. **R.**

32 Benedictus Dóminus,
quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi
in civitatē muníta. **R.**

33 Ego autem dixi in trepidatiōne mea:
«Præcisus sum a conspéctu oculórum tuórum».
Verúmtamen exaudísti vocem oratiōnis meæ,
dum clamárem ad te. **R.**

- ²⁴ Dilígite Dóminum, omnes sancti eius:
fidéles consérvat Dóminus,
et retribuet abundánter faciéntibus supérbiam. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

*Fugiamus a facie Absalom. Dimittite Semei
ut maledicat, iuxta præceptum Domini.*

Lectio libri secúndi Samuélis 15, 13-14. 30; 16, 5-13 a

In diébus illis:

Venit núnlius ad David dicens: « Toto corde univér-
sus Israel séquitur Absalom ». Et ait David servis suis
qui erant cum eo in Ierúsalem: « Súrgite, fugiámus; neque
enim erit nobis effúgium a fácie Absalom. Festináte égre-
di, ne forte véniens óccupet nos, et impéllat super nos
ruínam, et percútiat civitátem in ore gládii ».

Porro David ascendébat Clivum Olivárum, scandens
et flens, nudis pédibus incédens et opérto cápite; sed et
omnis pópulus, qui erat cum eo, opérto cápite ascen-
débat plorans.

Venit ergo rex David usque Bahúrim, et ecce egre-
diebátur inde vir de cognatióne domus Saul, nómine Sé-
mei, filius Gera; procedebátque egrédiens et maledicébat,
mittebátque lápidés contra David et contra univérso s ser-
vos regis. Omnis autem pópulus et univérso bellatóres
a dextro et a sinístro látere regis incedébant.

Ita autem loquebátur Sémei, cum malediceret regi:
« Egrédere, egrédere, vir sánguinem et vir Bélial: réddi-
dit tibi Dóminus univérsum sánguinem domus Saul, quón-
iam invasísti regnum pro eo, et dedit Dóminus regnum
in manu Absalom filii tui; et ecce premunt te mala tua,
quóniam vir sánguinem es ».

Dixit autem Abísai filius Sárviæ regi: « Quare ma-
ledicít canis hic mórtuus dómno meo regi? Vadam et
amputábo caput eius ».

Et ait rex: « Quid mihi et vobis est, filii Sárviæ?
Dimittite eum ut maledícet; Dóminus enim præcépít ei
ut malediceret David; et quis est qui áudeat dicere quare
sic fécerit? » Et ait rex Abísai et univérso s servis suis:
« Ecce filius meus, qui egréssus est de útero meo, quærit
ánimam meam; quanto magis nunc filius Iémini. Dimít-
tite eum ut maledícet iuxta præcéptum Dómini. Si forte
respiciat Dóminus afflictiónem meam, et reddat mihi
Dóminus bonum pro maledictióne hac hodiérna ».

Ambulábat itaque David et sócii eius per viam
cum eo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 3, 2-3. 4-5. 6-7 (*R.*: 7 b)

R. Exsúrge, Dómine, salvum me fac.

² Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me?

Multi insúrgunt advérsus me,

³ multi dicunt ánimæ meæ:

« Non est salus ipsi in Deo ». *R.*

⁴ Tu autem, Dómine, protéctor meus es,

glória mea et exáltans caput meum.

⁵ Voce mea ad Dóminum clamávi,

et exaudivít me de monte sancto suo. *R.*

⁶ Ego obdormívi et soporátus sum,

exsurrexi quia Dóminus suscepít me.

⁷ Non timébo mília pópuli circumdántis me.

Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus. *R.*

Alleluia

Lc 7, 16

R. Allelúia. *V.* Prophéta magnus surrexit in nobis,
et Deus visitávit plebem suam. *R.* Allelúia.

Evangelium

Exi, spiritus immunde, ab homine.

✠ Lēctio sancti Evangēlii secūndum Marcum 5, 1-20

In illo tēpore:

Venērunt Iesus et discipuli sui trans fretum maris in regiōnem Gerasenōrum. Et exeūnte eo de navi, statim occūrrit ei de monumētis homo in spīritu immūdo, qui domicīlium habēbat in monumētis; et neque catēnis iam quisquam eum pōterat ligāre, quōniam sæpe compēdibus et catēnis vinctus dirupisset catēnas et cōmpedes comminisset, et nemo pōterat eum domāre; et semper nocte ac die in monumētis et in mōntibus erat clamans et cōcidens se lapīdibus.

Et videns Iesum a longe cucūrrit et adorāvit eum, et clamans voce magna dicit: « Quid mihi et tibi, Iesu fili Dei Altīssimi? Adiūro te per Deum, ne me tōrqueas ». Dicēbat enim illi: « Exi, spīritus immūde, ab hōmine ». Et interrogābat eum: « Quod tibi nomen est? » Et dicit ei: « Légio nomen mihi est, quia multi sumus ». Et deprecabātur eum multum ne se expēlleret extra regiōnem.

Erat autem ibi circa montem grex porcōrum magnus pascens, et deprecāti sunt eum dicētes: « Mitte nos in porcos, ut in eos introeāmus ». Et concessit eis. Et exeūntes spīritus immūdi introiērunt in porcos. Et magno impetu grex ruit per prācipitium in mare, ad duo milia, et suffocabāntur in mari.

Qui autem pascēbant eos fugērunt et nuntiāverunt in civitātem et in agros; et egrēssi sunt vidēre quid esset facti. Et vēniunt ad Iesum, et vident illum qui a dāmōnio vexabātur sedēntem, vestitum et sanæ mentis, eum qui legiōnem habūerat, et timuērunt. Et qui viderant, narrāverunt illis quāliter factum esset ei qui dāmō-

mōnium habūerat, et de porcīs. Et rogāre eum cōpērunt ut discēderet a fīnibus eōrum.

Cumque ascēderet navem, qui dāmōnio vexātus fūerat deprecabātur eum ut esset cum illo. Et non admīsit eum, sed ait illi: « Vade in domum tuam ad tuos, et annūntia illis quanta tibi Dōminus fēcerit et misērtus sit tui ». Et abiit et cōepit prādicāre in Decāpoli quanta sibi fecisset Iesus, et omnes mirabāntur.

Verbum Dōmini.

Super oblata

Altāribus tuis, Dōmine,
mūnera nostræ servitūtis infērimus,
quæ, placātus assūmens,
sacramētum nostræ redemptiōnis efficias.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 30, 17-18

Illūmina faciē tuam super servum tuum,
et salvum me fac in tua misericōrdia.
Dōmine, non confūdar, quōniam invocāvi te.

Vel:

Mt 5, 3-4

Beāti pāuperes spīritu,
quōniam ipsōrum est Regnum cælōrum.
Beāti mites, quōniam ipsi possidēbunt terram.

Post communionem

Redemptiōnis nostræ mūnere vegetāti,
quæsumus, Dōmine,
ut hoc perpētuae salutis auxiliō
fides semper vera proficiat.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 105, 47

Salvos nos fac, Dómine Deus noster,
et cóngrega nos de natió nibus,
ut confiteámur nómini sancto tuo,
et gloriémur in laude tua.

Collecta

Concéde nobis, Dómine Deus noster,
ut te tota mente venerémur,
et omnes hómines rationábili diligámus afféctu.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Per patientiam curramus propositum
nobis certamen.*

Léctio Epístolæ ad Hebræos

12, 1-4

Fratres:

Et nos, tantam habéntes circumpósitam nobis nubem
téstium, deponéntes omne pondus et circúmstans nos
peccátum, per patientiam currámus propósitum nobis
certámen, aspiciéntes in auctórem fidei et consumma-
tórem Iesum, qui pro gáudio sibi propósito sustínuit
crucem, confusióne contémpta, atque in délixtera throni
Dei sedet.

Recogitáte enim eum qui talem sustínuit a peccató-
ribus advérsus semetípsum contradició nem, ut ne fati-
gémuni ánimis vestris deficiéntes. Nondum usque ad
sánguinem restitístis advérsus peccátum repugnántes.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 21, 26 b-27. 28 et 30. 31-32 (R.: 27 b)

R. Laudábunt te, Dómine, qui te requírun t.

²⁶ Vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

²⁷ Edent páuperes, et saturabúntur,
et laudábunt Dóminum qui requírun t eum:
« Vivant corda eórum in sáeculum sáeculi ». R.

²⁸ Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum
univér si fines terræ,
et adorábunt in conspéctu eius
univér sæ famíliæ géntium.

³⁰ Ipsum solum adorábunt omnes qui dórm iunt in terra;
in conspéctu eius prócident omnes
qui descéndunt in púlverem. R.

Anima autem mea illi vivet,
³¹ et semen meum sérviet ipsi.
Narrábitur de Dómino generatió ni ventú ræ,
³² et annuntiábunt iustítiam eius
pópulo qui nascétur: « Hæc fecit Dóminus ». R.

Anno secundo

Lectio prior

*Fili mi, Absalom, quis mihi tribuat
ut ego moriar pro te?*

Léctio libri secúndi Samuélis

18, 9-10. 14 b. 24-25 a. 30 — 19, 3

In diébus illis:

Accidit ut occúrreret Absalom servis David sedens
mulo; cumque ingr éssus fuísset mulus subter condénsam
quercum et magnam, adh ásit caput eius quércui et, illo
suspenso inter cælum et terram, mulus cui insíderat

pertransívit. Vidit autem hoc quíspíam, et nuntiávit Ioab, dicens: « Vidi Absalom pendere de quercu ». Tulit ergo Ioab tres lánceas in manu sua, et infixit eas in corde Absalom.

David autem sedébat inter duas portas. Speculátor vero qui erat in fastígio portæ super murum, élevans óculos vidit hóminem curréntem solum, et exclámans indicávit regi. Dixítque rex: « Transi, et sta hic ». Cumque ille transísset et staret, apparuit Chusi et véniens ait: « Bonum appórto núnctium, dómíne mī rex; iudicávit enim pro te Dóminus hódie de manu ómnium, qui surrexérunt contra te ».

Dixit autem rex ad Chusi: « Estne pax púero Absalom? » Cui respóndens Chusi: « Fiant, inquit, sicut puer, inimíci dómíni mei regis, et unívérsi qui consúrgunt advérsus eum in malum ». Contristátus itaque rex ascendit cenáculum portæ, et flevit. Et sic loquebátur vadens: « Fili mi Absalom! Absalom fili mi! Quis mihi tríbuat ut ego móriar pro te? Absalom fili mi! Fili mi Absalom! »

Nuntiátum est autem Ioab quod rex fleret et lugéret filium suum, et versa est victória in luctum in die illa omni pópulo; audívit enim pópulus in die illa dici: « Dolet rex super filio suo ». Et declinávit pópulus in die illa íngredi civitátem, quómodo declináre solet pópulus versus et fúgiens de próelio. — Verbum Dóminí.

Psalmus responsorius Ps 85, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: 1 a)

R. Inclína, Dómine, aurem tuam et exáudi me.

- ¹ Inclína, Dómine, aurem tuam et exáudi me, quóniam inops et pauper sum ego.
- ² Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum; salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te. R.

- ³ Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die.
- ⁴ Lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi. R.
- ⁵ Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis, et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.
- ⁶ Auribus pécipe, Dómine, oratióem meam, et inténde voci deprecatióis meæ. R.

Alleluia

Mt 8, 17

R. Allelúia. V. Ipse infirmitátes nostras accépit, et ægrotatióes nostras portávit. R. Allelúia.

Evangelium

Puella, tibi dico, surge.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum 5, 21-43

In illo témpore:

Cum transcendísset Iesus in navi rursus trans fretum, convénit turba multa ad illum et erat circa mare. Et venit quidam de archisynagógis nómine Iáirus, et videns eum prócidit ad pedes eius, et deprecátur eum multum, dicens: « Filíola mea in extrémis est, veni, impóne manus super eam ut salva sit et vivat ». Et ábiit cum illo. Et sequebátur eum turba multa, et comprímébant illum.

Et múlíer quæ erat in proflúvio ságuinis annis duódecim et fúerat multa perpéssa a complúribus médicis et erogáverat ómnia sua nec quicquam profécerat sed magis detérius habébat, cum audísset de Iesu, venit in turba retro et tétigit vestiméntum eius; dicebat enim: « Si vel vestiménta eius tetígero, salva ero ». Et conféstim siccátus est fons ságuinis eius, et sensit córpore quod sanáta esset a plaga.

Et statim Iesus cognóscens in semetípso virtútem quæ exierat de eo, convérsus ad turbam aiébat: « Quis tétigit vestiménta mea? » Et dicébant ei discípuli sui: « Vides turbam compriméntem te, et dicis: " Quis me tétigit? " » Et circumspiciébat vidére eam quæ hoc fécerat. Múlier autem timens et tremens, sciens quod factum esset in se, venit et prócidit ante eum, et dixit ei omnem veritátem. Ille autem dixit ei: « Fília, fides tua te salvam fecit: vade in pace, et esto sana a plaga tua ».

Adhuc eo loquén-te, véniunt ab archisynagógo dicéntes: « Fília tua mórtua est; quid ultra vexas Magístrum? » Iesus autem, verbo quod dicebátur audíto, ait archisynagógo: « Noli timére, tantúmmodo crede ». Et non admísit quemquam sequi se nisi Petrum et Iacóbum et Ioánnem fratrem Iacóbi.

Et véniunt ad domum archisynagógi, et videt tumultum et flentes et heulántes multum, et ingrédessus ait eis: « Quid turbámini et plorátis? Puélla non est mórtua, sed dormit ». Et irridébant eum.

Ipse vero, eiéctis ómnibus, assúmit patrem puéllæ et matrem et qui secum erant, et ingréditur ubi erat puélla; et tenens manum puéllæ ait illi: « Talítha, qûm », quod est interpretátum: « Puélla, tibi dico, surge ». Et conféstim surréxit puélla et ambulábat; erat enim annórum duódecim. Et obstupuérunt contínuo stupóre magno. Et præcépit illis veheménter, ut nemo id sciret, et dixit dari illi manducáre. — Verbum Dómini.

Super oblata

Altáribus tuis, Dómine,
múnera nostræ servitútis inférimus,
quæ, placátus assúmens,
sacraméntum nostræ redemptionis efficias.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 30, 17-18

Illúmina fáciem tuam super servum tuum,
et salvum me fac in tua misericórdia.
Dómine, non confúndar,
quóniam invocávi te.

Vel:

Mt 5, 3-4

Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Post communionem

Redemptiónis nostræ múnere vegetáti,
quæsumus, Dómine,
ut hoc perpétuæ salútis auxílio
fides semper vera proficiat.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 105, 47

Salvos nos fac, Dómine Deus noster,
et cóngrega nos de natió nibus,
ut confiteámur nómini sancto tuo,
et gloriémur in laude tua.

Collecta

Concéde nobis, Dómine Deus noster,
ut te tota mente venerémur,
et omnes hómines
rationábili diligámus afféctu.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Quem diligit Dominus castigat.

Lectio Epistolæ ad Hebræos

12, 4-7. 11-15

Fratres:

Nondum usque ad sanguinem restitistis adversus peccatum repugnantes, et obliti estis exhortationis, quæ vobis tamquam filiis loquitur:

« Fili mi, noli negligere disciplinam Domini, neque deficias dum ab eo argueris; quem enim diligit Dominus castigat, flagellat autem omnem filium quem recipit ».

Ad disciplinam suffertis; tamquam filios vos tractat Deus; quis enim filius quem non corrigit pater?

Omnis autem disciplina in præsenti quidem videtur non esse gaudii sed mæroris, postea autem fructum pacificum exercitatis per eam reddit iustitiæ. Propter quod remissas manus et soluta genua erigite, et gressus rectos facite pedibus vestris, ut quod claudum est non extorqueatur, magis autem sanetur.

Pacem sectamini cum omnibus, et sanctificationem, sine qua nemo videbit Dominum, providentes ne quis desit gratiæ Dei, ne qua radix amaritudinis sursum germinans perturbet et per illam inquinentur multi.

Verbum Domini.

Psalmus sponsorius

Ps 102, 1-2. 13-14. 17-18 a (R.: cf. 17)

R. Misericordia Domini ab æterno super timentes eum.

¹ Benedic, anima mea, Domino;
et omnia quæ intra me sunt, nomini sancto eius.

² Benedic, anima mea, Domino,
et noli oblivisci omnes retributiones eius. R.

¹³ Quomodo miseretur pater filiorum,
misertus est Dominus timentibus se.

¹⁴ Quoniam ipse cognovit figmentum nostrum,
recordatus est quoniam pulvis sumus. R.

¹⁷ Misericordia autem Domini ab æterno,
et usque in æternum super timentes eum,
et iustitia illius in filios filiorum;

¹⁸ in eos qui servant testamentum eius. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Ego sum qui peccavi numerans populum;
isti qui oves sunt, quid fecerunt?*

Lectio libri secundi Samuelis

24, 2. 9-17

In diebus illis:

Dixit David rex ad Ioab principem exercitus sui:
« Perambula omnes tribus Israel a Dan usque Bersabée,
et numerate populum, ut sciam numerum eius ». Dedit
ergo Ioab numerum descriptionis populi regi; et inventa
sunt de Israel octingenta milia virorum fortium, qui
educerent gladium, et de Iuda quingenta milia pugna-
torum.

Percussit autem cor David eum, postquam numeratus
est populus; et dixit David ad Dominum: « Peccavi
valde in hoc facto; sed precor, Domine, ut transferas
iniquitatem servi tui, quia stulte egi nimis ». Surrexit
itaque David mane, et sermo Domini factus est ad Gad
prophetam et videntem David dicens: « Vade et loquere
ad David: Hæc dicit Dominus: "Trium tibi datur optio;
elige unum quod volueris ex his ut faciam tibi" ».

Cumque venisset Gad ad David, nuntiavit ei di-
cens: « Aut septem annis veniet tibi fames in terra tua,

aut tribus mēsisbus fūgies adversários tuos et illi te persequētur, aut certe tribus diēbus erit pestilētia in terra tua. Nunc ergo delíbera, et vide quem respōdeam ei, qui me misit, sermōnem ». Dixit autem David ad Gad: « Coárctor nimis; sed mélius est ut incidam in manus Dómini (multae enim misericórdiæ eius sunt), quam in manus hóminum ».

Immisitque Dóminus pestilētiā in Israel de mane usque ad tempus constitútum; et mórtui sunt ex pópulo a Dan usque ad Bersabée septuagínta mília virórum.

Cumque extendisset manum suam Angelus Dómini super Ierúsalem ut dispēderet eam, misértus est Dóminus super afflictiónē, et ait Angelo percutiēti pópulum: « Sūfficit: nunc cōtine manum tuam ». Erat autem Angelus Dómini iuxta áream Areúna Iebusæi.

Dixitque David ad Dóminum, cum vidisset Angelum cādēntem pópulum: « Ego sum qui peccávi, ego iníque egí; isti, qui oves sunt, quid fecerunt? Vertátur, óbsecro, manus tua contra me et contra domum patris mei ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 31, 1-2. 5. 6. 7 (R.: cf. 5 c)

R. Remítte, Dómine, culpam peccáti mei.

¹ Beátus cui remíssa est iníquitas,
et obtéctum est peccátum.

² Beátus vir cui non imputávit Dóminus delíctum.
nec est in spíritu eius dolus. R.

⁵ Peccátum meum cōgnitum tibi feci,
et delíctum meum non abscondí.
Dixi: « Confitébor advérsus me
iniquitátem meam Dómino ».

Et tu remisísti impietátem peccáti mei. R.

⁶ Propter hoc orábit ad te omnis sanctus
in témpore opportúno.

Et in dilúvio aquárum multárum
ad eum non approximábunt. R.

⁷ Tu es refúgium meum, a tribulatióne conservábis me;
exsultatióibus salútis circúmdabis me. R.

Alleluia

Io 10, 27

R. Allelúia. V. Oves meæ vocem meam ádiunt, dicit
Dóminus;

et ego cognósco eas, et sequúntur me.

R. Allelúia.

Evangelium

Non est propheta sine honore nisi in patria sua.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum **6, 1-6**

In illo témpore:

Venit Iesus in pátriam suam et sequebántur illum discipuli sui. Et facto sábbato cœpit in synagóga docére; et multi audiētes admirabántur dicētes: « Unde huic hæc et quæ est sapiētia quæ data est illi et virtútes tales quæ per manus eius efficiúntur? Nonne hic est faber, filius Mariæ, et frater Iacóbi et Iosétis et Iudæ et Simónis? Et nonne soróres eius hic nobíscum sunt? » Et scandalizabántur in illo.

Et dicébat eis Iesus: « Non est prophéta sine honóre nisi in pátria sua et in cognatióne sua et in domo sua ». Et non póterat ibi virtútem ullam fácere, nisi paucos infirmos impósitis mánibus curávit: et mirabátur propter incredulitátem eórum. Et circumíbat castélla in circúitu docens. — Verbum Dómini.

Super oblata

Altáribus tuis, Dómine,
múnera nostræ servitútis inférimus,

quæ, placátus assúmens,
sacraméntum nostræ redemptionis effíciat.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 30, 17-18

Illúmina fáciem tuam super servum tuum,
et salvum me fac in tua misericórdia.
Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Vel:

Mt 5, 3-4

Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Post communionem

Redemptionis nostræ múnere vegetáti,
quæsumus, Dómine,
ut hoc perpétuæ salútis auxílio
fides semper vera proficiat.
Per Christum.

Feria quinta**Ant. ad introitum**

Ps 105, 47

Salvos nos fac, Dómine Deus noster,
et cógrega nos de natió nibus,
ut confiteámur nómini sancto tuo,
et gloriémur in laude tua.

Collecta

Concéde nobis, Dómine Deus noster,
ut te tota mente venerémur,
et omnes hómines rationábili diligámus afféctu.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Accessistis ad Sion Montem
et Civitatem Dei viventis.*

Lectio Epistolæ ad Hebræos

12, 18-19. 21-24

Fratres:

Non accessistis ad tractábilem et ardéntem ignem
et túrbinem et caliginem et procéllam et tubæ sonum
et vocem verbórum, quam qui audiérunt recusavérunt
ne ultra eis fieret verbum. Et ita terríbile erat quod
videbátur, Móyses dixit: « Extérritus sum et treme-
búndus ».

Sed accessistis ad Sion Montem et Civitátem Dei
vivéntis, Ierúsalem cæléstem et multa mília angelórum,
frequéntiam et Ecclesiám primogenitórum qui conscrípti
sunt in cælis, et iúdicem Deum ómnium, et spíritus iu-
stórum qui consummáti sunt, et Testaménti Novi Media-
tórem Iesum, et ságuinem aspersionis, mélius loquéntem
quam Abel. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 47, 2-3 a. 3 b-4. 9. 10-11 (R.: cf. 10)

R. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam
in médio templi tui.

2 Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
in civitáte Dei nostri.

3 Mons sanctus eius collis speciósus,
exsultatio univérsæ terræ. R.

Mons Sion, extrémá aquilónis,
cívitas regis magni.

4 Deus in dómibus eius notus
factus est ut refúgium. R.

- ⁹ Sicut audívimus, sic vídimus
in civitáte Dómini virtútum,
in civitáte Dei nostri;
Deus fundávit eam in ætérnum. *R.*
- ¹⁰ Recogitámus, Deus, misericórdiam tuam
in médio templi tui.
- ¹¹ Secúndum nomen tuum, Deus,
sic et laus tua in fines terræ;
iustítia plena est délixtera tua. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

*Ego ingredior viam universæ terræ;
confortare, Salomon, et esto vir.*

Lectio libri primi Regum

2, 1-4. 10-12

Appropinquáverunt dies David ut morerétur, præcepítque Salomóni filio suo, dicens: « Ego ingredior viam univérse terræ; confortáre et esto vir, et obsérva custódias Dómini Dei tui, ut ámbules in viis eius, ut custódias cæremónias eius et præcépta eius et iudícia et testimónia, sicut scriptum est in lege Móysi; ut intéllegas univérse quæ facis et quocúmque te vértis; ut confirmet Dóminus sermónes suos, quos locútus est de me dicens: “ Si custodierint filii tui vias suas, et ambuláverint coram me in veritáte in omni corde suo et in omni ánima sua, non auferétur tibi vir de sólio Israel ” ».

Dormívit ígitur David cum pátribus suis, et sepúltus est in civitáte David. Dies autem, quibus regnávit David super Israel, quadragínta anni sunt: in Hebron regnávit septem annis, in Ierúsalem trigínta tribus.

Salomon autem sedit super thronum David patris sui, et firmátum est regnum eius nimis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

1 Chron 29, 10. 11 ab. 11 d-12 a. 12 bcd (*R.*: 12 b)

- R.* Tu, Dómine, domináris ómnia.
- ¹⁰ Benedíctus es, Dómine Deus Israel patris nostri,
ab ætérno in ætérnum. *R.*
- ¹¹ Tua est, Dómine, magnificéntia et poténtia et glória
atque victória, et tibi laus;
cuncta enim, quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt. *R.*
Tuum, Dómine, regnum,
et tu es super omnes príncipes.
- ¹² Tuæ divítiae et tua est glória. *R.*
Tu domináris ómnium, in manu tua virtus et poténtia,
in manu tua magnítudo et impérium ómnium. *R.*

Alleluia

Mc 1, 15

R. Allelúia. *Y.* Appropinquávit Regnum Dei;
crédite Evangélio. *R.* Allelúia.

Evangelium

Cœpit eos mittere.

✠ Lectio sancti Evangélíi secúndum Marcum 6, 7-13

In illo témpore:

Cónvocat Iesus Duódecim, et cœpit eos mittere binos, et dabat illis potestátem in spíritus immúndos; et præcepít eis ne quid tóllerent in via nisi virgam tantum: non panem, non peram neque in zona æs, sed ut calcearéntur sandáliis et ne indueréntur duábus túnícis.

Et dicébat eis: « Quocúmque introiérítis in domum, illic manéte donec exeátis inde. Et quicúmque locus non recéperit vos nec audierint vos, exeúntes inde excúttite púlverem de pédibus vestris in testimónium illis ».

Et exeúntes prædicáverunt ut pæniténtiam ágerent,

et dæmónia multa eiciébant, et ungébant óleo multos ægrótos et sanábant. — Verbum Dómini.

Super oblata

Altáribus tuis, Dómine,
múnera nostræ servitútis inférimus,
quæ, placátus assúmens,
sacraméntum nostræ redemptionis effícias.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 30, 17-18

Illúmina faciém tuam super servum tuum,
et salvum me fac in tua misericórdia.
Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Vel:

Mt 5, 3-4

Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Post communionem

Redemptionis nostræ múnere vegetáti,
quæsumus, Dómine,
ut hoc perpétuæ salútis auxílio
fides semper vera proficiat.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 105, 47

Salvos nos fac, Dómine Deus noster,
et cóngrega nos de natióibus,
ut confiteámur nómini sancto tuo,
et gloriémur in laude tua.

Collecta

Concéde nobis, Dómine Deus noster,
ut te tota mente venerémur,
et omnes hómines rationábili diligámus afféctu.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Iesus Christus heri et hodie idem,
et in sæcula.*

Léctio Epístolæ ad Hebræos

13, 1-8

Fratres:

Cáritas fraternitátis máneat. Hospitalitátem nolíte oblivísci, per hanc enim quidam nesciéntes hospítio recepérunt ángelos. Mementóte victórum tamquam simul vincti, laborántium tamquam et ipsi in córpore morántes.

Honorábile connúbium in ómnibus et torus immaculátus, fornicatóres enim et adúlteros iudicábit Deus.

Sint mores sine avarítia; conténti præsentibus; ipse enim dixit: « Non te déseram neque derelínquam »; ita ut confidénter dicámus: « Dóminus mihi adiútor est, non timébo; quid faciet mihi homo? »

Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei, quorum intuéntes éxitum conversatiónis imitámini fidem.

Iesus Christus heri et hódie idem, et in sæcula.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 26, 1. 3. 5. 8 b-9 abc (R.: 1 a)

R. Dóminus illuminátio mea et salus mea.

Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.

- ³ Si consístant advérsus me castra,
non timébit cor meum;
si exsúrgat advérsus me próelium,
in hoc ego sperábo. *R.*
- ⁵ Quóniam occultábit me in tentório suo,
in die malórum.
Abscóndet me in abscóndito tabernáculi sui,
in petra exaltábit me. *R.*
- ⁸ Fáciem tuam, Dómine, requíram.
- ⁹ Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo.
Adiútor meus es tu, ne me reicias. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

*De omni corde suo David laudavit
Dominum, et dilexit Deum.*

Lectio libri Sirácidae

47, 2-13

Quasi adeps separátus a carne, sic David a filiis Israel.

Cum leónibus lusit quasi cum agnis, et in ursis similiter fecit, sicut in agnis óvium. In iuventúte sua numquid non occidit gigátem, et ábstulit oppróbrium de gente? In tolléndo manum saxo fundæ deiécit exultatióem Golíæ; nam invocávit Dóminum omnipoténtem, et dedit in dextera eius tollere hóminem fortem in bello, et exaltáre cornu gentis suæ. Sic in decem mílibus glorificávit eum, et laudávit eum in benedictiόνibus Dómini, in offeréndo illi coronam glóriæ.

Contrívit enim inimícos úndique, et exstirpávit Philístiim contrários usque in hodiérnum diem; contrívit cornu ipsórum usque in ætérnum.

In omni ópere dedit confessiόνem Sancto et Excélso in verbo glóriæ; de omni corde suo laudávit Dóminum, et diléxit Deum, qui fecit illum, et dedit illi contra inimícos poténtiam.

Et stare fecit cantóres contra altáre, et in sono eórum dulces fecit modos; et dedit in celebratióibus decus, et ornávit témpora usque ad consummationem vitæ, ut laudárent nomen sanctum Dómini, et amplificárent mane Dei sanctitátem.

Dóminus purgávit peccáta ipsíus, et exaltávit in ætérnum cornu eius, et dedit illi testaméntum regni, et sedem glóriæ in Israel. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 17, 31. 47 et 50. 51 (*R.*: cf. 47 b)

R. Benedíctus sit Deus salútis meæ!

³¹ Deus, impollúta via eius,
elóquia Dómini igne examináta;
protéctor est ómnium sperántium in se. *R.*

⁴⁷ Vivat Dóminus, et benedíctus Adiútor meus,
et exaltétur Deus salútis meæ.

⁵⁰ Proptérea confitébor tibi in natióibus, Dómine,
et nómini tuo psalmum dicam. *R.*

⁵¹ Magníficans salútes regis sui,
et fáciens misericórdiam Christo suo,
David et sémini eius usque in sæculum. *R.*

Alleluia

Cf. Lc 8, 15

R. Allelúia. *℣.* Beáti qui in corde bono et óptimo verbum Dei rétinent,
et fructum áfferunt in paciéntia.
R. Allelúia.

Evangelium

*Quem ego decollavi Ioannem,
hic resurrexit.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 6, 14-29

In illo tempore:

Audivit Heródes rex, manifestum enim factum est nomen Iesu, et dicebant: « Ioánnes Baptista resurrexit a mórtuis, et propterea inoperántur virtutes in illo ». Alii autem dicebant: « Elías est ». Alii vero dicebant: « Prophéta est quasi unus ex prophétis ». Quo audito Heródes aiébat: « Quem ego decollávi Ioánnem, hic resurrexit ».

Ipse enim Heródes misit ac tenuit Ioánnem et vinxit eum in cárcere propter Herodiádem uxórem Philippi fratris sui, quia dúxerat eam. Dicebat enim Ioánnes Heródi: « Non licet tibi habére uxórem fratris tui ». Heródias autem insidiabátur illi et volébat occídere eum nec póterat: Heródes enim metuébat Ioánnem, sciens eum virum iustum et sanctum, et custodiébat eum, et audito eo multum hæsitábat et libénter eum audiébat.

Et cum dies opportunus accidísset quo Heródes natali suo cenam fecit princípibus suis et tribúnis et primis Galiléæ, cumque introísset filia ipsius Herodiádis et saltásset, plácuít Heródi simulque recumbéntibus. Rex ait puéllæ: « Pete me quod vis, et dabo tibi ». Et iurávit illi multum: « Quidquid petieris a me, dabo tibi, usque ad dimídium regni mei ». Quæ cum exísset, dixit matri suæ: « Quid petam? » At illa dixit: « Caput Ioánnis Baptístæ ».

Cumque introísset statim cum festinátione ad regem, petívit dicens: « Volo ut prótinus des mihi in disco caput Ioánnis Baptístæ ». Et contristátus rex propter iusiurándum et propter recumbéntes nóluit eam decípere et

statim misso spiculatóre rex præcépit afférri caput eius. Et ábiens decollávit eum in cárcere et áttulit caput eius in disco et dedit illud puéllæ, et puélla dedit illud matri suæ.

Quo audito discipuli eius venérunt et tulérunt corpus eius et posuérunt illud in monuménto.

Verbum Dómini.

Super oblata

Altáribus tuis, Dómine,
múnera nostræ servitútis inférimus,
quæ, placátus assúmens,
sacraméntum nostræ redemptionis efficias.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 30, 17-18

Illúmina faciém tuam super servum tuum,
et salvum me fac in tua misericórdia.
Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Vel:

Mt 5, 3-4

Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Post communionem

Redemptionis nostræ múnere vegetáti,
quæsumus, Dómine,
ut hoc perpétuæ salutis auxílio
fides semper vera proficiat. Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 105, 47

Salvos nos fac, Dómine Deus noster,
et cóngrega nos de natió nibus,

ut confiteámur nómini sancto tuo,
et gloriémur in laude tua.

Collecta

Concéde nobis, Dómine Deus noster,
ut te tota mente venerémur,
et omnes hómines rationábili diligámus afféctu.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Deus pacis, qui eduxit de mortuis Pastorem
magnum, aptet vos in omni bono.*

Lectio Epístolæ ad Hebræos 13, 15-17. 20-21

Fratres:

Per Iesum offerámus hóstiam laudis semper Deo, id
est fructum labiórurn confiténtium Nómini eius. Bene-
ficéntiæ autem et communiónis nolite oblivísci, talibus
enim hóstiis oblectátur Deus.

Oboedíte præpósitis vestris et subiacéte eis, ipsi enim
pervigilant pro animábus vestris quasi ratiónem reddi-
túri, ut cum gáudio hoc faciánt et non geméntes, hoc
enim non expédit vobis.

Deus autem pacis, qui edúxit de mórtuis Pastórem
magnum óvium in ságuine Testaménti æténi Dóminum
nostrum Iesum, aptet vos in omni bono ut faciátis vo-
luntátem eius, faciens in nobis quod pláceat coram se
per Iesum Christum, cui glória in sæcula sæculórum.
Amen. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3 a. 3 b-4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil déerit.

- 1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
- 2 in páscuis viréntibus me collocávit,

super aquas quiétis edúxit me,
ánimam meam refécit. R.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ
propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculo tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Dabis servo tuo cor docile, ut
populum tuum iudicare possit.*

Lectio libri primi Regum

3, 4-13

In diébus illis:

Abiit Sálomon in Gábaon ut immoláret ibi; illud quip-
pe erat excélsus máximus. Mille hóstias in holocáustum
óbtulit Sálomon super altáre illud in Gábaon. Appáruit
autem Dóminus Salomóni per sómnium nocte dicens:
« Póstula quod vis ut dem tibi ».

Et ait Sálomon: « Tu fecisti cum servo tuo David,
patre meo, misericórdiam magnam, sicut ambulávit in
conspéctu tuo in veritáte et iustítia et recto corde tecum;
custodisti ei misericórdiam tuam grandem, et dedisti

ei fílium sedéntem super thronum eius, sicut est hódie. Et nunc, Dómine Deus, tu regnáre fecísti servum tuum pro David patre meo. Ego autem sum puer párvulus, et ignórans egréssum et intróitum meum. Et servus tuus in médio est pópuli quem elegísti, pópuli infíniti, qui numerári et supputári non potest præ multitudíne. Dabis ergo servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum iudicáre possit, et discernere inter bonum et malum. Quis enim póterit iudicáre pópulum istum, pópulum tuum hunc multum? »

Plácuít ergo sermo coram Dómino, quod Sálomon postuláset huiuscémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni: « Quia postulásti verbum hoc, et non petísti tibi dies multos nec divítias aut ánimas inimicórum tuórum, sed postulásti tibi sapiéntiam ad discernéndum iudícium: ecce feci tibi secúndum sermónes tuos, et dedi tibi cor sápiens et intéllegens, in tantum ut nullus ante te símilis tui fúerit, nec post te surrectúrus sit. Sed et hæc, quæ non postulásti, dedi tibi, divítias scílicet et glóriam, ut nemo fúerit símilis tui in régibus cunctis retro diébus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 9. 10. 11. 12. 13. 14 (R.: 12 b)

R. Doce me, Dómine, iustificatiónes tuas.

⁹ In quo mundábit adolescéntior viam suam?
In custodiéndò sermónes tuos. R.

¹⁰ In toto corde meo exquisívi te,
ne erráre me fácias a præcéptis tuis. R.

¹¹ In corde meo abscondi elóquia tua,
ut non peccem tibi. R.

¹² Benedíctus es, Dómine;
doce me iustificatiónes tuas. R.

¹³ In lábiis meis
numerávi ómnia iudícia oris tui. R.

¹⁴ In via testimoniórum tuórum delectátus sum
sicut in ómnibus divítiis. R.

Alleluia

Io 10, 27

R. Allelúia. V. Oves meæ vocem meam áudiunt, dicit Dóminus;

et ego cognósco eas, et sequúntur me.

R. Allelúia.

Evangelium

Erant sicut oves non habentes pastorem.

✠ Lécio sancti Evangelíi secúndum Marcum 6, 30-34

In illo témpore:

Conveniéntes Apóstoli ad Iesum renunciavérunt illi ómnia quæ égerant et docúerant. Et ait illis: « Veníte vos ipsi seórsum in désertum locum, et requiescite pusíllum ». Erant enim qui veniébant et redíbant multi, et nec manducándi spátium habébant.

Et abiérunt in navi in désertum locum seórsum. Et vidérunt eos abeúntes et cognovérunt multi, et pedéstre de ómnibus civitatibus concurrérunt illuc et prævenérunt eos.

Et éxiens vidit multam turbam, et misértus est super eos quia erant sicut oves non habéntes pastórem, et cœpit docére illos multa. — Verbum Dómini.

Super oblata

Altáribus tuis, Dómine,
múnera nostræ servitútis inférimus,
quæ, placátus assúmens,
sacraméntum nostræ redemptionis efficias.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 30, 17-18**

Illúmina fáciem tuam super servum tuum,
et salvum me fac in tua misericórdia.
Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Vel:**Mt 5, 3-4**

Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Post communionem

Redemptiónis nostræ múnere vegetáti,
quæsumus, Dómine,
ut hoc perpétuæ salútis auxílio
fides semper vera proficiat.
Per Christum.

DOMINICA V « PER ANNUM »**Ant. ad introitum****Ps 94, 6-7**

Veníte, adorémus Deum,
et procidámus ante Dóminum, qui fecit nos;
quia ipse est Dóminus Deus noster.

Dicitur Glória in excélsis.**Collecta**

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine,
contínua pietáte custódi,
ut, quæ in sola spe grátiae cælestis innítitur,
tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

Anno A**Lectio prima***Erumpet quasi mane lumen tuum.***Lectio libri Isaíæ prophétæ****58, 7-10****Hæc dicit Dóminus:**

« Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque
induc in domum tuam; cum víderis nudum, óperi eum,
et carnem tuam ne despéxeris.

Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et sánitas
tua cítius oriétur; et anteíbit fáciem tuam iustítia tua,
et glória Dómini collíget te.

Tunc invocábis, et Dóminus exáudiet; clamábis, et
dicet: " Ecce adsum ".

Si abstúleris de médio tui caténam, et desíeris extén-
dere dígitum, et loquí quod non prodest; cum effúderis
esuriénti ánimam tuam, et ánimam afflíctam repléveris,
oriétur in ténebris lux tua, et ténebræ tuæ erunt sicut
merídiés ». — Verbum Dómini.

Psalms responsorius

Ps 111, 4-5. 6-7. 8 a et 9 (R.: 4 a)

R. Exórtum est in ténebris lumen rectis.

vel Allelúia.

- 4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus.
- 5 Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudicio. R.
- 6 Quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit iustus,
7 ab auditióne mala non timébit.
Parátum cor eius, sperans in Dómino. R.
- 8 Confirmátum est cor eius, non timébit.
- 9 Distribuit, dedit paupéribus;
iustítia eius manet in sæculum sæculi,
cornu eius exaltábitur in glória. R.

Lectio secunda

*Annuntiavi vobis testimonium Christi crucifixi.*Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

2, 1-5

Ego, cum veníssem ad vos, fratres, veni non per sublimitátem sermónis aut sapiéntiæ annúntians vobis mystérium Dei. Non enim iudicávi scire me áliquid inter vos nisi Iesum Christum et hunc crucifíxum.

Et ego in infirmitáte et timóre et tremóre multo fui apud vos, et sermo meus et prædicatio mea non in persuasibilibus sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne Spíritus et virtútis, ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum sed in virtúte Dei. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 8, 12

R. Allelúia. V. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me habébit lumen vitæ.
R. Allelúia.

Evangelium

Vos estis lux mundi.

✠ Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

5, 13-16

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Vos estis sal terræ; quod si sal evanúerit, in quo salietur? Ad níhilum valet ultra nisi ut mittátur foras et conculcétur ab homínibus.

Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem pósita; neque accéndunt lucérnam et ponunt eam sub módio sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt.

Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant vestra bona ópera et gloríficent Patrem vestrum qui in cælis est ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Replebor doloribus usque ad tenebras.

Léctio libri Iob

7, 1-4. 6-7

Locútus est Iob dicens:

« Milítia est vita hóminis super terram, et sicut dies mercenárii, dies eius. Sicut servus desiderat umbram, et sicut mercenárius præstolátur finem óperis sui, sic et ego hábui menses vácuos, et noctes laboriósas enumerávi mihi.

Si dormiéro, dicam: " Quando consúrgam? " Et rur-

sum expectábo vésperam, et replébor dolóribus usque ad ténebras.

Dies mei velócius transiérunt, quam a texénte tela succiditur, et consúpti sunt absque ulla spe. Meménto quia ventus est vita mea, et non revertétur óculus meus ut vídeat bona ». — Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 146, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: cf. 3 a)

R. Laudáte Dóminum, qui sanat contrítos corde.

vel Allelúia.

- 1 Laudáte Dóminum,
quóniam bonum est psállere Deo nostro,
quóniam iucúndum est celebráre laudem.
- 2 Ædíficans Ierúsalem Dóminus,
dispérsos Israel congregábit. R.
- 3 Qui sanat contrítos corde,
et álligat plagas eórum;
- 4 qui númerat multitudínem stellárum,
et ómnibus eis nómina vocat. R.
- 5 Magnus Dóminus noster, et magnus virtúte,
sapiéntiæ eius non est númerus.
- 6 Susténtat mansuétos Dóminus,
humílians autem peccatórem usque ad terram. R.

Lectio secunda

Væ mihi est si non evangelizavero!

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 9, 16-19. 22-23

Fratres:

Si evangelizávero, non est mihi glória; necéssitas enim mihi incúmbit; væ enim mihi est si non evangelizávero!

Si enim volens hoc ago, mercédem hábeo; si autem invítus, dispensátio mihi crédita est. Quæ est ergo merces mea? Ut Evangélium prædicans sine sumptu ponam Evangélium, ut non abútar potestáte mea in Evangélio.

Nam, cum liber essem ex ómnibus, ómnium me servum feci, ut plures lucri fácerem. Factus sum infirmis infirmus, ut infirmos lucri fácerem, ómnibus ómnia factus sum, ut áliquos útique fácerem salvos. Omnia autem fácio propter Evangélium, ut compárticeps eius effíciar. Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 8, 17

R. Allelúia. V. Ipse infirmitátes nostras accépit,
et ægotatiónes nostras portávit. R. Allelúia.

Evangeliium

Curavit multos qui vexabantur variis languoribus.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 1, 29-39

In illo témpore:

Egrediéntes Iesus et discípuli sui de synagóga vénérent in domum Simónis et Andréæ cum Iacóbo et Ioánnē. Socrus autem Simónis decumbébat febricitans, et statim dicunt ei de illa. Et accédens elevávit eam apprehénsa manu: et dimísit eam febris, et ministrábat eis.

Véspere autem facto, cum occidísset sol, afferébant ad eum omnes male habéntes et dæmónia habéntes; et erat omnis civitas congregáta ad iánuam. Et curávit multos qui vexabántur váriis languóribus, et dæmónia multa eiécit, et non sinébat loqui dæmónia, quóniam sciébant eum.

Et dilúculo valde mane surgens egréssus est et ábiit in désértum locum ibíque orábat. Et persecútus est eum

Simon et qui cum illo erant; et cum invenissent eum, dixerunt ei: « Omnes quærunte te ».

Et ait illis: « Eamus alibi in próximos vicos, ut et ibi prædicem: ad hoc enim veni ». Et venit prædicans in synagógis eorum per omnem Galilæam et dæmónia eiciens. — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Ecce ego, mitte me.

Lectio libri Isaíæ prophætæ

6, 1-2 a. 3-8

In anno quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedentem super sólum excelsum et elevatum; et ea quæ sub ipso erant replébant templum. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni et sex alæ álteri.

Et clamábant alter ad álterum, et dicébant: « Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus exercítuum: plena est omnis terra glória eius ». Et commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, et domus repléta est fumo.

Et dixi: « Væ mihi, quia tãcui, quia vir pollútus lábiis ego sum, et in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, et Regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis! »

Et volávit ad me unus de Séraphim, et in manu eius cálculus, quem fórcipe túlerat de altári; et tétigit os meum, et dixit: « Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iníquitas tua, et peccátum tuum mundábitur ».

Et audivi vocem Dómini dicéntis: « Quem mittam? et quis ibit nobis? » Et dixi: « Ecce ego, mitte me ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 137, 1-2 a. 2 bc-3. 4-5. 7 c-8 (R.: 1 c)

R. In conspéctu angelórum
psallam tibi, Dómine.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu angelórum psallam tibi,
adorábo ad templum sanctum tuum. R.

Confitébor nómini tuo
propter misericórdiam tuam et veritátem tuam,
quóniam magnificásti super omne nomen
elóquium tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me;
multiplicábis in ánima mea virtútem. R.

Confitebúntur tibi, Dómine, omnes reges terræ,
quia audiérunt elóquia oris tui.

Et cantábunt vias Dómini,
quóniam magna est glória Dómini. R.

Salvum me fáciat dextera tua.

Dóminus opus perficiet pro me;

Dómine, misericórdia tua in sæculum:
ópera mánuum tuárum ne remíttas. R.

Lectio secunda*

Sic prædicamus et sic credidistis.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

15, 1-11

Notum vobis fácio, fratres, Evangélium quod evangelizávi vobis, quod et accepístis, in quo et statis, per quod et salvámini, qua ratióne evangelizáverim vobis si tenétis, nisi si frustra credidístis.

Trádidí enim vobis in primis quod et accépi, quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris secúndum Scriptúras, et quia sepúltus est, et quia suscitátus est tértia die secúndum Scriptúras, et quia visus est Cephæ, et post hæc Duódecim; deínde visus est plus quam quingéntis frátribus simul, ex quibus plures manent usque adhuc, quidam autem dormiérunt; deínde visus est Iacóbo, deínde Apóstolis ómnibus; novíssime autem ómnium, tamquam abortívo, visus est et mihi.

Ego enim sum mínimus apostolorum, qui non sum dignus vocári apóstolus, quóniam persecútus sum Ecclésiám Dei; grátia autem Dei sum id quod sum, et grátia eius in me vácuá non fuit, sed abundántius illis ómnibus laborávi, non ego autem, sed grátia Dei mecum.

Igitur sive ego sive illi sic prædicámus et sic credístis. — Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios 15, 3-8. 11

Fratres:

Trádidí vobis in primis quod et accépi, quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris secúndum Scriptúras, et quia sepúltus est, et quia suscitátus est tértia die secúndum Scriptúras, et quia visus est Cephæ, et post hæc Duódecim; deínde visus est plus quam quingéntis frátribus simul, ex quibus plures manent usque adhuc, quidam autem dormiérunt; deínde visus est Iacóbo, deínde Apóstolis ómnibus; novíssime autem ómnium, tamquam abortívo, visus est et mihi.

Igitur sive ego sive illi sic prædicámus et sic credístis. — Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 4, 19

℟. Allelúia. ℣. Veníte post me, dicit Dóminus, et fáciam vos piscatóres hóminum.

℟. Allelúia.

Evangelium

Relictis omnibus secuti sunt illum.

✠ Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam 5, 1-11

In illo témpore:

Cum turba urgéret Iesum et audíret verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth, et vidit duas naves stantes secus stagnum; piscatóres autem descénderant de illis et lavábant rétia. Ascéndens autem in unam navem, quæ erat Simónis, rogávit eum a terra reducere pusillum, et sedens docébat de navícula turbas.

Ut cessávit autem loqui, dixit ad Simónem: « Duc in altum et laxáte rétia vestra in captúram ». Et respóndens Simon dixit: « Præcéptor, per totam noctem laborántes nihil cépimus; in verbo autem tuo laxábo rétia ». Et cum hoc fecissent, conclusérunt píscium multitúdinem copiósam, rumpebántur autem rétia eórum. Et annuérunt sóciis qui erant in ália navi, ut venírent et adiuvárent eos, et venérunt, et implevérunt ambas navículas ita ut mergeréntur.

Quod cum vidéret Simon Petrus, prócidit ad génua Iesu dicens: « Exi a me, quia homo peccátor sum, Dómine »: stupor enim circumdéderat eum et omnes, qui cum illo erant, in captúra píscium quos céperant, similiter autem et Iacóbum et Ioánnem, filios Zebedæi, qui erant sócii Simónis. Et ait ad Simónem Iesus: « Noli timére, ex hoc iam hómines eris cápiens ».

Et subdúctis ad terram návibus, relíctis ómnibus secúti sunt illum. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Dómine Deus noster, qui has pótius creatúras ad fragilitátis nostræ subsídium condidísti, tríbue, quæsumus, ut étiam æternitátis nobis fiant sacraméntum. Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 106, 8-9

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius, et mirábilia eius fíliis hóminum, quia satiávit ánimam inánem, et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Vel:

Mt 5, 5-6

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur. Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Post communionem

Deus, qui nos de uno pane et de uno cálice partícipes esse voluísti, da nobis, quæsumus, ita vívere, ut, unum in Christo effécti, fructum afferámus pro mundi salúte gaudéntes. Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 94, 6-7

Veníte, adorémus Deum, et procidámus ante Dóminum, qui fecit nos; quia ipse est Dóminus Deus noster.

Collecta

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine, continúa pietáte custódi, ut, quæ in sola spe grátiaæ cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Dixit Deus, et factum est ita.

Inítium libri Génesis

1, 1-19

In princípío creávit Deus cælum et terram. Terra autem erat inánis et vácuá, et ténebræ erant super fáciem abyssi, et spíritus Dei ferebátur super aquas.

Dixítque Deus: « Fiat lux ». Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona, et divisit lucem a ténebris. Appellavítque lucem diem et ténebras noctem. Factúmque est vespere et mane, dies unus.

Dixit quoque Deus: « Fiat firmaméntum in médio aquárum et dívidat aquas ab aquis ». Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum cælum. Et factum est vespere et mane, dies secúndus.

Dixit vero Deus: « Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum, et appáreat árida ». Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam terram, congregatiónesque aquárum appellávit mária. Et vidit Deus quod esset bonum.

Et ait: « Gérminet terra herbam viréntem et faciéntem semen et lignum pomíferum fáciens fructum iuxta genus suum, cuius semen in semetípso sit super terram ». Et factum est ita. Et protulit terra herbam vi-

réntem et faciéntem semen iuxta genus suum lignúmque fáciens fructum et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies tértius.

Dixit autem Deus: « Fiant luminária in firmaménto cæli et dividant diem ac noctem et sint in signa et témpora et dies et annos, ut lúceant in firmaménto cæli et illúminent terram ». Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna: lumináre maius, ut præesset diéi, et lumináre minus, ut præesset nocti, et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent super terram, et præessent diéi ac nocti, et divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies quartus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1-2 a. 5-6. 10 et 12. 24 et 35 c (R.: 31 b)

R. Lætétur Dóminus in opéribus suis.

- ¹ Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.
Confessióem et decórem induísti,
amíctus lúmine sicut vestiménto. R.
- ²
- ⁵ Qui fundásti terram super stabilitátem suam,
non inclinábitur in sæculum sæculi.
- ⁶ Abýssus sicut vestiméntum opéruit eam,
super montes stabant aquæ. R.
- ¹⁰ Qui emíttis fontes in torréntes;
inter médium móntium pertransíbunt.
- ¹² Super ea vólucres cæli habitábunt,
de médio ramórum dabunt voces. R.
- ²⁴ Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
ómnia in sapiéntia fecísti,
impléta est terra creatúra tua.
- ³⁵ Bénedic, ánima mea, Dómino. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Intulerunt arcam fœderis in Sanctum Sanctorum,
et nebula implevit domum Domini.*

Lectio libri primi Regum

8, 1-7. 9-13

In diébus illis:

Congregáti sunt omnes maióres natu Israel cum príncipibus tribuum et duces familiárum filiórum Israel ad regem Salomónem in Ierúsalem, ut deférrent arcam fœderis Dómini de civitáte David, id est de Sion. Convenítque ad regem Salomónem unívrsus Israel in mense Ethànim in sollémni die (ipse est mensis séptimus). Venerúntque cuncti senes de Israel, et tulérunt arcam sacerdótes, et portavérunt arcam Dómini et tabernáculum fœderis et ómnia vasa sanctuárii, quæ erant in tabernáculo; et ferébant ea sacerdótes et levítæ.

Rex autem Sálomon et omnis multitúdo Israel, quæ convénérat ad eum, gradiebátur cum illo ante arcam; et immolábant oves et boves absque æstimatióne et número. Et intulérunt sacerdótes arcam fœderis Dómini in locum suum, in oráculum templi, in Sanctum Sanctorum, subter alas Chérubim; síquidem Chérubim expandébant alas super locum arcæ, et protegébant arcam et vectes eius désuper. In arca autem non erat áliud nisi duæ tábulæ lapídeæ, quas posúerat in ea Móyses in Horeb, quando pépigit Dóminus fœdus cum filiis Israel cum egrederéntur de terra Ægýpti.

Factum est autem, cum exissent sacerdótes de sanctuário, nébula implévit domum Dómini, et non póterant sacerdótes stare et ministráre propter nébulam; impléverat enim glória Dómini domum Dómini.

Tunc ait Sálomon: « Dóminus dixit ut habitáret in

nébula. Ædificans ædificávi domum in habitáculum tuum, firmíssimum sólium tuum in sempitérnum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 131, 6-7. 8-10 (R.: 8 a)

R. Surge, Dómine, in réquiem tuam.

⁶ Ecce audívimus eam esse in Ephrata,
invénimus eam in Campis Iaar.

⁷ Ingrediámur in tabernáculum eius,
adorémus ad scabéllum pedum eius. R.

⁸ Surge, Dómine, in réquiem tuam,
tu et arca fortitúdinis tuæ.

⁹ Sacerdótes tui induántur iustítiam,
et sancti tui exsúltent.

¹⁰ Propter David servum tuum
non avértas faciém Christi tui. R.

Alleluia

Mt 4, 23

R. Allelúia. V. Prædicábat Iesus Evangélium Regni,
et sanábat omnem infirmitátem in pópulo.
R. Allelúia.

Evangelium

Quotquot tangebant eum salvi fiebant.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 6, 53-56

In illo témpore:

Cum transfretássent Iesus et discipuli sui in terram,
pervenérunt Genésareth et applicuérunt.

Cumque egréssi essent de navi, continuo cognovérunt
eum et percurréntes universam regiónem illam cœpérunt
in grabátis eos qui se male habébant circumfêrre ubi
audiébant eum esse. Et quocúmque introibat in vicos
aut in civitátes vel in villas, in platéis ponébant infirmos,

et deprecabántur eum ut vel fimbriam vestiménti eius
tángerent: et quotquot tangébant eum, salvi fiébant.

Verbum Dómini.

Super oblata

Dómine Deus noster,
qui has pótius creatúras
ad fragilitátis nostræ subsidium condidísti,
tribue, quæsumus,
ut étiam æternitátis nobis fiant sacraméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 106, 8-9

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius,
et mirábilia eius filiis hóminum,
quia satiávit ánimam inánem,
et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Vel:

Mt 5, 5-6

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.
Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam,
quóniam ipsi saturabúntur.

Post communionem

Deus, qui nos de uno pane et de uno cálice
partícipes esse voluísti,
da nobis, quæsumus, ita vívere,
ut, unum in Christo effécti,
fructum afferámus pro mundi salúte gaudéntes.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 94, 6-7

Veníte, adorémus Deum,
et procidámus ante Dóminum, qui fecit nos;
quia ipse est Dóminus Deus noster.

Collecta

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine,
 continúa pietáte custódi,
 ut, quæ in sola spe grátiae cæléstis innítitur,
 tua semper protectióne muniátur.
 Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Faciamus hominem ad imaginem
 et similitudinem nostram.*

Lectio libri Génesis

1, 20 — 2, 4 a

Dixit étiam Deus: « Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cæli ». Creavítque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum, benedixítque eis dicens: « Créscite et multiplicámini et repléte aquas maris, avésque multiplicéntur super terram ». Et factum est vésperé et mane, dies quintus.

Dixit quoque Deus: « Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo, iuménta et reptília et béstias terræ secúndum spécies suas ». Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ iuxta spécies suas et iuménta et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quod esset bonum.

Et ait: « Faciámus hóminem ad imáginem et similitúdinem nostram; et præsit piscibus maris et volatílibus cæli et béstiiis universæque terræ omnique réptili, quod movétur in terra ». Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum: másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus et ait: « Créscite et multiplicámini et repléte terram et subícite eam et dominámini piscibus maris et volatílibus cæli et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram ».

Dixítque Deus: « Ecce dedi vobis omnem herbam aferéntem semen super terram et univérssa ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam et cunctis animántibus terræ omnique vólucrí cæli et univérsis, quæ movéntur in terra et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum ». Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona. Et factum est vésperé et mane, dies sextus.

Igitur perfécti sunt cæli et terra et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat, et requiévit die séptimo ab univérso ópere quod patrát. Et benedíxit diéi séptimo et sanctificávit illum, quia in ipso cessáverat ab omni ópere suo, quod creávit Deus ut fáceret.

Istæ sunt generatiónes cæli et terræ.
 Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 8, 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 2 a)

R. Dómine, Dóminus noster,
 quam admirábile est nomen tuum in univérssa terra!

4 Quando vídeo cælos tuos, ópera digitórum tuórum,
 lunam et stellas quæ tu fundásti:

5 quid est homo, quod memor es eius?
 aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum? R.

6 Minuísti eum paulo minus ab ángelis,
 glória et honóre coronásti eum;
 7 et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius: R.

8 Oves et boves univérsas,
 insuper et pécora campi,

- ⁹ vólucres cæli et pisces maris,
quæcúmque perámbulant sémitas maris. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

*Dixisti: Erit nomen meum ibi, ut exaudias
deprecationem populi tui Israel.*

Lectio libri primi Regum

8, 22-23. 27-30

In diébus illis:

Stetit Sálomon ante altáre Dómini in conspéctu ec-
clésiæ Israel et expándit manus suas in cælum, et ait:

« Dómine Deus Israel, non est símilis tui deus in
cælo désuper et super terram deórsum, qui custódis pac-
tum et misericórdiam servis tuis, qui ámbulant coram
te in toto corde suo.

Ergóne putándum est quod vere Deus hábitet super
terram? Si enim cælum et cæli cælórum te cápere non
possunt, quanto magis domus hæc quam ædificávi! Sed
réspice ad oratióem servi tui et ad preces eius, Dómine
Deus meus. Audi hymnum et oratióem, quam servus
tuus orat coram te hódie. Ut sint óculi tui apérti super
domum hanc nocte ac die, super domum de qua dixísti:
“ Erit nomen meum ibi ”; ut exáudias oratióem quam
orat in loco isto ad te servus tuus.

Ut exáudias deprecationem servi tui et pópuli tui
Israel, quodcúmque oráverint in loco isto. Et exáudies
in loco habitáculi tui, in cælo, et, cum exaudieris, pro-
pítius eris ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 83, 3. 4. 5 et 10. 11 (*R.*: 2)

R. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum!

- ³ Concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. *R.*

- ⁴ Etenim passer invénit sibi domum,
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
altária tua, Dómine virtútum,
rex meus et Deus meus. *R.*

- ⁵ Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.

- ¹⁰ Protéctor noster áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui. *R.*

- ¹¹ Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. *R.*

Alleluia

Ps 118, 36 a. 29 b

R. Allelúia. *V.* Inclína cor meum, Deus, in testimónia tua;
et legem tuam da mihi benigne.

R. Allelúia.

Evangelium

*Relinquentes mandatum Dei,
tenetis traditionem hominum.*

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Marcum 7, 1-13

In illo témpore:

Convéniunt ad Iesum Pharisæi et quidam de scribis
veníentes ab Hierosólymis, et cum vidissent quosdam ex
discípulis eius commúnibus mánibus, id est non lotis,
manducáre panes — Pharisæi enim et omnes Iudæi nisi
pugíllo lavent manus non mandúcant, tenétes traditió-
nem seniórum, et a foro nisi baptizéntur non cómedunt,
et ália multa sunt quæ acceperunt servánda: baptismata
cálicum et urceórum et æramentórum et lectórum — et
intérogant eum Pharisæi et scribæ: « Quare discipuli
tui non ámbulant iuxta traditióem seniórum, sed com-
múnibus mánibus mandúcant panem? »

At ille dixit eis: « Bene prophetávit Isaías de vobis hypócritis, sicut scriptum est: “ Pópulus hic lábiis me honórat, cor autem longe est a me; in vanum autem me colunt, docéntes doctrínas præcépta hóminum ”. Relinquéntes mandátum Dei tenétis traditióem hóminum ». Et dicebat illis: « Bene írritum fácitis præcéptum Dei, ut traditióem vestram servétis. Móyses enim dixit: “ Honóra patrem tuum et matrem tuam ”; et: “ Qui maledíxerit patri aut matri morte moriátur ”; vos autem dícitis: “ Si dixerit homo patri aut matri: Corban, quod est ‘ donum ’, quodcúmque ex me tibi profúerit ”, ultra non permíttitis ei fácere quidquam patri aut matri, rescindéntes verbum Dei per traditióem vestram quam tradidístis; et simília huiúsmodi multa fácitis ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Dómine Deus noster,
qui has pótius creatúras
ad fragilitátis nostræ subsídium condidísti,
tribue, quæsumus,
ut étiam æternitátis nobis fiant sacraméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 106, 8-9

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius,
et mirábilia eius filiis hóminum,
quia satiávit ánimam inánem,
et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Vel:

Mt 5, 5-6

Beáti qui lugent,
quóniam ipsi consolabúntur.
Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam,
quóniam ipsi saturabúntur.

Post communionem

Deus, qui nos de uno pane et de uno cálice
partícipes esse voluísti,
da nobis, quæsumus, ita vívere,
ut, unum in Christo effécti,
fructum afferámus pro mundi salúte gaudéntes.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 94, 6-7

Veníte, adorémus Deum,
et procidámus ante Dóminum, qui fecit nos;
quia ipse est Dóminus Deus noster.

Collecta

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine,
contínua pietáte custódi,
ut, quæ in sola spe grátiae cæléstis innítitur,
tua semper protectiõe muniátur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Tulit Dominus Deus hominem et posuit eum
in paradiso voluptatis.*

Lectio libri Génesis

2, 4 b-9. 15-17

In die qua fecit Dóminus Deus cælum et terram, et
omne virgúltum agri, ántequam orirétur in terra, om-
némque herbam regiónis, priúsqvam germináret; non
enim plúerat Dóminus Deus super terram, et homo non
erat, qui operarétur terram; sed fons ascendébat e terra
írrigans univérsam superficiem terræ.

Formávit ígitur Dóminus Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem eius spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem.

Plantáverat autem Dóminus Deus paradísium voluptátis a princípío, in quo pósuit hóminem quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu et ad vescéndum suáve; lignum étiam vitæ in médio paradísi lignúmque sciéntiæ boni et mali.

Tulit ergo Dóminus Deus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis, ut operaréturet custodíret illum, præcepítque ei dicens: « Ex omni ligno paradísi cómede; de ligno autem sciéntiæ boni et mali ne cómedas; in quócumque enim die coméderis ex eo morte moriéris ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1-2 a. 27-28. 29 bc-30 (R.: 1 a)

R. Bénedic, ánima mea, Dómino.

¹ Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus,
magnificátus es veheménter.
Confessióem et decórem induísti,
² amíctus lúmine sicut vestiménto. R.

²⁷ Omnia a te expéctant,
ut des illis escam in témpore suo.

²⁸ Dante te illis, cólligent,
aperiénte te mánum tuam,
implebúntur bonis. R.

²⁹ Revocábis spíritum eórum, et defícient,
et in púlverem suum reverténtur.

³⁰ Emíttis spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ. R.

Anno secundo

Lectio prior

Vidit regina Saba omnem sapientiam Salomonis.

Léctio libri primi Regum

10, 1-10

In diébus illis:

Regína Saba, audíta fama Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eum in ænigmátibus. Et ingrèssa Ierúsalem multo cum comitátu et divítiis, camélis portántibus arómata et aurum infinitum nimis et gemmas pretiósas, venit ad regem Salomónem; et locúta est ei univérsa quæ habébat in corde suo. Et dócuit eam Sálomon ómnia verba quæ proposúerat; non fuit sermo qui regem posset latére, et non respondéret ei.

Videns autem regína Saba omnem sapiéntiam Salomónis et domum, quam ædificáverat, et cibos mensæ eius, et habitácula servórum, et órdenes ministrántium vestésque eórum, et pincérnas, et holocáusta, quæ offerébat in domo Dómini, non habébat ultra spíritum; dixítque ad regem:

« Verus est sermo, quem audívi in terra mea super sermónibus tuis et super sapiéntia tua. Et non credébam narrántibus mihi, donec ipsa veni et vidi óculis meis, et probávi quod média pars mihi nuntiáta non fúerit. Maior est sapiéntia et ópera tua quam rumor quem audívi.

Beáti viri tui et beáti servi tui, qui stant coram te semper et áudiunt sapiéntiam tuam. Sit Dóminus Deus tuus benedíctus, cui complacuísti, et pósuit te super thronum Israel, eo quod diléxerit Dóminus Israel in sempitérnum et constituit te regem, ut fáceres iudícium et iustítiam ».

Dedit ergo regi centum vigínti talénta auri, et arómata multa nimis et gemmas pretiósas. Non sunt alláta

ultra arómata tam multa quam ea quæ dedit regína Saba regi Salomóni.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 36, 5-6. 30-31. 39-40 (R.: 30 a)

R. Os iusti meditábitur sapiéntiam.

5 Commítte Dómino viam tuam et spera in eo,
et ipse fáciat;

6 et edúcet quasi lumen iustítiam tuam,
et iudícium tuum tamquam merídiem. R.

30 Os iusti meditábitur sapiéntiam,
et lingua eius loquétur iudícium;

31 lex Dei eius in corde ipsíus,
et non vacillábunt gressus eius. R.

39 Salus autem iustórum a Dómino,
et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

40 Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos,
et éruet eos a peccatóribus et salvábit eos,
quia speravérunt in eo. R.

Alleluia

Io 17, 17 b. a

R. Allelúia. V. Sermo tuus, Dómine, véritas est;
sanctífica nos in veritáte.

R. Allelúia.

Evangelium

Quod de homine exit, illud coinquinat hominem.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 7, 14-23

In illo témpore:

Advocatá íterum Iesus turba dicébat illis: « Audíte me omnes et intellégite: Nihil est extra hóminem in-

tróiens in eum, quod possit eum coinquináre; sed quæ de hómine procédunt, illa sunt quæ coínquant hóminem ».

Et cum introísset in domum a turba, interrogábant eum discípuli eius parábolam. Et ait illis: « Sic et vos imprudentes estis? Non intellégitis quia omne extrínsecus intróiens in hóminem non potest eum coinquináre, quia non íntroít in cor eius sed in ventrem, et in secéssum exit? » — Purgans omnes escas.

Dicébat autem: « Quod de hómine exit, illud coínquínat hóminem; ab intus enim de corde hóminum cogitatiónes malæ procédunt, fornicatiónes, furta, homicídía, adultería, avarítiæ, nequítiæ, dolus, impudicítia, óculus malus, blasphemía, supérbia, stultítia: ómnia hæc mala ab intus procédunt et coínquant hóminem ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Dómine Deus noster,
qui has pótius creatúras
ad fragilitátis nostræ subsidium condidísti,
tribue, quæsumus,
ut étiam æternitátis nobis fiant sacraméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 106, 8-9

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius,
et mirabília eius filiis hóminum,
quia satiávit ánimam inánem,
et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Vel:

Mt 5, 5-6

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.
Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam,
quóniam ipsi saturabúntur.

Post communionem

Deus, qui nos de uno pane et de uno cálice
partícipes esse voluísti,
da nobis, quæsumus, ita vivere,
ut, unum in Christo effécti,
fructum afferámus pro mundi salúte gaudéntes.
Per Christum.

Feria quinta**Ant. ad introitum**

Ps 94, 6-7

Veníte, adorémus Deum,
et procidámus ante Dóminum, qui fecit nos;
quia ipse est Dóminus Deus noster.

Collecta

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine,
contínua pietáte custódi,
ut, quæ in sola spe grátiae cæléstis innítitur,
tua semper protectióne muniátur.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Duxit eam ad Adam.
Et erunt duo in carne una.*

Léctio libri Génesis

2, 18-25

Dixit Dóminus Deus: « Non est bonum esse hómi-
nem solum; faciámus ei adiutórium símile sibi ».

Formátis igitur Dóminus Deus de humo cunctis ani-
mántibus terræ et univérsis volatílibus cæli, addúxit ea
ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea; omne enim quod
vocávit Adam ánimæ vivéntis, ipsum est nomen eius. Ap-

pellavítque Adam nomínibus suis cuncta animántia, et
univérsa volatília cæli, et omnes béstias terræ. Adæ vero
non inveniebátur adiutor símilis eius.

Immísit ergo Dóminus Deus sopórem in Adam. Cum-
que obdormísset, tulit unam de costis eius, et replévit
carnem pro ea; et ædificávit Dóminus Deus costam, quam
túlerat de Adam, in mulierem, et addúxit eam ad Adam.
Dixítque Adam:

« Hoc nunc os ex óssibus meis, et caro de carne mea;
hæc vocábitur “ Virágo ”, quóniam de viro sumpta est ».

Quamóbrem relínquet homo patrem suum et matrem,
et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una.

Erat autem utérque nudus, Adam scílicet et uxor eius,
et non erubescébant.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 127, 1-2. 3. 4-5. (R.: cf. 1 a)

R. Beáti omnes qui timent Dóminum.

¹ Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.

² Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. R.

³ Uxor tua sicut vitis fructífera
in latéribus domus tuæ;
fílii tui sicut novéllæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. R.

⁴ Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.

⁵ Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
óm nibus diébus vitæ tuæ. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Quia non custodisti pactum, scindam regnum tuum,
sed tribum unam dabo filio tuo, propter David.*

Lectio libri primi Regum

11, 4-13

Cum iam esset senex rex Sálomon, depravatúm est cor eius per mulieres ut sequerétur deos aliénos; nec erat cor eius perféctum cum Dómino Deo suo sicut cor David, patris eius. Sed colébat Sálomon Astárthen, deam Sidoniórum, et Moloch, idólum Ammonitárum. Fecítque Sálomon quod non placúerat coram Dómino, et non adimplévit ut sequerétur Dóminum sicut David, pater eius. Tunc ædificávit Sálomon fanum Chamos, idólo Moab, in monte qui est contra Ierúsalem, et Moloch, idólo filiórum Ammon. Atque in hunc modum fecit universis uxóribus suis alienígenis, quæ adolébant tura et immolábant diis suis.

Igitur irátus est Dóminus Salomóni, quod avérsa esset mens eius a Dómino Deo Israel, qui apparúerat ei secúndo, et præcéperat de verbo hoc, ne sequerétur deos aliénos, et non custodívit quæ mandávit ei Dóminus. Dixit itaque Dóminus Salomóni:

« Quia habuísti hoc apud te, et non custodísti pactum meum et præcépta mea quæ mandávi tibi, disrúmpens scindam regnum tuum, et dabo illud servo tuo. Verúmtamen in diébus tuis non fáciam, propter David patrem tuum: de manu filii tui scindam illud. Nec totum regnum áuferam, sed tribum unam dabo filio tuo, propter David servum meum et Ierúsalem quam elégi ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 105, 3-4. 35-36. 37 et 40 (R.: 4 a)

R. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui.

³ Beáti qui custódiunt iudícium,
et fáciunt iustítiam in omni témpore.

⁴ Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui,
vísita nos in salutári tuo. R.

³⁵ Et commíxti sunt inter gentes,
et didicérunt ópera eórum.

³⁶ Et serviérunt sculptílibus eórum,
et factum est illis in scándalum. R.

³⁷ Et immolavérunt filios suos,
et filias suas dæmóniis.

⁴⁰ Et exársit ira Dóminus in pópulum suum,
et abominátus est hereditátem suam. R.

Alleluia

Iac 1, 21

R. Allelúia. V. In mansuetúdine suscípite ínsitum verbum,

quod potest salváre ánimas vestras.

R. Allelúia.

Evangelium

Catelli sub mensa comedunt de micis puerorum.

✠ Lectio sancti Evangélíi secúndum Marcum 7, 24-30

In illo témpore:

Surgens Iesus ábiit in fines Tyri et Sidónis. Et ingressus domum néminem volúit scire, et non pótuít latére.

Sed statim ut audívit de eo múlíer, cuius habébat filia spíritum immúndum, véniens prócidit ad pedes eius. Erat autem múlíer Græca, Syrophœníssa génere. Et rogábat eum ut dæmónium eíceret de filia eius.

Et dicébat illi: « Sine prius saturári filios, non est enim bonum sumere panem filiórum et mittere catéllis ».

At illa respóndit et dicit ei: « Dómine, étiam catélli sub mensa cómedunt de micis puerórum ».

Et ait illi: « Propter hunc sermónem vade, éxiit dæmónium de filia tua ». Et cum abisset domum suam, inveniit puéllam iacéntem supra lectum et dæmónium exisse. — Verbum Dómini.

Super oblata

Dómine Deus noster,
qui has pótius creatúras
ad fragilitátis nostræ subsídium condidisti,
tribue, quæsumus,
ut étiam æternitátis nobis fiant sacraméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 106, 8-9

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius,
et mirábilia eius filiis hóminum,
quia satiávit ánimam inánem,
et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Vel:

Mt 5, 5-6

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.
Beáti qui esúriunt et sitiunt iustítiam,
quóniam ipsi saturabúntur.

Post communionem

Deus, qui nos de uno pane et de uno cálice
partícipes esse voluisti,
da nobis, quæsumus, ita vivere,
ut, unum in Christo effécti,
fructum afferámus pro mundi salúte gaudéntes.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 94, 6-7

Veníte, adorémus Deum,
et procidámus ante Dóminum, qui fecit nos;
quia ipse est Dóminus Deus noster.

Collecta

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine,
contínua pietáte custódi,
ut, quæ in sola spe grátiaæ cæléstis innítitur,
tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Eritis sicut dii scientes bonum et malum.

Lectio libri Génesis

3, 1-8

Serpens erat callídior cunctis animántibus terræ,
quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulierem: « Cur
præcépit vobis Deus, ut non comederétis de omni ligno
paradísi? »

Cui respóndit mulier: « De fructu lignórum, quæ
sunt in paradíso, vécimur; de fructu vero ligni, quod
est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comedere-
mús et ne tangerémus illud, ne forte moriámur ».

Dixit autem serpens ad mulierem: « Nequáquam
morte moriémini. Scit enim Deus quod, in quocúmque
die comedérítis ex eo, aperiéntur óculi vestri, et éritis
sicut dii scientes bonum et malum ».

Vidit ígitur mulier quod bonum esset lignum ad
vescéndum et pulchrum óculis aspectúque delectábile, et
tulit de fructu illíus, et comédit dedítque viro suo, qui
comédit. Et apérti sunt óculi ambórum. Cumque cogno-

vissent se esse nudos, consuérunt fólia ficus et fecérunt sibi perizómata.

Et, cum audissent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem, abscondit se Adam et uxor eius a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 31, 1-2, 5, 6, 7 (R.: 1 a)

R. Beátus cui remíssa est iníquitas.

- 1 Beátus cui remíssa est iníquitas,
et obtéctum est peccátum.
- 2 Beátus vir cui non imputávit Dóminus delíctum,
nec est in spírítu eius dolus. R.
- 5 Peccátum meum cónitum tibi feci,
et delíctum meum non abscondí.
Dixi: « Confitébor advérsus me
iniquitátem meam Dómino ».
Et tu remisísti impietátem peccáti mei. R.
- 6 Propter hoc orábit ad te omnis sanctus
in témpore opportúno.
Et in dilúvio aquárum multárum
ad eum non approximábunt. R.
- 7 Tu es refúgium meum,
a tribulatióne conservábis me;
exsultatióibus salútis circúmdabis me. R.

Anno secundo

Lectio prior

Recessit Israel a domo David.

Léctio libri primi Regum 11, 29-32; 12, 19

Factum est in témpore illo, ut Ieróboam egrederétur de Ierúsalem, et inveníret eum Ahías Silonítes prophéta

in via, opértus pállio novo; erant autem duo tantum in agro.

Apprehendénsque Ahías pállium suum novum, quo coopértus erat, scidit in duódecim partes, et ait ad Ieróboam: « Tolle tibi decem scissúras; hæc enim dicit Dóminus Deus Israel: " Ecce ego scindam regnum de manu Salomónis, et dabo tibi decem tribus. Porro una tribus remanébit ei, propter servum meum David et Ierúsalem civitátem quam elégi ex ómnibus tribubus Israel " ».

Recessítque Israel a domo David usque in præsentem diem. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 80, 10-11 ab. 12-13, 14-15 (R.: cf. 11 a et 9 a)

R. Ego sum Dóminus Deus tuus: audi vocem meam.

- 10 Non erit in te deus aliénus
neque adorábis deum extráneum.
- 11 Ego enim sum Dóminus Deus tuus,
qui edúxi te de terra Ægýpti. R.
- 12 Et non audívit pópulus meus vocem meam,
et Israel non inténdit mihi.
- 13 Et dimísi eos secúndum durítiam cordis eórum,
ibunt in adinventiόνibus suis. R.
- 14 Si pópulus meus audísset me,
Israel si in viis meis ambulásset,
15 in brevi inimícos eórum humiliássem,
et super tribulántes eos misíssem manum meam. R.

Alleluia

Cf. Act 16, 14 b

R. Allelúia. V. Aperi, Dómine, cor nostrum,
ut intendámus verbis Fílii tui.

R. Allelúia.

Evangelium

Surdos fecit audire et mutos loqui.

✠ Lécio sancti Evangelii secúndum Marcum

7, 31-37

In illo témpore:

Exiens Iesus de fínibus Tyri venit per Sidónem ad mare Galilææ inter médios fines Decapóleos.

Et addúcunt ei surdum et mutum et deprecabántur eum ut impónat illi manum. Et apprehéndens eum de turba seórsum misit dígitos suos in aurículas eius et éxspuens tétigit linguam eius, et suspíciens in cælum ingémuit et ait illi: « Effetha », quod est: « Adaperíre ». Et statim apértæ sunt aures eius, et solútum est vínculum linguæ eius, et loquebátur recte.

Et præcépit illis ne cui dicerent: quanto autem eis præcipiébat, tanto magis plus prædicábant.

Et eo ámplius admirabántur dicétes: « Bene ómnia fecit, et surdos fecit audíre et mutos loqui ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Dómine Deus noster,
qui has pótius creatúras
ad fragilitátis nostræ subsídium condidisti,
tribue, quæsumus,
ut étiam æternitátis nobis fiant sacraméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 106, 8-9

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius,
et mirábilia eius fíliis hóminum,
quia satiávit ánimam inánem,
et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Vel:

Mt 5, 5-6

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.
Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam,
quóniam ipsi saturabúntur.

Post communionem

Deus, qui nos de uno pane et de uno cálice
partícipes esse voluísti,
da nobis, quæsumus, ita vívere,
ut, unum in Christo effécti,
fructum afferámus pro mundi salúte gaudétes.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 94, 6-7

Veníte, adorémus Deum,
et procidámus ante Dóminum, qui fecit nos;
quia ipse est Dóminus Deus noster.

Collecta

Famíliam tuam, quæsumus, Dómine,
contínua pietáte custódi,
ut, quæ in sola spe grátiae cæléstis innítitur,
tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Emisit eum Dominus de paradiso voluptatis
ut operaretur terram.*

Lécio libri Génesis

3, 9-24

Vocávit Dóminus Deus Adam et dixit ei: « Ubi es? »
Qui ait: « Vocem tuam audívi in paradíso, et tímui
eo quod nudus essem, et abscondí me ».

Cui dixit: « Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti? »

Dixítque Adam: « Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi ».

Et dixit Dóminus Deus ad mulierem: « Quare hoc fecísti? »

Quæ respóndit: « Serpens decépit me, et comédi ».

Et ait Dóminus Deus ad serpéntem: « Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia et béstias terræ; super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius; ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo eius ».

Mulieri quoque dixit: « Multiplicábo ærúmnas tuas et concéptus tuos; in dolore páries filios, et sub viri potestáte eris, et ipse dominábitur tui ».

Adæ vero dixit: « Quia audísti vocem uxóris tuæ et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi ne coméderes, maledícta terra in ópere tuo; in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ. Spinās et tribulos germinábit tibi, et cómedes herbam terræ. In sudóre vultus tui vescéris pane, donec revertáris in terram, de qua sumptus es; quia pulvis es, et in púlverem revertéris ».

Et vocávit Adam nomen uxóris suæ « Eva », eo quod mater esset cunctórum vivéntium.

Fecit quoque Dóminus Deus Adæ et uxóri eius túnica pellíceas, et induit eos et ait: « Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum et malum; nunc ergo, ne forte mittat manum suam et sumat étiam de ligno vitæ, et cómedat et vivat in ætérnum ».

Et emísit eum Dóminus Deus de paradíso voluptátis, ut operarétur terram, de qua sumptus est. Eiecítque Adam, et collocávit ante paradísium voluptátis Chérubim

et flámmeum gládium atque versátilem, ad custodiéndam viam ligni vitæ.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 89, 2. 3-4. 5-6. 12-13 (R.: 1)

R. Dómine, refúgium factus es nobis,
a generatióne in generatióne.

2 Priúsqvam montes nasceréntur
aut gignerétur terra et orbis,
a sáculo et usque in sáculum tu es Deus. **R.**

3 Redúcis hóminem in púlverem;
et dixísti: « Revertímini, filii hóminum ».

4 Quóniam mille anni ante óculos tuos
tamquam dies hestérna quæ prætériit,
et custódia in nocte. **R.**

5 Perfúndis eos somno,
6 erunt mane sicut herba succréscent:
mane floret et crescit,
véspere décidit et aréscit. **R.**

12 Dinumeráre dies nostros sic doce nos,
ut inducámus cor ad sapiéntiam.

13 Convértere, Dómine, úsquequo?
Et deprecábilis esto super servos tuos. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

Fecit Ieroboam duos vitulos aureos.

Lectio libri primi Regum **12, 26-32; 13, 33-34**

In diébus illis:

Dixit Ieróboam in corde suo: « Nunc revertétur regnum ad domum David, si ascénderit pópulus iste ut fáciat sacrificia in domo Dómini in Ierúsalem; et con-

vertétur cor pópuli huius ad dómīnum suum Róboam regem Iuda; interficiéntque me et reverténtur ad eum ». Et excogitáto consilio fecit duos vítulos áureos, et dixit eis: « Nolíte ultra ascéndere in Ierúsalem; ecce dii tui, Israel, qui te eduxérunt de terra Ægýpti ». Posuítque unum in Bethel et álterum in Dan. Et factum est verbum hoc in peccátum; ibat enim pópulus ad adorándum vítulum usque in Dan.

Et fecit fana in excélsis, et sacerdótes de extrémis pópuli, qui non erant de fíliis Levi. Constituítque diem sollémnem in mense octávo, quintadécima die mensis, in similitúdinem sollemnítatis quæ celebrabátur in Iuda. Et ascéndens altáre similiter fecit in Bethel, ut immoláret vítulis quos fabricátus fúerat; constituítque in Bethel sacerdótes excelsórum quæ fécerat.

Non est revérsus Ieróboam de via sua péssima, sed e contrário fecit de novíssimis pópuli sacerdótes excelsórum. Quicúmque volébat implébat manum suam, et fiébat sacérdos excelsórum. Et propter hanc causam peccávit domus Ieróboam, et evérsa est et deléta de superfície terræ. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 105, 6-7 a. 19-20. 21-22 (R.: 4 a)

R. Meménto nostri, Dómine,
in beneplácito pópuli tui.

6 Peccávimus cum pátribus nostris,
iniúste égimus, iniquitátem fécimus.

7 Patres nostri in Ægýpto
non intellexérunt mirabília tua. R.

19 Et fecérunt vítulum in Horeb,
et adoravérunt scúlptile;

20 et mutavérunt glóriam suam
in similitúdinem tauri comedéntis fenum. R.

21 Oblíti sunt Deum qui salvávit eos,
qui fecit magnália in Ægýpto,

22 mirabília in terra Cham,
terribília in mari Rubro. R.

Alleluia

Mt 4, 4 b

R. Allelúia. V. Non in solo pane vivit homo,
sed in omni verbo quod procédit de ore Dei.
R. Allelúia.

Evangelium

Manducaverunt et saturati sunt.

✠ Lécitio sancti Evangélīi secúndum Marcum 8, 1-10

In illis diébus íterum cum turba multa esset nec haberent quod manducárent, convocátis Iesus discípulis ait illis: « Miséreor super turbam, quia iam triduo sústinent me nec habent quod mandúcent; et si dimísero eos ieiúnos in domum suam, deficiént in via; et quidam ex eis de longe venérunt ».

Et respondérunt ei discípuli sui: « Unde istos póterit quis híc saturáre pánibus in solitúdine? »

Et interrogábat eos: « Quot panes habétis? »

Qui dixerunt: « Septem ».

Et præcépit turbæ discumbere supra terram; et accípiens septem panes, grátias agens fregit et dabat discípulis suis ut appónerent et apposuérunt turbæ. Et habébant piscículos paucos; et benedícens eos, iussit hos quocumque appóni.

Et manducavérunt et saturátī sunt, et sustulérunt quod superáverat de fragméntis septem sportas. Erant autem quasi quáttuor mília. Et dimísit eos.

Et statim ascéndens navem cum discípulis suis venit in partes Dalmanútha.

Verbum Dómini.

Super oblata

Dómine Deus noster,
qui has pótius creatúras
ad fragilitátis nostræ subsidium condidísti,
tribue, quæsumus,
ut étiam æternitátis nobis fiant sacraméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 106, 8-9**

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius,
et mirabília eius filiis hóminum,
quia satiávit ánimam inánem,
et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Vel:**Mt 5, 5-6**

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.
Beáti qui esúriunt et sitiunt iustítiam,
quóniam ipsi saturabúntur.

Post communionem

Deus, qui nos de uno pane et de uno cálice
partícipes esse voluísti,
da nobis, quæsumus, ita vívere,
ut, unum in Christo effécti,
fructum afferámus pro mundi salúte gaudéntes.
Per Christum.

DOMINICA VI « PER ANNUM »**Ant. ad introitum****Ps 30, 3-4**

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii,
ut saluum me fácias.
Quóniam firmaméntum meum et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Dicitur Glória in excélsis.**Collecta**

Deus,
qui te in rectis et sincéris manére pectoribus ásseris,
da nobis tua grátia tales exsístere,
in quibus habitáre dignéris. Per Dóminum.

Anno A**Lectio prima***Nemini mandavit impie agere.***Léctio libri Sirácidæ****15, 16-21**

Si volúeris mandáta serváre, conservábunt te, et in
perpétuum fidem plácitam fácere.

Appósuit tibi aquam et ignem; ad quod volúeris por-
rige manum tuam.

Ante hóminem vita et mors, bonum et malum: quod
placúerit ei dábitur illi.

Quóniam multa sapiéntia Dei, et fortis in poténtia
videns omnes sine intermissióne.

Oculi Dómini ad timéntes eum, et ipse agnóscit om-
nem óperam hóminis.

Némini mandávit ímpie ágere, et némini dedit spá-
tium peccándi. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 1-2. 4-5. 17-18. 33-34 (R.: 1 b)

R. Beáti qui ámbulant in lege Dómini.

- 1 Beáti immaculáti in via,
qui ámbulant in lege Dómini.
- 2 Beáti qui servant testimónia eius,
in toto corde exquirunt eum. R.
- 4 Tu mandásti mandáta tua custodíri nimis.
- 5 Utinam dirigántur viæ meæ
ad custodiéndas iustificatiónes tuas. R.
- 17 Bénefac servo tuo, et vivam,
et custódiam sermónem tuum.
- 18 Revela óculos meos,
et considerábo mirábília de lege tua. R.
- 33 Legem pone mihi, Dómine,
viam iustificatiónum tuárum,
et servábo eam semper.
- 34 Da mihi intelléctum, et servábo legem tuam,
et custódiam illam in toto corde meo. R.

Lectio secunda

*Prædestinavit Deus sapientiam ante sæcula
in gloriam nostram.*

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corinthios 2, 6-10

Fratres:

Sapiéntiam lóquimur inter perféctos, sapiéntiam vero
non huius sæculi neque princípum huius sæculi qui
destruúntur,

sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscon-
dita est, quam prædestinávit Deus ante sæcula in glóriam
nostram; quam nemo princípum huius sæculi cognóvit;

si enim cognovissent, numquam Dóminum glóriæ cru-
cifixissent. Sed sicut scriptum est: « Quod óculus non
vidit nec auris audívit, nec in cor hómínis ascéndit, quæ
præparávit Deus his qui díligunt illum ».

Nobis autem revelávit Deus per Spíritum: Spíritus
enim ómnia scrutátur, étiam profúnda Dei.

Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Allelúia. V. Benedictus es, Pater, Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.

R. Allelúia.

Evangelium*

Sic dictum est antiquis; ego autem dico vobis.

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Matthæum 5, 17-37

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Nolíte putáre quóniam veni sólvere Legem aut Pro-
phétas: non veni sólvere sed adimplére. Amen quippe
dico vobis: Donec tránseat cælum et terra, iota unum
aut unus apex non præteribit a Lege donec ómnia fiant.

Qui ergo sólverit unum de mandátis istis mínimis et
docúerit sic hómínes, mínimus vocábitur in Regno cæló-
rum; qui autem fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur
in Regno cælórum.

Dico enim vobis: Nisi abundáverit iustítia vestra
plus quam scribárum et Pharisæórum, non intrábitis in
Regnum cælórum.

Audístis quia dictum est antiquis: "Non occídes";
qui autem occíderit, reus erit iudicio. Ego autem dico
vobis: Omnis qui iráscitur fratri suo, reus erit iudicio;
qui autem díxerit fratri suo: "Racha", reus erit concí-

lio; qui autem dixerit: "Fátue", reus erit gehénnæ ignis.

Si ergo offeres munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fueris quia frater tuus habet áliquid advérsus te, relínque ibi munus tuum ante altáre et vade prius, reconciliáre fratri tuo, et tunc véniens offer munus tuum.

Esto conséntiens advérsário tuo cito dum es in via cum eo, ne forte tradat te advérsárius iúdici, et iudex tradat te ministro, et in cárcerem mittáris. Amen dico tibi: Non éxies inde donec reddas novíssimum quadrántem.

Audístis quia dictum est: "Non mœcháberis". Ego autem dico vobis: Omnis qui viderit mulierem ad concupiscéndum eam iam mœchátus est eam in corde suo.

Quod si óculus tuus dexter scandalízat te, érue eum et próice abs te: expedit enim tibi ut péreat unum membrórum tuórum quam totum corpus tuum mittátur in gehénnam. Et si dextera manus tua scandalízat te, abscíde eam et próice abs te: expedit enim tibi ut péreat unum membrórum tuórum quam totum corpus tuum ábeat in gehénnam.

Dictum est autem: "Quicúmque dimiserit uxórem suam, det illi libéllum repúdií". Ego autem dico vobis: Omnis qui dimiserit uxórem suam, excépta fornicatiónis causa, facit eam mœchári, et qui dimíssam dúxerit, adulterat.

Iterum audístis quia dictum est antíquis: "Non per-iurábis", "reddes autem Dómino iuraménta tua". Ego autem dico vobis: Non iuráre omníno, neque per cælum, quia thronus Dei est; neque per terram, quia scabéllum est pedum eius, neque per Hierosólymam, quia civitas est magni Regis; neque per caput tuum iuráveris, quia non potes unum capíllum album fácere aut nigrum.

Sit autem sermo vester: "Est est", "Non non": quod autem his abundántius est a Malo est ».
Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélli secúndum Matthæum
5, 20-22 a. 27-28. 33-34 a. 37

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Dico vobis: Nisi abundáverit iustítia vestra plus quam scribárum et Pharisæórum, non intrábitis in Regnum cælórum.

Audístis quia dictum est antíquis: "Non occídes"; qui autem occíderit, reus erit iudicio. Ego autem dico vobis: Omnis qui iráscitur fratri suo, reus erit iudicio.

Audístis quia dictum est: "Non mœcháberis". Ego autem dico vobis: Omnis qui viderit mulierem ad concupiscéndum eam iam mœchátus est eam in corde suo.

Iterum audístis quia dictum est antíquis: "Non per-iurábis", "reddes autem Dómino iuraménta tua". Ego autem dico vobis: Non iuráre omníno.

Sit autem sermo vester: "Est est", "Non non": quod autem his abundántius est a Malo est ».

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Solus habitabit leprosus extra castra.

Lécio libri Levítici

13, 1-2. 44-46

Locútus est Dóminus ad Móysen et Aaron, dicens:

« Homo, in cuius cute et carne ortus fuerit diversus color, sive pústula aut quasi lucens quíppiam, id est

plaga lepræ, adducétur ad Aaron sacerdotem, vel ad unum quémlibet filiórū eius.

Quicumque ergo maculátus fúerit lepra, et separátus est ad arbitrium sacerdotis, habébit vestiménta dissúta, caput nudum, os veste contéctum, contaminátum ac sórdidum se clamábit. Omni témpore, quo leprósus est et immúndus, solus habitábit extra castra ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 31, 1-2. 5. 11 (R.: cf. 7)

R. Tu es refúgium meum, gáudio salútis circúmdas me.

¹ Beátus cui remissa est iniquitas,
et obtéctum est peccátum.

² Beátus vir cui non imputávit Dóminus delíctum,
nec est in spíritu eius dolus. R.

⁵ Peccátum meum cónitum tibi feci,
et delíctum meum non abscondi.

Dixi: « Confitébor advérsum me
iniquitátem meam Dómino ».

Et tu remisisti impietátem peccáti mei. R.

¹¹ Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti,
et gloriámini, omnes recti corde. R.

Lectio secunda

Imitatores mei estote, sicut et ego Christi.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 10, 31 — 11, 1
Fratres:

Sive manducátis sive bíbitis sive áliud quid fácitis, ómnia in glóriam Dei fácite. Sine offensióne estóte Iudæis et Græcis et Ecclésiæ Dei, sicut et ego per ómnia ómnibus pláceo, non quærens quod mihi útile est sed quod multis, ut salvi fiant.

Imitatores mei estóte sicut et ego Christi.
Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 7, 16

R. Allelúia. *✠*. Prophéta magnus surréxit in nobis,
et Deus visitávit plebem suam. R. Allelúia.

Evangelium

Discessit ab eo lepra, et mundatus est.

✠ Lectio sancti Evangélíi secúndum Marcum 1, 40-45
In illo témpore:

Venit ad Iesum leprósus déprecans eum et genu flectens et dicens ei: « Si vis, potes me mundáre ». Et misértus exténdens manum suam tétigit eum, et ait illi: « Volo, mundáre », et statim discéssit ab eo lepra, et mundátus est.

Et infrémuit in eum statimque eiécit illum, et dicit ei: « Vide némini quidquam díxeris, sed vade, osténde te sacerdoti et offer pro emundatióne tua quæ præcépit Móyses, in testimónium illis ».

At ille egréssus cœpít prædicáre multum et diffamáre sermónem, ita ut iam non posset manifésto in civitátem introíre sed foris in desértis locis erat; et conveniébant ad eum úndique. — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Maledictus qui confidit in homine; benedictus qui confidit in Domino.

Lectio libri Ieremíæ prophétæ 17, 5-8

Hæc dicit Dóminus:

« Maledíctus homo qui confidit in hómine, et ponit

carnem bráccium suum, et a Dómino recédit cor eius. Erit enim quasi myríca in desérto, et non vidébit cum vénerit bonum; sed habitábit in siccitáte in desérto, in terra salsúginis et inhabitábili.

Benedíctus vir qui confídit in Dómino, et erit Dóminus fidúcia eius; et erit quasi lignum quod transplan-tátur super aquas, quod ad humórem mittit radices suas, et non timébit cum vénerit æstus; et erit fólium eius víride, et in témpore siccitátis non erit sollicitum, nec aliquándo désinet fácere fructum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 1, 1-2. 3. 4 et 6 (R.: Ps 39, 5 c)

R. Beátus vir qui pósuit Dóminum spem suam.

1 Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum,
et in via peccatórum non stetit,
et in convéntu derisórum non sedit;
2 sed in lege Dómini volúntas eius,
et in lege eius meditátur die ac nocte. R.

3 Et erit tamquam lignum plantátum
secus decúrsus aquárum,
quod fructum suum dabit in témpore suo;
et fólium eius non défluet,
et ómnia quaecúmque fáciet prosperabúntur. R.

4 Non sic ímpii, non sic,
sed tamquam pulvis quem próicit ventus.
6 Quóniam novit Dóminus viam iustórum,
et iter impiórum períbit. R.

Lectio secunda

Si Christus non resurrexit, stulta est fides vestra.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

15, 12. 16-20

Fratres:

Si Christus prædicátur quod suscitátus est a mórtuis, quómodo quidam dicunt in vobis quóniam resurréctio mortuórum non est?

Nam si mórtui non resúrgunt, neque Christus resurréxit; quod si Christus non resurréxit, stulta est fides vestra, adhuc estis in peccátis vestris. Ergo et qui dormiérunt in Christo periérunt. Si in hac vita tantum in Christo sperántes sumus, miserabilióres sumus ómnibus homínibus.

Nunc autem Christus resurréxit a mórtuis, primitiæ dormiéntium. — Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 6, 23 ab

R. Allelúia. V. Gaudéte et exsultáte:
ecce enim merces vestra multa est in cælo.
R. Allelúia.

Evangelium

Beati pauperes. Væ vobis divitibus!

✠ Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam 6, 17. 20-26
In illo témpore:

Descéndens Iesus cum Duódecim, stetit in loco cam-péstri, et turba multa discipulórum eius, et multitúdo copiósa plebis ab omni Iudæa et Ierúsalem et marítima Tyri et Sidónis.

Et ipse elevátis óculis suis in discípulos suos, dicébat:

« Beáti páuperes, quia vestrum est Regnum Dei.

Beáti qui nunc esurítis, quia saturabímmini.

Beáti qui nunc fletis, quia ridébitis.

Beáti éritis, cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos et exprobráverint et eiécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis: gaudéte in illa die et exsultáte, ecce enim merces vestra multa est in cælo; secúndum hæc enim faciébant Prophétis patres eórum.

Verúmtamen væ vobis divítibus, quia habétis consolationem vestram.

Væ vobis, qui saturáti estis nunc, quia esuriétis.

Væ vobis, qui ridétis nunc, quia lugébitis et flébitis.

Væ, cum bene vobis díxerint omnes hómines, secúndum hæc enim faciébant pseudoprophétis patres eórum ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Hæc nos oblátio, quæsumus, Dómine, mundet et rénovet, atque tuam exsequéntibus voluntátem fiat causa remuneratiónis æternæ. Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis,
et desidérium eórum áttulit eis Dóminus;
non sunt fraudáti a desidério suo.

Vel:

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret,

ut omnis qui credit in eum non péreat,
sed hábeat vitam æternam.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
quæsumus, ut semper éadem,
per quæ veráciter vívimus, appetámus.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 30, 3-4

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii,
ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum

et refúgium meum es tu,

et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Collecta

Deus,

qui te in rectis et sincéris manére pectóribus ásseris,

da nobis tua grátia tales exsistere,

in quibus habitáre dignéris.

Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Consurrexit Cain adversus fratrem suum
Abel, et interfecit eum.*

Léctio libri Génesis

4, 1-15. 25

Adam cognóvit uxórem suam Evam, quæ concépit
et péperit Cain, dicens: « Possédi hóminem per Deum ».
Rursúmque péperit fratrem eius Abel. Fuit autem Abel
pastor óvium, et Cain agricóla.

Factum est autem post multos dies ut offerret Cain de fructibus terræ mûnera Dómino. Abel quoque obtulit de primogénitis gregis sui et de adipibus eorum. Et respexit Dóminus ad Abel et ad mûnera eius; ad Cain vero et ad mûnera illius non respexit. Iratúsque est Cain veheménter, et concidit vultus eius.

Dixítque Dóminus ad eum: « Quare irátus es? et cur concidit fácies tua? Nonne si bene égeris, recípies; sin autem male, statim in fóribus peccátum áderit? Sed sub te erit appetítus eius, et tu domináberis illius ».

Dixítque Cain ad Abel fratrem suum: « Egrediámur foras ». Cumque essent in agro, consurrexit Cain advérsus fratrem suum Abel, et interfecit eum.

Et ait Dóminus ad Cain: « Ubi est Abel frater tuus? »

Qui respóndit: « Nescio; num custos fratris mei sum ego? »

Dixítque ad eum: « Quid fecísti? Vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc igitur maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum et suscepit sánguinem fratris tui de manu tua. Cum operátus fúeris eam, non dabit tibi fructus suos; vagus et prófugus eris super terram ».

Dixítque Cain ad Dóminum: « Maior est iníquitas mea, quam ut véniam mérear. Ecce éicis me hódie a fácie terræ; et a fácie tua abscondar, et ero vagus et prófugus in terra; omnis igitur, qui invénerit me, occídet me ».

Dixítque ei Dóminus: « Nequáquam ita fiet; sed omnis qui occíderit Cain séptuplum puniétur ». Posuítque Dóminus Cain signum, ut non interficeret eum omnis qui invenísset eum.

Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem suam, et péperit fílium, vocavítque nomen eius Seth dicens: « Pósuit mihi Deus semen áliud pro Abel, quem occídít Cain ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 49, 1 et 8. 16 bc-17. 20-21 (R.: 14 a)

R. Immola Deo sacrificium laudis.

- 1 Deus deórum Dóminus locútus est,
et vocávit terram a solis ortu usque ad occásum.
8 Non in sacrificiis tuis árguam te;
holocáusta enim tua in conspéctu meo sunt semper. R.
16 « Quare tu enárras præcépta mea,
et assúmis testaméntum meum in os tuum?
17 Tu vero odísti disciplínam,
et proiecísti sermónes meos retrórsum. R.
20 Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris,
et advérsus fílium matris tuæ
proferébas oppróbrium.
21 Hæc fecísti, et tácuí.
Existimásti quod eram tui símilis:
árguam te, et státuam illa contra fáciem tuam ». R.

Anno secundo

Lectio prior

*Probatio fidei vestræ patientiam operatur,
ut sitis perfecti et integri.*

Inítium Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 1, 1-11

Iacóbus, Dei et Dómini Iesu Christi servus, duódecim Tríbutus quæ sunt in dispersióne, salútem.

Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatiónibus váriis incidéritis, sciéntes quod probatio fidei vestræ patiéntiam operátur; patiéntia autem opus perfectum hábeat, ut sitis perfecti et íntegri, in nullo deficiéntes.

Si quis autem vestrum indiget sapiéntia, póstulet a Deo qui dat ómnibus affluénter et non impróperat, et

dábitur ei. Póstulet autem in fide, nihil hásitans, qui enim hásitat símilis est flúctui maris qui a vento móvêtur et circumfêrtur; non ergo æstimet homo ille quod accípiat áliquíd a Dómino, vir duplex ánimo, incónstans in ómnibus viis suis.

Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua, dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos feni transíbit. Exórtus est enim sol cum ardóre et arefécit fenum, et flos eius decídít et decor vultus eius depériit; ita et dives in itinéríbus suis marcéscet.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 67. 68. 71. 72. 75. 76 (R.: 77 a)

R. Véniant mihi miseratiónes tuæ, Dómine, et vivam.

⁶⁷ Priúsquam humiliárer ego errávi;
nunc autem elóquium tuum custódiám. R.

⁶⁸ Bonus es tu et benefáciens,
doce me iustificatiónes tuas. R.

⁷¹ Bonum mihi quia humiliátus sum,
ut discam iustificatiónes tuas. R.

⁷² Bonum mihi lex oris tui,
super mília auri et argénti. R.

⁷⁵ Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia tua,
et in veritáte humiliásti me. R.

⁷⁶ Fiat misericórdia tua ut consolétur me,
secúndum elóquium tuum servo tuo. R.

Alleluia

Io 14, 6

R. Alleluia. V. Ego sum via, véritas et vita, dicit Dóminus;
nemo venit ad Patrem, nisi per me.
R. Alleluia.

Evangelium

Quid generatio ista quærit signum?

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 8, 11-13

In illo témpore:

Exiérunt Phariséi et cœpérunt conquirere cum Iesu, quæréntes ab illo signum de cælo, tentántes eum. Et ingemíscens spírítu suo ait: « Quid generatio ista quærit signum? Amen dico vobis: Non dábitur generatióni isti signum ».

Et dimíttens eos, íterum ascéndens, ábiit trans fretum. — Verbum Dómini.

Super oblata

Hæc nos oblátio, quæsumus, Dómine, mundet et rénovet, atque tuam exsequéntibus voluntátem fiat causa remuneratiónis æternæ.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis,
et desidérium eórum áttulit eis Dóminus;
non sunt fraudáti a desidério suo.

Vel:

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret,
ut omnis qui credit in eum non péreat,
sed hábeat vitam æternam.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
quæsumus, ut semper éadem,
per quæ veráciter vívimus, appetámus.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 30, 3-4

Esto mihi in Deum protectorem, et in locum refugii,
ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum et refugium meum es tu,
et propter nomen tuum dux mihi eris, et enutries me.

Collecta

Deus,
qui te in rectis et sinceris manere pectoribus asseris,
da nobis tua gratia tales exsistere,
in quibus habitare digneris.
Per Dominum.

Anno primo

Lectio prior

Delebo hominem quem creavi a facie terræ.

Lectio libri Génesis

6, 5-8; 7, 1-5. 10

Videns Deus quod multa malitia hominum esset in terra, et cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore, penituit eum quod hominem fecisset in terra. Et tactus dolore cordis intrinsecus: « Delebo, inquit, hominem, quem creavi, a facie terræ, ab homine usque ad animantia, a reptili usque ad volucres cæli; penitet enim me fecisse eos ».

Noe vero invenit gratiam coram Domino.

Dixitque Dominus ad eum: « Ingrederere tu et omnis domus tua in arcam; te enim vidi iustum coram me in generatione hac. Ex omnibus animantibus mundis tolle septena et septena, masculum et feminam; de animantibus vero immundis duo et duo, masculum et feminam. Sed et de volatilibus cæli septena et septena, masculum et

feminam, ut salvetur semen super faciem universæ terræ. Adhuc enim, et post dies septem ego pluam super terram quadraginta diebus et quadraginta noctibus, et delebo omnem substantiam, quam feci, de superficie terræ ».

Fecit ergo Noe omnia quæ mandaverat ei Dominus. Cumque transissent septem dies, aquæ diluvii inundaverunt super terram. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 28, 1 a et 2. 3 ac-4. 3 b et 9 b-10 (R.: 11 b)

R. Dominus benedictet populo suo in pace.

- ¹ Afferte Domino, filii Dei,
- ² afferte Domino gloriam nominis eius,
adorate Dominum in splendore sancto. R.
- ³ Vox Domini super aquas,
Dominus super aquas multas.
- ⁴ Vox Domini in virtute,
vox Domini in magnificentia. R.
- ³ Deus maiestatis intonuit;
- ⁹ et in templo eius omnes dicent gloriam.
- ¹⁰ Dominus super diluvium habitat,
et sedebit Dominus rex in æternum. R.

Anno secundo

Lectio prior

Ipse Deus neminem tentat.

Lectio Epistolæ beati Iacobi apostoli

1, 12-18

Carissimi:

Beatus vir qui suffert tentationem, quia cum probatus fuerit accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

Nemo cum tentátur dicat: « A Deo tentor »; Deus enim non tentátor malis, ipse autem néminem tentat. Unusquisque vero tentátur a concupiscéntia sua abstráctus et illéctus; dein concupiscéntia cum concéperit parit peccátum, peccátum vero cum consummátum fúerit génerat mortem.

Nolíte erráre, fratres mei dilectíssimi. Omne datum óptimum et omne donum perféctum de sursum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntárie génuít nos verbo veritátis, ut simus primitíæ quædam creatúræ eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 93, 12-13 a. 14-15. 18-19 (R.: 12 a)

R. Beátus homo quem tu erudieris, Dómine.

¹² Beátus homo quem tu erudieris, Dómine,
et de lege tua docueris eum,

¹³ ut mítiges ei a diébus malis. R.

¹⁴ Quia non repéllet Dóminus plebem suam,
et hereditátem suam non derelínquet.

¹⁵ Quia ad iustítiam revertétur iudícium,
et sequéntur illam omnes qui recto sunt corde. R.

¹⁸ Si dicébam: « Motus est pes meus »,
misericórdia tua, Dómine, sustentábat me.

¹⁹ In multítudine sollicitúdinum meárum in corde meo,
consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam. R.

Alleluia

Io 14, 23

R. Allelúia. V. Si quis díligit me, sermónem meum servábit,
et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus. R. Allelúia.

Evangelium

Cavete a fermento Pharisæorum et Herodis.

✠ Lécitio sancti Evangélíi secúndum Marcum 8, 14-21

In illo témpore:

Oblíti sunt discípuli súmerè panes et nisi unum panem non habébant secum in navi. Et præcipiébat eis Iesus dicens: « Vidéte, cavéte a fermento Pharisæorum et fermento Heródis ».

Et disputábant ad ínvicem quia panes non habérent.

Quo cógnito ait illis: « Quid disputátis quia panes non habétis? Nondum cognóscitis nec intellégitis? Cæcátum habétis cor vestrum? Oculos habéntes non vidétis, et aures habéntes non audítis? Nec recordámini, quando quinque panes fregi in quinque mília, quot cóphinos fragmentórum plenos sustulístis? »

Dicunt ei: « Duódecim ».

« Quando illos septem in quáttuor mília, quot sportas plenas fragmentórum tulístis? »

Et dicunt ei: « Septem ».

Et dicébat eis: « Nondum intellégitis? »

Verbum Dómini.

Super oblata

Hæc nos oblátio, quæsumus, Dómine, mundet et rénovet, atque tuam exsequéntibus voluntátem fiat causa remuneratiónis æternæ.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis,
et desidérium eórum áttulit eis Dóminus;
non sunt fraudáti a desidério suo.

Vel:

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret,
ut omnis qui credit in eum non péreat,
sed hábeat vitam ætérnam.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
quæsumus, ut semper éadem,
per quæ veráciter vívimus, appetámus.
Per Christum.

Feria quarta**Ant. ad introitum****Ps 30, 3-4**

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii,
ut salvum me fácias.
Quóniam firmaméntum meum et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Collecta

Deus,
quí te in rectis et sincéris manére pectóribus ásseris,
da nobis tua grátia tales exsístere,
in quibus habitáre dignéris.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

*Aspexit viditque quod siccata esset
facies terræ.*

Léctio libri Génesis**8, 6-13. 20-22**

Cum transíssent quadragínta dies, apériens Noe fené-
stram arcæ, quam fécerat, dimísit corvum; qui egredie-

bátur et non revertebátur, donec siccaréntur aquæ super
terram.

Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret si
iam cessássent aquæ super faciém terræ. Quæ, cum non
invenísset ubi requiésceret pes eius, revérta est ad eum
in arcam, aquæ enim erant super univérsam terram.
Extendítque manum, et apprehénsam intulit in arcam.
Exspectátis autem ultra septem diébus áliis, rursum di-
mísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad véspe-
ram, portans rimum olivæ viréntibus fóliis in ore suo.
Intelléxit ergo Noe quod cessássent aquæ super terram.
Exspectavítque nihilóminus septem álios dies, et emí-
sit colúmbam, quæ non est revérta ultra ad eum.

Igitur sexcentésimo primo anno, primo mense, prima
die mensis imminútæ sunt aquæ super terram, et apé-
riens Noe tectum arcæ aspéxit, vidítque quod exsiccáta
esset superficies terræ.

Ædificávit autem Noe altáre Dómino; et tollens de
cunctis pecóribus et volúcribus mundis óbtulit holocáusta
super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis,
et ait: « Nequáquam ultra maledícam terræ propter hó-
mines; sensus enim et cogitátio humáni cordis in ma-
lum prona sunt ab adulescéntia sua. Non ígitur ultra
percútiam omnem ánimam vivéntem, sicut feci. Cunctis
diébus terræ, seméntis et messis, frigus et æstus, æstas
et hiems, nox et dies non requiéscunt ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ps 115, 12-13. 14-15. 18-19 (R.: 17 a)**

R. Tibi, Dómine, sacrificábo hóstiam laudis.

vel Allelúia.

¹² Quid retribuam Dómino
pro ómnibus quæ retribuit mihi?

- 13 Cálícem salutáris accípíam,
et nomen Dómini invocábo. *R.*
- 14 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius.
- 15 Pretiósá in conspéctu Dómini
mors sanctórum eius. *R.*
- 18 Vota mea Dómino reddam
coram omni pópulo eius,
- 19 in átriis domus Dómini,
in médio tui, Ierúsalem. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

Estote factores verbi et non auditores tantum.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 1, 19-27

Scitis, fratres mei dilécti. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum, tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram; ira enim viri iustítiam Dei non operátur. Propter quod abiciétes omnem immundítiam et abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscipite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

Estóte autem factóres verbi, et non auditóres tantum fallétes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi et non factor, hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo; considerávit enim se et ábiit et statim oblítus est qualis fúerit. Qui autem perspéxerit in lege perfécta libertátis et permánserit, non audítor obliuísus factus sed factor óperis, hic beátus in facto suo erit.

Si quis putat se religiósus esse non freno circumdúcens linguam suam sed sedúcens cor suum, huius vana est relígio. Relígio munda et immaculáta apud Deum et

Patrem hæc est, visitáre pupíllas et víduas in tribulatióne eorum, immaculátum se custodíre ab hoc sáeculo.
Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 14, 2-3 ab. 3 cd-4 ab. 5 (*R.*: 1 b)

R. Quis requiescet in monte sancto tuo, Dómine?

- 2 Qui ingréditur sine mácula, et operátur iustítiam;
qui lóquitur veritátem in corde suo,
3 qui non egit dolum in lingua sua. *R.*

Nec fecit próximo suo malum,
et oppróbrium non íntulit próximo suo.

- 4 Ad níhilum reputátus est in conspéctu eius malignus,
timétes autem Dóminum gloriícat. *R.*

- 5 Qui pecúniám suam non dedit ad usúram,
et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, non movébitur in ætérnum. *R.*

Alleluia

Cf. Eph 1, 17-18

R. Allelúia. *V.* Pater Dómini nostri Iesu Christi illúminet
óculos cordis nostri,
ut sciámus quæ sit spes vocatiónis nostræ.
R. Allelúia.

Evangelium

*Restitutus est cæcus,
et videbat clare omnia.*

✠ Léctio sancti Evangélíi secúndum Marcum 8, 22-26

In illo témpore:

Véniunt Iesus et discípuli Bethsáida. Et addúcunt ei cæcum et rogant eum ut illum tangat. Et apprehéndens manum cæci edúxit eum extra vicum et éxspuens in

óculos eius, impósitis mánibus ei, interrogábat eum:
« Vides áliquid? » Et aspiciens dicébat: « Vídeo hómines,
quia velut árbores vídeo ambulántes ».

Deínde íterum impósuit manus super óculos eius, et
coepit vidére, et restitútus est, et vidébat clare ómnia.

Et misit illum in domum suam dicens: « Nec in vi-
cum introieris ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Hæc nos oblátio, quæsumus, Dómine, mundet et rénovet,
atque tuam exsequéntibus voluntátem
fiat causa remuneratiónis æternæ.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis,
et desidérium eórum áttulit eis Dóminus;
non sunt fraudáti a desidério suo.

Vel:

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret,
ut omnis qui credit in eum non péreat,
sed hábeat vitam æternam.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
quæsumus, ut semper éadem,
per quæ veráciter vívimus, appetámus.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 30, 3-4

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii,
ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Collecta

Deus,
qui te in rectis et sincéris manére pectoribus ásseris,
da nobis tua grátia tales exsístere,
in quibus habitáre dignéris.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

*Arcum meum ponam in nubibus et erit
signum fœderis inter me et terram.*

Lectio libri Génesis

9, 1-13

Benedixit Deus Noe et filiis eius, et dixit ad eos:

« Créscite et multiplicámini et repléte terram. Et ter-
ror vester ac tremor sit super cuncta animália terræ et
super omnes volúcres cæli, cum univérsis quæ movéntur
super terram; omnes pisces maris mánui vestræ traditi
sunt. Et omne, quod movétur et vivit, erit vobis in
cibum: quasi ólera viréntia tradidi vobis ómnia.

Excépto quod carnem cum ságuine non comedétis.
Ságuinem enim animárum vestrárum requíram de manu
cunctárum bestiárum; et de manu hóminis, de manu
viri et fratris eius requíram ánimam hóminis. Quicúm-
que effúderit humánum ságuinem, fundétur sanguis il-
líus; ad imáginem quippe Dei factus est homo.

Vos autem créscite et multiplicámini, et ingredímini
super terram, et impléte eam ».

Hæc quoque dixit Deus ad Noe et ad fílios eius cum
eo: « Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum
sémine vestro post vos, et ad omnem ánimam vivéntem,

quæ est vobiscum, tam in volúcribus quam in iumén-
tis et pecúdibus terræ cunctis, quæ egressa sunt de arca,
et univérſis béstiis terræ. Státuam pactum meum vo-
biscum, et nequáquam ultra interficiétur omnis caro aquis
dilúvii, neque erit deinceps dilúvium díssipans terram ».

Dixítque Deus: « Hoc signum fœderis, quod do in-
ter me et vos et ad omnem ánimam vivéntem, quæ est
vobiscum in generatiónes sempitérnas: arcum meum po-
nam in núbibus, et erit signum fœderis inter me et in-
ter terram ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 101, 16-18. 19-21. 29 et 22-23 (R.: 20 b)

R. Dóminus de cælo in terram aspéxit.

- 16 Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine,
et omnes reges terræ glóriam tuam;
17 quia ædificávit Dóminus Sion,
et apparuit in glória sua.
18 Respéxit in oratióem inopum,
et non sprexit precem eórum. R.
19 Scribántur hæc pro generatióne áltera,
et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.
20 Quia prospéxit de excélso sanctuário suo,
Dóminus de cælo in terram aspéxit;
21 ut audíret gémitus compeditórum,
ut sólveret filios mortis. R.
29 Fílii servórum tuórum habitábunt,
et semen eórum in conspéctu tuo firmábitur,
22 ut annúntient in Sion nomen Dómini,
et laudem eius in Ierúsalem;
23 in conveniéndó pópuli in unum,
et regna, ut sérviant Dómino. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Nonne Deus elegit pauperes? Vos autem
exhonorastis pauperem.*

Lectio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli

2, 1-9

Fratres mei, nolíte in personárum acceptiône habére
fidem Dómini nostri Iesu Christi glóriæ.

Etenim si introierit in synagógam vestram vir áureum
ánulus habens in veste cándida, introierit autem et pau-
per in sórdido hábitu, et intendátis in eum qui indútus
est veste præclára, et dixeritis: « Tu sede hic bene »,
páuperi autem dicátis: « Tu sta illic aut sede sub
scabéllo meo », nonne iudicátis apud vosmetípsos et facti
estis iúdice cogitatiónum iniquárum?

Audíte, fratres mei dilectíssimi. Nonne Deus elégit
qui páuperes sunt mundo dívites in fide et herédes Re-
gni, quod repromísit diligéntibus se? Vos autem exho-
norástis páuperem. Nonne dívites ópprimunt vos, et ipsi
trahunt vos ad iudícia? Nonne ipsi blasphémant bonum
nomen quod invocátum est super vos?

Si tamen legem perfícitis regálem secúndum Scriptú-
ram, « Díliges próximum tuum sicut teípsum », bene
facitis; si autem persónas accípitis, peccátum operámini,
redargúti a Lege quasi transgressóres.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7 (R.: 7 a)

R. Pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum.

- 2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et læténtur. R.

- 4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
5 Exquisívi Dóminum, et exaudivít me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. *R.*
6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivít eum,
et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum. *R.*

Alleluia

Io 6, 64 b. 69 b

R. Allelúia. *V.* Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt;
verba vitæ æternæ habes. *R.* Allelúia.

Evangelium

Tu es Christus ... Oportet Filium hominis multa pati.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum 8, 27-33

In illo témpore:

Egréssus est Iesus et discípuli eius in castélla Cæsa-rææ Philíppi; et in via interrogábat discípulos suos di-cens eis: « Quem me dicunt esse hómines? »

Qui responderunt illi dicétes: « Ioánnem Baptí-stam, álíi Elíam, álíi vero unum de prophétis ».

Et ipse interrogábat eos: « Vos vero quem me dici-tis esse? »

Respóndens Petrus ait ei: « Tu es Christus ». Et com-minátus est eis ne cui dicerent de illo.

Et coepit docére illos: « Opórtet Fílium hóminis multa pati et reprobári a senióriibus et a summis sacer-dótibus et scribis, et occídi et post tres dies resúrgere »; et palam verbum loquebátur.

Et apprehéndens eum Petrus coepit increpáre eum. Qui convérsus et videns discípulos suos comminátus est

Petro et dicit: « Vade retro me, Sátana, quóniam non sa-pis quæ Dei sunt sed quæ sunt hóminum ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Hæc nos oblátio, quæsumus, Dómine, mundet et rénovet,
atque tuam exsequéntibus voluntátem
fiat causa remuneratióis æternæ.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis,
et desidérium eórum áttulit eis Dóminus;
non sunt fraudáti a desidério suo.

Vel:

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret,
ut omnis qui credit in eum non péreat,
sed hábeat vitam æternam.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
quæsumus, ut semper éadem,
per quæ veráciter vívimus, appetámus.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 30, 3-4

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii,
ut salvum me fácias.
Quóniam firmaméntum meum et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Collecta

Deus,
qui te in rectis et sincéris manére pectoribus ásseris,
da nobis tua grátia tales exsístere,
in quibus habitáre dignéris.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Descendamus et confundamus linguam eorum.

Léctio libri Génesis

11, 1-9

Erat terra lábii uníus et sermónum eorúndem. Cum-
que hómines proficisceréntur de oriénte, invenérunt
campum in terra Sénnaar, et habitavérunt in eo. Dixit-
que alter ad próximum suum: « Veníte, faciámus láteres
et coquámus eos igni ». Habuerúntque láteres pro saxis
et bitúmen pro cæménto.

Et dixerunt: « Veníte, faciámus nobis civitátem et
turrim, cuius culmen pertingat ad cælum, et celebrémus
nomen nostrum ántequam dividámur in univérsas ter-
ras ».

Descéndit autem Dóminus, ut vidéret civitátem et
turrim, quam ædificábant filii Adam. Et dixit: « Ecce
unus est pópulus et unum lábium ómnibus; ceperúntque
hoc fácere, nec desístent a cogitátionibus suis donec eas
ópere cómpleant. Veníte igitur, descendámus et confun-
dámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquisque
vocem próximi sui ».

Atque ita divisit eos Dóminus ex illo loco in univér-
sas terras, et cessavérunt ædificáre civitátem. Et idcirco
vocátum est nomen eius « Babel », quia ibi confúsum
est lábium univérsæ terræ; et inde dispérsit eos Dóminus
super fáciem cunctárum regiúnium. — Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 32, 10-11. 12-13. 14-15 (R.: 12 b)

R. Beátus pópulus, quem elégit Dóminus
in hereditátem sibi.

- ¹⁰ Dóminus díssipat consília géntium,
írritas facit cogitátiones populórum.
¹¹ Consílium autem Dómini in ætérnum manet,
cogitátiones cordis eius in generatíone et generatíonem. R.
¹² Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.
¹³ De cælo respéxit Dóminus,
vidit omnes filios hóminum. R.
¹⁴ De loco habitáculi sui respéxit,
super omnes qui hábitant terram,
¹⁵ qui finxit singillátim corda eórum,
qui intéllegit ómnia ópera eórum. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Sicut corpus sine spiritu emortuum est,
ita et fides sine operibus.*

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 2, 14-24. 26

Quid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se ha-
bére, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides
salváre eum?

Si frater aut soror nudi sunt et índigent victu coti-
diáno, dicat autem áliquis de vobis illis: « Ite in pace,
calefacímmini et saturámmini », non dedéritis autem eis
quæ necessária sunt córporis, quid próderit? Sic et fides,
si non hábeat ópera, mórtua est in semetipsa.

Sed dicet quis: « Tu fidem habes et ego ópera há-
beo. Osténde mihi fidem tuam sine opéribus, et ego tibi
osténdam ex opéribus meis fidem ». Tu credis quóniam

unus est Deus? Bene facis; et dæmones credunt et contremiscunt. Vis autem scire, o homo inanis, quoniam fides sine operibus otiosa est? Abraham pater noster nonne ex operibus iustificatus est, offerens Isaac filium suum super altare? Vides quoniam fides cooperabatur operibus illius et ex operibus fides consummata est, et supplata est Scriptura dicens: « Credidit Abraham Deo, et reputatum est illi ad iustitiam », et Amicus Dei appellatus est.

Vidētis quoniam ex operibus iustificatur homo et non ex fide tantum. Sicut enim corpus sine spiritu emortuum est, ita et fides sine operibus mortua est. Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 111, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: cf. 1)

R. Beatus vir qui in mandatis Domini cupit nimis.

vel Alleluia.

- ¹ Beatus vir qui timet Dominum,
in mandatis eius cupit nimis.
- ² Potens in terra erit semen eius,
generatio rectorum benedicetur. **R.**
- ³ Gloria et divitiæ in domo eius,
et iustitia eius manet in sæculum sæculi.
- ⁴ Exortum est in tenebris lumen rectis,
misericors et miserator et iustus. **R.**
- ⁵ Iucundus homo qui miseretur et commodat,
disponet res suas in iudicio,
- ⁶ quia in æternum non commovebitur. **R.**

Alleluia

Io 15, 15 b

R. Alleluia. **V.** Vos dixi amicos, dicit Dominus,
quia omnia quaecumque audivi a Patre meo
nota feci vobis. **R.** Alleluia.

Evangelium

*Qui perdidit animam suam propter me
et Evangelium, salvam faciet eam.*

✠ **Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 8, 34-39**

In illo tempore:

Convocata Iesus turba cum discipulis suis dixit eis:
« Si quis vult post me sequi, deneget se ipsum et tollat
crucem suam et sequatur me. Qui enim voluerit animam
suam salvam facere, perdet eam; qui autem perdidit
animam suam propter me et Evangelium, salvam eam
faciet.

Quid enim prodest homini si lucratur mundum totum
et detrimentum faciat animæ suæ? Quid enim dabit
homo commutationem pro anima sua?

Qui enim me confusus fuerit et mea verba in generatione
ista adultera et peccatrice, et Filius hominis
confundetur eum cum venerit in gloria Patris sui cum
angelis sanctis ».

Et dicebat illis: « Amen dico vobis: Sunt quidam
de hic stantibus, qui non gustabunt mortem, donec videant
Regnum Dei venisse in Virtute ».

Verbum Domini.

Super oblata

Hæc nos oblatio, quæsumus, Domine, mundet et renovet,
atque tuam exsequentibus voluntatem
fiat causa remunerationis æternæ.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducaverunt, et saturati sunt nimis,
et desiderium eorum attulit eis Dominus;
non sunt fraudati a desiderio suo.

Vel:

Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret,
ut omnis qui credit in eum non péreat,
sed hábeat vitam ætérnam.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis,
quæsumus, ut semper éadem,
per quæ veráciter vívimus, appetámus.
Per Christum.

Sabbato**Ant. ad introitum****Ps 30. 3-4**

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii,
ut salvum me fácias.
Quóniam firmaméntum meum et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Collecta

Deus,
qui te in rectis et sincéris manére pectóribus ásseris,
da nobis tua grátia tales exsistere,
in quibus habitáre dignéris. Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Fide intellegimus aptata esse sæcula verbo Dei.

Léctio Epistolæ ad Hebræos

11, 1-7

Fratres:

Est fides sperandórum substántia, rerum arguméntum
non apparéntium. In hac enim testimónium consecúti
sunt senióres.

Fide intellégimus aptáta esse sæcula verbo Dei, ut
ex invisibílibus visibília facta sint.

Fide ampliórem hóstiam Abel quam Cain óbtulit
Deo, per quam testimónium consecútus est esse iustus,
testimónium perhibénte munéribus eius Deo, et per il-
lam defúctus adhuc lóquitur.

Fide Enoch translátus est ne vidéret mortem, et non
inveniebátur quia tránstulit illum Deus; ante transla-
tiónem enim testimónium accépit placuisse Deo, sine fide
autem impossibile placére, crédere enim opórtet accedén-
tem ad Deum quia est, et inquirentibus se remunerátor
fit.

Fide Noe responso accépto de his quæ adhuc non vi-
debántur, revéritus aptávit arcam in salútem domus suæ;
per quam damnávit mundum, et iustítiæ, quæ secúndum
fidem est, heres est institútus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ps 144, 2-3. 4-5. 10-11 (R.: cf. 1 b)**

R. Benedícam nómini tuo, Dómine, in ætérnum.

- 2** Per síngulos dies benedícam tibi,
et laudábo nomen tuum
in sæculum et in sæculum sæculi.
- 3** Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
et magnitúdinis eius non est investigátio. **R.**
- 4** Generátio generatióni laudábit ópera tua,
et poténtiam tuam pronuntiábunt.
- 5** Magnificéntiam glóriæ maiestátis tuæ loquéntur,
et mirabília tua enarrábunt. **R.**
- 10** Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedícant tibi.
- 11** Glóriam regní tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

Linguam nullus hominum domare potest.

Lectio Epistolæ beati Iacobi apostoli 3, 1-10

Nolite plures magistri fieri, fratres mei, scientes quoniam maius iudicium accipiemus. In multis enim offendimus omnes.

Si quis in verbo non offendit, hic perfectus est vir, potens etiam freno circumducere totum corpus. Si autem equorum frenos in ora mittimus ad obediendum nobis, et omne corpus illorum circumferimus. Ecce et naves, cum tam magnæ sint et a ventis validis minentur, circumferuntur a minimo gubernaculo ubi impetus dirigentis voluerit; ita et lingua modicum quidem membrum est et magna exultat. Ecce quantus ignis quam magnam silvam incendit; et lingua ignis est, universitas iniquitatis, lingua constituitur in membris nostris, quæ maculat totum corpus et inflammat rotam natiuitatis et inflammatur a gehenna.

Omnis enim natura et bestiarum et volucrum et serpentium et etiam ceterorum domatur et domita est a natura humana; linguam autem nullus hominum domare potest; inquietum malum, plena veneno mortifero. In ipsa benedicimus Dominum et Patrem, et in ipsa maledicimus homines qui ad similitudinem Dei facti sunt; ex ipso ore procedit benedictio et maledictio. Non oportet, fratres mei, hæc ita fieri. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 11, 2-3. 4-5. 7-8 (R.: 8 a)

R. Tu, Domine, servabis nos.

2 Salvum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus, quoniam deminuti sunt fideles a filiis hominum.

- 3 Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum; in labiis dolosis, in duplici corde locuti sunt. R.
- 4 Dispêdat Dominus universa labia dolosa et linguam magniloquam.
- 5 Qui dixerunt: « Lingua nostra magnificabimur, labia nostra a nobis sunt; quis noster dominus est? » R.
- 7 Elôquia Domini elôquia casta, argêntum igne examinatum, separatum a terra, purgatum septuplum.
- 8 Tu, Domine, servabis nos et custodies nos, a generatione hac in æternum. R.

Alleluia

Cf. Mc 9, 6

R. Alleluia. V. Cæli aperti sunt et vox Patris intonuit: « Hic est Filius meus carissimus: audite illum ». R. Alleluia.

Evangelium

Transfiguratus est coram ipsis.

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 9, 2-12
In illo tempore:

Assumit Iesus Petrum et Iacobum et Ioannem, et ducit illos in montem excelsum seorsum solos. Et transfiguratus est coram ipsis, et vestimenta eius facta sunt splendentia, candida nimis qualia fullo super terram non potest tam candida facere. Et apparuit illis Elias cum Moÿse, et erant loquentes cum Iesu.

Et respondens Petrus ait Iesu: « Rabbi, bonum est nos hic esse et faciamus tria tabernacula, tibi unum et Moÿsi unum et Eliæ unum ». Non enim sciebat quid responderet, erant enim exterriti.

Et facta est nubes obumbrans eos, et venit vox de nube: « Hic est Filius meus dilectus: audite illum ». Et

statim circumspicientes néminem ámplius vidérunt nisi Iesum tantum secum.

Et descendéntibus illis de monte, præcépit illis ne cui quæ vidissent narrárent, nisi cum Fílius hóminis a mórtuis resurréxerit. Et verbum continuérunt apud se, conquiréntes quid esset illud « a mórtuis resúrgere ».

Et interrogábant eum dicéntes: « Quid ergo dicunt scribæ quia Elíam opórteat veníre primum? »

Qui ait illis: « Elías cum vénerit primo, restítuet ómnia, et quómodo scriptum est super Fílio hóminis ut multa patiátur et condemnátur? Sed dico vobis: Et Elías venit, et fecérunt illi quæcúmque volébant, sicut scriptum est de eo ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Hæc nos oblátio, quæsumus, Dómine, mundet et rénovet, atque tuam exsequéntibus voluntátem fiat causa remuneratiónis æternæ. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 77, 29-30

Manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis Dóminus; non sunt fraudáti a desidério suo.

Vel:

Io 3, 16

Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat, sed hábeat vitam æternam.

Post communionem

Cæléstibus, Dómine, pasti delíciis, quæsumus, ut semper éadem, per quæ veráciter vívimus, appetámus. Per Christum.

DOMINICA VII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 12, 6

Dómine, in tua misericórdia sperávi. Exsultávit cor meum in salutári tuo, cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut, semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur et factis. Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Diliges amicum tuum sicut teipsum.

Lectio libri Levítici

19, 1-2. 17-18

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens:

« Lóquere ad omnem cœtum filiórum Israel, et dices ad eos: Sancti estóte, quia ego sanctus sum Dóminus Deus vester.

Non óderis fratrem tuum in corde tuo, sed públice árgue eum, ne hábeas super illo peccátum. Non quæras uliónem, nec memor eris iniúriæ cívium tuórum. Díliges amicum tuum sicut teipsum. Ego Dóminus ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8 et 10. 12-13 (R.: 8 a)

R. Miserátor et misericors Dóminus.

Benedic, ánima mea, Dómino; et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.

- ² Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributiónes eius. *R.*
- ³ Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitates tuas;
- ⁴ qui rédimít de intéritu vitam tuam,
qui corónat te in misericórdia et miseratióibus. *R.*
- ⁸ Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- ¹⁰ Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitates nostras retribuit nobis. *R.*
- ¹² Quantum distat ortus ab occidénte,
longe fecit a nobis iniquitates nostras.
- ¹³ Quómodo miserétur pater filiórú, misértus est Dóminus tíméntibus se. *R.*

Lectio secunda

*Omnia vestra sunt, vos autem Christi,
Christus autem Dei.*

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 3, 16-23

Fratres:

Nescitis quia templum Dei estis et Spíritus Dei hábitat in vobis? Si quis autem templum Dei evérterit, evértet illum Deus; templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

Nemo se sedúcat; si quis vidétur sapiens esse inter vos in hoc sáculo, stultus fiat, ut sit sapiens. Sapiéntia enim huius mundi stultítia est apud Deum; scriptum est enim: « Qui apprehéndit sapiéntes in astútia eórum », et iterum: « Dóminus novit cogitatiónes sapiéntium, quóniam vanæ sunt ».

Itaque nemo gloriétur in homínibus; ómnia enim

vestra sunt, sive Paulus, sive Apóllo, sive Cephas, sive mundus, sive vita sive mors, sive præséntia sive futúra, ómnia enim vestra sunt, vos autem Christi, Christus autem Dei. — Verbum Dómini.

Alleluia

1 Io 2, 5

R. Allelúia. *V.* Qui servat verbum Christi,
vere in hoc caritas Dei perfécta est.
R. Allelúia.

Evangelium

Diligite inimicos vestros.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 38-48

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Audístis quia dictum est: “ Oculum pro óculo et dentem pro dente ”. Ego autem dico vobis: Non résistere malo; sed si quis te percússerit in dextera maxílla tua, præbe illi et álteram; et ei qui vult tecum iudício conténdere et túnica tuam tóllere, remítte ei et pállium; et quicúmque te angariáverit mille passus, vade cum illo duo. Qui petit a te, da ei, et volénti mutuári a te, ne avertáris.

Audístis quia dictum est: “ Díliges próximum tuum ”, et ódio habébis inimicum tuum. Ego autem dico vobis: Dígite inimicos vestros et oráte pro persecúntibus vos, ut sitis filii Patris vestri qui in cælis est, quia solem suum oríri facit super malos et bonos et pluit super iustos et iniústos.

Si enim dilexéritis eos qui vos díligunt, quam mercedem habébis? Nonne et publicáni hoc faciunt? Et si salutavéritis fratres vestros tantum, quid ámplius fá-

citis? Nonne et ethnici hoc faciunt? Estote ergo vos perfecti sicut Pater vester caelestis perfectus est ».

Verbum Domini.

Anno B

Lectio prima

Deleo iniquitates tuas propter me.

Lectio libri Isaiae prophetae 43, 18-19. 21-22. 24 b-25
Hac dicit Dominus:

« Ne meminēritis priorum, et antiqua ne intueāmini. Ecce ego facio nova, et nunc oriētur, utique cognoscētis ea. Ponam in deserto viam, et in invio flumina.

Populum istum formavi mihi; laudem meam narrabit.

Non me invocasti, Iacob; nec laborasti in me, Israel.

Servire me fecisti in peccatis tuis, praeuisti mihi laborem in iniquitatibus tuis. Ego sum, ego sum ipse qui deleo iniquitates tuas propter me; et peccatorum tuorum non recordabor ». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius Ps 40, 2-3. 4-5. 13-14 (R.: 5 b)

R. Sana animam meam, Domine, quia peccavi tibi.

2 Beatus qui intellegit de egeno,
in die mala liberabit eum Dominus.

3 Dominus servabit eum, et vivificabit eum,
et beatum faciet eum in terra,
et non tradet eum in fauces inimicorum eius. R.

4 Dominus opem feret illi super lectum doloris eius;
universum stratum eius versabis in infirmitate eius.

5 Ego dixi: « Domine, miserere mei;
sana animam meam, quia peccavi tibi ». R.

13 Me autem propter innocentiam suscepisti,
et statuisti me in conspectu tuo in aeternum.

14 Benedictus Dominus Deus Israel
a saeculo et usque in saeculum. Fiat, fiat. R.

Lectio secunda

Iesus non fuit est et non, sed est in illo fuit.

Lectio Epistolae secundae beati Pauli apostoli
ad Corinthios

1, 18-22

Fratres:

Fidelis Deus quia sermo noster, qui fuit apud vos, non est « est » et « non ». Dei enim Filius Iesus Christus qui in vobis per nos praedicatus est, per me et Silvanum et Timotheum, non fuit « est » et « non », sed « est » in illo fuit. Quotquot enim promissiones Dei sunt, in illo « est »; ideo et per ipsum « Amen » Deo, ad gloriam per nos.

Qui autem confirmat nos vobiscum in Christum et qui unxit nos Deus, et qui signavit nos et dedit arrabonem Spiritus in cordibus nostris. — Verbum Domini.

Alleluia

Lc 4, 18-19

R. Alleluia. V. Evangelizare pauperibus misit me Dominus,
praedicare captivis remissionem. R. Alleluia.

Evangelium

*Filius hominis habet potestatem in terra
dimittendi peccata.*

✠ Lectio sancti Evangelii secundum Marcum 2, 1-12

Post dies intravit iterum Iesus Capharnaum, et auditum est quod in domo esset. Et convenērunt multi ita ut non amplius caperentur neque ad ianuam, et loquebatur eis verbum.

Et veniunt ferentes ad eum paraliticum, qui a quatuor portabatur. Et cum non possent offerre eum illi praeturbam, nudaverunt tectum ubi erat, et perfodiētes

summíttunt grabátum in quo paralýticus iacébat. Cum vidísset autem Iesus fidem illórum, ait paralýtico: « Fili, dimittúntur peccáta tua ».

Erant autem illic quidam de scribis sedéntes et cogitántes in córdibus suis: « Quid hic sic lóquitur? Blasphémat, quis potest dimíttre peccáta nisi solus Deus? »

Quo statim cógnito Iesus spírítu suo quia sic cogitárent intra se, dicit illis: « Quid ista cogitátis in córdibus vestris? Quid est facílius dicere paralýtico: " Dimittúntur peccáta tua ", an dicere: " Surge et tolle grabátum tuum et ámbula " ? Ut autem sciátis quia potestátem habet Fílius hóminis in terra dimitténdi peccáta, ait paralýtico: " Tibi dico: Surge, tolle grabátum tuum et vade in domum tuam " ».

Et surréxit, et prótinus subláto grabáto ábiit coram ómnibus, ita ut admiraréntur omnes et glorificárent Deum, dicéntes: « Numquam sic vídimus ».

Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

*Tradidit te Dominus in manum meam,
et nolui extendere manum.*

Léctio libri primi Samuélis 26, 2. 7-9. 12-13. 22-23

In diébus illis:

Surréxit Saul, et descéndit in desértum Ziph, et cum eo tria mília virórum de eléctis Israel, ut quæreret David in desérto Ziph.

Venérunt ergo David et Abísai ad pópulum nocte, et invenérunt Saul iacéntem et dormiéntem in tentório, et hastam fixam in terra ad caput eius, Abner autem et pópulum dormiéntes in circúitu eius. Dixítque Abísai ad David: « Conclúsit Deus inimícum tuum hódie in ma-

nus tuas; nunc ergo perfódiam eum láncea in terra semel, et secúndo opus non erit ». Et dixit David ad Abísai: « Ne interficias eum; quis enim exténdet manum suam in christum Dómini et ínnocens erit? »

Tulit ígitur David hastam et scyphum aquæ, qui erat ad caput Saul, et abiérunt; et non erat quisquam qui vidéret et intellégeret et evigiláret, sed omnes dormiébant, quia sopor Dómini irrúerat super eos.

Cumque transísset David ex advérso et stetísset in vértice montis de longe, et esset grande intervállum inter eos, David ait: « Ecce hasta regis: tránseat unus de púeris regis et tollat eam. Dóminus autem retríbuet unicuique secúndum iustítiam suam et fidem; trádidit enim te Dóminus hódie in manum meam, et nólui exténdere manum meam in christum Dómini ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8 et 10. 12-13 (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

- ¹ Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- ² Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivísci omnes retributiónes eius. R.
- ³ Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
- ⁴ qui rédimít de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. R.
- ⁸ Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- ¹⁰ Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis. R.

- ¹² Quantum distat ortus ab occidente,
longe fecit a nobis iniquitates nostras.
¹³ Quomodo miseretur pater filiorum,
misertus est Dominus timéntibus se. *R.*

Lectio secunda

*Sicut portavimus imaginem terreni,
portabimus et imaginem cælestis.*

Lectio Epistolæ primæ beati Pauli apostoli
ad Corínthios 15, 45-49

Fratres:

Factus est primus homo Adam in ánimam vivéntem;
novíssimus Adam in Spíritum vivificántem.

Sed non prius quod spiritalé est, sed quod animalé
est, deinde quod spiritale. Primus homo de terra terré-
nus, secúndus homo de cælo. Qualis terrénus, tales et
terréní, et qualis cæléstis, tales et cæléstes; et sicut por-
tavimus imáginem terréní, portávimus et imáginem cæ-
léstis. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 13, 34

R. Alleluia. *V.* Mandátum novum do vobis, dicit Dómi-
nus,
ut diligátis invicem, sicut diléxi vos.
R. Alleluia.

Evangelium

*Estote misericordes,
sicut et Pater vester misericors est.*

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Lucam 6, 27-38

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis:

« Vobis dico, qui audítis: Dilígite inimícos vestros,
bene fácite his qui vos odérunt, benedicite maledicéntibus

vobis, oráte pro calumniántibus vos. Ei qui te pércutit
in maxíllam, præbe et álteram, et ab eo qui aufert tibi
vestiméntum, étiam túnica noli prohibére. Omni peténti
te, tríbue, et ab eo qui aufert quæ tua sunt, ne répetas.
Et prout vultis ut fáciant vobis hómines, fácite illis si-
míliter.

Et si dilígitis eos qui vos dilígunt, quæ vobis est
grátia? Nam et peccatóres dilígentes se dilígunt. Et si
bene fecéritis his qui vobis bene faciunt, quæ vobis est
grátia? Siquidem et peccatóres idem faciunt. Et si mú-
tuum dedéritis his a quibus sperátis recípere, quæ vobis
grátia est? Nam et peccatóres peccatóribus foenerántur ut
recípiant æquália.

Verúntamen dilígite inimícos vestros et bene fácite et
mútuum date nihil desperántes; et erit merces vestra
multa, et éritis filii Altíssimi, quia ipse benígnus est su-
per ingrátos et malos. Estóte misericórdes, sicut et Pater
vester misericors est.

Et nolíte iudicáre, et non iudicabímmini; et nolíte con-
demnáre, et non condemnabímmini. Dimíttite, et dimitté-
mini; date, et dábitur vobis: mensúram bonam, confér-
tam, coagitátam, supereffluéntem dabunt in sinum ve-
strum; eádem quippe mensúra qua mensi fuéritis, reme-
tiétur vobis ». — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Mystéria tua, Dómine, débitis servítiis exsequéntes,
súpplices te rogámus,
ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offérimus,
nobis profíciat ad salútem. Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem**Ps 9, 2-3**

Narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exsultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.

Vel:**Io 11, 27**

Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi,
qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut illius salutis capiámus effectum,
cuius per hæc mystéria pignus accépimus.
Per Christum.

Feria secunda**Ant. ad introitum****Ps 12, 6**

Dómine, in tua misericórdia sperávi.
Exsultávit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut, semper rationabília meditántes,
quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur et factis.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior***Prior omnium creata est Sapientia.***Inítium libri Sirácidæ****1, 1-10**

Omnis sapiéntia a Dómino Deo est, et cum illo fuit
semper, et est ante ævum.

Arénam maris et plúviæ guttas et dies sáculi quis
dinumerávit? Altitúdinem cæli et latitúdinem terræ et
profúndum abyssi quis diménsus est? Sapiéntiam Dei
præcedéntem ómnia quis investigávit?

Prior ómnium creáta est sapiéntia, et intelléctus pru-
déntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ verbum Dei in excélsis,
et ingrèssus illius mandáta ætérna.

Radix sapiéntiæ cui reveláta est? et astútias illius
quis agnóvit? Disciplína sapiéntiæ cui reveláta est, et
manifestáta? et multiplicatióem ingrèssus illius quis
intelléxit?

Unus est altíssimus, créator omnipotens, et rex po-
tens, et metuéndus nimis, sedens super thronum illius
et dóminans, Deus.

Ipse creávit illam in Spíritu sancto, et vidit, et dinu-
merávit, et mensus est. Et effúdit illam super ómnia
ópera sua, et super omnem carnem secúndum datum
suum, et præbuit illam diligéntibus se.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 92, 1 ab. 1 c-2. 5 (R.: 1 a)

R. Dóminus regnávit, decórem indútus est.

1 Dóminus regnávit, decórem indútus est;
indútus est Dóminus,
fortitúidine præcínxit se. **R.**

Etenim firmávit orbem terræ
qui non commovébitur.

2 Firmáta sedes tua ex tunc,
a sáculo tu es. **R.**

5 Testimónia tua credibília facta sunt nimis;
domum tuam decet sanctitúdo, Dómine,
in longitúdinem diérum. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

*Si contentiones habetis in cordibus vestris,
nolite gloriari.*

Lectio Epistolæ beāti Iacobi apóstoli 3, 13-18

Caríssimi:

Quis sapiens et disciplinatus inter vos? Ostendat ex bona conversatióne operatióem suam in mansuetúdi-
ne sapiéntiæ. Quod si zelum amárum habétis et contenti-
ones in córdibus vestris, nolite gloriári et mendaces esse ad-
versus veritátem; non est ista sapiéntia desúrsum descén-
dens, sed terréna, animális, diabólica; ubi enim zelus et
conténtio, ibi inconstántia et omne opus pravum.

Quæ autem desúrsum est sapiéntia, primum quidem
púdica est, deínde pacífica, modésta, suadíbilis, plena
misericórdia et fructibus bonis, non iúdicans, sine simu-
lati-
one; fructus autem iustítiæ in pace seminátur facién-
tibus pacem. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 18, 8. 9. 10. 15 (R.: 9 a)

R. Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda.

8 Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam,
testimónium Dómini fidèle,
sapiéntiam præstans párvulis. R.

9 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. R.

10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sáculum sáculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. R.

15 Sint, ut compláceant elóquia oris mei,
et meditatio cordis mei in conspéctu tuo.
Dómine, adiútor meus et redemptor meus. R.

Alleluia

2 Tim 1, 10 b

R. Alleluia. V. Salvátor noster Iesus Christus destrúxit
mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
R. Alleluia.

Evangelium

Credo: adiuva incredulitatem meam.

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Marcum 9, 14-28

In illo témpore:

Descéndens Iesus de monte et véniens ad discipulos,
vidit turbam magnam circa eos, et scribas conquirén-
tes cum illis. Et conféstim omnis pópulus videns eum
stupefactus est, et accurréntes salutábant eum. Et in-
terrogávit eos: « Quid inter vos conquiritis? »

Et respóndit ei unus de turba: « Magíster, áttuli
fili-
um meum ad te habéntem spíritum mutum, et ubi-
cúmque eum apprehénderit, allídit illum, et spumat et
stridet déntibus et aréscit; et dixi discipulis tuis ut
eicerent illum, et non potuérunt ».

Qui respóndens eis dicit: « O generátio incrédula,
quámdiu apud vos ero? Quámdiu vos pátiar? Afférte
illum ad me ». Et attulérunt illum ad eum. Et cum
vidísset illum, spíritus statim conturbávit eum, et cór-
ruens in terram volutabátur spumans.

Et interrogávit patrem eius: « Quantum témporis
est, ex quo hoc ei áccidit? »

At ille ait: « Ab infántia; et frequénter eum étiam
in ignem et in aquas misit ut eum pérderet; sed si quid
potes, ádiuva nos, misértus nostri ».

Iesus autem ait illi: « " Si potes! " Omnia possibília
credénti ».

Et continuo exclamans pater pueri aiebat: « Credo: adiuvā incredulitatem meam ».

Et cum vidēret Iesus concurrētem turbam, comminatus est spiritui immundo dicens illi: « Mute et surde spiritus, ego tibi praeipio, exi ab eo et amplius ne introeas in eum ». Et clamans et multum discerpens eum exiit; et factus est sicut mortuus, ita ut multi dicerent: « Mortuus est! » Iesus autem tenens manum eius elevavit illum, et surrexit.

Et cum introisset in domum, discipuli eius secreto interrogabant eum: « Quare nos non potuimus eicere eum? » Et dixit illis: « Hoc genus in nullo potest exire nisi in oratione ». — Verbum Domini.

Super oblata

Mysteria tua, Domine, debitis servitiis exsequentes, supplices te rogamus, ut, quod ad honorem tuae maiestatis offerimus, nobis proficiat ad salutem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrabo omnia mirabilia tua.
Laetabor et exultabo in te,
psallam nomini tuo, Altissime.

Vel:

Io 11, 27

Domine, ego credidi quia tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut illius salutis capiamus effectum, cuius per hæc mysteria pignus accepimus.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 12, 6

Domine, in tua misericordia speravi.
Exultavit cor meum in salutari tuo,
cantabo Domino, qui bona tribuit mihi.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut, semper rationabilia meditantes, quæ tibi sunt placita, et dictis exsequamur et factis.
Per Dominum.

Anno primo

Lectio prior

Præpara animam tuam ad tentationem.

Lectio libri Siracidae

2, 1-13

Fili, accedens ad servitūtem Dei, sta in iustitia et timore, et præpara animam tuam ad tentationem.

Déprime cor tuum et sustine, inclina aurem tuam, et suscipe verba intellectus, et ne festines in tempore obductionis. Sustine sustentationes Dei; coniungere Deo et sustine, ut crescat in novissimo vita tua.

Omne quod tibi applicitum fuerit accipe, et in dolore sustine, et in humilitate tua patientiam habe; quoniam in igne probatur aurum et argentum, homines vero receptibiles in camino humiliationis.

Crede Deo, et recuperabit te, et dirige viam tuam, et spera in illum; serva timorem illius, et in illo veterasce.

Metuentes Dominum, sustinete misericordiam eius, et non deflectatis ab illo ne cadatis. Qui timetis Dominum, credite illi, et non evacuabitur merces vestra.

Qui timétis Dóminum, speráte in illum, et in oblectatióne véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum, et illuminabúntur corda vestra.

Respicite, filii, nátiónes hóminum; et scitóte quia nullus sperávit in Dómino, et confúsus est. Quis enim permánsit in mandátis eius, et derelíctus est? Aut quis invocávit eum, et despéxit illum?

Quóniam pius et miséricors est Deus, et remíttet in die tribulatiónis peccáta; et protéctor est ómnibus exquiréntibus se in veritaté. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 36, 3-4. 18-19. 27-28. 39-40 (R.: cf. 5)

R. Commítte Dómino viam tuam, et ipse aget.

³ Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.

⁴ Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiónes cordis tui. R.

¹⁸ Novit Dóminus dies immaculatórum,
et heréditas eórum in ætérnum erit.

¹⁹ Non confundéntur in témpore malo,
et in diébus famis saturabúntur. R.

²⁷ Declína a malo et fac bonum,
et inhabitábis in sáeculum sáeculi.

²⁸ Quia Dóminus amat iudícium,
et non derelínquet sanctos suos.
Iniústi in ætérnum disperibunt,
et semen impiórum exterminábitur. R.

³⁹ Salus autem iustórum a Dómino,
et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

⁴⁰ Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos,
et éruet eos a peccatóribus et salvábit eos,
quia speravérunt in eo. R.

Anno secundo

Lectio prior

Petitis et non accipitis, eo quod male petitis.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli 4, 1-10

Caríssimi:

Unde bella et unde lites in vobis? Nonne hinc, ex concupiscéntiis vestris quæ militánt in membris vestris? Concupiscitis et non habétis; occíditis et zelátis, et non potéstis adipísci; litigátis et belligerátis. Non habétis propter quod non postulátis; pétitis et non accipitis, eo quod male pétitis, ut in concupiscéntiis vestris insumátis.

Adúlteri, nescitis quia amicitia huius mundi inimica est Dei? Quicumque ergo volúerit amicus esse sáeculi huius, inimicus Dei constitúitur. Aut putátis quia ináriter Scriptúra dicat: « Ad invidiam concupiscit Spíritus qui inhábitat in nobis »? Maiórem autem dat grátiam; propter quod dicit: « Deus supérbis resístit, humílibus autem dat grátiam ».

Subicímmini ígitur Deo; resístite autem diabolo, et fúgiet a vobis; appropriáte Deo, et appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres, et purificáte corda, dúplices ánimo. Miseri estóte et lugéte et ploráte; risus vester in luctum convertátur et gáudium in mærorém. Humiliámini in conspéctu Dómini, et exaltábit vos.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 54, 7-8. 9-10 a. 10 b-11 a. 23 (R.: 23 a)

R. Iacta super Dóminum curam tuam,
et ipse te enútriet.

⁷ Et dixi: « Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ,
et volábo et requiéscam?

- ⁸ Ecce, elongábo fúgiens,
et manébo in solitúdine ». *R.*
- ⁹ Exspectábo eum qui salvum me fáciat,
a spírítu procéllæ et tempestáte.
- ¹⁰ Dissipa, Dómine, dívide linguas eórum. *R.*
Quóniam vidi violéntiam et contentiónem in civitaté.
- ¹¹ Die ac nocte circúmeunt eam super muros eius. *R.*
- ²³ Iacta super Dóminum curam tuam,
et ipse te enútriet;
non dabit in ætérnum fluctuatiónem iusto. *R.*

Alleluia

Gal 6, 14

R. Allelúia. *V.* Mihi absit gloriári nisi in cruce Dómini,
per quem mihi mundus crucifíxus est et ego
mundo. *R.* Allelúia.

Evangelium

*Filius hominis traditur. Si quis vult
primus esse, erit omnium novissimus.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum 9, 30-36

In illo témpore:

Profécí de monte Iesus et discípuli sui peragrábant Galiléam; nec volébat quemquam scire. Docébat enim discípulos suos, et dicébat illis: « Fílius hóminis tráditur in manus hóminum, et occídent eum, et occísus post tres dies resúrget ». At illi ignorábant verbum, et timébant eum interrogáre.

Et venérunt Caphárnaum. Qui cum domi esset, interrogábat eos: « Quid in via tractabátis? » At illi tacébant. Siquidem inter se in via disputáverant quis esset maior.

Et résidens vocávit Duódecim et ait illis: « Si quis vult primus esse, erit ómnium novíssimus et ómnium míníster ».

Et accípiens púerum, státuit eum in médio eórum, quem cum compléxus esset, ait illis: « Quisquis unum ex huiúsmodi púeris recéperit in Nómíne meo, me récipit: et quicúmque me suscepérit, non me súscepit, sed eum qui me misit ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Mystéria tua, Dómine, débitis servítiis exsequéntes, súpplices te rogámus,
ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offérimus,
nobis proficiat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exsultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.

Vel:

Io 11, 27

Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi,
qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut illíus salútis capiámus efféctum,
cuius per hæc mystéria pignus accépimus.
Per Christum.

Feria quarta

Ant. ad introitum

Ps 12, 6

Dómine, in tua misericórdia sperávi.
Exsultávit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tribuit mihi.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut, semper rationabilia meditantes,
quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur et factis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Eos qui diligunt sapientiam diligit Deus.

Léctio libri Sirácide

4, 12-22

Sapiéntia filiis suis vitam inspírat, et súscipit inquiréntes se, et præibit in via iustítiæ. Et qui illam díligit, díligit vitam, et qui vigiláverint ad illam, complecténtur placórem eius.

Qui tenúerint illam, vitam hereditábunt, et quo introíbit, benedícet Deus. Qui sérvíunt ei, obsequéntes erunt Sancto, et eos, qui díligunt illam, díligit Deus. Qui audit illam, iudicábit gentes, et qui intuétur illam, permanébit confídens.

Si credíderit ei, hereditábit illam, et erunt in confirmatióne creatúræ illíus; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, et in primis éligit eum. Timórem et metum et probatiónem inducet super illum, et cruciábit illum in tribulatióne doctrínæ suæ, donec tentet eum in cogitationibus suis, et credat ánimæ illíus.

Et firmábit illum, et iter addúcet directum ad illum, et lætificábit illum, et denudábit absconsa sua illi, et

thesaurizábit super illum sciéntiam et intelléctum iustítiæ. Si autem oberráverit, derelínquet eum et tradet eum in manus inimíci sui. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 165. 168. 171. 172. 174. 175 (R.: 165 a)

R. Pax multa diligéntibus legem tuam, Dómine.

¹⁶⁵ Pax multa diligéntibus legem tuam,
et non est illis scándalum. R.

¹⁶⁸ Servávi mandáta tua et testimónia tua,
quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo. R.

¹⁷¹ Eructábunt lábia mea hymnum,
cum docúeris me iustificatiónes tuas. R.

¹⁷² Cantet lingua mea elóquium tuum,
quia ómnia præcépta tua iustítia. R.

¹⁷⁴ Concupívi salutáre tuum, Dómine,
et lex tua delectátio mea est. R.

¹⁷⁵ Vivet ánima mea et laudábit te,
et iudícia tua adiuvábunt me. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Quæ est vita vestra? Dicatis ergo:
Si Dominus voluerit.*

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli

4, 13 b-18

Caríssimi:

Age nunc qui dicitis: « Hódie aut crástino íbimus in illam civitátem et faciémus quidem ibi annum et mercábimur et lucrum faciémus »: qui ignorátis quæ erit in crástinum vita vestra. Vapor enim estis ad módicum parens, deinceps exterminátur; pro eo ut dicátis:

« Si Dóminus volúerit, et vivémus et faciémus hoc aut illud ». Nunc autem gloriámini in supérbiis vestris; omnis gloriátio talis maligna est. Sciénti ígitur bonum fácere et non faciénti, peccátum est illi. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 48, 2-3. 6-7. 8-10. 11 (R.: Mt 5, 3)

R. Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

² Audíte hæc, omnes gentes,
áuribus percípите, omnes qui habitátis orbem.

³ Quique húmiles et viri nóbiles,
simul in unum dives et pauper. R.

⁶ Cur timébo in diébus malis,
cum iníquitas supplantántium circúmdabit me?

⁷ Qui confídunt in virtúte sua,
et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur. R.

⁸ Etenim seípsum non rédimet homo;
non dabit Deo propitiatióem suam.

⁹ Nímium est prétium redemptionis ánimæ eius:
ad últimum deficiet,

¹⁰ ut vivat usque in finem, nec vídeat intéritum. R.

¹¹ Et vidébit sapiéntes moriéntes;
simul insípiens et stultus períbunt,
et relínquent aliénis divítias suas. R.

Alleluia

Io 14, 6

R. Alleluia. V. Ego sum via, véritas et vita, dicit Dóminus;
nemo venit ad Patrem nisi per me.
R. Alleluia.

Evangeliium

Qui non est adversum nos, pro nobis est.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum 9, 38-39

In illo témpore:

Locútus est Iesu Ioánnes dicens: « Magíster, vídimus quemdam in Nómine tuo eiciéntem dæmónia, et prohibebámus eum, qui non sequebátur nos ».

Iesus autem ait: « Nolíte prohibére eum. Nemo est enim qui fáciat virtútem in Nómine meo et possit cito male loqui de me; qui enim non est advérsum nos, pro nobis est ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Mystéria tua, Dómine, débitis servítiis exsequéntes,
súpplīces te rogámus,
ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offérimus,
nobis proficiat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exsultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.

Vel:

Io 11, 27

Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi,
qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut illius salútis capiámus efféctum,
cuius per hæc mystéria pignus accépiimus.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 12, 6

Dómine, in tua misericórdia sperávi.
Exsultávit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tribuit mihi.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus,
ut, semper rationabilia meditantes,
quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur et factis.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Non tardes converti ad Dominum.

Léctio libri Sirácidæ

5, 1-10

Noli atténdere ad possessiões iníquas, et ne dixeris:
« Est mihi sufficiens vita »: nihil enim próderit in témpore
vindictæ et obductiõnis.

Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui, et ne dixeris: « Quómodo pótui? » aut « Quis me subiciet propter facta mea? » Deus enim vindicans vindicábit.

Ne dixeris: « Peccávi, et quid mihi áccidit triste? » Altíssimus enim est pátiens rédditor. De propitiáto peccáto noli esse sine metu, neque adicias peccátum super peccátum.

Et ne dicas: « Miserátio Dómini magna est, multitudinis peccátorum meórum miserébitur ». Misericórdia enim et ira ab illo cito próximant, et in peccatóres réspicit ira illius.

Non tardes convértil ad Dóminum, et ne differas de

die in diem: súbito enim véniet ira illius, et in témpore vindictæ dispédet te.

Noli ánxius esse in divítiis iniústis; non enim próderunt tibi in die obductiõnis et vindictæ.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 1, 1-2. 3. 4 et 6 (R.: Ps 39, 5 a)

R. Beátus vir qui pósuit Dóminum spem suam.

1 Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum,
et in via peccátorum non stetit,
et in convéntu derisórum non sedit;
2 sed in lege Dómini volúntas eius,
et in lege eius meditátur die ac nocte. R.

3 Et erit tamquam lignum plantátum
secus decúrsus aquárum,
quod fructum suum dabit in témpore suo;
et fólium eius non défluet,
et ómnia quæcúmque fáciat prosperabúntur. R.

4 Non sic ímpii, non sic,
sed tamquam pulvis quem próicit ventus.

6 Quóniam novit Dóminus viam iustórum,
et iter impiórum períbit. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Merces operariorum, quæ fraudata est, clamat,
et clamores in aures Domini introierunt.*

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli

5, 1-6

Age, nunc, dívites, ploráte ululátes in misériis quæ advénient vobis. Divítiæ vestræ putrefáctæ sunt, et vestiménta vestra a tíneis comésta sunt, aurum et ar-

géntum vestrum æruginávit, et ærúgo eórum in testimoniúm vobis erit et manducábit carnes vestras sicut ignis: thesaurizástis in novíssimis diébus.

Ecce merces operariórum qui messuérunt regiónes vestras, quæ fraudáta est a vobis, clamat, et clamóres eórum qui messuérunt in aures Dómini Sábaoth introiérunt. Epuláti estis super terram, et in luxúriis fuístis, enutristis corda vestra in die occisiónis. Addixistis, occidístis iustum. Non resistit vobis. — Verbum Dómini.

Psalms responsorius

Ps 48, 14-15 ab. 15 cd-16. 17-18. 19-20 (R.: Mt 5, 3)

R. Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

¹⁴ Hæc via illórum quorum fidúcia in semetipsis,
et finis eórum qui cómplacent in ore suo.

¹⁵ Sicut oves in inférno pósito sunt, mors depáscet eos. R.

Descéndent præcípites ad sepúlcrum,
et figúra eórum erit in consumptionem.

¹⁶ Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam,
de manu ínferi vere suscípient me. R.

¹⁷ Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo,
et cum multiplicáta fúerit glória domus eius.

¹⁸ Quóniam cum interierit, non sumet ómnia,
neque descéndet cum eo glória eius. R.

¹⁹ Cum ánimæ suæ in vita ipsíus benedíxerit:

« Laudábunt te, quod benefecísti tibi »;
²⁰ tamen introíbit ad progéniam patrum suórum,
qui in ætérnum non vidébunt lumen. R.

Alleluia

1 Th 2, 13

R. Allelúia. V. Accípite verbum Dei, non ut verbum hóminum,
sed, sicut est vere, verbum Dei. R. Allelúia.

Evangelium

*Bonum est tibi debilem introire in vitam,
quam duas manus habentem ire in gehennam.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum 9, 41-49

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Quisquis potum déderit vobis cálicem aquæ in Nómíne, quia Christi estis, amen dico vobis: Non perdet mercedem suam.

Et quisquis scandalizáverit unum ex his pusillis credéntibus in me, bonum est ei magis ut circumdétur mola asinária collo eius, et in mare mittátur.

Et si scandalizáverit te manus tua, abscíde illam: bonum est tibi débilem introire in vitam, quam duas manus habéntem ire in gehénnam, in ignem inextingúibilem. Et si pes tuus te scandalízat, ámputa illum: bonum est tibi claudum introire in vitam, quam duos pedes habéntem mitti in gehénnam. Et si óculus tuus scandalízat te, éice eum: bonum est tibi luscum introire in Regnum Dei, quam duos óculos habéntem mitti in gehénnam, ubi vermis eórum non móritur et ignis non exstínguitur; omnis enim igne salíétur.

Bonum est sal; quod si sal insúlsum fúerit, in quo illud condiétis?

Habéte in vobis sal, et pacem habéte inter vos ».
Verbum Dómini.

Super oblata

Mystéria tua, Dómine, débitis servítiis exsequéntes, súpplices te rogámus,
ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offérimus,
nobis proficiat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 9, 2-3**

Narrábo ómnia mirabilia tua.
Lætábor et exsultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.

Vel:**Io 11, 27**

Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi,
qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut illius salútis capíamus efféctum,
cuius per hæc mystéria pignus accépimus. Per Christum.

Feria sexta**Ant. ad introitum****Ps 12, 6**

Dómine, in tua misericórdia sperávi.
Exsultávit cor meum in salutári tuo,
cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut, semper rationabilia meditantes,
quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur et factis.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior***Amico fideli nulla est comparatio.***Léctio libri Sirácidae****6, 5-17**

Verbum dulce multiplicat amícos et mítigat inimícos;
et lingua éucharis in bono hómine abúndat. Multi pa-
cífici sint tibi, et consiliárius sit tibi unus de mille.

Si pössides amícum, in tentatióne pösside eum, et
ne fácte credas ei; est enim amícus in die tribulatiónis.

Et est amícus qui convértitur ad inimicitiam, et est
amícus qui ódium et rixam et convicia denudábit. Est
autem amícus sócius mensæ, et non permanébit in die
necessitátis.

Amícus, si permanserit fixus, erit tibi quasi coæquális,
et in domésticis tuis fiduciáliter aget. Si humiliáverit se
contra te, et a fácie tua absconderit se, unánimem ha-
bébis amicítiam bonam.

Ab inimicis tuis separáre, et ab amicis tuis atténde.

Amícus fidélis protéctio fortis; qui autem invenit il-
lum, invenit thesáurum. Amíco fidéli nulla est compará-
tio, et non est digna ponderátio auri et argénti contra bo-
nitátem fidei illius.

Amícus fidélis medicaméntum vitæ et immortalitátis,
et qui métuunt Dóminum invénient illum. Qui timet
Deum, æque habébit amicítiam bonam, quóniam se-
cúndum illum erit amícus illius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ps 118, 12. 16. 18. 27. 34. 35 (R.: 35 a)**

R. Deduc me, Dómine, in sémitam præceptórum tuórum.

12 Benedíctus es, Dómine;
doce me iustificatiónes tuas. **R.**

16 In iustificatió nibus tuis delectábor,
non oblivíscar sermónem tuum. **R.**

18 Revéla óculos meos,
et considerábo mirabilia de lege tua. **R.**

27 Viam mandatórum tuórum fac me intellégere,
et exercébor in mirabílibus tuis. **R.**

34 Da mihi intelléctum, et servábo legem tuam,
et custódiam illam in toto corde meo. **R.**

³⁵ Deduc me in sémitam præceptorum tuorum,
quia ipsam volui. *R.*

Anno secundo

Lectio prior

Ecce Iudex ante ianuam assistit.

Lectio Epistolæ beati Iacobi apostoli **5, 9-12**

Nolite ingemiscere, fratres, in alterutrum ut non iudicemini; ecce Iudex ante ianuam assistit.

Exemplum accipite, fratres, laboris et patientiæ Prophetas, qui locuti sunt in Nómine Dómini. Ecce beatificamus eos qui sustinuerunt; sufferéntiam Iob audistis, et finem Dómini vidistis, quóniam miséricors est Dóminus et miserátor.

Ante ómnia autem, fratres mei, nolite iurare, neque per cælum neque per terram neque aliud quodcúmque iuramentum; sit autem vestrum « est » « est » et « non » « non », uti non sub iudicio decidátis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2, 3-4, 8-9, 11-12 (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

¹ Benedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.

² Benedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributiónes eius. *R.*

³ Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitates tuas;

⁴ qui redimit de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in miséricórdia et miseratióibus. *R.*

⁸ Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.

⁹ Non in perpétuum conténdet,
neque in ætérnum irascétur. *R.*

¹¹ Quóniam, quantum exaltátur cælum a terra,
præváluit misericórdia eius super tíméntes eum;

¹² quantum distat ortus ab occidente,
longe fecit a nobis iniquitates nostras. *R.*

Alleluia

Io 17, 17 b. a

R. Allelúia. *V.* Sermo tuus, Dómine, veritas est;
sanctifica nos in veritate. *R.* Allelúia.

Evangelium

Quod Deus coniunxit, homo non separet.

✠ Lectio sancti Evangélíi secúndum Marcum **10, 1-12**

In illo témpore:

Exsurgens Iesus venit in fines Iudææ ultra Iordá-
nem, et convéniunt iterum turbæ ad eum, et sicut con-
suéverat, iterum docébat illos.

Et accedéntes Pharisæi interrogábant eum si licet
viro uxórem dimíttre, tentántes eum.

At ille respóndens dixit eis: « Quid vobis præcépit
Móyses? »

Qui dixerunt: « Móyses permísit libéllum repúdi
scribere et dimíttre ».

Iesus autem ait eis: « Ad durítiam cordis vestri
scripsit vobis præcéptum istud. Ab inítio autem crea-
túræ “ másculum et féminam fecit eos. Propter hoc re-
línet homo patrem suum et matrem et adhærébit ad
uxórem suam, et erunt duo in carne una; itaque iam
non sunt duo sed una caro ». Quod ergo Deus coniúnxit,
homo non séparet ».

Et in domo iterum discipuli de hoc interrogabant eum. Et dicit illis: « Quicumque dimiserit uxorem suam et aliam duxerit, adulterium committit in eam, et si ipsa dimiserit virum suum et alii nupsit, moechatur. Verbum Domini.

Super oblata

Mysteria tua, Domine, debitis servitiis exsequentes, supplices te rogamus, ut, quod ad honorem tue maiestatis offerimus, nobis proficiat ad salutem. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrabo omnia mirabilia tua.
Laetabor et exultabo in te,
psallam nomini tuo, Altissime.

Vel:

Io 11, 27

Domine, ego credidi quia tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut illius salutis capiamus effectum, cuius per hæc mysteria pignus accepimus. Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 12, 6

Domine, in tua misericordia speravi.
Exultavit cor meum in salutari tuo,
cantabo Domino, qui bona tribuit mihi.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut, semper rationabilia meditantes, quæ tibi sunt placita, et dictis exsequamur et factis. Per Dominum.

Anno primo

Lectio prior

Secundum imaginem suam fecit Deus hominem.

Lectio libri Siracidae

17, 1-13

Deus creavit de terra hominem, et secundum imaginem suam fecit illum; et iterum convertit illum in ipsam et secundum se vestivit illum virtute.

Numerum dierum et tempus dedit illi, et dedit illi potestatem eorum, quæ sunt super terram. Posuit timorem illius super omnem carnem, et dominatus est bestiis et volatilibus.

Creavit ex ipso adiutorium simile sibi; consilium, et linguam, et oculos, et aures, et cor dedit illis excogitandi, et disciplina intellectus replevit illos.

Creavit illis scientiam spiritus, sensu implevit cor illorum, et mala et bona ostendit illis.

Posuit oculum suum super corda illorum, ostendere illis magnalia operum suorum, ut nomen sanctificationis collaudent, et gloriari in mirabilibus illius, ut magnalia enarrent operum eius.

Addidit illis disciplinam, et legem vitæ hereditavit illos; testamentum æternum constituit cum illis, et iustitiam et iudicia sua ostendit illis.

Et magnalia honoris eius vidit oculus illorum, et honorem vocis audierunt aures illorum. Et dixit illis: « Attendite ab omni iniquo ». Et mandavit illis unicuique de proximo suo.

Viæ illórum coram ipso sunt semper, non sunt abscón-
sæ ab óculis ipsíus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 13-14. 15-16. 17-18 a (R.: cf. 17)

R. Misericórdia Dómini ab ætérno super timéntes eum.

- 13 Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se.
14 Quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum,
recordátus est quóniam pulvis sumus. R.
15 Homo sicut fenum dies eius,
tamquam flos agri sic efflorébit.
16 Spirat ventus in illum, et non subsístet,
et non cognóscet eum ámplius locus eius. R.
17 Misericórdia autem Dómini ab ætérno,
et usque in ætérnum super timéntes eum,
et iustítia illíus in filios filiórum;
18 in eos qui servant testaméntum eius. R.

Anno secundo

Lectio prior

Multum valet deprecatio iusti operans.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli **5, 13-20**
Caríssimi:

Tristátur áliquis vestrum? Oret; æquo ánimo est?
Psallat. Infirmátur quis in vobis? Advocet presbýteros
Ecclesiæ et orent super eum, unguéntes eum óleo in
Nómine Dómini: et orátio fidei salvábit infirmum, et
allevábit eum Dóminus; et si peccáta operátus fúerit,
dimitténtur ei.

Confitémini ergo altérutrum peccáta et oráte pro ín-
vicem, ut sanémini. Multum enim valet deprecatío iusti
óperans. Elías homo erat símilis nobis passíbilis, et ora-

tióne orávit ut non plúeret, et non pluit super terram
annos tres et menses sex; et rursum orávit, et cælum
dedit plúviam et terra germinávit fructum suum.

Fratres mei, si quis ex vobis erráverit a veritáte et
convérterit quis eum, scire debet quóniam qui con-
vérti fécerit peccatórem ab erróre viæ eius salvábit áni-
mam suam a morte et opéret multitudínem peccató-
rum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 140, 1-2. 3 et 8 (R.: 2 a)

R. Dirigátur, Dómine, orátio mea
sicut incénsum in conspéctu tuo.

- 1 Dómine, clamávi ad te, ad me festína;
inténde voci meæ, cum clamo ad te.
2 Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo,
elevátio mánuum meárum ut sacrificium vespertínium. R.
3 Pone, Dómine, custódiam ori meo,
et vigílias ad óstium labiórum meórum.
8 Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei;
ad te confúgi, non effúndas ánimam meam. R.

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Allelúia. **γ.** Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et
terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Allelúia.

Evangeliium

*Quisquis non receperit Regnum Dei velut parvulus,
non intrabit in illud.*

✠ Léctio sancti Evangélli secúndum Marcum **10, 13-16**

In illo témpore:

Offerébant Iesu párvulos ut tangeret illos; discípuli
autem comminabántur eis.

At videns Iesus, indigne tulit et ait illis: « Sinite párvulos veníre ad me, ne prohibuéritis eos, tálíum est enim Regnum Dei. Amen dico vobis: Quisquis non recéperit Regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud ».

Et compléxans eos benedicébat impónens manus super illos. — Verbum Dómini.

Super oblata

Mystéria tua, Dómine, débitis servítiis exsequéntes, súpplices te rogámus, ut, quod ad honórem tuæ maiestátis offérimus, nobis proficiat ad salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 9, 2-3

Narrábo ómnia mirabília tua.
Lætábor et exsultábo in te,
psallam nómini tuo, Altíssime.

Vel:

Io 11, 27

Dómine, ego crédidi quia tu es Christus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut illius salútis capiámus effectum, cuius per hæc mystéria pignus accépimus.
Per Christum.

DOMINICA VIII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 17, 19-20

Factus est Dóminus protéctor meus,
et edúxit me in latitúdinem,
salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine,
ut et mundi cursus
pacífico nobis tuo órdine dirigátur,
et Ecclesiá tua tranquilla devotióne lætétur.
Per Dóminum.

Anno A

Lectio prima

Ego non obliviscar tui.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

49, 14-15

Dixit Sion: « Derelíquit me Dóminus, et Dóminus oblítus est mei. Numquid oblivísci potest múlier infántem suum, ut non misereátur filio úteri sui? Et si illa oblíta fúerit, ego tamen non obliviscar tui ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 61, 2-3. 6-7. 8-9 ab (R.: 2 a)

R. In Deo tantum quiésce, ánima mea.

² In Deo tantum quiésce, ánima mea;
ab ipso enim salutáre meum.

³ Verúmtamen ipse refúgium meum et salutáre meum,
præsídium meum, non movébor ámplius. R.

- ⁶ In Deo tantum quiesce, ánima mea;
quóniam ab ipso patiéntia mea.
- ⁷ Verúm tamen ipse Deus meus et salutáre meum,
præsídium meum, non movébor. *R.*
- ⁸ In Deo salutáre meum et glória mea;
Deus fortitúdinis meæ,
et refúgium meum in Deo est.
- ⁹ Speráte in eo, omnis congregátio pópuli,
effúndite coram illo corda vestra. *R.*

Lectio secunda

Manifestabit Dominus consilia cordium.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corinthios

4, 1-5

Fratres:

Sic nos exístimet homo ut minístros Christi et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic iam quæritur inter dispensatóres ut fidélis quis inveniátur.

Mihi autem pro mínimo est ut a vobis iúdicar aut ab humáno die; sed neque meípsum iúdico; nihil enim mihi cóncius sum sed non in hoc iustificátus sum, qui autem iúdicat me Dóminus est.

Itaque nolíte ante tempus quicquam iudicáre, quoadúsque véniat Dóminus, qui et illuminábit abscondita tenebrárum et manifestábit consília córdium; et tunc laus erit unicuique a Deo. — Verbum Dómini.

Alleluia

Hebr 4, 12

R. Alleluia. *V.* Vivus est sermo Dei et éfficax,
et discrétor cogitatónum et intentiónum cordis. *R.* Alleluia.

Evangelium

Nolite esse solliciti in crastinum.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Mattháum

6, 24-34

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Nemo potest duóbus dómínis servíre; aut enim unum ódio habébit et álterum díliget, aut unum sustinébit et álterum contémnet; non potéstis Deo servíre et mammónæ.

Ideo dico vobis: Ne sollíciti sitis ánimæ vestræ quid manducétis, neque córpori vestro quid induámini: nonne ánima plus est quam esca, et corpus quam vestiméntum? Respícite volatília cæli, quóniam non serunt neque metunt neque cóngregant in hórrea, et Pater vester cæléstis pascit illa: nonne vos magis pluris estis illis?

Quis autem vestrum cógitans potest adícere ad ætatem suam cúbitum unum?

Et de vestiménto quid sollíciti estis? Consideráte lília agri quómodo crescunt: non labórant neque nent. Dico autem vobis, quóniam nec Sálomon in omni glória sua coopértus est sicut unum ex istis. Si autem fenum agri quod hódie est et cras in clíbanum míttitur, Deus sic vestit, quanto magis vos, módicæ fidei?

Nolíte ergo sollíciti esse dicétes: " Quid manducabimus? ", aut " Quid bibémus? ", aut " Quo operiemur? " Hæc enim ómnia gentes inquírun; scit enim Pater vester cæléstis quia his ómnibus indigétis. Quærite autem primum Regnum Dei et iustítiam eius, et hæc ómnia adiciéntur vobis.

Nolíte ergo esse sollíciti in crástinum, crástinus enim dies sollícitus erit sibi ipse; súfficit diéi malítia sua ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Sponsabo te mihi in sempiternum.

Léctio libri Osée prophétæ 2, 14 b. 15 b. 19-20

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce ego ducam eam in solitúdinem, et loquar ad cor eius; et canet ibi iuxta dies iuventútis suæ, et iuxta dies ascensiónis suæ de terra Ægypti.

Et sponsábo te mihi in sempiternum; et sponsábo te mihi in iustítia et iudicio, et in misericórdia, et in miseratióibus; et sponsábo te mihi in fide, et scies quia ego Dóminus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8 et 10. 12-13 (R.: 8 a)

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

- 1 Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- 2 Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributiónes eius. R.
- 3 Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitates tuas;
- 4 qui rédimit de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. R.
- 8 Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- 10 Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitates nostras retríbuit nobis. R.
- 12 Quantum distat ortus ab occidente,
longe fecit a nobis iniquitates nostras.
- 13 Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se. R.

Lectio secunda

Epistola estis Christi ministrata a nobis.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

3, 1 b-6

Fratres:

Numquid egémus sicut quidam commendatíciis epístolis ad vos aut ex vobis? Epístola nostra vos estis, scripta in córdibus nostris, quæ scitur et légitur ab ómnibus homínibus; manifestáti quóniam epístola estis Christi ministrata a nobis, scripta non atraménto sed Spíritu Dei vivi non in tábulis lapídeis sed in tábulis cordis carnálibus.

Fidúciam autem talem habémus per Christum ad Deum. Non quod sufficiéntes simus cogitare áliquid a nobis quasi ex nobis, sed sufficiéntia nostra ex Deo est, qui et idóneos nos fecit minístros Novi Testaménti, non lítteræ sed Spíritus: lítteræ enim occídit, Spíritus autem vivíficat. — Verbum Dómini.

Alleluia

Iac 1, 18

R. Allelúia. V. Voluntárie genuit nos Pater verbo veritátis,
ut simus ínítium áliquod creatúræ eius.
R. Allelúia.

Evangelium

Sponsus cum illis est.

✠ Léctio sancti Evangélíi secúndum Marcum 2, 18-22

In illo témpore:

Erant discípuli Ioánnis et Pharisæi ieiunántes. Et véniunt et dicunt Iesu: « Cur discípuli Ioánnis et discípuli Pharisæórum ieiúnant, tui autem discípuli non ieiúnant? »

Et ait illis Iesus: « Numquid possunt convivæ nuptiarum, quâmdiu sponsus cum illis est, ieiunâre? Quanto tempore habent secum sponsum non possunt ieiunâre; venient autem dies cum auferetur ab eis sponsus, et tunc ieiunabunt in illa die.

Nemo assumendum panni rudis assuit vestimento veteri alióquin supplementum aufert aliquid ab eo, novum a veteri, et peior scissura fit. Et nemo mittit vinum novellum in utres vete- res — alióquin dirumpet vinum utres et vinum perit et utres — sed vinum novum in utres novos ».

Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Ante sermonem non laudes virum.

Lectio libri Sirácidae 27, 5-8

Sicut in percussúra cribri remanébit pulvis, sic apó-
ria hóminis in cogitátu illius.

Vasa figuli probat fornax, et hómines iustos tentá-
tio tribulatiónis.

Sicut rusticatio de ligno osténdit fructum illius, sic
verbum ex cogitátu cordis hóminis.

Ante sermónem non laudes virum; hæc enim tentatio
est hóminum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 91, 2-3. 13-14. 15-16 (R.: cf. 2 a)

R. Bonum est confitéri tibi, Dómine.

2 Bonum est confitéri Dómino,
et psállere nómini tuo, Altíssime,

3 annuntiâre mane misericórdiam tuam,
et veritatem tuam per noctem. R.

13 Iustus ut palma florébit,
sicut cedrus Líbaní succrésce-
t.

14 Plantáti in domo Dómini,
in átriis Dei nostri florébunt. R.

15 Adhuc fructus dabunt in senécta,
úberes et bene viréntes erunt,

16 ut annúntient quóniam rectus Dóminus,
refúgium meum, et non est iníquitas in eo. R.

Lectio secunda

Dedit nobis victoriam per Iesum Christum.

Lectio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

15, 54-58

Fratres:

Cum corruptibile hoc indúerit incorruptélam, et mor-
tále hoc indúerit immortalitatem, tunc fiet sermo qui
scriptus est: « Absórpta est mors in victória. Ubi est,
mors, victória tua? Ubi est, mors, stímulus tuus? » Stí-
mulus autem mortis peccátum est, virtus vero peccáti
Lex. Deo autem grátias qui dedit nobis victóriam per
Dóminum nostrum Iesum Christum.

Itaque, fratres mei dilécti, stábiles estóte, immóbi-
les, abundátes in ópere Dómini semper, sciéntes quod
labor vester non est inánis in Dómino.

Verbum Dómini.

Alleluia

Phil 2, 15-16

R. Alleluia. V. Lucétis sicut luminária in mundo,
verbum vitæ continéntes.

R. Alleluia.

Evangelium

Ex abundantia cordis os loquitur.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 6, 39-45
In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis et similitúdinem: « Num-
quid potest cæcus cæcum dúcere? Nonne ambo in fó-
veam cadent?

Non est discípulus super magístrum, perféctus autem
omnis erit sicut magíster eius.

Quid autem vides festúcam in óculo fratris tui, tra-
bem autem quæ in óculo tuo est non consíderas? Quó-
modo potes dícere fratri tuo: “ Frater, sine eíciam fe-
stúcam quæ est in óculo tuo ”, ipse in óculo tuo tra-
bem non videns? Hypócrita, éice primum trabem de
óculo tuo, et tunc perspícies ut edúcas festúcam quæ
est in óculo fratris tui.

Non est enim arbor bona fáciens fructum malum,
neque íterum arbor mala fáciens fructum bonum. Una-
quæque enim arbor de fructu suo cognóscitur, neque
enim de spinis cólligunt ficus, neque de rubo vindé-
miant uvam. Bonus homo de bono thesáuro cordis pro-
fert bonum, et malus homo de malo profert malum: ex
abundántia enim cordis os eius lóquitur ».

Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Deus, qui offerénda tuo nómini tríbuis,
et oblata devotióni nostræ servitútis ascríbis,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut, quod præstas unde sit méritum,
profícere nobis largiáris ad præmíum. Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 752-759.

Ant. ad communionem

Ps 12, 6

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi,
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiónem sæculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut, hoc eódem quo nos temporáliter végetas sacraménto,
perpétuæ vitæ partícipes benígnus efficias. Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum

Ps 17, 19-20

Factus est Dóminus protéctor meus,
et edúxit me in latitúdinem,
salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine,
ut et mundi cursus pacífico nobis tuo órđine dirigátur,
et Ecclesiá tua tranquilla devotiónē lætétur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Revertere ad Dominum et cognosce iudicia Dei.

Lécio libri Sirácidae

17, 20-28

Pæniténtibus dedit Deus viam iustítiæ, et confirmá-
vit deficientes sustinére, et destinávit illis sortem ve-
ritátis.

Convértere ad Dóminum, et relínque peccáta tua; precáre ante fáciem Dómini, et mínue offendícula. Révértere ad Dóminum, et avértere ab iniustítia tua, et nimis ódito exsecratióem.

Et cognósce iustítias et iudícia Dei, et sta in sorte propositiúnis et oratiúnis Altíssimi Dei. In partes vade sáeculi sancti, cum vivis et dántibus confessiúnem Deo.

Non demoréris in erróre impiórum; ante mortem confitére: a mórtuo, quasi nihil, perit confessio. Confitéberis vivens; vivus et sanus confitéberis; et laudábis Deum, et gloriáberis in miseratióibus illius.

Quam magna misericórdia Dómini, et propitiatio illius converténtibus ad se! — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 31, 1-2. 5. 6. 7 (R.: 11 a)

R. Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti.

- 1 Beátus cui remíssa est iniquitas, et obtéctum est peccátum.
- 2 Beátus vir cui non imputávit Dóminus delíctum, nec est in spíritu eius dolus. R.
- 5 Peccátum meum cónnitum tibi feci, et delíctum meum non abscondi. Dixi: « Confitébor advérsus me iniquitátem meam Dómino ». Et tu remisísti impietátem peccáti mei. R.
- 6 Propter hoc orábit ad te omnis sanctus in témpore opportúno. Et in dilúvio aquárum multárum ad eum non approximábunt. R.
- 7 Tu es refúgium meum, a tribulatióne conservábis me; exsultatióibus salútis circúmdabis me. R.

Anno secundo

Lectio prior

Christum cum non videritis diligitis, credentes autem, exsultatis lætitia inenarrabili.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 1, 3-9

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui secúndum magnam misericórdiam suam regenerávit nos in spem vivam per resurrectiúnem Iesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptibilem et incontaminátam et immarcescibilem, conservátam in cælis propter vos qui in virtúte Dei custodímmini per fidem in salútem parátam revelári in témpore novíssimo.

In quo exsultátis, módicum nunc si opórtet contristáti in váriis tentatióibus, ut probatio vestræ fidei multo pretiósior auro quod perit, per ignem quidem probáto, inveniátur in laudem et glóriam et honórem in revelatióne Iesu Christi. Quem cum non vidéritis diligitis, in quem nunc non vidéntes, credéntes autem, exsultátis lætítia inenarrábili et glorificáta, reportántes finem fidei vestræ salútem animárum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 110, 1-2. 5-6. 9 et 10 c (R.: 5 b)

R. Memor erit Dóminus in sáeculum testaménti sui.
vel Allelúia.

- 1 Confitébor Dómino in toto corde meo, in consílio iustórum et congregatióne.
- 2 Magna ópera Dómini, exquirénda ómnibus qui cúpiunt ea. R.
- 5 Escam dedit timéntibus se; memor erit in sáeculum testaménti sui.
- 6 Virtútem óperum suórum annuntiávit pópulo suo, ut det illis hereditátem géntium. R.

- ⁹ Redemptiónem misit pópulo suo,
mandávit in ætérnum testaméntum suum.
¹⁰ Laudátio eius manet in sæculum sæculi. *R.*

Alleluia

2 Cor 8, 9

R. Allelúia. *V.* Iesus Christus egénus factus est, cum es-
set dives,
ut illius inópia vos dívites essétis. *R.* Allelúia.

Evangelium

Quæcumque habes vende, et sequere me.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 17-27

In illo témpore:

Cum egrederétur Iesus in viam, accúrrens quidam
et genu flexo ante eum rogábat eum: « Magíster bone,
quid fáciam ut vitam ætérnam percípiam? »

Iesus autem dixit ei: « Quid me dicis bonum? Nemo
bonus nisi unus Deus. Præcépta nosti: ne occidas, ne
adúlteres, ne furéris, ne falsum testimónium dixeris, ne
fraudem féceris, honóra patrem tuum et matrem ».

Ille autem dixit ei: « Magíster, hæc ómnia conser-
vavi a iuventúte mea ».

Iesus autem intúitus eum diléxit eum, et dixit illi:
« Unum tibi deest: vade, quæcúmque habes vende et da
paupéribus, et habébis thesáurum in cælo, et veni, sé-
quere me ». Qui contristátus in hoc verbo, ábiit mærens,
erat enim habens possessiões multas.

Et circumspectiōis Iesus ait discipulis suis: « Quam
difficile qui pecúnias habent in Regnum Dei introībunt ». Discipuli autem obstupescébant in verbis eius. At Iesus
rursus respóndens ait illis: « Filii, quam difficile est in
Regnum Dei introíre, facílius est camélum per forámen
acus transíre quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Qui magis admirabántur dicéntes ad semetípsos: « Et
quis potest salvus fieri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossíbile
est sed non apud Deum, ómnia enim possibília sunt
apud Deum ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui offerénda tuo nómini tríbuis,
et oblata devotiōni nostræ servitútis ascríbis,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut, quod præstas unde sit méritum,
proficere nobis largiáris ad præmium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 12, 6

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi,
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummationem sæculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut, hoc eódem quo nos temporáliter végetas sacraménto,
perpétuæ vitæ partícipes benígnus efficias.
Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 17, 19-20

Factus est Dóminus protéctor meus,
et edúxit me in latitúdinem,
salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine,
ut et mundi cursus pacífico nobis tuo órdine dirigátur,
et Ecclésia tua tranquilla devotióne lætétur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Sacrificium salutare est attendere mandatis.

Lectio libri Sirácidæ 35, 1-15

Qui consérvat legem multiplicat oblatiōem: sacrificium salutare est attendere mandátis, et discédere ab omni iniquitáte; et propitiatiōem litare sacrificii super iniustítias, et deprecátiō pro peccátis recédere ab iniustítia.

Retribuet grátiam qui offert similitudinem, et qui facit misericórdiam offert sacrificium. Beneplácitum est Dómino recédere ab iniquitáte, et deprecátiō pro peccátis recédere ab iniustítia.

Non apparébis ante conspéctum Dómini vácuus: hæc enim ómnia propter mandátum Dei fiunt. Oblatio iusti impínguat altáre, et odor suavitátis est in conspéctu Altíssimi. Sacrificium iusti accéptum est, et memóriam eius non obliviscétur Dóminus.

Bono ánimo glóriam redde Deo, et non mínuas primitias mánuum tuárum. In omni dato hilarem fac vultum tuum, et in exsultatiōe sanctifica décimas tuas.

Da Altíssimo secúndum datum eius, et in bono óculo adinventiōem fácito mánuum tuárum; quóniam Dóminus retribuens est et sépties tantum reddet tibi.

Noli offerre múnera prava: non enim suscipiet illa. Et noli inspícere sacrificium iniústum: quóniam Dóminus iudex est, et non est apud illum glória persónæ.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 49, 5-6. 7-8. 14 et 23 (r.: 23 b)

R. Qui immaculátus est in via,
osténdam illi salutáre Dei.

- 5 « Congregáte mihi sanctos meos,
qui disposuérunt testaméntum meum in sacrificio ».
6 Et annuntiábunt cæli iustítiam eius,
quóniam Deus iudex est. R.
7 « Audi, pópulus meus, et loquar;
Israel, et testificábor advérsus te:
Deus, Deus tuus ego sum.
8 Non in sacrificiis tuis árguam te;
holocáusta enim tua in conspéctu meo sunt semper. R.
14 Immola Deo sacrificium laudis,
et redde Altíssimo vota tua.
23 Qui immolábit sacrificium laudis,
honorificábit me,
et qui immaculátus est in via,
osténdam illi salutáre Dei ». R.

Anno secundo

Lectio prior

*De futura in vos gratia prophetaverunt,
propter quod, sobrii, perfecte sperate.*

Lectio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 1, 10-16

Caríssimi:

De salute animárum exquisiérunt atque scrutáti sunt Prophétæ qui de futúra in vos grátia prophetavérunt, scrutántes in quod vel quale tempus significáret qui erat in eis Spíritus Christi, prænúntians eas quæ in Christo sunt passiões et posteriōres glórias; quibus revelátum

est quia non sibi ipsis, vobis autem ministrabant ea, quæ nunc nuntiata sunt vobis per eos qui evangelizaverunt vos, Spiritu Sancto misso de cælo, in quæ desiderant angeli prospicere.

Propter quod succincti lumbos mentis vestræ, sóbrii, perfécte speráte in eam quæ offértur vobis grátiam in revelatióne Iesu Christi. Quasi filii obœdiéntiæ, non configuráti prióribus in ignorántia vestra desidériis, sed secúndum eum qui vocávit vos sanctum, et ipsi sancti in omni conversatióne sitis, quóniam scriptum est: « Sancti éritis, quia Ego sanctus sum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 c-4 (R.: 2 a)

R. Notum fecit Dóminus salutáre suum.

¹ Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabília fecit.
Salvávít sibi dextera eius,
et bráccium sanctum eius. R.

² Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

³ Recordátus est misericórdiæ suæ
et veritátis suæ dómui Israel. R.

Vidérunt omnes términi terræ
salutáre Dei nostri.

⁴ Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. R.

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Allelúia. V. Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et
terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Allelúia.

Evangelium

*Accipietis centies tantum
in tempore hoc cum persecutionibus,
et in sæculo futuro vitam æternam.*

✠ **Lectio sancti Evangelii secúndum Marcum 10, 28-31**

In illo témpore:

Cœpit Petrus Iesu dicere: « Ecce nos dimísimus ómnia et secúti sumus te ».

Ait Iesus: « Amen dico vobis: Nemo est qui reliquerit domum aut fratres aut soróres aut matrem aut patrem aut filios aut agros propter me et propter Evangelium, qui non accípiat cénties tantum nunc in témpore hoc domos et fratres et soróres et matres et filios et agros cum persecutió nibus, et in século futúro vitam ætérnam.

Multi autem erunt primi novíssimi et novíssimi primi ».

— Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui offerénda tuo nómini tríbuis,
et oblata devotióni nostræ servitútis ascríbis,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut, quod præstas unde sit méritum,
profícere nobis largiáris ad præmium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 12, 6

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi,
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummationem sæculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut, hoc eódem quo nos temporáliter végetas sacraménto,
perpétuæ vitæ partícipes benígnus efficias.
Per Christum.

Feria quarta**Ant. ad introitum****Ps 17, 19-20**

Factus est Dóminus protéctor meus,
et edúxit me in latitúdinem,
salvum me fecit, quóniam voluit me.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine,
ut et mundi cursus pacífico nobis tuo ordine dirigátur,
et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior***Cognoscant gentes quia non est Deus nisi tu.***Lectio libri Sirácide****36, 1-2 a. 5-6. 13-19**

Miserére nostri, Deus ómnium, et réspice nos et
osténde nobis lucem miseratiónum tuárum.

Et immítte timórem tuum super gentes, ut cognó-
scant te, sicut et nos cognóvimus quóniam non est Deus
præter te, Dómine.

Innova signa et immúta mirabília. Cóngrega omnes
tribus Iacob, ut cognóscant quia non est Deus nisi tu,
et enárrent magnália tua; et hereditábis eos sicut ab
inítio.

Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est no-
men tuum, et Israel, quem coæquásti primogénito tuo.
Miserére civitáti sanctificatiónis tuæ, Ierúsalem, civitáti
requiæ tuæ. Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, et
glória tua pópulum tuum.

Da testimónium his, qui ab inítio creatúræ tuæ sunt,
et súscita prædicatiónes, quas locúti sunt in nómine tuo
prophétæ prióres. Da mercédem sustinéntibus te, ut
prophétæ tui fidéles inveniántur.

Et exáudi oratiónes servórum tuórum, secúndum
benedictiõem Aaron de pópulo tuo, et dirige nos in
viam iustítiæ; et sciant omnes, qui hábitant terram, quia
tu es Deus conspéctor sæculórum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius**Ps 78, 8. 9. 11. 13 (R.: Sir 36, 1 b)**

R. Osténde nobis, Dómine,
lucem miseratiónum tuárum.

- 8** Ne memíneris iniquitátum patrum nostrórum,
cito anticipent nos misericórdiæ tuæ,
quia páuperes facti sumus nimis. **R.**
- 9** Adiuvá nos, Deus salutáris noster,
propter glóriam nóminis tui, et libera nos;
et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum. **R.**
- 11** Intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum;
secúndum magnitúdinem bráchií tui
superstites relínque filios mortis. **R.**
- 13** Nos autem, pópulus tuus et oves pásquæ tuæ,
confitébimur tibi in sæculum;
in generatióem et generatióem
annuntiábimus laudem tuam. **R.**

Anno secundo

Lectio prior

*Redempti estis pretioso sanguine
quasi Agni immaculati Christi.*

Lectio Epistolæ primæ beati Petri apostoli 1, 18-25

Carissimi:

Scitis quod non corruptibilibus argénto vel auro redempti estis de vana vestra conversatióne a pátribus tradita, sed pretioso ságuine quasi Agni incontamináti et immaculáti Christi, præcogniti quidem ante constitutióne mundi, manifestáti autem novíssimis temporibus propter vos qui per ipsum fidèles estis in Deum, qui suscitávit eum a mórtuis et dedit ei glóriam, ut fides vestra et spes esset in Deum.

Animas vestras castificátes in obediéntia veritátis, ad fraternitátis amórem non fictum, ex corde invicem dilígite attentius, renáti non ex sémine corruptibili sed incorruptibili, per verbum Dei vivum et pérmanens; quia omnis caro ut fenum et omnis glória eius tamquam flos feni; exáruit fenum et flos décidit; verbum autem Dómini manet in ætérnum. Hoc est autem verbum quod evangelizátum est in vos. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 147, 12-13. 14-15. 19-20 (R.: 12 a)

R. Lauda, Ierúsalem, Dóminum.

vel Allelúia.

12 Lauda, Ierúsalem, Dóminum;
colláuda Deum tuum, Sion.

13 Quóniam confortávit seras portárum tuárum,
benedíxit filiis tuis in te. R.

14 Qui ponit fines tuos pacem,
et ádipe fruménti sátiat te.

15 Qui emittit elóquium suum terræ,
velóciter currit verbum eius. R.

19 Qui annútiat verbum suum Iacob,
iustítias et iudícia sua Israel.

20 Non fecit táliter omni natióni,
et iudícia sua non manifestávit eis. R.

Alleluia

Mc 10, 45

R. Allelúia. V. Fílius hómínis venit ut ministráret,
et daret ánimam suam redemptionem pro
multis. R. Allelúia.

Evangelium

*Ecce ascendimus in Hierosolymam,
et Filius hominis tradetur.*

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Marcum 10, 32-45

In illo témpore:

Erant discipuli in via ascendéntes in Hierosólymam, et præcedébat illos Iesus, et stupébant, illi autem sequéntes timébant. Et assúmens íterum Duódecim cœpit illis dicere quæ essent ei eventúra:

« Ecce ascéndimus in Hierosólymam, et Fílius hómínis tradétur princípibus sacerdotum et scribis, et dannábunt eum morte et tradent eum géntibus et illúdent ei et cónspuent eum et flagellábunt eum et interficient eum, et post tres dies resúrget ».

Et accédunt ad eum Iacóbus et Ioánnes filii Zebedæi dicéntes ei: « Magíster, vólumus ut quodcúmque petierimus a te fácias nobis ».

At ille dixit eis: « Quid vultis, ut fáciam vobis? »

Illi autem dixerunt ei: « Da nobis, ut unus ad dexteram tuam et alius ad sinistram sedeamus in gloria tua ».

Iesus autem ait eis: « Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicem quem ego bibo, aut baptismum quo ego baptizor baptizari? »

At illi dixerunt ei: « Possumus ».

Iesus autem ait eis: « Calicem quidem quem ego bibo, bibetis, et baptismum quo ego baptizor, baptizabimini, sedere autem ad dexteram meam vel ad sinistram non est meum dare, sed quibus paratum est ».

Et audientes decem coeperunt indignari de Iacobo et Ioanne. Et vocans eos Iesus ait illis: « Scitis quia hi qui videntur principari gentibus, dominantur eis et principes eorum potestatem habent ipsorum. Non ita est autem in vobis: sed quicumque voluerit fieri maior inter vos, erit vester minister, et quicumque voluerit in vobis primus esse, erit omnium servus; nam et Filius hominis non venit ut ministraretur ei sed ut ministraret et daret animam suam redemptionem pro multis ».

Verbum Domini.

Super oblata

Deus, qui offerenda tuo nomini tribuis,
et oblata devotioni nostrae servitutis ascribis,
quaesumus clementiam tuam,
ut, quod praestas unde sit meritum,
proficere nobis largiaris ad praemium. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 12, 6

Cantabo Domino, qui bona tribuit mihi,
et psallam nomini Domini Altissimi.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus,
usque ad consummationem saeculi, dicit Dominus.

Post communionem

Satiati munere salutari,
tuam, Domine, misericordiam deprecamur,
ut, hoc eodem quo nos temporaliter vegetas sacramento,
perpetuae vitae participes benignus efficias.
Per Christum.

Feria quinta

Ant. ad introitum

Ps 17, 19-20

Factus est Dominus protector meus,
et eduxit me in latitudinem,
salvum me fecit, quoniam voluit me.

Collecta

Da nobis, quaesumus, Domine,
ut et mundi cursus pacifico nobis tuo ordine dirigatur,
et Ecclesia tua tranquilla devotione laetetur.
Per Dominum.

Anno primo

Lectio prior

Gloria Domini plenum est opus eius.

Lectio libri Siracidae

42, 15-26

Memor ero operum Domini et quae vidi annuntiabo:
in sermonibus Domini opera eius. Sol illuminans per
omnia respexit, et gloria Domini plenum est opus eius.

Nonne Dominus fecit sanctos enarrare omnia mirabilia sua, quae confirmavit Dominus omnipotens stabiliri in gloria sua? Abyssum et cor hominum investigavit, et in astutia eorum excogitavit.

Cognovit enim Dominus omnem scientiam, et inspexit in signum aevi, annuntians quae praeterierunt et quae

superventúra sunt, revélans vestígia occultórum. Non præterit illum omnis cogitátus, et non abscondit se ab eo ullus sermo.

Magnália sapiéntiæ suæ decorávit, qui est ante sæculum et usque in sæculum, neque adiéctum est, neque minúitur, et non eget alicúius consílio.

Quam desiderabilia ómnia ópera eius: et tamquam scintilla quæ est consideráre! Omnia hæc vivunt et manent in sæculum, et in omni necessitáte ómnia obáu-diunt ei.

Omnia duplicia unum contra unum; et non fecit quidquam deesse. Uniuscuiusque confirmávit bona; et quis satiábitur videns glóriam eius? — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 32, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 6 a)

R. Verbo Dómini cæli facti sunt.

² Confitémini Dómino in cíthara,
in psaltério decem chordárum psállite illi.

³ Cantáte ei cánticum novum,
bene psállite ei in vociferatióne. R.

⁴ Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.

⁵ Diligit iustítiam et iudícium,
misericórdia Dómini plena est terra. R.

⁶ Verbo Dómini cæli facti sunt,
et spíritu oris eius omnis virtus eórum.

⁷ Cóngregans sicut in utre aquas maris,
ponens in thesáuris abyssos. R.

⁸ Tímeat Dóminum omnis terra,
a fácie autem eius formídent omnes inhabitántes orbem.

⁹ Quóniam ipse dixit, et facta sunt,
ipse mandávit, et creáta sunt. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Vos autem regale sacerdotium, gens sancta,
ut virtutes annuntietis eius qui vos vocavit.*

Lectio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 2, 2-5. 9-12

Caríssimi:

Sicut modo géniti infántes rationále sine dolo lac concupiscite, ut in eo crescátis in salútem, si gustástis quóniam dulcis Dóminus.

Ad quem accedéntes, lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, coram Deo autem eléctum, pretiósum, et ipsi tamquam lápides vivi ædificámini domus spiritalis in sacerdotium sanctum, offerre spiritáles hóstias acceptábiles Deo per Iesum Christum.

Vos autem genus eléctum, regale sacerdotium, gens sancta, pópulus in acquisitionem, ut virtútes annuntiétis eius qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum; qui aliquándo non pópulus, nunc autem Pópulus Dei, qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti.

Caríssimi, óbsecro tamquam ádvenas et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ militant advérsus ánimam; conversatiónem vestram inter gentes habéntes bonam, ut in eo quod detréctant de vobis tamquam de malefactóribus, ex bonis opéribus considerántes gloríficent Deum in die visitatiónis. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 99, 2. 3. 4. 5 (R.: 2 c)

R. Introíte in conspéctu Dómini in exsultatióne.

² Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne. R.

3 Scitote quoniam Dominus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsius sumus,
populus eius et oves pascuæ eius. *R.*

4 Introite portas eius in confessione,
atria eius in hymnis,
confitemini illi, benedicite nomini eius. *R.*

5 Quoniam suavis est Dominus;
in æternum misericordia eius,
et usque in generationem et generationem veritas eius. *R.*

Alleluia

Io 8, 12

R. Alleluia. *V.* Ego sum lux mundi, dicit Dominus;
qui sequitur me habebit lumen vitæ.

R. Alleluia.

Evangelium

Rabboni, ut videam.

✠ LECTIO sancti Evangelii secundum Marcum 10, 46-52
In illo tempore:

Proficiscente Iesu de Iericho et discipulis eius et plurima multitudine, filius Timæi Bartimæus cæcus sedebat iuxta viam mendicans. Qui cum audisset quia Iesus Nazaræus est, cepit clamare et dicere: « Fili David Iesu, miserere mei ». Et comminabantur ei multi ut taceret; at ille multo magis clamabat: « Fili David, miserere mei ».

Et stans Iesus dixit: « Vocate illum ». Et vocant cæcum dicentes ei: « Animæquior esto, surge, vocat te ». Qui proieceto vestimento suo, exsilens venit ad Iesum. Et respondens ei Iesus dixit: « Quid vis tibi faciam? »

Cæcus autem dixit ei: « Rabbóni, ut videam ».

Et Iesus ait illi: « Vade, fides tua te salvum fecit ».
Et confestim vidit, et sequebatur eum in via.
Verbum Domini.

Super oblata

Deus, qui offerenda tuo nomini tribuis,
et oblata devotio ni nostræ servitutis ascribis,
quæsumus clementiam tuam,
ut, quod præstas unde sit meritum,
proficere nobis largiaris ad præmium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 12, 6

Cantabo Domino, qui bona tribuit mihi,
et psallam nomini Domini Altissimi.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus,
usque ad consummationem sæculi, dicit Dominus.

Post communionem

Satiati munere salutari,
tuam, Domine, misericordiam deprecamur,
ut, hoc eodem quo nos temporaliter végetas sacramento,
perpetuæ vitæ participes benignus efficias.
Per Christum.

Feria sexta

Ant. ad introitum

Ps 17, 19-20

Factus est Dominus protector meus,
et eduxit me in latitudinem,
salvum me fecit, quoniam voluit me.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Domine,
ut et mundi cursus pacifico nobis tuo ordine dirigatur,
et Ecclesia tua tranquilla devotio ne lætetur.
Per Dominum.

Anno primo

Lectio prior

*Parentes nostri viri misericordiæ sunt,
et nomen eorum vivit
in generationem et generationem.*

Lectio libri Sirácida

44, 1. 9-12

Laudémus viros gloriósos et paréntes nostros in generatióne sua.

Sunt quorum non est memória: periérunt quasi non fúerint; et nati sunt quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericordiæ sunt, quorum pietates non defuérun; cum sémine eórum pérmanent bona.

Heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum; et filii eórum propter illos usque in ætérnum manent; semen eórum et glória eórum non derelinquétur. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 149, 1-2. 3-4. 5-6 a et 9 b (R.: 4 a)

R. Beneplácitum est Dómino in pópulo suo.

¹ Cantáte Dómino cánticum novum;
laus eius in ecclésia sanctórum.

² Lætétur Israel in eo qui fecit eum,
et filii Sion exsúltent in rege suo. R.

³ Laudent nomen eius in choro,
in týmpano et cíthara psallant ei.

⁴ Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo,
et honorábit mansuétos in salutem. R.

⁵ Iúbilent sancti in glória,
læténtur in cubílibus suis,

⁶ exaltatiónes Dei in gútture eórum:

⁹ glória hæc est ómnibus sanctis eius. R.

Anno secundo

Lectio prior

Estote boni dispensatores multiformis gratiæ Dei.

Lectio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli

4, 7-13

Caríssimi:

Omnium finis appropinquávit. Estóte itaque prudéntes et vigiláte in oratióibus. Ante ómnia mútuam in vosmetípsos caritátem contínuam habéntes, quia cáritas óperit multitudínem peccatórum; hospitáles ínvicem sine murmuratióne; unusquisque sicut accépit donatióne, in altérutrum illam administrántes sicut boni dispensatóres multifórmis grátia Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei; si quis minístrat, tamquam ex virtúte quam largítur Deus; ut in ómnibus glorificétur Deus per Iesum Christum: cui est glória et impérium in sácula sæculórum: amen!

Caríssimi, nolíte mirári in fervóre qui ad tentatióne vobis fit, quasi novi áliquíd vobis contíngat, sed quemádmodum comunicátis Christi passióibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ eius gaudeátis exsultántes. Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 95, 10. 11-12. 13 (R.: 13 ab)

R. Venit Dóminus iudicáre terram.

¹⁰ Dícite in géntibus: « Dóminus regnávít ».

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur; iudicábit pópulos in æquitáte. R.

¹¹ Læténtur cæli et exsúltet terra,
sonet mare et plenitúdo eius;

¹² gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt.
Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum. R.

- 13 A fácie Dómini, quia venit,
quóniam venit iudicáre terram.
Iudicábit orbem terræ in iustítia
et pópulos in veritáte sua. *R.*

Alleluia

Io 15, 16

- R.* Alleluia. *Y.* Ego vos elégi de mundo, ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.
R. Alleluia.

Evangelium

*Domus mea domus orationis vocabitur
omnibus gentibus. Habete fidem Dei.*

- ✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum 11, 11-26

Cum acclamátus esset Iesus a turba, introívit Hierosólymam in templum; et circumspéctis ómnibus, cum iam véspera esset hora, exívit in Bethániam cum Duódecim.

Et áltera die cum exírent a Bethánia, esúriit. Cumque vidísset a longe ficum habéntem fólía, venit si quid forte inveníret in ea, et cum venísset ad eam, nihil invénit præter fólía: non enim erat tempus ficórum. Et respóndens dixit ei: « Iam non ámplius in ætérnum quisquam fructum ex te mandúcet ». Et audiébant discípuli eius.

Et véniunt Hierosólymam. Et cum introísset in templum, cœpít eícere vendétes et eméntes in templo, et mensas nummulariórum et cáthedras vendéntium colúmbas evértit, et non sinébat ut quisquam vas transférret per templum. Et docébat dicens eis: « Non scriptum est: Domus mea domus oratiónis vocábitur ómnibus géntibus? Vos autem fecístis eam spelúncam latrónum ».

Quo audíto príncipes sacerdotum et scribæ quærébant quómodo eum pérderent; timébant enim eum, quóniam univérsa turba admirabáture super doctrína eius.

Et, cum véspera facta esset, egrediebántur de civitáte. Et cum mane transírent, vidérunt ficum áridam factam a radícibus. Et recordátus Petrus dicit ei: « Rabbi, ecce ficus cui maledixísti áruit ».

Et respóndens Iesus ait illis: « Habéte fidem Dei; amen dico vobis: Quicúmque dixerit huic monti: " Tóllere et mittere in mare ", et non hæsitéverit in corde suo sed crediderit quia quod díxerit fiat, fiet ei. Proptérea dico vobis: Omnia quaecúmque orántes pétitis, créдите quia iam accepístis et erunt vobis.

Et cum státis in oratióne, dimíttite si quid habétis advérsus áliquem, ut et Pater vestir qui in cælis est dimíttat vobis peccáta vestra ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui offerénda tuo nómini tríbuis,
et obláta devotióni nostræ servitútis ascríbis,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut, quod præstas unde sit méritum,
profícere nobis largiáris ad præmium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 12, 6

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi,
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummationem sáculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,

ut, hoc eodem quo nos temporaliter végetas sacraménto,
perpétuæ vitæ participes benígnus effícias.
Per Christum.

Sabbato

Ant. ad introitum

Ps 17, 19-20

Factus est Dóminus protéctor meus,
et edúxit me in latitúdinem,
salvum me fecit, quóniam voluit me.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Dómine,
ut et mundi cursus pacífico nobis tuo ordine dirigátur,
et Ecclésia tua tranqúilla devotióne lætétur.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Danti mihi sapientiam dabo gloriam.

Lectio libri Sirácidæ

51, 17-27

Confitébor et laudem dicam tibi, et benedicam nómini Dómini.

Cum adhuc iúnior essem, priúsqvam oberrárem, quæsi sapiéntiam palam in oratióne mea; ante templum postulábam pro illa, et usque in novíssimis inquíram eam; et efflóruit tamquam præcox uva, lætátum est cor meum in ea.

Ambulávit pes meus iter rectum; a iuventúte mea investigábam eam. Inclinávi módice aurem meam, et excépi illam. Multam invéni in meípso sapiéntiam, et multum proféci in ea.

Danti mihi sapiéntiam dabo glóriam. Consiliátus sum enim ut fácerem illam, zelátus sum bonum et non confúndar.

Colluctáta est ánima mea in illa, et in faciéndó eam confirmátus sum. Manus meas exténdi in altum, et insipiéntiam eius luxi.

Animam meam diréxi ad illam, et in agnitióné invéni eam. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 18, 8. 9. 10. 11 (R.: 9 a)

R. Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda.

8 Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam, testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. R.

9 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda, præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. R.

10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sáculum sáculi, iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. R.

11 Desiderábília super aurum et lápidem pretiósum multum et dulcióra super mel et favum stillántem. R.

Anno secundo

Lectio prior

*Potest Deus conservare vos sine peccato
et constituere
ante conspectum gloriæ suæ immaculatos.*

Lectio Epístolæ beáti Iudæ apóstoli 17. 20-25

Vos, caríssimi, mémore estóte verbórum quæ prædicta sunt ab apóstolis Dómini nostri Iesu Christi.

Superædificántes vosmetípsos sanctíssimæ vestræ fidei, in Spíritu Sancto orántes, ipsos vos in dilectióné Dei serváte, exspectántes misericórdiam Dómini nostri Iesu

Christi in vitam ætérnam. Et his quidem miserémini disputántibus, illos vero salváte de igne, rapiéntes, áliis autem miserémini in timóre, odiéntes et eam quæ carnális est maculátam túnica.

Ei autem qui potest vos conserváre sine peccáto et constituere ante conspéctum glóriæ suæ immaculátos in exultatióne, soli Deo Salvatóri nostro per Iesum Christum Dóminum nostrum glória, magnificéntia, impérium et potéstas ante omne sáculum et nunc et in ómnia sácula. Amen.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 62, 2. 3-4. 5-6 (R.: 2 b)

R. Sitívit in te ánima mea, Dómine Deus meus.

2 Deus, Deus meus es tu, ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea,
te desiderávit caro mea,
in terra desérta et árida et inaquósa. R.

3 Sic in sancto appáruí tibi,
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.

4 Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas,
lábía mea laudábunt te. R.

5 Sic benedicam te in vita mea,
et in nómine tuo levábo manus meas.

6 Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea,
et lábiis exultatiónis laudábit os meum. R.

Alleluia Col 3, 16 a. 17 c

R. Allelúia. V. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter;
grátias ágite Deo et Patri per Christum.
R. Allelúia.

Evangelium

In qua potestate hæc facis?

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 11, 27-33

In illo témpore:

Véniunt rursus Iesus et discípuli Hierosólymam. Et cum ambuláret in templo, accédunt ad eum summi sacerdótes et scribæ et senióres et dicébant illi: « In qua potestáte hæc facis? Vel quis tibi dedit hanc potestátem ut ista fácias? »

Iesus autem ait illis: « Interrogábo vos unum verbum, et respondéte mihi, et dicam vobis in qua potestáte hæc fáciam; baptísmum Ioánnis de cælo erat an ex homínibus? Respondéte mihi ».

At illi cogitábant secum dicéntes: « Si dixérimus: “ De cælo ”, dicet: “ Quare ergo non credidístis ei? ” Si autem dixérimus: “ Ex homínibus ” — timébant pópulum, omnes enim habébant Ioánnem quia vere prophéta esset. Et respondéntes dicunt Iesu: « Nescímus ».

Et Iesus ait illis: « Neque ego dico vobis in qua potestáte hæc fáciam ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Deus, qui offerénda tuo nómini tríbuis,
et oblata devotióni nostræ servitútis ascríbis,
quæsumus cleméntiam tuam,
ut, quod præstas unde sit méritum,
proficere nobis largiáris ad præmium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 12, 6

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi,
et psallam nómini Dómini Altíssimi.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobiscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummationem sæculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Satiáti múnere salutári,
tuam, Dómine, misericórdiam deprecámur,
ut, hoc eódem quo nos temporáliter végetas sacraménto,
perpétuæ vitæ partícipes benígnus efficias.
Per Christum.

DOMINICA IX « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 24, 16. 18

Réspice in me, et miserére mei, Dómine,
quóniam únicus et pauper sum ego.
Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, cuius providéntia
in sui dispositióne non fállitur,
te súplices exorámus,
ut nóxia cuncta submóveas,
et ómnia nobis profutúra concédas.
Per Dóminum.

Anno A**Lectio prima**

*En propono in conspectu vestro benedictionem
et maledictionem.*

Léctio libri Deuteronomíi

11, 18. 26-28

Locútus est Móyses pópulo dicens:

« Pónite hæc verba mea in córdibus et in ánimis
vestris, et suspéndite ea pro signo in mánibus, et inter
óculos vestros collocáte.

En propóno in conspéctu vestro hódie benedictiónem
et maledictiónem; benedictiónem, si obædiéritis man-
dátis Dómini Dei vestri, quæ ego hódie præcipio vo-
bis; maledictiónem, si non obædiéritis mandátis Dómi-
ni Dei vestri, sed recesséritis de via, quam ego nunc

osténdo vobis, et ambulavéritis post deos aliénos quos ignorátis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 2-3 ab. 3 c-4. 17 et 25 (R.: 3 b)

R. Esto mihi, Dómine, in rupem præsidii.

² In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum;
in iustítia tua líbera me.

³ Inclína ad me aurem tuam,
accélera, ut éruas me. R.

Esto mihi in rupem præsidii.

⁴ Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dedúces me et pasces me. R.

¹⁷ Illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua.

²⁵ Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum,
omnes qui sperátis in Dómino. R.

Lectio secunda

Homo iustificatur per fidem sine operibus Legis.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

3, 21-25 a. 28

Fratres:

Nunc sine Lege iustítia Dei manifestáta est, testificáta a Lege et Prophétis, iustítia autem Dei per fidem Iesu Christi, in omnes qui credunt; non enim est distíctio; omnes enim peccavérunt et egent glória Dei, iustificáti gratis per grátiam ipsius per redemptionem quæ est in Christo Iesu; quem propósuit Deus propitiatórium per fidem in sanguíne ipsius.

Arbitrámur enim iustificári hóminem per fidem sine opéribus Legis. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 15, 5

R. Allelúia. V. Ego sum vitis, vos pálmities, dicit Dóminus.

Qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum.

R. Allelúia.

Evangelium

*Domus supra petram
et domus supra arenam ædificata.*

✠ Lectio sancti Evangelii secúndum Matthæum

7, 21-27

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Non omnis qui dicit mihi: “ Dómine Dómine ”, intrábit in Regnum cælórum, sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cælis est. Multi dicent mihi in illa die: “ Dómine Dómine, nonne in tuo nómine prophetávimus, et in tuo nómine dæmónia eiécimus, et in tuo nómine virtútes multas fécimus? ” Et tunc confitébor illis: “ Numquam novi vos; discédite a me qui operámini iniquitátem ”.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, as-similábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. Et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram.

Et omnis qui audit verba mea hæc et non facit ea, símilis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arenam. Et descéndit plúvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cécidit, et fuit ruína eius magna ».

Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

Memento quod et ipse servieris in Ægypto.

Lectio libri Deuteronomii

5, 12-15

Hæc dicit Dóminus:

« Obsérva diem sábbati ut sanctífices eum, sicut præcépit tibi Dóminus Deus tuus. Sex diébus operáberis et fácies ómnia ópera tua. Séptimus dies sábbati est, id est réquies Dómini Dei tui.

Non fácies in eo quidquam óperis tu, et fílius tuus, et fília, servus, et ancílla, et bos, et ásinus, et omne iumentum tuum, et peregrínus qui est intra portas tuas; ut requiéscat servus tuus et ancílla tua sicut et tu.

Meménto quod et ipse servíeris in Ægýpto, et edúxerit te inde Dóminus Deus tuus in manu forti et bráchio exténto. Idcírco præcépit tibi ut observáres diem sábbati ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 80, 3-4. 5-6 ab. 6 c-8 a. 10-11 ab (R.: 2 a)

R. Exsultáte Deo adiutóri nostro.

3 Súmite psalmum et date týmpanum, psaltérium iucúndum cum cíthara.

4 Bucínáte in neoméniá tuba, in die plenæ lunæ, in sollemnitate nostra. R.

5 Quia præcéptum in Israel est, et iudícium Deo Iacob.

6 Testimónium in Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti. R.

Sermónem quem non nóveram, audívi.

7 Divérti ab onéribus dorsum eius,

manus eius a cóphino recessérunt.

8 In tribulatióne invocásti me et liberávi te. R.

10 Non erit in te deus aliénus neque adorábis deum extráneum.

11 Ego enim sum Dóminus Deus tuus qui edúxi te de terra Ægýpti. R.

Lectio secunda

Vita Iesu in corpore nostro manifestatur.

Lectio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios

4, 6-11

Fratres:

Deus qui dixit: « De ténebris lux splendéscat », ipse illúxit in córdibus nostris ad illuminatióem sciéntiæ glóriæ Dei in fácie Iesu Christi.

Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis; in ómnibus tribulatióem pátimur sed non angustiamur, aporiámur sed non destitúimur, persecutióem pátimur sed non derelinquimur, deícimur sed non perímus, semper mortificatióem Iesu in córpore circumferéntes, ut et vita Iesu in córpore nostro manifestétur.

Semper enim nos qui vívimus in mortem trádímur propter Iesum, ut et vita Iesu manifestétur in carne nostra mortáli.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 17, 17 b. a

R. Alleluia. V. Sermo tuus, Dómine, véritas est; sanctífica nos in veritate.

R. Alleluia.

Evangelium*

Dominus est Filius hominis etiam sabbati.

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum

2, 23 — 3, 6

Factum est cum Dóminus sábbatis ambuláret per sata, discípuli eius cœpérunt prægredi velléntes spicas. Pharisæi autem dicébant ei: « Ecce, quid faciunt sábbatis quod non licet? »

Et ait illis: « Numquam legístis quid fécerit David, quando necessitátem hábuit et esúriit ipse et qui cum eo erant? Quómodo introívit in domum Dei sub Abíathar príncipe sacerdótum et panes propositionis manducávit, quos non licet manducáre nisi sacerdótibus, et dedit étiam eis qui cum eo erant? »

Et dicébat eis: « Sábbatum propter hóminem factum est, et non homo propter sábbatum; itaque dóminus est Fílius hóminis étiam sábbati ».

Et introívit iterum in synagógam. Et erat ibi homo habens manum áridam; et observábant eum si sábbatis curáret illum ut accusárent eum.

Et ait hómini habénti manum áridam: « Surge in médium ». Et dicit eis: « Licet sábbatis bene fácere an male? Animam salvam fácere an pérdere? » At illi tacébant. Et circumspiciens eos cum ira, contristátus super cæcitate cordis eórum, dicit hómini: « Exténde manum ». Et exténdit, et restitúta est manus eius.

Et exeúntes Pharisæi statim cum Herodiánis consílium faciébant advérsus eum quómodo eum pérderent.

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Lécio sancti Evangélii secúndum Marcum 2, 23-28

Factum est cum Dóminus sábbatis ambuláret per sata, discípuli eius cœpérunt prægredi velléntes spicas. Pharisæi autem dicébant ei: « Ecce, quid faciunt sábbatis quod non licet? »

Et ait illis: « Numquam legístis quid fécerit David quando necessitátem hábuit et esúriit ipse et qui cum eo erant? Quómodo introívit in domum Dei sub Abíathar príncipe sacerdótum et panes propositionis manducávit, quos non licet manducáre nisi sacerdótibus, et dedit étiam eis qui cum eo erant? »

Et dicébat eis: « Sábbatum propter hóminem factum est, et non homo propter sábbatum; itaque dóminus est Fílius hóminis étiam sábbati ». — Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Cum venerit alienigena, exaudies eum.

Lécio libri primi Regum

8, 41-43

In diébus illis: Orávit Sálomon in templo dicens:

« Alienígena, qui non est de pópulo tuo Israel, cum vénerit de terra longínqua propter nomen tuum (audiétur enim nomen tuum magnum et manus tua fortis et bráccium tuum exténtum ubíque); cum vénerit ergo, et oráverit in hoc loco, tu exaudies in cælo, in firmaménto habitáculi tui, et fácies ómnia pro quibus invocáverit te alienígena; ut discant univérsi pópuli terrárum nomen tuum timére, sicut pópulus tuus Israel, et probent quia nomen tuum invocátum est super domum hanc quam ædificávi ». — Verbum Dómini.

Psalmus sponsorius Ps 116, 1. 2 (R.: Mc 16, 15)

R. Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangélium.

vel Allelúia.

- ¹ Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. R.
² Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. R.

Lectio secunda

*Si adhuc hominibus placerem,
Christi servus non essem.*

Inítium Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas

1, 1-2. 6-10

Paulus apóstolus, non ab homínibus neque per hóminem, sed per Iesum Christum et Deum Patrem qui suscitávit eum a mórtuis, et qui mecum sunt omnes fratres, Ecclésiis Galátiae.

Miror quod tam cito transferímini ab eo qui vos vocávit in grátia Christi in áliud Evangélium, quod non est áliud; nisi sunt áliqui qui vos contúrbant et volunt convértere Evangélium Christi.

Sed licet nos aut ángelus de cælo evangelízet vobis prætérquam quod evangelizávimus vobis, anáthema sit! Sicut prædíximus, et nunc íterum dico, si quis vobis evangelizáverit præter id quod accepístis, anáthema sit!

Modo enim homínibus suádeo aut Deo? Aut quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem.

Verbum Dómini.

Alleluia

Io 3, 16

R. Allelúia. V. Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum habet vitam ætérnam. R. Allelúia.

Evangélium

Nec in Israel tantam fidem inveni.

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Lucam 7, 1-10

In illo témpore:

Cum implésset Iesus ómnia verba sua in aures plebis, intrávit Caphárnaum. Centuriónis autem cuiúsdam servus male habens erat moritúrus, qui illi erat pretiósus. Et cum audísset de Iesu, misit ad eum senióres Iudæórum, rogans eum ut veníret et salváret servum eius.

At illi cum veníssent ad Iesum, rogábant eum solícite dicéntes: « Dignus est ut hoc illi præstes, díligit enim gentem nostram et synagógam ipse ædificávit nobis ».

Iesus autem ibat cum illis. At cum iam non longe esset a domo, misit centúrio amícos dicens ei: « Dómine, noli vexári; non enim dignus sum ut sub tectum meum intres, propter quod et me ipsum non sum dignum arbitrátus ut venírem ad te: sed dic verbo, et sanétur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites; et dico huic: " Vade ", et vadit; et álío: " Veni ", et venit; et servo meo: " Fac hoc ", et facit ».

Quo audíto, Iesus mirátus est eum, et convérsus, sequéntibus se turbis dixit: « Dico vobis, nec in Israel tantam fidem invéni ». Et revérsi qui missi fúerant domum, invenérunt servum sanum. — Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

In tua pietate confidentes, Dómine,
cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus,
ut, tua purificánte nos grátia,
íisdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Præfatio de dominicis «per annum», pp. 752-759.

Ant. ad communionem**Ps 16, 6**

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.

Vel:**Mc 11, 23. 24**

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.

Post comunione

Rege nos Spíritu tuo, quæsumus, Dómine,
quos pascis Fílii tui Córpore et Sanguine,
ut te, non solum verbo neque lingua,
sed ópere et veritate confiténtes,
intráre mereámur in regnum cælórum. Per Christum.

Feria secunda**Ant. ad introitum****Ps 24, 16. 18**

Réspice in me, et miserére mei, Dómine,
quóniam únicus et pauper sum ego.
Vide humilitátem meam et labórem meum,
et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus.

Collecta

Deus, cuius providéntia in sui dispositióne non fállitur,
te súplices exorámus,

ut nóxia cuncta submóveas,
et ómnia nobis profutúra concédas.
Per Dóminum.

Anno primo**Lectio prior**

Tobias plus timens Deum quam regem.

Inítium libri Tobíæ**1, 1 a. 2; 2, 1-9**

Tobías, ex tribu et civitate Néphthali, cum captus esset in diébus Salmánasar, regis Assyriórum, in captivitate tamen pósitus, viam veritátis non deséruit.

Cum vero esset dies festus Dómini, et factum esset prándium bonum in domo Tobíæ, dixit filio suo: « Vade et adduc áliquos de tribu nostra timéntes Deum, ut epuléntur nobíscum ». Cumque abiisset, revérsus nuntiávit ei unum ex filiis Israel iugulátum iacére in platéa. Statímque exsiliens de accúbitu suo, relínquens prándium, ieiúnus pervénit ad corpus. Tollénsque illud portávit ad domum suam occúlte, ut, dum sol occubuisset, caute sepelíret eum. Cumque occultáset corpus, manducávit panem cum luctu et tremóre, mémorans illum sermónem, quem dixit Dóminus per Amos prophétam: « Dies festi vestri converténtur in lamentatióem et luctum ».

Cum vero sol occubuisset, abiit et sepelívit eum. Arguébant autem eum omnes próximos eius, dicéntes: « Iam huius rei causa interfíci iussus es, et vix effugisti mortis impérium; et iterum sépelis mórtuos? » Sed Tobías, plus timens Deum quam regem, rapiébat corpóra occisórum, et occultábat in domo sua, et médiis nóctibus sepeliébat ea.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 111, 1-2. 3-4. 5-6 (R.: 1 a)

R. Beátus vir qui timet Dóminum.

vel Allelúia.

- 1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
2 Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. R.
3 Glória et divítiae in domo eius,
et iustítia eius manet in sáculum sáculi.
4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. R.
5 Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudício,
6 quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérna erit iustus. R.

Anno secundo**Lectio prior**

*Pretiosa nobis promissa donata sunt
ut efficiamini divinæ consortes naturæ.*

Inítium Epístolæ secúndæ beáti Petri apóstoli 1, 1-7

Simon Petrus servus et apóstolus Iesu Christi his
qui coæquálem nobis sortíti sunt fidem in iustítia Dei
nostri et Salvatóris Iesu Christi: grátia vobis et pax
multiplicétur in cognitióne Dei et Iesu Dómini nostri.

Quómodo ómnia nobis divinæ virtútis suæ ad vitam
et pietátem donátæ per cognitióem eius qui vocávit
nos própria glória et virtúte, per quæ pretiósa et máxi-
ma nobis promíssa donáta sunt ut per hæc efficiámini
divinæ consórtes naturæ, fugiéntes eam, quæ in mundo
est in concupiscéntia, corruptiódinem, et propter hoc ip-
sum curam omnem subinferéntes ministráte in fide vestra

virtútem, in virtúte autem sciéntiam, in sciéntia autem
continéntiam, in continéntia autem patiéntiam, in pa-
tiéntia autem pietátem, in pietáte autem amórem fra-
ternitátis, in amóre autem fraternitátis caritátem.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 90, 1-2. 14-15 ab. 15 c-16 (R.: cf. 2 b)

R. Deus meus, sperábo in te.

- 1 Qui hábitat in protectiódine Altíssimi,
sub umbra Omnipoténtis commorábitur.
2 Dicet Dómino: « Refúgium meum
et fortitúdo mea, Deus meus, sperábo in eum ». R.
14 Quóniam mihi adhæsit, liberábo eum;
suscípiam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
15 Clamábit ad me, et ego exáudiam eum;
cum ipso sum in tribulatiódine. R.
Erípiam eum et glorificábo eum.
16 Longitúdine diérum replébo eum,
et osténdam illi salutáre meum. R.

Alleluia

Ap 1, 5 ab

R. Allelúia. V. Iesu Christe, testis es fidélis, Primogénitus
mortuórum:
dilexísti nos, et lavásti peccáta nostra in
sánguine tuo. R. Allelúia.

Evangelium

*Apprehendentes filium dilectum occiderunt,
et eiecerunt extra vineam.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum 12, 1-12

In illo témpore: Cœpit Iesus summis sacerdotibus et
scribis et senióribus in parábolis loqui:

« Vínēam pastinávit homo, et circúmdedit sepem et fodit lacum et ædificávit turrim, et locávit eam agricolis, et péregre proféctus est.

Et misit ad agricolas in témpore servum, ut ab agricolis acciperet de fructu vínēæ; qui apprehénsus eum ceciderunt et dimiserunt vácuum. Et iterum misit ad illos álium servum; et illum in cápite vulneraverunt et contuméliis affecerunt. Et álium misit, et illum occiderunt, et plures álios, quosdam cædentes, álios vero occidentes.

Adhuc unum habébat, fílium diléctum: misit illum ad eos novíssimum dicens: “ Reverebúntur fílium meum ”. Colóni autem illi dixerunt ad invicem: “ Hic est heres: veníte, occidámus eum, et nostra erit heréditas ”. Et apprehendentes eum occiderunt, et eiecérunt extra vínēam.

Quid ergo fáciat dónus vínēæ? Véniet et perdet colónos, et dabit vínēam áliis.

Nec Scriptúram hanc legístis:

“ Lápídem quem reprobavérunt ædificátes, hic factus est in caput ánguli: a Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris ”? »

Et quærébant eum tenére, et timuérunt turbam, cognovérunt enim quóniam ad eos parábolam hanc dixerit. Et relícto eo abiérunt. — Verbum Dómini.

Super oblata

In tua pietáte confidentes, Dómine, cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus, ut, tua purificánte nos grátia, íisdem quibus famulámur mystériis emundémur. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 16, 6

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus; inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.

Vel:

Mc 11, 23. 24

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis, créдите quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Rege nos Spíritu tuo, quæsumus, Dómine, quos pascis Fílii tui Córpo et Sanguine, ut te, non solum verbo neque lingua, sed ópere et veritáte confiténtes, intráre mereámur in regnum cælórum. Per Christum.

Feria tertia

Ant. ad introitum

Ps 24, 16. 18

Réspice in me, et miserére mei, Dómine, quóniam únicus et pauper sum ego. Vide humilitátem meam et labórem meum, et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus.

Collecta

Deus, cuius providéntia in sui dispositióne non fállitur, te súpplices exorámus, ut nóxia cuncta submóveas, et ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Non est contristatus contra Deum, quod plaga cæcitatís evenierit illi.

Lectio libri Tobíæ

2, 10-23

Cóntigit quadam die ut Tobías fatigátus a sepultúra, véniens in domum suam, iactáset se iuxta parietem et

obdormisset; et ex nido hirúdinum dormienti illi cálida stércora inciderent super óculos eius, fierétque cæcus.

Hanc autem tentatióem ídeo permísit Dóminus evénire illi, ut pósteris darétur exéplum patientiæ eius, sicut et sancti Iob. Nam, cum ab infántia sua semper Deum timúerit et mandáta eius custodierit, non est contristátus contra Deum, quod plaga cæcitátis evénerit ei; sed immóbilis in Dei timóre permánsit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ.

Nam sicut beáto Iob insultábant reges, ita isti paréntes et cognáti eius irridébant vitam eius, dicéntes: « Ubi est spes tua, pro qua eleemósynas et sepultúras faciébas? » Tobías vero increpábat eos, dicens: « Nolíte ita loqui; quóniam filii sanctórum sumus, et vitam illam exspectámus, quam Deus datúrus est his qui fidem suam numquam mutant ab eo ».

Anna vero, uxor eius, ibat ad opus textrínum cotídie, et de labóre mánuum suárum victum, quem cónsequi póterat, deferébat. Unde factum est ut hædum caprárum accípiens, detulísset domi; cuius cum vocem balántis vir eius audísset dixit: « Vidéte, ne forte furtívus sit: réddite eum dóminis suis, quia non licet nobis aut édere ex furto áliquid aut contíngere ». Ad hæc uxor eius iráta respóndit: « Maniféste vana facta est spes tua, et eleemósynæ tuæ modo apparuérent ». Atque his et áliis huiuscémodi verbis exprobrábat ei.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 7 bc-8. 9 (R.: cf. 7 c)

R. Parátum cor iusti, sperans in Dómino.
vel Allelúia.

1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.

- 2 Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. R.
- 7 Ad auditióne mala non timébit.
Parátum cor eius, sperans in Dómino,
8 confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. R.
- 9 Distribuit, dedit paupéribus;
iustítia eius manet in sæculum sæculi,
cornu eius exaltábitur in glória. R.

Anno secundo

Lectio prior

Novos cælos et terram novam exspectamus.

Lectio Epístolæ secúndæ beáti Petri apóstoli

3, 12-15 a. 17-18

Caríssimi:

Exspectáte et properáte advéntum diéi Dei, propter quam cæli ardéntes solvéntur et eleménta ignis ardóre tabéscent. Novos vero cælos et terram novam secúndum promíssum ipsíus exspectámus, in quibus iustítia hábitat.

Propter quod, caríssimi, hæc exspectántes satágite immaculáti et invioláti ei inveníri in pace, et Dómini nostri longanimitátem salútem arbitrámmini.

Vos ígitur, fratres, præsciéntes custodíte ne iniquórum erróre simul abdúcti excidátis a própria firmitáte, créscite vero in grátia et in cognitióne Dómini nostri et Salvatóris Iesu Christi. Ipsi glória et nunc et in diem æternitátis. Amen! — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 89, 2. 3-4. 10. 14 et 16 (R.: 1)

R. Dómine, refúgium factus es nobis,
a generatióne in generatióem.

- ² Priúsqvam montes nasceréntur
aut gignerétur terra et orbis,
a sáeculo et usque in sáeculum tu es Deus. *R.*
- ³ Redúcis hóminem in púlverem;
et dixísti: « Revertímmini, filii hóminum ».
- ⁴ Quóniam mille anni ante óculos tuos
tamquam dies hestérna quæ prætériit,
et custódia in nocte. *R.*
- ¹⁰ Dies annórum nostrórum sunt septuagínta anni,
aut in valéntibus octogínta anni,
et maior pars eórum labor et dolor,
quóniam cito tránseunt, et avolámus. *R.*
- ¹⁴ Reple nos mane misericórdia tua,
et exsultábimus et delectábimur ómnibus diébus nostris.
- ¹⁶ Appáreat servis tuis opus tuum,
et decor tuus filiis eórum. *R.*

Alleluia

Cf. Eph 1, 17-18

R. Allelúia. *V.* Pater Dómini nostri Iesu Christi illúminet
óculos cordis nostri,
ut sciámus quæ sit spes vocatiónis nostræ.
R. Allelúia.

Evangelium

*Quæ sunt Cæsaris reddite Cæsari,
et quæ sunt Dei Deo.*

✠ Lécio sancti Evangélíi secúndum Marcum 12, 13-17

In illo témpore:

Mittunt ad Iesum quosdam ex Pharisæis et Hero-
diánis ut eum cáperent in verbo. Qui veniéntes dicunt
ei: « Magíster, scimus quia verax es et non curas quem-
quam, nec enim vides in fáciem hóminum, sed in veri-

táte viam Dei doces. Licet dare tribútum Cæsari an
non? Dábimus an non dábimus? »

Qui sciens versútiam eórum ait illis: « Quid me ten-
tátis? Afférte mihi denárium ut vídeam ». At illi attu-
lérunt. Et ait illis: « Cuius est imágo hæc et inscriptio? »

Illi autem dixerunt ei: « Cæsaris ».

Iesus autem dixit illis: « Quæ sunt Cæsaris réddite
Cæsari et quæ sunt Dei Deo ». Et mirabántur super eo.
Verbum Dómini.

Super oblata

In tua pietáte confidéntes, Dómine,
cum munéribus ad altária veneránda concúrrimus,
ut, tua purificánte nos grátia,
iisdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 16, 6

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.

Vel:

Mc 11, 23. 24

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
crédite quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Rege nos Spíritu tuo, quæsumus, Dómine,
quos pascis Fílii tui Córpo et Sanguine,
ut te, non solum verbo neque lingua,
sed ópere et veritáte confiténtes,
intráre mereámur in regnum cælórum.
Per Christum.

DOMINICA X « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 26, 1-2

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timébo?
Dóminus defénsor vitæ meæ, a quo trepidábo?
Qui tribulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt.

Collecta

Deus, a quo bona cuncta procedunt,
tuis largíre supplicibus,
ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt,
et, te gubernánte, éadem faciámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice, Dómine, quæsumus,
nostram propítius servitútem,
ut quod offérimus sit tibi munus accéptum,
et nostræ caritátis augméntum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 17, 3

Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum,
et liberátor meus. Deus meus adiutor meus.

Vel:

1 Io 4, 16

Deus caritas est, et qui manet in caritate
in Deo manet et Deus in eo.

Post communionem

Tua nos, Dómine, medicínalis operátio,
et a nostris perversitatibus cleménte expédiat,
et ad ea quæ sunt recta perdúcat.
Per Christum.

DOMINICA XI « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 26, 7. 9

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te.
Adiutor meus esto, ne derelínquas me,
neque despicias me, Deus salutáris meus.

Collecta

Deus, in te sperántium fortitúdo,
invocationibus nostris adésto propítius,
et, quia sine te nihil potest mortális infirmitas,
grátiae tuæ præsta semper auxiliium,
ut, in exsequéndis mandátis tuis,
et voluntáte tibi et actióne placeámus. Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui humáni géneris utrámque substantiam
præséntium múnere et aliménto végetas
et rénovas sacraménto, tribue, quæsumus,
ut eórum et corpóribus nostris subsidium non desit
et méntibus. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 26, 4

Unum pétii a Dómino, hoc requíram,
ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Vel:

Io 17, 11

Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi,
ut sint unum sicut et nos, dicit Dóminus.

Post communionem

Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúnio,
sicut fidélium in te unióne præsignat,
sic in Ecclesiá tua unitátis operétur effectum.
Per Christum.

DOMINICA XII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 27, 8-9

Dóminus fortitúdo plebis suæ,
et protéctor salutárium Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine,
et bénedic hereditáti tuæ, et rege eos usque in sáeculum.

Collecta

Sancti nóminis tui, Dómine,
timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum,
quia numquam tua gubernatióne destítuis,
quos in soliditáte tuæ dilectiόνis instítuis.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacrificium placatiόνis et laudis,
et præsta, ut, huius operatióne mundáti,
beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus afféctum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 144, 15

Oculi ómnium in te sperant, Dómine,
et tu das illis escam in témpore opportúno.

Vel:

Io 10, 11. 15

Ego sum pastor bonus,
et ánimam meam pono pro óvibus meis, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacri Córporis et Sanguinis pretiósí alimónia renováti,
quæsumus, Dómine, cleméntiam tuam,
ut, quod gérimus devotióne frequénti,
certa redemptiόne capiámus. Per Christum.

DOMINICA XIII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 46, 2

Omnes gentes, pláudite mánibus,
iubiláte Deo in voce exsultatiόνis.

Collecta

Deus, qui, per adoptiόnem grátiaë,
lucis nos esse fílios voluísti,
præsta, quæsumus, ut errórum non involvámur ténebris,
sed in splendóre veritátis semper maneámus conspíciui.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui mysteriórum tuórum
dignánte operáris efféctus,
præsta, quæsumus,
ut sacris apta munéribus fiant nostra servítia.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 102, 1

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et ea quæ intra me sunt nómini sancto eius.

Vel:

Io 17, 20-21

Pater, pro eis rogo, ut ipsi in nobis unum sint,
ut credat mundus quia tu me misísti, dicit Dóminus.

Post communionem

Vivíficet nos, quæsumus, Dómine,
divína quam obtúlimus et sumpsimus hóstia,
ut, perpétua tibi caritáte coniúcti,
fructum qui semper máneat afferámus.
Per Christum.

DOMINICA XIV « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 47, 10-11

Suscépmus, Deus,
misericórdiam tuam in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus,
ita et laus tua in fines terræ;
iustítia plena est délixtera tua.

Collecta

Deus, qui in Fílii tui humilitáte
iacéntem mundum erexisti,
fidélibus tuis sanctam concéde lætítiam,
ut, quos eripuísti a servitúte peccáti,
gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per Dóminum.

Super oblata

Oblátio nos, Dómine, tuo nómini dicáta puríficet,
et de die in diem ad cæléstis vitæ tránsferat actiónem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 9

Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Vel:

Mt 11, 28

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis,
et ego reficiám vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Tantis, Dómine, repléti munéribus,
præsta, quæsumus, ut et salutária dona capiámus,
et a tua numquam laude cessémus. Per Christum.

DOMINICA XV « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 16, 15

Ego autem cum iustítia apparébo in conspéctu tuo;
satiabor dum manifestábitur glória tua.

Collecta

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre,
veritátis tuæ lumen osténdis,
da cunctis qui christiána professióne censéntur,
et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini,
et ea quæ sunt apta sectári. Per Dóminum.

Super oblata

Réspice, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ,
et pro credéntium sanctificatiónis incremento
suménda concéde. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 83, 4-5

Passer invénit sibi domum
et turtur nidum, ubi repónat pullos suos.
Altária tua, Dómine virtútum,
Rex meus, et Deus meus!
Beátí qui hábitant in domo tua,
in sáculum sáculi laudábunt te.

Vel:

Io 6, 57

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum ságuinem,
in me manet et ego in eo, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumptis munéribus, quæsumus, Dómine,
ut, cum frequentatióne mystérii,
crescat nostræ salútis efféctus. Per Christum.

DOMINICA XVI « PER ANNUM »

Ant. ad introitum**Ps 53, 6. 8**

Ecce Deus ádiuvat me,
et Dóminus suscēptor est ánimæ meæ.
Voluntárie sacrificábo tibi,
et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.

Collecta

Propitiáre, Dómine, fámulis tuis,
et cleménter grátia tuæ super eos dona múltiplica,
ut, spe, fide et caritáte fervéntes,
semper in mandátis tuis vígili custódia perseverént.
Per Dóminum.

Super oblata

Deus, qui legálium différentiam hostiárum
unius sacrificií perfectióne sanxisti,
accipe sacrificium a devótis tibi fámulis,
et pari benedictióne, sicut múnera Abel, sanctífica,
ut, quod singuli obtulérunt ad maiestátis tuæ honórem,
cunctis proficiat ad salútem. Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 110, 4-5**

Memóriam fecit mirabílium suórum
miséricors et miserátor Dóminus;
escam dedit timéntibus se.

Vel:**Ap 3, 20**

Ecce sto ad óstium et pulso, dicit Dóminus:
si quis audierit vocem meam, et aperúerit mihi iánuam,
intrábo ad illum, et cenábo cum illo, et ipse mecum.

Post communionem

Pópulo tuo, quæsumus, Dómine, adésto propítius,
et, quem mystériis cæléstibus imbuísti,
fac ad novitátem vitæ de vetustáte transíre. Per Christum.

DOMINICA XVII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum**Ps 67, 6-7. 36**

Deus in loco sancto suo;
Deus qui inhabitáre facit unánimes in domo,
ipse dabit virtútem et fortitudínem plebi suæ.

Collecta

Protéctor in te sperántium, Deus,
sine quo nihil est válidum, nihil sanctum,
múltiplica super nos miséricórdiam tuam,
ut, te rectóre, te duce,
sic bonis transeúntibus nunc utámur,
ut iam possimus inhærére mansúris. Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera,
quæ tibi de tua largitáte deférimus,
ut hæc sacrosáncta mystéria, grátia tuæ operánte virtúte,
et præsentis vitæ nos conversatióne sanctíficent,
et ad gáudia sempitérna perdúcant. Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 102, 2**

Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributiónes eius.

Vel:**Mt 5, 7-8**

Beáti misericórdes,
quóniam ipsi miséricórdiam consequéntur.
Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Post communionem

Súmpsimum, Dómine, divinum sacraméntum,
passiõis Filii tui memoriále perpétuum;
tribue, quæsumus,
ut ad nostram salútem hoc munus proficiat,
quod ineffábili nobis caritáte ipse donávit. Qui vivit.

DOMINICA XVIII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 69, 2. 6

Deus, in adiutórium meum inténde;
Dómine, ad adiuvándum me festína.
Adiutor meus et liberátor meus es tu;
Dómine, ne moréris.

Collecta

Adesto, Dómine, fámulis tuis,
et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus,
ut his, qui te auctórem et gubernatórem gloriántur habére,
et grata restáures, et restauráta consérves.
Per Dóminum.

Super oblata

Propítius, Dómine, quæsumus, hæc dona sanctífica,
et, hóstiæ spiritalis oblatióne suscepta,
nosmetipsos tibi pérfice munus ætérnum. Per Christum.

Ant. ad communionem

Sap 16, 20

Panem de cælo dedisti nobis, Dómine,
habéntem omne delectaméntum,
et omnem sapórem suavitátis.

Vel:

Io 6, 35

Ego sum panis vitæ, dicit Dóminus.
Qui venit ad me non esúriet,
et qui credit in me non sítiét.

Post communionem

Quos cælésti récreas múnere,
perpétuo, Dómine, comitáre præsidio,
et, quos fovere non désinis,
dignos fieri sempitérna redemptióne concéde.
Per Christum.

DOMINICA XIX « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 73, 20. 19. 22. 23

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum,
et ánimas páuperum tuórum ne derelínquas in finem.
Exsúrge, Dómine, et iúdica causam tuam,
et ne obliviscáris voces quæréntium te.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
quem patérno nómine invocáre præsumimus,
pérfice in córdibus nostris spíritum adoptiónis filiórum,
ut promíssam hereditátem ingredi mereámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Ecclesiæ tuæ, Dómine, múnera placátus assúme,
quæ et miséricors offerénda tribuísti,
et in nostræ salútis poténter éfficis transíre mystérium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 147, 12. 14

Lauda, Ierúsalem, Dóminum,
qui ádipe fruménti sátiat te.

Vel:

Io 6, 52

Panis, quem ego dédero, caro mea est pro sæculi vita,
dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confírmet.
Per Christum.

DOMINICA XX « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 83, 10-11

Protéctor noster, áspice, Deus,
et réspice in fáciem Christi tui,
quia mélior est dies una in átriis tuis super mília.

Collecta

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti,
infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum,
ut, te in ómnibus et super ómnia diligéntes,
promissiões tuas, quæ omne desidérium súperant,
consequámur. Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera nostra,
quibus exercéntur commércia gloriósa,
ut, offeréntes quæ dedísti,
teípsum mereámur accíperé. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 129, 7

Apud Dóminum misericórdia,
et copiósa apud eum redémptio.

Vel:

Io 6, 51-52

Ego sum panis vivus,
qui de cælo descéndi, dicit Dóminus:
si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Post communionem

Per hæc sacraménta, Dómine, Christi partícipes effécti,
cleméntiam tuam humíliter implorámus,
ut, eius imáginis confórmes in terris,
et eius consórtes in cælis fieri mereámur. Per Christum.

DOMINICA XXI « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 85, 1-3

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exáudi me.
Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die.

Collecta

Deus, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis,
da pópulis tuis id amáre quod præcipis,
id desideráre quod promíttis,
ut, inter mundánas varietátes,
ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia.
Per Dóminum.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine,
adoptiōnis tibi pópulum acquisísti,
unitátis et pacis in Ecclésia tua
propítius nobis dona concédas.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 103, 13-15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra, et vinum lætíficet cor hómīnis.

Vel:

Io 6, 55

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem,
habet vitam ætérnam, dicit Dóminus;
et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Plenum, quæsumus, Dómine,
in nobis remédium tuæ miseratiōnis operáre,
ac tales nos esse pérface propítius et sic fovéri,
ut tibi in ómnibus placére valeámus.
Per Christum.

DOMINICA XXII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum**Ps 85, 3. 5**

Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die;
quia tu, Dómine, suávis ac mitis es,
et copiósus in misericórdia ómnibus invocántibus te.

Collecta

Deus virtútum, cuius est totum quod est óptimum,
ínsere pectóribus nostris tui nóminis amórem, et præsta,
ut in nobis, religiónis augméto, quæ sunt bona nútrias,
ac, vigilánti stúdio, quæ sunt nutrita custódias.
Per Dóminum.

Super oblata

Benedictiónem nobis, Dómine, cónferat salutárem
sacra semper oblátio,
ut, quod agit mystério, virtúte perfíciat.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 30, 20**

Quam magna multitúdo dulcedinis tuæ, Dómine,
quam abscondisti timéntibus te.

Vel:**Mt 5, 9-10**

Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.
Beáti qui persecutióem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Post communionem

Pane mensæ cæléstis refécti, te, Dómine, deprecámur,
ut hoc nutrimentum caritátis corda nostra confírmes,
quátenus ad tibi ministrándum in fratribus excitémur.
Per Christum.

DOMINICA XXIII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum**Ps 118, 137. 124**

Iustus es, Dómine, et rectum iudícium tuum;
fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam.

Collecta

Deus, per quem nobis et redemptio venit
et præstátur adóptio,
fílios dilectiόνis tuæ benígnus inténde,
ut in Christo credéntibus
et vera tribuátur libértas, et heréditas ætérna. Per Dñum.

Super oblata

Deus, auctor sincéræ devotiόνis et pacis, da, quæsumus,
ut et maiestátem tuam
conveniénter hoc múnere venerémur,
et sacri participatióne mystérii fidéliter sénsibus uniámur.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 41, 2-3**

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus;
sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum.

Vel:**Io 8, 12**

Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ.

Post communionem

Da fidélibus tuis, Dómine,
quos et verbi tui et cæléstis sacraménti pábulo
nutris et vivíficas,
ita dilécti Fílii tui tantis munéribus profícere,
ut eius vitæ semper consórtes éffici mereámur.
Per Christum.

DOMINICA XXIV « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Cf. Sir 36, 18

Da pacem, Dómine, sustinéntibus te,
ut prophétæ tui fidéles inveniántur;
exáudi preces servi tui, et plebis tuæ Israel.

Collecta

Réspice nos, rerum ómnium Deus creátor et rector,
et, ut tuæ propitiatiónis sentiámus efféctum,
toto nos tribue tibi corde servíre. Per Dóminum.

Super oblata

Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris,
et has oblatiões famulórum tuórum benígnus assúme,
ut, quod singuli ad honórem tui nóminis obtulérunt,
cunctis proficiat ad salútem. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 35, 8

Quam pretiósá est misericórdia tua, Deus!
Fílii hóminum sub umbra alárum tuárum confúgient.

Vel:

Cf. 1 Cor 10, 16

Calix benedictiόνis, cui benedicimus,
communicátió Sánguini Christi est;
et panis, quem frángimus,
participátió Córporis Dómini est.

Post communionem

Mentes nostras et cörpera possídeat,
quásumus, Dómine, doni caléstis operátió,
ut non noster sensus in nobis,
sed eius prævéniat semper efféctus. Per Christum.

DOMINICA XXV « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus.
De quacúmque tribulatióne clamáverint ad me,
exáudiam eos, et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Collecta

Deus, qui sacræ legis ómnia constitúta
in tua et próximi dilectiõe posuísti,
da nobis, ut, tua præcépta servántes,
ad vitam mereámur perveníre perpétuam.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quásumus, Dómine,
tuæ plebis propitiátus assúme,
ut, quæ fidei pietáte profiténtur,
sacraméntis caléstibus apprehéndant. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 118, 4-5

Tu mandásti mandáta tua custodíri nimis;
útinam dirigántur viæ meæ
ad custodiédas iustificatiões tuas.

Vel:

Io 10, 14

Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ.

Post communionem

Quos tuis, Dómine, réficis sacraméntis,
contínuis attólle benígnus auxiliis,
ut redemptiόνis efféctum
et mystériis capiámus et móribus. Per Christum.

DOMINICA XXVI « PER ANNUM »

Ant. ad introitum Dan 3, 31. 29. 30. 43. 42

Omnia, quæ fecisti nobis, Dómine, in vero iudicio fecisti,
quia peccávimus tibi, et mandátis tuis non obædívimus;
sed da glóriam nómini tuo, et fac nobíscum
secúndum multítúdinem misericórdiæ tuæ.

Collecta

Deus, qui omnipoténtiam tuam
parcêdo máxime et miserádo maniféstas,
grátiam tuam super nos indesinéter infúnde,
ut, ad tua promíssa currétes,
cæléstium bonórum faciás esse consórtes. Per Dóminum.

Super oblata

Concéde nobis, miséricors Deus,
ut hæc nostra tibi oblátio sit accépta,
et per eam nobis fons omnis benedictiónis aperiátur.
Per Christum.

Ant. ad communionem Ps 118, 49-50

Meménto verbi tui servo tuo, Dómine,
in quo mihi spem dedísti;
hæc me consoláta est in humilitáte mea.

Vel: 1 Io 3, 16

In hoc cognóvimus caritátem Dei:
quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit;
et nos debémus pro fratribus ánimas pónere.

Post communionem

Sit nobis, Dómine, reparátio mentis et córporis
cæléste mystérium,
ut simus eius in glória coherédes,
cui, mortem ipsíus annuntiádo, compátimur. Qui vivit.

DOMINICA XXVII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum Est 13, 9. 10-11

In voluntáte tua, Dómine, univérsa sunt pósita,
et non est qui possit resístere voluntáti tuæ.
Tu enim fecisti ómnia, cælum et terram,
et univérsa quæ cæli ámbitu continéntur;
Dóminus univérsorum tu es.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui abundántia pietátis tuæ
et mérita súpplicum excédís et vota,
effúnde super nos misericórdiam tuam,
ut dimíttas quæ consciéntia métuit,
et adiciás quod orátio non præsumit. Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine,
sacrificia tuis institúta præcéptis,
et sacris mystériis,
quæ débitæ servitútis celebrámus officio,
sanctificatióem tuæ nobis redemptiόνis
dignánte adímple. Per Christum.

Ant. ad communionem Lam 3, 25

Bonus est Dóminus sperántibus in eum,
ánimæ quærénti illum.

Vel: Cf. 1 Cor 10, 17

Unus panis et unum corpus multi sumus,
omnes qui de uno pane et de uno cálice participámus.

Post communionem

Concéde nobis, omnípotens Deus,
ut de percéptis sacraméntis inebriémur atque pascámur,
quátenuis in id quod súmimus transeámus. Per Christum.

DOMINICA XXVIII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 129, 3-4

Si iniquitátes observáveris, Dómine,
Dómine, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est, Deus Israel.

Collecta

Tua nos, quásumus, Dómine, grátia
semper et prævéniat et sequátur,
ac bonis opéribus iúgiter præstet esse inténtos.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, fidélium preces
cum oblatiónibus hostiárum,
ut, per hæc piæ devotiónis offícia,
ad cæléstem glóriam transeámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 33, 11

Dívites eguérunt et esuriérunt;
quæréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Vel:

1 Io 3, 2

Cum apparúerit Dóminus, símiles ei érimus,
quóniam vidébimus eum sicuti est.

Post communionem

Maiestátem tuam, Dómine, suppliciter deprecámur,
ut, sicut nos Córporis et Ságuinis sacrosánci
pascis aliménto,
ita divínæ natúræ fácias esse consórtes.
Per Christum.

DOMINICA XXIX « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 16, 6. 8

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus;
inclína aurem tuam, et exáudi verba mea.
Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi;
sub umbra alárum tuárum prótege me.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem,
et maiestáti tuæ sincéro corde servíre.
Per Dóminum.

Super oblata

Tríbue nos, Dómine, quásumus,
donis tuis líbera mente servíre,
ut, tua purificánte nos grátia,
iisdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 32, 18-19

Ecce óculi Dómini super timéntes eum,
et in eis qui sperant super misericórdia eius;
ut éruat a morte ánimas eórum, et alat eos in fame.

Vel:

Mc 10, 45

Fílius hóminis venit,
ut daret ánimam suam redemptionem pro multis.

Post communionem

Fac nos, quásumus, Dómine,
cæléstium rerum frequentatióne proficere,
ut et temporálibus beneficiis adiuvémur,
et erudiámur ætérnis.
Per Christum.

DOMINICA XXX « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 104, 3-4

Lætétur cor quæréntium Dóminum.
Quærite Dóminum, et confirmámini,
quærite fáciem eius semper.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
da nobis fidei, spei et caritátis augméntum,
et, ut mereámur ássequi quod promíttis,
fac nos amáre quod præcipis.
Per Dóminum.

Super oblata

Réspice, quæsumus, Dómine,
múnera quæ tuæ offérimus maiestáti,
ut, quod nostro servítio géritur,
ad tuam glóriam pótius dirigátur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 19, 6

Lætábimur in salutári tuo,
et in nómine Dómini Dei nostri magnificábimur.

Vel:

Eph 5, 2

Christus diléxit nos, et trádedit semetípsum pro nobis,
oblatiónem Deo in odórem suavitátis.

Post communionem

Perficiant in nobis, Dómine, quæsumus,
tua sacraménta quod cóntinent,
ut, quæ nunc spécie gérimus,
rerum veritáte capiámus.
Per Christum.

DOMINICA XXXI « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 37, 22-23

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus,
ne discédas a me; inténde in adiutórium meum,
Dómine, virtus salútis meæ.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus, de cuius múnere venit,
ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur,
tribue, quæsumus, nobis,
ut ad promissiones tuas sine offénsione currámus.
Per Dóminum.

Super oblata

Fiat hoc sacrificium, Dómine, oblátio tibi munda,
et nobis misericórdiæ tuæ sancta largítio.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 15, 11

Notas mihi fecísti vias vitæ,
adimplébis me lætítia cum vultu tuo, Dómine.

Vel:

Io 6, 58

Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem,
et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me,
dicit Dóminus.

Post communionem

Augeátur in nobis, quæsumus, Dómine,
tuæ virtútis operátio,
ut, refécti cæléstibus sacraméntis,
ad eórum promissa capiéndam tuo múnere præparémur.
Per Christum.

DOMINICA XXXII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 87, 3

Intret oratio mea in conspectu tuo;
inclina aurem tuam ad precem meam, Domine.

Collecta

Omnípotens et miséricors Deus,
univérſa nobis adversántia propitiátus excludé,
ut, mente et corpore páriter expediti,
quæ tua sunt liberis méntibus exsequámur.
Per Dóminum.

Super oblata

Sacrificiis præſéntibus, Domine,
quæsumus, inténde placátus,
ut, quod passiónis Filii tui mystério gérimus,
pio consequámur afféctu. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 22, 1-2

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit;
in loco pásceæ ibi me collocávit,
super aquam refectiόνis educávit me.

Vel:

Lc 24, 35

Cognovérunt discipuli Dóminum Iesum
in fractiόνis panis.

Post communionem

Grátias tibi, Domine, reférimus sacro múnere vegetáti,
tuam cleméntiam implorántes,
ut, per infusiόνem Spíritus tui,
in quibus cæléstis virtus introívit,
sinceritátis grátia perseverét.
Per Christum.

DOMINICA XXXIII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ier 29, 11. 12. 14

Dicit Dóminus:

Ego cógito cogitatiónes pacis, et non afflictiónis;
invocabitis me, et ego exáudiam vos,
et reducam captivitátem vestram de cunctis locis.

Collecta

Da nobis, quæsumus, Domine Deus noster,
in tua semper devotiόνis gaudére,
quia perpétua est et plena felicitas,
si bonórum ómnium iúgiter serviámus auctóri.
Per Dóminum.

Super oblata

Concéde, quæsumus, Domine,
ut óculis tuæ maiestátis munus oblátum
et grátiam nobis devotiόνis obtíneat,
et efféctum beátæ perennitátis acquírat. Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 72, 28

Mihi autem adhærére Deo bonum est,
pónere in Dómino Deo spem meam.

Vel:

Mc 11, 23. 24

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis,
créдите quia accipiétis, et fiet vobis, dicit Dóminus.

Post communionem

Súmpsimus, Domine, sacri dona mystérii,
humíliter deprecántes,
ut, quæ in sui commemoratióne
nos Fílius tuus fácere præcépit,
in nostræ proficiant caritátis augméntum. Per Christum.

HEBDOMADA XXXIV « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 84, 9

Loquétur Dóminus pacem in plebem suam,
et super sanctos suos,
et in eos qui convertúntur ad ipsum.

Collecta

Excita, quæsumus, Dómine, tuórum fidélium voluntates,
ut, divíni óperis fructum propénsius exsequéntes,
pietátis tuæ remédia maióra percípiant.
Per Dóminum.

Super oblata

Súscipe, Dómine, sacra múnera,
quæ tuo nómini iussísti dicánda,
et, ut per ea tuæ pietáti reddámur accépti,
fac nos tuis semper obcedíre mandátis.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 116, 1-2

Laudáte Dóminum, omnes gentes,
quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius.

Vel:

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummationem sæculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Quæsumus, omnipotens Deus,
ut, quos divína tribuis participatióne gaudére,
a te numquam separári permittas.
Per Christum.

ALLELUIA CUM VERSU ANTE EVANGELIUM

quæ adhiberi possunt loco textuum
qui singulis Missis proponuntur

Feriis Adventus usque ad diem 16 decembris

1. Cf. Ps 79, 4
R. Allelúia. **V.** Veni ad liberándum nos, Dómine,
Deus noster;
illústra fáciem tuam, et salvi érimus.
R. Allelúia.
2. Ps 84, 8
R. Allelúia. **V.** Osténde nobis, Dómine, misericórdiam
tuam,
et salutáre tuum da nobis. **R.** Allelúia.
3. Is 33, 22
R. Allelúia. **V.** Dóminus iudex noster, légifer noster,
rex noster:
ipse salvábit nos. **R.** Allelúia.
4. Is 40, 9-10
R. Allelúia. **V.** Exálta in fortitúdine vocem tuam,
tu qui evangelizas;
ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet.
R. Allelúia.
5. Is 45, 8
R. Allelúia. **V.** Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant
iustum;
aperiátur terra, et gérmínet Salvatórem.
R. Allelúia.
6. Is 55, 6
R. Allelúia. **V.** Quérite Dóminum, dum inveníri potest,
invocáte eum, dum prope est. **R.** Allelúia.

7. Lc 3, 4. 6

℟. Allelúia. √. Paráte viam Dómini,
rectas fácite sémitas eius;
vidébit omnis caro salutáre Dei. ℞. Allelúia.

8.
℟. Allelúia. √. Veni, Dómine, et noli tardáre;
reláxa facínora plebis tuæ. ℞. Allelúia.

9.
℟. Allelúia. √. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet,
et illuminábit óculos servórum suórum.
℞. Allelúia.

10.
℟. Allelúia. √. Veni, Dómine, visitáre nos in pace,
ut lætémur coram te corde perfécto.
℞. Allelúia.

11.
℟. Allelúia. √. Ecce véniet Rex, Dóminus terræ,
et ipse áuferet iugum captivitátis nostræ.
℞. Allelúia.

12.
℟. Allelúia. √. Prope est dies Dómini;
ecce véniet ad salvándum nos. ℞. Allelúia.

13.
℟. Allelúia. √. Dóminus véniet, occúrrite illi;
ipse est princeps pacis. ℞. Allelúia.

14.
℟. Allelúia. √. Ecce véniet Dóminus,
ut salvet pópulum suum;
beáti qui paráti sunt occurrere illi.
℞. Allelúia.

Feriis Adventus a die 17 usque ad diem 24 decembris

1.
℟. Allelúia. √. Sapiéntia Altíssimi,
fórtiter suavitérque dispónens ómnia:
veni ad docéndum nos viam prudéntiæ.
℞. Allelúia.

2.
℟. Allelúia. √. Dux domus Israel,
qui Móysi in Sina legem dedísti:
veni ad rediméndum nos in bráchio exténto.
℞. Allelúia.

3.
℟. Allelúia. √. Radix Iesse, stans in signum populórum:
veni ad liberándum nos, iam noli tardáre.
℞. Allelúia.

4.
℟. Allelúia. √. Clavis David, qui áperis portas ætérni
Regni:
veni, et educ vinctum de domo cárceris se-
déntem in ténebris. ℞. Allelúia.

5.
℟. Allelúia. √. Oriens, splendor lucis ætérnæ et sol
iustítiæ:
veni, et illúmina sedéntes in ténebris et
umbra mortis. ℞. Allelúia.

6.
℟. Allelúia. √. Rex géntium et lapis anguláris Ecclésiæ:
veni, et salva hómínem quem de limo
formásti. ℞. Allelúia.

7.
℟. Allelúia. √. Emmánuel, rex et légifer noster:
veni ad salvándum nos, Dómine, Deus no-
ster. ℞. Allelúia.

Feriis ante Epiphaniam

1. Io 1, 14. 12 b
R. Allelúia. **V.** Verbum caro factum est, et habitávit in nobis.
 Quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri. **R.** Allelúia.
2. Hebr 1, 1-2
R. Allelúia. **V.** Multifárie olim Deus loquens pátribus in prophétis,
 novíssime diebus istis locútus est nobis in Fílio. **R.** Allelúia.
3.
R. Allelúia. **V.** Dies sanctificátus illúxit nobis:
 veníte, gentes, et adoráte Dóminum;
 quia hódie descéndit lux magna super terram. **R.** Allelúia.

Feriis post Epiphaniam

1. Mt 4, 16
R. Allelúia. **V.** Pópulus qui sedébat in ténebris vidit lucem magnam,
 et sedéntibus in regióne umbræ mortis lux orta est eis. **R.** Allelúia.
2. Mt 4, 23
R. Allelúia. **V.** Prædicábat Iesus Evangélium Regni,
 et sanábat omnem infirmitátem in pópulo. **R.** Allelúia.

3. Lc 4, 18-19
R. Allelúia. **V.** Evangelizáre paupéribus misit me Dóminus,
 prædicáre captívus remissionem. **R.** Allelúia.
4. Lc 7, 16
R. Allelúia. **V.** Prophéta magnus surrexit in nobis,
 et Deus visitávit plebem suam. **R.** Allelúia.
5. Cf. 1 Tim 3, 16
R. Allelúia. **V.** Glória tibi, Christe, prædicáto géntibus;
 glória tibi, Christe, crédito in mundo.
R. Allelúia.

Dominicis et feriis per annum

1. 1 Sam 3, 9; Io 6, 69 b
R. Allelúia. **V.** Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus;
 verba vitæ æternæ habes. **R.** Allelúia.
2. Ps 18, 9
R. Allelúia. **V.** Verba tua, Dómine, lætificántes corda,
 sermo tuus illúminans óculos. **R.** Allelúia.
3. Ps 24, 4 c. 5
R. Allelúia. **V.** Sémitas tuas, Deus meus, édoce me,
 dirige me in veritaté tua. **R.** Allelúia.
4. Ps 26, 11
R. Allelúia. **V.** Legem pone mihi, Dómine, in via tua,
 et dirige me in sémitam rectam. **R.** Allelúia.
5. Ps 94, 8 ab
R. Allelúia. **V.** Hódie nolíte obduráre corda vestra,
 sed vocem Dómini audíte. **R.** Allelúia.

6. **Ps 110, 8 ab**
R. Allelúia. **V.** Fidélia ómnia mandáta tua, Dómine,
 confirmáta in sæculum sæculi. **R.** Allelúia.
7. **Ps 118, 18**
R. Allelúia. **V.** Revéla óculos meos, Dómine,
 et considerábo mirabília de lege tua.
R. Allelúia.
8. **Ps 118, 27**
R. Allelúia. **V.** Viam iustificatiónum tuárum ínstrue me,
 et exercébör in mirabílibus tuis.
R. Allelúia.
9. **Ps 118, 34**
R. Allelúia. **V.** Da mihi intelléctum et scrutábor legem
 tuam, Dómine,
 et custódiám illam in toto corde meo.
R. Allelúia.
10. **Ps 118, 36 a. 29 b**
R. Allelúia. **V.** Inclína cor meum, Deus, in testimónia
 tua;
 et legem tuam da mihi benígne. **R.** Allelúia.
11. **Ps 118, 88**
R. Allelúia. **V.** Secúndum misericórdiam tuam vivífica me,
 et custódiám testimónia oris tui. **R.** Allelúia.
12. **Ps 118, 105**
R. Allelúia. **V.** Lucérna pédibus meis verbum tuum,
 et lumen sémitis meis. **R.** Allelúia.
13. **Ps 118, 135**
R. Allelúia. **V.** Fáciem tuam illúmina super servum tuum,
 et doce me iustificatiónes tuas. **R.** Allelúia.

14. **Ps 129, 5**
R. Allelúia. **V.** Spero in Dóminum,
 spero in verbum eius. **R.** Allelúia.
15. **Ps 144, 13 cd**
R. Allelúia. **V.** Fidélis Dóminus in verbis suis,
 et sanctus in ómnibus opéribus suis.
R. Allelúia.
16. **Ps 147, 12 a. 15 a**
R. Allelúia. **V.** Lauda, Ierúsalem, Dóminum,
 qui emíttit elóquium suum in terra.
R. Allelúia.
17. **Mt 4, 4 b**
R. Allelúia. **V.** Non in solo pane vivit homo,
 sed in omni verbo quod procédit de ore Dei.
R. Allelúia.
18. **Cf. Mt 11, 25**
R. Allelúia. **V.** Benedictus es, Pater, Dómine cæli et
 terræ,
 quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Allelúia.
19. **Cf. Lc 8, 15**
R. Allelúia. **V.** Beáti qui in corde bono et óptimo verbum
 Dei rétinent,
 et fructum áfferunt in patiéntia. **R.** Allelúia.
20. **Io 6, 64 b. 69 b**
R. Allelúia. **V.** Verba tua, Dómine, spíritus et vita;
 verba vitæ æternæ habes. **R.** Allelúia.
21. **Io 8, 12**
R. Allelúia. **V.** Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
 qui séquitur me habébit lumen vitæ.
R. Allelúia.

22. **Io 10, 27**
R. Allelúia. **V.** Oves meæ vocem meam áudiunt, dicit Dóminus;
 et ego cognósko eas, et sequúntur me.
R. Allelúia.
23. **Io 14, 6**
R. Allelúia. **V.** Ego sum via, véritas et vita, dicit Dóminus;
 nemo venit ad Patrem, nisi per me.
R. Allelúia.
24. **Io 14, 23**
R. Allelúia. **V.** Si quis díligit me, sermónem meum servábit, dicit Dóminus;
 et Pater meus díliget eum et ad eum veniémus. **R.** Allelúia.
25. **Io 15, 15 b**
R. Allelúia. **V.** Vos dixi amícos, dicit Dóminus, quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo, nota feci vobis. **R.** Allelúia.
26. **Io 17, 17 b. a**
R. Allelúia. **V.** Sermo tuus, Dómine, véritas est; sanctífica nos in veritáte. **R.** Allelúia.
27. **Cf. Act 16, 14 b**
R. Allelúia. **V.** Aperi, Dómine, cor nostrum, ut intendámus verbis Filii tui. **R.** Allelúia.
28. **2 Cor 5, 19**
R. Allelúia. **V.** Deus erat in Christo mundum reconcílians sibi,
 et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis. **R.** Allelúia.

29. **Cf. Eph 1, 17-18**
R. Allelúia. **V.** Pater Dómini nostri Iesu Christi illúminet óculos cordis nostri,
 ut sciámus quæ sit spes vocatiónis nostræ.
R. Allelúia.
30. **Phil 2, 15-16**
R. Allelúia. **V.** Lucétis sicut luminária in mundo, verbum vitæ continéntes. **R.** Allelúia.
31. **Col 3, 16 a. 17 c**
R. Allelúia. **V.** Verbum Christi hábitet in vobis abundánter;
 grátias ágite Deo et Patri per Christum.
R. Allelúia.
32. **1 Th 2, 13**
R. Allelúia. **V.** Accípite verbum Dei, non ut verbum hóminum,
 sed, sicut est vere, verbum Dei. **R.** Allelúia.
33. **2 Th 2, 14**
R. Allelúia. **V.** Deus vocávit nos per Evangélium, in acquisitiónem glóriæ Dómini nostri Iesu Christi. **R.** Allelúia.
34. **2 Tim 1, 10 b**
R. Allelúia. **V.** Salvátor noster Iesus Christus destrúxit mortem,
 et illuminávit vitam per Evangélium.
R. Allelúia.
35. **Hebr 4, 12**
R. Allelúia. **V.** Vivus est sermo Dei et éfficax, et discrétor cogitatiónum et intentiόnum cordis. **R.** Allelúia.

36. Iac 1, 18

℞. Allelúia. √. Voluntárie génuít nos Pater verbo
veritátis,
ut simus ínítium áliquod creatúræ eius.
℞. Allelúia.

37. Iac 1, 21

℞. Allelúia. √. In mansuetú-dine suscípíte ín-sítum
verbum,
quod potest salváre ánimas vestras.
℞. Allelúia.

38. 1 Petr 1, 25

℞. Allelúia. √. Verbum Dómini manet in ætérnum;
hoc est autem verbum quod evangelizátum
est in vos. ℞. Allelúia.

39. 1 Io 2, 5

℞. Allelúia. √. Qui servat verbum Christi,
vere in hoc cáritas Dei perfécta est.
℞. Allelúia.

TEXTUS COMMUNES

pro cantu psalmi responsorii

« Psalmus de more sumitur e Lectionario, eo quod singuli
textus directo conectuntur cum singulis lectionibus: electio igitur
psalmi e lectionibus pendet.

Attamen, ut populus responsum psalmodicum facilius pro-
ferre valeat, textus aliqui responsorum et psalmorum pro diversis
temporibus anni aut pro diversis ordinibus Sanctorum selecti
sunt, qui adhiberi valent, loco textus lectioni respondentis, quo-
ties psalmus cantu profertur » (Institutio generalis Missalis Ro-
mani, n. 36).

Responsa

Tempore Adventus

Veni, Dómine, ad liberándum nos.

Tempore Nativitatis

Hódie vídimus glóriam tuam, Dómine.

Per annum

a) cum psalmo laudativo:

Confitémini Dómino, quóniam bonus.

vel

Confitébimur tibi, Dómine,
quia mirábília sunt ópera tua.

vel

Cantáte Dómino cánticum novum.

b) cum psalmo deprecativo:

Prope est Dóminus invocántibus eum.

vel

Exáudi nos, Dómine, et salva nos.

vel

Miserátor et miséricors Dóminus.

Psalmi

Tempore Adventus

Ps 24, 4 bc-5 ab. 8-9. 10 et 14 (R.: 1 b)

R. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam.

4 Vias tuas, Dómine, demónstra mihi,
et sémitas tuas édoce me.5 Dírige me in veritáte tua et doce me,
quia tu es Deus salútis meæ. R.8 Dulcis et rectus Dóminus,
propter hoc peccatóres viam docébit;
9 díriget mansuétos in iudício,
docébit mites vias suas. R.10 Univérsæ viæ Dómini misericórdia et véritas
custodiéntibus testaméntum eius et testimónia eius.14 Familiáriter aget Dóminus cum timéntibus eum,
ut testaméntum suum maniféstet illis. R.

vel Ps 84, 9 ab-10. 11-12. 13-14 (R.: 8)

R. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam,
et salutáre tuum da nobis.9 Audiam quid loquátur Dóminus Deus,
quóniam loquétur pacem ad plebem suam et sanctos suos.10 Verúntamen prope timéntes eum salutáre ipsíus,
ut inhábitet glória in terra nostra. R.11 Misericórdia et véritas obviavérunt sibi,
iustítia et pax osculátæ sunt.12 Véritas de terra orta est,
et iustítia de cælo prospéxit. R.13 Etenim Dóminus dabit benignitátem,
et terra nostra dabit fructum suum.14 Iustítia ante eum ambulábit,
et ponet in via gressus suos. R.

Tempore Nativitatis

97, 1. 2-3 ab. 3 cd-4. 5-6 (R.: 3 c)

R. Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

1 Cantáte Dómino cánticum novum,
quia mirabília fecit.
Salvávit sibi dextera eius,
et bráccium sanctum eius. R.2 Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.3 Recordátus est misericórdiæ suæ
et veritátis suæ dómui Israel. R.Vidérunt omnes términi terræ
salutáre Dei nostri.4 Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. R.5 Psállite Dómino in cíthara,
in cíthara et voce psalmi;6 in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ,
iubiláte in conspéctu regis Dómini. R.

In Epiphania

Ps 71, 2. 7-8. 10-11. 12-13 (R.: cf. 11)

R. Adorábunt te, Dómine, omnes gentes terræ.

1 Deus, iudícium tuum regi da,
et iustítiam tuam filio regis;
2 iúdicet pópulum tuum in iustítia,
et páuperes tuos in iudício. R.7 Florébit in diébus eius iustítia et abundántia pacis,
donec auferátur luna.8 Et dominábitur a mari usque ad mare,
et a flúmine usque ad términos orbis terrárum. R.10 Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent,
reges Arabum et Saba dona addúcent.

- 11 Et adorábunt eum omnes reges,
omnes gentes sérvient ei. *R.*
- 12 Quia liberábit ínopem clamántem,
et páuperem cui non erat adiútor.
- 13 Parcet páuperi et ínopi,
et ánimas páuperum salvas fáciet. *R.*

*Tempus per annum**Ps 18, 8. 9. 10. 15 (R.: Io 6, 64 b)*

- R.* Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt.
- 8 Lex Dómini immaculáta, reficiens ánimam,
testimónium Dómini fidéle,
sapientiam præstans pávulis. *R.*
- 9 Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda,
præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. *R.*
- 10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sáculum sáculi,
iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. *R.*
- 15 Sint, ut compláceant elóquia oris mei,
et meditátio cordis mei in conspéctu tuo,
Dómine, adiútor meus et redémptor meus. *R.*

*vel**Ps 26, 1. 4. 13-14 (R.: 1 a)*

- R.* Dóminus illuminátio mea et salus mea.
- 1 Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? *R.*
- 4 Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluptátem Dómini,
et vísitem templum eius. *R.*
- 13 Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
- 14 Exspécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum et sústine Dóminum. *R.*

*vel**Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 9 a)*

- R.* Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.
- 2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
- 3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuétí et læténtur. *R.*
- 4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.
- 5 Exquisívi Dóminum, et exaudivit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. *R.*
- 6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
- 7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum,
et de ómnibus tribulatió nibus eius salvávit eum. *R.*
- 8 Vallábit Angelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
- 9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. *R.*

*vel**Ps 62, 2. 3-4. 5-6. 8-9 (R.: 2 b)*

- R.* Sitívit in te ánima mea, Dómine, Deus meus.
- 2 Deus, Deus meus es tu, ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea,
te desiderávit caro mea.
In terra desérta et árida et inaquósa. *R.*
- 3 Sic in sancto appáruí tibi,
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.
- 4 Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas,
lábía mea laudábunt te. *R.*

- ⁵ Sic benedicam te in vita mea,
et in nómine tuo levábo manus meas.
⁶ Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea,
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum. *R.*
⁸ Quia fuísti adiútor meus,
et in velaménto alárum tuárum exsultábo.
⁹ Adháesit ánima mea post te,
me suscepit délixtera tua. *R.*

*vel**Ps 94, 1-2. 6-7. 8-9 (R.: 8)*

R. Utinam hódie vocem Dómini audiátis:
« Nólite obduráre corda vestra ».

- ¹ Veníte, exsultémus Dómino;
iubilémus Deo salutári nostro.
² Præoccupémus faciém eius in confessióne,
et in psalmis iubilémus ei. *R.*
⁶ Veníte, adorémus et procidámus,
et gēnua flectámus ante Dóminum qui fecit nos,
quia ipse est Deus noster,
et nos pópulus páscuæ eius et oves manus eius. *R.*
⁸ Utinam hódie vocem eius audiátis:
« Nólite obduráre corda vestra,
⁹ sicut in Meríba secúndum diem Massa in desérto,
ubi tentavérunt me patres vestri:
probavérunt me, etsi vidérunt ópera mea ». *R.*

*vel**Ps 99, 2. 3. 5 (R.: 3 c)*

- R.* Nos pópulus eius et oves páscuæ eius.
² Iubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne. *R.*

- ³ Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsíus sumus,
pópulus eius et oves páscuæ eius. *R.*
⁵ Quóniam suávis est Dóminus;
in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatióem et generatióem véritas eius. *R.*

*vel**Ps 102, 1-2. 3-4. 8 et 10. 12-13 (R.: 8 a)*

R. Miserátor et miséricors Dóminus.

- ¹ Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
² Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributióes eius. *R.*
³ Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;
⁴ qui rédimet de intéritu vitam tuam,
qui coronat te in misericórdia et miseratióibus. *R.*
⁸ Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
¹⁰ Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retribuit nobis. *R.*
¹² Quantum distat ortus ab occidente,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras.
¹³ Quómodo miserétur pater filiórum,
misértus est Dóminus timéntibus se. *R.*

*vel**Ps 144, 1-2, 8-9. 10-11. 13 cd-14 (R.: cf. 1)*

R. Benedicam nómini tuo in sáculum, Deus meus rex.

vel Allelúia.

- ¹ Exaltábo te, Deus meus rex,
et benedicam nómini tuo
in sáculum et in sáculum sáculi.

- ² Per singulos dies benedicam tibi,
et laudabo nomen tuum
in sæculum et in sæculum sæculi. *R.*
- ⁸ Miserator et misericors Dominus,
longanimis et multæ misericordiæ.
- ⁹ Suavis Dominus universis,
et miserationes eius super omnia opera eius. *R.*
- ¹⁰ Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua;
et sancti tui benedicant tibi.
- ¹¹ Gloriam regni tui dicant,
et potentiam tuam loquantur. *R.*
- ¹³ Fidelis Dominus in omnibus verbis suis,
et sanctus in omnibus operibus suis.
- ¹⁴ Allevat Dominus omnes qui corruunt,
et erigit omnes depressos. *R.*

ORDO MISSÆ CUM POPULO

<http://www.ccwatershed.org/vatican>

A very special announcement will be made in early 2014 ...